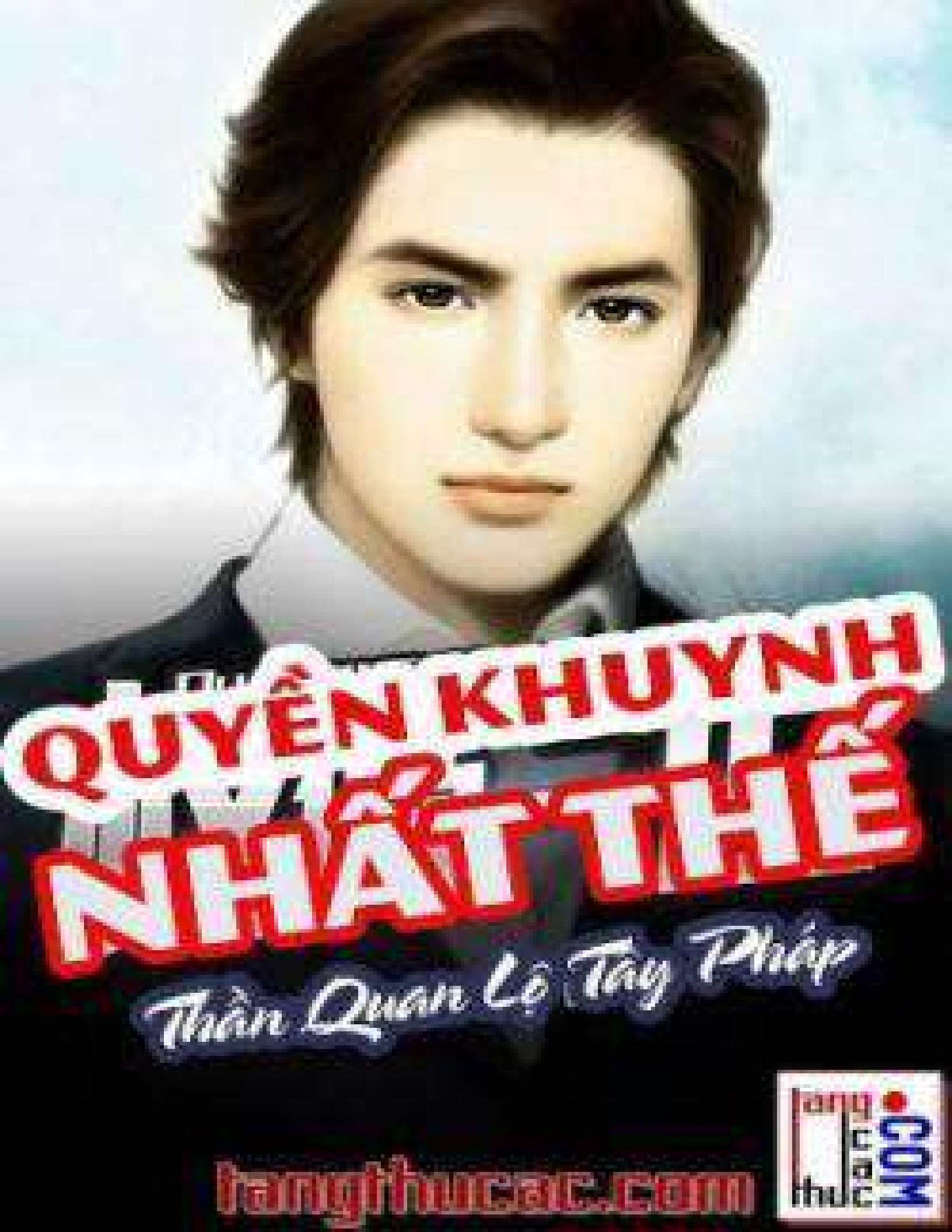
QUYỀN KHUYNH
NHẤT THẾ
Thần Quan Lộ Tây Phép
langthucac.com

Mục lục

Chương 1: Giấc Mộng Mười Lăm Năm.

Chương 2: Gặp Lại Không Bằng Hoài Niệm.

Chương 3: Chặt Đứt Rễ Tình Nhập Quan Đồ.

Chương 4: Tiểu Nhân Vật Không Thể Đắc Tội.

Chương 5: Cũng Không Phải Đèn Cạn DầU.

Chương 6: Đảng Phí

Chương 7: Cố Nhân

Chương 8: Cơ Hội

Chương 9: Một Pho Tượng Bồ Tát Lớn.

Chương 10: Trang Tử Không Phải Cá.

Chương 11: Lũ Bại Lũ Chiến!

Chương 12: Quen Biết

Chương 13: Mới Quen

Chương 14: Nghi Vấn Của Lục Duệ

Chương 15: Biện Pháp Kiếm Tiền

Chương 16: Người Hợp Tác

Chương 17: Mưa Gió Dần Nổi

Chương 18: Điều Chỉnh Nhân Sự

Chương 19: Thử

Chương 20: Nhân Tình Ấm Lạnh

Chương 21: Từ Chức

Chương 22: Rượu Trắng Đổi Tiền

Chương 23: Tin Tức Lớn

Chương 24: Ngoài Ý Muốn Của Hà Chí Quốc

Chương 25: Quan Mới Tiền Nhiệm

Chương 26: Kết Giao

Chương 27: Tình Thế Nghiêm Trọng

Chương 28: Xe Chỉ Luồn Kim

Chương 29: Dọn Nhà

https://thuviensach.vn

Chương 30: Chọn Tài Xế

Chương 31: Đụng Mặt

Chương 32: Kết Thù Kết Oán

Chương 33: Bày Mưu Tính Kế

Chương 34: Giải Quyết Tận Gốc

Chương 35: Lần Đầu Tiên Giao Phong

Chương 36: Âm Mưu Trên Cuộc Họp Thường Ủy

Chương 37: Hợp Tung Liên Hoành

Chương 38: Thắng Một Ván Nhỏ

Chương 39: Đăng Môn Thỉnh Giáo

Chương 40: Bố Cục

Chương 41: Lo Lắng Của Mẹ

Chương 42: Thị Sát

Chương 43: Vỗ Bàn

Chương 44: Gặp Mặt

Chương 45: Công Viên Có Chuyện

Chương 46: Tiệc Rượu

Chương 47: Lập Trường

Chương 48: Lão Tử Cũng Là Đố Oan Cho Mày

Chương 49: Ngậm Máu Phun Người

Chương 50: Hòa Bình Ngoài Ý Muốn

Chương 51: Tin Tức Điều Động

Chương 52: Tiền Đồ Tự Cẩm

Chương 53: Quyền Tiền

Chương 54: Lão Cách Mạng Gặp Gỡ Vấn Đề Mới

Chương 55: Nhà Đầu Tư Không Rõ Lai Lịch

Chương 56: Xảy Ra Đại Sự.

Chương 57: Vấn Đề.

Chương 58: Viện Binh.

Chương 59: Nội Tình

Chương 60: Nghĩa Bất Dung Từ

Chương 61: Bới Xương Trong Trứng Gà

https://thuviensach.vn

Chương 62: Người Quấy Rối

Chương 63: Phản Bội

Chương 64: Đề Mục Lựa Chọn

Chương 65: Kiểm Điểm Tạm Thời Cách Chức

Chương 66: Đi Thị Trấn

Chương 67: Các Nha Nội

Chương 68: Đánh Thì Đánh

Chương 69: Có Người Ngồi Không Yên

Chương 70: Đại Thiếu Gia Kinh Ngạc

Chương 71: Nhóm Lãnh Đạo Muốn Tiến Hành Điều Chỉnh

Chương 72: Vị Khách Ngoài Ý Muốn

Chương 73: Bạn Bè Không Bình Thường

Chương 74: Bí Thư Mới

Chương 75: Hạng Trang Múa Kiếm

Chương 76: Vỗ Bàn Nổi Nóng

Chương 77: Thôn Dân Gây Sự

Chương 78: Phiền Phức Tìm Đến Cửa

Chương 79: Uy Phong Của Lâm Thiên Nam

Chương 80: Huyện Trưởng Cho Mời

Chương 81: Anh Vợ

Chương 82: Xã Khu Nông Thôn Mới

Chương 83: Sự Kiện Quần Thể

Chương 84: Thiện Hữu Thiện Báo

Chương 85: Sơ Ngộ Lam Hiểu Âu

Chương 86: Đàm Phán Rạn Nứt

Chương 87: Trình Nghị Thỏa Hiệp

Chương 88: Lâm Gia Hữu Nữ

Chương 89: Mượn Dao Giết Người

Chương 90: Lực Lượng Của Quyền Lực

Chương 91: Âm Thanh Của Mình

Chương 92: Người Phía Sau

Chương 93: Nhân Tình Ấm Lạnh

https://thuviensach.vn

Chương 94: Lục Duệ Muốn Không May!

Chương 95: Mộng Tưởng Nam Nữ!

Chương 96: Xin Hỏi Đường Ở Phương Nào

Chương 97: Lão Bí Thư Bỏ Đá Xuống Giếng

Chương 98: Cuộc Họp Thường Ủy Rắc Rối Phức Tạp

Chương 99: Ngọc Không Mài, Không Thành Khí

Chương 100: Có Bạn Tới Thị Trấn

Chương 101: An Bài Trong Trấn

Chương 102: Phải Biết Vị Trí Của Mình

Chương 103: Ra Oai Phủ Đầu

Chương 104: Họa Tinh

Chương 105: Nê Bồ Tát Qua Sông

Chương 106: Giai Nhân Gặp Nạn

Chương 107: Đánh Cho Tao!

Chương 108: Với Bản Thân Phải Độc Ác

Chương 109: Nam Nhân Rút Súng

Chương 110: Huynh Đệ

Chương 111: Hồng Nhan Cười

Chương 112: Đâm Thiên!

Chương 113: Dương Minh Địa Chấn

Chương 114: Dựa Sát Vào

Chương 115: Giá Trị Của Áo Lông

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Giấc Mộng Mười Lăm Năm.

Có người nói trên thế giới có hai loại hạnh phúc, một loại là sau khi trải qua mới phát hiện hạnh phúc. Một loại khác là ở trong nháy mắt có thể cảm thụ được hạnh phúc, tại nơi một trong nháy mắt có thể cảm thụ được hạnh phúc, quá trân quý. Cho nên có người nói chỉ dựa vào đoạn hồi ức hạnh phúc, cũng có thể làm cho suốt đời đều rất hạnh phúc. Bất quá đa số người, đều cảm thụ không được hạnh phúc như vậy.

... . . .

... . . .

Khi sáng sớm tỉnh lại trong nháy mắt, ánh mặt trời ấm áp vuốt ve gương mặt, Lục Duệ kinh ngạc thấy mình nằm trên một cái giường, chân trái đã rơi khỏi giường, may là có mép giường ngăn cản, bằng không hắn đã lọt xuống khỏi giường.

Giống như một diễn viên tạp kỹ lơ lửng giữa không trung.

Há to miệng ra, dường như muốn phát ra tiếng thét chói tai, thế nhưng lại bị nhân sinh bi thảm che miệng lại, người thanh niên phía trước mà mình nhận thức hai mươi năm trước, lúc này cách mình chưa đến ba mét đang chuẩn bị xuống giường, ngơ ngác để lộ ra hàm răng, tựa như cũng biểu thị kinh ngạc đối với động tác lúc này của Lục Duệ.

Làm cho người có chút không nói gì là , một người thanh niên khác ngồi ở trên bàn hình chữ nhật ăn bánh quẩy, lúc này cầm lấy một bình thuỷ đi về hướng máy nước nóng, rõ ràng là hơi nước nóng hổi còn đang dương nanh

https://thuviensach.vn

múa vuốt giữa không trung, thế nhưng giống như bị nhấn nút tạm dừng trong các trò chơi máy vi tính, quỷ dị dừng lại giữa không trung.

Ngay một phút đồng hồ trước đó, thế giới của Lục Duệ vẫn vận chuyển bình thường.

Hai ngày trước, làm một gã tác giả viết truyện trên inte, Lục Duệ đã nhận được tiền nhuận bút tám trăm đồng một tháng của hắn, đóng tiền tiền thuê nhà và tiền điện xong chỉ còn lại có ba trăm đồng, gọi cho mẹ một cú điện thoại, nghe được âm thanh ho khan không ngừng truyền đến trong điện thoại, hắn biết bệnh hen suyễn của mẹ tái phát nghiêm trọng, bất quá sờ sờ ba trăm đồng trong túi, Lục Duệ nở nụ cười khổ sở một chút, buổi tối uống hết nửa kết bia hắn lung lay lắc lắc đi trên đường cái, nhưng thấy trước mắt tối sầm, nhất thời mất đi tri giác.

Khi hắn lần thứ hai tỉnh lại, trước mắt cũng là một màn quỷ dị như thế!

Cuộc sống của Lục Duệ có thể nói là bi kịch tới cực điểm năm, hai mươi mốt tuổi tốt nghiệp đại học, cha mẹ nhờ người an bài hắn đi phòng tổng hợp chính phủ hương. Tuy rằng là làm tạm thời, nhưng mà cũng có hi vọng chuyển chính thức trở thành nhân viên công vụ chính thức, thế nhưng sinh viên Lục Duệ của thế kỷ hai mươi mốt cũng ôm tâm tư đi ra bên ngoài một lần, nói với cha mẹ rằng sẽ là nhóm sinh viên tốt nghiệp đầu tiên làm mới thiên niên, hắn tuyệt đối sẽ không đi chính phủ hương. Lại không ngờ rằng có thông báo tuyển dụng sau khi làm tạm thời ba năm tất cả đều chuyển biên chế thành nhân viên công vụ chính thức.

Cuối cùng, Lục Duệ với kết quả cực kỳ thê thảm ở bên ngoài lăn lộn năm năm, sau đó kéo một thân mệt mỏi rã rời quay trở về gia hương, mướn một căn phòng nhỏ tại thành phố, bắt đầu sự nghiệp viết văn trên inte. Ban đầu thời đại văn học inte huy hoàng Lục Duệ không có trải qua, người khác viết văn vớ vẩn cũng có tiền nhuận bút xa xỉ, hắn chỉ có thể miễn cưỡng duy trì

https://thuviensach.vn

cuộc sống, cuối thậm chí còn ngay cả một người bạn gái cũng không tìm được, trở thành một người nam lẻ loi một mình.

Nhớ mang máng, trong buổi họp lớp đại học, cô bạn gái cũ với thằng bạn trai mới có người nói là con trai của phó thị trưởng, đã dùng cái loại ánh mắt thương hại nhìn mình, thật giống như là cảm thấy may mắn vì trước đó không có chung một chân với tên phế vật này. Lúc này, cô ấy hẳn là chuẩn bị đi kinh thành rồi. . .

@media(min-width:480px){#mgiframe{width:100% !important;height:315px!important;max-width:980px;margin:auto;display: table;}} @media(max-width:480px){#mgiframe{width:100% !important;height:570px!important;}}

Nhân sinh nếu như là vô số chỗ rẽ mà nói, Lục Duệ có thể nói, chỗ rẽ cơ hội của người khác đều gặp phải hy vọng hoặc là thành công, thế nhưng chỗ rẽ của mình thẳng thắn cũng là một tác phẩm nổi tiếng tràn ngập bất đắc dĩ và hối hận của Pháp -- thế giới bi thảm!

Lục Duệ thậm chí đã từng một lần cho rằng, con người sinh ra sẽ giống như một quyển tiểu thuyết, bình thường trải qua cả đời, không chỉ bị số phận ghê tởm đùa bỡn, phái quay về trong một góc âm u của xã hội, cuối cùng trở thành một người thường trong tất cả mọi người, cưới một người vợ bình thường, sinh một đám con cái bình thường, sau đó không ngừng hồi ức về quãng đời còn lại.

Có cảm khái hàng trăm hàng ngàn nhìn tất cả trước mặt mình, ký ức trong lòng Lục Duệ như lá rụng bị gió thu thổi bay bì, bị hắn dùng cái giọng điệu xa xôi nhất trong nhiều năm trước nói ra, nhìn đám bạn cùng phòng sau khi tốt nghiệp thì phân năm xẻ bảy, trong lúc nhất thời, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

https://thuviensach.vn

Mười lăm năm trước, mình cũng là ở chỗ này, dùng giọng điệu giống nhau như đúc, động tác giống nhau như đúc, cùng những người này cáo biệt, cuối cùng bước lên cuộc sống u ám bây giờ xem ra thật ra là không gì sánh được, chỉ bất quá, sau nhiều năm như vậy, trong một buổi sáng cuối thu, dường như hai cái này đã giao nhau, bỗng nhiên, có một cái cùng xuất hiện.

Lục Duệ không dám nhúc nhích, hắn sợ trước mắt mình bất quá chỉ là một ảo giác, là mình say rượu thấy cảnh trong mơ mà thôi, hắn không biết mình rốt cục gặp cái gì? Là thần tiên yêu ma trong truyền thuyết, diệc hoặc là xuất hiện xuyên việt sống lại trong tiểu thuyết của mình, thậm chí ngay cả hô hấp hắn đều vô cùng cẩn thận, rất sợ sau một khắc sẽ phát hiện cái này bất quá chỉ là một cảnh trong mơ kỳ quái mà thôi.

Thế nhưng, những người quen thuộc, món đồ quen thuộc, khó có thể cảnh trong mơ?

"Lục lão đại, mày làm gì vậy?" .

Ngay lúc Lục Duệ sửng sờ đờ ra, không biết nên làm thế nào mới tốt, một âm thanh vang lên, mà theo cái âm thanh này vang lên, là từng ngụm thở dốc và ho khan của Lục Duệ.

Là đầu ngón chân bởi vì đá vào miếng sắt trên giường mà phát sinh cảm giác đau đớn trong nháy mắt từ ngón chân trải qua hệ thần kinh truyền đến não hắn!

"Đau! Đau!" .

Dĩ nhiên là cảm giác đau, cảm giác đau rồi!

Lục Duệ cả người đều lâm vào ngây dại, bị cái đáp án bất thình lình xảy ra này hoàn toàn khiếp sợ, sau đó cái tiến vào cái lỗ tai mình là âm thanh hỏi thăm quan tâm của mấy người bạn cùng phòng bên cạnh, chớp con mắt

https://thuviensach.vn

một chút, lại một lần nữa xác định trên người mình là một thân áo ngủ chứ không phải đồ dỏm bỏ năm mươi đồng ra mua, bên dưới là một cái quần lót chứ không phải là cái quần tây mới mua cách đây không lâu trong ký ức. Lúc này Lục Duệ hầu như không nhịn được muốn lớn tiếng hoan hô lên!

Thoáng cái từ trên giường nhảy xuống mặt đất, không quan tâm cái khác, Lục Duệ vọt tới trước mặt cái gương trước cửa phòng ngủ trong trí nhớ, rốt cục thấy được hình dạng hiện tại của mình.

Trên khuôn mặt trẻ lại hơn mười tuổi quả nhiên còn mang theo cổ kiệt ngạo bất tuân của thời trai trẻ, kiểu tóc cũng không có rối và loạn giống như thời viết sách, ngược lại rất gọn gàn nhìn qua rất tinh thần, bất quá trên người còn có vài phần ngây ngô. Chính là hình dạng vừa tốt nghiệp năm ấy.

Sau khi cười ngây ngô một phút đồng hồ về phía cái gương khi, Lục Duệ rốt cục mở miệng nói ra câu đầu tiên của mình trong ngày hôm nay: "Ai có thể nói cho tôi biết, ngày hôm nay là ngày mấy tháng mấy năm mấy không?" .

Một gã đeo kính đứng ở phía sau hắn nhìn hắn như thấy người điên sắc mặt có chút xấu xí, đẩy đẩy kính mắt, nhìn mấy người xung quanh muốn cười lại không dám cười, cuối cùng nói với Lục Duệ: "Ngày hôm nay, ngày hôm nay là ngày 30 tháng 6 năm 2001, ngày cuối cùng của chúng ta trường học, mà này, lão đại có thể lấy chân ra khỏi giầy của tôi được không?" .

Lục Duệ sửng sốt, vô thức hỏi: "Vì sao?" .

Chợt nghe tiếng quát phẫn nộ của tên đeo mắt kính: "Bởi vì chân của tôi còn ở bên trong đó!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Gặp Lại Không Bằng Hoài Niệm.

Lục Duệ đáng thương phát hiện mình sững sờ là bị cảnh trước mắt này khiến cho không nói gì, lẽ nào nói rằng mình vừa rồi vừa cảm giác tỉnh lại, thời gian rút lui mười lăm năm?

Không kịp cảm khái cảnh còn người mất thời gian biến thiên thay đổi, sau một khắc Lục Duệ trong giây lát nghĩ tới hôm nay hình như chính là ngày mọi người rời khỏi trường, cái này là một trò vui đùa của số phận, khiến cho mình dùng phương thức như vậy một lần nữa làm lại từ đầu? Hay hoặc là, mình căn bản chỉ là nằm một giấc mộng kỳ quái mà thôi?

Lúc này chính là thời điểm nóng nhất cả mùa hè, đối với các sinh viên chuẩn bị rời trường mà nói, là ngày cuối cùng bọn họ sinh hoạt trong nhà trường, bên trong này đa số người rời khỏi đây dần dần trở về bình thường, giống như Lục Duệ trong mộng, vài chục năm sau nhìn lại ngày hôm nay, Lục Duệ luôn luôn nghĩ mình tựa hồ như đã bỏ lỡ cái gì. Thế nhưng khi hắn mang tâm tình kích động không gì sánh được nhìn ký túc xá và khu dạy học đại học trong trí nhớ quen thuộc, căn bản là không phát hiện ở đây có thứ gì mình lưu luyến.

Đối với hắn mà nói, tựa như chỉ có bảy người trước mặt đang mỉm cười với mình là có vẻ đặc biệt thân thiết một ít.

Bảy người này trước mắt, cũng là bảy bạn cùng phòng đại học của Lục Duệ, cũng là bảy bạn bè thân cận nhất sau đó của hắn. Ở chỗ sâu trong ký ức, trong mấy người này, lão Thất mập mạp Tương Trí ngủ phía dưới mình sau khi tốt nghiệp được trong nhà an bài vào viện kiểm sát, sau đó còn lăn

https://thuviensach.vn

lộn đến vị trí cán bộ cấp xử, tuy rằng cán bộ cấp xử chỉ là ở viện kiểm sát. Mà người bị mình dẫm lên chân gọi lão tam Trương Thành Công làm thương nhân, những người còn lại, có xuất ngoại, có làm giáo sư, mà nhớ kỹ lúc mình sống lại, lão nhị Triệu Đông Phương hình như vừa lên chức phó chủ biên tại toà soạn.

Mười lăm năm sau, liên lạc của mình cùng bạn đại học hầu như đã không có, chỉ là thỉnh thoảng gọi điện thoại cho vài người, mới có thể nghe nói một chút cảnh ngộ của bọn họ.

"Lão đại, ngày hôm nay mày bị trúng gió hả, không phải nói phải về nhà cùng ba mẹ tao đàm phán sao?" .

Tương Trí nhìn người bạn trước mặt có chút đờ ra, không nhịn được mở miệng hỏi. Bốn năm cùng sống, vài người trong phòng ngủ đã thân như anh em với nhau, đương nhiên biết Lục Duệ ngày hôm nay muốn làm cái gì.

Do dự một chút, Lục Duệ không có lập tức trả lời, mà là nhìn Tương Trí, bỗng nhiên không đầu không đuôi hỏi một câu: "Lão Thất, mày thật muốn vào viện kiểm sát?" .

Cười hắc hắc, trên mặt Tương Trí lộ ra một biểu tình bất đắc dĩ.

"Lão đại, tuy rằng là làm tạm thời, thế nhưng ba mẹ tao thật vất vả nhờ quan hệ mới khiến cho tao đi vào, tao có thể không đi sao?" .

Lục Duệ nhìn chàng thai niên trước mắt vẻ mặt mập mạp thế nhưng tràn ngập ánh mặt trời, rất khó tưởng tượng rằn đây là người đàn ông sau vài chục năm sau tinh thần lúc nào cũng chán chường, mỗi lần gặp mặt mình đều uống đến say mèm ra, hơi nhíu mày, Lục Duệ luôn cảm thấy mình tựa như nhớ tới một chuyện tình có quan hệ cùng Tương Trí, hơn nữa chuyện kia rất quan trọng, quan trọng đến nổi có thể ảnh hưởng tiền đồ của Tương Trí. Thế nhưng lúc này tất cả đang quá mức quỷ dị, thậm chí còn có chút hoảng hốt, trong lúc nhất thời thật không nhớ rõ là chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Tương Trí thấy Lục Duệ không có trả lời mình, liền không nhiều lời nữa, biết rõ tính cách Lục Duệ hắn tự nhiên rõ ràng, Lục Duệ vô cùng mâu thuẫn đối với công tác mà trong nhà an bài, cùng lúc là nghĩ không bỏ xuống được tư thái sinh viên, về phương diện khác, còn bởi vì một nguyên nhân khác.

Đối với những thiên chi kiêu tử vừa tốt nghiệp đại học này mà nói, tiếng chuông thiên niên kỷ mới tựa như cách mình cũng không xa xôi, mộng tưởng mỹ lệ đối với những người tuổi trẻ ước mơ về tương lai hoàn mỹ này mà nói, cũng không phải cái loại hậu thế bị gió táp mưa sa không thể tránh được mà rụng rời tiều tụy. Trong lòng bọn họ, đã có những kế hoạch về tương lai hoàn mỹ của mình, cho rằng mình có thể thay đổi số phận người bình thường, bởi vì bọn họ từ đầu đến cuối đều tin tưởng, mình là độc nhất vô nhị trên thế giới này.

Đương nhiên, ngoại trừ Lục Duệ có chút hoảng hốt, không ai có thể đủ dự đoán đến, ngày sau kinh tế toàn cầu thay đổi, thời đại tin tức bùng nổ, áp lực vào nghề của xã hội trong tương lai thậm chí nghiêm trọng đến nổi khiến đại đa số sinh viên vừa tốt nghiệp chỉ có thể đủ đi ở tầng dưới chót, kiếm mỗi tháng tám trăm đồng tiền lương, mà người có kinh nghiệm xã hội phong phú ngược lại trở thành loại hình thích đến cơ quan nhàn hạ.

Mơ mơ màng màng Lục Duệ bị mấy người bạn bè lôi kéo, mọi người cùng nhau muốn đi tiễn đưa lão nhị Triệu Đông Phương, lúc ra đến cửa, bọn họ ngoài ý muốn gặp mấy nữ sinh, rất rõ ràng, các nàng vành mắt hồng hồng vừa rồi cũng tiễn biệt bạn học mình, lúc này đang chìm đắm trong bi thương.

Lòng dạ phụ nữ luôn luôn mẫn cảm, mắt thấy đang chuẩn bị qua mặt bọn họ, chợt nghe đến một âm thanh nói: "Lục Duệ, cậu có phải là nam nhân không!" .

https://thuviensach.vn

Lục Duệ thoáng cái đã bị cái âm thanh này kéo từ hoảng hốt trong về hiện thực, nhìn cô gái trên mặt hơi có chút tàn nhang đối diện, nghĩ đến một cô gái tên là Hiểu Đồng, là bạn cùng phòng của bạn gái thời đại học của mình Đường Yên, cũng là nhân vật phong vân, không chỉ bởi vì đẹp, càng bởi vì tính cách rộng rãi, pha một chút nghịch ngợm đáng yêu, thậm chí khiến cho một vài nam sinh của các trường khác phải đến đây để "liệt diễm".

Vài chục năm sau, mình tựa hồ nghe Triệu Đông Phương đề cập qua một lần, có người nói cô gái này cuối cùng gả cho một người nước ngoài, cầm thẻ xanh của nước Mỹ, có cuộc sống hạnh phúc mà mỹ mãn. Về phần là vì thẻ xanh còn là vì ái tình, cái này thì không được biết rồi.

Mà đứng ở bên người cô ta, nhìn mình lộ ra vẻ mặt cười khổ tên là Đường Yên, là lúc đó, ặc, phải nói là bạn gái vừa chia tay hiện tại của Lục Duệ, Lục Duệ nhớ mang máng, mình bởi vì một đêm trước nói chuyện điện thoại không hợp ý kiến với cha mẹ, uống một đống rượu, say khướt theo mọi người đưa tiễn Triệu Đông Phương đến cửa, sau đó Tương Trí trở về trễ hơn nói ở tại cửa thấy đoàn người Đường liễu, mà hiện tại bởi vì mình mới vừa rồi cười đùa một trận cùng lão tam bên trong phòng ngủ, ngược lại làm lỡ một chút thời gian, vì vậy hai đám người gặp gỡ ở chỗ này.

Thiếu chút nữa quên nói, người bạn gái mà Lục Duệ quen ở thời đại học, cũng là một người bạn gái cuối cùng trong đời này của hắn, sau đó Lục Duệ khốn cùng chán nản, phiêu bạt chung quanh, trở thành nhà văn inte, tuy rằng tiền nhuận bút không ít, thế nhưng biến thành một thằng đàn ông mình trần thân trụi, căn bản không có thời gian cũng không có cơ hội đi tìm đàn bà, cho nên hơn ba mươi tuổi vẫn sống độc thân.

Đường Yên không có biểu hiện kích động giống như Hiểu Đồng vậy, có thể là bởi vì hai người chia tay là do cô ấy đưa ra, mặt khác cùng lúc cũng là bởi vì cô ấy nghĩ nếu hai người tốt nghiệp không thể phát triển tại một thành thị, tiếp tục dây dưa như vậy cũng không có ý nghĩa gì, xa mặt thì

https://thuviensach.vn

cách lòng, còn có thể lâu dài? Bất quá thấy mái tóc mất trật tự và ánh mắt có chút tiều tụy của Lục Duệ lúc này, ba năm tình cảm vẫn khiến cho trong lòng cô ta đau xót, lo lắng nhìn Lục Duệ.

Chỉ bất quá khiến cho cô ấy ngoài ý muốn chính là, vào lúc nào, Lục Duệ tự nhiên nở nụ cười

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Chặt Đứt Rễ Tình Nhập Quan Đồ.

Lục Duệ đã từng vô số lần nghĩ tới cảnh mình gặp lại Đường Yên, nhưng thật không ngờ dĩ nhiên là tại ngày hôm nay. Nhìn cô gái trước mặt thanh lệ động lòng người như trước, tâm tình hắn đã không có một tia dao động.

"Hay là, là ông trời cho mình cơ hội này, khiến cho mình có thể đem chuyện cũ làm một kết thúc." .

Nghĩ tới đây, Lục Duệ rất bình tĩnh nhìn Đường Yên, mỉm cười nói: "Đi à?" .

Đường Yên không ngờ rằng Lục Duệ mấy ngày trước gửi tin nhắn gọi điện thoại lúc này bày ra tư thái bình tĩnh đối mặt mình, phải biết rằng ngay tại ba ngày trước, Đường Yên còn nghe người ta nói Lục Duệ trên bàn rượu khóc hô gọi điện thoại cho mình, mà hiện tại, đồng dạng là một người, thế nhưng khí chất trên người đã đã khác hẳn, Lục Duệ trước mắt này, tuy rằng trong ánh mắt tựa như có vật gì, thế nhưng đối mặt mình lại đặc biệt bình tĩnh, tựa như đang nhìn một người lạ, còn có thể giống như đối với bạn cũ ân cần thăm hỏi mình.

Tựa như, ở trong lòng hắn, đã thật đem mình bỏ xuống.

Loại suy nghĩ khiến này cho trong lòng Đường Yên bỗng nhiên có một cảm giác khó chịu, thật giống như món đồ chơi thuộc về mình bỗng nhiên biến thành của người khác, có chút cao ngạo ngẩng đầu, nhìn Lục Duệ, Đường Yên kiêu ngạo nói: "Phải, tôi cùng Hiểu Đồng mấy người chuẩn bị đi kinh thành một lần, còn anh? Nghe nói phải về nhà để làm tạm thời?" .

https://thuviensach.vn

Cô ấy biết rõ Lục Duệ đã từng nói cùng người khác sẽ không nghe trong nhà an bài, thế nhưng còn hỏi như vậy, nói rõ là muốn làm xấu mặt Lục Duệ.

Lục Duệ cười, lúc trước là bởi vì không muốn bị cô gái này xem thường, cho nên mới từ chối cha mẹ an bài, cố ý đi kinh thành, kết quả ở bên ngoài phiêu bạt vài năm khi, bị đả kích về lại que nhà mình, nhưng phát hiện đã cảnh còn người mất, cuối cùng lưu lạc làm một tác giả chán nản.

Bây giờ xem ra, cô gái trước mắt này trong nhân sinh của mình bất quá chỉ là một người khách qua đường, gia thế và tương lai thoạt nhìn cũng không phải hơn gì mình, cũng không phải đối tượng của mình. Điểm này, từ sau khi biết cô ấy cuối cùng gả cho một người nghe nói là con trai của phó thị trưởng là có thể biết, một con gà mái muốn bay lên trời lột xác thành phượng hoàng, thì sẽ không biết cái gì gọi là dừng lại.

Từ sau thời điểm bùng nổ tin tức vào năm 2016, tin tức thậm chí còn bành trướng ghê gớm hơn cả tiền tệ, Lục Duệ quay về đến bây giờ, tuy rằng chỉ hai mươi mốt tuổi vừa tốt nghiệp, thế nhưng những thứ trong đầu đã vượt hơn thời đại này mười lăm năm. Tư tưởng và sức phán đoán thậm chí đều vượt xa những người trước mặt này. Chút tâm tư nhỏ của Đường Yên theo Lục Duệ xem ra, chỉ như múa búa trước cửa Lỗ Ban mà thôi.

Cho nên, Đường Yên muốn khiến cho Lục Duệ khó xử rõ ràng là không đạt được.

Đưa tay ngăn cản Tương Trí muốn nói, Lục Duệ nhàn nhạt cười với Đường Yên, "Tôi không có chí hướng lớn như vậy, nếu trong nhà an bài công tác, tôi nghĩ, tôi phải nghe ba mẹ tôi thì tương đối tốt hơn." Nói xong, còn nháy mắt với Hiểu Đồng đang nhìn trừng trừng một chút, rất rõ ràng, đối với một cô gái bộc trực ngay thẳng như vậy, Lục Duệ vẫn tâm tồn cảm kích. Hắn rõ ràng, câu nói mới vừa rồi của Hiểu Đồng kia, là muốn muốn

https://thuviensach.vn

mình cùng Đường Yên tranh thủ thêm một chút, thế nhưng cô ấy lại không biết, trong lòng Đường Yên, cũng đã sớm không có Lục Duệ.

Thấy Lục Duệ cười, mặc dù có chút không giải thích được, thế nhưng Hiểu Đồng thấy được một chút bình tĩnh từ đó, trong lòng bỗng nhiên nổi lên một cảm giác dị dạng, có loại tâm động nói không nên lời, cô ấy rõ ràng, chàng trai trước mắt này đã hoàn toàn buông xuống Đường Yên.

"Lão đại, chúng ta đi thôi." .

Tương Trí cùng Trương Thành Công một trái một phải đỡ lấy Lục Duệ, đi đến hướng phòng ngủ, bọn họ cũng không phải ngu ngốc, chuyện của lão đại cùng Đường Yên đã sớm bị dư luận làm xôn xao ai ai cũng biết, tuy rằng không rõ ràng lão đại sao có thể xuống dốc hạ phong trước mặt Đường Yên, thế nhưng đối với một cô gái chỉ hướng tới sinh hoạt của thành phố lớn như vậy, mấy người bọn họ vẫn là tránh xa thì tốt hơn.

... ...

... ...

"Lão đại, mày nói cái gì? Mày muốn đi làm tạm thời?" .

Ngồi ở trên giường phòng ngủ, Tương Trí vẻ mặt không thể tin được nhìn Lục Duệ sắc mặt bình tĩnh đối diện, há to miệng ra. Đêm qua lão đại còn ầm ĩ với ba mẹ, hận không thể rời nhà trốn đi, hiện tại lại nói mình muốn nghe trong nhà an bài, đi làm công việc tạm thời tại ủy ban hương, thực tại khiến cho bạn cùng phòng của Lục Duệ nghĩ mình hình như thấy quỷ.

Vươn tay tới sờ sờ cái trán Lục Duệ, Trương Thành Công cùng Tương Trí nhìn nhau, thấp giọng nói: "Không bị sốt, sao bắt đầu nói mê sảng liễnhĩ?" .

https://thuviensach.vn

Sau đó, lại duỗi thân tay sờ sờ đầu mình, nói tiếp: "Không phải là mình bị sốt chứ?" .

"Cút đi!" Vừa bực mình vừa buồn cười cho hắn một cước, Lục Duệ nói chắc chắc với mọi người: "Tôi nói thật, đêm qua tôi nghĩ rồi, ba mẹ tôi nói đúng, cho dù tôi đi ra ngoài vài năm, cũng không nhất định ra bộ dáng gì nữa. Thế nhưng nếu như làm tạm thời tại ủy ban hương hai năm, rất có thể chuyển thành nhân viên công vụ chính thức. Lão Thất, cái này, chúng ta rất có thể trở thành nửa đồng sự." .

Tương Trí trợn mắt, nói: "Lạy bố, tao làm ở viện kiểm sát, mày ở ủy ban thôn, hơn nữa lại không cùng một thành phố, tuy nói không cách quá trăm cây số, thế nhưng cũng liên hệ không được cùng." .

Cười hắc hắc, Lục Duệ vươn ngón trỏ sờ sờ mũi mình, chớp con mắt nói: "Đều là phục vụ cho nhân dân, chỉ bất quá là chức vị không giống nhau mà thôi." .

Mọi người mỉm cười.

Gia hương của Lục Duệ tên là Mộc Dương, thuộc về đông bắc bộ tỉnh H Hoa Hạ, tại khu vực lớn thứ tư tại tỉnh H, từ xa xưa tới nay vẫn đều là khu nông nghiệp tương đối phát đạt, đương nhiên, trong trình độ phát triển của toàn bộ thành phố, thành phố này hẳn là thuộc về loại cấp ba thậm chí càng thấp hơn. Không chỉ có là Mộc Dương, toàn bộ tỉnh H, cũng chỉ là cao hơn một ít khu vự c tây bộ vừa nghèo vừa khó, bị vây trong trình độ thấp kém.

Làm tạm thời tại chổ này, còn là ủy ban hương, hèn chi kiếp trước mình dù có trở mặt với cha mẹ cũng không muốn đi. Thế nhưng, bây giờ Lục Duệ không nghĩ như vậy, hắn đương nhiên biết mười lăm năm sau Mộc Dương phát triển thành cái dạng gì, không chỉ nói chỗ hương Duyên Giang nhà của mình, mười lăm năm sau, chính phủ thành phố Mộc Dương dời tới đây, giá đất hầu như là tấc đất tấc vàng, khiến cho hương Duyên Giang thu

https://thuviensach.vn

nhập vốn dĩ không vượt lên hai ngàn, phát triển trở thành phú hào hơn ngàn vạn. Chỉ cần là bán đất bên trong làng, cũng đủ để nông dân cả đời làm ruộng giàu to, giá thu mua mỗi mẫu đất là một trăm ngàn, bình quân mỗi người dân hương Duyên Giang đều có hai mẫu ruộng cày, toàn diện thoát khỏi nghèo khó làm giàu. Quan trọng hơn là, Lục Duệ còn biết, sau này bởi vì công tác cần, nhân viên công vụ hương Duyên Giang tiến hành mở rộng, tất cả làm tạm thời đều chuyển thành nhân viên công vụ quốc gia.

Đương nhiên, đây đều là nói sau, hương Duyên Giang lúc này, vẫn là nông thôn cằn cỗi trong mắt người ngoài, mà Lục Duệ, gần như trở thành trong một người làm công tạm thời cho ủy ban hương.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Tiểu Nhân Vật Không Thể Đắc Tội.

Hương Duyên Giang ở vào khu tây bộ đông phong thành phố Mộc Dương, thuộc về hương thành kết hợp vùng ngoại thành, mà khu đông phong ở giữa năm khu tại toàn bộ Mộc Dương, là khu kinh tế lạc hậu nhất. Ở đây phần lớn nông dân cày ruộng ít, chủ yếu dựa vào làm một chút sinh ý hoặc là làm công trong thương trường tại thành thị.

Lục Duệ cũng lớn lên ở chỗ này, tên nhà hắn như tên hương Duyên Giang (duyên giang = ven sông), bất quá chỉ là vùng thôn ven sông mà thôi, ủy ban thôn cũng ở chỗ này, cự ly hắn nhà nhưng thật ra không xa, ra cửa, theo cái kia toàn bộ thôn nhất rộng thùng thình nói, vẫn vãng bắc đi, đại khái có một dặm địa hình dạng, cũng là ủy ban thôn liễu.

Vừa được lót đường nhựa xong, tuy rằng kinh tế thu nhập của hương Duyên Giang đứng chót toàn bộ khu đông phong, thế nhưng, địa điểm làm công ủy ban thôn thực ra không tồi, có người nói là lúc trước một quan lớn đã làm thanh niên trí thức tới chỗ này thị sát kiến tạo cho chính phủ thành phố, cho nên tòa nhà này thoạt nhìn mặc dù có chút cũ kỹ, thế nhưng cũng có một phen uy nghiêm khác. Hơn nữa ngoài cửa là một loạt bảng hiệu đại biểu cho quyền lợi cơ quan nhà nước, một cổ uy nghi kinh sợ nhân tâm đột nhiên nổi lên trong lòng Lục Duệ.

Bảo vệ cửa là một lão đầu tóc đã bạc, đã có hơn năm mươi tuổi, thấy Lục Duệ từ bên ngoài đi đến, nhướng mày, đưa tay gõ cửa sổ, nhô đầu ra hỏi: "Này, tiểu tử, chờ một chút!" Nhìn Lục Duệ dừng chân nhìn mình, ông ta quan sát trên dưới, mới nói: "Cậu tìm ai?" .

https://thuviensach.vn

Lục Duệ cười, đưa tay móc ra một hộp thuốc lá, cũng không xé ra mà đưa cho lão đầu, hồi đáp: "Xin chào, tôi tới nơi này đi làm, thuốc này đưa cho ngài, là lễ gặp mặt cho ngài." .

Trước lúc tới, Lục Duệ nói chuyện một lần với cha mẹ, mặc dù có chút kinh ngạc vì con trai hồi tâm chuyển ý nghe theo mình an bài, thế nhưng cha Lục Quốc Khánh vẫn đem một chút tin tức mình nghe được giới thiệu cho Lục Duệ một phen, nói nhiều nhất, cũng là khiến cho hắn cẩn thận, không nên đắc tội với người bên trong ủy ban thôn. Không chừng phía sau người ta là một vị lãnh đạo, một mình hắn mới đến làm tạm thời, người ta muốn thu thập hắn còn không phải chuyện trong giây phút?

Lục Duệ đương nhiên là miệng đầy đáp ứng, nếu như trước khi sống lại, hắn khẳng định cho rằng lời dặn của cha là lải nhải vô dụng, thế nhưng trải qua vài chục năm nhân sinh biến thiên rèn đúc, hắn đương nhiên rõ ràng lời cha nói đối với mình mà nói đều là lời vàng ngọc.

Ví dụ như bảo vệ cửa trước mắt, tuy rằng bất quá là một nhân vật nhỏ, đắc tội cũng không quan trọng. Thế nhưng Lục Duệ nghĩ, ông lã trước mắt này mình tuyệt đối không thể đắc tội, vì sao? Phải biết rằng ủy ban thôn mỗi ngày rất nhiều người đi lại, ai cũng có thể bị điều đi, ngay cả bí thư đảng uỷ cũng rất có khả năng bị điều chỉnh, thế nhưng riêng bảo vệ cửa, người bình thường đều là làm đến lúc không đi được mới thôi. Cho nên nói, muốn lý giải tình huống một chỗ, có thể bắt đầu từ bảo vệ cửa, đương nhiên, ai cũng không muốn vừa vào cửa thì thấy cái khuôn mặt ôm khổ lớn thù sâu phải không?

Ông lão kia họ Hồ, bình thường đều gọi lão Hồ, có lễ phép thì gọi Hồ đại gia, thấy Lục Duệ vừa gặp mặt thì hào phóng đưa cho mình một hộp thuốc xịn như vậy, không khỏi sửng sốt, ánh mắt nhìn Lục Duệ thay đổi. Năm đó lúc còn trẻ làm lái xe cho lãnh đạo trong quân đội, ngoại trừ những đứa nhỏ có ăn học vừa mới vào quân đội, thì không thấy qua nụ cười hòa ái như vậy trên mặt người khác. Từ trước cho dù có người cầu mình làm việc hoặc là

https://thuviensach.vn

hỏi thăm chuyện tình, cùng lắm cũng chỉ là một hai điếu thuốc, hơn nữa đại đa số cũng đều là thuốc lá điền sản bình thường, tốt hơn một chút là hồng hà các loại, thế nhưng giống như Lục Duệ thoáng cái lấy ra một hộp hồng tháp sơn như vậy, đúng là chưa từng có qua.

Quanh năm ở chỗ này mưa dầm thấm đất, nhìn quen nhân tình vãng lai lão Hồ sửng sốt, nhưng tay không dám tiếp thuốc lá của Lục Duệ, mà là khẽ cau mày nói: "Đi làm? Sao tôi chưa thấy qua cậu?" Thấy Lục Duệ mi thanh mục tú, lại mang theo mắt kính, có vẻ rất có học vấn, trong lòng lão Hồ đối với hắn thật ra có vài phần ấn tượng tốt, "Tiểu tử, cậu làm ở phòng ban nào?" .

Lục Duệ cười ha ha, cầm hộp thuốc lá trong tay ném vào phòng thường trực, "Đại gia, tôi là sinh viên Lục Duệ ngày hôm nay đến phòng làm việc tổng hợp ủy ban thôn đưa tin, muốn tới làm tạm thời." .

Lão Hồ vừa nghe thì mơ hồ, cái gì đây! Tôi không nghe nhầm chứ, sinh viên? Phòng làm việc tổng hợp? Làm tạm thời? Ai không biết nói làm tạm thời tại phòng làm việc tổng hợp hương Duyên Giang là làm gì, căn bản là cố sức không được chuyện gì tốt, phàm là sống bẩn, sống mệt, sống khổ đều là do những cái làm tạm thời này tớmà ra, có công lao cũng là lãnh đạo phòng làm việc, nào có sinh viên nguyện ý đến nơi đây chịu tội?

Thở dài một hơi, lão Hồ đầu nhìn thoáng qua Lục Duệ, thấp giọng nói: "Tiểu tử, đại gia khuyên cậu, là sinh viên, nghĩ cái gì mà đi làm tạm thời? Tìm công tác khác đi." .

Lục Duệ cười, biết là thuốc lá có tác dụng, giả vờ bất đắc dĩ lắc đầu, Lục Duệ nói: "Không có biện pháp, trong nhà không có phương pháp gì, cái này là ba tôi lấy nhân tình thật lớn mới tranh thủ tới, làm đối phó trước." .

Nói xong, lại cười nói với lão Hồ đầu: "Có thời gian tôi trò chuyện cùng ngài, ngài xem, có phải là giúp tôi gọi điện thoại?" .

https://thuviensach.vn

Hai người đang nói chuyện, một người trung niên mang cặp da đen đi vào cửa lớn, cười ha ha gật đầu cùng lão Hồ đầu, vừa định lên lầu, nhưng nhìn thấy Lục Duệ vẻ mặt mỉm cười, ông ta chớp con mắt một chút, hơi chần chờ nói: "Cậu là Lục Duệ?" .

Lục Duệ đương nhiên nhận ra được người trước mắt, một tháng trước, sau khi tốt nghiệp trường học, cha mẹ mang theo mình đi bái phỏng qua vị phó hương trưởng hương Duyên Giang Vương Tường Lâm. Ông ta phân công quản lý nhân khẩu và kế hoạch hoá gia đình, vệ sinh, công tác dân chính, năm nay đã năm mươi bốn tuổi, sang năm sẽ về hưu. Bởi vì là người thôn hương, hơn nữa thái độ làm người và tính tình không tồi, nên có danh tiếng không tồi, là một người hiền lành. Lúc này, cũng là nhờ quan hệ của ông ta, Lục Duệ mới có thể đi vào phòng làm việc tổng hợp hương Duyên Giang làm tạm thời.

Lão Hồ thấy thế ngẩn ngơ, lập tức hơi ho khan một tiếng, bất động thanh sắc đem thuốc lá cất vào, nhìn Vương Tường Lâm cười ha hả nói: "Vương hương trưởng tới, đây là sinh viên Lục Duệ mới tới phòng tổng hợp, sao, ngài nhận thức?" .

Vương Tường Lâm cười, ông tuy rằng không có thực quyền gì, thế nhưng mọi người thấy ông sắp về hưu, đều cho ông ta vài phần mặt mũi. Huống chi người sắp về hưu giống như ông, cũng không yêu cầu gì, lúc này đây cũng là vì mặt mũi hương thân giúp Lục Duệ an bài chức vị tại phòng làm việc tổng hợp, căn bản là không phí khí lực cái gì. Nói trắng ra liễumột người làm tạm thời mà thôi, hơn nữa Lục Duệ là sinh viên, chủ quản phòng làm việc tổng hợp Mã phó hương trưởng sẽ đồng ý không chút do dự.

Nhìn Lục Duệ vẻ mặt cung kính nhìn mình, Vương Tường Lâm nở nụ cười ha ha, nói với lão Hồ đầu: "Tên nhóc này, là thân thích của tôi, sao thế? Cho ông khó xử à?".

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Cũng Không Phải Đèn Cạn DầU.

Lão Hồ một trận cười gượng, cúi đầu khom lưng về phía Vương Tường Lâm nói: "Ngài nói gì vậy, tên nhóc hậu sinh này là một người có học vấn, hiểu lễ phép, đang hỏi tôi làm sao đi phòng làm việc của ngài." .

Lục Duệ ngẩn người, lập tức rõ ràng lão Hồ là đánh yểm trợ cho mình, dù sao mình là do Vương Tường Lâm an bài đến nơi đây, ngày đầu tiên báo danh, về tình về lý hẳn là nên đi gặp ông ta. Cảm kích nhìn lão Hồ, Lục Duệ mỉm cười, nói: "Chú Vương, con đang muốn đi phòng làm việc của ngài đây." .

Vương Tường Lâm cười cười, không nói gì, chỉ là vỗ vỗ vai Lục Duệ, nhàn nhạt nói: "Không tồi, đi theo t, tôi mang cậu đi gặp Mã phó hương trưởng." Nói xong, thì đi vào ủy ban hương. Lục Duệ chăm chú đi theo phía sau, đi hơi chậm một chút. Dù sao đối phương cũng là lãnh đạo của mình, chút tôn ti ấy Lục Duệ vẫn rõ ràng.

Hai người đi tới trước cửa, Lục Duệ giành trước một bước, đưa tay giữ cửa mở ra trước Vương Tường Lâm, cung kính nói: "Hương trưởng mời." .

Hướng Lục Duệ gật đầu, Vương Tường Lâm lộ ra thần sắc thoả mãn, tên nhóc này tuổi không lớn, nhưng thật ra rất có ánh mắt, là một người hiểu chừng mực.

Không thể không nói, ủy ban hương của hương Duyên Giang tuy rằng bề ngoài ngăn nắp, thế nhưng chất lượng thực tại bên trong không được tốt lắm, nhà lầu bốn tầng giống như đã vài năm không sửa sang, Lục Duệ thậm chí nghĩ ký túc xá phòng ngủ đại học vài chục năm của mình còn tốt hơn

https://thuviensach.vn

rất nhiều so với đống rách nát trước mắt này nhiều lắm. Đương nhiên, trên mặt hắn không lộ ra chút sơ hở nào, vẫn là vẻ mặt bình tĩnh mỉm cười như trước, chăm chú theo bước chân của Vương Tường Lâm.

Công tác tại ủy ban hương hai mươi mấy năm, Vương Tường Lâm tuy rằng là một người hoàn toànra sát biên giới, nhưng bởi vì thời gian ông ở chỗ này thật sự là quá dài, thuộc về cái loại lão bánh quẩy thuần túy, cho nên đối với mỗi người trong ủy ban hương đều rõ như lòng bàn tay, hơn nữa gần tới về hưu, cho nên lời ông nói ra, có đôi khi ngược lại không kiêng kỵ gì.

"Lục Duệ. . ." .

"Vâng, hương trưởng, ngài gọi gì." .

"Là như thế này, cậu là tôi an bài đến, là hương thân, tôi cũng sẽ không gạt cậu, tôi, mắt thấy sẽ về hưu, thuộc về cái loại người nhàn nhã nhất bên trong ủy ban hương. Phụ trách phòng làm việc tổng hợp các người là Mã phó hương trưởng, con người này đâu, tính tình, có chút nóng nảy, có đôi khi nói cái gì không dễ nghe, cậu không nên để trong lòng, đều là vì công tác cả!" .

Lục Duệ gật đầu, lặng lẽ nhớ ở trong lòng, xem ra, vị Mã phó hương trưởng này hắn là một người tính tình tương đối táo bạo, ngày sau này của mình sợ rằng sẽ không quá khá giả. Huống chi, Lục Duệ rõ ràng một ít mánh khóe từ lời mới vừa rồi của Vương Tường Lâm, xem ra vị này tuy rằng là một phó hương trưởng, bất quá cũng một người hữu danh vô thực, bằng không cũng sẽ không nói ra cái gì gọi là "Đều là vì công tác", phải biết rằng, đổi thành phó hương trưởng có thực quyền, nếu như người mình giới thiệu đến bị những người khác quát lớn, vậy nói rõ là đã đánh mất mặt mũi, khẳng định sẽ ra mặt thay mình.

https://thuviensach.vn

Chỉ bất quá càng là người như thế này càng không có thể đắc tội, Lục Duệ biết rõ, một lão bánh quẩy lăn lộn vài chục năm tại địa phương này thì có ý nghĩa gì, quan trường như chiến trường, bất luận một người cũng không có thể khinh thường, nếu như mình muốn tại đặt chân chính phủ hương Duyên Giang, vậy chuyện thứ nhất, chính là phải lý giải tất cả ở đây, cái này cũng là nguyên nhân vì sao hắn muốn chủ động kết giao bảo vệ cửa. Mà hiện tại, cái mục tiêu này chuyển dời đến đến trên người Vương Tường Lâm phía trước.

Cung kính đi phía sau Vương Tường Lâm, Lục Duệ bày ra vẻ khiêm tốn thỉnh giáo, nghe ông ta nói, đồng thời mơ hồ biểu thị ý cảm kích của mình đối với ông ta, cuối cùng, hai người đi tới trước một gian phòng làm việc lầu ba, đi tới cửa, đưa tay gõ cửa một chút, nhưng phát hiện cánh cửa hờ khép, Vương Tường Lâm thăm dò đi vào nhìn, có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu nói: "Xem ra tên này không đi làm, như vậy đi, tôi mang cậu đi phòng làm việc của lão Mã, đúng lúc để cho ông ta nói chuyện vớ." .

Trước khi tới, Lục Duệ đã đi qua một ít người quen nghe được vị Mã phó hương trưởng này là người ra sao, người này tên là Mã An Trữ, là một phó hương trưởng từ bên ngoài điều tới, phụ trách tuyên truyền, công tác mặt trận thống nhất, phân công quản lý đảng chính, công hội, đoàn thanh niên cộng sản, phụ liên, tuổi già, dân tộc tôn giáo. Từ phân công quản lý công tác mà xem, Lục Duệ biết, người này phỏng chừng cũng là lãnh đạo không có thực quyền như Vương Tường Lâm.

Nhìn bên trong không người, Vương Tường Lâm có chút không vui nói: "Đi thôi, Tiểu Lục, tôi mang cậu đi phòng làm việc Mã phó hương trưởng." .

Hai người tới phòng làm việc Mã An Trữ, quả nhiên thấy vị phó hương trưởng này đã ờ trong phòng làm việc, nghe Vương Tường Lâm giới thiệu, nhìn một chút bằng tốt nghiệp đại học của Lục Duệ, suy nghĩ một chút, `

https://thuviensach.vn

cầm lấy điện thoại gọi cho phó chủ nhiệm phòng làm việc An Tú Mai, kêu cô ấy đến đây một chút.

An Tú Mai là một phụ nữ hơn ba mươi tuổi, vóc người cao gầy, mặc quần jean áo sơ mi, bất quá vẻ trang điểm nồng đậm trên mặt khiến cho Lục Duệ nghĩ cô ấy trở nên già trước tuổi. Nghe Mã An Trữ giới thiệu Lục Duệ, vị An chủ nhiệm này chớp chớp mắt, dùng một đôi mắt hoa đào quan sát trên dưới Lục Duệ một chút, vừa cười vừa nói: "Ồ, Tiểu Lục thật đúng là tuấn tú, lúc còn đi học, khẳng định có không ít người theo đuổi? Nói với chị một chút đi, trẻ tuổi anh tuấn như thế, chạy tới nơi này làm gì?" .

Lục Duệ lộ ra một biểu tình ngượng ngùng, cúi đầu không nói gì. Ngược lại Vương Tường Lâm trong lòng hừ một tiếng, thầm mắng một câu, cười nói: "Tiểu An, lời này của cô không đúng rồi, công tác cách mạng ở đâu cũng đều như nhau! Hơn nữa, tuổi của cô cũng không lớn, có chổ nào khác nhau đâu? Nhìn những người trẻ tuổi các người, tôi mới thật sự thấy được mình đã là người già rồi!" .

"Coi ngài nói kìa, Vương phó hương trưởng, ngài là càng già càng dẻo dai, không giống như là người hơn năm mươi tuổi." An Tú Mai lấy tay che cái miệng lại, cười duyên. Bất quá cô ấy nói khiến cho Lục Duệ có một ít suy nghĩ mới, xem ra, vị An chủ nhiệm này không đơn giản, mặc dù Vương Tường Lâm là một phó hương trưởng sắp sửa về hưu không có quyền, An Tú Mai bất quá chỉ là một phó chủ nhiệm phòng làm việc, trước mặt Mã An Trữ, mà dám như thế nói cùng Vương Tường Lâm, nói rõ là không đem hai người này để vào mắt.

Ngược lại, Mã An Trữ cố ý gọi An Tú Mai đến đây, sau khi giới thiệu mình thì nãy giờ không nói gì, xem ra cũng không phải đèn cạn dầu, tuyệt đối là có ý định nhìn Vương Tường Lâm cùng An Tú Mai hai người đối dap.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, có thể ở trong cơ quan nhà nước, không có một ai là đơn giản..

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Đảng Phí

Quả nhiên, câu kia của An Tú Mai vừa ra khỏi miệng, sắc mặt của Vương Tường Lâm liền lạnh xuống, tuy rằng ông hơn năm mươi tuổi sắp về hưu, thế nhưng bị một chủ nhiệm phòng làm việc thuộc hạ trên danh nghĩa chống đối như thế trước mặt tên nhóc Lục Duệ, ông cũng muốn lập tức phát tác.

Lục Duệ thấy thế thầm kêu không tốt, nếu là bởi vì mình mà Vương Tường Lâm cùng An Tú Mai ở chỗ này ầm ĩ lên, dù cho không liên quan đến mình, đợi khi hai bên phản ứng lại, sợ rằng sẽ trách tội đến trên đầu mình, nghĩ tới đây, Lục Duệ bỗng nhiên đi về phía trước hai bước, từ trong túi lấy ra một phần lý lịch sơ lược, lại móc ra bằng tốt nghiệp, nói với An Tú Mai: "An chủ nhiệm, ngài xem, đây là hồ sơ của tôi, còn có bằng tốt nghiệp." .

Nói xong, lại có chút ngượng ngùng nói: "Đại học đã vào đảng, cũng không biết đảng phí còn có cần phải nộp? Nếu không, ngài mang tôi đi xem?" .

Bị hắn chen ngang như thế, An Tú Mai và Vương Tường Lâm hai người đều không có ý tứ nói cái gì nữa, lúc đầu bất quá cũng là vấn đề trên mặt mũi, hai người ai cũng không muốn rớt mặt tại trước mặt tên nhóc Lục Duệ này, hiện tại hắn lấy ra một lý do đàng hoàng như thế, mọi người đều không có trở ngại, cũng không cần phải kiên trì cái gì.

An Tú Mai phụ trách công tác tiếp đãi toàn bộ chính phủ hương Duyên Giang, mặc kệ là cán bộ mới tới báo danh hay là tổ công tác cấp trên phái

https://thuviensach.vn

xuống, đều là do cô ấy phụ trách an bài tiếp đãi, cũng là một nhân vật khôn khéo, nhìn bằng tốt nghiệp của Lục Duệ một chút, có chút vô cùng kinh ngạc nhìn hắn một cái, cười nói: "Không ngờ rằng, Tiểu Lục lại tốt nghiệp đại học Tân Thành, đó là trường nổi tiếng trog tỉnh chúng ta!" .

Lục Duệ khiêm tốn cười, không nói gì.

Quay đầu, đánh tiếng bắt chuyện cùng Mã An Trữ và Vương Tường Lâm hai người, Lục Duệ đi theo phía sau An Tú Mai ra hướng ngoài cửa. Vừa ra đến trước cửa, Lục Duệ cười ha ha nói với Vương Tường Lâm: "Chú Vương, mẹ tôi nói con gà rừng ngày hôm trước thím cho đã làm xong, buổi tối con đưa cho ngài." .

Vương Tường Lâm sửng sốt, lập tức cười ha hả nói: "Được rồi, tên nhóc cậu mau cùng An chủ nhiệm đi báo danh đi, một hồi tôi còn phải xuống thôn, buổi tối nhớ tới nhà ăn." Nói thật đi, đối với đứa nhỏ Lục Duệ hiểu chuyện như vậy, trong lòng ông vẫn có vài phần thích, dù sao tên nhóc này có ánh mắt, hiểu chuyện không nói, then chốt nhất là, cũng không vì mình quyền hành không thịnh mà xa lánh mình, tại trước mặt An, Mã hai người nói đi nhà của mình, nói rõ là một lòng theo mình. Nghĩ tới đây, Vương Tường Lâm trên mặt cũng lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường, cùng Mã An Trữ nói chuyện phiếm một trận, lúc này mới trở về phòng làm việc của mình.

An Tú Mai mang theo Lục Duệ đi tới khoa nhân sự, đem bằng tốt nghiệp và các loại hồ sơ của hắn giao tiếp một chút, tuy rằng là làm tạm thời, thế nhưng dù sao cũng là cơ quan chính phủ, những quy tắc này vẫn phải làm.

Làm xong việc này, hai người đi tới phòng làm việc tổng hợp, "Tiểu Lục, sau này cậu đi làm ở đây, phòng làm việc thêm cậu vào thì tổng cộng tám người, bí thư và hương trưởng hai người có nhân viên phục vụ chuyên môn, còn lại sáu người các người, phụ trách phục vụ các vị lãnh đạo khác,

https://thuviensach.vn

bình thường chú ý chút, nghe điện thoại bắt chuyện là được, có chuyện gì tôi sẽ thông báo." .

Lục Duệ trong lòng khẽ động, xem ra quan hệ của An Tú Mai cùng lãnh đạo chủ quản Mã An Trữ không được tốt lắm, bằng không cô ấy cũng không có khả năng không nói đến Mã phó hương trưởng, cũng không biết, vị An chủ nhiệm này là tâm phúc của hương trưởng hay là bí thư đảng uỷ. Trong lòng mặc dù nghĩ như vậy, thế nhưng trên mặt Lục Duệ cũng gật đầu.

"Vậy cậu ở chỗ này nghỉ ngơi một hồi đi, phỏng chừng vài phút nữa đám kia cũng đến đi làm. . ." An Tú Mai nói còn cũng không nói hết, Lục Duệ đã đưa tay từ trong lòng mình lấy ra một phong thư, vừa cười vừa nói: "An chủ nhiệm, ngài xem, đảng phí năm nay tôi còn chưa có giao, cũng không biết nên giao cho ai, ngài là lãnh đạo chủ quản, giúp tôi giao giùm nha." .

An Tú Mai sửng sốt, do dự một chút, thế nhưng đưa tay thử độ dày, đôi mắt hoa đào nhất thời cười thành hoa, tên nhóc này, thật đúng là một đứa nhỏ hiểu chuyện, biết đưa lễ gặp mặt cho lãnh đạo, tiền bên trong ít nhất cũng một ngàn đồng. Nhưng không hề biết rằng Lục Duệ lúc này trong lòng đang cười nhạt, hắn sống lâu hơn vài chục năm so với người bên ngoài tự nhiên biết công khai đút lót là hành vi trái pháp luật, thế nhưng lúc mình lấy ra cũng đã nói, là đảng phí năm nay, hơn nữa lời này đã nói một lần trước mặt Mã An Trữ và Vương Tường Lâm. Nếu là cô ta muốn số tiền này, một ngày kia, mình cũng có thể đem cho cô ấy, dù cho bị cô ấy cắn ngược lại một cái, mình có thể nói là tin tưởng lãnh đạo, thế nhưng không ngờ rằng An Tú Mai lại nuốt riêng luôn. Nói chung là dù thế nào, mình đều an toàn.

Quả nhiên, tiền có thể mua tiên những lời này một chút cũng không sai, cất phong thư vào xong thái độ của An Tú Mai đối với Lục Duệ liền nhiệt tình lên, cẩn thận tỉ mỉ chỉ điểm một vài sự tình của phòng làm việc, cuối cùng, cô ấy nói: " Phòng làm việc tổng hợp chúng ta tính luôn cậu bên

https://thuviensach.vn

trong tổng cộng sáu người làm tạm thời, còn có hai người chính thức, cũng là phục vụ cho hương trưởng và bí thư, bọn họ phân phó cậu làm cái gì, cậu làm theo là được, không nên gây xung đột. Bằng không nói, tôi cũng không giữ được cậu." .

Lục Duệ cười ha ha, "Coi ngài nói, tôi sao có thể tìm phiền toái cho lãnh đạo, ngài yên tâm, trong lòng tôi đều biết." .

An Tú Mai gật đầu, thái độ đối với Lục Duệ rất là thoả mãn.

Ngay tại lúc này, ngoài cửa đi vào được một người tuổi trẻ có chút cao to, mặc áo khoác màu đen, thấy An Tú Mai lập tức biến sắc, vẻ mặt tươi cười đi lên trước nói: "Chủ nhiệm, ngày hôm nay là ngọn gió gì thổi ngài tới, sao? Có việc?" .

An Tú Mai nhìn hắn một cái, nhàn nhạt nói: "Ngày hôm nay có một người đồng sự mới, các người làm quen một chút." .

Nói xong, chỉ vào Lục Duệ nói: "Đây là Tiểu Lục, mới tốt nghiệp đại học Tân Thành, người ta là sinh viên đấy, sau này các người học tập người ta một chút." .

Sau đó xoay người nói với Lục Duệ: "Hắn gọi là Lưu Cương, cũng là làm tạm thời tại phòng làm việc, cậu và hắn ở chỗ này chờ, một hồi làm quen đồng sự." .

Lục Duệ gật đầu, nói với An Tú Mai: "Cảm ơn An chủ nhiệm, ngài bận việc trước đi." .

An Tú Mai cười ha ha, xoay người rời khỏi.

Nhìn cô ấy rời đi, người tuổi trẻ tên gọi Lưu Cương khuôn mặt cười vui vẻ nhìn Lục Duệ, "Huynh đệ, cậu là phân công tới?" .

https://thuviensach.vn

Lục Duệ cười, bình tĩnh nói: "Tôi cũng như anh, cũng là làm tạm thời." .

Nghe thế câu, trên mặt Lưu Cương vốn có chút sợ hãi lập tức thay đổi, liếc mắt nhìn Lục Duệ, trong miệng nói thầm: "Còn tưởng rằng sinh viên có gì rất giỏi, náo loạn nửa ngày cũng là làm tạm thời." Sau đó, không để ý tới Lục Duệ, xoay người đi đến một bàn làm việc ngồi xuống.

Lục Duệ đối với người như vậy, không có tâm tình để ý tới, cười cười, đưa tay cầm lấy một tờ báo lên.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Cố Nhân

Một người đứng tại một vị trí khác biệt, thì quyết định trong lòng cũng sẽ không giống, Lục Duệ làm một người được sống lại, có giác ngộ của mười lăm năm, hắn đã từng tự hỏi qua mình, đời này mình muốn cuộc sống như thế nào?

Đáp án là cuộc sống hạnh phúc!

Cái gì gọi là hạnh phúc?

Cuộc sống rất rất tốt, tốt đến nổi làm cho người khác không có biện pháp so sánh với mình.

Kiếp trước Lục Duệ đã từng bị người khác khinh thường, mặc dù làm nhà văn internet thu nhập không cao, hg mà cũng đủ để sống, mặc dù đang trong thời đại giá cả càng ngày càng tăng, cũng có thể đủ nuôi sống mình. THế nhưng, hắn trong mắt người khác, vẫn là một phế vật không hơn gì, không chỉ bởi vì hắn không có công tác chính thức, còn bởi vì lúc trước hắn đã từ bỏ cơ hội trở thành nhân viên công vụ, còn muốn đi ra ngoài lập nghiệp một phen.

Đời này, Lục Duệ không còn muốn để người khác coi thường nữa, hắn đưa tay lên ngực tự vấn, kết quả cuối cùng là, nếu như muốn được một cuộc sống tốt, một cuộc sống không bị người khác đè đầu, nhất định phải có quyền lợi, bởi vì chỉ có quyền lợi mới đạt được địa vị khiến cho người người ngưỡng mộ.

https://thuviensach.vn

Vô luận là lúc nào, tại một quốc gia có tư tưởng quan lại nồng nặc, trong sĩ nông công thương, người làm quan đều tương đối được coi trọng.

Cho nên, Lục Duệ phải làm quan! Phải làm quan thật to, như vậy mới không phụ cơ hội mà trời xanh cho mình.

Đang nghĩ tới đây, chợt nghe thấy tiếng nói của Lưu Cương : "Tiểu Lục, cậu đi chuẩn bị nước đi, lau nhà một chút"

Lục Duệ nheo mắt ngẩng đầu nhìn một cái, nhưng thấy Lưu Cương đang làm vẻ mặt khinh bỉ nhìn mình : "Mới đến thì phụ trách quét dọn phòng làm việc, tôi đến phòng làm việc của Hàn phó bí thư thu dọn một chút"

Nói xong, hắn đứng dậy rời khỏi phòng làm việc.

Lục Duệ mỉm cười, đối với tiểu nhân vật như vậy hắn thật ra cảm thấy rất thú vị, nhìn ra được, tên Lưu Cương này là muốn thoát khỏi kiếp làm tạm thời, bằng không cũng sẽ không chủ động đi quét dọn phòng làm việc của phó bí thư, bất quá nếu như hắn cho rằng mình là một người mới đến nên dễ bị ăn hiếp, vậy thì đã sai mười phần rồi.

Ngay lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một tiếng nói có chút chần chờ : "Đầu gỗ?"

Lục Duệ cả kịnh, bởi vì đầu gỗ là biệt hiệu thời sơ trung của mình, sau khi tốt nghiệp sơ trung, đã bảy tám năm không ai kêu lại, vội vã ngẩng đầu, thấy trước mắt là một người thanh niên thân cao một mét tám, cao lớn vạm vỡ đang nghi hoặc nhìn mình, vậy vừa rồi tiếng đầu gỗ là do hắn ta kêu, người này mặc áo khoác da màu đen, trong tya còn cầm theo một cái nón bảo hiểm, xem ra cũng là nhân viên ở đây.

Chớp mắt quan sát nửa ngày, Lục Duệ nói thử : "Cậu là Cường tử?"

https://thuviensach.vn

Người kia ngẩng ra, tựa hồ như nhìn thấy được chuyện gì khiến cho bản thân không thể tin được, thoáng cái lao đến ôm Lục Duệ, hô to lên giống như đứa nhỏ : " Đầu gỗ, cậu thật sự là đầu gỗ, tên nhóc cậu, trở về lúc nào thế, sao không gọi điện thoại cho tôi?"

Lục Duệ đã bị hắn ôm chặt làm cho hắn không thở nổi, giãy dụa nửa ngày mới nói : "Lý Chí Cường tên nhóc cậu, vẫn xúc động như xưa, tôi không phải đã trở về rồi sao? Còn chưa kịp đi nhà cậu, huống hồ tôi không giống cậu, làm gì có tiền mà mua điện thoại?"

Lý Chí Cường lúc này mới buông Lục Duệ ra, nhưng mà vẫn còn nắm tay hắn : "Từ khi cậu lên thành phố học đại học, chúng ta đã mấy năm không gặp nhau, lát về tôi liên hệ với Hầu tử, chúng ta phải họp mặt một phen"

Nói xong, lại có chút kỳ quái nhìn Lục Duệ : "Sao cậu biết tôi làm ở đây? Có thể vào đến đây nữa chứ"

Lục Duệ cười, chỉ bàn của mình : "Từ hôm nay trở đi, chúng ta đã là 9đồng sự"

lời này vừa ra khỏi miệng, Lý Chí Cường thoáng cái liền ngây ngẩn cả người.

Lý Chí Cường và Lục Duệ là bạn học sơ trung, ba người làm bạn học ngồi cùng bàn ba năm, quan hệ đương nhiên là thân thiết, mặc dù sau đó Lục Duệ lên thành phố vào trường trung học trung điểm Mộc Dương của thành phố để học, hai người vẫn lui tới, mãi cho đến khi Lục Duệ vào đại học, mới dần dần ít liên hệ, Lý phụ là một trong những nhà giàu vùng lên tại nông thôn, tự thành lập một đội công trình cho mình, sau vài công trình đã trở thành một nhà giàu, trở thành ông chủ đầy danh tiếng tại hương Duyên Giang, Lục Duệ vẫn cho rằng, Lý Chí Cường sẽ đi theo cha làm ăn, nhưng không ngờ lại gặp hắn ta ở đây.

https://thuviensach.vn

Lúc còn đến trường, Lý Chí Cường phải nói là bội phục Lục Duệ sát đất, tuy rằng tạm thời có chút không hiểu vì sao thiên kiêu chi tử cầm bằng đại học danh tiếng lại chạy về ủy ban hương làm tạm thời, nhưng cũng biết lúc này không phải lúc nói chuyện, cầm nón bảo hiểm của mình đi vào trong, dự định một hồi sẽ tiến hành "Thẩm vấn" thằng bạn này, vì sao không ở lại thành phố mà làm ăn, mà lại quay về cái chổ chim chẳng thèm đậu như hương Duyên Giang này.

Hắn vừa cất đồ, thì Lưu Cương cũng từ bên ngoài đi vào, thấy Lục Duệ vẫn chưa làm gì cả, không khỏi cau mày, tức giận hô :" Không phải kêu cậu quét dọn phòng sao, cậu làm cái gì vậy, còn tưởng đây là trường học sao?"

Lục Duệ cười cười, không nói, nếu đoán không sai, thì cái việc này là do Lưu Cương làm, nếu như cần mình, thì vừa rồi An Tú Mai đã nói, căn bản không cần phải cho một tên làm tạm thời khác ra chỉ thị cho mình, phỏng chừng là tên nhóc này thấy mình mới tới, cho nên muốn đè đầu sai vặt đây.

Hắn còn chưa kịp nói, một âm thanh lạnh lùng từ phía sau truyền đến : "Lưu Cương, con mẹ mày nói chuyện với ai thế?"

Thì ra đó chính là Lý Chí Cường đã thay đổi quần áo và xuất hiện phía sau Lục Duệ, đúng lúc nghe được Lưu Cương đang ồn ào với bạn thân Lục Duệ của mình, vẻ mặt không vui lập tức phát tác ra, xắn tay áo lên, chuẩn bị đi dạy dỗ Lưu Cương.

Lục Duệ vội vã ôm lấy thân thể Lý Chí Cường, hắn biết tên này rất nóng tính, lúc đầu còn đi học mấy lần đánh nhau đều là đầu rơi máu chảy, còn liên lụy mình và Hầu tử bị phạt, đây là trong phòng làm việc, ngày đầu tiên mình đi làm mà lại xảy ra xung đột với đồng sự thì không tốt, cho nên Lục Duệ không muốn thấy.

Thế nhưng làm cho Lục Duệ bất ngờ chính là, đối với tiếng chửi của Lý Chí Cường, Lưu Cương vậy mà lại có chút khiêm tốn thậm chí còn sợ hãi

https://thuviensach.vn

lộ ra một nụ cười lấy lòng, vừa lui về phía sau vừa xua tay nói : "Cường ca, tôi nào dám nói ngài, tôi nói là nói tên Tiểu Lục mới tới này nè"

Tuy đã bị Lục Duệ kéo lại, nhưng Lý Chí Cường vẫn chửi ầm lên nói : "Cút con mẹ mày đi! Tiểu Lưu là để cho mày kêu à, hắn là anh em của tao, anh em đấy mày hiểu không, là anh em từ thời cởi truồng tắm mưa, mày mắng hắn như là mắng tao, nếu hôm nay tao không xử lý mày, mày sẽ tiếp tục leo lên nữa!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Cơ Hội

Lưu Cương ngày hôm nay nghĩ mình hình như là gặp phải thái tuế!

Sáng sớm lúc đi làm thì khó hiểu ngã từ trên xe đạp xuống, không ngờ rằng phúc vô song chí, họa vô đơn chí, vốn tưởng rằng khi dễ người mới tới tạm thời một chút không phải là chuyện nghiêm trọng gì, trước đây cũng làm qua không ít. Lại không ngờ rằng người này dĩ nhiên có quan hệ cùng Hỗn Thế Ma Vương Lý Chí Cường, Lưu Cương không chút nghi ngờ lời vừa rồi Lý Chí Cường nói, hắn thậm chí có thể tưởng tượng đến cảnh mình bị Lý Chí Cường đánh.

Vẻ mặt cầu xin, Lưu Cương liên tiếp cầu xin tha thứ.

Lục Duệ mặc dù có chút kinh ngạc vì Lý Chí Cường cường thế ở chỗ này, thế nhưng vẫn không muốn bởi vì một chút việc nhỏ chọc phiền phức ngay tại ngày đầu tiên đi làm, ôm cánh tay Lý Chí Cường, thấp giọng nói: "Tên nhóc cậu, ngày đầu tiên tôi đi làm, cậu ý định tìm việc cho tôi? Đã quên Lưu Suất rồi sao?" .

Nói đến cũng lạ, Lục Duệ nói tựa như có ma lực, Lý Chí Cường vốn dĩ nổi giận đùng đùng nghe được hắn nói, tự nhiên lập tức yên tĩnh, nhìn Lưu Cương cười hắc hắc, đưa tay chỉ nói: "Nếu như để cho tao biết mày khi dễ đầu gỗ, xem tao đập gãy chân chó của mày hay không!" .

Lưu Cương đã sắp khóc, trong lòng nói tôi mà biết rằng hắn có quan hệ với cậu, đánh chết tôi cũng không dám trêu chọc!

https://thuviensach.vn

Ngẩng đầu tội nghiệp nhìn Lục Duệ, Lưu Cương cười làm lành nói: "Lục ca, thật sự là xin lỗi, không biết quan hệ của ngài cùng Cường ca, cái này, việc này ầm ĩ. . ." .

Phất phất tay, Lục Duệ nhàn nhạt nói: "Không quan hệ, người không biết không trách, hắn là cái tính tình này, từ lúc đến trường đã như vậy, anh yên tâm, nếu hắn nghe tôi nói, thì khẳng định không động vào anh ở chỗ này, không có việc gì, anh cần làm cái gì thì đi làm đi." .

Nhìn thoáng qua Lý Chí Cường không phản ứng mình, Lưu Cương xám xịt cầm lấy thùng nước và giẻ lau đặt ở cạnh cửa, cẩn thận đi ra ngoài.

Lục Duệ đi tới bên cạnh Lý Chí Cường, đá hắn một cước, cười mắng: "Được, tên nhóc cậu, ở chỗ này có thể xưng vương xưng bá. Nói một chút, chú Lý tốn bao nhiêu tiền, đem cậu đưa tới đây." Nói xong, lại hung hăng đạp hắn một cước, nói tiếp: "Tên nhóc cậu, ngày đầu tiên tôi đi làm thì cho tôi quấy rối, có ý định phải không, tin tôi đi nhà cậu tìm mẹ cậu cáo trạng hay không?" .

Lý Chí Cường vừa rồi còn uy phong tám hướng nghe nói như thế liền lộ mặt khổ, nhìn Lục Duệ nói: "Không phải chứ, có ai làm anh em như thế sao? Tôi ra mặt cho cậu, cậu lại tới chỉnh tôi. Tôi van cậu, cậu cũng không phải ngày đầu tiên nhận thức mẹ tôi, nếu như lão nhân gia biết tôi cho cậu quấy rối, còn không lải nhải chết tôi!" .

Mẹ Lý Chí Cường tên là Tôn Hiểu Hoa, là một cô giáo tiểu học thôn Duyên Giang, từ nhỏ Lục Duệ đã là học trò đắc ý của bà ấy, hơn nữa là bạn học sơ trung cùng Lý Chí Cường, cho tới nay, Tôn Hiểu Hoa luôn đem Lục Duệ trở thành tấm gương học tập cho con trai, ân cần dạy bảo giáo dục Lý Chí Cường phải học tập Lục Duệ, lúc trước nếu không phải Lý gia sau đó dọn đi, phỏng chừng đã nhận thức Lục Duệ làm con nuôi. Lý Chí Cường thậm chí có thể tưởng tượng, nếu mẹ già biết mình chọc phiền phức cho

https://thuviensach.vn

hắn tại ngày đầu tiên Lục Duệ đi làm thì, mình khẳng định bị niệm kinh đến chết.

Do dự một chút, Lý Chí Cường vẫn nhìn cửa một chút, thấy không ai tiến đến, mới thấp giọng nói: "Đầu gỗ, cậu nói thật đi, sao không đi công tác ở thành phố lớn, tới nơi này làm tạm thời cái gì?" .

Lục Duệ cười ha ha, nói khẽ với hắn: "Tôi muốn đi con đường làm quan." .

Lý Chí Cường lông mày hơi nhíu, chép chép cái miệng, gật đầu nói: "Cũng đúng, thương nhân có tiền cũng cản không nổi một người làm quan, cũng là tên nhóc cậu nhìn thấu, hèn chi mẹ tôi luôn khen cậu." .

Nói xong, hắn lại cười hắc hắc nói: " Lão gia tử nhà tôi cũng là chịu thiệt mới nghĩ tới, liều mạng hợp lại thương lượng với dượng của tôi, mới đem tôi đưa vào chổ này." .

Cái này đến phiên Lục Duệ sững sờ, có chút không rõ cho nên nhìn Lý Chí Cường, thấp giọng hỏi nói: "Dượng cậu?" .

Chớp chớp mắt, Lý Chí Cường nói: "Chồng của dì ba tôi, năm ngoái từ Giang Khẩu điều nhiệm đến làm bí thư đảng ủy! Có cơ hội tôi mang cậu đi nhìn, bằng bản lĩnh của cậu, khẳng định có thể kiếm được chức vị tốt!" .

Lục Duệ thở ra một hơi, nhìn Lý Chí Cường từ trên xuống dưới, hắn nghĩ thế nào đều không ngờ rằng, tên nhóc này dĩ nhiên có một tầng quan hệ như thế. Nhìn chằm chằm Lý Chí Cường, Lục Duệ nói: "Tên nhóc cậu, được, có một chỗ dựa vững chắc như thế, hèn chi hung hăng như vậy!" .

Lý Chí Cường có chút xấu hổ gãi gãi đầu, cười hắc hắc không ngừng.

Lúc này, một người tuổi trẻ mang kính mắt đi vào phòng làm việc, nhìn Lý Chí Cường, hừ lạnh một tiếng, xoay người đi ra. Lý Chí Cường nhìn

https://thuviensach.vn

bóng lưng người nọ nói: "Chó má! Cáo mượn oai hùm!" .

Lục Duệ nhìn thoáng qua bóng lưng người nọ, trong lòng vô cùng kinh ngạc, dám không cho mặt mũi cháu ngoại trai của người đứng đầu ở ủy ban hương, người này cũng là một nhân vật không đơn giản.

Quả nhiên, chợt nghe Lý Chí Cường mắng: "Thứ gì vậy, ỷ vào ôm đùi hương trưởng thì diễu võ dương oai, chọc giận tao, thế nào cũng đá chết mày!" .

Trong lòng khẽ động, Lục Duệ nghĩ tới một vấn đề, xem ra quan hệ giữa cái bí thư đảng ủy cùng hương trưởng không được tốt lắm. Mình nếu như không đoán sai, quan hệ hai vị này rất có khả năng đã tới mức độ thủy hỏa bất dung, hơn nữa dượng của Lý Chí Cường hẳn là ở hạ phong. Bằng không cũng không có khả năng lúc tới gần nhiệm kỳ mới, một người thư ký hương trưởng đều có tư cách lên mặt cùng cháu ngoại trai bí thư đảng ủy.

Nghĩ tới đây, Lục Duệ nhìn thời gian, đã nhanh mười giờ, phòng làm việc chỉ có bốn người, không khỏi mở miệng hỏi nói: "Sao chỉ có bốn người, không phải nói còn có bốn người nữa sao?" .

Lý Chí Cường cười, "Mấy người kia đều cùng lãnh đạo xuống nông thôn rồi, dượng tôi đi thôn Tam Liên kiểm tra phòng hạn mùa hạ, Hà hương trưởng có người nói là bụng đau, đi thành phố xem bệnh. Trương phó bí thư đi thôn Tân Hoa điều tra nghiên cứu, Trần phó hương trưởng hình như là đi thôn Hắc Thông. Cho nên trong này chỉ còn lại mấy người." .

Lục Duệ ngẩn ngơ, trong đầu bỗng nhiên nhớ tới một việc, đời trước trong trí nhớ hắn dượng của Lý Chí Cường cũng không phải bí thư đảng ủy hương Duyên Giang, thậm chí lúc hắn từ phía nam trở lại Mộc Dương, nghe nói Lý Chí Cường đã đi thành phố Giang Khẩu buôn bán, hơn nữa bí thư đảng ủy hương Duyên Giang hình như là họ Hà. Thế nhưng vì sao đời này lại xảy ra biến hóa như vậy?

https://thuviensach.vn

Không phải, xảy ra biến cố?

Bên tai chợt nghe thấy Lý Chí Cường nói thầm: "Lúc này sắp nhiệm kỳ mới, cả đám đều bận việc vì tiền đồ của mình, cũng không biết có thể ở chỗ này làm bao lâu?" .

Lục Duệ linh quang chợt lóe, không phải là lúc này trong tuyển cử nhiệm kỳ mới, dượng của Lý Chí Cường xảy ra chuyện gì mới xuống đài, mà vị Hà hương trưởng kia vừa vặn lợi dụng cơ hội này một bước lên trời?

Nghĩ tới đây, trong mắt hắn sáng ngời, hay là, đối với mình mà nói, đây là một cơ hội, một cơ hội bước lên quan trường!

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Một Pho Tượng Bồ Tát Lớn.

Từ trong miệng Lý Chí Cường, Lục Duệ biết được, đảng uỷ hương Duyên Giang có tổng cộng bảy uỷ viên, dượng của hắn bí thư đảng ủy Điền Mẫn Chính phụ trách đảng uỷ, công tác toàn diện đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc;

Hương trưởng Hà Chí Quốc phụ trách công tác toàn diện chính phủ, chủ quản công tác tài chính.

Phó bí thư Trương Trung Điền phụ trách công tác kiểm tra kỷ luật, phân công quản lý giáo dục, chính pháp, mặt trận thống nhất.

Phó hương trưởng Mã An Trữ phụ trách tuyên truyền, công tác mặt trận thống nhất; phân công quản lý đảng chính, công hội, đoàn thanh niên cộng sản, phụ liên, tuổi già, dân tộc tôn giáo.

Phó hương trưởng Vương Tường Lâm phân công quản lý bảo đảm lao động và xã hội, vệ sinh, dân chính; phụ trách công tác giám sát quản lý chất lượng thực phẩm và dược phẩm, công tác quản lý nông dân cá thể.

Phó hương trưởng Trần Hữu Đức phụ trách công tác kinh tế nông thôn; phân công quản lý kinh tế công nghiệp, chiêu thương dẫn tư, đất đai, xây nhà, sản xuất lá cây thuốc lá.

Phó bí thư Âu Văn Hải phân công quản lý nhân khẩu và kế hoạch hoá gia đình, an toàn sản xuất, bảo vệ môi trường, công tác thống kê; công tác khai phá nông nghiệp, lâm nghiệp, thuỷ lợi, thuỷ sản, máy móc nông

https://thuviensach.vn

nghiệp, khí tượng, lương thực, phòng lụt chống hạn, nông nghiệp tổng hợp lại.

Về phần lãnh đạo còn lại, bởi vì không phải thành viên đảng uỷ, Lục Duệ cũng không hỏi nhiều, nhưng thật ra đối với Âu Văn Hải là có chút quen tai.

Từ tình huống như vậy mà xem, Lục Duệ suy đoán, Điền Mẫn Chính vẫn rất lợi hại, tuy rằng điều đến đây không đủ một năm, thế nhưng có thể đem ủy viên đảng ủy nắm giữ hơn phân nửa, từ khẩu khí Lý Chí Cường là có thể nghe được ra, mặc dù là đối mặt nhiệm kỳ mới, những ủy viên đảng ủy này, đối với Điền bí thư vẫn có sợ hãi nhất định. Đương nhiên, ngoại trừ vị hương trưởng có suy nghĩ kia.

Thế nhưng nếu là như thế này, vậy rốt cục là nhân tố gì có thể khiến con đường làm quan của Điền Mẫn Chính đi tới đường cùng, cuối cùng bị Hà Chí Quốc thay thế? Lục Duệ nhớ kỹ, đời trước mình từ ất bên ngoài trở về hậu nghe ba mẹ nói qua, Điền Mẫn Chính là bị đổi đi một chức quan nhàn tản trong khu, lúc này mới thất bại thảm hại.

Nghĩ tới đây, Lục Duệ có chút bất đắc dĩ lắc đầu, lúc trước mình rời nhà quá lâu, căn bản đối với chuyện tình gia hương chỉ có một lý giải đại khái, giống như chuyện tình quan viên thay đổi, đại đa số đều là nghe cha mẹ nhắc tới, mà tâm bệnh lớn nhất năm đó của cha mẹ, ngay tại hương Duyên Giang, sau đó bởi vì khai phá công tác cần, đem tất cả người làm tạm thời đều chuyển thành nhân viên công vụ chính thức, thời gian đại khái ngay hai ba năm sau. Cái này cũng là một trong những việc Lục Duệ hối hận nhất.

Nghĩ tới đây, Lục Duệ không khỏi có chút bối rối, dù sao Lý Chí Cường và mình có giao tình không cạn, nếu như Điền Mẫn Chính đang tại vị, tối thiểu mình có thể có một chỗ dựa. Mà vị Hà hương trưởng kia, Lục Duệ đối với ông ta hoàn toàn không biết gì cả, cũng không có gì có thể gặp gỡ, muốn thượng vị nói dễ vậy sao?

https://thuviensach.vn

Do dự một chút, Lục Duệ hỏi: "Cường tử, dượng cậu đối với nhiệm kỳ mới này có suy nghĩ như thế nào?" .

Lý Chí Cường cười, "Tôi cũng chẳng biết, ổng có thư ký riêng, trong phòng làm việc này tổng cộng tám người, một người thư ký bí thư, một người thư ký hương trưởng, sau đó cũng là tôi rảnh rỗi, còn lại ngay cả cậu ở bên trong là có năm người làm tạm thời. Bất quá phỏng chừng vấn đề không lớn, dượng có người trong khu, đã thu xếp rồi, lúc này đây lão họ Hà sẽ không có trò vui." .

Nghe đến đó, Lục Duệ hơi thất thần, xem ra hắn là người nào gây ra sai lầm, mới có thể khiến cho Điền Mẫn Chính bị người thế chổ, thế nhưng, vấn đề này xảy ra ở nơi nào?

Lẽ nào, là Hà Chí Quốc âm thầm dùng ngáng chân?

Bất quá suy đoán thì suy đoán, Lục Duệ cũng không dám nói cho Điền Mẫn Chính biết. Dù sao mình bất quá chỉ là một đứa nhỏ chưa dứt sữa vừa tốt nghiệp, tại trong mắt người ta cái gì cũng không phải, lúc này chạy đi nói "ông rất có thể bị người ám toán, mất chức quan." Phỏng chừng cho dù mình cùng Lý Chí Cường có giao tình tốt, cũng bị người đuổi ra.

Đúng lúc này, chợt nghe thấy một giọng người lớn vang lên: "Xin hỏi, có người ở không?" .

Lục Duệ ngẩng đầu vừa nhìn, cũng một người trung niên khuôn mặt hơi có chút già nua đứng ở cửa, vẻ mặt mỉm cười nhìn mình cùng Lý Chí Cường.

Có lẽ là bởi vì sáng sớm bị Lưu Cương chọc giận, Lý Chí Cường há mồm mắng: "Ông con. . ." .

Không đợi hắn đem câu thô tục kia mắng ra, Lục Duệ đã lấy che miệng hắn, có chút ngượng ngùng nói với người nọ: "Thật xin lỗi, đồng sự tôi

https://thuviensach.vn

trong nhà xảy ra chút chuyện tình, tâm tình không tốt. Xin hỏi, ngài có chuyện gì sao?" .

Dùng sức che cái miệng Lý Chí Cường, trên người Lục Duệ ra một thân mồ hôi lạnh, trong lòng lớn tiếng la lên: (Chuyện gì xảy ra? Sao lại gặp phải ông ta ở chỗ này? Ai có thể nói cho tôi biết cái này con mẹ nó là chuyện gì xảy ra?).

Lục Duệ hiện tại đã không biết nên làm thế nào mới tốt liễu, người đàn ông trung niên trước mặt mang theo mắt kính, nhìn qua có chút giống một giáo sư đại học tên là Hàn Định Bang, mười lăm năm sau mỗi ngày đều xuất hiện trên TV, mà thân phận ông ta, càng làm cho người ta ngưỡng vọng, thủ trưởng số một. Đối mặt một người như vậy, Lục Duệ làm sao có thể không kinh hồn táng đảm chứ!

Chờ một chút!

Âu Văn Hải?

Âu Văn Hải!

Lục Duệ bỗng nhiên nhớ tới vì sao mình nghĩ tên này có chút quen tai, mười lăm năm sau, bí thư thị ủy kinh thành chẳng phải là cũng là tên này sao?

Trời ạ! Lục Duệ hiện tại đã điên rồi, hận không thể cho mình một cái tát, đời trước sao không nhiều nghiên cứu một chút lý lịch lãnh đạo nhậm chức tại hương của mình, khiến cho hiện tại cái gì cũng không biết.

Hắn ở bên này đang làm đấu tranh tâm lý kịch liệt, bên kia Hàn Định Bang mỉm cười, nói với Lục Duệ: "Tôi muốn hỏi một chút, phòng làm việc của Âu Văn Hải đồng chí ở địa phương nào, tôi là bạn học đại học của hắn, từ bên ngoài đến đây thăm hắn." .

https://thuviensach.vn

Lục Duệ hung hăng dẫm một cước lên chân Lý Chí Cường, lễ phép đáp: "Thì ra ngài là bạn của Âu bí thư, thật sự là không may, Âu bí thư xuống nông thôn đi điều tra nghiên cứu, phỏng chừng ngày mai mới có thể trở về, nếu không, ngài đem địa chỉ nói cho tôi biết, quay đầu lại tôi báo cáo cùng Âu bí thư." .

Hàn Định Bang nhẹ nhàng lắc đầu, đưa tay lấy ra một tấm danh thiếp, đưa cho Lục Duệ nói: "Tôi đi ngang qua đây, tiện đường đến thăm hắn. Như vậy đi, sau khi hắn trở về, cậu bảo hắn gọi số điện thoại này tìm tôi. Phiền phức cậu, tiểu đồng chí." .

Lục Duệ vội vã đưa tay tiếp nhận danh thiếp, nhưng thấy trên mặt ngoại trừ số điện thoại, cũng chỉ có ba chữ Hàn Định Bang. Cẩn thận bỏ vào trong áo, đáp ứng nói: "Ngài yên tâm, tôi nhất định đem lời nói chuyển đạt." .

Gật đầu, Hàn Định Bang xoay người đi, lúc gần đi ra, ý vị thâm trường nhìn Lục Duệ liếc mắt, nói: "Tiểu tử, nhãn lực không tồi." .

Với nhãn lực của ông, tự nhiên có thể nhìn ra được mới vừa rồi Lý Chí Cường là muốn mắng mình, thế nhưng lại bị Lục Duệ ngăn cản, tuy rằng không biết Lục Duệ rốt cục vì sao cung kính đối với mình như thế, thế nhưng một người tuổi còn trẻ có cái phần kiến thức này, thật ra đã ngoài ngoài ý liệu của ông. Dù sao bạn học đại học của mình ở chỗ này bất quá chỉ là một phó bí thư xếp hạng sau cùng, căn bản không cần phải vì giao hảo với hắn mà cung kính đối với mình. Bởi vậy có thể thấy được, người thanh niên này là nhìn thấu thân phận của mình, hoặc là, có một nhận định không rõ đối với thân phận của mình.

Nghĩ tới đây, Hàn Định Bang lại ngừng lại, nói với Lục Duệ: "Chàng trai, cậu tên là gì?".

.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Trang Tử Không Phải Cá.

"Chàng trai, cậu tên là gì?"

Được thủ trưởng số một tương lai hỏi mình như vậy, cả người Lục Duệ nhất thời rung lên, cũng rất nhanh khôi phục bình thường, tri thức của hắn vượt qua thời đại này vài chục năm khiến cho hắn lựa chọn câu trả lời thích hợp nhất vào lúc này.

"Tôi là Lục Duệ, là người mới tới làm tạm thời phòng làm việc hương Duyên Giang." .

Trả lời rất trong quy trong củ, Lục Duệ đưa Hàn Định Bang đến cửa, xa xa thấy vài chiếc xe màu đen có rèm che đứng ở xa xa, rất rõ ràng, lúc này Hàn Định Bang hắn là vừa rời đi khỏi thành phố, lúc này đây, hắn là đến thăm bạn học.

Hàn Định Bang rất kinh ngạc vì lời Lục Duệ ăn nói, thấy người thanh niên này không kiêu ngạo không siểm nịnh, rất khó tin tưởng hắn ta lại là một gã làm tạm thời tại hương trấn lạc hậu, có chút vô cùng kinh ngạc nhìn Lục Duệ,.

"Lục Duệ, cậu từng đi học?" .

Lục Duệ lúc này đã buông căng thẳng trong lòng, ngược lại trấn định lên, nghe được Hàn Định Bang hỏi, cung kính hồi đáp: "Tôi năm nay mới tốt nghiệp đại học Tân Thành, ngày hôm nay là ngày đầu tiên đi làm." .

"Ơ?" .

https://thuviensach.vn

Cái này, đến phiên Hàn Định Bang lộ ra biểu tình kinh ngạc, hiện tại tuy rằng là năm 2001, sinh viên đã không là sự vụ mới mẻ, thế nhưng tốt nghiệp đại học hàng hiệu giống như Lục Duệ, không đi bên ngoài, mà là chạy đến thâm sơn cùng cốc làm công tạm thời, làm cho người ta phải cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

"Lục Duệ, cậu vì sao không đi phía nam công tác? Tôi nghe nói, đãi ngộ bên kia tốt hơn bên này rất nhiều." Hàn Định Bang cười ha ha, mở miệng hỏi.

Lục Duệ biểu tình thản nhiên, vừa đưa Hàn Định Bang qua đường vừa hồi đáp: "Tôi là người sinh trưởng ở hương Duyên Giang, cha mẹ đều ở chỗ này, đi phía nam cho dù tốt, cũng là nhà người khác, ở đây mới là chổ của tôi." .

Hàn Định Bang bị kiềm hãm, nhìn Lục Duệ nói: "Hung vô chí lớn, hung vô chí lớn!"

Lúc này, Lục Duệ không có trả lời, chỉ là đem đưa ông đến bên cạnh xe có rèm che, mấy người mặc âu phục đang chờ Hàn Định Bang, trong nháy mắt ngay khi Hàn Định Bang tiến vào xe, Lục Duệ nhàn nhạt nói: "Trang Tử không phải cá, làm sao biết cá có niềm vui?" .

Nói xong, xoay người đi trở lại, thậm chí cũng không có nói lời từ biệt cùng Hàn Định Bang.

Ngồi ở trong xe, Hàn Định Bang vuốt cằm mình, cười ha ha: "Có ý tứ, 'Trang Tử không phải cá, làm sao biết cá có niềm vui?' là nói mình không phải hắn, không biết chí lớn trong lòng hắn? Hay là nói, mình không rõ ràng trong lòng hắn có truy cầu?" .

Cười cười, lại lắc đầu, thấp giọng lẩm bẩm: "Người thanh niên này, rất thú vị." .

https://thuviensach.vn

... . . .

... . . .

Trở lại phòng làm việc, Lý Chí Cường vẻ mặt cổ quái nhìn Lục Duệ, "Đầu gỗ, cậu điên rồi, không cho tôi nói chuyện?" .

Lục Duệ hung hăng gõ đầu hắn một chút, tàn bạo nói: "Cậu, cậu! Thật sự là đầu heo, cậu không thấy sao? Người nọ mặc quần áo, và khẩu khí nói chuyện, vừa nhìn cũng là làm quan. Hơn nữa, cậu không phát hiện lúc ông ta nói với chúng ta, giống như nói cùng thuộc hạ sao?" .

Sờ sờ mình đầu, Lý Chí Cường có chút nghi hoặc nói: "Vậy thì thế nào? Âu Văn Hải tôi còn không sợ, tại sao phải sợ bạn học ổng?" .

Lấy tay ôm cái trán, Lục Duệ thở dài nói: "Trâu đúng là trâu, dắt đến kinh thành cậu vẫn là đầu trâu. Tôi rất hoài nghi, dượng cậu vì sao muốn cho cậu vào phòng làm việc." .

Cười hắc hắc một trận, Lý Chí Cường gãi đầu: "Cũng không phải bị dì tôi làm phiền chịu không nổi, khiến cho tôi ở chỗ này, không gây họa là được." .

Thở dài một hơi, Lục Duệ giải thích nói: "Cậu biết không? Tôi ban đầu cũng cảm giác người này mới có thể là làm quan, cho nên mới có thái độ đối với ông ta tốt một chút. Thế nhưng vừa rồi tôi đi ra, thấy ông ta ngồi xe, cậu biết là bảng số gì không?" .

Cái này đến phiên Lý Chí Cường kỳ quái, có chút không giải thích được nhìn Lục Duệ nói: "Bảng số gì? Chẳng lẽ còn có thể là chính phủ tỉnh?" .

Cười khổ một chút, Lục Duệ hồi đáp: "Cậu nói nhỏ thôi, là trung ương!" .

https://thuviensach.vn

"Phù phù!" .

Lý Chí Cường thoáng cái ngã ngồi ở trên mặt đất, cả người choáng váng nhìn Lục Duệ, cười khổ nói: "Đầu gỗ, cậu, cậu, cậu không phải chơi tôi chứ?" .

Thở dài một hơi, Lục Duệ bất đắc dĩ nói: "Tôi nói giỡn cái này để làm gì? Nếu không phải lúc trước ở trường học, cùng mấy người bạn học nghiên cứu qua cái này, tôi cũng sẽ không biết. Cũng may cậu vừa rồi không có gây thành lỗi lớn, nếu không, phỏng chừng dượng cậu có thể bị cậu liên lụy." .

Lòng còn sợ hãi gật đầu, Lý Chí Cường mặt không còn chút máu nhìn Lục Duệ, cầm lấy cánh tay hắn nói: "Anh em, cậu quả nhiên là anh em tốt của tôi! Ngày hôm nay nếu không phải cậu, tôi đã có thể thảm rồi, tôi thật ra không có gì, cùng lắm thì không ở chổ này nữa, chỉ là làm phiền hà dượng tôi, vậy thì rất phiền phức." .

Nói xong, hắn đứng lên nói: "Không được, tôi nhất định phải về nhà đi thắp hương, cảm ơn Phật tổ phù hộ!" .

Liếc trắng mắt một cái, Lục Duệ kéo hắn nói: "Trưa rồi, chúng ta đi ra ngoài ăn cơm, ta có lời nói với cậu." Bên tai nghe có tiếng bước chân tới cửa, hắn kéo Lý Chí Cường nói: "Bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, chúng ta đi ra ngoài nói." .

Lý Chí Cường gật đầu, lúc này hắn đối với lời Lục Duệ nói đã là hoàn toàn tín phục, tuy rằng đi vào quan trường không lâu sau, thế nhưng hắn cũng biết nếu như không phải mới vừa rồi Lục Duệ che cái miệng mình, thì cái miệng thối của mình nói ra, phỏng chừng sẽ đắc tội vị đại nhân vật. Người ta sẽ không tính toán với một con châu chấu là hắn, thế nhưng tùy tiện nói một câu, có thể khiến cho hắn cùng dượng hắn hai người đều cuốn gói về nhà, đây là quyền lợi của lực lượng!

https://thuviensach.vn

Hai người còn nói một hồi, mắt thấy đã là buổi trưa mười một giờ rưỡi, cùng nhau đi ra phòng làm việc, ngồi xe đi tới một tiệm cơm trong thôn.

Nhìn ra được, Lý Chí Cường là khách quen ở đây, vừa tiến đến, thì có người bắt chuyện.

Một người phụ nữ hơn ba mươi tuổi vừa nhìn cũng là bà chủ đi tới, cười dài nói "Ai da, cái này không phải Cường tử sao? Mấy hôm không tới, hôm nay là làn gió thơm nào, thổi cậu đế chổ chị Hồ." .

Lý Chí Cường cười ha ha, nói với người phụ nữ kia nói: "Chị nói gì thế, làm như tôi không có suy nghĩ vậy, hôm nay không phải tới chiếu cố sinh ý của chị sao?" Nói xong, đưa tay lôi kéo Lục Duệ nói: "Nào, chị Hồ, tôi giới thiệu một người cho chị. Anh em của tôi Lục Duệ, là anh em tốt chơi từ nhỏ đến lớn, tốt nghiệp đại học danh tiếng, sau này hắn tới đều tính cho tôi." .

Người phụ nữ họ Hồ cười, khuôn mặt trang điểm xinh đẹp nói với Lục Duệ: "Hèn chi tôi nói hôm nay sáng sớm chim khách kêu, thì ra là có quý nhân muốn tới, tới tới tới, hôm nay chị Hồ mời khách, coi như là đón gió cho Lục lão đệ." .

Lục Duệ ánh mắt chợt lóe, tiệm cơm này lắp đặt thiết bị tại thôn Duyên Giang có thể nói là vô cùng xa hoa, diện tích cũng rất lớn, nhìn ra được chủ nhân cũng tốn một ít tâm tư, hơn nữa mình cùng đối phương lần đầu gặp mặt mà người ta đã khách khí như vậy, trong lòng không khỏi nhìn thoáng qua đối với chị Hồ.

"Chị Hồ khách khí, sau này còn nhờ chiếu cố nhiều hơn mới đúng.".

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Lũ Bại Lũ Chiến!

Bạn bè nhiều thì đường dễ đi, đạo lý như vậy Lục Duệ làm sao không biết, nếu chị Hồ này vì mặt mũi của Lý Chí Cường mà có lễ ngộ với mình, vậy thì có qua có lại, hắn đương nhiên cũng không cảm thấy gì, hơn nữa Lục Duệ không phải đứa ngốc, đương nhiên đoán được chị Hồ này sở dĩ coi trọng Lý Chí Cường, sợ rằng bởi vì do Điền bí thư cả.

Hai người đi vào một phòng, Lý Chí Cường nói với chị Hồ : " Cho hai phần thịt nguội, một phần thịt chó, và hai chai bia, nếu không có việc gì thì đừng cho người vào, tôi và Lục Duệ có chuyện muốn nói"

Chị Hồ gật đầu, mỉm cười vời Lục Duệ, xoay người đi ra ngoài.

Nhìn cô ấy đi ra ngoài, Lý Chí Cường mới chậm rãi nói: "Hồ Hiểu Kiều, người này mới đến chổ chúng ta hai năm gần đây, một mình kinh doanh cái tiệm cơm này, cũng là nhân vật số một." .

Lục Duệ cười ha ha, đối với phụ nữ như vậy, hắn tự nhiên lý giải vì sao có thể được xưng là nhân vật số một. Khôn khéo đưa đẩy, biết nhìn sắc mặt tám chữ này dùng để hình dung cô ấy, sợ rằng một chút đều không quá đáng.

Một lát không lâu sau, rượu và thức ăn được đưa lên, Lục Duệ muốn tính tiền, người phục vụ lại nói: "Chị Hồ dặn dò, ngày hôm nay là Lục lão đệ lần đầu tiên quang lâm, cô ấy mời." .

Không có chối từ, Lục Duệ nói với người phục vụ: "Phiền phức chuyển cáo với bà chủ Hồ, nhân tình này Lục Duệ nhớ kỹ." .

https://thuviensach.vn

Phố phường nhiều hào kiệt, Lục Duệ tin tưởng, bà chủ Hồ thậm chí không biết mình bất quá chỉ là một người làm tạm thời, bởi vì quan hệ của mình cùng Lý Chí Cường, nên khách khí như vậy, nói rõ là muốn kết giao với mình.

Thở dài một hơi, Lục Duệ uống trước một ly bia, sau đó nói với Lý Chí Cường: "Cường tử, cậu nghĩ, chuyện vừa rồi hắn làm sao nói với dượng của cậu?" .

Lý Chí Cường sửng sốt, lập tức nói: "Còn có thể nói như thế nào, ăn ngay nói thật thôi!" .

Bất đắc dĩ lắc đầu, Lục Duệ đối với phản ứng đần độn của người này hầu như đã hết chỗ nói rồi. Dùng chiếc đũa gõ gõ đầu hắn, trầm giọng nói: "Đầu óc cậu vào nước rồi sao? Nếu như Điền bí thư biết cậu đắc tội một quan lớn có thể đến từ kinh thành, cậu nghĩ ông ta sẽ thu thập cậu thế nào?" .

Cái này, Lý Chí Cường liền ngây ra, suy nghĩ đến nổi cả mặt âm trầm, nhất thời có chút hoang mang lo sợ lên, không hề nghi ngờ, nếu như để dượng biết mình thiếu chút nữa chọc ra rắc rối, mặc dù là Lục Duệ đã đem chuyện tình vãn hồi, phỏng chừng mình cũng đừng nghĩ ở lại đây nữa, thậm chí, không chừng dượng sẽ giận chó đánh mèo đến trên đầu cha mẹ, dù sao đây chính là chuyện ảnh hưởng đến tiền đồ của ông ta.

Trong lòng phiền loạn, Lý Chí Cường lắc đầu, nhắm mắt lại suy nghĩ nửa ngày, cũng không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là dùng ánh mắt xin giúp đỡ nhìn về phía Lục Duệ, "Đầu gỗ, từ nhỏ cậu đã thông minh, mỗi lần gặp rắc rối đều là cậu ra chủ ý đem trách nhiệm đổ trên người đối phương, lúc này cậu nhất định có biện pháp, đúng không?" .

Lục Duệ mỉm cười, nói với Lý Chí Cường: "Tôi nói cho cậu nghe cố sự. Thế nào?" .

https://thuviensach.vn

Lý Chí Cường sửng sốt, chợt nghe Lục Duệ nói: "Triều Thanh có một đại thần tên là Tăng Quốc Phiên, trong lúc trấn áp Thái Bình thiên quốc, luôn luôn bại trận, một lần cuối cùng, ông ta hầu như bỏ hết tất cả mới may mắn trở về. Cùng với ông ta, còn có vài một đại thần. Thế nhưng kỳ quái là, cuối cùng ngoại trừ ông ta ra thì những người khác đều bị trảm đầu thị chúng, chỉ có Tăng Quốc Phiên còn sống, còn thăng quan tiến chức. Cậu đoán đây là vì sao?" .

Nở nụ cười hắc hắc, Lý Chí Cường lấy tay gãi đầu nói: "Cậu lại trêu đùa tôi, đầu óc tôi ngu ngốc, không thông minh như cậu, cậu nói cho tôi biết đáp án đi." .

Trợn trắng mắt một cái, Lục Duệ đối với thằng bạn thân này đã hoàn toàn không nói gì, đem bút và giấy trong túi ra, viết lên giấy tám chữ, đưa cho Lý Chí Cường nói: "Cậu xem, tám chữ này có cái gì khác biệt?" .

Lý Chí Cường tiếp nhận nhìn, biểu tình trên mặt lập tức trở nên rất cổ quái, trong miệng thì thào lẩm bẩm: "Hèn chi, hèn chi!" .

Nói xong, dùng ánh mắt như thấy quái vật nhìn Lục Duệ nói: "Thần, thật con mẹ nó thần! Tên nhóc cậu nếu không có chức vị thì quả thật không có thiên lý!" .

Chỉ thấy trong tờ giấy Lục Duệ đưa cho hắn, viết tám chữ!

Lũ bại lũ chiến! Lũ chiến lũ bại!

Ý tứ của Lục Duệ rất đơn giản, làm cho Lý Chí Cường lúc kể lại chuyện này với Điền Mẫn, đem thứ tự thay đổi một chút, thử nghĩ mà xem, nếu như Điền Mẫn biết cháu trai của mình đắc tội với quan lớn kinh thành, hơn nữa người ta còn là bạn của Âu Văn Hải, vậy phản ứng đầu tiên của Điền Mẫn khẳng định sẽ là xử lý Lý Chí Cường để để đối phương tha thứ. Thế nhưng nếu như lúc kể lại chuyện này, đem thứ tự thay đổi một chút thì sao?

https://thuviensach.vn

Lý Chí Cường hoàn toàn có thể nói, là mình cùng với Lục Duệ tiếp đãi một người đàn ông tự xưng là bạn học của Âu Văn Hải bí thư, trong lúc nói chuyện và quan sát, xác định đối phương là quan kinh thành, và như vậy, điều Điền Mẫn muốn làm, chỉ sợ cũng sẽ là kết giao với Âu Văn Hải.

Cứ như vậy, Lý Chí Cường không chỉ thoát tội, ngược lại còn có công.

Nghĩ đén đây, đối với đầu óc của Lục Duệ, Lý Chí Cường đã có một loại kích động muốn nhìn vào bên torng xem rốt cục là thứ gì!

Chỉ dùng ánh mắt đã nhìn ra chổ bất phàm của Hàn Định Bang, ngăn cản mình chửi mắng người ta, nho nhã lệ độ giao tiếp với đối phương, cuối cùng còn nghĩ biện pháp igúp mình xử lý tốt không bị dượng quở trách, Lý Chí Cường hiện tại càng ngày càng bội phục Lục Duệ, quả nhiên là người đi học, đầu óc dùng tốt thật.

Nghĩ đến đây, Lục Duệ do dự một chút, nói : "Vậy lỡ như dượng hỏi thân phận của người ta, vậy tôi làm sao nói?"

Cười tự tin, Lục Duệ nói : "Không cần lo lắng, tôi đi theo cậu là được, tôi cũng đang có chuyện muốn báo cáo với Điền bí thư"

Lý Chí Cường sửng sốt, không khỏi kỳ quái nói : "Cậu có việc muốn báo cáo với dượng tôi?"

Lục Duệ gật đầu, lúc lên đi ra ngoài phòng, nhìn thoáng xung quanh không người, lại nhìn qua mấy căn phòng bên cạnh, lúc này mới vào phòng, trầm giọng nói với Lý Chí Cường : "Cường tử, cậu không cảm thấy kỳ quái sao?"

"Cái gì? Cậu nói kỳ quái cái gì?"

Lục Duệ cười hắc hắc, lấy ngón tay chấm rượu, viết một chữ lên bàn, nhàn nhạt nói : "Bệnh quá trùng hợp!"

https://thuviensach.vn

Lý Chí Cường cả kinh, hắn tuy rằng không hiểu mấy chổ phức tạp trong quan trường, nhưng mà cũng biết, người đó là người duy nhất có thể uy hiếp đến vị trí bí thư của dương.

Dừng thấy hương Duyên Giang này mặc dù lạc hậu, nhưng mà cải cách mở ra nhiều năm như vậy, một hương thôn lớn hơn trăm ngàn nhân khẩu, mặc dù phát triển cậhm, giá trị sản lượng công nông nghiệp không cao, mặc dù người dân vô cùng lạc hậu, cũng bởi vì vị trí cách xa, thuộc về khu nông thôn, nhưng lúc này đang là thời khắc mấu chốt của nhiệm kỳ mới, nếu như đối phương thật sự dùng đến thiêu thân, hoặc là làm chút chuyện mờ ám ở phía sau, vậy thì hoàn toàn có thể làm cho dượng bị lật đổ mà không hề hay biết gì. Dù sao thì dượng cũng cho rằng chuyện liên nhiệm là nắm chắc rồi, căn bản không làm công tác chuẩn bị.

Nhìn Lục Duệ, Lý Chí Cường lần đầu tiên nghĩ, mình có chút không nhìn thấu người bạn cũ này rồi.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Quen Biết

Lý Chí Cường không phải ngu, cho dù có ngu thì sau khi rèn đúc ở xã hội vài năm, cũng sẽ thông minh ra một chút, huống chi hắn chỉ là không thích đi học, cẩn thận suy nghĩ về lời nói của Lục Duệ, hắn nhanh chóng hiểu ươợc, Lục Duệ hắn là dự định mượn cơ hội này để câu thông vớ Điền Mẫn.

Bất quá hắn cũng không ghét cách làm của Lục Duệ, tuy rằng không rõ vì sao, nhưng mà Lý Chí Cường rõ ràng, nếu như Lục Duệ không đề cập đến mình, mà mượn cơ hội này đi kết giao với Hà Chí Quốc, thì sợ rằng sẽ thu được lợi ích lớn hơn nữa, sở dĩ hắn ta làm như vậy, chắc là vì không muốn nhìn thấy mình bị chỉnh.

Im lặng một hồi, Lý Chí Cường bình tĩnh nói : "Buổi tối chúng ta đi đến bái phỏng dượng của tôi"

Lục Duệ lắc đầu, nói với Lý Chí Cường : "Không, cậu tự đi đi, buổi tối tôi phải đến nhà của Vương Tường Lâm"

Cái này đến phiên Lý Chí Cường ngây ra, hắn có chút không giải thích được nhìn Lục Duệ, biểu tình nghi hoặc trên mặt đã thay cho lời nói. Rất rõ ràng, hắn cảm thấy kinh ngạc vì Lục Duệ đã chủ động bỏ qua một cơ hội tốt để kết giao với bí thư đảng ủy của hương.

Lục Duệ cười ha ha, bình tĩnh nói : "Nếu tôi muốn ra mặt, thì không cần cậu làm bàn đạp"

https://thuviensach.vn

Mũi chua xót, Lý Chí Cường không nói gì, mà cúi đầu uống một ly bia, sau đó ngẩng đầu nhìn Lục Duệ, gật đầu ;" Cậu yên tâm, tôi sẽ không làm cậu thất vọng'

Hắn rõ ràng, Lục Duệ sở dĩ không ra mặt, là vì muốn đem công lao cho mình, có thể tiết lộ bối cảnh kinh thành của Âu Văn Hải, cái này có ý nghĩa vô cùng quan trọng đối với kế hoạch của Điền Mẫn. Nếu như vì sự kiên này mà được Điền Mẫn tín nhiệm, vậy trong lòng của Điền Mẫn, địa vị của mình sẽ không cần phải nói nữa, Lục Duệ đem công lao này cho mình, rõ ràng là trải đường cho mình.

Thấy hắn như vậy, Lục Duệ nở nụ cười, đưa tay đánh hắn một cái, nói : "Tên nhóc cậu, đừng cho là tôi giúp cậu, tôi mới đến đi làm ngày đầu tiên, căn cơ không ổn, tranh cái này cũng không được, tên nhóc cậu đứng vững, tôi không phải có thể nương theo sao?"

Nói xong, nâng ly nói : "Cạn!"

Hai người uống cạn một hơi.

Thật ra trong lòng Lục Duệ còn một câu chưa nói, bí thư thị ủy kinh thành mình không đi nịnh bợ, đi theo vuốt đuôi của Điền Mẫn làm chi? Cho dù lúc này ông ta là bí thư đảng ủy, nhưng mà chỉ cần nắm chắc được sợi dây Âu Văn Hải này, là có thể kéo quan hệ với Hàn Định Bang, phải biết rằng, người sắp nhậm chức bí thư trung ương đoàn, tương lai chính là thủ trưởng số một tại kinh thành. Lúc này tuy rằng là năm 2001, nhưng mà mình có kiến thức 2016, chỉ cần cái này, là có thể thấy trước người khác rồi.

Buổi chiều trở về phòng làm việc, Lưu Cương kia quả nhiên không dám sai vặt Lục Duệ nữa, ngược lại còn ra sức nịnh bợ Lục Duệ, rõ ràng là sợ Lục Duệ đi nói xấu hắn trước mặt Lý Chí Cường, nhưng không ngờ rằng

https://thuviensach.vn

Lục Duệ không có tâm tình để ý đến hắn, cầm danh thiếp của Hàn Định Bang trong tay, Lục Duệ đang tự hỏi mình nên làm thế nào.

Đối với Lục Duệ mà nói, sống lại ngoại trừ cho hắn một cơ hội phát triển với những kiến thức vượt qua người khác ra, thì thật ra cũng chẳng có ưu thế nào nữa. Bởi vì là một người viết sách trên internet, Lục Duệ ngoại trừ nhận thức vài vị đại nhân vật trên TV ra, thì cũng không có lý giải gì về phương diện chính trị, thậm chí ngay cả chuyện trong hương thôn nếu không phải bởi vì cha mẹ lải nhải, thì chỉ sợ rằng cũng không biết gì cả. Về phần cái gọi là tài chính, hắn càng không thể đụng vào.

Ngoại trừ biết khu nhà đất xung quanh hương thôn của mình vào năm 2007 sẽ bắt đầu tăng giá điên cuồng, thì đối với chuyện khác tại hương thôn, Lục Duệ thật sự không biết gì cả. Không có biện pháp, đời trước hắn sau khi tốt nghiệp đại học liền đi kinh thành, sau đó lại vất vả ở thành phố Giang Khẩu phía nam, căn bản không biết chuyện trong nhà.

Cho nên, mục tiêu trước mắt của Lục Duệ chính là làm sao đứng vững gót chân tại phòng làm việc ủy ban hương ở hương Duyên Giang.

Nhìn tờ báo trên bàn, Lục Duệ có chút không yên lòng, tuy rằng buổi tối Lý Chí Cường sẽ đến gặp Điền Mẫn, chủ động nhắc đến quan hệ giữa Ân Văn Hải và Hàn Định Bang, nhưng mà Lục Duệ luôn cảm thấy bất an trong lòng, trên thực tế, hắn cũng không biết Hà Chí Quốc rốt cục là dựa vào cái gì mà lật đổ Điền Mẫn, sau đó ngồi lên vị trí bí thư đảng ủy hương, đối với Lục Duệ mà nói, thứ mình nắm trong tay quá ít, căn bản không có biện pháp phân tích ra thứ hữu dụng.

Trong bất tri bất giác, Lục Duệ nhớ đến tình huống của những người trong phòng làm việc mà Lý Chí Cường đã giới thiệu.

Lý Chí Cường là cháu trai của Điền Mẫn, đương nhiên cũng cùng một phe với thư ký của Điền Mẫn, An Tú Mai là lãnh đạo chủ quản, nhưng lại

https://thuviensach.vn

đi lại rất gần với Hà Chí Quốc, bởi vậy nên thư ký của Hà Chí Quốc là Vương Đào cũng rất lên mặt. Diệp Mai nghe nói là có quan hệ với Mã phó hương trưởng, lão Trần thì có người nói là có quan hệ với trong khu, những người này, đều không phải người bình thường, còn thừa lại lão Khương có người nói là cậu em vợ của một phó hương trưởng, ngoài ra tên Lưu Cương vừa rồi nghe nói cũng có quan hệ không tồi.

Tính đi tính lại, cũng chỉ có hắn một sinh viên vừa tốt nghiệp đại học là không có hậu trường, tuy rằng được Vương Tường Lâm giới thiệu, nhưng mà ông ta sẽ nghỉ hưu vào nhiệm kỳ tới, căn bản là không thể trông cậy được. Về phần Điền Mẫn, Lục Duệ không nghĩ sẽ đi qua nhờ, dù sao hắn cũng nghe nói qua, lúc vị Điền bí thư này tiền nhiệm, bình thường cũng không được tốt lắm.

Hiện tại vấn đề quan trọng nhất là, làm sao trong thời gian ngắn lôi kéo được sợi dây Âu Văn Hải này.

Phòng làm việc tổng hợp đảng chính phụ trách công tác Đảng, chính vụ, mặt trận thống nhất, tài vụ, hồ sơ, cơ yếu, bảo mật, duy trì ổn định, cùng với các công tác tổng hợp của phục vụ, quản lý. Đừng thấy nội dung liệt kê ra nhiều, nhưng thật sự làm thì lại chẳng có bao nhiêu cả, đặc biệt là ở ủy ban hương, thật ra, vô luận là ở nơi nào, cái có thể làm thật sự chỉ có một ít, phần lớn còn lại đều là những phòng làm việc không lý tưởng.

Lúc Lục Duệ đang suy nghĩ miên man, chợt nghe "ầm" một tiếng, một phần văn kiện ném mạnh lên bàn của Lưu Cương.

" Lưu Cương, cậu làm gì thế, viết cái gì đây? Cậu muốn tôi cầm cái này đem cho khu trưởng bọn họ xem sao?"

Âm thanh uy nghiêm của một người trung niên khoảng chừng bốn mươi tuổi vang lên trong phòng.

https://thuviensach.vn

Lưu Cương bật dậy khỏi ghế nhanh như có gắn lò xo vào mông, liên tiếp xin lỗi ;" Âu bí thư, xin lỗi xin lỗi, tôi lập tức sửa ngày"

Người này chính là Âu Văn Hải, tuy trên người chưa có được sự uy nghiệm của thân trên địa vị cao ở đời trước, nhưng mà khí độ của một phó bí thư đảng ủy thôi cũng có thể khiến cho Lưu Cương bị đè sát đất, lúc này sắc mặt ông có chút xấu xí, trừng mắt nói : "Ngày mai tôi phải đến trong khu họp, một bản thảo về phát triển công nghiệp mà cậu còn viết không xong, sửa năm lần bảy lượt gần cả tháng, thật sự không hiểu cậu làm sao ngồi được ở đây!"

Lúc này bên cạnh vang lên một âm thanh.

"Âu bí thư, giao cho tôi đi, tôi viết là được"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Mới Quen

Âu Văn Hải là cán bộ tạm giữ chức, từ khi tốt nghiệp đại học Hoa Hạ ông được phân đến Mộc Dương, nhiều lần chìm nổi rốt cục trở thành phó hiệu trưởng trường đảng thị ủy Mộc Dương, nhưng bởi vì đắc tội một gã phó bí thư thị ủy mà bị đày đến cái chổ chim chẳng thèm đến như hương Duyên Giang này, tuy rằng bí thư đảng ủy Điền Mẫn Chính chưa từng ức hiếp mình, thế nhưng, từ quyền lợi đỉnh phong rơi xuống đến đáy cốc, Âu Văn Hải vẫn có chút khổ sở.

Buổi sáng xuống một làng điều tra nghiên cứu, buổi trưa gấp trở về, ông luôn cảm thấy mình đã quên chuyện gì, suy nghĩ nửa ngày mới nhớ tới, ngày mai phải đến trong khu đi họp, là về quan hệ giữa bảo vệ môi trường cùng kinh tế nông thôn phát triển. Thế nhưng bản thảo cho mấy người phòng làm việc viết, đã làm lại vài lần, lúc này cũng không biết viết thành cái dạng gì.

Đi tới phòng làm việc, Âu Văn Hải cầm lấy phần bản thảo đặt ở trên bàn làm việc mình, nhìn phân nửa thì tức giận đến đầu ngất đi, cái này căn bản là lấy từ trong bài báo nào ra, càng tức hơn là, tên nhóc Lưu Cương thậm chí ngay cả cái tên bên trong cũng lấy lại, nếu như mình dựa theo nội dung này mà đi tham gia hội nghị ngày mai, phỏng chừng sẽ trở thành trò cười toàn bộ quan trường Mộc Dương.

Âu Văn Hải càng nghĩ càng tức giận, hầm hừ đi tới phòng làm việc tổng hợp, hướng về phía Lưu Cương nổi hỏa.

Không ngờ rằng vào lúc này, đã có người nói thay Lưu Cương.

https://thuviensach.vn

"Âu bí thư, cái bản thảo này, có thể giao cho tôi chứ? Tôi viết thay cho Lưu Cương." .

Âu Văn Hải nghe vậy sửng sốt, xoay người nhìn lại phía sau, thấy một người tuổi trẻ mang mắt kính, mặc áo sơmi màu trắng, nhìn qua có chút thanh tú đang đứng lên, sắc mặt bình tĩnh nói.

Người này đương nhiên cũng là Lục Duệ.

Vừa rồi hắn đang miên man suy nghĩ, làm sao chiếm vị trí có lợi trong tuyển cử trước mắt gần nhiệm kỳ mới, chợt nghe Âu Văn Hải răn dạy Lưu Hải. Tuy rằng không rõ người này rốt cục là ai, thế nhưng nghe thấy Lưu Cương kêu một tiếng âu bí thư, Lục Duệ cũng đã phán đoán ra, người này hẳn là cũng là lão đại kinh thành sau này Âu Văn Hải. Lúc này mới chủ động đứng lên, nhào qua chuyện này.

Dựa theo Lục Duệ lý giải, lúc này Âu Văn Hải hẳn là thời gian nghèo túng nhất, bởi vì đắc tội lãnh đạo mà bị giáng chức, tiền đồ một mảnh u ám, mình tiếp cận ông ta lúc này, chỉ sợ là thích hợp và thỏa đáng nhất. Bằng không khi ông ta nổi dậy, sợ rằng nhìn lại mình, bất quá chỉ là con kiến hôi mà thôi. Dù sao, vô luận tại lúc nào, dệt hoa trên gấm đều đều kém xa so với đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi có thể làm cho ký ức vẫn còn mới mẻ.

Nhìn người tuổi trẻ đứng ở đối diện mình, Âu Văn Hải sửng sốt, lập tức hỏi: "Cậu là ai?" .

Lục Duệ hơi cúi đầu, hồi đáp: "Tôi là Lục Duệ, là làm tạm thời mới tới phòng làm việc." .

"Làm tạm thời?" Âu Văn Hải trong giọng nói có một tia hoài nghi, đối với tố chất của mấy người làm tạm thời trong phòng làm việc đảng chính, ông hoàn toàn có thể hội, mỗi một lần giao cho bọn họ chuyện gì, đều không thể chuẩn bị tốt, lúc này cũng là vậy, làm không tốt còn bắt mình

https://thuviensach.vn

nghĩ biện pháp viết, bất quá thấy người tuổi trẻ có chút khí chất mở miệng, ông thật ra có một tia hiếu kỳ, không khỏi mở miệng hỏi nói: "Sao? Cậu có nắm chắc có thể viết được?" .

Cười ha ha, Lục Duệ cũng không có trả lời, mà là nhàn nhạt nói: "Ngày hôm nay buổi sáng một vị bạn học cũ của ngài đến thăm ngài, bất quá ngài không ở đây, ông ta để lại cái này." Nói xong, liền đem danh thiếp đưa cho Âu Văn Hải.

Âu Văn Hải sửng sốt, tiếp nhận tới nhìn, sắc mặt nhất thời biến đổi, nhìn Lục Duệ nói: "Cậu nhận thức ông ta?" .

Lục Duệ chớp con mắt một chút, đáp: "Tôi vừa tốt nghiệp đại học Tân Châu hệ tiếng Trung năm nay, lúc còn ở trường học đã từng đảm nhiệm phó chủ tịch hội học sinh, mặt khác, còn tiếp thu bằng khen của sinh viên thanh niên liên hợp toàn quốc, à, tôi có một bạn học là Lan Khê Nhân." .

Nói nói đến đây, không cần quá mức rõ ràng, Lục Duệ tin tưởng với năng lực của Âu Văn Hải tự nhiên sẽ rõ ràng mình muốn biểu đạt cái gì, bất quá, lúc này không chỉ có cho ông ta ấn tượng, quan trọng hơn là muốn khiến cho Âu Văn Hải thấy năng lực của mình.

Âu Văn Hải mặc dù có chút ngạc nhiên ông bạn học cũ thân tại địa vị cao vì sao chạy đến đây tìm mình, thế nhưng càng làm cho ông kỳ quái là Hàn Định Bang tự nhiên lại đem điện thoại cho tên nhóc này, với bốn năm lý giải ở đại học, Âu Văn Hải cũng không cho rằng Hàn Định Bang sẽ vô duyên vô cớ làm loại sự tình này. Suy nghĩ một chút, ông nói với Lưu Cương nơm nớp lo sợ: "Nếu như vậy, vậy cậu đem văn kiện cho hắn đi, để cho Lục. . ." Nói xong, quay đầu hỏi: "Cậu tên gì?" .

"Âu bí thư, tên của tôi gọi là Lục Duệ." .

"Ừm, giao cho Lục Duệ viết đi.À, Tiểu Lục, đại khái là bao lâu cậu có thể viết xong? Buổi sáng ngày mai tôi phải đến trong khu họp, cái này rất

https://thuviensach.vn

quan trọng." .

Lục Duệ cười ha ha, nhìn đồng hồ đeo tay một chút, trầm ổn nói: "Trước giờ ra về còn ba tiếng, sau hai tiếng rưỡi nữa, tôi đưa đến phòng làm việc cho ngài." .

Âu Văn Hải ngẩn ra, không ngờ rằng Lục Duệ có tự tin như thế, nửa ngờ nửa tin nhìn hắn một cái, gật đầu, xoay người rời khỏi phòng làm việc.

Ông ta vừa ra phòng làm việc, Lưu Cương vội vàng đem một xấp tư liệu đưa cho Lục Duệ, vẻ mặt tươi cười nói: "Phiền phức Lục ca, hôm nay nếu không có ngài, Âu bí thư khẳng định sẽ tức giận." .

Khoát khoát tay, Lục Duệ thản nhiên nói: "Không có việc gì, anh bận việc đi, tôi xem những tư liệu này." .

Với hắn mà nói, viết loại này căn bản là quen việc dễ làm, đời trước dù sao cũng là chơi chữ kiếm sống, loại lời nói rỗng tuếch tài liệu báo cáo này hắn cho dù không viết qua, cũng thấy qua không ít. Càng không nói năm đó Lục Duệ còn viết qua tiểu thuyết internet đề tài quan trường, đối với loại đồ này thật ra không cần phí tâm lực rất lớn, hơn nữa Lưu Cương đã đem một ít số liệu của các đơn vị và các hương thôn đều giao cho hắn, cho nên Lục Duệ viết thật ra cũng không khó, trên cơ bản cũng là hành văn liền mạch lưu loát hoàn thành cái báo cáo này.

Gần đủ ba giờ, Lục Duệ viết lưu loát xong tài liệu, bản thảo gần mười ngàn chữ, Lục Duệ ngồi ở sau ghế, vừa đánh chữ vừa chậm rãi tư tưởng khởi xưởng của chính phú mà đời sau mình biết. Đương nhiên, một ít số liệu phương diện này cũng phải thêm vào, không ngờ rằng là hắn gõ chữ như thế, nhưng quên thời gian, đợi được hắn phục hồi tinh thần lại nhìn thời gian, phát hiện đã qua ba tiếng đồng hồ.

Càng làm cho Lục Duệ có chút kỳ quái là, Lý Chí Cường ngồi ở máy vi tính đối diện, dĩ nhiên dùng một loại ánh mắt cực kỳ cổ quái nhìn mình,

https://thuviensach.vn

hắn vừa định nói, chợt nghe thấy phía sau truyền tới một âm thanh: "Hay cho một bài viết hiểu biết chính xác!".

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Nghi Vấn Của Lục Duệ

Âu Văn Hải không phải cố ý tới chờ Lục Duệ, chỉ là đợi tại phòng làm việc có chút lo lắng, vừa hiếu kỳ lại lo lắng Lục Duệ viết không tốt, cho nên mới đi tới phòng làm việc sớm một chút, nhưng phát hiện Lục Duệ tập trung tinh thần gõ chữ, lặng lẽ đến phía sau của hắn, thấy người tuổi trẻ này đang gõ chữ liên tục vào màn hình.

Bắt đầu lúc, Âu Văn Hải còn tưởng rằng Lục Duệ là lấy một vài thứ từ trên internet, dù sao hiện tại tuy rằng internet không phải đặc biệt phát tiển, thế nhưng đã bắt đầu có một vài văn chương truyền lưu. Thế nhưng khiến cho ông kinh ngạc chính là, Lục Duệ chỉ mở một bản word, chăm chú viết cái gì. Nói cách khác, người thanh niên này viết, là hoàn toàn nhằm vào tình huống thực tế của hương Duyên Giang mà suy nghĩ ra.

Nhìn chằm chằm chữ trên màn hình, trong lòng của Âu Văn Hải không thể bình tĩnh, tuy rằng không phải cán bộ phân công quản lý kinh tế công nghiệp phát triển, thế nhưng tại công tác trường đảng nhiều năm, hơn nữa bản thân cũng là phần tử trí thức cao cấp xuất thân, Âu Văn Hải tự nhiên có thể nhìn ra được, phân lượng bài viết của Lục Duệ có bao nhiêu nặng. Cho nên mới không nhịn được tán thưởng.

Lục Duệ nghe được Âu Văn Hải tán thán, trong lòng đương nhiên là vạn phần vui vẻ, thế nhưng trên mặt lại rất bình tĩnh, chỉ vuốt đầu ngượng ngùng nói: "Âu bí thư, thật sự xin lỗi, không ngờ rằng có thể viết lâu như vậy, ngài chờ, tôi lập tức đi in ngay."

https://thuviensach.vn

Âu Văn Hải khoát khoát tay, "Không tồi, không tồi, cậu viết rất tốt. Tiểu Lục, cậu là người ở nơi nào hả?"

Lục Duệ cười, cung kính hồi đáp: "Cảm ơn Âu bí thư, tôi cũng là người của hương Duyên Giang."

Nghe những lời này, Âu Văn Hải sửng sốt, kỳ quái nói: "Nghĩ như thế nào lại đến bên này công tác hả? Với bằng cấp của cậu, muốn tìm công tác tại phía nam, hẳn là rất đơn giản mà."

Lục Duệ gật đầu, trả lời: "Bạn học chúng tôi thật ra có không ít người đi phía nam. Bất quá, tôi nghĩ quê nhà vẫn là có phát triển, có thể khiến cho tôi thực hiện hoài bão trong lòng!"

Vừa nghe những lời này, Âu Văn Hải càng thêm vui vẻ, dù sao một người sinh viên tốt nghiệp đại học danh tiếng có thể trở lại cố hương công tác, còn có tư tưởng như vậy, thật sự rất ít gặp. Vỗ vỗ vai của Lục Duệ, Âu Văn Hải cười nói: "Tên nhóc cậu không tồi, sau này khẳng định có phát triển!"

Nói xong, xoay người cầm bản thảo rời khỏi phòng làm việc.

Tuy rằng rất tán thưởng Lục Duệ, thế nhưng dù sao bất quá chỉ là một đứa nhỏ vừa tốt nghiệp, ông thân là một phó bí thư đảng uỷ, chênh lệch của hai người thật sự là quá xa.

Lục Duệ thật ra không lưu ý cái gì, ngược lại chỉ có Lý Chí Cường lặng lẽ dựng ngón cái với Lục Duệ. Dù sao sau khi biết bối cảnh của Âu Văn Hải còn có thể bình tĩnh tự nhiên như vậy, đổi thành Lý Chí Cường, sợ rằng đã sớm lắp bắp không biết trả lời.

Tan tầm, Lục Duệ ngồi xe của Lý Chí Cường về nhà, lấy con gà mái, chuẩn bị đến nhà Vương Tường Lâm một chút, nếu buổi sáng tại phòng làm việc đã nói, vậy đương nhiên là phải thực hiện lời hứa.

https://thuviensach.vn

Lý Quế Phân, vợ của Vương Tường Lâm rất nhiệt tình, tiếp nhận đồ của Lục Duệ, liền đi xuống phòng bếp.

Cười ha ha, Vương Tường Lâm nói với Lục Duệ: "Tiểu Lục à, hôm nay ngày đầu tiên đi làm, có cảm tưởng gì?"

Lục Duệ rất cung kính trả lời: "Cũng không tệ lắm, các đồng chí cũng đều rất nhiệt tình. Con còn gặp một người bạn học sơ trung."

"À?" Vương Tường Lâm sửng sốt, cười nói: "Là ai hả?"

"Lý Chí Cường."

Lục Duệ bình tĩnh hồi đáp.

Cái này đến phiên Vương Tường Lâm kinh ngạc, đưa tay cười nói: "Không tồi, có Hỗn Thế Ma Vương, tối thiểu cậu ở trong phòng làm việc không có người khi dễ cậu."

Hai người lại nói chuyện phiếm một hồi, nói chuyện đều là một ít tình huống của quê nhà, Lục Duệ lúc này mới cáo từ rời đi.

Ra cửa lớn của nhà Vương Tường Lâm, nụ cười trên mặt Lục Duệ nhất thời biến mất. Cùng Vương Tường Lâm nói chuyện phiếm, hắn biết, lúc này hương Duyên Giang căn bản là không ai có thể lay động địa vị của Điền Mẫn Chính, mặc kệ là Hà hương trưởng, hay là người nào khác, Điền Mẫn Chính trong khu có khu trưởng làm chỗ dựa vững chắc, căn bản là không sợ những người này mờ ám.

Thế nhưng, mình rõ ràng nhớ kỹ Điền Mẫn Chính cuối cùng là bị đổi đi nơi khác!

Lục Duệ lâm vào trầm tư không được lý giải.

... ...

https://thuviensach.vn

... ...

Trong lúc nhất thời, Âu Văn Hải đang trò chuyện cùng Hàn Định Bang.

"Lão Hàn, ông nghĩ như thế nào mà đến thăm tôi?"

Tương giao nhiều năm, hơn nữa là quan hệ cấp trên cấp dưới, Âu Văn Hải nói ra cũng không có nhiều cấm kỵ như vậy, há mồm thì đi thẳng vào vấn đề đặt câu hỏi với Hàn Định Bang.

Hàn Định Bang cười, nhàn nhạt nói: "Thế nào, tôi thăng quan cậu xem không nóng lòng?"

Âu Văn Hải trong lòng khẽ động, bạn cũ nhiều năm như vậy ông cũng không cần phải giấu diếm, trực tiếp hỏi: "Sao? Cậu muốn điều động cho tôi?"

Nói thật, ông cũng không ngờ rằng Hàn Định Bang có thể đi tới hôm nay, lúc trước hai người đều là tốt nghiệp đại học, thế nhưng Hàn Định Bang một đường từ khoa viên đi tới vị trí cán bộ cấp xử, hiện tại một bước lên trời tiến vào kinh thành trung ương đoàn, nói không hâm mộ vậy là nói dối, bất quá, ông thật không nghĩ tới mình có thể có cơ hội.

Hàn Định Bang cười ha ha: " Lý Minh Quốc thư ký của thành phố Mộc Dương các người, là bạn học cùng trường đảng với tôi, thế nào, có muốn tôi nói giúp hay không?"

Âu Văn Hải chần chờ một chút, có chút do dự, bỗng nhiên ông nhớ tới một câu nói trong phần tài liệu Lục Duệ viết ngày hôm nay: "Làm cán bộ, phải dám xông lên trước. Phải có dũng khí ăn con cua, không thể chờ, phải đấu tranh!"

Nghĩ tới đây, Âu Văn Hải giọng điệu kiên định nói: "Được rồi, đi nơi nào? Cậu là lãnh đạo, tôi phục tùng quyết định của tổ chức."

https://thuviensach.vn

Hàn Định Bang tựa như cũng hơi có chút kinh ngạc vì ông bạn học cũ tính cách không quả quyết ngày hôm nay lấy đâu ra dũng khí, phải biết rằng thường ngày mình thỉnh thoảng liên hệ với ông ta, nói tới loại chuyện này, ông ta luôn luôn lảng tránh, thế nhưng lúc này đây lại chủ động, thật là có chút ngoài ngoài ý liệu.

"Âu đầu đá, cậu nghĩ thông suốt rồi hả? Lại có thể chủ động mời chiến, tôi còn tưởng rằng phải phí nước miếng một phen!" Hàn Định Bang cười nói.

Âu Văn Hải cười ha ha nói: "Người muốn phục vụ cho nhân dân, phải dám ăn con cua, phải có dũng khí dám tranh, bằng không lúc nào mới có thể thực hiện hoài bão của mình hả?"

Cái này, Hàn Định Bang càng thêm kinh ngạc, không khỏi cảm khái nói: "Được, được, cái đầu đá vừa cứng lại vừa thối của cậu cuối cùng cũng thông suốt. Tôi nói thẳng với cậu, cậu phỏng chừng sẽ thăng chức, phỏng chừng là là cấp chính xử, cụ thể là đâu, tôi không tiện tiết lộ."

Âu Văn Hải nhất thời lâm vào kinh ngạc, ông từ phó bí thư đảng uỷ hương, trực tiếp điều nhiệm đến vị trí cấp chính xử, vậy rốt cuộc cũng là một bước lên trời, trực tiếp từ cấp khoa biến thành cấp chính xử thì độ khó có bao nhiêu lớn, đương nhiên là không cần nói cũng biết, nghĩ tới đây, ông không khỏi cảm khái, cảm kích đối với Hàn Định Bang cũng không lời nào biểu đạt hết."Hàn bí thư, tôi..."

Hàn Định Bang không nói cái gì, không nói quan hệ tương giao nhiều năm, làm một người có hoài bão chính trị rộng lớn, ông đương nhiên sẽ tranh thủ cho người của mình. Chỉ bất quá đối với chuyển biến của Âu Văn Hải ông thật ra rất vô cùng kinh ngạc, suy nghĩ một chút vẫn mở miệng hỏi: "Văn Hải, ngày hôm nay cậu rất khác biệt? Nói một chút đi, uống linh đan diệu dược gì, mà có thể thông suốt nhanh như vậy?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Biện Pháp Kiếm Tiền

Âu Văn Hải nghe được Hàn Định Bang hỏi, cũng nhớ tới một việc, cười nói: "Nói ra cái này, tôi còn muốn hỏi cậu, ngày hôm nay nghĩ như thế nào lại đem danh thiếp cho người khác chuyển giao cho tôi hả?"

Hàn Định Bang sửng sốt, nhất thời nghĩ tới Lục Duệ, cười ha ha nói: "Thằng nhóc kia rất lợi hại, tựa như nhận ra tôi là ai, bất quá kỳ quái chính là, hắn hình như rất mưu cầu danh lợi và chức vị. "

Âu Văn Hải gật đầu, nói: "Câu nói kia mới vừa rồi của tôi, cũng là từ bài viết của hắn.Thằng nhóc này, xem ra không chỉ có là nhãn lực không tồi, thật ra rất có tài văn chương."

Tỉ mỉ suy nghĩ câu nói có can đảm ăn con cua, Hàn Định Bang nở nụ cười ha ha, nói với Âu Văn Hải: "Đã như vậy, cậu tốt nhất nên thân cận cùng hắn, dù sao tại cương vị mới, bên cạnh có một người thông minh lại có năng lực cũng không tồi."

Âu Văn Hải trong lòng khẽ động, nghĩ đến mình gần điều động công tác, liền có tính toán.

Hai người lại hàn huyên một hồi, lúc này mới cúp điện thoại.

... ...

... ...

https://thuviensach.vn

Lục Duệ cũng không biết tất cả cái này, lúc này hắn còn đang cảm thấy kỳ quái vì sao Điền Mẫn Chính rốt cục là làm sao rơi đài của mà, tuy rằng còn muốn mấy tháng mới tiến hành nhiệm kỳ mới, thế nhưng bây giờ xem ra, địa vị của Điền Mẫn Chính tựa như vững như Thái Sơn, căn bản không có dấu hiệu rơi đài. Thế nhưng, rốt cuộc xảy ra cái gì?

Mang theo tâm tư nặng nề, Lục Duệ chậm rãi tiến vào mộng đẹp.

Sáng sớm ngày hôm sau đứng lên, ở nhà ăn bữa sáng mẹ tỉ mỉ chuẩn bị, Lục Duệ chuẩn bị đi làm.

Trước khi đi ra, Lục Duệ bỗng nhiên nghĩ đến một việc, quay đầu hỏi mẹ: "Mẹ, trong nhà còn bao nhiêu tiền?"

Mẹ của Lục Duệ sửng sốt, nhìn con trai hỏi: "Gì chuyện hả? Con cần? Sao thế, có phải là đắc tội với người không ?"

Con trai vẫn là niềm kiêu ngạo của cha mẹ, nghe được Lục Duệ hỏi tiền, mẹ không khỏi lo lắng con trai có phải là chọc chuyện gì.

Thấy mẹ vẻ mặt lo lắng, Lục Duệ không nhịn được khóe mắt có chút ướt át, tình cảm ấm áp trong lòng dậy sóng thật lâu không thể dừng lại. Tới lúc nào rồi mà cha mẹ đều bảo vệ mình như vậy, miễn cưỡng cười cười, Lục Duệ bình tĩnh nói: "Mẹ, mẹ nghĩ bậy cái gì vậy? Ngày hôm qua không phải nói với mẹ rồi sao? Cường tử ở tại phòng làm việc, dượng hắn còn là bí thư, con có thể chịu tội gì sao?"

Nghe hắn vừa nói như thế, mẹ mới yên lòng, bà ấy tự nhiên biết quan hệ của con trai cùng Lý Chí Cường, có hắn ta, Lục Duệ thật ra sẽ không chịu thiệt. Bất quá nghĩ đến chuyện con trai vừa nói, Hàn Thục Hà, mẹ của Lục Duệ, còn có chút kỳ quái hỏi: "Vậy con hỏi tiền làm cái gì?"

Lục Duệ không nói gì vỗ ót của mình một chút, nói với mẹ: "Không phải con dùng, là dùng cho nhà chúng ta."

https://thuviensach.vn

Cái này làm Hàn Thục Hà càng hồ đồ, sờ sờ ót con trai: "Không bị sốt."

Bị mẹ hoàn toàn đánh bại Lục Duệ vừa bực mình vừa buồn cười nói với mẹ: "Ngày hôm qua con nghe cán bộ nói, hình như thành phố muốn xây dựng một sở giáo dục lao động tại bên này, con muốn cho ba mua khối đất bên kia lò gạch, không chừng có khả năng kiếm chút gì."

Thật ra hắn đang nói dối, ở trong cơ quan làm sao sẽ có tin đồn như vậy. Hoàn toàn là do Lục Duệ đời trước nhớ kỹ, tại gần vị trí nhà của mình, trước khi sở tạm giam của thành phố Mộc Dương di chuyển đến đây, chỗ đó thì ra là một mảnh đất trống của lò gạch cũ, sau đó được người ta thu mua với giá hai mươi ngàn đồng, còn làm một đống chuồng heo lớn, tất cả mọi người cho rằng người kia là kẻ ngu. Thế nhưng không đợi kịp heo trong chuồng lớn lên, ở đây đã bị trưng dụng. Mỗi mẫu đất đền bù một trăm năm chục ngàn, còn tặng kèm một nhà lầu.

Cái này mọi người mới rõ ràng, thì ra là người ta trước đó chiếm được tin tức, ai ai cũng không khỏi hối hận.

Lục Duệ cũng là kiếp trước nghe mẹ nói qua chuyện này, người nọ tới mua đất, cũng là đầu năm 2002, lúc này chỗ đó hắn là vẫn không người hỏi thăm. Hắn dự định bảo cha mua một ít để dành, dù cho không kiếm được một trăm năm chục ngàn đồng, kiếm mấy chục ngàn cũng là tốt rồi.

Hàn Thục Hà nghe con trai nói, sắc mặt nhất thời biến đổi, lo lắng nói: "Tiểu Duệ à, con đừng làm chuyện phạm pháp, chúng ta tuy rằng không phải kẻ có tiền, thế nhưng tiền cho con cưới vợ ba mẹ vẫn có thể cho đủ."

Lục Duệ cười, vỗ vai của mẹ nói: "Mẹ, mẹ yên tâm đi, nhà Cường tử cũng chuẩn bị mua, bất quá là chúng ta cùng mua một chỗ mà thôi, chúng ta mua ít chút, hiểu không?"

Vừa nghe nói nhà Lý Chí Cường cũng chuẩn bị mua, Hàn Thục Hà mới yên lòng. Tại trong tư duy của bà ấy, người thân của bí thư đảng ủy hương,

https://thuviensach.vn

đã là quan rất lớn, nếu như bà ấy biết, ngày hôm qua con trai của mình nói chuyện với bí thư của trung ương đoàn bây giờ, thủ trưởng số một trong tương lai, phỏng chừng Hàn Thục Hà rất có thể ngất xỉu đi.

Lại dặn dò mẹ một chút lúc chuẩn bị tiền ngàn vạn lần phải bảo mật, Lục Duệ lúc này mới đi đến ủy ban hương. Trong lòng nghĩ, hay là nên mua cho mình một cái điện thoại. Bất quá nghĩ lúc này điện thoại di động quá đắt, Lục Duệ đã từ bỏ cái suy nghĩ ảo tưởng này.

Đi tới phòng làm việc, Lý Chí Cường cũng đã tới, thấy Lục Duệ vào, trên mặt lộ ra một nụ cười hài lòng, lặng lẽ làm một thế "OK", Lục Duệ rõ ràng, đây là nói cho mình ngày hôm qua đi đến nhà Điền Mẫn Chính có hiệu quả không tồi.

Vượt qua một buổi sáng buồn chán, Lục Duệ cùng Lý Chí Cường đi tới tiệm cơm Hồ Hiểu Kiều, vẫn là căn phòng như trước, vừa vào phòng, trên mặt của Lý Chí Cường lộ ra một vẻ vui sướng không kiềm chế được."Đầu gỗ, cậu quá thông minh, dượng tôi biết chuyện này xon, liền khen tôi hiểu chuyện, thông minh."

Lục Duệ cười cười, đối với cái phản ứng này của Điền Mẫn Chính, hắn đương nhiên là đã sớm dự liệu. Suy nghĩ một chút, hắn nói với Lý Chí Cường: "Cường tử, cậu có muốn kiếm tiền không?"

Lý Chí Cường nghe vậy sửng sốt, đối với trí tuệ của Lục Duệ hiện tại hắn là bội phục sát đất, đêm qua, dựa theo biện pháp Lục Duệ dạy mình, hắn đem chuyện đã xảy ra buổi sáng nói một lần với Điền Mẫn Chính, không ngờ rằng dượng dĩ nhiên không có mắng mình, mà sau khi trầm tư một lát, giữ mình ở nhà ăn. Đây chính là đãi ngộ chưa từng có, tuy rằng không biết dượng sẽ xử lý quan hệ cùng Âu Văn Hải như thế nào, thế nhưng vừa nghĩ đến ấn tượng của mình trong mắt dượng thay đổi, Lý Chí Cường không nhịn được một trận hài lòng không ngớt.

https://thuviensach.vn

Lúc này nghe được Lục Duệ hỏi, hắn vội vã gật đầu nói: "Muốn, đương nhiên muốn. Sao, cậu có phương pháp?"

Lục Duệ cười cười, mở miệng nói: " Bạn học đại học của tôi hiện tại ở viện kiểm sát, lần trước hắn cùng lãnh đạo tới Mộc Dương chúng ta thẩm vấn phạm nhân, trong lúc vô tình nghe nói, trại tạm giam và sở tạm giam của thành phố chúng ta muốn di dời, cậu đoán xem, muốn dọn đến đâu?"

Lý Chí Cường suy nghĩ cũng cực nhanh, bật thốt lên nói: "Không phảilà, là hương Duyên Giang?"

Loảng xoảng một tiếng, ngoài cửa truyền tới âm thanh đồ rơi xuống đất!

Lục Duệ biến sắc, thoáng cái chạy ra ngoài, trong miệng quát to: "Người nào?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Người Hợp Tác

Lục Duệ lao ra phòng, cả người như một con báo, mở to con mắt hướng ra ngoài. Phía sau của hắn, Lý Chí Cường mang theo một chai bia đã đập vỡ trên mặt bàn, lóe ra mảnh nhọn trên chai. Hai người không phải kẻ ngu, chuyện bọn họ mới vừa nói, nếu như bị người ta biết, không nói đến có thể tổn thất bao nhiêu tiền, chỉ là tin tức để lộ, cũng đủ để hai người ăn năn cả đời.

Nhưng khi bọn họ nhìn kỹ, nhất thời cười khổ không được.

Chỉ thấy chỗ cửa, Hồ Hiểu Kiều vẻ mặt kinh ngạc nhìn hai người, tựa như đối với phản ứng quá kích của bọn họ như thế có chút kỳ quái.

Cười nhạt một tiếng, Lục Duệ cho Lý Chí Cường một ánh mắt, nhàn nhạt nói: "Chị Hồ, nghe trộm chúng tôi nói chuyện, là có ý gì."

Bất động thanh sắc dạo qua một vòng, Lý Chí Cường nhìn tình huống xung quanh một chút, lắc đầu với Lục Duệ, ý bảo xung quanh ngoại trừ Hồ Hiểu Kiều không có người khác.

Lý Chí Cường cầm nửa chai bia trong tay, nhìn về phía Hồ Hiểu Kiều, trong miệng không chút khách khí nói: "Đồ kỹ nữ, nói, mày nghe được cái gì? Không nói thật, tao hủy cái khuôn mặt này!"

Lúc này Lục Duệ thật ra đã trấn định xuống, mặc kệ Hồ Hiểu Kiều nghe được cái gì, nếu hai người để lộ tin tức, đương nhiên phải nghĩ biện pháp giải quyết, nếu như giống như Lý Chí Cường nói, hủy mặt của người ta, nếu ép cô ta quá mức, tất cả mọi người sẽ không tốt.

https://thuviensach.vn

Mỉm cười, Lục Duệ phất phất tay nói: "Cường tử, đừng rối rắm, sao lại nói chuyện như thế với chị Hồ!" Nói xong, nhìn Hồ Hiểu Kiều nhàn nhạt nói: "Chị Hồ, xem ra, chúng ta phải nói chuyện."

Hồ Hiểu Kiều tựa như cũng gặp qua tràng diện lớn, đối với uy hiếp của Lý Chí Cường hoàn toàn không để ở trong lòng, mà là trấn định tự nhiên nhìn Lục Duệ nói: "Được, tôi cũng đang có sinh ý muốn bàn với các người."

Gật đầu, Lục Duệ cười.

Hồ Hiểu Kiều gọi người tới thu dọn một chút, lại lần nữa đi vào phòng. Xác định xung quanh không có người bên ngoài, lúc này mới cười nói với Lục Duệ: "Không ngờ rằng, Lục lão đệ có phương pháp như vậy, có thể nghe được cái tin tức kia."

Lục Duệ khoát khoát tay, sắc mặt nghiêm túc nhìn Hồ Hiểu Kiều, trầm giọng nói: "Chị Hồ trước tiên trả lời tôi một vấn đề, chuyện của chúng tôi nói, chị nghe được bao nhiêu?"

Hồ Hiểu Kiều thoáng chần chờ, cười nói: "Tôi chỉ nghe được cậu nói có một bạn học dò xét được cái tin tức kia, kết quả dưới tình thế cấp bách đụng phải đồ. Không ngờ rằng, thấy cậu cùng Cường tử tức lớn như vậy."

Nhìn biểu tình của cô ấy lúc nói, Lục Duệ cẩn thận quan sát đến biểu tình của cô ấy, hắn nhớ kỹ mình đã từng xem qua một đoạn giới thiệu, một người khi đang nói dối thì lúc ấy tự nhiên cảm thấy đặc biệt khó chịu, bọn họ sẽ theo bản năng đem lời thật trong lời nói dối loại bỏ đi ra ngoài. Mặt khác, Lục Duệ nhớ mình xem qua một ghi chép của cục thẩm vấn phạm nhân điều tra liên bang, chuyển động nhãn cầu của người bị thẩm vấn cho thấy não của bọn họ đang hoạt động. Phần lớn người, khi não đang "xây dựng" một âm thanh hoặc hình vẽ thì (nói cách khác, nếu như bọn họ đang nói dối), phương hướng vận động nhãn cầu của bọn họ là nhìn về hướng

https://thuviensach.vn

bên phải. Nếu như một người đang nỗ lực nhớ lại chuyện đã xảy ra thật, bọn họ sẽ nhìn về hướng bên trái. Loại “chuyển động mắt” này là một loại động tác phản xạ, trừ phi được huấn luyện quá nghiêm khắc, bằng không giả dạng không được.

Mà vừa rồi con mắt của Hồ Hiểu Kiều, là nhìn về hướng bên trái. Lục Duệ tin tưởng trực giác của mình, người phụ nữ này hẳn là không có nói sạo. Dù sao cô ấy không biết người thanh niên trước mắt nhìn qua không quá hai mươi này, phía sau đôi mắt kính cất giấu một linh hồn hơn ba mươi tuổi nhìn quen tình đời.

Lý Chí Cường còn muốn nói gì nữa, Lục Duệ cũng khoát tay chặn lại, bình tĩnh nói: "Tôi tin tưởng chị, bà chủ Hồ, tôi muốn biết, chị có thể giữ bí mật này hay không?"

Do dự một chút, Hồ Hiểu Kiều nhìn Lục Duệ nói: "Tôi muốn gia nhập vào!"

Cười ha ha, Lục Duệ đẩy đẩy mắt kính của mình, nói với Lý Chí Cường: "Cậu có thể ra bao nhiêu tiền?"

Lý Chí Cường sửng sốt, há mồm nói: "Nếu như ba tôi tham dự vào, phỏng chừng có thể có hơn trăm ngàn."

Lục Duệ gật đầu, nhìn Hồ Hiểu Kiều một chút, trầm giọng nói: "Khối đất kia có diện tích hơn mười ngàn mét vuông, gần hai mươi mẫu, hiện tại hẳn là còn không có người có chủ ý. Chị chuẩn bị gia nhập vào, cũng có thể, bất quá trước tiên chị là nói đi, chị muốn chiếm bao nhiêu?"

Tròng mắt của Hồ Hiểu Kiều xoay động, cười duyên nói: "Lục lão đệ nói đùa, chúng ta có việc thì thương lượng. Bất quá nói tục tĩu trước, tôi muốn chiếm phân nửa cổ phần."

https://thuviensach.vn

Lạnh lùng nhìn chằm chằm người đàn bà đối diện, Lục Duệ trong lòng cười nhạt. Đàn bà có tâm kế không sao cả, then chốt là không nên quá gian xảo, hắn sở dĩ hỏi Lý Chí Cường có thể dùng bao nhiêu tiền, cũng là biết có thể ăn được cái khối đất này hay không, bây giờ xem ra, kiếm tiền cho nhà của mình, hắn là không khác biệt lắm, như vậy trong lòng hắn đã có lo lắng, thấy Hồ Hiểu Kiều đùa giỡn với mình, Lục Duệ cũng không quay đầu lại mà nói với Lý Chí Cường: "Gọi điện thoại cho ba cậu, nói với chú, nói là tôi nói, mượn cho nhà của chúng tôi năm mươi ngàn, cái khối đất này hai nhà chúng ta cùng nhau mua."

Lý Chí Cường không có một chút chần chờ, gật đầu đáp ứng, lấy điện thoại chuẩn bị gọi cho cha Lý Hoành.

Hồ Hiểu Kiều thấy thế kinh hãi, mắt thấy cơ hội kiếm tiền sẽ từ trước mặt mình chạy trốn, cái này không phải cục diện cô ấy muốn, vội vã đưa tay kéo Lý Chí Cường, vẻ mặt tươi cười nói với Lục Duệ: "Lục lão đệ làm cái gì vậy? Không phải muốn đuổi chị đi mà làm một mình?"

Chậm rãi đứng lên, Lục Duệ nhìn Hồ Hiểu Kiều, lạnh lùng nói: "Nếu như chị thật muốn kiếm tiền, tôi cho chị một con đường, bất quá con đường này, chị sẽ không muốn tham dự, thế nào?"

Hồ Hiểu Kiều ngẩn ngơ, nhìn Lục Duệ lộ ra một biểu tình cổ quái.

Chà cằm, nhìn Lý Chí Cường, Lục Duệ nói: "Cường tử, cậu dự định tiếp tục ở lại ủy ban hương, hay là dự định đi buôn bán giống cha cậu? Nếu như làm quan, cái tính của này phải sửa, tôi có thể cam đoan cậu thăng quan. Nếu như buôn bán, tôi có thể bảo cậu sẽ phát tài."

Cái này, đến phiên Lý Chí Cường cùng Hồ Hiểu Kiều cùng nhau sững sờ.

Tuy rằng không biết Lục Duệ có cái gì dựa vào, thế nhưng hắn có thể nói ra như vậy, Lý Chí Cường không có một chút hoài nghi, có thể giấu diếm

https://thuviensach.vn

khiếp sắc cùng lãnh đạo trung ương chậm rãi nói chuyện, chỉ bằng vào điểm này, Lý Chí Cường đã tin tưởng, anh em tốt của hắn khẳng định sẽ không giống người bình thường, sẽ không dừng lâu tại hương Duyên Giang.

Hồ Hiểu Kiều ánh mắt chớp động, lý giải của cô ấy đối với Lục Duệ càng có nhiều hiếu kỳ, ngược lại độ tín phục đối với Lý Chí Cường cháu ngoại trai của bí thư đảng ủy hương là càng cao hơn một ít, thế nhưng khiến cho cô ấy có chút ngoài ý muốn chính là, giữa hai người kia, tự nhiên là Lục Duệ làm chủ đạo, Lý Chí Cường cường thế như vậy, trước mặt Lục Duệ mơ hồ như là thuộc hạ của hắn.

Nghĩ tới đây, Hồ Hiểu Kiều khẽ cắn môi trầm giọng nói: "Nếu như vậy, chị cũng cược cái này một phen!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Mưa Gió Dần Nổi

Lục Duệ nhìn Hồ Hiểu Kiều, cười ha ha nói: "Từ giờ trở đi, cho chị ba tháng thời gian gom tiền, có bao nhiêu gom bấy nhiêu, đến lúc đó phỏng chừng Cường tử cũng đã chuẩn bị xong, đến lúc đó tôi sẽ dựa theo trên tay hai người các ngươi có bao nhiêu tiền, chỉ cho các người một con đường phát tài."

Nghe những lời này, Hồ Hiểu Kiều nhất thời ngây ngẩn cả người. Không ngờ rằng Lục Duệ há mồm lại có thể nói ra một câu như thế, vậy chẳng phải là muốn mình không chỉ buông tha lợi ích trước mắt, còn phải chờ ba tháng!

Bất quá ngẫm lại lãnh ý mới vừa rồi trong mắt của Lục Duệ, Hồ Hiểu Kiều trong lòng cũng căng thẳng, cái loại cảm giác này thật giống như của một người năm đó mình gặp qua tại Giang Khẩu, người nọ trong tay đã nhuốm máu, cũng là nhân vật tàn nhẫn trải qua sinh tử. Tuy rằng không biết vì sao Lục Duệ tuổi còn trẻ mà dĩ nhiên lại có cái loại ánh mắt này, thế nhưng Hồ Hiểu Kiều có thể xác nhận, nếu như mình không đáp ứng hợp tác cùng Lục Duệ, rất có khả năng người thanh niên này sẽ nghĩ mọi biện pháp thu thập mình, mà mục đích, bất quá là khiến cho mình không dám nói ra bí mật của hắn mà thôi.

Mỉm cười, Hồ Hiểu Kiều đáng thương nhìn Lục Duệ nói: "Vậy chị Hồ sau này không thể dựa vào cái chổ này mà kiếm sống rồi."

Lục Duệ lắc đầu, chỉ chỉ Lý Chí Cường, nhàn nhạt nói: "Không phải tôi, là hắn!"

https://thuviensach.vn

Nói xong, gật đầu với Lý Chí Cường nói: "Quay đầu lại đem cho chị Hồ một ngàn đồng, cái tiệm cơm này, cậu chiếm năm mươi phần trăm cổ phần." Sau đó lại nhìn Hồ Hiểu Kiều, mỉm cười nói: "Tin tưởng chị Hồ hẳn là biết viết hợp đồng chuyển nhượng này như thế nào."

Cắn răng, nhìn thoáng qua Lục Duệ, Hồ Hiểu Kiều trong lòng thầm mắng một câu "Tiểu hồ ly", nhưng trên mặt lại là vẻ tươi cười, gật đầu đáp ứng yêu cầu của Lục Duệ.

Lý Chí Cường còn đang không hiểu gì có chút sửng sờ nhìn Lục Duệ, tuy rằng không rõ ràng vì sao phát sinh biến hóa lớn như vậy, thế nhưng mặc kệ thế nào, tiệm cơm của Hồ Hiểu Kiều ít nhất cũng trị giá mấy chục ngàn, nếu như mình dùng một ngàn đồng chiếm phân nửa cổ phần, đương nhiên là chiếm tiện nghi lớn rồi.

Tục ngữ nói, có tiện nghi không chiếm chính là đồ khốn! Lý Chí Cường trong lòng vui vẻ, biểu tình trên mặt cũng hòa hoãn xuống.

Tùy tiện ăn vài miếng, Lục Duệ nhìn thời gian, liền đứng lên nói với Hồ Hiểu Kiều: "Thời gian không khác biệt lắm rồi, chúng tôi đi trước, chị Hồ nhanh chóng làm chuyện kia đi, nếu không đến lúc đó đừng trách tôi không cho chị cơ hội kiếm tiền!"

Hiện tại Hồ Hiểu Kiều đã bị Lục Duệ làm cho không còn đường lui, gật đầu, dịu dàng nói: "Yên tâm đi, hiện tại chúng ta cũng ngồi chung một chiếc thuyền, sao tôi không đem lời nói của cậu làm thánh chỉ chứ?"

Nói xong, đi ra ngoài trước.

Lý Chí Cường theo ở phía sau, nhìn thoáng qua Hồ Hiểu Kiều, bỗng nhiên ghé tới bên tai Hồ Hiểu Kiều nhẹ giọng nói: "Đầu gỗ nhận thức một vị quý nhân ở kinh thành." Nói xong, lấy ngón tay chỉ lên trên một chút, liền đi ra khỏi phòng.

https://thuviensach.vn

Nụ cười trên mặt Hồ Hiểu Kiều thoáng cái cứng lại, bất luận lời Lý Chí Cường nói cục là thật hay giả, chỉ cần là tin tức này, cũng đủ để cho cô ấy yên tâm đem tất cả tính toán nhỏ nhặt buông xuống. Hồ Hiểu Kiều cũng không phải một người đơn giản, lúc trẻ cũng lăn lộn một phen tại thành phố Giang Khẩu, nhìn quen đại nhân vật lui tới. Thế nhưng ký ức sâu nhất của cô ấy cũng là lão đại trên đầu của mình, năm đó tại Giang Khẩu được xưng là "Nam phách thiên" Hổ gia, chỉ là bởi vì đắc tội một người khoa viên nho nhỏ, không ngờ rằng phía sau đối phương có bối cảnh thông thiên, chưa đến ba tháng, cây đổ khỉ tan, ngay cả Hổ gia cũng ăn đạn mà chết.

Từ sau đó, Hồ Hiểu Kiều dứt khoát buông tất cả, mang theo phần lớn tiền để dành của mình về đến quê nhà mở tiệm cơm này. Bỏ lại tranh hùng chi tâm trên đường. Bởi vì cô ấy rõ ràng, mặc kệ bạn là thương hay là phỉ, dù cho bạn giàu khắp thiên hạ, nếu người có quyền muốn xử lý bạn, thì cũng chỉ đơn giản giống như dẫm một con châu chấu mà thôi.

Lúc này nghe được Lý Chí Cường nói Lục Duệ có bối cảnh kinh thành, nhất thời làm Hồ Hiểu Kiều sợ đến toàn thân toát mồ hôi lạnh, đối với chuyện này, cô ấy thà rằng tin là thật, cũng không dám tin là giả, giả thì không quan trọng, nhưng lỡ như là thật, vậy mình sẽ chịu không nổi.

Nghĩ tới đây, Hồ Hiểu Kiều khẽ cắn môi, đặt quyết tâm nói: "Liều mạng! Bà đây cược một lần, bước cùng một thuyền lớn, dù sao cũng có người dẫn ra pháp trường, bà đây sợ cái gì!"

... ...

... ...

Trong phòng làm việc tổng hợp, Lục Duệ trên nửa đường đã nói cho Lý Chí Cường biết nên nói chuyện với ba mình như thế nào, tin tưởng Lý phụ khôn khéo như vậy, khẳng định có thể thấy rõ lợi nhuận hàm chứa bên

https://thuviensach.vn

trong, dù sao Mộc Dương năm 2001, lợi nhuận hơn trăm ngàn cũng đã tính là sinh ý rất lớn.

Ngay lúc này, hương trưởng Hà Chí Quốc đi tới cửa, thấy Lục Duệ cùng Lý Chí Cường hai người ở khe khẽ nói nhỏ, trầm giọng nói: "Hai người, ở đây làm cái gì? Không lo công tác, chẳng lẽ không muốn ở chỗ này làm sao?"

Vừa nhìn là Hà Chí Quốc, biểu tình trên mặt Lý Chí Cường lập tức thay đổi, hừ lạnh một tiếng, Lục Duệ nhìn thấy nhướng mày, dẫm chân của Lý Chí Cường một cái, đứng lên cung kính nói: "Hà hương trưởng, xin lỗi, chúng tôi đang chuẩn bị một phần văn kiện, là Điền bí thư muốn, ngài xem?"

Ai cũng biết, quan hệ của bí thư đảng ủy hương Điền Mẫn Chính cùng Hà Chí Quốc không được tốt lắm, hai người một người vì giữ vị trí của mình, một người vì đem đối phương lật xuống phía dưới, hầu như đã trở mặt với nhau, nếu như không phải Điền Mẫn Chính có dựa lưng khu trưởng trong khu làm chổ dựa, sợ rằng đã sớm bị Hà Chí Quốc tranh thủ. Bất quá cũng chính là vì nguyên nhân này, Hà Chí Quốc bình thường cũng thu liễm một ít, dù sao bí thư đảng ủy cũng là lãnh đạo chủ yếu, điểm tôn ti trật tự này ông vẫn hiểu.

Lúc này Lục Duệ đem Điền Mẫn Chính ra, cũng là vì đánh vào vẻ kiêu ngạo bệ vệ của Hà Chí Quốc.

Thế nhưng kỳ quái chính là, Hà Chí Quốc nghe thế, không giận ngược lại còn cười, âm trầm nhìn Lục Duệ nói: "Thằng nhóc, đi chân của mình là được rồi. Làm công tác, vẫn là xem trọng."

Nói xong câu đó, xoay người rời khỏi phòng làm việc.

Ông ta mới vừa đi, Lý Chí Cường phía sau hừ một tiếng, " Mẹ kiếp, chờ nhiệm kỳ mới xong, tôi xem ông còn kiêu ngạo được không!"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ không nói gì, ngược lại chau mày lâm vào trầm tư.

Đúng lúc này, thân ảnh xinh đẹp của An Tú Mai xuất hiện tại cửa, nói với người trong phòng làm việc: "Một lát tới phòng họp, lãnh đạo trong khu có chỉ thị." Nói xong, còn ý vị thâm trường nhìn Lý Chí Cường, tuy rằng không nói cái gì, thế nhưng Lục Duệ làm từ trong mắt của cô ấy nhìn ra một chút ý hả hê.

Không biết vì sao, Lục Duệ luôn có cảm giác bất an, tựa như chuyện gì xảy ra, thế nhưng lại không nói được là cái gì. Theo Lý Chí Cường đi tới phòng họp, lặng lẽ ngồi ở ghế xếp, hai người phát hiện lãnh đạo phía trước đã an vị, tại vị trí chính giữa, là một người đàn ông trung niên mặt trắng, xem ra là lãnh đạo trong khu. Lãnh đạo hương khác thì ngồi ở bên cạnh của ông ta.

Chỉ bất quá khiến cho Lục Duệ ngoài ý muốn chính là, Âu Văn Hải dĩ nhiên không ở trong đó!

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Điều Chỉnh Nhân Sự

Không chỉ không phát hiện Âu Văn Hải, Lục Duệ càng phát hiện, tựa như hội nghị lúc này là mời dự họp đột xuất, bởi vì hắn thấy mình cùng Lý Chí Cường tới, còn không ngừng có những người khác lau mồ hôi tiến đến, rất rõ ràng là vừa nhận được thông báo, vội vội vàng vàng chạy tới. Ủy ban hương Duyên Giang ở giữa thôn, cự ly cũng không xa, ngoại trừ mấy làng thoáng xa một chút, còn lại trên cơ bản chỉ cần mười phút là có thể đến.

Lục Duệ cẩn thận phát hiện, sắc mặt của bí thư đảng ủy Điền Mẫn Chính ngồi ở trên đài chủ tịch không dễ coi cho lắm, ngược lại biểu tình của hương trưởng Hà Chí Quốc là vẻ đắc ý dào dạt.

Không chỉ có như vậy, tất cả thành viên đảng uỷ hương đều có chút kỳ quái, tựa như, có chuyện gì trọng đại đã phát sinh.

Mọi người rất cẩn thận, sau khi gật đầu với người quen liền tìm vị trí ngồi xuống.

"Sợ rằng, đã xảy ra đại sự!" Lục Duệ trong lòng âm thầm suy đoán.

Cau mày, Lục Duệ đau khổ suy tư, chẳng lẽ là Âu Văn Hải xảy ra chuyện? Bất quá hắn nhanh chóng bỏ cái ý niệm này trong đầu, dù sao không nói có Hàn Định Bang chống ở phía sau, chỉ bản thân Âu Văn Hải, Lục Duệ cũng tin tưởng ông ta sẽ không xảy ra vấn đề.

Toàn bộ hội trường im lặng tiếng động, hầu như ngay cả âm thanh một cây châm rơi trên mặt đất đều có thể nghe được, ai nấy đều thấy được, lãnh

https://thuviensach.vn

đạo trên đài tâm tình tựa như không phải tốt, nếu như lúc này mình xảy ra sai lầm, phỏng chừng đời này cũng đừng nghỉ đi lên nữa.

"Các đồng chí, hiện tại chính thức họp. Mời phó bí thư khu ủy Mã Quốc Lực đồng chí tuyên bố văn kiện thông báo của thị ủy."

Ngoài dự đoán mọi người chính là, hội nghị dĩ nhiên là do hương trưởng Hà Chí Quốc chủ trì, Lục Duệ đánh giá cẩn thận mọi người trên đài, phát hiện ngay cả trên mặt của Điền Mẫn Chính tựa như đối với loại hành động này cũng lộ ra một vẻ bất đắc dĩ.

Nhẹ nhàng ho khan một tiếng, phó bí thư khu ủy Mã Quốc Lực nhìn mọi người phía dưới, cầm lấy một phần văn kiện bắt đầu tuyên đọc.

Đây là một phần văn kiện thông báo, nội dung chính là, nguyên khu trưởng khu Đông Phong, phó bí thư đảng uỷ Lý Hiếu Đức trưa nay đã bị bắt giữ vì tội nhận hối lộ, bỏ rơi nhiệm vụ!

Lục Duệ rốt cục rõ ràng, vì sao sắc mặt của Điền Mẫn Chính lại xấu xí như vậy, mà Hà Chí Quốc lại vì sao có vẻ đắc ý dào dạt như thế.

Thì ra, là thời tiết muốn thay đổi!

Lục Duệ nhớ kỹ, Lý Chí Cường đã nói qua, hậu trường lớn nhất của Điền Mẫn Chính cũng là khu trưởng khu Đông Phong Lý Hiếu Đức, không ngờ rằng tại thời điểm mấu chốt này, Lý Hiếu Đức tự nhiên rơi đài. Nghĩ đến cái này đối với Điền Mẫn Chính một lòng muốn dựa vào ông ta để an tọa vào cái ghế bí thư đảng ủy giống như gặp phải tai ương ngập đầu, Lục Duệ thậm chí có thể cảm thụ được cảm giác tâm nguội như tro nguội từ trên người của Điền Mẫn Chính phát ra.

Mặt khác, còn có một tin tức cũng khiến cho Lục Duệ trong lòng khẽ động, đó chính là nguyên phó bí thư đảng uỷ hương Duyên Giang Âu Văn Hải điều đông cương vị, có phân công khác.

https://thuviensach.vn

Người khác sẽ cho rằng Âu Văn Hải bị đổi đi nơi khác có lẽ là có quan hệ cùng vụ án của Lý Hiếu Đức, thế nhưng Lục Duệ lại không nghĩ như vậy, tuy rằng hắn có chút suy đoán không rõ, thế nhưng cũng không dám xác định. Suy nghĩ một chút, hắn khẽ đẩy Lý Chí Cường đã trừng to mắt ra, thấp giọng nói: "Xem ra, Hà Chí Quốc muốn lên chức!"

Lý Chí Cường mặt âm trầm gật đầu, thấp giọng nói: "Lão họ Mã kia chính là anh rể của Hà Chí Quốc!"

Sau khi giới thiệu đơn giản về tình huống vụ án của Lý Hiếu Đức, Mã Quốc Lực bắt đầu phát biểu.

Rất nhiều chuyện không cần phải nói quá rõ ràng, mọi người chỉ cần không phải ngu ngốc đều biết Lý Hiếu Đức đã xóng, Điền Mẫn Chính xuống đài bất quá là chuyện sớm muộn, mặc dù không bị liên lụy, thế nhưng muốn giữ chức vụ bí thư đảng ủy hương Duyên Giang là không có khả năng. Đương nhiên, quan tâm của mọi người hiện tại đối với chuyện này đã không quan trọng, bọn họ là lo lắng tiền đồ của mình, Điền Mẫn Chính nếu như xuống đài, Hà Chí Quốc thượng vị đã là tất nhiên, vua nào triều thần nấy, vốn dĩ một ít người của Điền hệ, hiện tại đang đối mặt chính là làm sao giữ được vị trí của mình, còn các thành viên đảng uỷ khác, thì đang lo lắng mình có phải là có cơ hội ngồi lên vị trí trống của Hà Chí Quốc hay không.

"Các đồng chí, hành vi phạm tội của Lý Hiếu Đức khiến người tỉnh ngộ! Chúng ta có không ít đồng chí đã từ từ đánh mất mình trong con nước lớn của kinh tế thị trường, quên mình là công bộc của người dân, quên tôn chỉ của chính phủ và đảng phục vụ cho nhân dân, phụ bồi dưỡng của đảng và nhân dân nhiều năm qua, phụ quyền lợi được người dân giao cho, thu nhận hối lộ, tham ô hủ hóa! Các đồng chí à! Các đồng chí à! Đây là bài học sâu sắc, mỗi người chúng ta cần phải nghĩ đến! Tỉnh lại đi!"

https://thuviensach.vn

Mã Quốc Lực không ngừng vỗ bàn, giọng điệu cũng càng bén nhọn lên, ra vẻ chính khí nghiêm nghị. Nếu như không phải Lục Duệ từ trong miệng của Lý Chí Cường biết ông ta là anh rể của Hà Chí Quốc, biết người này ngày hôm nay là tới trải đường cho Hà Chí Quốc, thì thậm chí sẽ bị lời nói của ông ta làm cho cảm động.

Tâm tình của phó bí thư khu ủy Mã Quốc Lực hiện tại là rất tốt, vốn dĩ nhiệm kỳ mới lần này ông ta đã không có cách nào, cậu em vợ Hà Chí Quốc của mình căn bản không có biện pháp lay động vị trí của Điền Mẫn Chính, cho dù mình ở trong khu giúp sức, cũng không có biện pháp đè được Lý Hiếu Đức, không ngờ rằng Lý Hiếu Đức tự nhiên rơi đài. Cái này làm Điền Mẫn Chính mất đi chỗ dựa vững chắc, mình hoàn toàn có thể đi tranh thủ cho Hà Chí Quốc chức vị bí thư đảng ủy một chút, mà mình, cũng có thể nghĩ biện pháp đi hoạt động, mưu cầu phát triển lớn hơn nữa.

Bởi vậy, ông ta mới chủ động xin đi tới hương Duyên Giang, cùng lúc là nhắn nhủ tinh thần thị ủy, về phương diện khác, cũng có thay Hà Chí Quốc hò hét trợ uy.

Tương đối mà nói, đối với chức vụ của phó bí thư đảng uỷ Âu Văn Hải khu ủy có phân công khác, ông ngược lại không để ở trong lòng. Dù sao đã sớm có nghe đồn, Âu Văn Hải đắc tội một vị lãnh đạo của thành phố, cho nên mới từ trên vị trí phó hiệu trưởng trường đảng thị ủy bị điều đến hương Duyên Giang làm phó bí thư đảng ủy có danh không có quyền, phỏng chừng hiện tại là vị lãnh đạo kia lại nghĩ tới ông ta, chuẩn bị thu thập ông ta một chút.

Phó bí thư khu ủy vỗ bàn trên đài, sắc mặt của mọi người phía dưới cũng không dám chậm trễ, hầu như ai ai đều rất sợ mình thành nơi phát tiết lửa giận của lãnh đạo trên đài.

Thật vất vả đợi Mã Quốc Lực phát tiết xong lửa giận của mình, mang theo một nhóm lãnh đạo rời đi hội trường, mọi người lúc này mới đều tán

https://thuviensach.vn

đi. Thế nhưng kỳ quái chính là, mấy người vốn dĩ đi lại rất gần cùng bí thư đảng ủy Điền Mẫn Chính, tự nhiên vây lấy trưởng khoa nhân sự Hà Thiết, ai cũng biết, Hà Thiết là cháu trai của Hà Chí Quốc. Một vòng thế lực gần bắt đầu phân chia, quyền lợi của hương Duyên Giang một lần nữa thay đổi! Lúc này không biết nắm bắt, sau này sợ là không còn cơ hội.

Lục Duệ trong lòng cười lạnh, lôi kéo Lý Chí Cường sắc mặt âm trầm trở về phòng làm việc, trong tâm của hắn lúc này đang có một suy đoán cực kỳ lớn mật!

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Thử

Thời gian trôi qua rất nhanh, bởi vì bên cạnh con đường, xung quanh ủy ban hương Duyên Giang đầy đèn đường, hơn nữa ngày hôm nay lại xảy ra rất nhiều chuyện, toàn bộ đại viện đèn đuốc sáng trưng. Sắc trời đã dần dần tối đen, Lục Duệ rốt cục biết Âu Văn Hải bị thành phố gọi đi nói chuyện, vừa rồi trở về đã bị gọi đi tham gia hội nghị đảng uỷ.

Tục ngữ nói chuyện tốt không ra cửa, chuyện xấu đồn ngàn dặm. Tin tức Lý Hiếu Đức rơi đài tuy rằng là chuyện của trong khu, nhưng bởi vì quan hệ đến nhiệm kỳ mới, ảnh hưởng đối với khắp hương Duyên Giang là thật lớn. Chỉ là từ ngày hội nghị đảng uỷ hôm nay do hương trưởng Hà Chí Quốc đề nghị mời dự họp, đã ẩn chứa ý nghĩa phong phú.

Ai cũng không ngu, Hà Chí Quốc mời dự họp đảng uỷ sau khi hậu trường của Điền Mẫn Chính sập xuống, mục tiêu tự nhiên cũng là muốn cấp tốc thành lập thế lực của mình tại hương Duyên Giang, chức vị đối với rất nhiều người mà nói, đều có lực hấp dẫn thật lớn. Mặc kệ là ai đều có thể nhìn ra được, ngày của Điền Mẫn Chính không còn dài, lúc này, đương nhiên là muốn nghĩ biện pháp thân cận cùng Hà Chí Quốc, cho dù không chen vào được với Hà hương trưởng, tạo quan hệ cùng thành viên đảng uỷ khác cũng tốt.

Bản tính của người là xu lợi tị hại, mặc kệ là quan trường hay chổ khác, đều là như vậy.

"Bốp!"

https://thuviensach.vn

Lý Chí Cường hung hăng vỗ bàn, thở phì phì ngồi xuống, con mắt đỏ bừng đến dọa người.

Chân mày của Lục Duệ cau lại, hắn đương nhiên có thể đoán được Lý Chí Cường vì sao tức giận, khẳng định có quan hệ cùng hội nghị vừa rồi, dù sao hiện tại trong phòng làm việc chỉ có hai người bọn họ, người khác đều bận đi ôm đùi lãnh đạo, hoặc thẳng thắn trở về nhà. Cười nhạt, Lục Duệ mở miệng hỏi nói: "Làm sao vậy, Cường tử?"

Hừ một tiếng, Lý Chí Cường oán hận nói: "Mẹ nó! Hà Chí Quốc lão khốn nạn bỏ đá xuống giếng! Còn chưa có lên đài, mà bắt đầu bài trừ dị kỷ, thật sự là khốn nạn!"

Thì ra, vừa rồi tại hội nghị đảng uỷ, Hà Chí Quốc thái độ khác thường, chủ động đưa ra điều chỉnh nhân sự, liên tiếp đem thân tín của mình đề bạt đến vị trí then chốt. Thậm chí ngay cả khoa nhân sự vốn dĩ bị Điền Mẫn Chính chặt nắm trong tay cũng xếp vào một người. Càng quá phận hơn chính là, ông ta dĩ nhiên còn muốn thân tín của mình Mã An Trữ tiếp nhận chức vụ phó bí thư của Âu Văn Hải, cho An Tú Mai lên vị trí phó hương trưởng của Mã An Trữ.

Lục Duệ con ngươi co rụt lại, xem ra An Tú Mai là người của Hà Chí Quốc!

"Đầu gỗ, cậu biết không? Lão già khốn nạn Hà Chí Quốc ấy, tại hội nghị đảng uỷ nói cái gì mà nhân viên phòng tổng hợp không tốt, cần tiến hành chỉnh đốn!" Lý Chí Cường nói: "Mẹ nó không phải là muốn tôi cút đi sao, đem tôi ra khai đao à? Không cần, tôi tự mình đi! Ngày mai tôi từ chức, tôi mặc kệ!"

Lục Duệ không nói gì, chỉ là nhàn nhạt hỏi: "Thấy Âu bí thư không?"

Lý Chí Cường không ngờ rằng hắn lại bình tĩnh như thế, thở dài một hơi nói: "Tôi rõ ràng tâm tư của cậu, thế nhưng nước ở xa không giải được cái

https://thuviensach.vn

khát ở gần, huyện quan không bằng huyện quản, tuy nói Âu bí thư có hậu trường kinh thành, thế nhưng lúc này ông ta bị lãnh đạo áp chế, nghe nói ông ta là đắc tội lãnh đạo cấp trên mới từ vị trí phó hiệu trưởng trường đảng xuống tới đây, hiện tại ngay cả bí thư đều không làm được, cậu còn có suy nghĩ gì sao? Không bằng chúng ta về nhà đi buôn bán, không bị cái này làm tức giận!"

Mỉm cười, Lục Duệ không có biểu hiện ra một chút khổ sở, hắn không thể nói cho Lý Chí Cường biết, hậu trường của cái người mà cậu nói chục năm sau sẽ thành công rực rỡ, còn Âu Văn Hải trước mắt ngay cả bí thư đều làm không được, sẽ trở thành người đứng đầu kinh thành. Vỗ vỗ vai của Lý Chí Cường, Lục Duệ nói: "Âu bí thư đâu?"

"Hắn là ở tại phòng làm việc của mình, tôi thấy ông ta họp xong thì về phòng làm việc, phỏng chừng là thu dọn đồ, Hà Chí Quốc bảo ông ta đem phòng làm việc tặng cho Mã An Trữ."

Lục Duệ gật đầu, thở dài một tiếng quả nhiên là người đi trà lạnh, liền đứng dậy đi qua phòng làm việc của Âu Văn Hải.

Đi tới phòng làm việc của Âu Văn Hải, phát hiện cửa mở ra, Âu Văn Hải một mình bận rộn thu dọn đồ, Lục Duệ nhẹ nhàng gõ cửa một chút, cung kính nói: "Âu bí thư."

Âu Văn Hải sửng sốt, ngẩng đầu thấy là Lục Duệ, không khỏi cười ha ha nói: "Sao? Là Hà hương trưởng phái cậu tới hối thúc tôi?"

Lục Duệ trừng to mắt, "Hà hương trưởng? Ông ta không đuổi tôi đi đã là không tồi rồi, hơn nữa, lúc này sợ rằng Hà hương trưởng đang vội vàng tiếp kiến lãnh đạo, làm gì lo lắng tiểu nhân vật này. Tôi là đến đây đưa đưa ngài, xem có cái gì cần tôi hỗ trợ."

Không ngờ rằng Lục Duệ có thái độ như vậy, ánh mắt Âu Văn Hải nhìn Lục Duệ đã ôn hòa rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Buổi sáng ngày hôm nay tại hội trường, khu trưởng Lý Hiếu Đức bị bắt giữ, mình cũng bị thị ủy gọi đi nói chuyện, tuy rằng nội dung nói chuyện không thể tiết lộ ra, thế nhưng chỉ là mình bị miễn chức vị phó bí thư đảng uỷ hương Duyên Giang cũng đã cho rất nhiều người một tín hiệu. Những người vốn dĩ thân cận, lúc này cả đám trốn đi thật xa, ngoại trừ Điền Mẫn Chính còn trấn định chào hỏi mình, những người khác đều né tránh mình , còn Hà Chí Quốc, thậm chí bảo mình đem phòng cho Mã An Trữ!

Quan trường … lòng người dễ thay đổi, có thể thấy được.

Vào lúc này, Lục Duệ có thể tới đưa mình, Âu Văn Hải nhất thời cảm thấy ấm áp trong lòng.

Bất quá Âu Văn Hải cẩn thận suy nghĩ, lại nghĩ tới Hàn Định Bang nói, mình và Lục Duệ bất quá chỉ gặp mặt hai lần, ngày hôm nay hắn vì sao đối với mình như thế? Chẳng lẽ là muốn mượn trợ giúp của mình, mưu cầu liên hệ đến Hàn Định Bang?

"Tiểu Lục, trên công tác cậu có cái gì không rõ ràng?" Không có ý tứ trực tiếp hỏi Lục Duệ có phải là có việc cầu mình hỗ trợ hay không, Âu Văn Hải liền cố ý hỏi tình huống công tác của Lục Duệ.

Lục Duệ lúc này không nghĩ nhiều như vậy, thuận miệng nói: "Cảm ơn Âu bí thư quan tâm, tôi có thể có chuyện gì, còn không nhất định ở chỗ này làm bao lâu."

Cái này làm Âu Văn Hải có chút sững sờ, hai người lại nói chuyện phiếm vài câu, ông phát hiện Lục Duệ thật sự là một chút cũng không có nhắc tới chuyện có liên quan đến Hàn Định Bang, cảm thấy thư thái hơn rất nhiều, và hảo cảm đối với Lục Duệ cũng tăng lên

Bất quá ông suy nghĩ một chút vẫn nói: "Hừ! Dám miễn chức tôi, trở về tôi gọi điện thoại cho ông bạn học cũ, xem chúng ta rốt cuộc là hậu trường của ai cứng!"

https://thuviensach.vn

Lúc nói ra những lời này, con mắt Âu Văn Hải nhìn chằm chằm mặt của Lục Duệ, sở dĩ ông nói như vậy, vẫn là thử thái độ của Lục Duệ một lần cuối cùng. Nếu như Lục Duệ thật sự là vì thông qua mình mà tạo quan hệ cùng Hàn Định Bang, thì khẳng định sẽ khuyên mình gọi cú điện thoại này.

Thế nhưng khiến cho Âu Văn Hải bất ngờ chính là, Lục Duệ không chỉ không có giựt giây ông gọi cú điện thoại này, mà biến sắc, do dự một chút mới chậm rãi nói ra một câu khiến cho Âu Văn Hải biến sắc

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Nhân Tình Ấm Lạnh

Lục Duệ nhìn Âu Văn Hải, do dự một lát, mới chậm rãi nói:

"Âu bí thư, tôi nói một câu có lẽ ngài không thích nghe, huyện quan không bằng huyện quản, Hàn bí thư dù sao ở kinh thành xa xôi. Huống chi ngài cũng chỉ là rời hương Duyên Giang đi mà thôi, trên thông báo không phải nói rồi sao, là tổ chức có phân công khác. Tôi tin tưởng năng lực của ngài, là vàng tới chổ nào cũng sẽ phát quang, cho nên tôi kiến nghị ngài chờ một chút. Đương nhiên, cái này cũng chỉ là một chút đề nghị của tôi."

Lục Duệ cũng không phải cái loại người bảo thủ không chịu thay đổi, kiếp trước tuy rằng là một người thất bại, thế nhưng hắn dù sao ở bên ngoài lăn lộn vài năm, sau đó lại viết không ít tiểu thuyết quan trường, đối với quan trường, ít nhiều gì cũng có lý giải nhất định. Hắn thật ra không biết Âu Văn Hải là thử mình. Lục Duệ chỉ là đơn thuần nghĩ, hậu trường giống như Hàn Định Bang, thuộc về cấp bậc vũ khí hạt nhân, hắn là nên sử dụng tại thời điểm mấu chốt nhất. Giết trâu mới cần dao mổ trâu, bằng không bất quá chỉ là chuyện của một người phó bí thư đảng uỷ hương mà khiến cho bí thư trung ương đoàn ra mặt, vậy cũng có vẻ Âu Văn Hải quá vô năng rồi.

Chỉ là hắn không biết, mình vẫn là đánh giá thấp ý nghĩ của Âu Văn Hải và Hàn Định Bang, hắn không biết lúc mình quan sát người khác, người khác cũng đang âm thầm khảo sát mình, giống như hiện tại Âu Văn Hải không ngừng thử hắn.

Âu Văn Hải sở dĩ lưu lạc đến nông nỗi bây giờ, là bởi vì năm đó ông đắc tội bí thư thị ủy Mộc Dương tiền nhậm, lúc này mới bị điều đến hương

https://thuviensach.vn

Duyên Giang. Tuy rằng đã cách nhiều năm, vị bí thư kia cũng cũng đã sớm về hưu, thế nhưng dù sao có cái tin đồn này, cũng ai không dám nhắc tới ông, cho nên mới lưu lạc đến tận đây. Lúc này đây đi qua Hàn Định Bang cùng bí thư thị ủy Mộc Dương Lý Minh Quốc tạo nên quan hệ, ông tin tưởng mình nhất định có thể Đông Sơn tái khởi.

Lăn lộ quan trường nhiều năm, Âu Văn Hải đã sớm rõ ràng một cái đạo lý, muốn sống sót trong quan trường bây giờ, không có hậu trường là khẳng định không được, khác nhau chỉ ở kích cỡ hậu trường của bạn, có thể cung cấp cho bạn trợ lực đủ lớn hay không. Nếu như một quan viên không có hậu trường, là sẽ bị xa lánh đến địa phương xa xôi, vì vậy mau tìm một hậu trường. Bằng không, sẽ giống như mình lúc trước, vĩnh viễn không có ngày tiến thân.

Hiện tại, có Hàn Định Bang giật dây bắc cầu, hơn nữa Lý Minh Quốc vừa đến Mộc Dương, chỉ cần một nhóm người thuộc về mình, Âu Văn Hải tin tưởng, cơ hội một bước lên trời của mình đã tới!

Kinh thành có Hàn Định Bang làm ô dù, Mộc Dương có Lý Minh Quốc làm hậu thuẫn ủng hộ, hơn nữa lúc này mình còn đang trong thời kì bị đổi đi nơi khác đợi phân công, nhâm mệnh kế tiếp buổi sáng ngày hôm nay Lý Minh Quốc bí thư đã nói qua cùng mình. Đồng thời ông ta còn mơ hồ chỉ ra, hy vọng mình có thể lôi kéo người của khu Đông Phong. Cho nên, Âu Văn Hải mới không ngừng thử Lục Duệ, một mặt là vì nhìn tâm tính của người thanh niên này, mặt khác, ông cũng dự định bồi dưỡng thành viên của mình, Lục Duệ nếu như thật sự có năng lực, vậy mình có thể tiến hành bồi dưỡng.

Căn cứ lý giải của Âu Văn Hải, Lục Duệ cũng không phải người quen của người lãnh đạo hương Duyên Giang, hắn tuy rằng là phó hương trưởng Vương Tường Lâm giới thiệu tới, thế nhưng cùng cháu ngoại trai của bí thư đảng ủy Điền Mẫn Chính đi lại rất gần, tựa như quan hệ của hai người rất thân thuộc. Mặt khác ngay cả đánh giá của đại tướng của hương trưởng Hà

https://thuviensach.vn

Chí Quốc là An Tú Mai đối với hắn cũng không sai. Một người như vậy, nói trắng ra cũng là một người khéo léo, Âu Văn Hải bỗng nhiên nghĩ, tựa như suy nghĩ trong lòng của người sinh viên này, cũng không đơn giản như vậy.

"Lục Duệ, cậu thích chức vị không?"

Vừa đi đến ngoài cửa, Âu Văn Hải hỏi.

Đưa tay xách cái cặp đầy đồ, Lục Duệ nghe được câu hỏi của Âu Văn Hải, không khỏi sửng sốt một chút, trong lòng khẽ động, mơ hồ đoán được đối phương tựa hồ là khảo nghiệm mình.

"Chưa nói là thích, bất quá tôi nghĩ, tại trường học học được một thân bản lĩnh tốt như thế, nếu như ở một công ty hoặc là ở nông thôn cả đời, tựa như có chút cô phụ người bồi dưỡng tôi. Cho nên tôi mới nghĩ đến ủy ban hương, hy vọng đi con đường làm quan. Dù sao, quyền lực trong tay nắm giữ càng lớn, việc có thể làm cũng càng nhiều, cũng có thể đủ thực hiện hoài bão của mình."

Cái này, đến phiên Âu Văn Hải bị rung động, ông không ngờ rằng trong lòng Lục Duệ dĩ nhiên có ý nghĩ như vậy, dừng một chút mới nói: "Cách nói tương đối mới mẻ như thế. Nhưng cậu phải biết rằng, quan càng lớn, trách nhiệm càng lớn. Gánh nặng của cậu đối vớu dân chúng cũng càng lớn!"

Khi nói chuyện, hai người đã tới cổng lớn. Con đường này là nhánh mở rộng của một đường cao tốc, mà đối diện cổng lớn của ủy ban hương là một ngã ba, đi thông đến làng khác. Nếu như không phải người ở chỗ này, căn bản không phân rõ đâu mới là đường về nhà. Nhìn ba con đường trước mặt, Lục Duệ nở nụ cười ha ha, nhân sinh và đường đi có cái gì khác nhau đâu?

Mỗi người sẽ đi đến ngã ba đường của nhân sinh, đường lựa chọn cũng không nhất định chính xác, mặc kệ là đường lớn hay là đường nhỏ, chỉ có

https://thuviensach.vn

đi qua, mới biết được rốt cục có phải là đúng đường hay không.

"Âu bí thư, ngài nói rất đúng, quan càng lớn quyền lực càng lớn, thế nhưng ngài đừng quên, quyền lực là ai cho, cho nên chỉ cần đem lý tưởng của mình, đem chủ nhân của quyền lực để ở trong lòng, thì vĩnh viễn sẽ không đi nhầm đường!"

Âu Văn Hải ngẩn ra, nhưng không nói gì, chỉ là yên lặng ngồi lên xe, nhìn thoáng qua Lục Duệ nói: "Điện thoại nhà cậu là bao nhiêu?"

"19001650 ..." Lục Duệ đem đồ bỏ vào thùng xe, nhàn nhạt nói.

Gật đầu, Âu Văn Hải không nói thêm gì.

Nhìn ông ta rời đi, trong lòng Lục Duệ nảy lên một cảm giác hào hùng, nếu như suy đoán kia của mình trở thành sự thật, vậy là không cần bao lâu, khu Đông Phong rất có thể sẽ biến thiên, thậm chí còn khiến cho rất nhiều người của hương Duyên Giang cả kinh rớt cằm!

Ngồi ở trong xe, Âu Văn Hải nhắm mắt lại không biết suy nghĩ cái gì, tài xế lão Hà đột nhiên nói: "Âu bí thư, vừa rồi An chủ nhiệm cho tôi biết, bắt đầu ngày mai sẽ không ân tiếp đưa ngài, ngài xem. . ."

Cười ha ha, Âu Văn Hải mở hai mắt đột nhiên nói với lão Hà: "Lão Hà, tôi muốn đổi đi nơi khác, có nguyện ý theo tôi đi cương vị mới hay không?"

Lão Hà thoáng xấu hổ cười cười, nói quanh co nói: "Ngài xem, nhà của tôi tại Duyên Giang, chổ quá xa thật sự là. . ."

Thở dài một hơi, Âu Văn Hải không nói lại.

Lục Duệ cũng không biết Âu Văn Hải sẽ điều đi nơi nào, hắn chỉ là đơn thuần nghĩ, một người đời sau có thể bước trên đỉnh phong, mặc dù là hiện

https://thuviensach.vn

tại có chút ngăn trở, cũng sẽ không quá mức uể oải, càng không nói còn có đại thụ Hàn Định Bang che chở. Cho nên hắn mới lựa chọn làm người tốt đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi một lần. Thế nhưng hắn không biết là, mình đánh giá thấp khứu giác nhạy cảm của những nhân vật chính trị này, dù sao một người thuộc hạ quá mức thông minh, đối với bất luận một người thủ trưởng nào mà nói, cũng không phải là chuyện tốt gì.

Bất quá cũng may, lời nói của Lục Duệ tại cổng ra vào, khiến cho Âu Văn Hải một lần nữa xem kỹ người thanh niên này, làm ra một quyết định mới.

Một con đường lớn bằng phẳng, đã hướng về Lục Duệ!

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Từ Chức

Cất bước tiễn Âu Văn Hải, Lục Duệ chậm rãi đi trở lại phòng làm việc, không đợi đi vào phòng làm việc, chợt nghe bên trong có âm thanh nói chuyện.

"Tiểu Lý, cậu nhìn cậu đi, trong lúc đi làm sao có thể ăn mặc như vậy? Không phải cậu xem nơi này là khu trò chơi chứ?"

Đi vào cửa phòng làm việc, thì thấy An Tú Mai quở trách Lý Chí Cường, bên cạnh là mấy người làm tạm thời của phòng làm việc tổng hợp, vẻ mặt nhìn có chút hả hê.

Lục Duệ nhướng mày, Hà Chí Quốc cũng thật quá đáng, vừa buộc Âu Văn Hải cho Mã An Trữ phòng làm việc, hiện tại lại phái An Tú Mai tới gõ Lý Chí Cường. Thấy Lý Chí Cường sắc mặt âm trầm và nắm tay nắm chặt, chỉ biết người phụ nữ này nói chuyện có bao nhiêu sao khó nghe.

Nghe được tiếng bước chân, An Tú Mai quay đầu lại thấy được Lục Duệ, thật ra cô ấy đối với Lục Duệ vẫn là rất có hảo cảm, dù sao người thanh niên này hiểu chuyện, ngày đầu tiên đi làm đã cho mình chỗ tốt. Bất quá nếu hắn có quan hệ Lý Chí Cường, thì thuộc về phe bí thư Điền Mẫn Chính, vậy chính là kẻ địch của Hà hương trưởng rồi.

"Tiểu Lục, đã trễ thế này sao cậu không ở phòng làm việc, đi nơi nào?" An Tú Mai dẫn đầu làm khó dễ.

Lục Duệ sắc mặt bình tĩnh nhìn cô ta một cái, nhàn nhạt nói: "Âu bí thư có vài thứ nhờ tôi giúp đỡ đưa đi, ông ấy phải đi, tôi đi đưa tiễn."

https://thuviensach.vn

An Tú Mai hừ một tiếng, thường ngày cô ấy đã không có hảo cảm với Âu Văn Hải, vừa nghe Lục Duệ đi đưa tiễn Âu Văn Hải, tức giận liền xông lên đầu, hung hăng nhìn chằm chằm Lục Duệ: "Cậu nghĩ như thế nào hả? Phòng làm việc nhiều công tác như vậy không làm xong, dám lấy cớ đưa tiễn Âu bí thư? Người ta là lãnh đạo, còn dùng một người làm tạm thời như cậu đưa tiễn sao?"

Nhìn cô ấy, Lục Duệ thật sự là mặc kệ, chậm rãi đi đến chỗ ngồi của mình.

"Đứng lại! Lãnh đạo nói chuyện, sao cậu có thể dám không nghe! Lục Duệ, cậu còn có tính kỷ luật tổ chức hay không?"

Thấy Lục Duệ không nhìn mình, An Tú Mai không nhịn được quát.

Lục Duệ vẫn như trước không nói gì, chậm rãi thu dọn đồ của mình, cũng may là ngày thứ hai đi làm, đồ không nhiều lắm, cũng không có gì phải dọn. Toàn bộ đều trong cặp, đi tới trước mặt của Lý Chí Cường, bình tĩnh nói: "Có đi hay không?"

Lý Chí Cường sửng sốt, có chút kỳ quái nhìn Lục Duệ, mờ mịt nói: "Đi? Đi nơi nào?"

Nở nụ cười ha ha, Lục Duệ vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười nói: "Đương nhiên là muốn đi nơi nào thì đi nơi đó, không phải là, cậu muốn ở đây nghe bà điên này gào thét?"

Nghe được những lời này của hắn, An Tú Mai ngây ngẩn cả người, không ngờ rằng Lục Duệ kiêu ngạo như thế, hô lớn: "Lục Duệ, cậu dám nói xấu lãnh đạo đảng uỷ hương, không muốn sống sao? Người đâu, bắt hắn lại cho tôi!"

Trong lúc xoay người, Lục Duệ lạnh lùng nhìn chằm chằm An Tú Mai nói: "Thứ nhất, cô không phải lãnh đạo đảng uỷ hương. Thứ hai, cho dù nói

https://thuviensach.vn

xấu lãnh đạo đảng uỷ hương, cũng không có pháp luật quy định phán tôi tử hình! Thứ ba, các người không có quyền lực bắt tôi, cục công an mới có. Cuối cùng, tôi từ chức, cho nên cô thể không xen vào!"

Nói xong, lôi kéo Lý Chí Cường có chút đờ đẩy An Tú Mai đang che ở cửa, nghênh ngang đi!

... ...

... ...

"Đầu gỗ, cậu điên rồi sao?" Vừa ra cửa lớn của ủy ban hương, Lý Chí Cường lôi kéo Lục Duệ trầm giọng nói. Hắn là thật sự sốt ruột thay Lục Duệ, dù sao dựa theo gia thế của Lục Duệ mà nói, có thể tiến ủy ban hương công tác, đương nhiên là lấy vô số quan hệ. Thế nhưng vừa rồi ầm ĩ như vậy, đắc tội An Tú Mai, Lục Duệ căn bản là không có biện pháp trở lại công tác. Thân là bạn tốt của hắn, làm sao có thể khiến cho Lục Duệ bởi vì mình mà đánh mất chén cơm?

Không ngờ rằng Lục Duệ cười ha ha, nhàn nhạt nói: "Tôi không điên, đồ ngốc! Cậu ngẫm lại xem, với quan hệ của tôi và cậu, cho dù chúng ta ở chỗ này, Hà Chí Quốc kia sẽ cho chúng ta ngày lành sao? Dượng cậu hiện tại đã mất đi quyền chủ đạo, Hà Chí Quốc sớm muộn gì cũng sẽ đụng đến chúng ta, so với việc chờ ông ấy đuổi chúng ta đi, không bằng chúng ta thẳng thắn không chơi với ông ấy."

"Thế nhưng, thế nhưng cậu không ở cái này làm thì đi chỗ nào hả? Bằng không, tôi nói với ba tôi một chút, chúng ta đi chỗ ba tôi làm đi." Lý chí quốc suy nghĩ một chút nói.

Lục Duệ lắc đầu nói: "Cậu đó, đầu óc cứ như heo vậy, nhanh chóng về nhà kêu ba cậu chuẩn bị tiền mua đất! Thừa dịp tôi gần đây có thời gian, trước giúp cậu đem chuyện bên này chuẩn bị cho tốt, phỏng chừng qua vài ngày nữa, cho dù tôi muốn giúp cậu, cũng không có thời gian."

https://thuviensach.vn

Lý Chí Cường sửng sốt, lại bị Lục Duệ nói: "Nghĩ cái gì vậy? Nhanh chóng đưa tôi về nhà, đã trễ thế này rồi, mẹ tôi khẳng định sốt ruột." Suy nghĩ một chút, Lục Duệ còn nói thêm: "Về nhà đừng nói chuyện này với mẹ tôi, biết không?"

Cười hắc hắc, Lý Chí Cường gật đầu liên tục.

Đi tới nhà của Lục Duệ, cha mẹ quả nhiên đã có chút sốt ruột, thấy Lục Duệ cùng Lý Chí Cường trở về lúc này mới yên tâm.

Cất bước tiễn Lý Chí Cường, cha của Lục Duệ Lục Tân Dân lúc này mới hỏi: "Lúc sáng sớm cậu nói với mẹ là cần tiền, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra hả?"

Lục Duệ gật đầu, mồi một điếu thuốc lá trước mặt của cha, nói: "Dượng của Cường tử là bí thư hương chúng ta, ba mẹ biết chưa?"

Cha mẹ gật đầu, không rõ ràng chuyện này lại có quan hệ gì cùng Lý Chí Cường.

"Trước đó một thời gian, dượng hắn nhận được một tin tức, cái lò gạch phía tây làng chúng ta, sắp xây thành trại tạm giam, có người nói là sở tạm giam, sở giới độc và trại tạm giam ba hợp một. Đại khái cũng là cuối năm khởi công. Lúc này khối đất không phải của trong thôn sao? Con cùng Cường tử suy nghĩ muốn mua nó, đến lúc đó kiếm chút tiền đền bù phá bỏ."

Lục Tân Dân gật đầu, "Có quan hệ của Chí Cường, thật ra sẽ không xảy ra đại sự gì. Thế nhưng, loại chuyện này, khẳng định không chỉ một người biết, lỡ như ở thành phố có người lợi hại tới mua đất thì sao?"

Cười hắc hắc, Lục Duệ nói: "Con cũng không dự định tranh nhiều, mười ngàn đồng một mẫu, con mua năm mươi ngàn, về phần còn lại, ai muốn kiếm thì kiếm!"

https://thuviensach.vn

Hai vợ chồng nhìn nhau liếc mắt, Lục mẫu từ trong ngăn tủ lấy ra một sổ tiết kiệm nói: "Trong này là sáu mươi ngàn, toàn bộ gởi ngân hàng của chúng ta đều ở đây, con xem rồi làm đi. Mẹ với ba đã già rồi, rất nhiều chuyện đều không rõ ràng. Thật ra kêu con trở về đi làm, ba mẹ cũng có chút hối hận, dù sao, làm tạm thời ở chỗ này, thật đúng là không bằng để con đi ra bên ngoài một lần."

Lông mi Lục Duệ nhíu lại, có chút kỳ quái, phải biết rằng, cha mẹ vài ngày trước còn phản đối mình đi bên ngoài làm, sao thái độ hiện tại lại chuyển biến?

"Mẹ, xảy ra chuyện gì?"

Hàn Thục Hà thở dài một hơi, bất đắc dĩ nói nguyên do xảy ra sự tình.

Một người hàng xóm họ Phạm của Lục gia, con trai bằng tuổi Lục Duệ, năm nay cũng tốt nghiệp đại học. Người ta tới phía nam, một tháng tiền lương kiếm được năm sáu ngàn, đi làm tháng đầu tiên thì gửi về cho ba mẹ ba ngàn. Khiến cho hàng xóm xung quanh rất hâm mộ, không khỏi nói đứa nhỏ sau khi tốt nghiệp đi bên ngoài làm ăn tốt hơn.

Điều này làm cho cha mẹ của Lục Duệ cảm khái rất nhiều, dù sao con trai của mình lúc trước cũng muốn đi ra ngoài, thế nhưng bị mình ngăn lại. Cho nên mới có ngày hôm nay.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Rượu Trắng Đổi Tiền

Lục Duệ có chút bất đắc dĩ nhìn cha mẹ mình, đối với tâm tình của bọn họ vô cùng lý giải, dù sao ai cũng đều hy vọng con trai của mình thành tài, bất quá hiện tại mới nói, tựa như có chút chậm.

Suy nghĩ một chút, Lục Duệ nói: "Ba, mẹ, không dối gạt hai người, con cùng Cường tử đã từ chức."

"Cái gì? !"

Cha mẹ thoáng cái đứng lên, không dám tin tưởng nhìn Lục Duệ, lắp bắp nói: "Tiểu Duệ, con, con, con làm gì?"

Còn chưa nói xong, cha làm ra vẻ bừng tỉnh đại ngộ nói: "Không phải là, con muốn cùng Cường tử đi buôn bán? Ừm, có tiền vốn này, hai đứa thật ra có khả năng làm ăn không nhỏ."

Lục Duệ không nói gì nhìn cha già bày ra vẻ ta là Chư Cát Lượng, thở dài một hơi, bỗng nhiên thấy trên TV đang phát tin tức: "Nguyên bí thư đoàn ủy tỉnh G Hàn Định Bang điều nhiệm bí thư đệ nhất trung ương đoàn."

Lục Duệ cười ha ha, chỉ chỉ Hàn Định Bang nói: "Người này, ngày hôm qua con có nói chuyện với ông ta."

Lục Tân Dân nhìn thoáng qua tin tức, trừng liếc mắt con trai nói: "Đừng nói mò, người ta là lãnh đạo trung ương, con chỉ là đứa nhỏ, sao có thể nói chuyện với người ta."

https://thuviensach.vn

Trợn trắng mắt một cái, Lục Duệ nói: "Âu bí thư của hương chúng ta, là bạn học của ông ta. Ngày hôm nay Âu bí thư bị đổi đi nơi khác, bảo con ở nhà chờ điện thoại của ông ấy, cho nên con thẳng thắn nghỉ làm tạm thời."

Dù sao cha mẹ cũng không rõ ràng là chuyện gì xảy ra, Lục Duệ thẳng thắn nói dối thiện ý với bọn họ. Về phần Âu Văn Hải có thể dùng mình hay không, hắn cũng không biết. Cùng lắm thì mình dựa vào chút ký ức trong đầu, mang theo Lý Chí Cường đi buôn bán, vẫn có thể sống qua ngày lành.

Nghe được Lục Duệ nói như vậy, cha mẹ lộ ra biểu tình nửa ngờ nửa tin, bất quá nếu con trai nói như vậy, bọn họ cũng sẽ không nói thêm cái gì. Dù sao con trai từ nhỏ đã hiểu chuyện, không cho hai người quan tâm qua, hơn nữa chưa bao giờ thuyết bậy, hắn nói sẽ làm việc cùng một vị lãnh đạo lớn, đó chính là thật sự.

Sáng sớm ngày hôm sau, Lục Duệ thu dọn một chút, nói cho cha mẹ mình đi tìm Lý Chí Cường, liền rời nhà đi tới tiệm cơm của Hồ Hiểu Kiều.

"Chị Hồ, Cường tử tới chưa?"

Vừa vào cửa, Lục Duệ mở miệng hỏi. Ngày hôm qua hắn cùng Lý Chí Cường hẹn rồi, ngày hôm nay gặp mặt ở chỗ này.

Hồ Hiểu Kiều thấy Lục Duệ, cười ha ha nói: "Tôi nói Lục lão đệ, ánh mắt của cậu thật là độc, sa cậu biết Cường tử ở đây?"

Nhàn nhạt nở nụ cười, Lục Duệ nói: "Đừng khách khí như vậy, gọi Tiểu Duệ là được, chúng tôi ngày hôm qua hẹn rồi, ngày hôm nay gặp tại đây."

Hai người cùng tiến lên lầu hai của tiệm cơm, đi tới một phòng, Lý Chí Cường đã chờ ở bên trong.

Thấy Lục Duệ tiến đến, Lý Chí Cường gật đầu với hắn, làm một thủ thế. Lục Duệ biết, hắn hắn là đã bàn xong với cha của hắn.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, nghe Lý Chí Cường nói: "Lão gia tử nhà tôi đồng ý ra một trăm năm chục ngàn, hơn nữa ổng tự mình đứng ra bàn, phỏng chừng hiện tại hẳn là đang ở nhà Vương Mẫn." Vương Mẫn là thôn trưởng của hương Duyên Giang, nếu như muốn mua khối đất kia, thì cần bàn trước với ông ta mới được.

Lục Duệ gật đầu, lại nói với Hồ Hiểu Kiều: "Chị Hồ lo lắng thế nào? Chuẩn bị bao nhiêu tiền?"

Hồ Hiểu Kiều cười, lấy ra một phần văn kiện tới đưa cho Lục Duệ, nói: "Đây là chứng minh chuyển nhượng phân nửa cổ phần của tiệm cơm này, từ hôm nay trở đi, cái tiệm cơm này cũng là chúng ta cùng sở hữu. Cường tử, của cả nửa đời của chị đều ở bên trong, cậu đừng để chị bị hủy."

Lục Duệ bật cười, nói với Hồ Hiểu Kiều: "Chị Hồ, chị còn không biết, đêm qua, tôi cùng cường Tử mới từ chức."

"Cái gì!" Hồ Hiểu Kiều sợ hãi, bất quá vẻ mặt lập tức lại cổ quái nhìn Lục Duệ: "Cậu sẽ không vì vậy, chuẩn bị đi kinh thương chứ?"

Khoát khoát tay, Lục Duệ nhàn nhạt nói: "Chị Hồ đừng có gấp, qua vài ngày nữa chị sẽ biết là chuyện gì xảy ra, được rồi, nghe Cường tử nói, chị Hồ từng ở tại phía nam?"

Hồ Hiểu Kiều sửng sốt, gật đầu nói: "Lúc trẻ tuổi ở tại Giang Khẩu một thời gian, sống cũng tạm được."

Cười ha ha, Lục Duệ nói: "Phỏng chừng tháng chín trên tay Cường tử có thể có khoảng một triệu tài chính, không biết chị Hồ có thể rút ra bao nhiêu tiền hả?"

Hơi chần chờ một chút, nhìn thoáng qua biểu tình của Lục Duệ, Hồ Hiểu Kiều cắn răng nói: "Tất cả cộng lại một chỗ, có thể có ba trăm ngàn."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ không nói gì, chỉ là yên lặng dùng ngón tay của mình gõ mặt bàn, trong đầu nghĩ đến một chuyện tình rất thú vị, vào năm 2001 kiếp trước, thị trường cổ phiếu Hoa Hạ xảy ra một đại sự khiến kẻ khác khiếp sợ.

Khánh Châu Lão Diếu là một loại danh rượu nổi danh của Hoa Hạ, tháng chín năm 2001 đưa ra thị trường cổ phiếu tại Giang Khẩu, lúc đầu đưa ra thị trường đã bắt đầu bành trướng, từ nay về sau bắt đầu, tròn nửa năm thời gian, giá cổ phiếu của Khánh Châu Lão Diếu từ khi đưa ra thị trường là 60 đồng đã tăng lên đến 200 đồng, Lục Duệ nhớ mang máng, tựa như cái này chỉ là giá cả thay đổi thông thường trong mỗi đợt cổ phiếu, bất quá cụ thể là ít nhiều hắn cũng không nhớ rõ. Nhưng như thế đã là đủ rồi.

Đối với Lục Duệ mà nói, có đôi khi hắn cũng không biết cụ thể mấy cái đó, dù sao thì vị trí quyết định kiến thức nên hắn chỉ có thể đại khái được tình huống mà thôi, còn lý giải chi tiết thì không có khả năng biết.

Lắc đầu, Lục Duệ nói với Hồ Hiểu Kiều và Lý Chí Cường : " Số tiền này quá ít, không đủ"

Hai người đều ngây ra, hơn một triệu ba trăm ngàn còn chưa đủ, chẳng lẽ sinh ý của Lục Duệ là làm ăn với nước ngoài?

Nhìn ánh mắt không thể tin được của bọn họ, Lục Duệ nhàn nhạt nói : "Chúng ta làm sinh ý, đầu tư càng lớn, tiền lời càng cao, nếu như có thể, các ngươi nghĩ biện pháp gắn nợ tiệm cơm này đi, kiếm thêm một ít. Nếu thật sự không có biện pháp, vậy đành phải kiếm ít một chút"

Hồ Hiểu Kiều nói : "Cậu có nắm chắc kiếm tiền?"

Thản nhiên nhìn ra ngoài cửa sổ, âm thanh của Lục Duệ rất bình tĩnh : "Toàn bộ trí tuệ của con người đều bao hàm trong năm chữ : Hành động và hy vọng. Hy vọng là động lực chống lại sự từ bỏ, sẽ sáng tạo cho con người những cơ hội không tưởng được, ví dụ như quý nhân đến cửa, trời ban cho

https://thuviensach.vn

cơ hội tốt ... Đồng thời, hành động cũng sẽ mang đến hồi báo, bởi vì tác dụng lẫn nhau, chỉ cần nổ lực, thì hồi báo chắc chắn sẽ có"

Nói xong, hắn nhìn con mắt của Hồ Hiểu Kiều, lạnh lùng nói : "Cơ hội tôi cho chị không nhiều, hy vọng chị có thể nắm chắc"

Nhiều năm sau, khi Hồ Hiểu Kiều ý thức được mình đứng trên đỉnh cao của tài phú, được mọi người ngưỡng vọng, thì cô ấy mới rõ ràng câu nói của Lục Duệ, mà hiện tại, cô ấy bất quá chỉ là dựa vào trực giác cường hãn đã cứu mạng mình mấy lần, bản năng nghĩ rằng, người thanh niên trẻ tuổi này, sẽ vì mình mà triển khai một cuộc sống hoàn toàn khác biệt.

Ngay lúc này, một âm thanh truyền đến : " Cái kia, cậu nói là ý gì? Tôi không hiểu!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Tin Tức Lớn

Hỏi ra một câu ngốc như vậy, đương nhiên chỉ có Lý Chí Cường, hắn chỉ học đến sơ trung thì thật sự là không có biện pháp lý giải câu nói cao siêu vừa rồi của Lục Duệ.

Nở nụ cười ha ha, Hồ Hiểu Kiều kiên quyết nói : "Cậu yên tâm, lát nữa tôi sẽ tìm người cho vay"

Khoát tay, Lục Duệ nói : "Không gấp, trước tiên mua khối đất này đã"

Suy nghĩ một chút, hắn lại nói với Lý Chí Cường : "Hiện tại điện thoại di động và máy tính là bao nhiêu tiền?" Nói thật, không có điện thoại và máy tính, khiến cho Lục Duệ đời trước cả ngày không bao giờ rời tay khỏi hai thứ này cảm thấy rất không quen.

Lý Chí Cường sửng sốt : "Di động? Cậu muốn mua à?"

Lục Duệ gật đầu, cười nói : "Qua vài ngày nữa nếu như đi làm, không có cái đó đúng là không quen"

Không nói hai lời, Lý Chí Cường kéo Lục Duệ ra cửa, vừa đi vừa nói với Hồ Hiểu Kiều : "Chị Hồ, chúng tôi đi thành phố, có việc gọi điện thoại cho tôi"

Hồ Hiểu Kiều nhìn bóng lưng của hai người, nở nụ cười khổ ...

Lục Duệ và Lý Chí Cường hai người đi dạo một vòng thành phố, tìm mua một cái Nokia N78 hai ngàn đồng, sau đó Lục Duệ lại muốn kéo Lục

https://thuviensach.vn

Duệ đi mua máy tính, nhưng bị Lục Duệ ngăn lại, dù sao thì tạm thời vẫn chưa đi làm, mua máy tính cũng không có tác dụng gì.

Lúc mua điện thoại, là Lý Chí Cường giành trả tiền, Lục Duệ cũng không khách khí, dù sao thì trong kế hoạch của hắn, Lý Chí Cường ngày sau cũng trở thành người lèo lái đế quốc thương nghiệp của mình.

Cơm tối hai người ăn ở một khách sạn lớn trong thành phố, nhìn những chiếc xe xa hoa không ngừng chạy qua chạy lại ngoài cửa sổ, Lục Duệ bỗng nhiên nói : "Cường tử, có nghĩ tới đi học không?"

Lý Chí Cường sửng sốt, nhìn Lục Duệ nói : "Đi học? Cậu cũng biết, cái đầu của tôi, có thể học cái gì ?"

Cười ha ha, Lục Duệ nói :" Cậu phải nghĩ rõ ràng, nếu sau này sinh ý của cậu càng làm càng lớn, không đi học, không có kiến thức, sợ rằng cũng có ngày bị người nuốt tươi"

Thở dài một hơi, Lý Chí Cường lặng lẽ không nói, hắn đương nhiên biết Lục Duệ không phải nói giỡn, chỉ là từ một loạt động tác của Lục Duệ sau khi trở về thôn, hắn cũng có thể biết, nếu như đi theo con đường mà Lục Duệ bày ra, thì giống như tối qua cha già có nói, đời này Lý Chí Cường có thể trở thành đại nhân vật có tiền đồ nhất của Lý gia.

Khẽ cắn môi, Lý Chí Cường ngẩng đầu nhìn Lục Duệ : "Cậu yên tâm, trở về tôi sẽ tìm một trường đi học, đi học cái quản lý gì gì đó, thế nào?"

Lục Duệ gật đầu : " Sớm muộn gì cậu cũng phải một mình đảm đương một phía, dù sao thì Hồ Hiểu Kiều cũng là đàn bà, có đôi khi đứng ra không tiện bằng đàn ông"

Ngay lúc này, điện thoại của Lý Chí Cường vang lên, nhìn dãy số, hắn sửng sốt một chút, nói với Lục Duệ : "Là mẹ cậu"

https://thuviensach.vn

Nói xong, nghe điện thoại :" Dì, con là Cường tử"

Hàn Thục Hà bên kia điện thoại tựa hồ như rất sốt ruột : "Kêu Tiểu Duệ nghe điện thoại nhanh"

Lý Chí Cường cả kinh, vội vã đem điện thoại cho Lục Duệ : "Hình như xảy ra chuyện"

Lục Duệ giật mình, tay cầm điện thoại có chút run run, nói : "Mẹ, con là Tiểu Duệ, xảy ra chuyện gì?"

Bên kia Hàn Thục Hà lắp bắp nói : "Vừa rồi, vừa rồi có người gọi điện thoại đến, nói là họ Âu, kêu con gọi lại cho ông ta, nói ông ta là bí thư gì đó. Mẹ vừa nghe nói là lãnh đạo, liền nhanh chóng gọi cho con"

Lục Duệ cả người chấn động : "Họ Âu? Có phải gọi là Âu Văn Hải?"

"Đúng vậy, đúng vậy, đúng vậy, cũng là tên này, ông ta kêu con gọi lại cho ông ta, số điện thoại là ..."

Cúp điện thoại, tay của Lục Duệ không ngừng run rẩy, mình rốt cục đã thắng, nếu hắn không đoán sai, Âu Văn Hải là thăng chức, nếu không thì sẽ không có khả năng gọi điện thoại cho mình.

Lý Chí Cường ngồi đối diện Lục Duệ nhìn biểu tình trên mặt hắn không ngừng thay đổi, sốt ruột hỏi : "Sao thế? Xảy ra chuyện gì, có muốn tôi gọi người hay không?"

Nở nụ cười một chút, Lục Duệ nhìn Lý Chí Cường, nghiêm túc nói : "Lý Chí Cường, cậu nghe rõ cho tôi, sau này ít lui tới với đám lưu manh kia. Nhớ kỹ, sau này cậu là người làm đại sự, chỉ cần chịu ra tiền, sẽ có người chịu bán mạng vì cậu, đừng để cho tôi biết cậu còn lui tới với đám người đó, bằng không, anh em cũng sẽ không làm nữa"

https://thuviensach.vn

Thấy Lục Duệ nói chuyện nghiêm túc, thần sắc nghiêm nghị, Lý Chí Cường bị dọa hết hồn, hơi bất mãn nói : "Đều là bạn bè, sao có thể nói không liên hệ là không liên hệ?"

Thở dài một hơi, Lục Duệ làm ra vẻ không đáng nói : "Cậu là heo à! Cậu có biết hay không, Âu Văn Hải rất có khả năng đã được thăng chức, nếu tôi không đoán sai, ông ta gọi điện thoại cho tôi là vì muốn tôi đi làm thư ký cho ông ta, cậu nghĩ lại xem, có quan hệ của Hàn Định Bang, chức quan của Âu Văn Hải sau này có thể nhỏ sao? Dựa vào tầng quan hệ này, tên nhóc cậu sau này đi buôn bán còn phải sợ? Thế như lỡ như bởi vì chuyện của lũ bạn lưu manh chó má của cậu mà làm cậu liên lụy, lẽ nào cậu muốn ảnh hưởng đến tôi?"

Nói đến đây, dừng lại một chút, Lục Duệ nói : "Cường tử, cậu phải noớ kỹ, bạn bè chân chính là người không hại cậu, cậu nghĩ đi, nếu như không có tiền, không phải cháu trai của Điền Mẫn Chính, cái đám mà cậu gọi là bạn, có thể có quan hệ thân thiết với cậu sao? Cậu cho rằng, ai cũng giống như tôi và Hầu tử, nguyện ý chịu một đao cho cậu sao?"

Lý Chí Cường lâm vào trầm tư, một lát sau mới nói : "Cậu yên tâm, tôi sẽ không làm cậu khó xử" Do dự một chút, hắn nói thêm :" Tin tức này, tôi có thể nói cho dượng tôi biết không?"

Suy nghĩ một chút, Lục Duệ lắc đầu : "Không vội, cậu có thể tiết lộ với ông ấy, để ông ấy bắt liên lạc với Âu Văn Hải, nhưng mà đừng nói chuyện Âu Văn Hải thăng qua, tạm thời giữ bí mật vẫn tốt hơn"

Lý Chí Cường gật đầu, đứng dậy đi gọi điện thoại.

Trấn định tâm tình của mình, Lục Duệ đưa tay nhấn dãy số mà mẹ đưa, sau những tiếng chuông điện thoại, bên kia vang lên giọng nói của Âu Văn Hải.

"A lô, xin chào, tôi là Âu Văn Hải"

https://thuviensach.vn

Âm thanh có chút run run, Lục Duệ cung kính nói : "Xin chào Âu bí thư, tôi là Lục Duệ, ngài tìm tôi có chuyện gì sao?"

Âu Văn Hải cười, nghe ra tâm tình rất khoái trá : "Lục Duệ à, có hứng thú đến bên cạnh tôi công tác hay không?"

"Có, tôi nguyện ý cùng ngài học tập"

Lục Duệ nhanh chóng trả lời, hắn biết, vận mệnh của mình rốt cục đã xảy ra biến hóa.

Nghe Lục Duệ nói, Âu Văn Hải trong điện thoại phát ra tiếng cuời sang sảng, bình tĩnh nói : "Theo tôi, nhưng không nhứng định có cơ hội thăng quan phát tài đâu"

Cười hắc hắc, Lục Duệ nói : "Cái này, không do ngài định đoạn rồi, lãnh đạo cấp trên đang nhìn, nếu như ngài thăng quan, vậy tôi cũng có thể hưởng chút hào quang phải không?"

câu này vừa ra khỏi miệng, Âu Văn Hải không nhịn được phá lên cười : "Tên nhóc cậu, miệng lưỡi trơn tru lắm" Dừng lại một chút, ông ta chậm rãi nói : "Sáng ngày mai tám giờ, tôi chò âậu tại cửa tòa nhà bách hóa"

Lục Duệ trong lòng khẽ động, nói : "Như vậy không tốt, ngài đem địa chỉ nói cho tôi biết, ngày mai tôi đến nhà đón ngài"

Âu Văn Hải suy nghĩ một chút, gật đầu đáp ứng, đem địa chỉ nhà nói cho Lục Duệ biết.

Cúp điện thoại, Lục Duệ liền hung hăng giơ nắm tay lên bầu trời! Hắn biết, hắn đã thắng lớn trong một vụ cá cược này! Số phận con người, rốt cục đã xảy ra biến hóa thật lớn!

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Ngoài Ý Muốn Của Hà Chí Quốc

Lúc Âu Văn Hải nhìn thấy Lục Duệ đến, là lúc hắn lái xe đến trước cửa nhà.

"Tên nhóc cậu, lấy chiếc xe này ở đâu ra thế?" Âu Văn Hải cười hỏi.

Lục Duệ sờ sờ đầu nói : " Là của ba Lý Chí Cường, dù sao cũng không cần tốn tiền, mượn dùng thôi"

"Tôi hỏi một chút, quan hệ của cậu và Lý Chí Cường rốt cục là vì sao lại tốt như vậy?" Âu Văn Hải im lặng nửa ngày, rốt cục hỏi ra những lời này, dù sao thì Lý Chí Cường cũng có quan hệ với Điền Mẫn Chính, nếu như mình không hỏi rõ ràng, một ngày nào đó sẽ trở thành đề tài cho người khác nói, hơn nữa biểu hiện của Lục Duệ làm cho ông có chút bất ngờ, không một chút nào giống sinh viên vừa tốt nghiệp cả, ngược lại giống như một lão bánh quẩy đã mài dũa tại cơ sở rất nhiều năm, làm cho người khác kỳ quái là có phải có cao nhân ở phía sau chỉ điểm cho hắn hay không. Đương nhiên, giọng điệu của Âu Văn Hải rất bình tĩnh, cũng không phải loại hỏi han gây sự gì.

"Lúc sơ trung, tôi đã từng cứu mạng Lý Chí Cường, đỡ một đao cho hắn. Hai chúng tôi coi như là giao tình quá mệnh vậy" Lục Duệ không chút giấu diếm, nói đáp án cho Âu Văn Hải biết.

Âu Văn Hải gật đầu, mở cửa ngồi lên xe.

Chiếc Xiali có chút cũ kỹ bắt đầu chạy trên đường, chạy đến hướng tòa thị chính. Âu Văn Hải ngồi ở phía sau có chút sửng sốt, Lục Duệ lái xe rất

https://thuviensach.vn

không tồi, không chỉ có tốc độ xe rất ổn, hơn nữa kỹ thuật cũng không kém tài xế chính thức bao nhiêu, nhíu mày cười cười hỏi : "Sao thế? Ở đại học cũng dạy lái xe à?"

Lục Duệ cười nói : "Một người bạn đại học ở chung phòng nhà ở Tân Thành, học của hắn một chút, lúc cuối tuần có đi lái xe cho ba hắn, coi như là đã từng làm tài xế"

Âu Văn Hải cười, đương nhiên biết đứa nhỏ ở nông thôn muốn sinh hoạt tại một thành phố lớn, đi làm ngoài giờ cũng là rất bình thường.

Xe chạy đến tòa thị chính là vừa đúng tám gờ, Lục Duệ tìm một chổ đậu xe lại, quay đầu nói với Âu Văn Hải : "Bí thư, tôi ở chồ này chờ ngài, được không?"

Âu Văn Hải lắc đầu, cười nói : "Cậu đó, vẫn cẩn thận như vậy, nói thật với cậu, ngày hôm trước Lý bí thư của thị ủy tìm tôi nói chuyện, là chuyện điều nhiệm đến làm khu trưởng khu Đông Phong. Âu Văn Hải tôi chìm nổi nửa cuộc đời, cuối cùng cũng ngày ra mặt, teế nào, cùng tiến vào với tôi không?"

Lục Duệ cười trầm ổn, gật đầu, không nói gì.

Trình tự tại tòa thị chính rất đơn giản, bí thư thị ủy Lý Minh Quốc bởi vì chuyện của Lý Hiếu Đức mà vỗ bàn mắng to, sau đó trong việc chọn người kế nhiệm vị trí khu trưởng, đã đặc biệt điểm danh Âu Văn Hải. Làm bí thư thị ủy nhảy dù đến Mộc Dương ba năm, Lý Minh Quốc vẫn đều là cái thái độ không nóng không lạnh, có thể rất nhiều người, bao gồm cả thị trưởng Ngụy Hòa Quang đều cho rằng, đây là một người hiền lành. Mặc kệ là phương diện tài chính hay nhân sự, đều là Ngụy Hòa Quang dẫn đầu tại Mộc Dương, từ đầu đến cuối đều duy trì thái độ hòa bình.

Thế nhưng, lần này, trong việc chọn khu trưởng khu Đông Phong, biểu hiện của Lý Minh Quốc đã nằm ngoài dự liệu của mọi người, thái độ cực

https://thuviensach.vn

kỳ cương quyết, không chỉ như vậy, trong cuộc họp thường ủy, phó thị trưởng Trương Đồng Ân đưa ra đề nghị để cho phó bí thư đảng ủy khu Đông Phong là Mã Quốc Lực tiếp nhận chức khu trưởng khu Đông Phong, đã bị Lý Minh Quốc trực tiếp phủ quyết, một chút mặt mũi cũng không cho Trương Đồng Ân. Mà quyết định đổi chổ của Âu Văn Hải, chỉ cần nửa giờ là thông qua, bởi vì Lý Minh Quốc chỉ nói một câu.

"Định Bang bí thư của trung ương đoàn lúc đi thăm bạn học cũ đã tìm hiểu một ít tình huống, và đối với công tác của khu Đông Phong cực kỳ quan tâm"

Có đôi khi, nói chuyện cũng không cần phải nói quá rõ ràng, Hàn Định Bang là ai thì những lãnh đạo thị ủy của Mộc Dương tự nhiên phải biết, ông ta quan tâm đến công tác của khu Đông Phong mọi người cũng chẳng có tâm tình đi để ý làm gì, quan trọng là ... bạn học cũ của ông ta là ai!

Cho nên, khi Âu Văn Hải được nói ra, cũng không ai biểu thị phản đối cả, ngay cả thường vụ phó thị trưởng Trương Đồng Ân vốn đang dự định tranh thủ một chút cho thuộc hạ cũ Mã Quốc Lực cũng rất biết đều ngậm miệng lại, dù sao thì chỉ cần không phải kẻ ngu, đều có thể nhìn ra được, Âu Văn Hải đột nhiên nhảy ra một cách khó hiểu này, căn bản chính là bạn học cũ cảu Hàn Định Bang.

Vì một thuộc hạ mà đắc tội với người đứng đầu trung ương đoàn và bí thư thị ủy?

Trương Đồng Ân tự nhận là mình chưa ngốc đến loại tình trạng này.

...

...

Hà Chí Quốc cảm thấy rất là hài lòng, sáng sớm ngày hôm nay vừa đi làm, liền nhận được thông báo của trong khu, yêu cầu lãnh đạo chủ yếu của

https://thuviensach.vn

hương thôn đều phải đến chính phủ khu họp, có người nói hôm nay là khu trưởng mới tiền nhiệm. Dựa theo tin tức mà hôm qua mình nói chuyện với anh rể Mã Quốc Lực, thì tám chín phần là anh rể của mình sẽ thăng quan. Cái tin tức tốt này khiến cho ông ta sáng sớm lúc đi làm còn cười toe tóe. Mặc dù là nhìn thấy bí thư đảng ủy Điền Mẫn Chính vốn như cái gai trong mắt cũng cảm thấy tâm tình khoái trá hơn rất nhiều, dù sao thì Mã Quốc Lực lên chức, thì ngày của Điền Mẫn Chính cũng không còn dễ chịu nữa.

Ngồi ở trong phòng họp lớn của chính phủ khu, Hà Chí Quốc bỗng nhiên nhỏ giọng nói với Điền Mẫn Chính : "Mẫn Chính đồng chí, buổi chiều chúng ta mở một cuộc họp đảng ủy đi, thảo luận việc chọn sở trưởng cho sở tài chính"

Điền Mẫn Chính mặt không biểu tình gật đầu, im lặng một lát mới nói : "Chờ một chút rồi tính"

Trong lòng cười nhạt một tiếng, Hà Chí Quốc mỉm cười quay đầu, bắt đầu trò chuyện với người quen bên cạnh. Ông rõ ràng có thể cảm giác được, hiện nay không ít người thấy ông đã biểu hiện ra một nụ cười vô cùng nhiệt tình, mấy người phụ trách trong khu thậm chí còn đặc biệt đi đến troức mặt nắm tay chào hỏi ông, thân thiết giống như bạn tốt nhiều năm vậy.

Chỉ còn cách giờ họp một chút thời gian, Hà Chí Quốc nhìn trái nhìn phải, hai bên đa số đều là người phụ trách ủy ban hương của khu Đông Phong, còn có một vài người phụ trách các phòng ban chủ yếu của khu Đông Phong, những người này bình thường Hà Chí Quốc cũng ít gặp, lúc này thấy Hà Chí Quốc, đều lộ ra một nụ cười lấy lòng. Dù sao thì mọi người ngày xưa tuy rằng có nhận thức, nhưng cũng không có giao tiếp, vì khi đó Hà Chí Quốc bất quá chỉ là một hương trưởng hơi có bối cảnh mà thôi. Nhưng lúc này, tin đồn trong khu nói rằng Mã phó bí thư gần trở thành khu trưởng tân nhậm, mọi người đương nhiên là muốn lấy lòng cậu em vợ của ông ta.

https://thuviensach.vn

Mỉm cười gật đầu với những người đó, Hà Chí Quốc trong lòng đắc ý, mình rốt cục đã có thể nhướng mày ngửa mặt tại khu Đông Phong.

Trong phòng cũng không có tiếng động lớn, bởi vì Lý Hiếu Đức bị ủy ban kỷ luật mang đi ngay tại chổ này, mà chỉ vừa mới trôi qua ba ngày. Mọi người còn đang bận suy nghĩ cho đường của mình sau này, mà các quan viên đi theo Lý Hiếu Đức thì trong lòng càng thấp thỏm bất an, mỗi lần quan trường thay đổi, thì đều có nghĩa quyền lực một lần nữa thay đổi, càng là cơ hội để cho quan viên tự động đứng vào hàng.

Thời gian cũng không qua bao lâu, cửa lớn đã bị mở ra, một đám nươời từ ngoài cửa chậm rãi tiến vào, theo lối đi ở giữa mà đi thẳng đến bục chủ tịch.

Mọi người đều đem ánh mắt hướng về đám người kia, chỉ thấy đi phía trước là thị trưởng Ngụy Hòa Quang, theo bên cạnh ông ta, là phó bí thư thị ủy Tôn Nghi Sinh, bộ trưởng tổ chức thị ủy Trịnh Hạo, phía sau là đám người của bí thư khu ủy Võ Sĩ Ngân.

Chỉ là khiến cho mọi người cảm thấy bất ngờ chính là, đi ở phía sau bí thư khu ủy Võ Sĩ Ngân, cũng không phải là nguyên phó bí thư đảng ủy Mã Quốc Lực như mọi người dự đoán, mà là một người đàn ông trung niên thoạt nhìn có chút xa lạ!

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Quan Mới Tiền Nhiệm

"Gặp quỷ! Sao là tên Âu Văn Hải kia?"

Hà Chí Quốc lúc này có cảm giác như ban ngày gặp quỷ, người khác sẽ cảm thấy xa lạ vơi người kia, nhưng ông ta cộng sự với Âu Văn Hải bảy năm, sao có thể nhận lầm người?

Chần chờ một chút, Hà Chí Quốc nghiêng người nói với Điền Mẫn Chính một bên : "Điền bí thư, người đó, không phải Văn Hải bí thư chứ?"

Điền Mẫn Chí cười ha ha, vẫn nhàn nhạt như trước nói : "À, xem ra đúng vậy, bất quá sau àny sợ rằng phải thay đổi gọi ông ấy là Âu khu trưởng"

Hà Chí Quốc dám khẳng định, mình rõ ràng từ trong mắt của Điền Mẫn Chính thấy được một tia đắc ý, không phải là, người này sớm biết Âu Văn Hải sẽ làm khu trưởng?

Thật ra, ông cũng oan uổng Điền Mẫn Chính, Điền Mẫn Chính căn bản là không biết Âu Văn Hải sẽ làm khu trưởng, chỉ là đêm qua Lý Chí Cường gọi điện thoại cho ông, rất mịt mờ để lộ nói ông giữ một quan hệ tốt đẹp với Âu Văn Hải, cho nên mới khiến cho khứu giác chính trị nhạy cảm của Điền bí thư cảm thấy được, Âu Văn Hải rất có khả năng thăng quan, bất quá ông cũng không ngờ rằng chính là, Âu Văn Hải dĩ nhiên có thể một bước lên trời trở thành khu trưởng tân nhậm. Nghĩ tới đây, ông đối với người phía sau cháu ngoại trai Lý Chí Cường, thật ra càng cảm thấy hứng thú.

https://thuviensach.vn

Bí thư thị ủy Lý Minh Quốc ngồi ở chủ vị, các lãnh đạo khác ngồi bên cạnh ông, trên đài chủ tịch ngoại trừ các lãnh đạo chủ yếu của thị ủy, cũng chỉ có Vũ Sĩ Ngân và Âu Văn Hải hai người.

Phần lớn người nắm giữ quyền lực của toàn bộ khu Đông Phong ngồi ở giữa hội trường, thế nhưng không ai dám phát ra một chút tiếng động lớn, không bởi vì cái khác, là bởi vì ai đều có thể nhìn ra, bí thư Lý tự mình chạy đến đây, tuyệt đối không phải mở đại hội khen ngợi, mặt trầm như nước, đại biểu cho tâm tình lúc này của ông cực độ không tốt.

"Các đồng chí, tiếp theo mời bộ trưởng bộ tổ chức thị ủy Trịnh Hạo đồng chí tuyên bố quyết nghị của thị ủy." Vũ Sĩ Ngân dẫn đầu mở miệng nói chuyện, Lục Duệ đứng ở bên hông đài chủ tịch đánh giá cẩn thận ông già đã qua tuổi năm mươi này, trong lòng khẽ động, tựa như nghĩ tới cái gì.

Bộ trưởng tổ chức thị ủy Trịnh Hạo cầm lấy một phần văn kiện đứng lên tuyên đọc tại chỗ. Bổ nhiệm Âu Văn Hải đồng chí làm phó bí thư đảng uỷ, khu trưởng khu Đông Phong, đệ trình tuyển cử thông qua.

Âu Văn Hải?

Tuy rằng đối với không ít người mà nói tên này có chút xa lạ, thế nhưng tại lúc tuyên đọc lý lịch sơ lược, rất nhiều người đều nghe rõ ràng, Âu Văn Hải dĩ nhiên là từ trên vị trí phó bí thư đảng uỷ hương Duyên Giang trực tiếp đề bạt làm khu trưởng khu Đông Phong. Chỉ một tin tức này, cũng đủ khiến cho rất nhiều người miên man bất định.

Trịnh Hạo đem tình huống của Âu Văn Hải giới thiệu hoàn tất, bí thư thị ủy Lý Minh Quốc trầm mặt bắt đầu một phen nói chuyện.

"Nghiêm với bản thân, khoan với người ngoài. Rất nhiều đồng chí của chúng ta hiện tại tựa như đã quên những lời này, khi kinh tế thị trường từ từ phát triển, đầu óc phát nóng, quản không được tay của mình! Đảng và nhân dân nhiều năm bồi dưỡng như vậy, bị những người này vứt qua sau đầu.

https://thuviensach.vn

Đối đãi quần chúng còn hơn cả địa chủ ông chủ xã hội cũ, cầm tiền mồ hôi nước mắt của nhân dân quần chúng sống phóng túng hơn cả ong mật. Con sâu làm rầu nồi canh giống như Lý Hiếu Đức, hy vọng các đồng chí lấy làm bài học." Giọng điệu của Lý Minh Quốc càng phát ra nghiêm túc hơn.

Ông không thể không tức giận, tuy rằng Lý Hiếu Đức cũng không phải phe phái của ông, thế nhưng mắt thấy sẽ đến nhiệm kỳ mới, khu Đông Phong xảy ra ra gièm pha lớn như vậy, khiến cho Lý Minh Quốc trên mặt mũi quả thật không qua được, vốn dĩ dựa theo ý tứ của ông, cái vụ án này phải tra rõ ràng, thế nhưng thị trưởng Ngụy Hòa Quang dẫn đầu một đám người một lòng muốn che ô, nhấn mạnh cái gọi là giữ ổn định, chú ý đại cục, nói cho cùng, là không muốn khiến cho một loạt vấn đề Mộc Dương nhiều năm như vậy tích góp bại lộ ra. Rơi vào đường cùng của Lý Minh Quốc không thể làm gì khác hơn là biết thời biết thế đáp ứng bọn họ. Thế nhưng, nương theo lá cờ lớn của Hàn Định Bang, ông vẫn đem Âu Văn Hải xếp vào.

Khu Đông Phong khẳng định tồn tại vấn đề, hoặc là nói, không chỉ có là khu Đông Phong, toàn bộ thành phố Mộc Dương đều tồn tại vấn đề thật lớn.

Đây là cảm giác lớn nhất của Lý Minh Quốc khi đến nhận chức ba năm trước, thế nhưng khiến cho ông căm tức chính là, phần lớn quan viên thị ủy và chính phủ, đều là lão bí thư cũ của Mộc Dương năm đó đề bạt lên, thị trưởng Ngụy Hòa Quang mặc cho bộ trưởng tổ chức đề bạt, toàn bộ Mộc Dương bị những người này kinh doanh làm cho không khá nổi, mệnh lệnh của một bí thư thị ủy như ông, thậm chí ngay cả khu huyện phía dưới cũng là trên bảo dưới không nghe. Thậm chí trong thành phố còn truyền lưu trò cười rằng mình bất quá chỉ là "bí thư trên danh nghĩa ".

Lần này, để Âu Văn Hải đến, thử xem nước của khu Đông Phong sâu thế nào!

https://thuviensach.vn

Lý Minh Quốc nói chuyện trọng điểm nhấn mạnh tầm quan trọng của phản hủ xướng liêm, yêu cầu toàn thể cán bộ trong công tác nhất định phải giữ thân. Sau đó, khu trưởng Âu Văn Hải phát biểu nói chuyện, biểu lộ mình nhất định sẽ ở dưới sự dẫn dắt của đảng uỷ, quyết tâm toàn lực vì xây dựng kinh tế và phát triển xã hội của khu Đông Phong nỗ lực công tác.

Hội nghị này cuối cùng do bí thư khu uỷ Vũ Sĩ Ngân tổng kết nói chuyện trong kết thúc, khiến cho mọi người ngoài ý muốn chính là, đoàn người bí thư thị ủy Lý Minh Quốc cũng không ở lại chính phủ khu, mà là trực tiếp đi ra xe rời khỏi. Bởi vậy có thể thấy được, những lãnh đạo thị ủy này sở dĩ chạy đến đây, hoàn toàn cũng là vì khu trưởng mới, điều này làm cho không ít người suy đoán hướng đi tương lai của khu Đông Phong, trong lòng một trận nói thầm. Nhưng là bọn họ lại không biết nói, những lãnh đạo này căn bản là là hướng về phía Hàn Định Bang mới đến, có ai nguyện ý đắc tội bí thư trung ương đoàn tiền đồ không thể đo lường? Trừ phi hắn ta thật sự không muốn tiến bộ.

Đợi khi lãnh đạo thành phố rời đi, người còn lại mới chậm rãi đi ra ngoài, ai đều rõ ràng, không cần bao lâu, một vòng tẩy rửa quyền lực khu Đông Phong sẽ bắt đầu.

Phòng làm việc chính phủ khu Đông Phong tổng cộng tám tầng, cũng không có cùng một chỗ với khu ủy. Cao nhất tầng là phòng làm việc khu trưởng, mặt khác còn có một phòng hội nghị loại nhỏ. Bình thường khu trưởng họp công tác sẽ ở chỗ này.

Phòng làm việc khu trưởng chiếm một phần tư diện tích tầng tám, chia làm hai phòng, phòng bên ngoài có vẻ giống phòng khách, có một bộ sô pha và bàn trà, ở cạnh cánh cửa có một bàn công tác, hẳn là vị trí của thư ký.

Bên trong lại bị chia ra làm hai phòng nữa, bên ngoài là chổ làm việc của khu trưởng, bên trong có một phòng nhỏ dùng để nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ nhìn phòng làm việc này từ trên xuống dưới, cười hì hì của nói: "Được được, phòng làm việc của lãnh đạo đúng là không giống, có thể được phân phối cả phòng nghỉ." Tiếp theo sờ sờ sô pha, tán thán nói: "Dĩ nhiên còn là da thật, cái khu Đông Phong này thật là không tiếc dùng tiền cho lãnh đạo."

Hơi nhíu một chút lông mày, Âu Văn Hải cười mắng: "Tên nhóc cậu, nói đừng âm dương quái khí. Quay đầu lại tôi gọi người đổi là được."

Cười hắc hắc, Lục Duệ nói: "Không có gì, tôi chỉ là nghĩ, khu trưởng ngài vừa tới mà dùng phòng làm việc xa hoa như thế, sợ rằng có người sẽ nói bậy nói bạ."

Âu Văn Hải gật đầu, trầm giọng nói: "Cái này thật ra cũng đúng, xem ra cái sô pha này thật đúng là phải đổi."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Kết Giao

Hai người còn nói một hồi nói, Lục Duệ cười ha ha: "Xem ra sau này không thể gọi ngài bí thư, phải gọi khu trưởng."

Nói xong, do dự một chút còn nói thêm: "Bằng không ngài suy nghĩ lại, tôi mới từ trường học đi ra, không có kinh nghiệm công tác gì, năng lực khẳng định có chổ không đủ, tôi thật ra không có vấn đề gì, chỉ sợ thêm phiền phức cho ngài. Nếu không, ngài tìm một người quen thuộc tình huống, cũng không ầm ĩ ra chê cười."

Âu Văn Hải nghe những lời này, nhất thời hài lòng cười ha ha lên, tên nhóc Lục Duệ này vừa tốt nghiệp, thái độ làm người xử sự có vài phần chân thành, tuy rằng kinh nghiệm công tác thiếu một chút, thế nhưng cũng không quan hệ gì, làm thư ký, trung tâm với mình mới là quan trọng nhất, năng lực thiếu chút cũng không sao cả. tên nhóc Lục Duệ này mọi chuyện đều lo lắng cho mình, cũng là một người thư ký tốt khó có được.

"Tên nhóc cậu, trở về chuẩn bị đi, ngày mai bắt đầu đi làm." Âu Văn Hải vung tay lên, làm quyết định, "Ai cũng không nói sinh ra là biết làm công tác, làm công tác đều là chưa từng có kinh nghiệm đến có kinh nghiệm. Hơn nữa, cậu không hiểu có thể học, huống chi tất cả cót`. Cứ định như thế, cậu trở về chuẩn bị một chút, quay đầu lại tôi chủ nhiệm chính phủ khu an bài tất cả cho cậu."

Lục Duệ thấy thế liền không cần phải nhiều lời nữa, cười cười nói: "Được, vậy tôi sau này đã có thể theo ngài sinh hoạt, ông chủ!"

https://thuviensach.vn

Hắn toát ra một câu như thế có chút đẹp đẽ, Âu Văn Hải ngược lại nghĩ rất thân thiết, lời này mặc dù có hiềm nghi vuốt mông ngựa, thế nhưng cũng có thể nhìn ra được là xuất ra từ thật tình của Lục Duệ.

Âu Văn Hải đang cười, ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa, nhất thời làm khuôn mặt tươi cười của ông lập tức trầm xuống, lộ ra biểu tình uy nghiêm, ho khan một tiếng nói: "Tiến vào."

Đi vào là phó chủ nhiệm phòng làm việc chính phủ khu Hà Đông Tiến, Lý Hiếu Đức bị bắt giữ, thì ra chủ nhiệm phòng làm việc chính phủ Hàn Văn Thành cũng bị liên lụy, đang tiếp thu thẩm tra. Lúc này công tác của phòng làm việc chính phủ, đều là do Hà Đông Tiến chủ trì, gã tuy rằng không phải người của Lý Hiếu Đức, nhưng mà cũng rõ ràng đạo lý vua nào triều thần nấy, gã là người do khu trưởng tiền nhậm đề bạt lên, tuy rằng tạm thời không có bị xử lý, thế nhưng đợi khi Âu Văn Hải đem tất cả công tác làm xong, rất có khả năng sẽ điều chỉnh công tác của gã.

Hà Đông Tiến năm nay chỉ mới hơn ba mươi, là độ tuổi hoàng kim của một quan viên, nếu như không có chuyện lần này của Lý Hiếu Đức, tối thiểu đợi khi Vũ Sĩ Ngân về hưu, lúc Lý Hiếu Đức tiếp nhận chức vụ bí thư, Hà Đông Tiến cũng có thể được một phó khu trưởng hoặc là bí thư đảng ủy hương thực quyền, cho dù sau này xét tư lịch, cũng có thể đến phó chủ nhiệm, nói không chừng còn có thể trở thành thường ủy khu ủy.

Hiện tại vấn đề tương đối nghiêm trọng là Âu Văn Hải tựa như có địa vị rất lớn, vốn dĩ cái khu Đông Phong này là thiên hạ của cán bộ bản địa Mộc Dương, bí thư khu uỷ Vũ Sĩ Ngân tới gần về hưu, khu trưởng Lý Hiếu Đức là cán bộ có hi vọng nhất tiếp nhận chức vụ, thế nhưng hiện tại xảy ra việc này, cấp trên phái xuống nhân vật số một như thế, lại có thể vẫn là từ phó bí thư đảng ủy hương phía dưới đề bạt lên. Mà phó bí thư Mã Quốc Lực được tiếng hô cao nhất lần này không chỉ có thất bại thảm hại, thậm chí còn trước đó ngay cả một chút tin tức cũng không có. Đủ thấy lực lượng phía

https://thuviensach.vn

sau của vị khu trưởng tân nhậm này, là nguyên nhân có thể khiến cho tất cả lãnh đạo thị ủy phải thỏa hiệp.

Đối mặt một người như vậy, Hà Đông Tiến thật sự là có chút không biết nên làm thế nào cho phải.

Vừa rồi lúc Lục Duệ theo Âu Văn Hải lên lầu gã có thấy, tuy rằng không nhận ra người thanh niên này, thế nhưng thấy Âu Văn Hải tiền nhiệm mang theo hắn, Hà Đông Tiến chỉ biết, mình có thể từ trên người của người thanh niên này nhận được một chút tin tức. Người tuổi trẻ kinh nghiệm ít, chỉ cần mình hơi biểu đạt một chút thiện ý, sẽ không sợ tên nhóc này không dính. Không cầu hắn vì mình nêu ý kiến trước mặt Âu Văn Hải, chỉ cần hắn không quấy rối là có thể.

"Chào khu trưởng!"

Đi vào phòng Hà Đông Tiến cung kính chào hỏi Âu Văn Hải một chút, biểu tình trên mặt cũng rất bình thường, không có cái loại nịnh nọt khẩn cấp muốn đầu nhập vào, như vậy thật ra khiến cho Lục Duệ cùng Âu Văn Hải hai người đều nhìn gã cao một chút. Trên quan trường cũng có chuyện như vậy, mặc dù mọi người xé rách mặt hoặc là muốn lấy lòng đối phương, cũng chỉ có thể làm một chút. Rất ít có cái loại không để ý cùng nhau lấy lòng nịnh hót, cái loại người này mặc dù là đầu nhích lại gần, cũng sẽ không bị người coi trọng.

Âu Văn Hải ôn hoà nhìn Hà Đông Tiến, nhìn bộ dạng muốn nói lại thôi của gã, nói: "Sao? Có chuyện gì sao?"

Hà Đông Tiến nhìn Lục Duệ, không nói gì.

Nhướng mày, Âu Văn Hải nói: "Tiểu Lục là tôi mang đến, đang muốn cậu an bài cho hắn một chút. Có chuyện gì nói đi."

https://thuviensach.vn

Lời này của ông, cũng có ý nói cho Lục Duệ nghe, tôi không xem cậu là người ngoài, cho thấy cậu là tâm phúc của tôi. Bất quá tuy rằng nói như vậy, thế nhưng Lục Duệ thì không dám coi là thật, quay đầu cười nói: "Khu trưởng, nhà tôi còn có việc, quay về xử lý một chút, buổi chiều sẽ tới đây."

Đừng xem vừa rồi Âu Văn Hải bày ra một mặt thối với Hà Đông Tiến, thế nhưng với Lục Duệ lại là một người ôn hòa, gật đầu nói: "Ừm, đi thôi, đi thôi, có cái gì trắc trở nhớ gọi điện thoại cho tôi."

Lục Duệ rời đi lúc, thuận lợi đem cửa phòng làm việc đóng lại.

"Hà phó chủ nhiệm, có chuyện gì, hiện tại có thể nói?" Âu Văn Hải đợi Lục Duệ rời đi, lúc này mới chậm rãi nói.

Trên mặt của Hà Đông Tiến lộ ra một thần tình kiên quyết, thân thể cúi càng thấp, cung kính nói: "Khu trưởng, tôi cũng là đến xem ngài có cái gì cần, hiện tại trong khu không ai làm chủ, rất nhiều chuyện đều chờ ngài làm quyết định." Gã là tới cửa, tự nhiên muốn nói rõ ràng một chút. Những lời này ý là, tôi hiện tại chuẩn bị đầu nhập vào ngài, ngài xem có cái gì cần tôi làm, tôi nhất định cống hiến sức lực cho ngài.

Vốn dĩ Âu Văn Hải thật đúng là dự định sau khi tiền nhiệm muốn điều chỉnh nhân sự một chút, dù sao quan mới tiền nhiệm đều phải đốt ba lửa, mình mới đến, nếu như không làm ra chút chuyện cho thấy mình tồn tại, sợ rằng khó làm kẻ dưới phục tùng. Bất quá Lục Duệ mới rồi nhắc nhở ông, khu Đông Phong lúc này nhân tâm bất ổn, mình vừa tiền nhiệm nếu như điều chỉnh nhân sự, rất có khả năng tạo thành cục diện người người cảm thấy bất an. Dù sao nơi này là phái bản địa Mộc Dương kinh doanh nhiều năm, mình một người ngoài, mục đích Lý Minh Quốc đem mình xếp vào đây, ông vẫn là rõ ràng của.

Đối với Hà Đông Tiến, Âu Văn Hải tạm thời chuẩn bị đặt qua một bên, dù sao mình vừa tiền nhiệm, còn cần làm quen tình huống một chút.

https://thuviensach.vn

"Không có gì cần, tôi vừa tiền nhiệm, rất nhiều thứ đều cần lý giải, công tác của phòng chính phủ tất cả như cũ. Được rồi, Lục Duệ là thư ký của tôi, còn chọn tài xế, cậu kêu hắn phụ trách chọn là có thể. Quay đầu lại cậu an bài một chút đi."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Tình Thế Nghiêm Trọng

Nghe được Âu Văn Hải nói như vậy, biểu tình trên mặt Hà Đông Tiến rốt cục hơi có chút biến hóa, trong lòng cũng âm thầm thở dài một hơi, cuối cùng cũng không có như tưởng tượng của mình, tuy rằng thái độ của Âu Văn Hải cũng không trong sáng, thế nhưng tối thiểu mình còn có thể nghĩ biện pháp.

Ba mươi tuổi làm đến vị trí phó chủ nhiệm khu ủy, Hà Đông Tiến vô luận là năng lực hay là trình độ phỏng đoán tâm tư của người khác tự nhiên đều không thể nghi ngờ, gã tự nhiên hiểu không phải Âu Văn Hải dự định tiếp nhận mình, mà là đối phương mới đến, còn không nghĩ ra đối tượng thứ nhất để khai đao mà thôi.

Hà Đông Tiến rõ ràng, mình nếu như muốn ở lại trong lòng Âu Văn Hải, muốn tiến bộ, nhất định phải lấy ra quyết đoán, công tác của phòng làm việc chính phủ khẳng định là phải làm tốt, quan trọng nhất là, mình phải cho Âu khu trưởng nhận thức được tầm quan trọng của mình, đồng thời muốn thành tâm phúc của Âu khu trưởng.

Nói đến tâm phúc, đi ra phòng làm việc của Âu Văn Hải trong đầu Hà Đông Tiến bỗng nhiên nhớ tới thân ảnh của Lục Duệ, người trẻ tuổi này mình gần như chỉ biết tên rất rõ ràng là tâm phúc của Âu Văn Hải, xem ra chính mình phải bắt tay vào làm từ trên người của hắn.

Đứng ở trong phòng làm việc của mình, Hà Đông Tiến suy nghĩ nửa ngày, vừa lúc thấy Lục Duệ từ ngoài cửa lớn tiến đến, Hà Đông Tiến lập tức nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

"Lục thư ký, đã trở về?"

Lục Duệ không ngờ rằng nhân vật thực quyền của phòng làm việc chính phủ Hà Đông Tiến dĩ nhiên lại chờ mình, nhất thời lấy làm kinh hãi. Tuy rằng nói là về nhà, bất quá đều là lời nói khách sáo, Lục Duệ có ngốc cũng sẽ không khiến cho Âu Văn Hải một mình một người tham gia họp công tác khu trưởng lần đầu tiên sau khi tiền nhiệm. Qua loa ăn một ngụm cơm ở bên ngoài, ước chừng thời gian không khác biệt lắm, Lục Duệ mới vừa về.

"Hà chủ nhiệm, ngài có chuyện gì muốn phân phó sao?"

Lục Duệ tuy rằng không có giao tiếp cùng Hà Đông Tiến, thế nhưng cũng biết cái phó chủ nhiệm của phòng làm việc chính phủ tối thiểu cũng đều là tâm phúc của khu trưởng, Hà Đông Tiến cho dù không có quan hệ sâu với Lý Hiếu Đức, cũng tuyệt đối không phải một người đơn giản, nói đi nói lại đương nhiên là cẩn thận, rất sợ đối phương bắt được nhược điểm.

Hắn lại không ngờ rằng Hà Đông Tiến có thể rất khách khí nói: "Là như thế này, Âu khu trưởng vừa rồi chỉ thị, muốn chứng thực trung ương của thông báo về lãnh đạo cán bộ trẻ tuổi hóa, làm chủ nhiệm phòng làm việc, tôi cũng không dám không tôn trọng chỉ thị của trung ương và lãnh đạo, dựa theo quy định, cậu là thư ký của khu trưởng, dựa theo quy định, công việc và hồ sơ của cậu cần chuyển đến đây. Cậu xem, lúc nào có thời gian, đem công việc chuyển đến đây, tôi cho người an bài nhà ở và các thứ khác cho cậu."

Lục Duệ sửng sốt, lúc này mới nhớ tới tới, dựa theo quy định, Âu Văn Hải làm khu trưởng hưởng thụ đãi ngộ cấp chính xử, mình là thư ký của ông ta, tuy rằng là cán sự, nhưng bình thường hắn là sẽ kiêm nhiệm phó chủ nhiệm phòng làm việc chính phủ, hưởng thụ đãi ngộ cấp phó khoa. Hà Đông Tiến này xem ra là tới lấy lòng mình.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, hắn mỉm cười, nói với Hà Đông Tiến: "Vậy đa tạ Hà chủ nhiệm, sau này còn mời ngài chiếu cố nhiều hơn. Bất quá hồ sơ của tôi hắn là còn đang ở chính phủ hương Duyên Giang, trước đó vừa tốt nghiệp, tôi ở đây làm một thời gian, không ngờ rằng công tác đổi nhanh như vậy."

Hà Đông Tiến con mắt chớp chớp, cười ha ha gật đầu nói: "Vậy lúc nào cậu nói một tiếng, tôi phái xe đưa cậu đi lấy." Nói xong, lúc này mới cười tủm tỉm xoay người đi. Thế nhưng trong lòng nổi lên một trận kinh ngạc, không ngờ rằng Lục Duệ lại có thể có quan hệ cùng Âu Văn Hải tại hương Duyên Giang, gã nghe nói, Âu Văn Hải cũng là từ vị trí phó bí thư đảng ủy của hương Duyên Giang trực tiếp nhắc tới khu trưởng. Chẹp, vận khí tốt!

Lục Duệ đi tới phòng làm việc của Âu Văn Hải, đem chuyện vừa rồi tự thuật một lần với Âu Văn Hải, cười ha hả nói: "Ông chủ, xem ra, đây là hướng về ngài."

Âu Văn Hải cười: "Tên nhóc cậu, được tiện nghi còn khoe mã. Có cái trắc trở gì không? Nói ra, tôi xem có thể giải quyết cho cậu hay không."

"Coi ngài nói kìa, có trắc trở tìm lãnh đạo, còn tôi làm thư ký làm gì? Nếu Hà chủ nhiệm giúp giải quyết, vậy tôi tiếp thu hảo ý của ông ta, người ở bên trong phòng làm việc chính phủ đều hoảng loạn, rất sợ cái ghế phía dưới cái mông ngồi bất ổn." Lục Duệ chớp chớp con mắt, cười nói với Âu Văn Hải.

Âu Văn Hải gật đầu, ông tự nhiên rõ ràng ý của Lục Duệ, tiếp nhận quy phục của Hà Đông Tiến, mặt khác cũng là cho những quan viên vốn dĩ đi theo Lý Hiếu Đức một tín hiệu, để cho bọn họ biết mình vẫn nguyện ý tiếp nhận bọn họ. Dù sao tuy rằng Lý Hiếu Đức rơi đài, thế nhưng ông ta còn có không ít thuộc hạ tại hương trấn. Những người này nếu như có thể bị Âu Văn Hải nắm giữ, cũng là một lực lượng không nhỏ.

https://thuviensach.vn

Chính vào lúc này, điện thoại di động của Lục Duệ bỗng nhiên vang lên, hơi có chút xin lỗi nhìn Âu Văn Hải, Lục Duệ thấp giọng nói: "Là Lý Chí Cường."

Âu Văn Hải cười nói: "Tiếp đi, cũng không phải người ngoài."

Lục Duệ đi tới bên ngoài, nhấn nút nghe xong liền mắng: "Cường tử, cậu muốn chết à! Xe không phải nói cho cậu để bên thị chính sao?"

Bên kia của điện thoại Lý Chí Cường tựa như cũng rất xấu hổ, nhỏ giọng nói: "Không phải tôi tìm cậu, là, là dượng tôi. . ."

Lục Duệ sửng sốt, do dự một chút, mới chậm rãi nói: "Cậu đem điện thoại cho Điền bí thư."

Rất nhanh trong điện thoại liền truyền đến một tiếng cười sang sảng, "Lục thư ký, xin chào." Điền Mẫn Chính dùng một mở đầu rất công thức hoá.

Tuy rằng đối với ý đồ đến của Điền Mẫn Chính Lục Duệ trong lòng đã có một suy đoán đại thể, thế nhưng hắn vẫn là rất lễ phép nói: "Xin chào Điền bí thư, cho tới nay đều nghe Chí Cường nói về ngài, nhưng không có cơ hội đăng môn bái phỏng, thật sự là áy náy."

Điền Mẫn Chính cười ha ha, đối với tôn trọng của Lục Duệ rất là hưởng thụ, dù sao ông cũng là cán bộ lão thành, Lục Duệ tuy rằng theo ông thấy thuộc về sao mới nổi của quan trường, thế nhưng cũng là văn bối, tuy rằng là có việc cầu hắn, thế nhưng Điền Mẫn Chính vẫn không hy vọng mình bị coi thường, Lục Duệ nể tình như vậy làm ông tự nhiên cao hứng.

"Lục thư ký, Âu khu trưởng có thời gian không? Tôi có chút công tác muốn báo cáo ngay mặt." Điền Mẫn Chính đi thẳng vào vấn đề nói.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ cười ha ha, nhưng không có trả lời trực tiếp: "Hai giờ Âu khu trưởng muốn tham gia họp công tác khu trưởng lần đầu tiên, phỏng chừng khoảng bốn giờ sẽ có thời gian. Bất quá Điền bí thư, tôi nghĩ, ngài cần phải gọi điện thoại cho Âu khu trưởng, nói như thế nào, các người cũng là đồng sự cũ mà."

Điền Mẫn Chính sửng sốt, lập tức cười ha ha lên, "Lục thư ký lúc nào rảnh rỗi, chúng tôi cùng nhau ăn một cơm rau dưa."

"Điền bí thư mời thì không dám từ chối!"

Buông điện thoại, Lục Duệ trở lại phòng làm việc, đối với vẻ mặt thản nhiên của Âu Văn Hải nói: "Khu trưởng, điện thoại của Điền bí thư hương Duyên Giang, muốn báo cáo công tác với ngài."

Âu Văn Hải lông mi giựt giựt, nhìn Lục Duệ.

Lục Duệ cười hắc hắc, "Tôi nói, buổi chiều ngài không rảnh, có thời gian, cũng phải rất muộn, cũng không biết đồng sự cũ có thời gian hay không."

Âu Văn Hải ngẩn ra, lập tức nở nụ cười, chỉ Lục Duệ nói: "Tên ranh cậu!"

Lộ ra một nụ cười ngượng ngùng, Lục Duệ cúi đầu nhìn đồng hồ đeo tay một chút, bình tĩnh nói: "Khu trưởng, nên đi họp."

Chậm rãi đứng lên, Âu Văn Hải trên mặt lộ ra nụ cười tự tin, nghiêm nghị nói: "Tốt lắm, chúng tôi đi mở mang kiến thức, xem Mộc Dương được xưng tường đồng vách sắt này thế nào."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Xe Chỉ Luồn Kim

Lục Duệ đứng ở phía sau của Âu Văn Hải cũng là vẻ mặt nghiêm nghị, dù sao cái này rốt cũng coi như là sau khi mình sống lại, lần đầu tiên chân chính bước vào quan trường.

"Tiểu Lục." Âu Văn Hải bỗng nhiên dùng âm thanh trầm thấp nói: "Người khác đều nói khu Đông Phong này bị cán bộ bản địa Mộc Dương kinh doanh thành bền chắc như thép, nước không tiến vào được."

Lục Duệ trong lòng khẽ động, rõ ràng Âu Văn Hải đây là nhìn ra trong đảng uỷ, chính phủ khu Đông Phong phần lớn mọi người là nhất thể đồng tâm, trong lòng có chút lo lắng.

"Khu trưởng." Lục Duệ cũng không dám nói mình rõ ràng là chuyện gì xảy ra, chỉ là rất bình tĩnh nói: "Có người nói, Điền Mẫn Chính bí thư của hương Duyên Giang, là Lý Hiếu Đức đề bạt lên, hình như tại khu Đông Phong chúng ta, cán bộ như vậy còn có rất nhiều. Hơn nữa, lần này, bởi vì vụ án của Lý Hiếu Đức, rất nhiều phòng ban chính phủ đều trống không ít vị trí."

Âu Văn Hải nghe thế, lông mi hơi nhíu, tựa như rõ ràng cái gì.

Vừa rồi lời của Lục Duệ tuy nhiên không có nói rõ, thế nhưng cung cấp cho Âu Văn Hải một ý nghĩ, Lý Hiếu Đức ngã xuống rồi, không chỉ liên lụy một nhóm người, còn để không ra một vị trí quan trọng, những chức vụ này nếu như lợi dụng, hẳn là có thể hấp dẫn một nhóm người. Còn nữa, người giống như Điền Mẫn Chính cùng Hà Đông Tiến vốn dĩ đi theo Lý Hiếu Đức, tuy rằng cũng thuộc về cán bộ khu Đông Phong, thế nhưng cũng

https://thuviensach.vn

là một đám người thế đơn lực nhỏ, nếu như mình có thể nắm giữ bọn họ ở trong tay, như vậy lực lượng sẽ không bạc nhược như trước nữa.

Âu Văn Hải rất rõ ràng, Lục Duệ vào lúc này nói ra việc này, đương nhiên là vì nhắc nhở mình.

Trầm ngâm một lúc sau, Âu Văn Hải không nhịn được nở nụ cười: "Cậu ra về gọi điện thoại cho Điền bí thư, buổi tối tôi mời lãnh đạo cũ ăn."

"Lãnh đạo anh minh!" Lục Duệ vừa nịnh nọt, vừa cười nói: "Vậy họp công tác của ngày hôm nay. . . ?"

"Ừm." Khen tặng người thì người thích nghe, Âu Văn Hải tự nhiên cũng không ngoại lệ, nghe Lục Duệ nói, cười cười nói: "Đi đương nhiên là phải đi, chỉ bất quá, tôi chỉ mang cái lỗ tai, không mang theo cái miệng đi."

Lục Duệ gật đầu, hắn tự nhiên rõ ràng ý của Âu Văn Hải, cái này gọi là "biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng", lúc này Âu Văn Hải đặt chân chưa ổn, quả thật không thích hợp gây xung đột cùng những người khác, bất quá ông cũng có một ưu điểm, hắn là người đứng đầu chính phủ, hoàn toàn có thể lấy không quen tình huống làm lý do, đem một vài sự tình gác lại, cái này có lẽ là biện pháp tốt nhất hiện tại.

Mặc dù là bí thư đảng ủy khu Đông Phong Vũ Sĩ Ngân, cũng không có biện pháp nghi vấn quyết định của Âu Văn Hải, dù sao công tác chính phủ là do khu trưởng chủ đạo, ông ta làm như vậy không gì đáng trách.

Vinh nhục một đời, Lục Duệ cũng không còn là đứa ngốc, hắn tự nhiên biết tiền đồ của mình đã liên hệ cùng một chỗ cùng tiền đồ của Âu Văn Hải, nước của cái khu Đông Phong này thậm chí thành phố Mộc Dương rất sâu, tồn tại đủ loại đoàn thể, phe phái, một bước không cẩn thận, rất có khả năng bị người lôi xuống ngựa, dù cho Âu Văn Hải có Hàn Định Bang ở sau làm người hậu thuẫn, đến lúc đó cũng rất có khả năng xám xịt điều nhiệm. Mà con đường làm quan của Lục Duệ, trên cơ bản cũng đi tới hạn.

https://thuviensach.vn

Vì tương lai của mình, Lục Duệ tuyệt đối không thể khiến cho loại chuyện này phát sinh.

... Tôi là dấu ba chấm xinh đẹp - không ai thấy tôi không ai thấy tôi ...

Phó bí thư khu ủy, đại khu trưởng Âu Văn Hải: phân công quản lý toàn bộ kinh tế và phát triển xã hội khu, cải cách cùng với biên chế, giám sát, công tác thẩm kế; chủ trì công tác toàn diện chính phủ khu.

Thường vụ phó khu trưởng Trần Quốc Dân: hiệp trợ khu trưởng chủ trì công tác hằng ngày chính phủ khu; hiệp trợ khu trưởng phân công quản lý kinh tế và phát triển xã hội, công tác phương diện cải cách; hiệp trợ khu trưởng phân công quản lý công tác có quan hệ khác.

Thường ủy phó khu trưởng Chiêm Hải Yến: phân công quản lý công nghiệp và xây dựng khu công nghiệp, công tác giao thông; phân công quản lý công tác hợp tác kinh tế kỹ thuật.

Đây là ba thường ủy khu ủy khu Đông Phong có tư cách xuất hiện tại họp công tác khu trưởng, người còn lại là phó khu trưởng có chức không có quyền, sẽ là phó khu trưởng không vào thường ủy.

Lục Duệ cẩn thận quan sát những lãnh đạo này, hắn nhìn ra được, Trần Quốc Dân và Chiêm Hải Yến đều là cái loại người cẩn thận hành sự, lần này cũng là vừa rồi bị điều chỉnh khu ủy thường ủy, vốn dĩ hai vị phó khu trưởng, đều đứng giữa Lý Hiếu Đức, bọn họ bất quá là kết quả cân đối khắp nơi mà thôi.

Bất quá Lục Duệ nhìn ra rất rõ ràng, thường vụ phó khu trưởng Trần Quốc Dân tựa như đối với Âu Văn Hải đến cũng không có ý kiến, biểu tình trên mặt từ đầu đến cuối đều âm trầm, hình như ai thiếu nợ ông ta vậy. Tại lúc nói chuyện, nhiều lần nhắc tới vấn đề biến động nhân sự. Cũng may Âu Văn Hải dưới nhắc nhở của Lục Duệ, đã sớm nghĩ tới lí do thoái thác, trực tiếp biểu thị mình vừa tiền nhiệm, rất nhiều chuyện đều chưa có rõ, về vấn

https://thuviensach.vn

đề điều chỉnh cán bộ, nên để mấy ngày sau, đợi thương nghị với bí thư rồi nói.

Trần Quốc Dân thấy thế cũng không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là nghe theo ý kiến của Âu Văn Hải, tạm thời gác lại chuyện điều chỉnh nhân sự của chính phủ.

Bởi vì là thứ sáu, lúc họp công tác kết thúc cũng sắp ra về, Lục Duệ gọi một cú điện thoại cho Điền Mẫn Chính, hẹn giờ ăn cơm cùng Âu Văn Hải, khiến cho Lý Chí Cường lái xe đến đây đi đón Âu Văn Hải, hắn liền xoay người quay về phòng làm việc, vừa lúc gặp mặt với Hà Đông Tiến.

"Hà chủ nhiệm, đây là muốn tan tầm hả?"

Lục Duệ mở miệng cười nói.

"A, cái này không phải Lục thư ký sao? Sao, còn chưa về hả? Tôi thấy khu trưởng đi rồi." Hà Đông Tiến cười tủm tỉm nói.

Lục Duệ gật đầu, nhàn nhạt nói: "Còn có chút việc chưa xong, được rồi, tài xế của Âu khu trưởng đã định ra chưa?"

Hà Đông Tiến cười, "Coi kìa, khu trưởng bảo cậu chọn, như vậy đi, buổi sáng ngày mai, cậu tới phòng làm việc nhìn một cái, tôi đem tư liệu của bọn họ cho cậu xem, thế nào?"

Nói xong, gã như là nhớ tới chuyện gì từ trong cặp của mình lấy ra một chìa khoá nói: "Đây là chìa khoá nhà ở của cậu, ngày mai tôi an bài người đi xem nhà ở với cậu."

Lục Duệ không tiếp xâu chìa khoá, hắn không phải đứa ngốc, mình bất quá chỉ là một thư ký cấp phó khoa, đi làm ngày đầu tiên lấy nhà ở, quả thật có chút không thể nào nói nổi, cười cười nói: "Hà chủ nhiệm, tôi nghe nói

https://thuviensach.vn

nhà ở cán bộ trong khu của chúng ta còn rất khẩn trương, ngài cái này không phải khiến cho tôi bị Âu khu trưởng phê bình sao?"

Hà Đông Tiến cũng sửng sốt, không ngờ rằng tiểu tử tuổi còn trẻ này còn biết suy nghĩ như thế, phải biết rằng đây chính là nhà ở ba phòng, đổi thành thanh niên bình thường vừa tham gia công tác, có thể giải quyết vấn đề nhà ở, đó chính là đại sự khó lường, thế nhưng tiểu tử tên là Lục Duệ kia không chỉ không hề động tâm, ngược lại còn lùi một bước.

Cười gượng một tiếng, Hà Đông Tiến nói: "Đây là nhà ở trong khu phân cho tôi, nhà tôi ở ngay gần đây, nên cũng không ở." Nhìn Lục Duệ một chút, gã lại nói tiếp: "Nghe buổi trưa cậu nói nhà của cậu là ở hương Duyên Giang, xa như vậy đi làm không tiện, cậu đi qua ở đi, sớm dàn xếp rồi, cũng có thể phục vụ cho khu trưởng tốt hơn."

Lục Duệ ánh mắt xoay động, đưa tay lấy điện thoại ra gọi cho Lý Chí Cường, há mồm nói: "Cường tử, đem điện thoại cho Âu khu trưởng."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Dọn Nhà

Lục Duệ cũng không ngốc, quả bóng cao su này giao cho Âu Văn Hải là thỏa đáng nhất.

Âu Văn Hải tiếp nhận điện thoại của Lý Chí Cường đưa qua, hơi có chút sững sờ, không rõ Lục Duệ lúc này gọi điện thoại cho mình là có ý gì.

"Tiểu Lục, còn có chuyện gì sao?" Âu Văn Hải nghiêm túc hỏi.

Lục Duệ cười ha ha, đem lời nói mới rồi của Hà Đông Tiến nói một lần, Âu Văn Hải nghe trong điện thoại không khỏi cười ha ha lên. Theo ông thấy, Lục Duệ là một người cơ biến chồng chất, tâm tư linh mẫn, căn bản là không có một chút hình dạng của người tuổi trẻ, ông cụ non những lời này trên người hắn là chú giải hoàn mỹ nhất, thế nhưng trong chuyện này, lại có vẻ tương đương khả ái. Theo lãnh đạo làm việc, nếu như một chút chỗ tốt không có, có ai nguyện ý phục vụ lãnh đạo đâu?

Âu Văn Hải cũng không phản đối người bên cạnh nhận một ít chổ tốt, thế nhưng trung thành và tận tâm giống như Lục Duệ như vậy, ngay cả nhà ở đều lo lắng mang đến ảnh hưởng không tốt cho mình, ông càng thích.

Nhẹ nhàng cười cười, Âu Văn Hải mở miệng nói: "Nếu Đông Tiến đồng chí có ý tứ này, vậy cậu hãy nhận đi. Bảo ông ấy làm việc tốt đi, chuyện của phòng làm việc chính phủ rất nhiều, cậu cần phải theo Đông Tiến đồng chí học tập."

Nghe đến đó, Lục Duệ rõ ràng ý của Âu Văn Hải, hắn là dự định tiếp thu Hà Đông Tiến đầu nhập vào, bất quá nhân tình này sẽ là mình bán.

https://thuviensach.vn

Buông điện thoại, Lục Duệ nhìn Hà Đông Tiến, cười cười nói: "Hà chủ nhiệm, vậy tôi từ chối sẽ bất kính."

Hà Đông Tiến vui vẻ gật đầu, "Sau này có chuyện gì cứ nói với tôi, chúng ta chung sức hợp tác, vì lãnh đạo làm tốt phục vụ." Gã vừa định đi ra ngoài, lại bị Lục Duệ gọi lại.

"Hà chủ nhiệm, Âu khu trưởng còn có vài lời muốn tôi chuyển đạt cho ngài." Lục Duệ nhìn vẻ mặt chờ mong của Hà Đông Tiến nhàn nhạt nói: "Làm việc tốt đi, chuyện của phòng làm việc chính phủ rất nhiều, tôi còn phải hướng ngài học tập nhiều hơn."

Hơi sửng sốt, Hà Đông Tiến nhìn Lục Duệ trên mặt lộ ra một nụ cười nói: "Chúng ta cùng tiến bộ, cùng tiến bộ."

Lục Duệ cười ha ha, cùng Hà Đông Tiến xoay người cáo từ.

Thu dọn đồ một chút, Lục Duệ đón xe về nhà.

Nhìn vẻ mặt lo lắng của mẹ, hắn cười ha hả nói: "Mẹ, bắt đầu ngày mai con phải dọn đi ra ngoài ở."

Hàn Thục Hà ngây ngẩn cả người, nhìn Lục Duệ nói: "Sao? Âu bí thư điều đi đâu?"

Lắc đầu, Lục Duệ nói: "Mẹ nghĩ cái gì vậy, Âu bí thư thành khu trưởng tân nhậm trong khu chúng ta, bắt đầu ngày mai con sẽ đến trong khu làm thư ký cho ông ấy. Vì công tác, đơn vị phân một căn nhà ở cho con. Ba và mẹ nếu như không có chuyện gì, cũng có thể đi ở."

Nghe lời nói của hắn, biểu tình trên mặt mẹ vô cùng cổ quái, tựa như căn bản không có nghe được lời của Lục Duệ phía sau nói, chỉ là ngơ ngác nhìn hắn, lộ ra hình dạng không thể tin được nói: "Con trai, con nói là, con hiện tại là thư ký của khu trưởng?"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ gật đầu.

Nhìn con trai mình dưỡng dục hơn hai mươi năm từ trên xuống dưới, Hàn Thục Hà bỗng nhiên chảy nước mắt xuống, trong miệng thì thào lẩm bẩm: "Tiền đồ, tiền đồ."

Thấy mẹ như vậy, trong lòng của Lục Duệ cũng không tốt, hắn tự nhiên rõ ràng tâm tình của mẹ lúc này là tự hào cỡ nào, mà chính hắn trong lòng càng cảm khái hàng vạn hàng nghìn, mình rốt cục cải biến số phận, bước trên con đường không đồng dạng. Hắn ở trong lòng âm thầm thề: "Đời này, nhất định phải khiến cho cha mẹ vĩnh viễn quang vinh vì mình!"

... . . .

... . . .

Sáng sớm hôm sau, Lục Duệ rời giường thì nhận được điện thoại của Lý Chí Cường, trong điện thoại Lý Chí Cường hưng phấn nói, ông già của hắn đã đem khối đất kia bàn xong. Vốn dĩ thôn trưởng thôn Duyên Giang Vương Mẫn còn có chút chần chờ, thế nhưng ngày hôm qua biết được Âu Văn Hải nhậm chức khu trưởng, đồng thời Lý Chí Cường mơ hồ tiết lộ Điền Mẫn Chính cùng Âu Văn Hải quan hệ không tồi, ông ta đáp ứng rất nhanh.

Trong điện thoại trầm ngâm một lát, Lục Duệ thận trọng nói: "Sau này loại sự tình này không nên làm, Âu khu trưởng vừa tiền nhiệm, tận lực không nên dùng loại thủ đoạn này. Thà rằng cho Vương Mẫn một chút chỗ tốt, cũng đừng để ông ta cho rằng là ý của khu trưởng, hiểu chưa?"

Lý Chí Cường tự nhiên cũng hiểu ý tứ trong lời nói của Lục Duệ, lại nói tiếp: "Dượng tôi tối hôm qua gọi điện thoại tới, muốn mời ăn, như thế nào, có đi không?"

https://thuviensach.vn

Dừng một chút, Lục Duệ nhàn nhạt nói: "Thay tôi đẩy đi, trực tiếp nói cùng Điền bí thư, tôi hiện tại mà đi, ảnh hưởng sẽ không tốt."

Buông điện thoại, Lục Duệ thu dọn một chút, gọi một chiếc xe tới, đem hành lý của mình cất lên, đi tới nửa đường, gọi điện thoại cho Hà Đông Tiến: "Hà chủ nhiệm, đồ tôi đem qua rồi, phiền phức ngài phái người, mang tôi đi nhà ở nhìn."

Đợi khi hắn đến ký túc xá chính phủ khu, Hà Đông Tiến đã tự mình ở đây chờ. Lục Duệ cũng không khách khí, dọn đồ theo Hà Đông Tiến lên lầu.

Nhà ở ba phòng nhỏ một phòng khách, Lục Duệ vuốt chìa khoá trong tay, nghĩ thầm cái này nếu như để tới mười năm sau, giá trị không được một triệu tám trăm ngàn.

"Hà chủ nhiệm, thật sự là phiền phức ngài." Lục Duệ mở miệng cười nói.

Hà Đông Tiến khoát khoát tay, nhưng đưa cho Lục Duệ một phần văn kiện, "Cậu xem, đây là tư liệu mấy người tài xế của phòng làm việc chính phủ, Âu khu trưởng có chuyện, bảo cậu chọn tài xế giúp."

Lục Duệ gật đầu, đem văn kiện qua cẩn thận xem, tài xế của khu trưởng, nói ra không phải đại quan, thế nhưng cũng chuyện rất trọng yếu, dù sao cũng là cả ngày cùng một chỗ với với khu trưởng, có chuyện gì cũng đều biết, phải chọn một người tin cậy được.

Nhìn tư liệu của ba người này một chút, con mắt của Lục Duệ bỗng nhiên mở to, đưa tay chỉ tư liệu của một người nói: "Người này là chuyện gì xảy ra?"

Hà Đông Tiến nhìn thoáng qua, khẽ nhíu mày nói: "Người nọ là tài xế của Lý Hiếu Đức, mấy ngày trước vừa bị thẩm tra, tuy rằng không có liên quan gì với vụ án, thế nhưng. . ."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ khoát khoát tay, nhìn đồng hồ của mình, nói: "Bảo hắn đến đây, tôi xem người này."

Gật đầu, Hà Đông Tiến đưa tay lấy điện thoại ra, bắt đầu gọi điện thoại.

... . . . Tôi là sợi dây phân cách hoa lệ... . . .

Trịnh Vĩnh Thành là tài xế của Lý Hiếu Đức, xuất ngũ ba năm hơn mặc dù trong bộ đội luyện được một thân công phu, lúc cần có thể động, không có gì hắn không biết lái, thế nhưng không được ở lại trong bộ đội, sau khi chuyển nghề được phân phối đến khu Đông Phong làm lái xe, cũng là một công tác rất không tồi.

Thế nhưng tất cả cái này, đều thay đổi khi Lý Hiếu Đức bị bắt giữ, tuy rằng hắn không có dính dáng, thế nhưng người xung quanh nhìn hắn, khiến cho Trịnh Vĩnh Thành biết, mình ở chỗ này không còn nhiều ngày, vừa nghĩ đến những người bình thường xưng huynh gọi đệ với mình, hiện tại làm ra sắc mặt như vậy, trong tâm của hắn cũng nghẹn một cơn hờn dỗi, ngay cả cha mẹ của bạn gái cũng bắt đầu hàm hồ đối với thời gian kết hôn vốn dĩ đã thương lượng tốt.

"Tôi nói tiểu Trịnh, bằng không cậu và Phi Phi lo lắng một chút đi?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Chọn Tài Xế

Người nói những lời này, là cậu của bạn gái Trịnh Vĩnh Thành, một người phó khoa trưởng cục tài chính trong khu. Trịnh Vĩnh Thành nhớ kỹ, lúc trước người này trước mặt mình khiêm tốn cỡ nào, không ngừng khích lệ mình tiền đồ vô lượng. Thế nhưng ngay ngày hôm qua, hắn từ trong miệng của bạn gái Hạ Phi biết, người cậu cậu đang thu xếp cho cô ấy giới thiệu đối tượng, đối phương có người nói là công tử của một vị phó cục trưởng thực quyền trong cục tài chính bọn họ.

Hạ Phi cùng Trịnh Vĩnh Thành hai người đã gặp gỡ năm năm, nếu như không phải bởi vì chuyện của Lý Hiếu Đức, bọn họ có thể đã kết hôn. Bởi vì từ nhỏ cha mẹ đều mất, cô ấy là được cậu nuôi lớn, Trịnh Vĩnh Thành đối với cậu của cô ấy cũng có một tia cảm kích. Thế nhưng trăm triệu lần không ngờ rằng chính là, nương theo việc Lý Hiếu Đức rơi đài, Trịnh Vĩnh Thành mới phát hiện, mình phải đối mặt với cảnh mất việc và mất đi người yêu.

Ngay tại lúc này, điện thoại của Trịnh Vĩnh Thành vang lên, cái này vẫn là lúc Lý Hiếu Đức còn tại nhiệm, phòng làm việc chính phủ vì phục vụ khu trưởng đã phân phối cho nhân viên, lý do là tiện để lãnh đạo liên hệ nhân viên phục vụ cho mình. Buổi sáng ngày hôm qua, một vị Vương chủ nhiệm của phòng làm việc chính phủ, còn bảo mình nhanh đem cái này giao trở lại. Về phần có thể cho tài xế của khu trưởng hay không, hắn cũng không biết.

Lấy điện thoại ra nhìn, sắc mặt của Trịnh Vĩnh Thành nhất thời thay đổi, dĩ nhiên là Hà Đông Tiến chủ nhiệm phòng làm việc chính phủ, hắn nghe

https://thuviensach.vn

nói vị Hà chủ nhiệm này đã đặt quan hệ với khu trưởng mới, lẽ nào, hiện tại là giục mình trả xe?

Nhìn thoáng qua cậu của Hạ Phi còn đang lải nhải, Trịnh Vĩnh Thành nghiêng thân nghe điện thoại nói: "Hà chủ nhiệm, có chuyện gì sao?"

Bên kia của điện thoại Hà Đông Tiến ngữ khí dĩ nhiên hòa ái thần kỳ.

"Tiểu Trịnh à, cậu hiện tại đi đến chính phủ khu, Lục phó chủ nhiệm muốn tìm cậu nói chuyện."

Lục phó chủ nhiệm?

Trong đầu của Trịnh Vĩnh Thành hiện lên một tia nghi vấn, phòng làm việc chính phủ có năm phó chủ nhiệm, thế nhưng không có một ai họ Lục cả?

Chẳng lẽ là mới điều tới?

Do dự một chút, nhìn thoáng qua Hạ Phi, Trịnh Vĩnh Thành có chút xin lỗi nói: "Hà chủ nhiệm bảo anh đến chính phủ khu một chút."

Hạ Phi gật đầu rất là thông tình đạt lý, ôn nhu nói: "Anh đi đi, sớm trở về một chút."

Trịnh Vĩnh Thành nhìn thoáng qua thân thích của Hạ gia trên bàn, đứng lên đi ra ngoài, hắn biết, mình chân trước vừa ra khỏi cửa, phía sau khẳng định là đầy tiếng chỉ trích. Bất quá lúc này hắn đã bất chấp những cái này, Lục phó chủ nhiệm kia trong miệng của Hà Đông Tiến khiến cho hắn hơi có chút hiếu kỳ.

... . . .

... . . .

https://thuviensach.vn

Nhìn người trẻ tuổi đứng ở trước mặt mình, Trịnh Vĩnh Thành không thể tin được, người này là Lục phó chủ nhiệm trong miệng của Hà Đông Tiến. Chần chờ nhìn Hà Đông Tiến bên cạnh, cung kính nói: "Hà chủ nhiệm, ngài tìm tôi?"

Hà Đông Tiến cười ha ha, chỉ chỉ Lục Duệ nói: "Vị này chính là thư ký Lục Duệ đồng chí của Âu khu trưởng, kiêm nhiệm phó chủ nhiệm của phòng làm việc chính phủ chúng ta. Ngày hôm nay là hắn muốn nói chuyện với cậu."

Lục Duệ đánh giá Trịnh Vĩnh Thành, vóc người cao to, vết chai trên ngón tay tựa như chứng minh người này trong bộ đội cũng không có thời gian hoang phế. Sở dĩ lựa chọn người này, là Lục Duệ nhớ tới một chuyện rất thú vị đời trước, Trịnh Vĩnh Thành này bởi vì chuyện của Lý Hiếu Đức, bị chính phủ khu khai trừ, lái taxi gần nhà Lục Duệ. Cuối cùng, bởi vì thấy việc nghĩa hăng hái làm, trợ giúp một cô gái bị cưỡng hiếp, bị người ta đâm liền năm nhát, nhưng cho dù là tình huống như vậy, hắn vẫn đánh hai gã hung đồ tới hôn mê.

Một người trong lòng ôm có tinh thần trọng nghĩa, Lục Duệ tin tưởng người này không phải là người xấu.

"Anh từng đi lính?"

"Năm năm."

"Lúc làm tài xế cho Lý Hiếu Đức, bởi vì trên đường bắt trộm, đi muộn bị trừ một tháng tiền thưởng?"

"Người xấu, hắn là phải nghiêm phạt."

Lục Duệ tổng cộng hỏi Trịnh Vĩnh Thành hai vấn đề, trả lời tổng cộng chưa đến mười chữ. Nhìn người đàn ông trước mặt có chút thấp thỏm bất an một chút, bỗng nhiên cười nói: "Nếu như khu trưởng mang theo anh và

https://thuviensach.vn

tôi cùng xuống nông thôn, gặp phải người xấu muốn đả thương hại khu trưởng, nên làm cái gì bây giờ?"

Trịnh Vĩnh Thành sửng sốt, không ngờ rằng Lục Duệ sẽ hỏi mình như vậy, có chút chần chờ nhìn Lục Duệ, nhưng không thấy được Hà Đông Tiến bên cạnh đã hận không thể bóp chết tên ngu ngốc này, Lục Duệ đây là nói rõ khảo nghiệm người này, cái tên ngu ngốc này, dĩ nhiên còn chưa có phát hiện.

"Lục chủ nhiệm hỏi cậu kìa, mau trả lời!" Hà Đông Tiến bình thường cũng rất thích Trịnh Vĩnh Thành thành thật, nhìn hắn không nói lời nào, không khỏi có chút sốt ruột.

Do dự một chút, Trịnh Vĩnh Thành vẫn là nói: "Mang theo khu trưởng chạy."

"Ơ?" Lục Duệ tha có hứng thú nhìn Trịnh Vĩnh Thành, tựa như đối với cái đáp án này cảm thấy rất hứng thú, cười nói: "Vì sao muốn chạy? Với thân thủ của anh, mấy tên lưu manh hắn là không nói chơi."

Trịnh Vĩnh Thành lấy đủ dũng khí, nhìn con mắt của Lục Duệ nói: "Một mình tôi là không thành vấn đề, thế nhưng khu trưởng cùng Lục chủ nhiệm không nhất định, lúc đánh nhau rất khó bận tâm đến người bên cạnh, tôi bị thương không có gì, lỡ như khiến cho lưu manh làm tổn thương tới khu trưởng, vậy là xảy ra đại sự."

Nở nụ cười ha ha, Lục Duệ nói: "Được, không tồi, Hà chủ nhiệm a, ngài đề cử cho tôi một nhân tài. Tin tưởng Âu khu trưởng cũng sẽ thích hắn."

Hà Đông Tiến cũng cười, cảm thấy vô cùng thoả mãn đối với nhân tình mới vừa rồi của Lục Duệ, dù sao văn kiện này là mình cho Lục Duệ, Lục Duệ nói như vậy, gián tiếp thay mình bán một phần nhân tình cho Trịnh Vĩnh Thành. Kiệu hoa người nâng kẻ đỡ, Hà Đông Tiến cười nói với Trịnh

https://thuviensach.vn

Vĩnh Thành có chút sững sờ: "Tiểu Trịnh, còn không cảm ơn Lục chủ nhiệm, sau này cậu là tài xế của Âu khu trưởng."

Trịnh Vĩnh Thành có chút sửng sờ nhìn Lục Duệ, nghe được Hà Đông Tiến nói, vội vã cảm kích nói: "Cảm ơn hai vị lãnh đạo, tôi. . . Tôi. . ." Trong lúc nhất thời, trăm ngàn cảm xúc ngổn ngang hắn dĩ nhiên nói không ra lời.

Tựa như biết ý nghĩ trong lòng hắn, Lục Duệ nhàn nhạt nói: "Không nên nghĩ nhiều, phục vụ tốt Âu khu trưởng, ngày sau này hợp tác của chúng ta còn nhiều."

Nhìn đồng hồ một chút, Lục Duệ cười nói: "Cũng giờ trưa rồi, như vậy đi, buổi trưa tôi mời khách, chúng ta ăn một bữa cơm rau dưa, thuận tiện chúc mừng tôi thăng quan được nhà mới, thế nào?"

Hà Đông Tiến nở nụ cười: "Sao có thể khiến cho Lục chủ nhiệm tiêu pha chứ? Bữa này tôi mời là được rồi."

Khoát khoát tay, Lục Duệ nhìn Hà Đông Tiến cười cười, "Hà chủ nhiệm đừng kêu loạn, tôi phó chủ nhiệm còn chưa có tiền nhiệm. Ngày hôm nay cái bữa cơm này người phải cho tôi mời, quay đầu lại tôi còn có việc mời hỗ trợ."

Thấy Lục Duệ kiên trì như thế, Hà Đông Tiến cũng không khiêm nhượng, dù sao gã cũng biết, mình cuối cùng cũng bắt đầu dung nhập vào vòng tròn của Lục Duệ, mà quan hệ cùng Lục Duệ tốt rồi, thì cũng đại biểu cho tiến vào tầm mắt của Âu Văn Hải.

Thấy bọn họ hăng hái như thế, Trịnh Vĩnh Thành một bên trên mặt lộ ra biểu tình ngượng ngùng, nhìn thoáng qua điện thoại của mình nói: "Hai vị lãnh đạo, tôi còn có chút việc. Cái này. . ."

Lục Duệ chợt nhíu mày, "Sao? Còn có bạn?"

https://thuviensach.vn

Thở dài một hơi, Trịnh Vĩnh Thành nói: "Là cậu của bạn gái tôi, đòi giới thiệu đối tượng cho cô ấy, là con trai của Thái phó cục trưởng cục tài chính, có người nói hiện tại đã ở bên kia."

Nở nụ cười ha ha, Lục Duệ nhìn thoáng qua Trịnh Vĩnh Thành, nhưng không nói gì.

Một bên Hà Đông Tiến vừa đúng tại bên tai Lục Duệ nói: "Thái phó cục trưởng, là tâm phúc của Mã phó bí thư."

Hàn quang trong mắt Lục Duệ chợt lóe, cười nói: "Nếu như vậy, chúng ta thẳng thắn cùng đi, đi nhìn con trai bảo bối của vị Thái phó cục trưởng này."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Đụng Mặt

"Vĩnh Thành, anh xong chuyện chưa? Cậu lôi kéo con trai của Thái cục trưởng đi Tụ Phong Viên ăn, anh mau tới đây đón em."

Hạ Phi đi vào toilet, vội vã gọi điện thoại cho Trịnh Vĩnh Thành, tâm tư của cậu cô ấy tự nhiên rõ ràng, thế nhưng cô ấy cũng không muốn ăn cùng công tử cục trưởng nhìn qua là vẻ quần áo lụa là.

Trịnh Vĩnh Thành lúc này đang lái xe mang theo Lục Duệ cùng Hà Đông Tiến đi tới bên kia, cầm điện thoại, do dự một chút, nghiêng đầu nói với Lục Duệ: "Lục ca, bạn gái tôi nói bọn họ muốn đi Tụ Phong Viên ăn." Tuy rằng lớn hơn vài tuổi so với Lục Duệ, thế nhưng Trịnh Vĩnh Thành vẫn rất cung kính gọi Lục Duệ là Lục ca, cái này và tuổi tác không quan hệ, thuần túy là tôn trọng.

"Tụ Phong Viên?" Lục Duệ sửng sốt một chút, nhìn về phía Hà Đông Tiến bên cạnh nói: "Hà chủ nhiệm, Tụ Phong Viên này là địa phương nào hả?"

"Tụ Phong Viên là một hạng mục kiếm tiền cục tài chính khu, bất quá dưới danh nghĩa của phòng làm việc chính phủ chúng ta, mỗi một tháng đưa đến đây không ít phí quản lý." Hà Đông Tiến cười cười, hồi đáp: "Có đôi khi, phòng làm việc chính phủ chúng ta chiêu đãi, cũng sẽ làm tại nơi đó, là chỗ rất không tồi."

Lục Duệ cười. Nhìn Trịnh Vĩnh Thành gật đầu nói: "Nói với bạn gái anh, nói anh sẽ lập tức đến."

https://thuviensach.vn

Nói xong, hắn nhìn Hà Đông Tiến một chút, cười nói: "Không thiếu được, muốn mượn danh tiếng của Hà chủ nhiệm dùng một chút."

Hà Đông Tiến vội vã xua tay nói: "Nói cái gì, cái này không phải khách khí sao."

Lúc mấy người đi tới Tụ Phong Viên, đã qua mười phút.

Lúc đi Hạ Phi lấy điện thoại gởi tin nhắn nói cho Trịnh Vĩnh Thành số phòng, chợt nghe bên trong tựa như có người nói chuyện.

"Phi Phi, đầu tiên mắt nhìn thấy em, anh đã bị hấp dẫn thật sâu. Em nghe cậu của em khuyên đi. Theo anh, anh cam đoan sẽ làm em hạnh phúc, nếu như em nguyện ý, anh lập tức để em làm quản lí của Tụ Phong Viên. . ." Đây là âm thanh của một người thanh niên tuổi còn trẻ, xem ra rượu uống không ít, chút có nói đớt.

"Đúng vậy, Phi Phi, cậu sẽ không hại con, con xem thấy Thái Dũng có thành ý như thế, con đáp ứng đi." Đây là âm thanh nói chuyện của một người đàn ông khác.

Một bên còn có âm thanh của mấy người phụ nữ, kèm năm kẹp bảy. Lục Duệ biết, đây cũng là thân thích Trịnh Vĩnh Thành nói.

Đẩy Trịnh Vĩnh Thành một chút, Lục Duệ ý bảo hắn đi vào.

Trịnh Vĩnh Thành sắc mặt có chút xấu xí lúc này mới hít một hơi thật dài, cửa đẩy đi vào.

Vừa vào đến trong phòng, Lục Duệ thấy một người thanh niên đại khái hai mươi bảy hai mươi tám tuổi ngồi ở vị trí chính, tại bên cạnh của hắn, có một cô gái đang ngồi nhìn qua có chút nhỏ nhắn xinh xắn, mặt khác còn có một người trung niên tóc hơi hoa râm ngồi ở bên người.

https://thuviensach.vn

Người thanh niên trẻ tuổi kia, hắn cũng là con trai của phó cục trưởng Thái Khải Minh cục tài chính Thái Dũng.

Lục Duệ ngày hôm qua từ chỗ Hà Đông Tiến lấy được tư liệu công khai của chính phủ khu Đông Phong. Tuy rằng hắn là thư ký của Âu Văn Hải, thế nhưng Lục Duệ biết, mình tuyệt đối không thể đem ánh mắt gần cực hạn tại chức vị thư ký, dù sao Âu Văn Hải là người muốn làm đại sự, mình cũng phải bắt chước đem ánh mắt đặt xa một ít.

Tuy rằng không thể đem mình tưởng tượng thành khu trưởng, thế nhưng có thể đứng ở góc độ của Âu Văn Hải lo lắng rất nhiều vấn đề. Dựa theo cái ý nghĩ này, Lục Duệ tìm ra rất nhiều tin tức hữu dụng.

Chức vị như đối đãi, chổ có người sẽ có phe phái, theo trước mắt mà xem, trong tay Âu Văn Hải cũng không nhiều người có thể dùng được. Mã Quốc Lực thân là phó bí thư đảng ủy nhiều năm của khu Đông Phong, cục công an, bộ tổ chức, cục tài chính, cục công thương đều đều có người của ông ta, có chổ thậm chí ngay cả bí thư đảng ủy Vũ Sĩ Ngân đều không có biện pháp nhúng tay.

Bí thư khu uỷ Vũ Sĩ Ngân, làm cán bộ gần hai mươi năm tại khu Đông Phong, từ phó hương trưởng, hương trưởng, hương bí thư đảng ủy, phó khu trưởng, khu trưởng từng bước làm đến vị trí bí thư khu uỷ, tuy rằng không có bối cảnh và chỗ dựa vững chắc gì, nhưng bởi vì mắt thấy muốn về hưu, dưới tình hình chung, thị ủy vẫn vô cùng tôn trọng ý kiến của ông ta.

Bất quá người này cũng có một khuyết điểm, đó chính là dục vọng quyền lực rất nặng, mấy phòng ban béo bở nhất của khu Đông Phong, cục thuốc lá, quốc tư ủy, cục nông nghiệp đều trong tay của ông ta, bộ trưởng tổ chức và trưởng cục công an còn lại, cũng đều nghe lời ông ta. Đặc biệt quốc tư ủy càng là đất của ông ấy.

https://thuviensach.vn

Khu Đông Phong ở vào tây bộ Mộc Dương, bởi vì vấn đề lịch sử lưu lại, có hơn mười xí nghiệp quốc doanh ở khu Đông Phong. Tại địa phương khác quốc tư ủy có thể không có gì ăn, thế nhưng tại khu Đông Phong, quốc tư ủy cũng một phòng ban cực béo.

Trong mấy năm gần đây quốc hữu thay đổi chế độ xã hội, phần lớn xí nghiệp quốc hữu khu Đông Phong đều đối mặt vấn đề bị tư nhân thu mua, chức năng của uỷ ban quản lý tài sản quốc hữu, cũng là bảo đảm những tài sản này không bị đánh giá thấp, phụ trách ước định giá trị của những tài sản quốc hữu này. Đương nhiên, theo thị trường kinh tế phát triển, cũng quả thật có một vài tài sản quốc hữu đối mặt với cạnh hạ giá.

Bất quá, hai chữ "có chút" này vừa xuất hiện, học vấn bên trong có thể rất nhiều, mặc kệ là ai muốn mua tài sản quốc hữu, tất nhiên không thể vượt qua quốc tư ủy. Vũ Sĩ Ngân nắm giữ phòng ban như vậy, thứ bên trong, tự nhiên cũng đủ làm cho suy nghĩ sâu xa.

Bất quá Lục Duệ ngày hôm nay đi tới Tụ Phong Viên, không quan hệ cùng Vũ Sĩ Ngân. Sở dĩ chạy đến đây, một là vì kéo gần quan hệ cùng Hà Đông Tiến, mặt khác cũng vì mượn hơi Trịnh Vĩnh Thành, dù sao có đôi khi, mình ra về sẽ không bên cạnh của Âu Văn Hải, mà tài xế vẫn ở cùng ông ta. Giữa thư ký cùng tài xế của lãnh đạo, quan hệ tốt một chút, tóm lại cũng không phải xấu. Quan trọng nhất là, Lục Duệ là muốn gặp Thái Khải Minh.

Trong cuộc họp công tác khu trưởng ngày hôm qua, Lục Duệ chính tai nghe được vị thường vụ phó khu trưởng Trần Quốc Dân đề nghị muốn đề bạt vị Thái phó cục trưởng này lên cục trưởng của cục tài chính, mà lúc đó sắc mặt của phó khu trưởng Chiêm Hải Yến không được đẹp, biểu thị phản đối rõ ràng.

Căn cứ tư liệu của Lục Duệ nhận được, Trần Quốc Dân cùng Mã Quốc Lực lúc tham gia quân ngũ là chiến hữu, mà lúc Chiêm Hải Yến làm chủ

https://thuviensach.vn

nhiệm phòng làm việc chính phủ hương, bí thư đảng ủy chính là Vũ Sĩ Ngân.

Như vậy xem ra, vị Thái phó cục trưởng của cục tài chính này, rất có khả năng là người của Mã Quốc Lực.

Bởi vì vụ án của Lý Hiếu Đức liên lụy, cục trưởng cục tài chính tiền nhậm của khu Đông Phong bị miễn chức, lúc này thế lực khắp nơi vì tranh đoạt cái vị trí cục trưởng này, đều trổ hết tài năng, Lục Duệ tự nhiên biết Âu Văn Hải cũng có ý đối với vị trí này, thế nhưng dù sao cũng mới đến, mặc dù là cố tình, cũng không có độ mạnh yếu.

Mà hiện tại, Lục Duệ chính là muốn nhìn, nước của khu Đông Phong, rốt cuộc sâu đậm bao nhiêu.

Cậu của Hạ Phi tên là Bàng Lượng, thấy Trịnh Vĩnh Thành không chỉ trực tiếp cửa đẩy đi vào, phía sau tựa như còn theo hai người, sắc mặt không khỏi trở nên khó nhìn, xuất khẩu quát lớn nói: "Trịnh Vĩnh Thành, cậu muốn làm gì? Coi nơi này là nhà của mình sao?"

Lại không ngờ rằng Trịnh Vĩnh Thành không nói gì, phía sau truyền đến một tiếng cười khẽ.

" Mặt mũi của Thái phó cục trưởng thật lớn! Không phải là cái Tụ Phong Viên này là nhà anh mở?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Kết Thù Kết Oán

Thái phó cục trưởng tự nhiên cũng là nói Thái Khải Minh, mà có thể nói như vậy, cũng chỉ có phó chủ nhiệm của phòng làm việc chính phủ Hà Đông Tiến.

Nhìn Hà Đông Tiến và Lục Duệ đứng ở phía sau của Trịnh Vĩnh Thành, Bàng Lượng thoáng cái ngậm miệng lại, ông ta đương nhiên là không nhận ra Hà Đông Tiến cùng Lục Duệ là ai, thế nhưng cũng hiểu được một cái đạo lý, nhân vật có thể đem Thái phó cục trưởng đọng ở bên mép trêu chọc, cũng không phải người người mình có thể chọc được.

Thái Dũng có bộ dạng khoảng hai mươi mấy tuổi, thường ngày trong nhà nuông chiều, hơn nữa Thái Khải Minh chỉ có một con, đương nhiên có vẻ khá kiêu ngạo, huống chi lúc này Thái Khải Minh sẽ được đề bạt thành cục trưởng của cục tài chính, càng làm cho Thái Dũng có chút lâng lâng.

Ngày hôm nay hắn đã là đi tăng hai rồi, buổi trưa vừa cùng một đám tử hồ bằng cẩu đảng uống một lần tại Tụ Phong Viên, nghĩ đến một người phó khoa trưởng dưới cha mình nói, có một cô gái muốn giới thiệu cho mình nhận thức, cho nên mới gặp mặt Hạ Phi, lại không ngờ rằng vừa thấy mặt, thấy Hạ Phi lớn lên không tồi, có một chút cảm giác tâm động. Hơn nữa rượu cũng uống nhiều, mới nói ra lời này. Lúc này nghe được Hà Đông Tiến trêu chọc, sắc mặt của Thái Dũng thoáng cái trở nên có chút khó nhìn.

Hắn đương nhiên là nhận thức Hà Đông Tiến, quản lý phí của Tụ Phong Viên chính là hắn phụ trách giao cho phòng làm việc chính phủ, cũng có qua lại với Hà Đông Tiến. Bất quá đó là ngày xưa, mắt thấy hậu trường Lý

https://thuviensach.vn

Hiếu Đức của Hà Đông Tiến đã ngã, phỏng chừng gã cũng là bồ tát bùn qua sông, bản thân khó bảo toàn, cho nên, Thái Dũng bây giờ thật ra không hãi sợ vị Hà phó chủ nhiệm này.

Giương mắt quan sát một chút Lục Duệ, Thái Dũng ngay cả đứng lên khách khí một chút đều không có mà cười nói: "Sao? Hà phó chủ nhiệm đến Tụ Phong Viên chúng tôi có gì phải làm sao, nhớ kỹ quản lý phí của nửa năm nay tôi đã gọi kế toán đưa qua cho các người rồi. Người bên cạnh ông là thần tiên đường nào hả?"

Lời này nói ra liền có chút khinh thường, Tụ Phong Viên trên danh nghĩa trực thuộc phòng làm việc chính phủ, đương nhiên là không thể thiếu việc bày đồ cúng cho đám người phụ trách như Hà Đông Tiến, thường ngày gặp mặt đương nhiên là phải thân thiết một chút, mở miệng trực tiếp gọi thẳng chức danh "phó chủ nhiệm", giống như vậy trực tiếp vẽ mặt, đổi thành người có tính cách tương đối trầm ổn, tuyệt đối sẽ không nói ra khỏi miệng.

Sắc mặt của Hà Đông Tiến thoáng cái thay đổi, đánh mất mặt mũi lớn như vậy tại Lục trước mặt Duệ, gã đương nhiên có chút không nhịn được, vừa định muốn nói, lại bị Lục Duệ ngăn cản. Chỉ thấy Lục Duệ cười ha ha nhìn Hạ Phi liếc mắt, quay đầu nói với Hà Đông Tiến: " Ánh mắt của Tiểu trịnh không tồi, cô gái này thật đúng là xứng với hắn."

Khẩu khí thật lớn!

Trong phòng ánh mắt mọi người đều bị những lời này của hắn hấp dẫn, không nói đến Lục Duệ nhìn qua chưa quá hai mươi, thế nhưng còn gọi Trịnh Vĩnh Thành gần ba mươi tuổi là tiểu Trịnh, mà Trịnh Vĩnh Thành vẫn cứ làm ra vẻ bình thường. Chỉ là thái độ của Lục Duệ không coi Thái Dũng ra gì, cũng đủ làm cho mở rộng tầm mắt.

Thái Dũng hừ lạnh một tiếng, nhìn Lục Duệ nói: "Mày là ai? Dám ở chỗ này làm càn, cút đi ra ngoài cho tao!"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ chau mày, nhìn Thái Dũng một chút, chậm rãi nói: "Cục tài chính cũng là chọn lựa cán bộ như thế sao? Tôi thật hoài nghi anh làm sao tiến vào nhân viên công vụ. Cái khác không nói, chỉ bộ dạng hiện tại của anh, đánh không phải mặt của mình anh, là mặt của cha anh Thái Khải Minh!"

Nói xong, quay đầu hướng Hạ Phi mỉm cười.

"Tôi là Lục Duệ, là đồng sự của Trịnh Vĩnh Thành, sau này nếu như có chỗ phiền phức, xin thứ lỗi." Nói rất có lễ phép, làm cho nhìn không ra mới người vừa rồi nói lời mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị quát lớn Thái Dũng và người hiện đang nói chuyện dĩ nhiên là một người.

Hạ Phi có chút sửng sờ nhìn Lục Duệ gật đầu, kỳ quái nói: "Anh cũng là người của phòng lái xe chính phủ khu sao?"

Nói còn chưa xong, chợt nghe Thái Dũng gầm lên một tiếng: "Cái con mẹ nó! Thứ gì thế, dám ở trước mặt lão tử dương oai!"

Nói xong, vỗ bàn, hốt cái ghế từ trên mặt lên, nhào đến hướng Lục Duệ.

Lục Duệ biến sắc, nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay Bách Đạt Phỉ Lệ trên tay của Thái Dũng, lông mi giật giật, không nói gì. Ngược lại là Hà Đông Tiến vội vàng kéo Thái Dũng nói: "Thái Dũng, cậu đừng tự tìm phiền phức cho ông già cậu!"

Nghe thế, Thái Dũng ngược lại ngây ngẩn cả người, hắn có ngu cũng biết cha của mình hiện tại là lúc nào, nếu như mình và Hà Đông Tiến nổi lên xung đột, cho dù hắn chỉ là một cán bộ muốn rơi đài, thế nhưng ai biết sẽ có cái gì nói truyền ra. Lỡ như vì vậy ảnh hưởng con đường làm quan của ông già, vậy rất phiền phức.

Được mọi người nâng, Thái Dũng nhìn chằm chằm Lục Duệ nói: "Họ Lục kia, mà nhớ kỹ cho tao, sớm muộn gì tao cũng thu thập mày!"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ cười ha ha, nhìn Thái Dũng một chút, sau đó chỉ chỉ đầu của mình, vươn ngón trỏ lắc lắc. Xoay người mang theo Trịnh Vĩnh Thành cùng Hạ Phi rời khỏi.

Vỗ vỗ vai của Thái Dũng, Hà Đông Tiến vừa nghĩ đến thái độ mới vừa rồi của Lục Duệ, trong lòng không khỏi nở nụ cười, cái này Thái Khải Minh coi như gặp tai bay vạ gió, bị thư ký của Âu khu trưởng nhớ thương, không chết cũng phải lột da.

Bất quá lời này gã sẽ không nói với Thái Dũng, chỉ là nhàn nhạt cười nói: "Lúc đầu muốn bắt chuyện, lại không ngờ rằng biến thành cái dạng này. Thái quản lí, thật sự là xin lỗi." Nói một câu không đến nơi đến chốn như thế, Hà Đông Tiến cũng xoay người rời đi. Lưu lại cả nhà cậu của Hạ Phi ngạc nhiên đầy mặt.

Ở trên xe, Lục Duệ cười ha ha tán gẫu với Hạ Phi, không có chút nào cái loại cảm giác âm trầm mới vừa rồi, thấy Hà Đông Tiến đi ra, cười nói: "Thế nào? Vị Thái công tử này không phát hỏa với ngài?"

Hà Đông Tiến cười, "Tôi không trêu chọc hắn, hắn phát hỏa cái gì hả? Bất quá lại nói tiếp, Lục lão đệ cậu ngày hôm nay có chút kích động, Thái Dũng không quan trọng, nhưng Thái Khải Minh lập tức sẽ. . ." Nói xong, nháy mắt với Lục Duệ một chút.

Lục Duệ nhàn nhạt nhìn thoáng qua Tụ Phong Viên, lời trong miệng nói ra khiến cho Hạ Phi lấy làm kinh hãi.

"Bất quá chỉ là thay mặt cục trưởng tài chính mà thôi, còn chưa có chính thức đi qua cuộc họp thường uỷ!"

Nói xong, lấy ra điện thoại, gọi cho Âu Văn Hải, đợi được điện thoại bên kia truyền đến âm thanh của Âu Văn Hải, Lục Duệ mới chậm rãi nói: "Khu trưởng, tài xế tôi đã tìm được rồi, buổi chiều có phải là giúp ngài dọn đồ trong nhà đến đại viện khu uỷ? Tiện đường để ngài gặp mặt."

https://thuviensach.vn

Âu Văn Hải cười: "Không cần, nhà tôi không cần chạy qua, tôi chỉ có một người, cậu một hồi mang theo hắn tới đón tôi là được."

Lục Duệ gật đầu, nói nói mấy câu mới buông điện thoại.

Hạ Phi vẻ mặt khiếp sợ nhìn Lục Duệ trước mặt, há to miệng nói không ra lời, chợt nghe bạn trai của mình nói: "Vị này chính là thư ký của Âu khu trưởng Lục phó chủ nhiệm, anh sau này sẽ lái xe cho Âu khu trưởng."

Nhìn người trẻ tuổi chưa quá hai mươi trước mắt, Hạ Phi nói: "Ngài đại khái là cán bộ cấp khoa trẻ tuổi nhất của toàn bộ Mộc Dương!"

Lục Duệ khoát khoát tay, cười nói: "Đừng nói như vậy, lỡ như bị người nghe được, tôi không đảm đương nổi cái mũ lớn như vậy." Nói lại xoay người nói với Hà Đông Tiến: "Đúng rồi, Hà chủ nhiệm, tôi còn có chuyện cầu ngài, có thể giúp tôi gắn dây mạng hay không?

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Bày Mưu Tính Kế

Internet vào năm 2001, đối với phần lớn người ở Mộc Dương mà nói, vẫn đều là thứ khá xa lạ, hắn coi như chỉ là một chuyện mới mà thôi. Tại khu Đông Phong này, muốn lắp đặt mạng, còn cần phải đi tìm bưu cục, Lưu Duệ cũng không có thời gian rãnh đi bưu cục làm gì, cho nên thẳng thắn nhờ Hà Đông Tiến hỗ trợ làm giúp.

Hà Đông Tiến cười gật đầu, đối với loại thỉnh cầu có thể kéo gần quan hệ của mình cùng Lục Duệ, gã hiện tại là vui lòng cống hiến sức lực.

Đưa Hà Đông Tiến đến đại viện chính phủ khu, Lục Duệ bảo Trịnh Vĩnh Thành lái chiếc Santana 2000 đi nhà Âu Văn Hải.

Đồ của Âu Văn Hải cũng không nhiều, ngoại trừ một đống sách lớn, cũng chỉ có một vài thứ đơn giản. Vợ của ông Từ Lệ là bác sĩ của bệnh viện nhân dân thành phố Mộc Dương, hai người có một căn nhà ở tại khu vực thành thị, đứa nhỏ đang học đại học bên ngoài, cho nên Âu Văn Hải thẳng thắn tự mình đi.

Lần đầu tiên nhìn thấy khu trưởng nên Hạ Phi có chút khẩn trương trương, lúc thấy Âu Văn Hải suýt nữa nói không ra lời, nhưng thật ra lúc Âu Văn Hải nghe Lục Duệ giới thiệu Trịnh Vĩnh Thành là tài xế của Lý Hiếu Đức, hơi sửng sốt, thế nhưng không có biểu hiện ra bất mãn, mà là rất nhiệt tình vỗ vỗ vai của Trịnh Vĩnh Thành nói: "Sau này sẽ phiền phức cậu."

Trịnh Vĩnh Thành liền nói không dám, mọi người giúp Âu Văn Hải dọn đồ, nhanh chóng đi tới căn nhà mà chính phủ khu phân phối cho Âu Văn

https://thuviensach.vn

Hải.

Bởi vì có bảo mẫu dọn dẹp, ở đây có vẻ rất sạch sẽ. Trịnh Vĩnh Thành cùng Hạ Phi hỗ trợ thu dọn đơn giản một chút rồi cáo từ rời đi, trong phòng chỉ còn lại có Lục Duệ và Âu Văn Hải hai người.

Sắc mặt của Âu Văn Hải trở nên nghiêm túc lên, nhìn Lục Duệ nói: "Tiểu Lục, chuyện gì xảy ra? Vì sao chọn tài xế của Lý Hiếu Đức?"

Ông thật ra không để ý mình dùng người nào làm tài xế, chỉ bất quá Lý Hiếu Đức là bởi vì tham ô nên bị mất chức điều tra, người tài xế này trên người có sạch sẽ hay không cũng không chắc, Lục Duệ lựa chọn người như vậy làm tài xế cho mình, có thể ảnh hưởng không tốt hay không?

Lục Duệ nghe được câu hỏi của Âu Văn Hải chỉ cười nhạt, cung kính hồi đáp: "Bất quá chỉ là một người tài xế mà thôi, trong mọi người ở phòng xe chỉ có hắn thích hợp nhất."

Âu Văn Hải nhướng mày, "Sao nói như vậy?"

"Làm tài xế của Lý Hiếu Đức năm năm, bên kiểm tra kỷ luật không có thẩm tra ra vấn đề của hắn, có thể chứng minh phẩm hạnh của người này. Xuất thân từ lính xuất ngũ, kỹ thuật vượt qua thử thách. Quan trọng nhất là, hắn theo Lý Hiếu Đức năm năm, đối với mấy vấn đề của chính phủ khu Đông Phong thậm chí còn vượt xa Hà Đông Tiến. Mặt khác, dệt hoa trên gấm không bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, lúc người khác cần nhất ngài giúp đỡ một chút, tôi tin tưởng, hắn sau này sẽ là tài xế trung thành nhất của ngài."

Lục Duệ thản nhiên đối mặt ánh mắt thăm dò của Âu Văn Hải, một phen chậm rãi mà nói, Âu Văn Hải không nhịn được liên tục gật đầu.

Một người nếu như tán thưởng một người khác, chỉ cần đối phương làm những chuyện như vậy có thể có lý do hợp lý, như vậy người bị động tiếp

https://thuviensach.vn

thu sẽ lựa chọn tin tưởng đối phương, như Âu Văn Hải hiện tại, Lục Duệ theo người ở bên ngoài xem ra là lúc Âu Văn Hải cần nhất, lựa chọn đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, khiến cho Âu Văn Hải trong lúc cho rằng tất cả mọi người sẽ ruồng bỏ mình, tìm được một phần cảm giác được tôn trọng. Cho nên mặc dù đối với chủ trương của Lục Duệ tự có chút bất mãn, thế nhưng Âu Văn Hải vẫn là lựa chọn tin tưởng Lục Duệ, bởi vì ông biết, Lục Duệ sẽ không hại mình.

Huống chi Lục Duệ nói quả thật có đạo lý, nếu như có thể thật sự thu phục Trịnh Vĩnh Thành, vậy đối với Âu Văn Hải hai mắt một bôi đen nhậm chức khu trưởng, tác dụng là rõ ràng. Dù sao Hà Đông Tiến là người của chính phủ khu, đối với chuyện của bên cạnh Lý Hiếu Đức, cũng không lý giải, ngược lại không bằng Trịnh Vĩnh Thành tài xế biết được nhiều.

Thở dài một hơi, Âu Văn Hải đưa tay cầm lấy tách trà trên bàn uống một ngụm, nói với Lục Duệ: "Cậu nói xem, ngày hôm qua họp công tác khu trưởng có cảm tưởng gì?"

Lục Duệ sửng sốt, tựa như không ngờ rằng Âu Văn Hải sẽ hỏi mình như vậy, lúc chần chờ chợt nghe đến Âu Văn Hải nói tiếp: " Người mà tôi chân chính có thể tín nhiệm tại chính phủ khu, cũng chỉ có cậu! Tuy rằng cậu vừa tiến vào quan trường, rất nhiều thứ đều không rõ, bất quá nếu tôi không tìm được người nào, vậy không thể làm gì khác hơn là hai người chúng ta ở chỗ này nhắm mắt làm liều. Cho nên, cậu cứ yên tâm lớn mật nói, không sợ nói sai cái gì."

"Họp công tác khu trưởng. . ." Lục Duệ trong miệng lập lại lời nói mới vừa rồi của Âu Văn Hải, nhưng không có lập tức trả lời, chỉ là có chút xuất thần nhìn ngoài cửa sổ, tựa như đang tự hỏi cái gì.

Âu Văn Hải cũng không nóng nảy, cứ như vậy nhìn Lục Duệ đờ ra. Ông sở dĩ lựa chọn tham vấn Lục Duệ, cùng lúc là bởi vì quả thật không có người có thể phân tích việc này với ông, mặt khác, cũng là vì khảo nghiệm

https://thuviensach.vn

Lục Duệ một chút. Dù sao nhà mình có chuyện nhà mình biết, có Hàn Định Bang, mình từng bước thăng chức là sắp tới. Mà Lục Duệ người thanh niên này, sau này mình sẽ tăng mạnh bồi dưỡng. Chờ mình qua vài năm điều đi, khẳng định phải đem hắn đặt xuống dưới.

Mà làm một người quan viên, trí tuệ chính trị là phải có, bằng không mặc dù có mình và Hàn Định Bang ở phía sau làm chỗ dựa, cũng sẽ bị đối thủ đấu suy sụp.

Lục Duệ trong đầu nhanh chóng chớp động về hình ảnh buổi chiều họp công tác khu trưởng ngày hôm qua, cuối cùng dừng hình ảnh tại tranh chấp giữa thường vụ phó khu trưởng Trần Quốc Dân cùng phó khu trưởng Chiêm Hải Yến về chọn người của cục trưởng tài chính, xem ra họp công tác ngày hôm qua, vấn đề nằm ở chổ chọn cục trưởng tài chính.

Vừa nghĩ đến người phía sau của hai vị phó khu trưởng, Lục Duệ trong lòng bỗng nhiên hiện lên một đạo linh quang, bật thốt lên nói: "Tam Quốc Diễn Nghĩa!"

"Tam Quốc Diễn Nghĩa?"

Âu Văn Hải ngẩn ra, ánh mắt nhìn Lục Duệ tràn ngập nghi hoặc, tựa như không rõ hắn đang nói cái gì, bất quá vẫn lẳng lặng nhìn hắn, đợi hắn giải thích.

Lục Duệ nở nụ cười ha ha, bình tĩnh nói với Âu Văn Hải: "Cũng là Tam Quốc! Khu trưởng, ngài không cảm thấy khu Đông Phong chúng ta lúc này, thật giống như Tam Quốc sao?"

Nghe cái này giải thích, Âu Văn Hải tự nhiên rõ ràng là chuyện gì xảy ra, bất quá còn có chút không giải thích được hỏi: "Ý của cậu là, bảo tôi học Lưu Bị? Liên Ngô kháng Tào?"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ lắc đầu, vẻ mặt cười khổ nói: "Nói ngài không thích nghe, với thực lực hiện tại của ngài, ngay cả Lưu Bị cũng không được, chưa nói tới kháng Tào."

Bất đắc dĩ gật đầu, Âu Văn Hải thở dài một hơi. Ông tự nhiên rõ ràng tình cảnh lúc này của mình. Làm cái đinh của bí thư thị ủy Lý Minh Quốc an tiến vào khu Đông Phong, ông lúc này ngoại trừ Lục Duệ là tuyệt đối tâm phúc, cũng chỉ có hai người thủ hạ vừa dựa vào mình là Hà Đông Tiến và Điền Mẫn Chính. Ngay cả việc chọn người của của cục trưởng cục tài chính khu do mình quản, đều phải khiến cho hai thế lực khác nhắc tới, có thể thấy được lúc này Âu Văn Hải thực lực cực kém. Hơn nữa, mình lúc này chỉ là đại diện khu trưởng, cần trải qua phê chuẩn. Nếu như trong nửa năm xảy ra cái gì, rất có khả năng sẽ bị người lôi xuống ngựa.

Nghĩ tới đây, Âu Văn Hải trên mặt không khỏi lộ ra một vẻ u sầu.

Một bên Lục Duệ thấy ông ta như vậy, cười hắc hắc nói: "Khu trưởng, ngài có nghĩ là đem tài quyền nắm trong tay của mình?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Giải Quyết Tận Gốc

Âu Văn Hải sửng sốt, ông đối với hiện trạng của khu Đông Phong đương nhiên là lý giải hơn so với Lục Duệ nhiều một chút. Phó bí thư đảng ủy Mã Quốc Lực kinh doanh nhiều năm tại khu Đông Phong, tại thị ủy cũng có người làm chỗ dựa vững chắc, lúc trước có thể nói là được chọn tiếp nhận chức vụ khu trưởng. Chỉ bất quá sau đó bị Trình Giảo Kim là ông đoạt vị trí, thế nhưng cho dù là như thế, tại khu Đông Phong, ông ta vẫn là thế lực không thể coi thường.

Bí thư khu uỷ Vũ Sĩ Ngân, là từ cán bộ cơ sở làm lên, từng bước leo đến vị trí này, bởi vì tới gần về hưu, cho nên lãnh đạo cấp trên cũng rất chiếu cố mặt mũi của ông ta. Cũng là bởi vì điểm này, Vũ Sĩ Ngân nắm rất chặt quyền lực của trong khu, quyền nhân sự hoàn toàn bị ông ta nắm giữ không nói, thậm chí muốn cơ hội mượn Lý Hiếu Đức rơi đài, nhất cử nắm giữ cục tài chính vốn dĩ trong tay của Lý Hiếu Đức.

Âu Văn Hải rõ ràng biết, một màn trên họp công tác khu trưởng, thật ra cũng là Vũ Sĩ Ngân cùng Mã Quốc Lực hai phương thế lực đấu sức, chỉ bất quá hai bên cũng không muốn đắc tội mình, cho nên mới dự định thừa dịp khu trưởng chủ quản tài chính đặt chân chưa ổn đem người định ra, như vậy mặc dù mình sau này đổi ý, cũng không kịp làm cái gì.

Nghĩ tới ở đây, Âu Văn Hải nở nụ cười, "Sao? Cậu có biện pháp nào sao?"

Lục Duệ nhàn nhạt nhìn Âu Văn Hải, "Bỏ được, bỏ được, có bỏ mới có được!"

https://thuviensach.vn

Âu Văn Hải sửng sốt, nhưng lâm vào trầm tư thật sâu, bên tai vang lên âm thanh của Lục Duệ.

"Chúng ta mới tới chính phủ khu, có thể nói là hai mắt một bôi đen. Không thể không nói, ngài ở quê nhà quá lâu, đã cực hạn phát triển của ngài. Không nói đến cái khác, chỉ là người cần dùng, đủ để tín nhiệm trong tay ngài cũng không có. Cho nên nói, mặc dù là cục trưởng tài chính nắm giữ trong tay của ngài, ngài cũng không có người cho hắn làm. Như thế thì, đem cái này làm một lợi thế, trao đổi với hai bên lấy một ít lợi ích thực tế.

Mặc kệ nói như thế nào, quyền chủ quản tài chính trong tay của khu trưởng, nếu như ngài không gật đầu, cục trưởng tài chính muốn tiền nhiệm, đều là chuyện khó khăn."

Trong ánh mắt của Lục Duệ chớp động tia sáng, nhìn Âu Văn Hải trong trầm tư tiếp tục nói: "Hiện tại cán bộ dựa vào hướng ngài, cũng là Điền Mẫn Chính cùng Hà Đông Tiến hai người, Hà Đông Tiến sở cầu chẳng qua chỉ là có thể ở trong chính phủ khu tiếp. Cái này đối với ngài mà nói căn bản không phải vấn đề, chủ nhiệm phòng làm việc chính phủ khu không phải người do thường ủy chọn, ngài có thể tự mình lựa chọn. Thế nhưng Điền Mẫn Chính thì khác, hắn đường đường là bí thư đảng ủy hương, còn là một trong những người theo Lý Hiếu Đức. Tuy rằng Lý Hiếu Đức đã rơi đài, thế nhưng rất nhiều người vốn dĩ đi theo ông ta, hiện tại đều còn đang ở trên rất nhiều vị trí của khu Đông Phong. Những người này mất đi chỗ dựa, chính là lúc bàng hoàng bất lực."

Nhẹ nhàng cười cười, Lục Duệ sờ sờ ngón tay của mình, nhàn nhạt nói: "Nếu như có thể cho bọn họ một tín hiệu, cho thấy ngài nguyện ý tiếp thu phòng ban cũ của Lý Hiếu Đức, như vậy chúng ta có thể cấp tốc kéo một nhóm người thuộc về ngài tại khu Đông Phong. Thiên hạ của khu Đông Phong này, sẽ từ nhị long hí châu, biến thành tam quốc tranh phách."

Nghe Lục Duệ phân tích, Âu Văn Hải thật lâu không nói.

https://thuviensach.vn

Ông cùng lúc khiếp sợ phân tích của Lục Duệ đối với thế cục, mà mặt khác cùng lúc cũng lo lắng về hàm nghĩa của hai chữ bỏ được này theo như lời của Lục Duệ. Giống như Lục Duệ nói, mình thật sự là quá yếu, yếu đến nổi hai phương khác nếu như không phải nể mặt mũi của hậu trường cường đại phía sau mình, sợ rằng đã chuẩn bị tước mất quyền lực của mình.

Dừng một chút, chỉnh lý một chút tư tưởng có chút phân loạn của mình, Âu Văn Hải nhìn Lục Duệ nói: "Ý tứ của cậu chẳng lẽ là muốn tôi dùng vị trí của cục trưởng tài chính làm trao đổi với bọn họ, giữ vị trí bí thư đảng ủy hương Duyên Giang của Điền Mẫn Chính?"

Lục Duệ gật đầu, "Muốn kiếm về tay, trước phải cho đi. Ngài nếu như muốn người khác đầu nhập vào ngài, không lấy ra một chút lợi ích thực tế sao có thể được?"

Nhìn thoáng qua lá rụng ngoài cửa sổ, Âu Văn Hải vỗ đùi nói: "Cược! Nếu không có đường, vậy xông lên đi ra! Cậugươi nói rất đúng, dù sao chúng ta cho dù lấy được vị trí cục trưởng tài chính cũng vô dụng, sao với hai bên không được lòng, chẳng bằng trah thủ một vài thứ thực tế."

Đưa tay gõ mặt bàn, Âu Văn Hải nhìn con mắt của Lục Duệ, cười ha ha nói: "Tên nhóc cậu, nếu như không phải tôi biết cậu vừa tốt nghiệp, tôi còn tưởng rằng tên nhóc cậu đã lăn lộn ở trong quan trường nhiều năm, loại biện pháp này đều dự đoán được."

Có chút ngượng ngùng nở nụ cười, Lục Duệ hơi ngượng ngùng nói: "Tại trường học tôi đã làm phó chủ tịch hội học sinh, ngài cũng biết, sinh viên hiện tại, cả đám đều như yêu tinh vậy, nhiễu loạn bên trong cũng không ít."

Âu Văn Hải tràn đầy đồng cảm nói: "Quả thật, hiện tại trong đại học rất nhiều thứ cũng không phải tốt, nghe con gái nhà tôi nói, nữ sinh lớp học của nó, dĩ nhiên có người theo người giàu có, làm tình nhân. Mà người chung quanh dĩ nhiên không cho rằng đây là vô liêm sỉ, ngược lại nghĩ

https://thuviensach.vn

người nữ sinh này có bản lĩnh, ài, một thế hệ như vậy, sao có thể khiến cho những người già như chúng tôi yên tâm."

Lục Duệ gật đầu cười cười, trong lòng nói ông còn chưa phát hiện qua vài năm nữa cái gọi là càng lúc càng ghê, nhớ mang máng, vị Trần lão sư gì đó thích chụp ảnh lúc này đại khái đang khá là nổi tiếng, thế nhưng có ai biết, vị này vài năm sau, sẽ trở thành chuột chạy qua đường bị người hô đánh.

Nếu quyết định muốn làm giao dịch, sẽ chọn đối tượng giao dịch, Âu Văn Hải cau mày nghĩ, do dự một chút, vẫn là nói: "Cậu nghĩ, cục tài chính để cho người của ai nắm giữ thì tương đối tốt?"

Lục Duệ không có lập tức trả lời vấn đề của ông ta, mà là cười cười chỉ vào lá cây khô vàng ngoài cửa sổ nói: "Khu trưởng, lá cây này sẽ rơi xuống, xem ra không bao lâu nữa mùa đông sẽ tới."

Âu Văn Hải lông mi chợt nhíu, nhìn thoáng qua Lục Duệ nói: "Không cần nói với tôi mấy thứ mây mù dày đặc gì đó, tên nhóc cậu, cái gì đều được, cũng là tâm địa gian manh nhiều lắm. Nói chuyện gì luôn thích quanh co lòng vòng. Cậu vừa rồi cũng không nói sao? Trong chính phủ khu, cậu theo tôi là một quang vinh thì toàn quang vinh, một tổn hại thì toàn tổn hại, tôi không may cậu cũng không tốt hơn được. Sau này đem chút tâm tư nhỏ của cậu thu hồi lại cho tôi, lúc không có người cho phép cậu gọi tôi một tiếng chú. Còn mồm mép bịp người với ông, cẩn thận tôi sau này bắt cậu xuống nông thôn làm thôn trưởng!"

Cúi đầu, Lục Duệ bày ra vẻ chăm chú lắng nghe nghe phát biểu của Âu Văn Hải, trong lòng bất đắc dĩ nghĩ, "Ngài hiện tại nói thật là nhẹ, đó là bởi vì ngài còn chưa có đứng vững gót chân, đợi khi Âu Văn Hải ngài nắm quyền, tôi bất quá chỉ là một thư ký nhỏ, sao dám làm càn trước mặt ngài?"

https://thuviensach.vn

Thật ra hắn thật ra trách oan Âu Văn Hải, lúc này Âu Văn Hải bị vây trong chổ thấp nhất của nhân sinh, vừa được đề bạt, nhưng phát hiện tình cảnh của mình không ổn. Mà Lục Duệ vào lúc này đi tới trước mặt ông, trở thành bộ hạ tin cậy của ông, đồng thời đầu óc của người này còn rất thông minh, có thể cung cấp cho mình rất nhiều đề nghị hữu dụng. Bởi vậy, ông nhìn Lục Duệ là càng nhìn càng thích, như con cháu nhà mình vậy.

Lục Duệ thậm chí không biết, trong đầu Âu Văn Hải toát ra một ý nghĩ kỳ lạ.

Tựa như cảm giác được cái gì, Lục Duệ có chút hiếu kỳ ngẩng đầu, nhưng thấy Âu Văn Hải mặt cười xán lạn như hoa, nụ cười kia khiến cho Lục Duệ cảm thấy có khí tức âm mưu.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Lần Đầu Tiên Giao Phong

Một lớn một nhỏ hai người mang tâm tư cười như hai con hồ ly vừa ăn vụng được con gà con, nụ cười âm hiểm dị thường nhìn mặt nhau lộ ra vẻ cậu/ông là tri kỷ của tôi.

"Cậu nghĩ Mã Quốc Lực thế nào?"

Âu Văn Hải mở đầu phá vỡ im lặng, mở miệng hỏi. Rất rõ ràng là hỏi Lục Duệ đối tượng trao đổi lợi ích là lựa chọn Mã Quốc Lực như mặt trời ban trưa hay là Vũ Sĩ Ngân gần về hưu.

Dường như vừa rồi bị Âu Văn nói xuất phát từ nội tâm làm cho cảm động, Lục Duệ kiên quyết hồi đáp: "Đương nhiên là Vũ bí thư, nói như thế nào, một ông già sắp về hưu, tóm lại là vẫn chừa cho mình chút đường lui."

Âu Văn Hải cười mà không nói, đối với lời của Lục Duệ tựa như từ chối cho ý kiến, chỉ là nhàn nhạt cười nói: "Bắt đầu ngày mai cậu theo tôi đi hương trấn phía dưới điều tra nghiên cứu."

... ...

... ...

Đối với Trần Quốc Dân cùng Chiêm Hải Yến thân là phó khu trưởng mà nói, khu trưởng mới tới thật giống như một người kiếm khách không câu nệ lễ thường kiếm đi nét bút nghiêng, trình diễn cho bọn họ một màn kịch nhìn như hoang đường thế nhưng quả thật có chút hết hồn. Đầu tiên là tại họp công tác khu trưởng không nói được một lời, đùa giỡn thái cực đẩy tay làm

https://thuviensach.vn

mọi người như lọt vào trong sương mù, sau đó ngay khi bọn họ cho rằng vị khu trưởng tân nhậm sẽ quả quyết ra tay, phát ngọn lửa đầu tiên khi mình tiền nhiệm, Âu Văn Hải mang theo Lục Duệ thư ký tân nhậm xuống hương trấn bên dưới làm điều tra nghiên cứu, hầu như đi khắp mỗi một hương trấn của khu Đông Phong, trong lúc đó chỉ làm một chuyện bổ nhiệm, cũng là đem thư ký của mình, cũng là người trẻ tuổi tên gọi Lục Duệ, vẻ mặt luôn luôn là nụ cười khiêm cung vô hại cả người lẫn vật nhắc tới vị trí phó chủ nhiệm của phòng làm việc chính phủ khu.

Trong một tuần Trần Quốc Dân và Chiêm Hải Yến đều nghi hoặc đầy mình không giải thích được chờ đợi vị khu trưởng mới ra chiêu, nhưng đối phương một chút động tĩnh cũng không có.

"Rất có kiên trì, xem ra, mưu đồ không nhỏ!" Mã Quốc Lực kẹp nửa điếu thuốc lá trên ngón tay, lạnh lùng nói với tâm phúc Trần Quốc Dân.

"Gió thổi mưa giông trước cơn bão!" Vuốt ve cái ly mình dùng nhiều năm, từ thời đại thôn trưởng vẫn dùng, hầu như đã sắp mòn hết sơn, Vũ Sĩ Ngân quay ra lá rụng khắp bầu trời ngoài cửa sổ, nói như ám chỉ.

Tuy rằng ngoài miệng biểu thị rất tán thành đối với chuyện Âu Văn Hải xuống nông thôn điều tra nghiên cứu, bất quá tâm tình của Lục Duệ lúc này cũng không có vui như trên mặt hắn biểu hiện ra ngoài, lúc này chính là mùa thu lương thực của nông thôn. Không nói đến ngày mùa tiết các hương trấn có bao nhiêu bận rộn, Âu Văn Hải một người làm khu trưởng, điều tra nghiên cứu cái gì hả?

Huống chi khu trưởng là lãnh đạo chủ yếu làm chủ toàn bộ kinh tế khu phát triển, tuy rằng toàn bộ khu phần lớn đều là nông thôn, thế nhưng tối thiểu cũng phải phân rõ chủ yếu và thứ yếu, nắm trọng điểm có được hay không. Nhất là Âu Văn Hải quan mới tiền nhiệm nên phát ba ngọn lửa, không thừa dịp cơ hội này, dựa theo kế hoạch của mình đề ra, nghĩ biện pháp mở cục diện ra ở giữa chính phủ khu kín không kẽ hở, phát âm thanh

https://thuviensach.vn

thuộc về mình. Đây mới là trọng điểm công tác của Âu Văn Hải đồng chí giai đoạn hiện tại.

Rất đáng tiếc, Lục Duệ vẫn quá non.

Ngay tại lúc hắn cho rằng Âu Văn Hải làm như vậy có chút vớ vẩn, cuộc họp thường uỷ đảng uỷ lần đầu tiên của khu Đông Phong khi Âu Văn Hải tiền nhiệm mời dự họp đúng hạn.

Ngồi ở trên ghế dài ở cửa phòng làm việc khu ủy, Lục Duệ nhìn mười một người trên bàn tròn trước mặt mình, trong lòng thầm nghĩ, đây là đám người quyết định gần ba trăm ngàn mạng người của khu Đông Phong, mặc kệ bọn họ làm ra cái quyết sách gì, bình dân bách tính phía dưới ngoại trừ yên lặng thừa nhận chổ tốt hoặc là chỗ xấu do quyết sách mang đến, không có biện pháp khác thay đổi vận mạng của mình.

Bí thư đảng ủy Vũ Sĩ Ngân chủ trì toàn diện công tác đảng uỷ khu Đông Phong, phân công quản lý tổ đảng hội đồng nhân dân khu Đông Phong, tổ đảng hội nghị hiệp thương chính trị.

Khu trưởng Âu Văn Hải chủ trì toàn diện công tác chính phủ nhân dân khu Đông Phong, hiệp trợ bí thư phụ trách công tác có quan hệ với đảng uỷ khu Đông Phong.

Phó bí thư Mã Quốc Lực hiệp trợ bí thư công tác xây dựng đảng, được bí thư ủy thác xử lý công việc có quan hệ với đảng uỷ khu Đông Phong, phân công quản lý nông thôn, nhân khẩu và kế hoạch hoá gia đình, lệ thuộc trực tiếp cơ quan công ủy, lịch sử Đảng, trường đảng, khoa hiệp, tàn liên, công tác giám sát đảng uỷ; hiệp trợ bí thư liên hệ tổ đảng hội đồng nhân dân và bộ đội trực thuộc khu Đông Phong.

Thường vụ phó khu trưởng Trần Quốc Dân hiệp trợ công tác khu trưởng, phụ trách công tác thường vụ chính phủ nhân dân khu Đông Phong.

https://thuviensach.vn

Bí thư ủy ban kỷ luật Ngụy Trữ chủ trì toàn diện công tác ủy ban kỷ luật khu Đông Phong, phụ trách xây dựng tác phong đảng trong sạch bộ máy chính trị hoá, xây dựng hiệu năng cơ quan hành chính, công tác kiểm tra đánh giá.

Bí thư chính pháp uỷ Hoàng Thanh Phúc chủ trì toàn diện công tác đảng uỷ chính pháp ủy khu Đông Phong, phụ trách trù tính tổ chức chung, phối hợp giữ gìn trị an xã hội, giữ gìn xã hội ổn định, phân công quản lý chính pháp, an toàn quốc gia, tín phóng điều đình, công tác quần chúng.

Bộ trưởng tổ chức Mã Ngọc Quý chủ trì toàn diện công tác bộ tổ chức đảng uỷ khu Đông Phong, phân công quản lý tổ chức, cán bộ, nhân tài, cán bộ kỳ cựu, ủy ban người cao tuổi, công tác công ủy, công tác liên hệ nhân sự.

Bộ trưởng mặt trận thống nhất Lý Minh Giai chủ trì toàn diện công tác mặt trận thống nhất đảng uỷ khu Đông Phong, phụ trách dân tộc, tôn giáo và công tác đối ngoại, liên hệ chiêu thương dẫn tư, các đảng phái dân chủ, hội liên hiệp công thương nghiệp, kiều vụ, công tác quan hệ hữu nghị, hiệp trợ bí thư liên hệ tổ đảng hội nghị hiệp thương chính trị khu Đông Phong.

Bộ trưởng tuyên truyền Hạ Mai Ngọc chủ trì toàn diện công tác bộ tuyên truyền đảng uỷ khu Đông Phong, phụ trách công tác tuyên truyền tư tưởng văn hóa, phân công quản lý công tác xây dựng tinh thần văn minh, phụ trách công tác quản lý phân công chính phủ nhân dân khu Đông Phong.

Phó khu trưởng Chiêm Hải Yến phân công quản lý công tác xây dựng nông thôn phát triển, phụ trách công tác quản lý phân công chính phủ nhân dân khu Đông Phong.

Bộ trưởng vũ trang Điền Lỗi chủ trì công tác võ bộ khu Đông Phong, phân công quản lý động viên quốc phòng, công tác dự bị dân binh quân.

https://thuviensach.vn

Phó khu trưởng Lâm Thiên Minh chủ trì khu Đông Phong công tác xây dựng phát triển công nghiệp và đô thị hóa.

Thư ký trưởng khu ủy Trình Dã chủ trì toàn diện công tác phòng làm việc đảng uỷ khu Đông Phong, phụ trách phối hợp công tác cụ thể đảng uỷ khu Đông Phong, phân công quản lý nghiên cứu chính sách, đốc tra, bảo mật, cơ yếu, mật mã, tiếp đãi, hồ sơ công tác, liên hệ hội đồng nhân dân, phòng làm việc chính phủ, hội nghị hiệp thương chính trị.

Đây là mười ba quan viên đảng uỷ cấp phó xử Lục Duệ lần đầu tiên nhìn thấy dự họp của khu Đông Phong, lúc này hắn chỉ dựa vào thân phận thư ký của Âu Văn Hải có thể dự thính hội nghị, thậm chí ngay cả tư cách làm ghi chép cũng không có, vì đó là chức trách của thư ký Tôn Thái của bí thư khu uỷ Vũ Sĩ Ngân. Lục Duệ giống như một cục cưng hiếu kỳ, híp con mắt không tính lớn của mình, yên lặng nhìn mười ba lãnh đạo lớn nhất mình tiếp xúc gần gũi ở ngoài mặc kệ là kiếp trước hay là kiếp này ngoại trừ Hàn Định Bang trong truyền thuyết. Trong lòng hướng tới có một ngày mình có thể giống như Lý Minh Quốc ngày ấy trước khi Âu Văn Hải tiền nhiệm vỗ bàn khiến cho một đám cán bộ cấp phó xử bên dưới chăm chú lắng nghe trong lòng run sợ.

Bất quá cái này đều hắn là chuyện của rất lâu sau, hiện tại Lục Duệ chỉ hơi nhíu mày, nhìn bộ trưởng tổ chức Mã Ngọc Quý cầm một phần danh sách nhân sự đang chậm rãi đọc bổ nhiệm, lại nhìn thoáng qua Mã Quốc Lực bất động thanh sắc, thầm nghĩ: " Họ Mã trong chính phủ khu quả nhiên mỗi người là thứ tốt!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Âm Mưu Trên Cuộc Họp Thường Ủy

Bộ trưởng tổ chức Mã Ngọc Quý là cán bộ vừa mới từ phó thư vị trí ký trưởng thị ủy điều tới, tuy rằng Âu Văn Hải không rõ lai lịch của ông ta, thế nhưng nghe được người đầu tiên được chọn cho vị trí cục trưởng tài chính là Thái Khải Minh, Âu Văn Hải đã có thể đoán được, vị Mã bộ trưởng này hẳn là người của Mã Quốc Lực bên kia.

Quả nhiên, Mã Ngọc Quý nói ra hai người được đề cử làm cục trưởng tài chính, một người là thường vụ phó cục trưởng cục tài chính Thái Khải Minh, một người là phó cục trưởng cục tài chính Hà Thừa Quý. Âu Văn Hải thấy rất rõ ràng, sắc mặt của Vũ Sĩ Ngân trở nên trầm trọng lên.

Chuyện bí thư đảng ủy bắt người, đây là một quy định không thành văn, tuy rằng Mã Quốc Lực một tay che trời tại khu Đông Phong, thế nhưng Vũ Sĩ Ngân dù sao cũng là cán bộ kỳ cựu gần về hưu, tại khu Đông Phong có thể nói thâm căn cố đế. Vốn dĩ bộ trưởng tổ chức là người của ông ta, nhưng là bởi vì vụ án của Lý Hiếu Đức liên lụy, rất nhiều cán bộ bị điều chỉnh, bộ trưởng tổ chức cũ cũng bị điều đi, đổi lấy Mã Ngọc Quý này, rất rõ ràng cũng là tới vì Mã Quốc Lực.

Vũ Sĩ Ngân mặt không biểu tình nhìn chung quanh một vòng các thường ủy trong phòng, cuộc họp thường uỷ ngày hôm nay, phương diện chính phủ thêm được một người phó khu trưởng Lâm Thiên Minh, bộ trưởng tổ chức đã không phải là người của mình. Hơn nữa Mã Ngọc Quý một phiếu này, giống như phần lớn người của cuộc họp thường uỷ, đều đã bị Mã Quốc Lực nắm giữ.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, Vũ Sĩ Ngân nhàn nhạt cười cười, châm một điếu thuốc lá, nói với mọi người: "Tất cả mọi người đối với tình huống của hai vị đồng chí này có một lý giải, các đồng chí nói một chút xem, có ý kiến gì?"

Thường vụ phó khu trưởng Trần Quốc Dân dẫn đầu nói: "Tôi cho rằng đề nghị của bộ tổ chức vẫn là rất chính xác, Thái Khải Minh đồng chí công tác nhiều năm tại cục tài chính, kinh nghiệm công tác phong phú, năng lực cũng không sai. Tin tưởng hẳn là có thể làm quản gia tốt cho kinh tế phát triển khu Đông Phong chúng ta."

Vừa dứt lời, phó khu trưởng Chiêm Hải Yến đã nói: "Tôi thấy vẫn là Hà Thừa Quý đồng chí thích hợp hơn một ít, dù sao tuổi tương đối trẻ, tuy rằng kinh nghiệm công tác có chút không đủ, thế nhưng cấp trên nhiều lần yêu cầu chúng ta đề bạt trọng dụng cán bộ trẻ tuổi, lần này cũng là cơ hội rõ ràng nhất."

Âu Văn Hải bất động thanh sắc liếc mắt nhìn hai người, trong lòng âm thầm có tính toán, xem ra Trần Quốc Dân là bạn bè của Mã Quốc Lực, mà Chiêm Hải Yến thì lại là người của Vũ Sĩ Ngân. Đã như vậy, vậy đừng trách lão tử không nói tình cảm, phó khu trưởng không một lòng cùng khu trưởng, mình nếu không lấy ra chút thủ đoạn, chẳng phải là bị người coi thường sao!

Bởi vì là vấn đề của phương diện chính phủ, Vũ Sĩ Ngân nhìn thoáng qua Lâm Thiên Minh, cười nói: "Thiên Minh đồng chí có ý kiến gì không?"

Lâm Thiên Minh đại khái khoảng ba mươi hơn, mang một cặp mắt kính trên mặt, nhìn qua hào hoa phong nhã, rất giống một thầy giáo. Nghe vậy cười lắc đầu nói: "Bí thư, tôi vừa mới vừa tiền nhiệm, đối với tình huống của hai vị đồng chí này còn có rất nhiều chỗ không biết. Tôi đồng ý với ý kiến của Âu khu trưởng, dù sao ngài ấy là người phụ trách của chính phủ khu mà, có nhiều quyền lên tiếng hơn."

https://thuviensach.vn

Vũ Sĩ Ngân sửng sốt rất rõ ràng, không ngờ rằng Lâm Thiên Minh dĩ nhiên phất cờ dựa vào hướng Âu Văn Hải, phải biết rằng Âu Văn Hải cũng không có phát biểu bất luận ý kiến gì, cũng đã có hai phiếu nơi tay.

Kế tiếp, bí thư ủy ban kỷ luật Ngụy Trữ và bí thư chính pháp uỷ Hoàng Thanh Phúc phân biệt phát biểu ý kiến của mình, rất rõ ràng, Ngụy Trữ là người của Vũ Sĩ Ngân, mà Hoàng Thanh Phúc là người của Mã Quốc Lực, hai người đều tự lựa chọn ủng hộ khác biệt. Thái độ của các thường ủy khác cũng là không khác biệt lắm, ngoại trừ bộ trưởng võ trang Điền Lỗi và bộ trưởng mặt trận thống nhất Lý Minh Giai ra, các thường ủy khác hoặc ủng hộ Thái Khải Minh, hoặc là ủng hộ Hà Thừa Quý.

Ngón tay mang theo điếu thuốc lá, Âu Văn Hải chậm rãi nhìn một vòng trong phòng tràn ngập khói thuốc, xem ra cuộc họp thường uỷ của khu Đông Phong cũng không phải đơn giản như vậy, ngoại trừ hai thường ủy bỏ quyền, hơn nữa mình cùng Lâm Thiên Minh hai người ngoại lai, còn lại chín người, Vũ Sĩ Ngân chiếm năm phiếu, Mã Quốc Lực chiếm bố phiếu.

Hèn chi Mã Quốc Lực kiêu ngạo như vậy, xem ra là đã biết tin tức Điền Mẫn Chính dựa vào hướng của mình, có nắm chắc mình sẽ vì giữ chức vị bí thư đảng ủy hương Duyên Giang của Điền Mẫn Chính, trên chuyện này ủng hộ Thái Khải Minh.

Nghĩ tới đây, Âu Văn Hải thấy ngoại trừ mình cùng Vũ Sĩ Ngân ở ra tất cả thường ủy đều tỏ thái độ, lúc này mới ho khan một tiếng, vừa cười vừa nói: "Tôi nói hai câu đã."

Mã Quốc Lực mí mắt híp lại, trực giác nói cho ông biết, Âu Văn Hải lựa chọn vào lúc này nhảy ra sợ rằng không phải chuyện tốt gì, vốn dĩ ông cho rằng Âu Văn Hải vì giữ vị trí bí thư của Điền Mẫn Chính, khẳng định sẽ dẫn đầu tỏ thái độ ủng hộ đề nghị của mình, thế nhưng kỳ quái chính là, ông ta bất động thanh sắc nhìn xung quanh tất cả mọi người biểu lộ xong, lúc này mới nhảy ra. Rốt cuộc trong hồ lô của ông ta bán thuốc gì?

https://thuviensach.vn

Đối với Âu Văn Hải người này, Mã Quốc Lực cũng tương đối kiêng kỵ, có thể từ cấp phó khoa phó bí thư đảng ủy hương một bước lên trời, trở thành cán bộ cấp xử khu trưởng của khu Đông Phong, nếu như nói cấp trên không có hậu trường cường đại đó là không có khả năng, chỉ là bí thư thị ủy Lý Minh Quốc tự mình đưa ông ta tiền nhiệm, là có thể đủ khiến cho vài người nhìn ra một ít manh mối. Càng không nói thượng cấp của Mã Quốc Lực, thường vụ phó thị trưởng Trương Đồng Ân đã từng nghiêm khắc báo với ông, không phải vạn bất đắc dĩ, không nên tùy tiện đi trêu chọc Âu Văn Hải, bằng không đều không nhất định giữ được ông.

Trương Đồng Ân là người một tay đề bạt Mã Quốc Lực lên, lời nói của ông ta ý tứ tràn ngập cảnh cáo dày đặc, đối với Mã Quốc Lực mà nói vẫn là lần đầu tiên. Vốn dĩ Mã Quốc Lực cũng không muốn trêu chọc Âu Văn Hải, thế nhưng vị trí cục trưởng tài chính đối với Mã Quốc Lực mà nói là mơ ước đã lâu, chỉ cần mình nắm giữ cục tài chính, hơn nữa có được bộ trưởng tổ chức Mã Ngọc Quý, mình mặc dù xếp hạng ba ở thường ủy khu Đông Phong, thế nhưng bí thư và khu trưởng đều không có biện pháp khống chế cục tài chính cùng bộ tổ chức. Cái này đối với Mã Quốc Lực có dục vọng quyền lực rất mạnh mà nói, không thể nghi ngờ là một việc cực kỳ to lớn.

Nhẹ nhàng nhíu lông mày một chút, Mã Quốc Lực nhìn về phía Âu Văn Hải, trong đầu bỗng nhiên hiện lên một suy nghĩ, "Không phải là, người này còn có người mới?"

Chợt nghe Âu Văn Hải cười ha ha, nhàn nhạt nói: "Trên nguyên tắc, tôi đồng ý ý kiến của Hải Yến phó khu trưởng, đề bạt sử dụng cán bộ trẻ tuổi lãnh đạo, là một loại bầu không khí hài lòng của đảng chúng ta những năm gần đây, tại khu Đông Phong chúng ta càng phải chứng thực chính sách của đảng. Nếu kinh nghiệm công tác của Hà Thừa Quý đồng chí hơi thiếu một chút nữa, vậy có thể cho Thái Khải Minh đồng chí tiếp tục làm thường vụ phó cục trưởng cục tài chính phụ tá, lời nói và việc làm của lão đồng chí

https://thuviensach.vn

đều mẫu mực, đối với bất luận một đồng chí tuổi còn trẻ nào, đều có tác dụng không thể thay thế. Ngài xem, bí thư?"

Nói xong, ông nghiêng đầu một chút, cười nói với Vũ Sĩ Ngân đồng dạng có chút sững sờ.

Vũ Sĩ Ngân hơi sửng sốt, tựa như cũng bị Âu Văn Hải bỗng nhiên vứt tới một trái bơm cho chấn kinh rồi, bất quá ông cũng là nhân vật đi ra từ sóng gió, sau khi ngẩn ra lập tức gật đầu nói: "Âu khu trưởng nói có đạo lý, tôi cũng thấy hẳn là như vậy."

Lục Duệ ở phía sau cúi đầu, lộ ra một nụ cười âm hiểm, họ Thái kia, lão tử cho ông kiêu ngạo, nhìn xem ông thế nào!

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Hợp Tung Liên Hoành

Vũ Sĩ Ngân tuy rằng có chút kỳ quái vì sao Âu Văn Hải sẽ chủ động hướng về mình, cam nguyện giao ra vị trí cục trưởng tài chính, thế nhưng dù sao Âu Văn Hải chỉ cần liên hợp với mình, trong mười ba người thường ủy chính phủ, cũng đã chiếm bảy người, vượt quá nửa, tự nhiên có thể đè ép Mã Quốc Lực kiêu ngạo.

"Đã như vậy, vị trí cục trưởng tài chính giao cho Hà Thừa Quý được rồi, Thái Khải Minh tiếp tục làm thường vụ phó cục trưởng, phát triển một chút phong cách của lão đồng chí truyền kinh nghiệm." Vũ Sĩ Ngân cười cười, tiếp tục nói: "Mặt khác, chúng ta hiện tại thảo luận một chút về vấn đề điều chỉnh mấy lãnh đạo hương trấn phía dưới, Mã phó bí thư, tôi thấy ông nửa ngày không nói chuyện, sao, đối với vấn đề cục trưởng tài chính mới còn có nghi vấn gì sao?" Vũ Sĩ Ngân mỉm cười nói.

Sắc mặt mọi người trong phòng đều có một chút biến hóa, trong lòng nói vị Vũ bí thư này lòng dạ vị cũng quá nhỏ hẹp một chút, rõ ràng biết tâm tình lúc này của Mã Quốc Lực khẳng định không được, thế nhưng vào lúc này còn hung hăng xát muối lên vết thương của người ta, quả thật có chút tàn nhẫn. Bất quá nghĩ đến cái vẻ đắc ý vừa rồi của Mã Quốc Lực trước khi Âu Văn Hải lên tiếng, tựa như đã nắm quyền biểu tình, cũng có thể lý giải hành động lúc này của Vũ Sĩ Ngân.

Mã Quốc Lực rất nhanh khôi phục lại từ khiếp sợ, nghe được câu hỏi của Vũ Sĩ Ngân, không có một chút mất tự nhiên mỉm cười, nhàn nhạt nói: "Tôi phục tùng quyết định của tổ chức."

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ của ông rất đơn giản, cho dù Hà Thừa Quý làm cục trưởng tài chính, thế nhưng mình vẫn có thể cho Thái Khải Minh làm mất quyền lực hắn ta, quyền to của cục tài chính vẫn sẽ nắm giữ trong tay của mình. Bất quá ông cũng rất có thâm ý nhìn thoáng qua Âu Văn Hải, không ngờ rằng người kia dĩ nhiên quyết đoán như thế, vừa tiền nhiệm đã thẳng thắn bỏ lại miếng thịt béo cục tài chính này. Cẩn thận ngẫm lại, rất có khí phách của tráng sĩ chặt tay, dù sao ông ta mới đến, cho dù muốn dùng người cũng không có nhiều người như vậy, không bằng làm thuận nước đẩy thuyền cho Vũ Sĩ Ngân bí thư đảng ủy.

Thấy Mã Quốc Lực nhìn phía mình biểu tình trên mặt, Âu Văn Hải rất bình tĩnh, không có một chút bất mãn, bình tĩnh gật đầu với Mã Quốc Lực.

Lục Duệ trong lòng âm thầm trầm trồ khen ngợi, chiêu thức ấy của Âu Văn Hải thật sự là quá đẹp, không chỉ có giành được hảo cảm của Vũ Sĩ Ngân, đồng thời cũng hung hăng cho Mã Quốc Lực một bài học, không đem tay của mình vói vào trong phạm vi chính phủ quản hạt.

Quả nhiên, trải qua chuyện này, ánh mắt của các thường ủy phía dưới nhìn về phía Âu Văn Hải đều có chút khác biệt, tựa như đối với vị khu trưởng tân nhậm này đều có một tia kính nể chi tâm.

"Là như thế này, hương Duyên Giang hiện tại trống ra một vị trí phó bí thư đảng ủy, mặt khác, phó hương trưởng Vương Tường Lâm đồng chí cũng gần đến giờ, mọi người nghị luận một chút, thấy có người thích hợp nào hay không." Thanh thanh tiếng nói, Vũ Sĩ Ngân nói tiếp.

Tất cả mọi người biết, hương Duyên Giang từ trước là một hương trấn khá lớn của khu Đông Phong, bị Lý Hiếu Đức nắm giữ ở trong tay, bí thư đảng ủy Điền Mẫn Chính là tâm phúc của Lý Hiếu Đức, tuy rằng gần đây có tin đồn hắn đã dựa vào Âu Văn Hải, bất quá mọi người đối với vị trí của hương Duyên Giang, vẫn đều tự suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Mã Quốc Lực lông mi nhíu lại, nhưng không nói gì, mà là bộ trưởng tổ chức Mã Ngọc Quý dẫn đầu nói: " Bộ tổ chức chúng tôi trải qua khảo sát, cho rằng Điền Mẫn Chính đồng chí đã không thích hợp tiếp tục đảm nhiệm chức vụ bí thư đảng ủy của hương Duyên Giang, kiến nghị do hương trưởng Hà Chí Quốc đồng chí đảm nhiệm, mặt khác, các lãnh đạo cán bộ khác, cũng cần tiến hành một lần điều chỉnh lớn."

Lục Duệ trong lòng khẽ động, trong lòng nói trọng điểm tới! Xem ra đây mới là lúc mọi người chia cắt địa bàn.

Mã Ngọc Quý vừa dứt lời, thường vụ phó khu trưởng Trần Quốc Dân đã nói: "Tôi tán thành ý kiến của Mã bộ trưởng, nhóm lãnh đạo hiện tại của hương Duyên Giang, quả thật cần tiến hành điều chỉnh một chút, Hà Chí Quốc đồng chí tôi có lý giải nhất định, nắm bắt kinh tế rất có suy nghĩ, tin tưởng dưới sự lãnh đạo của ông ta, công tác của hương Duyên Giang nhất định sẽ đi lên một bậc thang mới."

Kế tiếp, thường ủy một hệ của Mã Quốc Lực đều lên tiếng, mục tiêu đương nhiên là chỉ trích Điền Mẫn Chính, tạo thành phát triển kinh tế của hương Duyên Giang trì trệ không tiến. Vì Hà Chí Quốc thượng vị cổ xuý tạo thế. Trong lúc này Mã Quốc Lực đương nhiên là một câu cũng không nói, ra vẻ rất là bình tĩnh. Bất quá không biết vì sao, ông ta nhìn vẻ mặt mỉm cười của Âu Văn Hải, bản năng có một tia dự cảm bất thường.

Vũ Sĩ Ngân híp mắt, nhìn người của Mã Quốc Lực lên tiếng xong, lúc này mới cười ha ha nói: "Văn Hải khu trường đã từng công tác tại hương Duyên Giang rất nhiều năm, đối với tình huống của chỗ đó hắn là có quyền lên tiếng nhất, không bằng chúng ta nghe nghe ý kiến của ông ta, thế nào?"

Mọi người sửng sốt, lúc này mới nhớ tới Âu Văn Hải, làm đủ tám năm tại hương Duyên Giang, ông ta đối với công tác của hương Duyên Giang trong cuộc họp thường uỷ đúng là người có quyền lên tiếng nhất, tất cả đều nhìn về phía Âu Văn Hải.

https://thuviensach.vn

Âu Văn Hải cười cười, không chút hoang mang nâng chung trà lên nước uống một ngụm, nhìn mọi người chung quanh một vòng, thanh thanh tiếng nói: "Bí thư nói khiến cho tôi rất là thẹn thùng, công tác lâu như vậy tại hương Duyên Giang, cũng không có đem kinh tế chỗ đó xây dựng tốt, là thất trách của tôi."

Dừng một chút, ông lại nói tiếp: "Tôi đến hương Duyên Giang công tác đã có tám năm, không chỉ có là hương Duyên Giang, kinh tế phát triển của toàn bộ khu Đông Phong chúng ta đều lâm vào một khốn cảnh, xí nghiệp quốc hữu đối mặt chuyển hình, kinh tế phát triển đối mặt không ít trắc trở, tin tưởng không chỉ có tại khu Đông Phong chúng ta, tại toàn bộ Mộc Dương thậm chí tỉnh H đều là một vấn đề trọng đại. Tôi nghĩ, chúng ta không nên truy cứu là trách nhiệm của lãnh đạo nào, mà hẳn là nỗ lực nghĩ biện pháp, đi ra khốn cảnh này mới là phương pháp giải quyết chính xác."

Lời này vừa ra khỏi miệng, Vũ Sĩ Ngân không khỏi mỉm cười gật đầu. Ông là người đứng đầu bí thư đảng ủy khu Đông Phong, nếu như dựa theo cách nói vừa rồi của Mã Ngọc Quý, chính người đứng đầu như ông chẳng phải là nên vì kinh tế khu Đông Phong phát triển trì trệ không tiến mà gánh trách nhiệm?

Tán thưởng nhìn thoáng qua Âu Văn Hải, Vũ Sĩ Ngân nói: "Vẫn là Văn Hải khu trường có đạo lý, ông nói xem, đối với điều chỉnh lãnh đạo hương Duyên Giang, ông gươi có ý kiến gì?"

Âu Văn Hải cười ha ha, nhìn thoáng qua Mã Quốc Lực nói: " Ý kiến của tôi rất đơn giản, Điền Mẫn Chính đồng chí tạm không điều động, từ trong khu phân phối một ít nhân thủ bổ sung vào nhóm lãnh đạo hương Duyên Giang, tăng cường sức chiến đấu của bọn họ. Về phần người cụ thể, tôi thấy vẫn là các đồng chí chỉ định đi, tôi mới đến, đối với tình huống của các đồng chí phía dưới cũng không phải rất lý giải."

Một cái bánh ngọt thật lớn, một chiêu âm hiểm cực kỳ!

https://thuviensach.vn

Nghe xong lời nói này của Âu Văn Hải, trong tâm của mọi người đều dâng lên ý nghĩ như vậy.

Một mũi tên trúng hai con chim, không chỉ có bảo vệ vị trí bí thư đảng ủy của Điền Mẫn Chính, còn tung ra một mẫu bánh thật lớn vì những người khác, cho thấy tôi chỉ muốn bảo vệ Điền Mẫn Chính, chuyện còn lại các người tự mình đi lựa chọn. Phải biết rằng mới vừa rồi Âu Văn Hải bán một đại nhân tình cho Vũ Sĩ Ngân, bí thư khẳng định sẽ lựa chọn ủng hộ ông ta, chuyện mà quá nửa thường ủy đều ủng hộ, Mã Quốc Lực dù muốn phản đối, cũng đã thiếu phương pháp xoay chuyển trời đất.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Thắng Một Ván Nhỏ

Vũ Sĩ Ngân khẽ cau mày, ông tự nhiên rõ ràng ý lời nói này của Âu Văn Hải là cái gì, không ngoài việc là nói cho mọi người biết Điền Mẫn Chính là người của tôi, các người không nên có chú ý. Vốn dĩ dựa theo dự định của Vũ Sĩ Ngân, là muốn đem Điền Mẫn Chính xuống, thay một người tâm phúc của mình, bất quá nếu mới vừa rồi tại việc chọn người của cục trưởng tài chính Âu Văn Hải bán cho mình một cái nhân tình, lúc này nếu như mình không đồng ý đề nghị của ông ta, đúng là có chút không thể nào nói nổi.

Nhẹ nhàng gật đầu, Vũ Sĩ Ngân không đợi thường ủy khác lên tiếng, dẫn đầu nói: "Văn Hải đồng chí nói có đạo lý, chúng tôi không thể đem vấn đề lịch sử di lưu đổ tội cho lãnh đạo, mọi việc đều phải nhìn biện chứng, tôi cũng đồng ý tạm thời không nên tiến hành điều chỉnh lớn đối với nhóm lãnh đạo của hương Duyên Giang. Đương nhiên, một ít điều chỉnh vẫn là có thể."

Ông ta nói như vậy, nói rõ là quyết định rồi, dù sao ông thân là người đứng đầu đảng uỷ, sau khi đã quyết định, ngay cả Mã Quốc Lực muốn phản bác, cũng không thể công khai làm trái lại hai vị lãnh đạo đứng đầu và đứng thứ hai, chỉ có thể bất đắc dĩ chấp nhận chuyện này.

Lục Duệ âm thầm cho Âu Văn Hải một ngón cái, thủ đoạn thật là lợi hại, mình bất quá là cung cấp một ý nghĩ cho ông ta, thế nhưng lại bị ông ta phát triển ra nhiều thủ đoạn như vậy. Quả nhiên không hổ là trời sinh làm chính trị, một loạt động tác hoa cả mắt ra, không chỉ có kết hạ thiện duyên cùng Vũ Sĩ Ngân, cũng bảo vệ vị trí của Điền Mẫn Chính. Quan trọng nhất

https://thuviensach.vn

là, Thái Khải Minh vẫn là thường vụ phó cục trưởng của cục tài chính, cho thấy tại cục tài chính, tranh đấu giữa Vũ Sĩ Ngân cùng Mã Quốc Lực còn có cục diện kịch liệt sẽ phát sinh. Lục Duệ nghĩ đến nếu mình không nói ra cái suy nghĩ kia, trong lòng âm thầm phỏng đoán, Âu Văn Hải đã nghĩ tới hay không?

Chuyện kế tiếp rất đơn giản, các thường ủy vì tranh đoạt chức vụ hai thường ủy trống của hương Duyên Giang, ngươi tới tôi đi, các hiển thần thông. Cuối cùng, vẫn là theo tình huống cũ, Vũ Sĩ Ngân cùng Mã Quốc Lực đều tự xếp một người của mình vào hương Duyên Giang. Các hương trấn khác cũng là như thế không khác biệt lắm, thế lực hai bên ngang nhau, ai cũng không làm gì được đối phương.

Thấy bọn họ đều tự phân chia thế lực hoàn tất, Âu Văn Hải vừa cười vừa nói: "Tôi cũng xin bí thư một ngày nghỉ, trong khoảng thời gian này tôi chuẩn bị xuống đến các thôn trấn, đi các phòng ban dạo. Tiền nhiệm bất quá chỉ mới là một lễ bái, tôi cũng mượn cơ hội lộ mặt trước quần chúng và cán bộ toàn bộ khu, để tránh mọi người không nhận ra tôi. Mọi người nghĩ thế nào?"

Lời này vừa ra khỏi miệng, tất cả mọi người nhìn Âu Văn Hải có chút suy nghĩ.

Xem ra vị khu trưởng mới này cũng không phải một nhân vật đơn giản, am hiểu nhiễu loạn trong quan trường. Cái gọi là hiểu rõ, đi nghe tựa hồ là chính phủ khu phân công không chính xác bị đại loạn hiện tại, nhưng ở trên cuộc họp thường ủy nói ra như vậy. Nói rõ là muốn khiến cho cán bộ phía dưới biết có một khu trưởng như thế tồn tại. Ý khác đương nhiên là dành cho cán bộ không có chỗ dựa, thậm chí còn là nói rõ muốn xuống dưới chiêu binh mãi mã.

Hơn nữa ông ta mượn cớ cũng rất thích hợp, là vì thăm dò tình huống phía dưới. Các thường ủy khác không thể phản đối, bởi vì nếu như ai có ý

https://thuviensach.vn

kiến, tính chất của việc này đã có thể thay đổi. Khu trưởng đồng chí vừa tiền nhiệm, muốn làm quen tình huống của trong khu một chút, muốn khiến cho cán bộ quần chúng biết mình tồn tại, để dễ phục vụ cho nhân dân, nhưng các người còn muốn cản trở mọi cách, rốt cục là có dụng tâm gì hả? Không phải là, còn có người muốn khiến cho khu trưởng tân nhậm làm vật trang trí sao?

Đây chính là cái mũ mà đầu của ai đều đội không nổi, phải biết rằng bí thư thị ủy Lý Minh Quốc lúc đầu tự mình đưa Âu Văn Hải tiền nhiệm, đủ để cho cán bộ phía dưới cho thấy mình coi trọng Âu Văn Hải, nếu như biết ông ta bị người tước quyền lực, mỗi người ở đây trong lòng đều rõ ràng, nếu như Lý Minh Quốc mạnh mẽ muốn bắt mình, căn bản là không cần tốn nhiều sức.

Quả nhiên, Âu Văn Hải nói xong câu đó, Vũ Sĩ Ngân biến sắc, lặng lẽ không nói. Biểu tình của Mã Quốc Lực tuy rằng không có gì biến hóa, vẫn là vẻ mặt âm trầm như trước, thế nhưng vẫn nhìn thoáng qua Âu Văn Hải, trong lòng hai người đối với vị khu trưởng tân nhậm đều đề cao vài phần đánh giá. Xem ra vị này quả nhiên là lai giả bất thiện, nói trắng ra cũng vì tranh thủ đủ lợi ích cho mình, xem ra chỉ có thể thuận theo tự nhiên, thấy chiêu phá chiêu.

Lúc đầu dựa theo kế hoạch của Mã Quốc Lực, ngày hôm nay trên cuộc họp thường ủy, cho dù mình không tranh thủ được vị trí cục trưởng tài chính, cũng nhất định đem Điền Mẫn Chính đá khỏi vị trí bí thư đảng ủy của hương Duyên Giang, thay cậu em vợ Hà Chí Quốc của mình. Thế nhưng không ngờ rằng Âu Văn Hải ngang trời sát ra, đầu tiên là tại chuyện cục trưởng tài chính bán một nhân tình thật to cho Vũ Sĩ Ngân, sau đó nói rõ muốn bảo vệ Điền Mẫn Chính. Mặc kệ nói như thế nào, ông ta dù sao cũng là khu trưởng mới tiền nhiệm, quyết tâm muốn bảo vệ một người, sẽ không ai dám không cho ông ta mặt mũi, huống chi thân là bí thư đảng ủy Vũ Sĩ Ngân còn thiếu người ta một đại nhân tình chứ?

https://thuviensach.vn

Âu Văn Hải sở dĩ biểu hiện cương như thế quyết, thật ra cũng có ý nghĩ của mình. Làm quan nhiều năm, ông biết rõ trong một nhóm lãnh đạo, bầu không khí của cuộc họp thường uỷ tầm quan trọng. Mỗi một lần cuộc họp thường uỷ, thật ra đều có hình thức và quy củ cố định. Ngày xưa trong khu Đông Phong là thế chân vạc, bí thư đảng ủy Vũ Sĩ Ngân, khu trưởng Lý Hiếu Đức, phó bí thư Mã Quốc Lực ba phương thế lực rắc rối phức tạp, mà hiện tại Lý Hiếu Đức ngã, biến thành Vũ Sĩ Ngân cùng Mã Quốc Lực hai người tranh phong. Mình vừa tới đây, nếu như dựa theo tình huống của ngày hôm nay phát triển, cuộc họp thường uỷ của khu Đông Phong sau này sẽ không có nơi sống yên ổn của mình, mà đây là điều Âu Văn Hải tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ.

Ngày hôm nay phát ra thuộc về âm thanh mình, chính là muốn nói cho các thường ủy, Âu Văn Hải tôi mới là nhân vật số 2 của khu Đông Phong, ở đây không phải thiên hạ của Vũ Sĩ Ngân cùng Mã Quốc Lực. Phía sau của tôi có lãnh đạo thị ủy làm chỗ dựa, các người có suy nghĩ muốn tước quyền lực của tôi, là tuyệt đối không có khả năng thực hiện.

"Suy nghĩ này của Khu trưởng rất đúng, ông là hẳn là nên lý giải một chút tình huống công tác phía dưới nhiều hơn, như vậy đi, phân công chính phủ khu tạm thời không làm điều chỉnh, đợi khi ông quen thuộc tình huống thì chính phủ bên kia các người tự hành nghiên cứu giải quyết. Đảng uỷ bên này, sẽ không hỏi đến. Ông thấy thế nào? Văn Hải đồng chí." Vũ Sĩ Ngân cười ha hả nói.

Âu Văn Hải gật đầu, bất động thanh sắc nói: "Cảm ơn Vũ bí thư ủng hộ công tác của chính phủ chúng tôi, chúng tôi nhất định chặt chẽ đoàn kết dưới lãnh đạo của đảng uỷ."

Các thường ủy khác cả đám mặt không biểu tình, trong lòng âm thầm phỏng đoán, xem ra khu Đông Phong này lại muốn nghênh đón thời đại tam quốc tranh phách, chỉ bất quá, cũng không biết vị Âu khu trưởng mới đến này có thể chống đối được hai vị bí thư đa mưu túc trí hay không.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ ở một bên nhìn các thường ủy thần tình khác nhau, đặc biệt là Mã Quốc Lực sắc mặt âm trầm thỉnh thoảng trong mắt lóe ra tia sáng không hiểu và Vũ Sĩ Ngân đắc ý dào dạt, trong lòng âm thầm cười lạnh nói: "Các người cho rằng cái này xong rồi sao? Nghĩ thật là đẹp!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Đăng Môn Thỉnh Giáo

Cuộc họp thường uỷ kéo dài đến buổi chiều một giờ, hơn nữa phía sau còn không ít chuyện tình, Lục Duệ buổi tối sáu giờ mới kéo thân thể mệt mỏi của mình về đến nhà, căn nhà ở được phân phối đang lắp đặt thiết bị, đương nhiên, tiền là do phòng làm việc chính phủ bỏ ra. Dựa theo Hà Đông Tiến nói, còn hai ngày nữa là có thể vào ở. Cuộc họp thường uỷ sau khi chấm dứt, Lục Duệ làm thư ký của Âu Văn Hải, phân biệt gọi điện thoại cho người phụ trách của các phòng ban, thông báo đối phương khu trưởng sẽ tới thị sát, an bài xong nhật trình, Lục Duệ lúc này mới trở về nhà.

"Đói bụng lắm hả? Mẹ làm canh cho con gà." Vừa vào cửa, thấy vẻ mặt mệt mỏi rã rời của con trai Hàn Thục Hà liền quan tâm nói.

Lục Duệ khoát khoát tay, đem cặp đặt ở trên bàn, cả người rất không có hình tượng nằm lên sô pha, "Mẹ, con đều sắp thành hoạ dân, mẹ hiện tại làm cho con một con dê, con đều có thể ăn vào."

Lo lắng nhìn con trai, Hàn Thục Hà hỏi: "Sao thế? Đi làm khó chịu trong khu?"

Ba ấy biết con trai hiện tại đang làm thư ký cho khu trưởng, cái này lãnh đạo quan càng lớn càng khó hầu hạ, lỡ như làm sai chuyện gì, ài. . . Thở dài một hơi, Hàn Thục Hà cẩn thận nói: "Tiểu Duệ, bằng không đừng làm quan, con cùng ba của Cường tử đi học việc buôn bán đi."

Lục Duệ trợn trắng mắt, biết mẹ già là vì tốt cho mình, không đợi nói, liền nghe được có người tiếp lời: "Chị dâu, chị nói như vậy tôi không dám."

https://thuviensach.vn

Nông thôn bình thường cũng không có cửa lớn, người ngoài trực tiếp có thể đi vào nhà mình, hơn nữa mùa này vừa trời thu, cửa sổ tự nhiên cũng mở ra. câu nói vừa rồi của Hàn Thục Hà bị người nghe được, đối phương một mặt cười một mặt nói.

Mẹ con hai người ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy một người trung niên đại khái bốn mươi, mặt không tính vuông mày không tính nhọn, mặc một thân âu phục ở nông thôn không thường thấy, thấy Lục Duệ thì vẻ mặt kinh hỉ, vội đi hai bước, nhiệt tình nắm tay cùng Lục Duệ vừa đứng lên, thân thiết nói: "Lục chủ nhiệm, con ngồi, con ngồi đi."

Phía sau của ông ta, là Lý Chí Cường vẻ mặt phiền muộn.

Hàn Thục Hà sửng sốt, không đợi bà ấy nói, chợt nghe Lục Duệ nói: "Chú Lý, chú khách khí như vậy khiến cho con xấu hổ vô cùng. Quan hệ của con và Cường tử, còn cần khách khí như thế sao?"

"Không phải như vậy sao? Sớm nói rồi, đầu gỗ là anh em con, không cần giả như thế!" Lý Chí Cường trong miệng lầm bầm nói một câu, không chút khách khí đặt mông ngồi xuống ghế sô pha, cười hì hì nói với Hàn Thục Hà: "Thím, có gì ăn ngon không? Con ngửi thấy mùi thơm rồi."

Trợn mắt một cái, Lục Duệ đẩy tên nhóc không xem mình là người ngoài này một cái, quát lớn nói: "Cút đi, đi chỗ khác ngồi, tôi với ba cậu nói chuyện một chút."

Người đàn ông trung niên chính là cha của Lý Chí Cường Lý Hoành, ông ta là người tài ba có tiếng tại hương Duyên Giang, lúc trẻ tuổi dựa vào làm khoán đội lập nghiệp, làm việc chung quanh, từng chút từng chút kiêu ngạo, hiện tại đã là người giàu có nổi danh khắp các hương. Tuy rằng xét thấy giao tình thường ngày của đứa nhỏ hai nhà, Hàn Thục Hà biết Lý Hoành nhìn mình và chồng còn có thể dừng xe lại bắt chuyện, thế nhưng

https://thuviensach.vn

đến nhà của mình, đây chính là lần đầu. Hơi có chút nghi hoặc nhìn Lý Hoành.

Lý Hoành cười hắc hắc, chà tay, nói với Hàn Thục Hà: "Chị dâu, chị cùng đại ca sinh được con trai tốt! Sau này có chuyện gì cứ lên tiếng, hương thân với nhau cả, Cường tử cùng Lục chủ nhiệm là bạn học, lão Lý tôi nhất định sẽ nghĩa bất dung từ."

Hàn Thục Hà sửng sốt, không đợi bà ấy nói, chợt nghe thấy con trai cười ha ha, nhàn nhạt nói: "Chú Lý, có gì chuyện tình cứ việc nói thẳng đi, cũng không phải là người ngoài."

Hơi ngẩn ra, Lý Hoành cười nói: "Ngày hôm nay chú tới là có hai chuyện, chủ yếu là đại biểu dượng của Cường tử nói lời cảm tạ con. Con cũng biết, lúc này ổng không tiện gặp mặt con."

Lục Duệ gật đầu, "Chú Lý trở lại chuyển cáo cho Điền bí thư, Âu khu trưởng lần này vì giữ ông ta, đã phải cho ra vị trí cục tài chính. Cái ý nghĩa bên trong, ông ta tự nhiên rõ ràng."

Lời nói của hắn cũng không sai, Âu Văn Hải vì bảo vệ bí thư đảng ủy hương Duyên Giang của Điền Mẫn Chính, không chỉ cho ra cục trưởng tài chính vốn là do khu trưởng chủ quản, còn làm ra thỏa hiệp rất lớn với bí thư đảng ủy, có thể nói là trả một cái giá khá lớn. Nếu như Điền Mẫn Chính còn không biết làm như thế nào, vậy ông ta cũng không cần lăn lộn trong quan trường nữa.

Lý Hoành nghe Lục Duệ nói liên tục gật đầu, ông tự nhiên biết ý của anh em mình bảo mình suốt đêm đến đây. Cuộc họp thường uỷ vừa kết thúc, tin tức cũng đã đồn ra. Khu trưởng tân nhậm Âu Văn Hải cùng bí thư đảng ủy Vũ Sĩ Ngân liên thủ, hung hăng vỗ cho phó bí thư Mã Quốc Lực một bạt tai. Vũ Sĩ Ngân một tay chụp lấy cục tài chính, Âu Văn Hải tận lực bảo vệ vị trí bí thư đảng ủy hương của Điền Mẫn Chính. Hai người kẻ xướng

https://thuviensach.vn

người hoạ, có người nói Mã Quốc Lực luôn luôn hỉ giận không hiện ra sắc khi trở lại phòng làm việc tức giận đến nỗi ném bể cái ly.

Người khác không biết, Điền Mẫn Chính biết mình có thể đặt bước lên thuyền của Âu Văn Hải là dựa vào cái gì, dù rằng có cả mục đích Âu Văn Hải muốn thu liễm nhân tâm ở bên trong, thế nhưng quan trọng nhất là, bởi vì có của Lục Duệ giật dây bắc cầu. Cho nên ngoại trừ gọi điện thoại cho Âu Văn Hải biểu một phen trung tâm, ông còn nhờ anh em của mình Lý Hoành đi đến nhà Lục Duệ bái phỏng, mục đích đương nhiên là vì kết giao quý nhân mới trên quan trường khu Đông Phong, dù sao không phải ai ai đều có biện pháp tham gia công tác không được một tháng, mà đã có thể trở thành cán bộ cấp phó khoa.

Lục Duệ tự nhiên rõ ràng Điền Mẫn Chính muốn biểu đạt thiện ý, đối với loại chuyện này hắn trong lòng biết rõ ràng, cũng không có gì phải từ chối. Nở nụ cười một chút, Lục Duệ nói tiếp: "Chú Lý nói có hai chuyện, chuyện còn lại là cái gì hả?"

Lý Hoành nhìn thoáng qua Lý Chí Cường, cười ha ha giải thích nói: "Là như thế này, khối đất kia chú đã ra mua, bất quá giá cao như con nói, tám ngàn đồng tiền một mẫu đất, thôn ủy sẽ ký hợp đồng với chú."

Lục Duệ lắc đầu, kiên quyết nói: "Chú Lý, đem giá tăng lên hai ngàn, cái tiện nghi này không thể chiếm, để tránh sau này bị người lên án, dù sao con và Điền bí thư còn đang ở khu Đông Phong."

Nghe lời nói của hắn, Lý Hoành sợ hãi cả kinh, ông đương nhiên biết vì sao thôn ủy thôn Duyên Giang sẽ đồng ý bán cho mình một mẫu tám ngàn đồng, không nằm ngoài là thấy mặt mũi của Điền Mẫn Chính. Nghĩ tới đây, ông vội vã gật đầu nói: "Ngày mai chú sẽ cho bọn họ thêm hai mươi ngàn nữa, chú không tham tiện nghi nhỏ."

https://thuviensach.vn

Lý Hoành không phải ngu ngốc, bản thân vì sao có thể hô gió gọi mưa ở hương Duyên Giang, chổ dựa đương nhiên là mặt mũi của anh em Điền Mẫn Chính, hiện tại lại đặt quan hệ với quý nhân Lục Duệ này, tiền đồ sau này khẳng định là quang minh vô hạn, không đáng vì một chút lợi nhỏ trước mắt làm ra nhược điểm.

Lục Duệ cười ha ha, gật đầu. Đối với cái thái độ này của Lý Hoành hắn cũng rất thoả mãn. Lý Chí Cường là bạn hắn, Lý Hoành tự nhiên cũng đáng tín nhiệm, muốn kiếm tiền, trong đầu hắn có biện pháp, nếu như Lý Hoành vì một chút lợi nhỏ mà phá hủy danh tiếng của Điền Mẫn Chính, vậy người này cũng không cần xài nữa.

"Chú Lý, có hứng thú với phú quý hay không?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Bố Cục

Lục Duệ nghĩ rất xa, hắn biết mình không có khả năng vĩnh viễn ở vị trí thư ký mãi, sớm muộn gì cũng có một ngày mình sẽ đến hương trấn, thậm chí đi tới chổ xa hơn. Nếu như mình có thể đến giúp đỡ ra một nhóm xí nghiệp giống như Lý Hoành, đối với bố cục sau này của mình sẽ có lợi rất lớn.

Theo bố cục trong lòng Lục Duệ, trong mười năm sau này, hắn hoàn toàn có nắm chắc xây dựng ra một đế quốc thương nghiệp khổng lồ, chỉ bất quá cái xí nghiệp này phải nắm giữ trong người mà mình có thể tín nhiệm được, bằng không rất có khả năng một cước đạp bay mình.

Theo hắn thấy, Lý Chí Cường cũng là người được chọn tốt nhất để nắm giữ đế quốc thương nghiệp này, dù sao giao tình của hắn với mình cũng có, hơn nữa xuất thân của cha con Lý Chí Cường cũng quyết định bọn họ không có chổ dựa trong quan trường, chỉ có thể lựa chọn dựa vào mình.

"Chú Lý, chú có nghĩ là làm cho sự nghiệp của mình kiêu ngạo?"

Lý Hoành thoáng cái ngây ngẩn cả người, không ngờ rằng Lục Duệ sẽ nói ra lời như thế, tuy rằng biết Lục Duệ lúc này thành quý nhân trong quan trường khu Đông Phong rất có thể có biện pháp kiếm tiền, như vậy xem ra rất có khả năng là Âu Văn Hải tiết lộ cho hắn tin tức.

Cười ha ha, Lý Hoành gật đầu nói: "Coi con nói kìa, nào có ai không muốn phát tài chứ?"

https://thuviensach.vn

Ông không phải ngu ngốc, nếu Lục Duệ có thể nói ra, khẳng định là buôn bán kiếm tiền, cái mình cần làm đơn giản cũng là phối hợp mà thôi. Tối đa khi kiếm tiền, chia chút chỗ tốt cho hắn là được.

Nhìn nụ cười của ông ta, Lục Duệ biết Lý Hoành khẳng định là nghĩ sai, bất quá cái này cũng là nhân chi thường tình, không ai sẽ cho rằng mình có thể có biện pháp nào khiến cho ông ta phát tài, ánh mắt chuyển động, Lục Duệ cười nói: "Trước không vội, hai tháng này phỏng chừng sẽ có người đến mua khối đất của chúng ta, chú nhớ kỹ lời của con, không nên chào giá cao, một mẫu đất năm mươi đến sáu mươi ngàn là được, chúng ta kiếm tiền cũng phải nhường cho người ta có tiền kiếm."

Lý Hoành gật đầu, ông kinh thương nhiều năm, tự nhiên rõ ràng làm việc phải lưu lại đường lui.

"Cường tử, cậu gần đây cũng đừng chạy loạn, hỗ trợ ba của cậu đi, tập trung một chút." Lục Duệ quay đầu, nói với Lý Chí Cường vẻ mặt cười cười.

Lý Chí Cường ngẩn ra, mặc dù có chút nghi hoặc, bất quá vẫn gật đầu. Từ nhỏ trong mấy người bọn họ, Lục Duệ đã là nhân vật ra lệnh, mấy người bọn họ đã sớm thành thói quen nghe theo Lục Duệ chỉ huy, dù sao người này chưa bao giờ làm cho người nhà chịu thiệt.

Nghe được Lục Duệ dặn dò Lý Chí Cường, Lý Hoành hơi nhíu mày, nhìn Lục Duệ nghi hoặc nói: "Tiểu Duệ, con đừng trách chú Lý nhát gan, con nói rõ với chú một chút đi, rốt cục muốn làm cái gì?"

Lục Duệ cười có chút áy náy, lúc này mới nhớ Lý Hoành dù sao không phải Lý Chí Cường, quan hệ với mình còn chưa có sâu như vậy, hắn cười cười, chỉ vào tin tức trên TV nhà mình nói: "Chú Lý, không có việc gì xem tin tức nhiều một chút, rất có lợi."

https://thuviensach.vn

Lý Hoành vừa định nói, nhưng nhớ tới Điền Mẫn Chính dặn dò mình, lúc tới, Điền Mẫn Chính nói qua, mặc kệ Lục Duệ nói cái gì, mình chỉ cần làm theo là được. Tiền đồ của người thanh niên này sau này tuyệt đối là không thể đo lường, có thể tạo quan hệ với hắn, đối với sinh ý nhà mình mà nói tuyệt đối là trăm lợi mà không có một hại.

Nghĩ tới đây, Lý Hoành không chút nào chần chờ gật đầu nói: "Con yên tâm, quay đầu về chú sẽ bắt đầu gom tiền mặt, con cho chú một lời chắc chắn, đại khái lúc nào cần?"

Cúi đầu suy nghĩ một chút, Lục Duệ trầm giọng nói: "Chậm nhất là trước quốc khánh, có thể gom góp được bao nhiêu thì gom góp bấy nhiêu, nếu như có thể, nghĩ biện pháp vay ngân hàng cũng có thể. Nói như thế, chú Lý, lần này chú đầu tư càng nhiều thì kiếm cũng càng nhiều."

Lý Hoành còn chưa nói gì, một bên Lý Chí Cường hơi có chút chần chờ nói: "Đầu gỗ, cậu có thể nói rõ chút không, cái này nếu như lỡ như có sai lầm, nhà của chúng tôi sẽ tiêu."

Lục Duệ thản nhiên cười, "Cậu yên tâm, cho dù các người đền hết, chỉ cần Lục Duệ tôi còn một ngày, nhất định có thể bảo vệ cậu rất nhanh. Không nói cái khác, chỉ nói năm ấy cậu thay tôi đỡ đao, tôi cũng không thể để cho các người chịu thiệt."

Nghe hắn nói như thế, Lý Chí Cường liền không lên tiếng. Mặc dù là Hàn Thục Hà và Lý Hoành hai người cũng lâm vào im lặng.

Lục Duệ cùng Lý Chí Cường hai người là bạn bè từ tiểu học đến sơ trung, năm đó tại sơ trung lúc mỗi ngày cùng nhau đi học, bạn tốt như hình với bóng. Lý Chí Cường từ nhỏ tính cách phô trương, hơn nữa trong nhà lại có tiền, luôn luôn thích gây sự sinh sự. Bình thường hay đánh nhau với người ta, chọc không ít tai họa.

https://thuviensach.vn

Có một lần, bởi vì đánh nhau với một người ngoài trường học, chọc vào một đám lưu manh vô lại, hai người bị đối phương chặn lại trong một ngõ nhỏ.

Lục Duệ đến bây giờ đều nhớ kỹ Lý Chí Cường đối mặt hơn mười tên lưu manh cầm đao trong tay thái độ lạnh lùng đến nỗi làm cho trái tim băng giá: "Lão tử ngày hôm nay chấp nhận thua, bọn mày muốn làm gì tao đều được, thế nhưng không thể đụng đến anh em của tao, bằng không, tao chết cũng có thể kéo một người lót lưng."

Tên đầu lĩnh lưu manh cũng là một nhân vật hung hãn, dù đã chém Lý Chí Cường ba đao, mắt thấy đối phương mất đi năng lực phản kháng, dĩ nhiên còn muốn động thủ, không ngờ rằng lúc này, Lục Duệ vẫn im lặng không nói hình như một đầu gỗ trong giây lát nhào đánh tới hắn, liều mạng chịu một đao của đối phương ở sau lưng, một chiêu khống chế tên lưu manh đầu lĩnh kia.

Nói là khống chế, thật ra cũng là Lục Duệ cầm một con dao gọt trái cây nhỏ, để vào trên cổ của đối phương mà thôi.

Làm cho ngoài ý muốn chính là, Lục Duệ một câu cũng không nói, đâm liền ba nhát trên người tên lưu manh, hơn nữa rất có chừng mực lựa chọn những chổ không phải yếu hại, sau đó mới lạnh lùng nhìn chằm chằm đám lưu manh đối diện có chút kinh hoảng, vẫn như cũ không có một chút âm thanh.

Đám lưu manh đã choáng váng, tất cả mọi người nhìn phía sau lưng Lục Duệ bị chém một đao, thế nhưng tên nhóc này hình như không có cảm giác đau, chỉ là dùng dao đâm lão đại mình, nhìn mình giống như thấy người chết.

Không ai hoài nghi, nếu như bọn họ còn dám tiến về phía trước một bước, đứa nhỏ nhìn qua hào hoa phong nhã vẻ mặt hòa khí có thể lần thứ

https://thuviensach.vn

hai vung tay hay không.

Cứng sợ mạnh, mạnh sợ liều. Những tên côn đồ này rốt cục không khống chế sợ hãi trong lòng, ầm ầm bỏ chạy, ngay cả tên lão đại cũng rốt cục không nhịn được khóc lóc cầu xin Lục Duệ tha thứ.

Sau đó, Lý Hoành mang theo người của mình chạy tới, chỉ nhìn thấy Lục Duệ giống như một đầu gỗ như nhau đứng bên cạnh Lý Chí Cường đang ở quỳ trên mặt đất, thần tình vẫn lạnh lùng như trước, thẳng đến thấy mình trong nháy mắt, mới bỗng nhiên trầm tĩnh lại, thoáng cái hôn mê ngã xuống.

Sở dĩ quan hệ của Lục Duệ và Lý Chí Cường thân mật như vậy, là vì nguyên nhân này.

"Nếu tiểu Duệ con nói như thế, vậy chú sẽ cược, quay đầu lại chú đi tìm lãnh đạo xã thương lượng, xem có thể mượn nhiều một chút hay không." Lý Hoành châm một điếu thuốc lá, khẽ cắn môi nói.

Lục Duệ gật đầu, nói với Lý Hoành: "Hôm nào con đem bảng kế hoạch cho chú Lý, chuyện còn lại chú cùng Cường tử thương lượng làm là được. Chú cũng biết, con là phải đi con đường làm quan, chuyện trên thương nghiệp, con chỉ có thể cho chú chút kiến nghị mà thôi."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Lo Lắng Của Mẹ

Lý Hoành trong lòng khẽ động, ông tự nhiên rõ ràng những lời này của Lục Duệ là có ý gì.

"Lẽ nào nói, đứa nhỏ này đang dọn đường cho mình sau này?" Trong đầu Lý Hoành bỗng nhiên toát ra một ý nghĩ như vậy.

Cười cười, ông gật đầu nói: "Con yên tâm, chú biết nặng nhẹ. Chuyện này sẽ không cho con dính dáng vào. Đúng rồi, con nói xem Hồ Hiểu Kiều kia, nên làm cái gì bây giờ?"

Trong bất tri bất giác, Lý Hoành đã đem Lục Duệ thành người cùng tuổi thậm chí càng cao hơn mình, thái độ hỏi rõ ràng mang theo một tia cung kính.

Lục Duệ trầm ngâm một chút, nghĩ đến thân phận của Hồ Hiểu Kiều, gật đầu nói: "Người phụ nữ này có chỗ hữu dụng, sự tình sau này của chúng ta từ nay về sau đúng là cần một người quen thuộc tình huống phía nam như thế, chú quay đầu lại đi gặp cô ấy, thương lượng chuyện hợp tác một chút."

Lý Hoành gật đầu.

Hai người còn nói một ít việc khác, nói chuyện đủ vài giờ Lý Hoành cùng Lý Chí Cường mới cáo từ rời đi.

Cất bước tiễn Lý gia cha con, Hàn Thục Hà hơi có chút lo lắng nhìn con trai nói: "Tiểu duệ, con làm như vậy, không có vấn đề gì chứ? Mẹ thấy trong tin tức, rất nhiều lãnh đạo đều bởi vì tham ô hủ bại mới ra chuyện."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ cười ha ha.

"Mẹ, mẹ nghĩ cái gì thế, con tính hủ bại cái gì, con bất quá chỉ là đề nghị nghề nghiệp có tương lai phát triển cho chú Lý mà thôi. Con trai của mẹ còn chưa đủ cấp bậc tham hủ."

Hàn Thục Hà cười, cẩn thận nghĩ lại con trai nói cũng đúng, mình xác thực có chút quá lo lắng.

Do dự một chút, Hàn Thục Hà nhìn thoáng qua Lục Duệ nói: "Con trai, con hiện tại rốt cuộc là cấp bậc gì hả? Thư ký khu trưởng có bao nhiêu lớn? Có phải là không khác biệt thôn trường của chúng ta hay không?"

Lục Duệ cười không thành tiếng, hắn chỉ nói mình làm thư ký cho khu trưởng Âu Văn Hải, cũng không có giải thích cấp bậc của mình với cha mẹ, hai ngày trước mình bận đến nỗi đầu óc choáng váng, trong lúc nhất thời cũng chưa kịp nói việc này. Nghĩ tới đây không khỏi cười ha ha nói: "Mẹ, sao thế? Còn có người nói mẹ nghe việc này?"

Hàn Thục Hà lắc đầu nói: "Nào có? Mẹ với ba con đều nhớ kỹ dặn dò của con, đi ra ngoài cũng không nói chuyện của con với người khác. Hơn nữa người trong thôn đều biết con từ chức trong chính phủ hương, nghĩ rằng con muốn đi ra ngoài làm ăn."

Lục Duệ gật đầu, như vậy cũng tốt, tránh những người đó nói loạn, mình cũng không muốn trong nhà biến thành chợ bán thức ăn. Lúc này Âu Văn Hải vừa đứng vững gót chân, vẫn là điệu thấp một chút tương đối tốt.

Nhìn mẹ muốn nói lại thôi, Lục Duệ cười nói: "Mẹ, còn có việc?"

Hàn Thục Hà chần chờ một chút, mới chậm rãi nói: "Dì nhỏ của con giới thiệu cho con một đối tượng, người ta là cô nương Phúc Thắng, cũng tốt nghiệp đại học. Lúc này không phải vừa về tới nhà sao, nghe nói con cũng tốt nghiệp đại học, lúc này mới muốn."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ bị kiềm hãm, không ngờ rằng cha mẹ dĩ nhiên bắt đầu quan tâm hôn sự của mình, nhìn lén nhìn sắc mặt của mẹ một chút, Lục Duệ mới chậm rãi nói: "Mẹ, con hai ngày nay còn phải cùng khu trưởng xuống phía dưới kiểm tra, bằng không, mẹ thương lượng với dì nhỏ một chút, nhờ dì đẩy việc này đi."

"Vậy không được, đều hẹn được rồi, cuối tuần gặp mặt. Con không phải có điện thoại di động sao? Mẹ đem điện thoại của con nói cho dì nhỏ của con, đến lúc đó con và cô gái kia tìm một chỗ gặp mặt trong khu, nhìn xem như thế nào." Thấy Lục Duệ há mồm còn muốn nói cái gì, Hàn Thục Hà trừng mắt, ngắt lời nói: "Dì nhỏ của con đã thương lượng với người ta được rồi, không phải là con còn muốn khiến cho dì khó xử? Con bận thì có thể bận nhiều sao? Thời gian gặp mặt cũng không có hả?"

Lục Duệ nhất thời trầm mặc không lên tiếng, nghĩ thầm không được mình và cô on gái kia gặp mặt một chút là được rồi, ngày mai dựa theo hành trình Âu Văn Hải muốn thị sát các phòng ban trong khu, hắn là sẽ không đi đến hương trấn, cuối tuần dựa theo tính tình của Âu Văn Hải, phỏng chừng cũng sẽ không ở lại ăn, mình có thể tranh thủ lúc rảnh rỗi đi ra gặp cô gái kia.

Suy nghĩ một chút, hắn gật đầu nói: "Vậy được, buổi trưa cuối tuần cô rút thời gian gặp cô ta, bất quá mẹ và dì nhỏ cũng đừng theo, đừng nói với người ta con đang làm gì, tránh giống như chúng ta đang khoe khoang."

Hàn Thục Hà gật đầu, "Mẹ biết, sẽ không nói." Hừ một tiếng, nói: "Hơn nữa, con mẹ cho dù không phải nhân viên công vụ, vậy cũng là sinh viên tốt nghiệp đại học tuấn tú lịch sự!"

Lục Duệ không nhịn được trợn mắt một cái, trong lòng nói mẹ già còn không biết, hiện tại sinh viên đại học đều sắp tràn ngập rồi, muốn trở nên nổi bật trong quan trường, nếu như không có một bối cảnh làm chỗ dựa vững chắc, thật khó mà đi tiếp. Đương nhiên, lời này hắn sẽ không nói với

https://thuviensach.vn

mẹ, hắn chỉ hy vọng mẹ thấy được một mặt rực rỡ của mình, tuyệt đối sẽ không đem trắc trở mà mình đối mặt nói cho trong nhà.

Sống lại một đời, nếu như không thể khiến cho cha mẹ vì tự mình kiêu ngạo ngược lại còn để cho bọn họ lo lắng, Lục Duệ cũng quá có lỗi hai người đã khổ cực nửa đời người.

Hai người đang nói chuyện, cha từ bên ngoài đi đến, thấy Lục Duệ ở nhà, có chút vô cùng kinh ngạc nói: "Tiểu Duệ, con không đến nhà ở trong khu phân à?"

Lục Duệ lắc đầu, cười nói: "Nhà ở còn đang lắp đặt thiết bị, phải qua hai ngày nữa. Buổi tối ngày mai con còn công việc, nên không trở lại ở."

Cha gật đầu, nhìn thoáng qua vợ, ông ở bên ngoài đã nghe được hai mẹ con đang nói cái gì, trầm ngâm một chút chậm rãi nói: "Mẹ con nghĩ cũng có đạo lý, con cũng trưởng thành, nên tìm một người vợ, công tác nếu định ra rồi, cũng nên thành gia lập thất."

Lục Duệ bỗng nhiên có loại cảm giác hạnh phúc nảy lên trong lòng, đây là cha mẹ của mình, không lúc nào không quan tâm mình, mặc kệ mình là ai, đi tới địa phương nào, ngoại trừ cha mẹ, không ai sẽ đối đãi với mình như vậy. Hắn âm thầm phát thề trong lòng, nhất định phải khiến cho cha mẹ hài lòng vui sướng so hơn với đời trước.

Ăn đơn giản một chút, Lục Duệ trở lại phòng của mình, lấy ra một đống văn kiện xem.

... ...

... ...

Sáng sớm ngày hôm sau, Lục Duệ ăn điểm tâm xong ngồi xe buýt đi tới chính phủ khu, trong nhà đã đem tất cả tiền gởi ngân hàng đưa cho hắn đi

https://thuviensach.vn

đầu tư khối đất kia, tuy rằng cha mẹ còn làm một ít sinh ý, bất quá quả thật có chút trắc trở, hắn tự nhiên biết việc này, hiện tại chờ khối đất kia làm cho tình trạng trong nhà chuyển biến tốt đẹp.

"Lục chủ nhiệm, chào buổi sáng!"

"Buổi sáng tốt lành, Lục chủ nhiệm."

Dọc theo đường đi, không ngừng có người vấn an Lục Duệ, hắn cũng gật đầu đáp lễ. Những người này tự nhiên đều biết người thanh niên trước mắt này là tâm phúc của Âu Văn Hải, tin tức của cuộc họp thường uỷ ngày hôm qua hiện tại đã đồn ra toàn bộ khu hầu như mọi người đều biết, ai không biết thủ đoạn của vị khu trưởng mới tiền nhiệm này không phải cao minh bình thường. Mà vị Lục chủ nhiệm này vừa vặn chính là thư ký ông ta mang đến khi nhậm chức, đương nhiên là không ai dám đắc tội Lục Duệ.

Lục Duệ không có đắc ý vênh váo, hắn không phải đứa ngốc, nước của khu Đông Phong sâu lắm, lúc này Âu Văn Hải bất quá chỉ là thắng một trận ở trên cuộc họp thường ủy, khảo nghiệm chân chính còn ở phía sau. Hắn làm tâm phúc cũng không thể để bị nắm bím tóc.

Đơn giản thu dọn phòng làm việc một chút, Lục Duệ thấy Âu Văn Hải đi vào, cung kính nói: "Khu trưởng, dựa theo kế hoạch, ngày hôm nay ngài đi cục công an và cục nông nghiệp thị sát, ngài xem, chúng ta lúc nào xuất phát?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Thị Sát

Âu Văn Hải hơi trầm ngâm một chút, nhìn thoáng qua Lục Duệ nói: " Tình huống của Phương cục trưởng cục công an cậu có lý giải không?"

Lục Duệ gật đầu, cười nói: "Có người nói con trai của Phương cục trưởng đang theo quen với con gái của Mã phó bí thư."

Lông mi giật giật, Âu Văn Hải không cần phải nhiều lời nữa. Những lời này của Lục Duệ đã tiết lộ một tin tức rất quan trọng, đó chính là trưởng cục công an Phương Đại Quý và Mã Quốc Lực đi lại rất gần.

"Ừm, Tiểu Lục, con chuẩn bị một chút, chúng ta một hồi đi cục công an, buổi chiều đi cục nông nghiệp đi một chút." Âu Văn Hải trầm ngâm một chút, nếu mình là khu trưởng chủ quản, không lý do không đi cục công an một vòng, tuy rằng biết rõ Phương Đại Quý khẳng định sẽ không nghe mình bắt chuyện, thế nhưng vẫn phải đi xem.

"Tốt." Lục Duệ gật đầu, lui ra ngoài, thuận lợi đóng cửa lại.

Âu Văn Hải chuẩn bị buổi sáng đi cục công an, buổi chiều đi dạo cục nông nghiệp, kiểm tra tình huống phát triển nông nghiệp của khu Đông Phong một chút, Lục Duệ sáng sớm đem tới một phần tư liệu cho ông, nói là thời đại học cùng mấy người bạn học tìm hiểu ra, ở trong có một hạng mục khiến cho Âu Văn Hải hứng thú, ông chuẩn bị đi thăm dò xem tình huống cụ thể của khu Đông Phong một chút, quay đầu lại thương lượng cùng Lục Duệ một chút, mưu ma chước quỷ của tên nhóc này quả thật không ít, đặt ở bên cạnh mình làm thư ký thì đáng tiếc.

https://thuviensach.vn

Cầm lấy phần tư liệu Lục Duệ cho mình, Âu Văn Hải chăm chú xem. Phát triển nông nghiệp của khu Đông Phong thật ra không có đặc điểm gì, đại đa số đều là trồng trọt, thỉnh thoảng có một hương trấn có thể sẽ có một ngư trường các loại tồn tại, hoặc là có rải rác nuôi trồng, cái loại hình thức sản xuất quy mô hóa, sản nghiệp hóa còn kém lắm.

"Dù gần mà xa!"Thở dài một hơi, Âu Văn Hải chậm rãi đứng lên, đi tới đứng trước một tấm bản đồ, nhìn thôn trang nhỏ đánh dấu bên trong, mình muốn dừng bước tại khu Đông Phong, làm ra một phen sự nghiệp, thật đúng là không dễ dàng như vậy.

Trước không nói có thể xảy ra chuyện gì, chỉ là muốn ở chỗ này thành lập thành viên tổ chức của mình, cũng là một chuyện khó khăn, cũng may có tiểu tử thối Lục Duệ này, hơn nữa phía sau mình có thị ủy bí thư ủng hộ, tuy rằng lúc này có trắc trở, thế nhưng Âu Văn Hải tin tưởng, có thời gian, mình nhất định có thể tại làm ra một phen sự nghiệp khu Đông Phong.

Đương nhiên, những cái này còn chỉ là suy nghĩ đơn phương của ông, điều kiện tự nhiên là một chuyện, dân chúng cần lao là một chuyện, hoàn cảnh là một chuyện, giúp đf` chính phủ cũng là một chuyện, chờ tổng hợp lại điều kiện của mọi chuyện mới có được thành tích khiến kẻ khác lóa mắt xuất hiện.

"Cốc, cốc" Hai tiếng gõ cửa, Lục Duệ đẩy cửa đi vào: "Khu trưởng, tôi đều chuẩn bị xong rồi, có phải là hiện tại đi cục công an?"

Âu Văn Hải gật đầu, cầm lấy điếu thuốc lá trên bàn, cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ trên cổ tay, hiện tại vừa lúc là lúc cục công an đi làm.

Hai người một trước một sau đi xuống lầu, Trịnh Vĩnh Thành đã đem chiếc Santana mới tinh đến đây, Lục Duệ đi nhanh vài bước, lấy tay mở cửa xe, bảo vệ đầu Âu Văn Hải để ông lên xe trước, rồi mới mở cánh cửa ngồi xuống vị trí bên cạnh người lái.

https://thuviensach.vn

"Vĩnh Thành, đi cục công an khu."

Chiếc Santana màu đen chậm rãi khởi động, đi ra đại viện, biến mất trong dòng xe cộ.

Lục Duệ nhìn Âu Văn Hải trong miệng ngậm một điếu thuốc lá, ra vẻ xuất thần, tự nhiên không dám quấy rối. Hắn rõ ràng, Âu Văn Hải khẳng định là khó xử vì vấn đề của cục công an.

Hắn tự nhiên rõ ràng vấn đề của cục công an tuyệt đối không nhỏ, khu Đông Phong trong vòng nửa năm đã thay đổi ba lần trưởng cục công an, cục trưởng đời trước theo Lý Hiếu Đức cùng nhau rơi đài, lúc này cục trưởng tân nhậm Phương Đại Quý cùng phó bí thư Mã Quốc Lực đi lại rất gần, điểm này bí thư Vũ Sĩ Ngân cũng rõ ràng, bất quá mặc dù là như vậy, Âu Văn Hải khu trưởng quan mới tiền nhiệm, nếu không đi thị sát một chút, quả thật không thể nào nói nổi. Thế nhưng mặc dù là đi, sẽ có mấy người nghe ông đây?

Ý của Vũ Sĩ Ngân Lục Duệ đã đoán được, ông ta muốn cho Âu Văn Hải thừa dịp quan mới tiền nhiệm, thu nạp vài người trong cục công an, cho dù không thể nắm giữ cục công an, thế nhưng tốt nhất cũng làm kế hoạch Mã Quốc Lực lợi dụng Phương Đại Quý nắm trong tay cục công an phá hư một chút, dù sao công tác của cục công an tuy rằng là do cục trưởng phụ trách, thế nhưng cụ thể ra thì, rất nhiều công tác đều là nắm giữ trong tay cục trưởng. Hơn nữa cục công an lệ thuộc lãnh đạo trực tiếp là chính pháp ủy, chính phủ khu ở trong đó cũng không có quyền lợi gì, Âu Văn Hải mặc dù là mượn hơi một ít nhân thủ, cũng không có ý nghĩa quan trọng gì, chỗ xấu duy nhất, cũng là làm Mã Quốc Lực càng thêm oán hận khu trưởng này mà thôi.

Trầm ngâm một trận, Lục Duệ thấp giọng nói: "Khu trưởng, nước của cục công an rất sâu."

https://thuviensach.vn

Âu Văn Hải chậm rãi mở mắt, nghe vậy cười nói: "Đâu chỉ là rất sâu, quả thật là vùng giao tranh, quả địa lôi này không dễ đi qua!"

Ông cũng không phải đứa ngốc, quan trường chìm nổi nhiều năm như vậy, nếu như còn nhìn không ra Vũ Sĩ Ngân cùng Mã Quốc Lực đấu sức tại cục công an, vậy ông cũng quá ngu ngốc rồi. Nhìn ánh mắt lo lắng của Lục Duệ, Âu Văn Hải cười, "Sao, sợ tôi dính dáng vào?"

Lục Duệ gật đầu, "Tôi nghe nói tính tình của Phương cục trưởng cục công an không phải tốt, là nhân vật cay độc, còn tâm tồn cố kỵ, ngài. . ."

Âu Văn Hải khoát khoát tay, nhàn nhạt nói: "Mặc kệ thế nào, tôi cung là khu trưởng, phó bí thư đảng ủy. Phương Đại Quý cho dù có ương ngạnh, tại trước mặt tôi, hắn cũng có thể làm gì sao."

Rất nhanh đến cục công an khu Đông Phong, bảo vệ cửa từ xa thấy bảng số xe, sớm mở cửa lớn tự động, cung kính đứng thẳng, nhìn ô tô chậm rãi đi vào đại viện.

Quả nhiên, cục trưởng cục công an Phương Đại Quý lúc này dẫn một đám phó cục trưởng cung kính đứng ở cửa lớn ký túc xá chờ.

Giống như Âu Văn Hải nói vậy, mặc dù là trong lòng đối với vị khu trưởng tân nhậm có chút khinh thường, thế nhưng mặt mũi vẫn phải làm đủ, dù sao người ta là khu trưởng, nếu như Phương Đại Quý gã dám coi khinh Âu Văn Hải lộ ra ngoài, cho dù Mã Quốc Lực cũng không giữ được gã, một người thuộc hạ công khai miệt thị lãnh đạo chủ quản thượng cấp, không ai sẽ nguyện ý muốn.

Chiếc Santana màu đen vững vàng dừng lại, Lục Duệ dẫn đầu từ vị trí bên cạnh người lái đi ra, mở cửa sau, sau đó cung kính đợi Âu Văn Hải xuống xe.

https://thuviensach.vn

Đợi Âu Văn Hải xuống xe, Phương Đại Quý lập tức đi vài bước tới trước mặt của Âu Văn Hải cúi chào: "Hoan nghênh Âu khu trưởng đến chỉ đạo kiểm tra."

Âu Văn Hải cười nhạt một tiếng, nhiệt tình vươn hai tay, nắm tay Phương Đại Quý lắc lắc nói: "Phương cục trưởng khách khí, tôi ngày hôm nay cũng là tới an ủi đồng chí công an của chúng ta một chút."

"Cảm ơn Âu khu trưởng quan tâm, mời ngài vào bên trong!" Phương Đại Quý thân thể hơi về phía sau lui nửa bước, để cho Âu Văn Hải đi đầu.

Âu Văn Hải cũng không khách khí, dẫn đầu đi vào trong tòa nhà.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Võ Bàn

Trong phòng họp của cục công an khu Đông Phong, Âu Văn Hải ngồi ở giữa, bên cạnh là trưởng cục công an Phương Đại Quý, ông cẩn thận nghe Phương Đại Quý báo cáo công tác của cục công an. Tuy rằng mình cũng không kỳ vọng đối phương có thể một lòng với mình, thế nhưng loại báo cáo biểu hiện này vẫn là phải nghe.

Báo cáo công tác của Phương Đại Quý rất chi tiết, hầu như bao quát tất cả nội dung công tác giai đoạn hiện tại của cục công an, bởi vậy có thể thấy được gã nắm cục công an trong tay thế nào. Phải thừa nhận, báo cáo công tác của gã rất có tính kiến thiết, mỗi một hạng mục công tác đều đánh dấu lãnh đạo phụ trách, có thể nói làm rất cẩn thận.

Khi nhận được điện thoại của Lục Duệ, Phương Đại Quý gọi điện thoại qua cho Mã Quốc Lực, trong điện thoại Phương Đại Quý có chút chần chờ hỏi: "Mã bí thư, Âu khu trưởng ngày mai sẽ tới thị sát, chúng tôi nên làm cái gì bây giờ?"

Âm thanh âm u của Mã Quốc Lực truyền đến: "Cái gì mà làm sao bây giờ? Âu khu trưởng là lãnh đạo của chính phủ khu, đến cục công an thị sát là công tác bình thường. Phương Đại Quý anh cũng không phải ngồi trên mông cọp, cần gì phải lo!"

Phương Đại Quý nghe sửng sốt, bất quá nhanh chóng phản ứng là chuyện gì xảy ra. Những lời này của Mã Quốc Lực ẩn chứa tin tức rất quan trọng, Âu Văn Hải là lãnh đạo chủ quản không sai, mình chỉ cần làm tốt

https://thuviensach.vn

công tác tiếp đãi bình thường là có thể. Cho nên gã thẳng thắn giải quyết việc chung báo cáo công tác cho Âu Văn Hải.

"Hiện tại, công tác của cục công an chúng tôi có rất nhiều chỗ đều tồn tại thiếu sót, bất quá tôi tin tưởng, dưới lãnh đạo của chính phủ khu và khu ủy, chúng tôi nhất định có thể chậm rãi cải chính những thiếu sót này, chỉ thị của khu ủy và chính phủ khu về công tác công an chúng tôi sẽ nghiêm ngặt chấp hành, đối với kỳ vọng của các lãnh đạo, tôi đại biểu các đồng chí của cục công an biểu lộ thái độ, nhất định nghiêm túc công tác, làm tốt thần hộ mệnh của dân chúng!" Phương Đại Quý vẻ mặt dõng dạc kết thúc báo cáo công tác của mình.

Lục Duệ trong lòng cười nhạt một trận, Phương Đại Quý này coi Âu Văn Hải là kẻ ngu si sao? Một đống lời nói khách sáo vô nghĩa không gì sánh được, tùy tiện nói một câu chậm rãi cải chính những chổ thiếu sót mà luố lừa gạt qua à, thật đúng là cao thủ thái cực.

Quả nhiên, Âu Văn Hải lạnh lùng nhìn Phương Đại Quý, bỗng nhiên hung hăng vỗ bàn, quát to: "Chậm rãi cải chính? Anh cho rằng đang đi dạo phố sao?"

Tách trà trên bàn bị vỗ mạnh rung lên thoáng cái rơi xuống đất, vỡ thành nhiều mảnh.

"Anh không cần làm cam đoan với tôi, Âu Văn Hải tôi bất quá chỉ là một cán bộ của nhân dân mà thôi. Anh cần làm cam đoan đối với quần chúng của toàn bộ khu! Lúc này trị an của khu Đông Phong không tốt, trách nhiệm rốt cục tại ai tôi không nói, anh hiện tại nói biện pháp gì tôi cũng không muốn nghe, cũng không có hứng thú lý giải. Tôi cho anh thời gian một tháng, nếu như sau một tháng bầu không khí trong khu không có xoay chuyển, tôi không ngại lấy chức cục trưởng của anh trên cuộc họp thường uỷ!"

https://thuviensach.vn

Sắc mặt của Phương Đại Quý trong nháy mắt đỏ lên, gã quả thật không ngờ rằng Âu Văn Hải dĩ nhiên không để ý mặt mũi của mình, trước mặt của toàn thể thành viên đảng uỷ cục công an mở miệng mắng. Vốn dĩ dựa theo suy đoán của gã cùng Mã Quốc Lực, Âu Văn Hải quan mới tiền nhiệm, cần làm nhất là thu mua nhân tâm, tối thiểu khiến cho một phần trong cục công an có thể dựa vào mình, ai nghĩ người ta căn bản sẽ không dự định làm cái chuyện thu mua nhân tâm này, trực tiếp lời lẽ chính nghĩa quát lớn Phương Đại Quý.

"Tôi nhìn tin tức đêm qua, vụ án hình sự phát sinh trong ba tháng gần đây của khu Đông Phong chúng ta nhiều nhất toàn bộ thành phố Mộc Dương, tôi không rõ, có phải là ngưu quỷ xà thần của toàn bộ Mộc Dương đều chạy đến khu Đông Phong? Hay là trên đầu các người mang quốc huy, quên quốc huy trên đầu mình đại biểu cho hàm nghĩa gì, khiến cho đám lưu manh du côn này cho rằng, khu Đông Phong không còn là người dân quần chúng làm chủ! Nếu như là như thế này, tôi muốn hỏi một chút, các người làm ăn cái gì?"

Âu Văn Hải càng nói càng tức giận, âm thanh dần dần cao lên, cả người đều tản mát ra một cổ sát khí, ánh mắt sắc bén đảo qua tất cả lãnh đạo cục công an trong phòng họp, rất có tư thế ai nói sẽ tôi thu thập người đó.

Phương Đại Quý thân thể hơi có chút run, cúi đầu thật sâu chôn trong vai mình, không dám giương mắt nhìn về phía Âu Văn Hải, gã hiện tại mới biết được mình và Mã Quốc Lực đều đánh giá thấp vị khu trưởng mới này, người ta căn bản không cần thu mua nhân tâm, chỉ cần dừng bước trên đạo lý, là có thể đem cục công an thu thập dễ dàng.

"Tôi biết, trong nửa năm này khu Đông Phong xảy ra rất nhiều chuyện, chuyện nhân sự của cục công an cũng có biến động rất lớn, tư tưởng của mọi người có chút dao động là rất bình thường. Thế nhưng, mặc kệ lãnh đạo cấp trên thay đổi thế nào, cũng không có vấn đề gì với các người. Việc mình phải làm, tuần tra, phá án, chuyện nào cũng không thể thả lỏng. Về

https://thuviensach.vn

phần tranh quyền đoạt lợi, tự nhiên có người đi tranh, chém giết, nhưng các người nhớ kỹ, vô luận bọn họ tranh giành thế nào, người làm tốt luôn luôn muốn lưu lại mấy người "

"Nếu như các người đều giống như bây giờ, mỗi ngày đần độn, ngồi ăn chờ chết, dân chúng còn cần công an có ích lợi gì? Như nuôi một đám sâu mọt sao!"

Âu Văn Hải hung hăng phát tiết lửa giận của mình, nhìn thoáng qua cả đám lãnh đạo cục công an cúi đầu như tội phạm, trong lòng thở dài một hơi, đứng lên chậm rãi nói: "Lời của tôi nói chỉ như vậy, hy vọng các người không làm thất vọng lương tâm của mình, không làm thất vọng cảnh huy trên đầu."

Nói xong, trực tiếp mang Lục Duệ rời khỏi phòng làm việc cục công an, nghênh ngang đi.

Từ đầu đến cuối, Âu Văn Hải ở tại cục công an một lời hữu ích cũng chưa từng nói, thái độ cương quyết tới nhất định, khiến cho người chờ nhìn chê cười tất cả đều mở rộng tầm mắt.

... ...

... ...

"Tiểu Lục, cậu nói rất đúng, những người này đã quên quyền lực và trách nhiệm của mình." Ngồi ở trên xe, Âu Văn Hải trầm mặt, thở dài một hơi nói với Lục Duệ.

Lục Duệ cười ha ha, nhàn nhạt nói: "Bọn họ bất quá chỉ là cho rằng mình mặc vào thân cảnh phục, cao hơn người bình thường một đẳng mà thôi, nhưng quên cảnh phục tồn tại."

https://thuviensach.vn

"Thế nào, có biện pháp gì chỉnh đốn cục công an một chút hay không?" Âu Văn Hải chậm rãi mở mắt, nhìn chằm chằm Lục Duệ nói, lúc này tin cậy của ông đối với Lục Duệ đã tăng, giống như trước khi đi cục công an thị sát, Lục Duệ nói với mình, cục công an quả nhiên là một chỗ trống rỗng không gì sánh được, thuần túy là lừa gạt người ngoài báo cáo ứng phó mình.

Nhẹ nhàng lắc đầu, Lục Duệ trầm giọng nói: "Khu trưởng, dục tốc tắc bất đạt!"

Âu Văn Hải sửng sốt, lập tức trầm ngâm một lát mới chậm rãi gật đầu. Giống như Lục Duệ nói, lúc này thật đúng là gấp không được, dù sao mình vừa đứng vững gót chân, vẫn là điệu thấp một ít tương đối tốt.

" Cục nông nghiệp, hy vọng Từ Thừa Quốc đừng cho tôi thất vọng. . ."Trong miệng thì thào tự nói, Âu Văn Hải chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Lục Duệ không nói gì, từ kính sau thấy Âu Văn Hải có chút mệt mỏi, trong lòng bỗng nhiên khẽ động.

"Hay là, mình giúp ông ta."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Gặp Mặt

Trong mấy ngày kế tiếp, Âu Văn Hải cùng bộ trưởng tuyên truyền Hạ Mai Ngọc, bộ trưởng mặt trận thống nhất Lý Minh Giai, phó chủ nhiệm phòng làm việc chính phủ khu Lục Duệ cùng đi xuống tiến hành thị sát đối với các phòng ban chức năng của khu Đông Phong một phen. Trong lúc thị sát, tất cả hành trình của Âu Văn Hải đều là do Lục Duệ đứng ra đồng ý an bài, Lục Duệ không phải ngu ngốc, sở dĩ muốn đi điều tra, không ngoài là vì có thể cho người phía dưới một tín hiệu, chứng minh Âu Văn Hải khu trưởng này tồn tại, cho nên vô luận đi nơi nào, hắn đều là thừa hành nguyên tắc tiến hành cao điệu.

Trong lúc nhất thời, các phòng ban trong khu đều truyền lưu tin đồn về khu trưởng mới, ví dụ như ông ta vỗ bàn tại cục công an, rớt nước mắt vì nông dân tại cục nông nghiệp.

Tròn bốn ngày thời gian, đoàn người Âu Văn Hải thị sát thuỷ lợi cục, cục bảo vệ môi trường, đồng thời thăm viếng gần năm mươi thôn của sáu hương trấn trong khu Đông Phong, an ủi và giám sát các phòng ban làm tốt phòng cháy mùa thu và công tác thu hoạch vụ thu, lúc đầu không có hành trình đầy như vậy, thế nhưng Lục Duệ đem đông đảo phòng ban an bài một chút, thậm chí còn ngay cả cục cán bộ kỳ cựu có rất ít người quan tâm đều cho an bài nhật trình. Đối với hắn tự chủ trương Âu Văn Hải tuy rằng bất động thanh sắc, thế nhưng trong lòng cũng âm thầm vui vẻ. Ông ta không có ý kiến gì, những người khác cũng tự nhiên sẽ không nhiều lời, kết quả là mọi người chạy một vòng lớn trong các cơ quan to nhỏ ở khu Đông Phong. Mãi cho đến buổi chiều thứ sáu, Lục Duệ mới kéo thân thể mệt mỏi về tới căn nhà vừa lắp đặt thiết bị.

https://thuviensach.vn

Trải qua lần thị sát này, khu trưởng Âu Văn Hải hoàn toàn để lại ấn tượng trong lòng toàn bộ quần chúng cán bộ khu, đồng dạng thu hoạch của Lục Duệ cũng không nhỏ, toàn bộ cán bộ của khu Đông Phong đều quen mặt cùng hắn, dù sao mỗi một lần thị sát đều là do hắn an bài của, hơn nữa trong quá trình thị sát, Âu Văn Hải cùng Lục Duệ hầu như là như hình với bóng, thậm chí ngay cả Hạ Mai Ngọc và Lý Minh Giai hai người thường ủy khu ủy cũng không thể thay vị trí của Lục Duệ.

Cho nên tuy rằng Lục Duệ hiện tại bất quá là một người thư ký cấp phó khoa, thế nhưng đứa ngốc mới coi hắn là thư ký. Cục trưởng, bí thư phía dưới cả đám đều cung kính nói một tiếng Lục chủ nhiệm với hắn, tất cả mọi người rõ ràng, vị Lục chủ nhiệm này sớm muộn gì cũng đều phải thăng chức, chỉ bất quá muốn xem hắn sẽ được Âu khu trưởng nhấc lên tới vị trí gì mà thôi.

Buổi sáng thứ bảy, bởi vì là ngày nghỉ, cơ quan chính phủ cũng đều nghỉ, Âu Văn Hải quay về với vợ, Lục Duệ cũng rốt cục tranh thủ rảnh rỗi ngủ một giấc.

Ngủ đến buổi sáng chín giờ hơn, hắn mới bị điện thoại của mẹ già đánh thức, nghe mẹ căn dặn trong điện thoại, Lục Duệ lúc này mới nhớ tới, thì ra ngày hôm nay mình phải đi gặp mặt.

Hắn chui ra chăn, rửa mặt chải đầu một phen, lúc này mới xuống lầu đi đến chỗ hẹn trước.

Mẹ trong điện thoại nói dì nhỏ cùng một cô gái hẹn gặp mặt tại trước cửa công viên Anh Tuấn, chỗ đó là một công viên nổi danh của thành phố Mộc Dương, cảnh sắc bên trong hợp lòng người, ý của người trong nhà tự nhiên rất rõ ràng, cũng là hy vọng hai người có thể tiếp xúc nhiều hơn, dạo vài vòng trong công viên.

https://thuviensach.vn

Ngồi trên xe buýt chen chúc, Lục Duệ vừa suy nghĩ thứ hai có chuyện gì phải làm, vừa nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ không ngừng lui về phía sau. Không đến mười năm, rất nhiều chỗ ở đây sẽ không giống với hiện tại, Lục Duệ không biết mình có thể trở thành người quyết sách trong thay đổi hay không, thế nhưng hắn thầm hạ quyết tâm nhất định sẽ không giống như đời trước nữa đần độn qua suốt đời.

Đi tới trước cửa công viên Anh Tuấn, Lục Duệ dạo qua một vòng phát hiện cô gái kia còn chưa tới. Chuẩn xác mà nói, là hắn cũng không nhận ra đối phương, chỉ là biết số điện thoại của đối phương, nhìn đồng hồ đeo tay thời gian còn sớm, hắn thẳng thắn dạo một vòng quanh công viên.

Nơi này là công viên liệt sĩ của nước cộng hoà năm đó, diện tích không nhỏ, là nghĩa trang liệt sĩ duy nhất của khu Đông Phong, bên trong có các loại thiết bị luyện tập, Lục Duệ nhớ mang máng, mình vài lần ngồi xe đi ngang qua đây, đều thấy bên trong có người luyện tập.

"Tích! Tích!" Vài tiếng âm thanh của tin nhắn vang lên, Lục Duệ lấy điện thoại ra vừa nhìn, thấy điện thoại di động mặt có một tin tức.

"Anh ở nơi nào? Tôi ở cửa công viên."

Lục Duệ ngẩng đầu cẩn thận nhìn một chút, xung quanh phần lớn đều là tình nhân, một mình một người ngoại trừ mình, cũng chỉ có mấy ông bà già lớn tuổi. Hơi chau mày, Lục Duệ cầm lấy điện thoại theo dãy số kia gọi qua.

Một chuỗi âm thanh vang lên, trong điện thoại truyền đến một giọng nữ có chút kiêu căng: "A lô! Ai cho anh gọi điện thoại?"

Lục Duệ lông mày nhăn lại càng chặt, nhẫn nại tính tình nói: "Xin chào, tôi là Lục Duệ, xin hỏi cô là Lý Đông Mai tiểu thư sao?"

https://thuviensach.vn

Bên kia cô gái tên là Lý Đông Mai bên cạnh tựa như có người, ở bên cạnh ngắt lời nói: "Có cái gì mà nói chứ, thật là, chỉ là một người nông dân mà thôi."

Cái âm thanh này tựa như cũng không xa, Lục Duệ nhìn qua phía sau mình, chỉ thấy hai cô gái quần áo cũng đẹp đứng cách mình không xa, đang làm vẻ mặt hèn mọn nhìn mình.

Ngày hôm nay Lục Duệ ăn mặc có chút tùy ý, một thân quần áo bình thường tới cực điểm, cũng không phải hàng hiệu, hơn nữa vài ngày gần đây theo Âu Văn Hải bận rộn ở nông thôn, cũng không để ý bản thân, cho nên nhìn qua có chút già nua.

Bên kia hai người con gái xem ra gia cảnh không tồi, trên người đều mặc cái quần áo loại mấy trăm đồng tiền, bên trái người cầm điện thoại hắn cũng là Lý Đông Mai, một thân trang phục màu đen, mang giày cao gót, nhìn qua có pha vài phần khí chất. Cô gái bên người cô ta cũng không kém, đặt ở trong trường học của Lục Duệ, cũng coi như là mỹ nữ xuất chúng, nhất là Lý Đông Mai, một đôi mắt to rất có tinh thần, mũi cao rất là mê người, chỉ bất quá môi hơi mỏng có vẻ không tốt.

"Anh là Lục Duệ?" Lý Đông Mai không nói gì, ngược lại là cô nữ sinh bên người mở miệng trước.

Lục Duệ gật đầu, trong lòng tuy rằng không thích loại thái độ trên cao nhìn xuống của các nàng, thế nhưng ngại mặt mũi của dì nhỏ, vẫn nở nụ cười nói: "Xin chào, tôi là Lục Duệ."

Nhìn nụ cười của hắn, Lý Đông Mai trong lòng không khỏi âm thầm thất vọng, cô ấy có thể nói là một người nhìn quen mắt ở đại học, trong trường học cũng có không ít người theo đuổi cô ấy, chỉ bất quá người bạn trai trong đại học bởi vì hai nhà cách nhau quá xa, nên lúc tốt nghiệp thì chia tay.

https://thuviensach.vn

Về đến nhà, ngại mặt mũi của thân thích và cha mẹ, lúc này mới tới gặp mặt Lục Duệ, nghĩ hắn dù sao cũng là sinh viên, hắn là có thể có chút thú vị. Thế nhưng không ngờ rằng cũng chỉ là một người bình thường như thế, không chỉ lớn lên không tuấn tú, hơn nữa nhìn qua cũng không giống như đứa nhỏ nhà có tiền, quan trọng nhất là, nhìn qua như ngủ chưa tỉnh, rất là chậm chạp. Điều này làm cho Lý Đông Mai một lòng muốn từ gà mái bay lên thành phượng hoàng rất không hài lòng.

Nhìn thoáng qua Lục Duệ, Lý Đông Mai nhàn nhạt nói: "Anh công tác ở địa phương nào hả?"

Lục Duệ sửng sốt, lúc này mới phản ứng người ta là khảo sát mình, nhàn nhạt cười nói: "Lúc tốt nghiệp trong nhà an bài đi chính phủ hương làm tạm thời, sau đó tôi từ chức."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Công Viên Có Chuyện

Lý Đông Mai nghe vậy nhướng mày, không ngờ rằng dĩ nhiên là một người không việc làm, đối với một nữ sinh như cô ấy mà nói, loại nam sinh như Lục Duệ nhìn qua quyền không có tiền không có công tác cũng không có thật sự là không có lực hấp dẫn gì. Bất quá ngại lễ phép, cô ấy mỉm cười: "Tiểu Lệ, bạn không phải nói muốn đi thăm cậu của bạn sao? Chúng ta đi thôi."

Nói xong, cô ấy âm thầm kéo cô gái bên cạnh mình một chút.

Cô gái tên là tiểu Lệ cũng là một người xinh xắn, sau khi sửng sốt một chút thì có chút hèn mọn nhìn thoáng qua Lục Duệ, lớn tiếng nói: "Không phải như vậy chứ, xin lỗi nha, chúng tôi có việc, đi trước." Nói xong, hai người xoay người muốn đi, dĩ nhiên muốn bỏ Lục Duệ ở đây.

Lục Duệ trong lòng hơi giận, thầm nghĩ đây là cái loại người gì thế, ngại bần yêu phú, trông mặt mà bắt hình dong. Thở dài một hơi, đối với loại con gái này hắn thật đúng là không có gì đáng tiếc, dù sao bên trong là một thằng đàn ông hơn ba mươi tuổi, đối với loại chuyện này Lục Duệ đã sớm có chuẩn bị tâm lý.

Ngay tại lúc này, Lục Duệ nghe bên tai truyền đến một tiếng hô to.

"Này, đồng chí, các người dựa vào cái gì chặn công viên, cái công viên này đã vài chục năm chưa từng thu tiền, các người dựa vào cái gì không cho chúng tôi đi vào!" Tại phía sau của Lục Duệ, chổ cửa công viên bỗng nhiên truyền đến tiếng tranh chấp.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, đúng vậy, chúng tôi tập luyện ở chỗ này lâu như vậy, lần đầu tiên nghe nói muốn thu phí." Một đám người bắt đầu lớn tiếng.

Lục Duệ xoay người vừa nhìn, thì ra là những người lớn tuổi đang vây lấy một người trung niên mặc đồng phục mà lý luận, xem ra đối phương hẳn là người của cục quản lý đô thị.

"Các người ồn ào cái gì, muốn tạo phản phải không! Công viên này là của quốc gia, nói thu tiền là thu tiền, có bản lĩnh các người đừng tiến vào!" Người nọ vẻ mặt không nhịn được quát, giọng rất lớn, bộ dạng rất kiêu ngạo.

Gã dùng sức hô như thế, đoàn người lập tức yên tĩnh xuống. Có mấy ông già nhát gan đã rút lui có trật tự, không nhịn được lui lui về phía sau, bất quá hai người dẫn đầu vẫn tương đối kiên cường, một người bên trong nói: "Lời này của cậu căn bản là là vô nghĩa, chúng tôi mỗi ngày đều tập luyện ở chỗ này, nhiều năm như vậy cũng không ai lấy tiền, dựa vào cái gì các người nói thu là thu hả?"

"Lão gia hỏa này, ông nói cái gì đó? Người khác đều đóng, ông có ý kiến gì hả. Lão tử nói cho ông biết, bắt đầu từ ngày hôm nay, công viên này phải thu phí mới có thể tiến vào, không có tiến thì cút cho tôi, đừng ở chỗ này cả đường đại gia lấy tiền." Người trung niên kia hai mắt mở to nói.

Ông già kia xem ra cũng là một người quật cường, giận dữ nói: "Mày là lão tử của ai? Mày lập lại lần nữa thử xem? Tao đánh chết cái thằng không có gia giáo này!"

Người trung niên nhất thời chán nản, lui một bước hô: "Cảnh sát, cảnh sát ở đâu?" Gã vừa hô như thế, thật đúng là có hai người cảnh sát mặc đồng phục đi tới bên cạnh gã.

"Tôn Sở, anh đến thì tốt quá, mấy tên điêu dân này, anh xem rồi xử lý ba." Người nọ vội vàng nói.

https://thuviensach.vn

Tôn Sở nhíu lông mày một chút, xoay người nhìn lão già nói: "Đại gia, chúng tôi cũng là chấp hành mệnh lệnh của cấp trên, các người rời đi đi, tôi không muốn đem các người đến đồn công an đâu."

... ...

... ...

Lục Duệ thờ ơ lạnh nhạt nhìn đám người này đánh đuổi những ông già kia, lạnh lùng nở nụ cười, hắn có thể khẳng định, nhất định là có người cấu kết, giả vờ mượn danh nghĩa thu phí công viên vơ vét của cải, bởi vì hắn nhớ kỹ, khu Đông Phong cho tới bây giờ cũng không có thông báo tiến hành thu phí với công viên.

Đưa tay lấy điện thoại ra, Lục Duệ suy nghĩ một chút gọi cho Âu Văn Hải.

"Tiểu Lục, nghĩ như thế nào lại gọi điện thoại cho tôi, xảy ra chuyện gì sao?" Âu Văn Hải hơi có chút vô cùng kinh ngạc hỏi.

Lục Duệ vội nói: "Khu trưởng, không có đại sự gì, cũng là tôi gặp phải một chuyện rất thú vị." Nói xong, thì đem chuyện phát sinh tại cửa công viên tự thuật lại, cuối cùng Lục Duệ nhàn nhạt nói: "Khu trưởng, công viên là chổ giải trí nghỉ ngơi cho dân chúng, Mã phó bí thư vài lần nói chuyện đều yêu cầu đề cao chất lượng phục vụ của cơ quan chính phủ, thế nhưng hiện tại công viên Anh Tuấn nhưng thành công cụ vơ vét của cải của vài người, nhưng lại là quản lý thành phố và công an hai phòng ban đều có người chen vào, ảnh hưởng của chuyện này thật không tốt. Chúng ta nếu như không coi trọng, rất có khả năng liên quan đến vấn đề thành tín của chính phủ."

Nói không cần nói rõ, Lục Duệ biết mình không cần nói thêm cái gì, Âu Văn Hải đã rõ ràng ý tứ của mình.

https://thuviensach.vn

Bên kia điện thoại Âu Văn Hải trong lòng cũng khẽ động, ông tự nhiên biết Lục Duệ là có ý gì, cái chụp mũ này đủ ác, đem thành tín của chính phủ lấy ra nói chuyện, ý tứ thẳng chỉ lãnh đạo của cục quản lý đô thị và cục công an giám sát bất lực, còn mơ hồ chỉ ra Mã Quốc Lực là chỗ dựa vững chắc phía sau của hai người cục trưởng này. Nếu như chuyện này thật sự bị nói, chỉ là cái chụp mũ ảnh hưởng thành tín của khu ủy và chính phủ khu, cũng đủ lãnh đạo hai phòng ban cục quản lý đô thị và cục công an chết ngạt.

Âu Văn Hải cũng là người từng trải, tự nhiên rõ ràng Lục Duệ lúc này gọi điện thoại là có ý gì, đương nhiên là hy vọng ông có thể đem chuyện này ra mà “xoắn vào”, ho khan một tiếng, Âu Văn Hải cười nói: "Đã như vậy, vậy đợi đến cuộc họp thường uỷ thứ hai, tôi sẽ đem chuyện này tiến hành thông báo."

Lục Duệ sửng sốt, lập tức rõ ràng ý của Âu Văn Hải, chuyện này không tạo thành ảnh hưởng gì đối với Mã Quốc Lực, thế nhưng có thể gõ ông ta một chút.

Buông điện thoại, Lục Duệ buồn chán dạo qua một vòng, lúc này mới ngồi xe trở lại ký túc xá của mình.

Hà Đông Tiến đã tìm người gắn mạng, Lục Duệ bảo Lý Chí Cường mua một máy vi tính mới cho mình, đương nhiên, tiền đương nhiên là Lý Chí Cường ra, lúc đầu Lục Duệ không muốn, thế nhưng Lý Chí Cường nói rõ ràng, thứ này không phải là hắn mua, là Lý Hoành vì cảm ơn Lục Duệ cung cấp tin tức về khối đất kia cho mình. Lục Duệ cũng không chối từ, quan hệ của hắn cùng Lý Chí Cường ở đây, không đáng vì chút việc nhỏ ấy mà dây dưa.

Không thể không nói, những thứ thú vị trên internet của năm 2001 quả thật không nhiều, Lục Duệ xem lướt qua một ít tin tức trên internet, phát hiện mình đối với vài thứ kia thật sự là lý giải không nhiều lắm, rất nhiều

https://thuviensach.vn

chuyện mặc dù là trước khi sống lại mình cũng biết rất ít, càng không nói hiện tại mình như bị bôi đen hai mắt.

Mở QQ, Lục Duệ đăng nhập vào đó, nhìn thấy ngoại trừ những cái hình đầu đen bên trong mà toàn là của những thằng bạn chung phòng ngày trước, không khỏi cảm thấy rất bất đắc dĩ đối với cuộc sống trạch nam của mình, khi đó bởi vì Đường Yên, mình lên mạng ít thêm người vào nói chuyện phiếm, thế nhưng hiện tại Đường Yên hắn là đã đi kinh thành, còn mình, đã bước đi trên một con đường khác.

Lắc đầu, Lục Duệ đem những suy nghĩ thương cảm vứt ra sau đầu, mở một trang web, bắt đầu xem lướt qua những trang web mà mình dự tính đó giờ.

Nhìn nội dung, Lục Duệ hai mắt sáng lên, chính là cái này, cũng là chiến tích lớn nhất của mình.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Tiệc Rượu

"Lục chủ nhiệm, hoan nghênh hoan nghênh, cậu rốt cục đã tới, tôi nghĩ rằng cậu ngày hôm nay sẽ không tới. Mau vào đi, cơm nước tôi đều cho làm rồi, chúng ta ngày hôm nay là không say không về." Lục Duệ vừa tiến cửa lớn chính phủ hương Duyên Giang, bí thư đảng ủy Điền Mẫn Chính dẫn đầu đi ra đón.

Hắn ngày hôm nay là tới lấy giấy tờ, trước đó đi báo danh cho chính phủ hương Duyên Giang, Lục Duệ đã đem hồ sơ của mình giao cho khoa nhân sự chính phủ hương, hiện tại hắn đã đi làm tại chính phủ khu, cái này đương nhiên là muốn chuyển qua. Thế nhưng hắn lại không ngờ rằng chính là, mình bất quá là tới bàn việc riêng, không chỉ có Điền Mẫn Chính đang chờ hắn, ngay cả Vương Tường Lâm, Trần Hữu Đức mấy người phó hương trưởng, phó bí thư của hương Duyên Giang cũng ở chỗ này.

Lục Duệ trong lòng khẽ động, kinh ngạc nói: "Điền bí thư, ngài đây là làm gì hả? Tôi cũng không nghe nói ngày hôm nay có lãnh đạo nào muốn xuống thị sát?"

Vương Tường Lâm cười ha ha, đi lên trước kéo tay của Lục Duệ nói: "Lục chủ nhiệm, nhìn lời này của cậu nói kìa, cậu không phải là lãnh đạo trong khu sao? Chúng tôi chờ cũng là cậu!" Ông ta hiện tại trong lòng cảm giác thật là đẹp, ai cũng biết Lục Duệ lúc trước tiến vào chính phủ hương là mặt mũi của ông, lúc này Lục Duệ thăng chức, ông đương nhiên là cũng hưởng vinh quang.

https://thuviensach.vn

Bọn họ nói như vậy, Lục Duệ lại càng hoảng sợ, liền nói không dám nhận. Sau đó cùng các lãnh đạo hương nắm tay thăm hỏi, những người này ngày xưa theo hắn thấy đều là nhân vật cao cao tại thượng, thế nhưng hiện tại vẻ mặt mỉm cười hoan nghênh mình, điều này làm cho Lục Duệ trong lòng mơ hồ có chút hưng phấn. Đây là chổ tốt do quyền lợi mang đến, không có thân phận phó chủ nhiệm, người ta để ý tới Lục Duệ hắn là ai mới là lạ.

Lục Duệ tự nhiên cũng rõ ràng, mình ở hương Duyên Giang bất quá chỉ vài ngày, thân phận liền thay đổi, rất nhiều người trong lòng có chút không cho là đúng, càng không nói Âu Văn Hải bây giờ còn chưa có mở ra cục diện, mọi người nhiệt tình đối với mình, là ngại mặt mũi của Điền Mẫn Chính, là bởi vì không muốn đắc tội quý nhân như hắn, đương nhiên, biểu hiện ra đương nhiên là hoà hợp, không ai biểu lộ ra gì cả. Dù sao mặc kệ thế nào, Âu Văn Hải đều là khu trưởng tân nhậm, thật sự muốn sửa trị một cán bộ cấp khoa, cũng chỉ là chuyện của vài phút vài giây.

"Có chuyện gì ăn cơm trước rồi nói, cậu xem đều sắp tới buổi trưa rồi, cũng không thể cho cậu về nhà một chuyến, còn đói bụng mà! Tới, tiểu Lý, cậu đi thông báo cho bà chủ Hồ một tiếng, nói chúng ta sẽ đến, bên kia có thể bắt đầu chuẩn bị lên đồ ăn." Đợi tất cả mọi người nói xong, Điền Mẫn Chính khuôn mặt cười vui vẻ nói với Lục Duệ.

Lục Duệ mỉm cười, tự nhiên rõ ràng ý của Điền Mẫn Chính, ông ta là muốn đem thế lực trên tay của mình hướng về Âu Văn Hải, bất quá đương nhiên là muốn thông qua mình mà thôi. Nghĩ tới đây, Lục Duệ không chối từ, mọi người lên xe, đi về hướng tiệm cơm.

Đợi khi bọn họ đến, tiệm cơm của Hồ Hiểu Kiều đã chuẩn bị một phòng an tĩnh, tuy rằng cô ấy không có lộ diện, nhưng vẫn tặng một chai rượu ngon đến đây.

https://thuviensach.vn

"Lục chủ nhiệm, hương Duyên Giang là quê nhà của cậu, tới nhà cậu đừng khách khí, chúng tôi ở đây, cũng không gì biểu thị, cơm trắng rượu nhạt, trò chuyện biểu lộ tâm ý." Điền Mẫn Chính vừa cười vừa nói.

"Điền bí thư ngài quá khách khí, các vị đang ngồi đều là lãnh đạo cũ của tôi không nói, dựa vào quan hệ của tôi cùng Cường tử, ngài cũng không cần khách khí như vậy, gọi tên của tôi là có thể." Lục Duệ khiêm tốn hồi đáp, tâng bốc mọi người đang ngồi một chút, lại âm thầm chỉ ra quan hệ của mình cùng Lý Chí Cường, coi như là giúp Điền Mẫn Chính ổn định tâm lý.

Điền Mẫn Chính nghe vậy trong lòng âm thầm vui vẻ, Lục Duệ này làm việc quả nhiên là cẩn thận, tuổi nhỏ hèn chi có thể leo đến vị trí bây giờ, toàn bộ khu hiện tại có mấy người không biết đại danh của Lục Duệ hắn, tâm phúc số một của Âu Văn Hải, có người nói Thái Khải Minh của cục tài chính thì là bởi vì con trai nổi lên xung đột với Lục Duệ, kết quả cục trưởng tới tay bị bay đi. Bất quá Lục Duệ ở trước mặt mình còn khiêm tốn như thế, hơn nữa đối với người bên ngoài cũng là vẻ mặt tươi cười, không tồi, không tồi, khác với bình thường.

"Ngồi, ngồi, đều ngồi đi, lão Vương, lão Trần các người cũng đừng khách khí, ở đây không phải chỗ khách khí." Điền Mẫn Chính nói.

Một đám người sau khi ngồi xuống, Lục Duệ đột nhiên phát hiện mình được ngồi ghế chủ tọa, khẽ cau mày, vội vã đứng lên nói: "Có trưởng bối ở chỗ này, tôi sao có thể ngồi chỗ này chứ? Điền bí thư, ngài cái này không phải đánh mặt của tôi sao?"

Điền Mẫn Chính cười: "Cậu là lãnh đạo trong khu, ngồi được, đừng khách khí."

Lục Duệ cố chấp lắc đầu, "Khó mà làm được, Vương phó hương trưởng lúc trước giới thiệu tôi tiến chính phủ hương công tác, là trưởng bối của tôi, ngài là dượng của Cường tử, tôi và hắn tình như thủ túc, tự nhiên cũng coi

https://thuviensach.vn

như trưởng bối của tôi, có hai vị, tôi ngồi ở đây không thích hợp, thật sự không thích hợp."

Một phen chối từ, Lục Duệ cuối cùng ngồi ở bên cạnh Điền Mẫn Chính, không ngờ rằng hành động vô tâm của hắn, tự nhiên giành được hảo cảm của mọi người ở đây, dù sao một người trẻ tuổi bỗng nhiên thành lãnh đạo của mọi người, bên trong rất nhiều người bốn năm mươi tuổi còn không được cán bộ cấp phó khoa trong lòng đương nhiên là khó tránh khỏi có oán khí, thế nhưng thấy biểu hiện của Lục Duệ ngày hôm nay, không ai không phục.

Hèn chi hai mươi tuổi đã có thể thành cán bộ cấp khoa, đắc chí không càn rỡ, tôn lão kính hiền điểm này trên người Lục Duệ được nói vô cùng nhuần nhuyễn, một lần ăn cơm là một lần hài lòng, không hề có vẻ kiêu ngạo, làm ra một tư thái khiêm cung nên Lục Duệ nhất thời khiến cho đánh giá của mọi người đối với của hắn đều cao thêm một tầng.

Rượu qua ba tuần, đồ ăn qua ngũ món. Lục Duệ mỉm cười nói với Điền Mẫn Chính: "Điền bí thư, mắt thấy thu hoạch vụ thu sẽ kết thúc, đối với kinh tế phát triển của mùa đông, hương Duyên Giang quy hoạch sẽ lên kế hoạch như thế nào?"

Điền Mẫn Chính sửng sốt, lập tức hiểu được Lục Duệ không phải tự mình muốn biết, hắn đây là thay Âu Văn Hải hỏi mình.

Thở dài một hơi, buông chiếc đũa Điền Mẫn Chính có chút bất đắc dĩ nói: "Ài, Lục chủ nhiệm, không phải kêu khổ với cậu, nông thôn mùa đông quả thật không có gì làm. Cậu cũng là đi ra ngoài từ hương Duyên Giang chúng ta, tự nhiên biết tình huống thực tế của chúng ta, ngoại trừ trồng trọt, phần lớn người đến mùa đông cũng là ăn không ngồi rồi, những cán bộ chúng tôi cũng không có biện pháp."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ gật đầu, chuyện này hắn tự nhiên biết, bất quá nghĩ đến chủ ý trong lòng, cười cười nói: "Nói cũng không thể nói như vậy, biện pháp luôn luôn là do người nghĩ ra. Chư vị đang ngồi đều công tác hai mươi mấy năm tại hương trấn, làm việc cho nông thôn lâu như vậy, trên tổ chức sẽ không làm như không thấy, chỉ cần mọi người đồng lòng hợp lực, dưới sự lãnh đạo của Điền bí thư đem kinh tế của hương Duyên Giang xây dựng tốt, tôi tin tưởng tất cả mọi người có cơ hội phục vụ cho nhân dân tốt hơn nữa."

Lúc tới trên xe hắn đã nghĩ, trong tay Âu Văn Hải không người dùng được, mình phải nghĩ biện pháp kéo người cho ông ta, Điền Mẫn Chính nếu đã đầu nhập vào Âu Văn Hải, vậy mình thẳng thắn tiết lộ cho ông ta một chút ý, khiến cho người của ông ta nhiệt tình cao lên một chút.

Điền Mẫn Chính sửng sốt, lập tức hiểu được Lục Duệ đây là dọn đường cho mình, ông biết mình hắn là nên cho thấy lập trường, bằng không thì lãng phí một phen khổ tâm của Lục Duệ.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Lập Trường

"Lục chủ nhiệm, không nói gạt cậu, tuổi của tôi cũng không khác biệt lắm, đối với chuyện phát triển lúc đầu nhìn cũng rất nhạt. Bất quá gần đây tiếp xúc với Âu khu trưởng, khiến cho tôi cảm xúc rất sâu. Hiện tại cán bộ chúng tôi sử dụng, quả thật tồn tại rất nhiều vấn đề, rất nhiều cán bộ có năng lực đều bị mai một tại cơ sở. Tôi đã từng biểu lộ qua với Âu khu trưởng, hương Duyên Giang nhất định sẽ kiên quyết nghe theo lãnh đạo của chính phủ khu, nỗ lực đem kinh tế xây dựng đi lên."

Có ý định trong lúc vô tình, Điền Mẫn Chính không có nói khu ủy, chỉ là nói chính phủ khu.

Đám người Vương Tường Lâm sửng sốt, lập tức rõ ràng dụng ý của Lục Duệ cùng Điền Mẫn Chính kẻ xướng người hoạ này ở chổ nào, Âu Văn Hải ở quê nhà lâu như vậy đều có thể đề bạt thành khu trưởng, vậy những người này đâu?

Quả nhiên, chợt nghe Điền Mẫn Chính nói tiếp: "Gần đây chúng tôi nhiều lần mời dự họp hội nghị đảng uỷ, thảo luận làm sao phát triển kinh tế của nông thôn. Trên cuộc họp tôi nhiều lần nhấn mạnh, mặc kệ làm cái gì, nhất định phải kiên trì suy nghĩ cầu mới cầu biến, khiến cho cán bộ có thể có nhiệt tình tại cương vị, có thể toả sáng sức sống, làm nhiều chuyện thực, chuyện tốt vì đảng và quần chúng nhân dân!"

Lục Duệ âm thầm vui vẻ gật đầu, Điền Mẫn Chính nói đã rất rõ ràng, ông ta cho rằng Âu Văn Hải vẫn là có tiền đồ, Ngụ ý đương nhiên là tôi đã ủng hộ Âu khu trưởng, lúc này vị trí bí thư đảng ủy cũng ngồi ổn, mọi

https://thuviensach.vn

người còn lại nếu như muốn tiến bộ, tự nhiên cũng phải đuổi theo Âu khu trưởng, bất quá lời này tự nhiên không thể nói quá trắng trợn, chỉ có thể âm thầm lộ ra, thế nhưng lập trường của ông ta đương nhiên là rất rõ ràng.

"Đúng vậy, Lục chủ nhiệm, cậu là cán bộ đi ra từ hương Duyên Giang chúng ta, hương thân đều cảm thấy kiêu ngạo vì cậu. Âu khu trưởng đã ở hương Duyên Giang chúng ta thời gian không ngắn, tất cả mọi người hy vọng ông ấy có thể mở ra cục diện ở trong khu, như vậy chúng tôi cũng được hưởng phần vinh dự ấy." Trần Hữu Đức cũng không phải ngu ngốc, Điền Mẫn Chính bí thư đã phất cờ đứng vào hàng, ông ta tự nhiên cũng không cam chịu lạc hậu, tâm tư truy cầu tiến bộ người nào không có chứ?

"Nói rất đúng, Điền bí thư, Trần bí thư chúng ta cạn ly, ngày hôm nay có thể cùng mấy vị lãnh đạo cũ nâng cốc ngôn hoan, tôi cảm ơn mọi người tin yêu tôi, chúng ta còn nhiều thời gian, còn nhiều thời gian!" Lục Duệ cười nâng ly rượu, lớn tiếng nói.

Hắn vừa nói như thế, mọi người đã rõ ràng, chuyện tình đã thành công phân nửa, kế tiếp cũng là ăn uống xã giao, kết quả là mọi người người tới tôi đi uống rượu vui vẻ không thôi.

Thời gian trôi qua rất nhanh, lễ quốc khánh cũng sắp tới, Lục Duệ ngược lại rãnh rỗi, hiện tại trên cuộc họp thường ủy Âu Văn Hải cùng Vũ Sĩ Ngân liên thủ, gắt gao áp chế Mã Quốc Lực, mặc kệ là chuyện nhân sự hay là phương diện khác, Âu Văn Hải mặc dù có chút tiến triển, thế nhưng đều bị nằm trong thế yếu, ông cũng rõ ràng, tình huống lúc này không phải mình có thể khống chế. Mặc kệ là Vũ Sĩ Ngân hay là Mã Quốc Lực, đều kinh doanh tại khu Đông Phong nhiều năm, chuyện mình duy nhất có thể làm, cũng là tận lực mở rộng thế lực của mình.

Lần trước nhận được tin tức của Lục Duệ cung cấp, Âu Văn Hải trên cuộc họp thường ủy gõ Phương Đại Quý của cục công an một chút, Lục Duệ thấy rõ ràng, sắc mặt của Mã Quốc Lực âm trầm như cái nồi đất, cũng

https://thuviensach.vn

nương cơ hội này, Âu Văn Hải quả quyết cùng Vũ Sĩ Ngân hợp tác, thân tín của Vũ Sĩ Ngân là Ngũ Vân Sơn thành phó cục trưởng của cục công an, mà vợ của Hà Đông Tiến, được Âu Văn Hải cho phái đến làm cục trưởng cục quản lý đô thị.

Lục Duệ thật ra rất thanh nhàn, gần đây phần lớn thời gian ngoại trừ đi làm, cũng là ở nhà của mình nghiên cứu tư liệu trên internet, hơn nữa nhờ người gọi điện thoại tới khoa tư liệu cán bộ khu Đông Phong, hắn hiện tại đã có thể tìm hiểu đại khái về bối cảnh của mọi người và quan hệ phía sau, tối thiểu biế ai là thủ hạ của ai, hậu trường là ai, Lục Duệ trong lòng biết rõ.

Trong lòng hắn sáng như gương, lúc này bên cạnh Âu Văn Hải ngoại trừ những người vốn dĩ là theo Lý Hiếu Đức, còn lại là một ít người thất bại, cán bộ của khu Đông Phong, phần lớn đều do Vũ Sĩ Ngân cùng Mã Quốc Lực nắm giữ, dù sao bọn họ kinh doanh nhiều năm ở chỗ này, Âu Văn Hải muốn trong khoảng thời gian ngắn chiếm chủ động là không có khả năng. Chỉ có thể đủ nghĩ biện pháp dựa thế, hoặc nói là hợp tác một phương, chèn ép một phương khác, bất quá hành động cụ thể, còn phải do Âu Văn Hải tự mình quyết định, hắn cũng chỉ có thể cho kiến nghị.

Ngồi trên ghế buồn chán, Lục Duệ lẳng lặng xem báo chí, ngày hôm nay là ngày nghỉ thứ ba của quốc khánh, Âu Văn Hải đến kinh thành làm việc, Lục Duệ tự nhiên có thể đoán được, ông ta khẳng định đi gặp Hàn Định Bang, bất quá đó là chuyện rất xa xôi với mình, Lục Duệ lúc này còn chưa tới cấp bậc kia.

Mấy ngày nay Lục Duệ ngoại trừ mỗi ngày đến chính phủ khu bên kia đi dạo, cả ngày ở phòng làm việc xem hồ sơ, hồ sơ hắn xem bao gồm xã hội xây dựng kinh tế, biến cách chế độ xã hội của Mộc Dương năm năm gần đây, coi như là tranh thủ lúc rảnh rỗi, nạp điện cho mình.

Ngoại trừ việc này, Lục Duệ khi ra về thì thẳng thắn ở nhà, mỗi ngày lên mạng tìm thứ mà mình cảm thấy hứng thú.

https://thuviensach.vn

"Reng! Reng!" Điện thoại của Lục Duệ vang lên, lấy điện thoại ra nhìn, dĩ nhiên là tiểu tử Lý Chí Cường.

"A lô, Cường tử, có chuyện gì sao?" Lục Duệ tiếp máy, cười hỏi.

Bên kia của điện thoại Lý Chí Cường cả người tựa như có chút khẩn trương, vội nói: "Đầu gỗ, tới, tới!"

Lục Duệ sửng sốt, không giải thích được hỏi: "Tới cái gì? Tên nhóc cậu nói nói rõ chút, trời có sập xuống đâu, chuyện gì xảy ra?"

Bên kia Lý Chí Cường vẫn lắp bắp nói không ra lời, Lục Duệ biến sắc, lông mày nhăn lại bắt đầu suy nghĩ rốt cuộc là chuyện gì khiến cho Lý Chí Cường thất thố như thế. Bỗng nhiên, Lục Duệ nghĩ tới một khả năng, thầm kêu một tiếng không tốt, mình nghĩ vẫn là quá đơn giản, vội vã nói: "Cường tử, có phải là có người muốn mua đất?"

"Đầu gỗ, cậu quá thông minh, việc này, việc này thật đúng là không dễ làm. Cậu có thời gian không? Hay là đến đây một chuyến đi." Lý Chí Cường thở dài một hơi, nói.

Lục Duệ gật đầu, vững vàng nói: "Đừng có gấp, chúng ta bán cho người ta rẻ một chút là được." Hắn hiện tại rất rõ ràng, người tới mua khẳng định là có lai lịch không nhỏ, khiến cho cha con Lý Chí Cường cũng không dám trêu chọc, bất quá là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi, nếu đối phương tới, vậy mình nói chuyện với bọn họ là được, thế giới này cái này còn chưa có giải quyết được vấn đề, huống chi mình còn có chuẩn bị ở sau.

Nghe giọng điệu trấn định của Lục Duệ, Lý Chí Cường lúc này mới thở dài một hơi, thấp giọng nói: "Đầu gỗ, cậu cẩn thận một chút, đám người này xem ra có lai lịch không nhỏ, nói vậy cho cậu chú ý."

Lục Duệ cười hắc hắc, cúp điện thoại chạy về hướng thôn Duyên Giang.

https://thuviensach.vn

Vừa đi, hắn vừa gọi điện thoại cho Lý Hoành, lúc này tốt nhất là nghe ông ta giải thích.

Quả nhiên, tin tức Lý Hoành cho Lục Duệ khiến cho hắn rất là kinh hãi, người đứng ra dĩ nhiên là Cẩu Tứ tiếng tăm lừng lẫy trong hắc bạch lưỡng đạo của khu Đông Phong, người này năm đó lúc nghiêm trị may mắn tránh được một kiếp, hiện tại làm khai phá địa ốc, bất quá có người nói là làm công cho một vị đại nhân vật trong khu. Lần này, chính là gã coi trọng khối đất Lý Chí Cường mua.

"Cẩu Tứ? Tôi cho ông biến thành chó chết luôn!" Lục Duệ lạnh lùng cười, nắm tay nắm chặt lại.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Lão Tử Cũng Là Đổ Oan Cho Mày

Đối với Lục Duệ mà nói, khối đất lò gạch của thôn Duyên Giang thật ra hiện tại đã không quan trọng, nếu mình đã cột vào cùng Âu Văn Hải, chỉ cần đi từng bước tới, không làm ra lỗi lớn, vài chục năm sau, đợi khi Âu Văn Hải trở thành bí thư thị ủy kinh thành, mình kém nhất cũng có thể thành cán bộ cấp sở.

Bất quá tiền lời của khối đất này, cũng là một biện pháp quan trọng khiến cho điều kiện trong nhà trở nên tốt hơn, Lục Duệ lấy năm mươi ngàn từ trong nhà giao cho Lý Chí Cường, dựa theo tính toán của năm miếng đất, chỉ cần có thể bán được năm mươi ngàn một mẫu, nhà Lục Duệ có thể kiếm trên hai trăm ngàn, cái này đối với cha mẹ cả đời cực khổ bất quá chỉ được chừng một hai trăm ngàn mà nói, giống như là một con số khổng lồ.

Lục Duệ cũng không lo lắng có người sẽ đem chuyện này ra nói, dù sao mình là dựa vào ký ức của kiếp trước mới quyết định mua cái khối đất này, cũng không có liên hệ gì với cấp trên, cho dù có người muốn hất nước bẩn cũng không hất được lên người mình.

Xe taxi nhanh chóng đi tới địa giới hương Duyên Giang, Lục Duệ bảo tài xế đem xe dừng lại ở ngã tư đường, xuống xe lấy điện thoại ra gọi cho Lý Chí Cường.

"Các người ở chổ nào? Tôi tới."

Lý Chí Cường nghe vậy đại hỉ, "Chúng tôi hiện tại ở tiệm cơm của chị Hồ, con nhanh chóng đến đây đi, tên Cẩu Tứ kia rất hung dữ."

https://thuviensach.vn

Hừ lạnh một tiếng, Lục Duệ không nói chuyện, mà là trực tiếp cúp điện thoại, cất bước đi đến hướng tiệm cơm của Hồ Hiểu Kiều.

Đi tới cửa tiệm cơm, lông mày của Lục Duệ liền nhíu lại, cửa tiệm cơm có vài chiếc xe bảy chổ đậu, không chỉ như thế, Lục Duệ còn thấy trong sảnh có ngồi mười mấy người, vừa nhìn là biết không phải hạng người lương thiện.

Trong lòng âm thầm có tính toán Lục Duệ cất bước đi lên lầu, vừa vào lầu hai, thì thấy Lý Chí Cường cùng Hồ Hiểu Kiều hai người đứng ngồi không yên nhìn chung quanh, mà Lý Hoành vừa nói chuyện điện thoại với Lục Duệ thì ngồi trước mặt một người trung niên, xem ra cũng là vừa đến.

"Tứ gia, ngài xem, đứa nhỏ không hiểu chuyện, chúng ta có chuyện gì từ từ thương lượng." Lý Hoành vẻ mặt cười làm lành nói. Ông ta tuy rằng không có giao tiếp với Cẩu Tứ, thế nhưng đã sớm nghe danh tiếng của người này tại khu Đông Phong không được tốt lắm, vì giành sinh ý chuyện gì đều dám làm, thật sự là một tên lưu manh vô lại.

"Bà chủ, sao không buôn bán? Cho tôi hai món đồ ăn, một chai bia, được rồi, thêm một cái bánh bao thịt." Lục Duệ nhàn nhạt nhìn thoáng qua Cẩu Tứ, ngồi xuống, nói với Hồ Hiểu Kiều một bên.

Cẩu Tứ đại khái khoảng bốn mươi, mặc một thân tây trang đen, giày da rất sáng, bất quá cổ khí tức thô bạo trên mặt làm cho tâm sinh chán ghét. Nhìn thoáng qua Lục Duệ, thấy bất quá chỉ là một người trẻ tuổi chưa quá hai mươi, nên không để ở trong lòng, quay đầu lại, nhìn lướt qua Lý Hoành.

"Tôi nói lão Lý này, đứa nhỏ của ông cũng quá không hiểu chuyện, Tứ gia coi trọng cái khối đất này, là cho tiểu tử đó mặt mũi, hai ngàn một mẫu cũng không ít, sao? Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt?"

https://thuviensach.vn

Lý Chí Cường trừng mắt, muốn nói, thế nhưng Hồ Hiểu Kiều bên cạnh kéo tay ông ta, con mắt quét nhìn Lục Duệ bất động thanh sắc, khó khăn nhịn tính tình của mình. Một bên Lý Hoành nghe vậy nở nụ cười khổ, nói: "Tứ gia, coi ngài nói lời này kìa, ngài xem cái này đích xác thực là cho lão Lý tôi mặt mũi. Thế nhưng, khối đất này cũng không phải của một nhà tôi, hai ngàn đồng một mẫu của ngài, tôi thật sự là không có biện pháp ăn nói với người ta."

Cẩu Tứ lạnh lùng nhìn Lý Hoành, gã tự nhiên biết cái giá mà mình mua khối đất này có chút thái quá, nói thật gã cũng rất bội phục Lý Hoành trước mắt, không biết từ nơi nào nhận được tin tức, giành trước mình mua khối đất ấy, phải biết rằng mình cũng là dựa vào một đại nhân vật mới nhận được tin tức này, thèm thuồng đi tới thôn Duyên Giang, nhưng phát hiện cái khối đất này dĩ nhiên đã bị người nhanh chân đến trước, mình tìm tới cánh cửa, tên nhóc không biết sống chết kia dĩ nhiên còn dám ngại mình cho giá thấp!

Ho khan một tiếng, xoa chiếc nhẫn trên tay phải của mình một chút, Cẩu Tứ thản nhiên nói: "Xem ra, cha con lão Lý các người không muốn sống ở khu Đông Phong này nữa."

Lục Duệ nhướng mày, hắn thật sự là không có hảo cảm gì đối với loại ỷ thế hiếp người này, cũng lười nhìn đối phương ở chỗ này biểu diễn, nhàn nhạt nói: "Chú Lý, cái khối đất này hắn cho bao nhiêu tiền một mẫu?"

Lý Hoành sửng sốt, nhìn Lục Duệ không biết nên tiếp lời thế nào, dựa theo ý tứ của hắn, mặc dù là kiếm ít một chút cũng tận lực tránh người như Cẩu Tứ, dù sao thêm một chuyện không bằng ít một chuyện, đắc tội quân tử chớ đắc tội với tiểu nhân, loại rắn độc như Cẩu Tứ, mình thật đúng là không thể trêu vào.

Chần chờ một chút, Lý Hoành nói: "Tiểu Duệ, cái này. . ."

https://thuviensach.vn

Không đợi ông ta nói xong, Cẩu Tứ có hứng thú nhìn Lục Duệ nói: "Thế nào? Mày là bên kia?"

Lục Duệ gật đầu, hờ hững nhìn gã, bình thản nói: "Cái khối đất này là ba mẹ tôi và chú Lý cùng mua, ông muốn cũng được, năm mươi ngàn một mẫu."

"Ha ha ha ha. . ." Cẩu Tứ bỗng nhiên nở nụ cười, một lát sau tàn bạo nhìn Lục Duệ nói: "Xem ra Tứ gia tao lâu lắm không đi ra, những người trẻ tuổi này đều đã quên tao là ai! Dĩ nhiên còn dám nói điều kiện với tao! Tiểu tử thối, mày dựa vào cái gì?"

Lục Duệ vẫn như trước mặt không biểu tình nhìn gã, nhàn nhạt nói: "Chỉ bằng khối đất đó là của tôi."

"Của mày? !" Cẩu Tứ đột nhiên đề cao âm điệu, quát to: "Một hồi nữa sẽ không còn là của mày. Nó là của tao!"

Lạnh lùng nhìn chằm chằm vào người đàn ông đối diện có khuôn mặt dữ tợn, Lục Duệ lạnh lùng nói: "Ông đừng quên, trên đời này còn có vương pháp, ông muốn cường mua cường bán? Tôi nói cho ông biết, không có cửa đâu!"

Cẩu Tứ giận dữ cười ngược, lắc đầu đứng lên, cười dữ tợn hướng về phía Lục Duệ: "Tại khu Đông Phong này, lão tử cũng là vương pháp!"

Nhìn bộ dạng kiêu ngạo của gã dạng, Lục Duệ tựa như mất đi hứng thú, lấy điện thoại ra, bình tĩnh bấm số điện thoại. Một bên Cẩu Tứ thấy như vậy, không khỏi nở nụ cười, lớn tiếng nói: "Tùy tiện mà gọi người, lão tử muốn nhìn xem, tên nào dám ra mặt thay mày! Phải biết rằng, ngay cả trưởng cục công an lão tử cũng xưng huynh gọi đệ."

Nhìn thấy Lục Duệ cầm điện thoại để tới bên tai, một lát sau nói với điện thoại bên kia: "Xin chào Phương cục trưởng, tôi là Lục Duệ của phòng làm

https://thuviensach.vn

việc chính phủ."

Điện thoại bên kia truyền đến âm thanh có chút nghi hoặc, "Lục chủ nhiệm, có chuyện gì sao? Sao lại gọi điện thoại cho tôi hả?"

Lục Duệ cười nhạt một tiếng, nhìn thoáng qua Cẩu Tứ có chút nghi hoặc không giải thích được, bình tĩnh nói: "Tôi hiện tại ở tiệm cơm Phượng Hoàng của thôn Duyên Giang hương Duyên Giang, có người coi trọng khối đất nhà tôi, cường mua cường bán, còn mang theo một đám lưu manh đến, nói cho tôi kiến thức cái gì gọi là vương pháp! Theo hắn nói, người ta có xưng huynh gọi đệ với Phương cục trưởng đấy." Dừng một chút, Lục Duệ nói có ám chỉ: "Xem ra trị an xã hội của khu Đông Phong chúng ta rất có vấn đề, dĩ nhiên còn có xã hội đen cấu kết cùng nhân viên chính phủ!"

Phương Đại Quý đầu óc nổ ầm một tiếng, nghiến răng nghiến lợi nói: "Họ Lục kia, cậu không nên ngậm máu phun người!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Ngậm Máu Phun Người

Phương Đại Quý hiện tại rất hận Âu Văn Hải, ngay cả Lục Duệ cũng bị gã hận, lần trước Âu Văn Hải thị sát tại cục công an, không chỉ có vỗ bàn còn hiên ngang lẫm liệt hung hăng răn dạy mình một lần, hơn nữa không lâu sau ông ta lại lợi dụng chuyện đồn công an cùng cục quản lý đô thị cấu kết loạn thu phí hung hăng sửa trị mình một phen, mạnh mẽ giúp bí thư đảng ủy Vũ Sĩ Ngân nhét vào một thường vụ phó cục trưởng trong cục công an, điều này làm cho Phương Đại Quý nghẹn họng, lửa giận trong lòng lớn không ngớt.

Khi nhận được điện thoại của Lục Duệ thì Phương Đại Quý có chút vô cùng kinh ngạc, kỳ quái tâm phúc số một của Âu Văn Hải sao có thể gọi điện thoại cho mình? Không phải là là Âu Văn Hải lại phát hiện chổ không tốt gì của cục công an?

Đang kỳ quái, chợt nghe đế Lục Duệ nhàn nhạt nói ra câu cảnh phỉ cấu kết, Phương Đại Quý nhất thời cũng không đè được cơn tức của mình, chửi ầm lên nói: "Họ Lục kia, cậu đừng ở đây ngậm máu phun người, Phương Đại Quý tôi cũng là cán bộ cấp khoa, sao có thể làm cái loại chuyện này? Tôi muốn đi ủy ban kỷ luật kiện cậu tội phỉ báng!"

Lục Duệ cười, cầm điện thoại không có chút ý sợ hãi nói: "Tôi ở tiệm cơm Phượng Hoàng của hương Duyên Giang, anh tự đến xem đi, Phương Đại Quý, anh đừng cho là tôi hù dọa anh, tôi thấy vị trí cục trưởng của anh ngồi không được lâu!"

https://thuviensach.vn

Nhìn Cẩu Tứ một bên trừng to mắt ra, hừ lạnh một tiếng, Lục Duệ ngồi xuống, một tiếng cũng không nói.

Sở dĩ có cái lo lắng này, là bởi vì Lục Duệ trong lòng rất rõ ràng, Cẩu Tứ nếu có thể kiêu ngạo lâu như vậy, thì tất nhiên là có liên hệ với cơ quan công an, cho dù không phải Phương Đại Quý, cũng chạy không được một phó cục phía dưới. Trách nhiệm lãnh đạo bất lực của Phương Đại Quý gã cũng chạy không được, lúc này chính là thời khắc mấu chốt của thế lực ba bên, Phương Đại Quý lần trước đã té ngã, lần này sợ rằng sẽ không may.

"Đầu gỗ, vừa rồi, vừa rồi cậu gọi điện thoại cho ai vậy?" Lý Chí Cường đi tới bên cạnh của Lục Duệ, thấp giọng hỏi.

Lục Duệ nhìn thoáng qua Cẩu Tứ có chút nghi hoặc, không mặn không nhạt nói: "Không có gì, Phương cục trưởng của cục công an trong khu, trước đó cùng Âu khu trưởng thị sát gặp qua vài lần, gần đây bị sửa chữa rất thảm, xem ra lần này cũng không may."

Cẩu Tứ thần sắc thay đổi, đại nhân vật phía sau của gã tự nhiên rất quen thuộc với Phương Đại Quý, gã cũng biết Phương Đại Quý gần đây qua không thoải mái, nghe nói khu trưởng mới tới tựa như rất có biện pháp, đem cục công an sửa trị một phen, rất là chỉnh đốn.

"Vị tiểu bằng hữu này, xưng hô như thế nào hả?" Cẩu Tứ ánh mắt chuyển động, cười ha ha nhìn Lục Duệ nói.

Gã không phải không nghĩ tới cho đám thủ hạ bên dưới xông lên thu thập mấy tên đui mù này, thế nhưng mới vừa rồi Lục Duệ gọi điện thoại quả thật khiến cho gã có chút hết hồn, nếu như đối phương thật sự có thể dùng một cú điện thoại gọi Phương Đại Quý trưởng cục công an tới, mình sợ rằng thật đúng là không làm gì được người ta.

Cái này gọi là dân không đấu cùng quan, mình thường ngày đối phó đám thảo dân này cũng bình thường mà thôi, nếu chọc người của chính phủ,

https://thuviensach.vn

đừng nói Cẩu Tứ gã, dù là Phong Ngũ gia năm đó danh chấn ba tỉnh Đông Bắc có thể thế nào? Không phải kết quả vẫn là ăn đạn sao? Bao nhiêu lưu manh hô gió gọi mưa, cuối cùng đều bị chính phủ xử lý. Cho nên Cẩu Tứ từ trong lòng có loại cảm giác kiêng kỵ đối với nhân viên công vụ, càng không nói Lục Duệ biểu hiện ra ngoài cái loại thái độ cả vú lấp miệng em, cao cao tại thượng không đem gã để vào mắt, càng làm cho Cẩu Tứ cảm thấy mình tựa như đụng đến một khối thiết bản.

Nhìn thái độ của Cẩu Tứ, Lục Duệ ngay cả con mắt cũng không liếc nhìn gã một cái nói: "Ông chờ xem, Phương Đại Quý lập tức đến ngay, tôi muốn nhìn xem, ông có phải thật sự là xưng huynh gọi đệ với gã không."

Cẩu Tứ đã sắp khóc, gã cũng chỉ là một tên khoác lác, bất quá chỉ là một tên côn đồ, ỷ vào em gái theo một đại nhân vật của thành phố, lúc này mới nổi lên tại khu Đông Phong, thế nhưng người nọ gần đây dặn dò gã, không nên gây sự tại khu Đông Phong, bởi vì khu trưởng tân nhậm của khu Đông Phong không phải đèn dầu đã cạn, chỉ cần xảy ra chuyện, bị người nắm được nhược điểm, mặc dù là người đó cũng không giữ được gã.

Chỉ là lợi nhuận của khối đất lần này thật sự là quá lớn, chỉ cần mình có thể giành trước người khác mua được khối dât dùng để cải tạo trại tạm giam, tối thiểu có thể được một triệu lợi nhuận, cho nên Cẩu Tứ mới chuẩn bị đi, bí quá hoá liều ủa đi tới thôn Duyên Giang. Lại không ngờ rằng đụng phải Lục Duệ một người gan gốc như thế, trực tiếp một cú điện thoại gọi tới trưởng cục công an Phương Đại Quý, chụp cho người ta cái mũ cảnh phỉ cấu kết.

Không đợi hai người nói được mấy câu, chợt nghe bên ngoài truyền đến còi cảnh sát đinh tai nhức óc, ngay sau đó tiếng bước chân ầm ầm từ dưới lầu một truyền đến, nương theo những tiếng bước chân này còn có một tiếng hét lớn: "Đem đám khốn này bắt lại cho lão tử, quay đầu lại tôi tìm các người tính sổ!"

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó, một trận tiếng bước chân truyền đến, Phương Đại Quý mặc một thân cảnh phục nổi giận đùng đùng lên lầu, đi tới trước mặt của Lục Duệ trầm giọng nói: "Họ Lục kia, cậu dám nói lão tử là cảnh phỉ cấu kết, ngày hôm nay cậu lấy ra chứng cứ, bằng không chúng ta không để yên!"

Lục Duệ không chút hoang mang nhìn vẻ mặt lửa giận của Phương Đại Quý, nhàn nhạt nói: "Phương cục trưởng, ngài tốt nhất hỏi vị Cẩu Tứ gia này một câu, chổ của tôi có ghi âm, ông ta mới vừa rồi dự định dùng cái giá hai ngàn đồng một mẫu cường mua đất mà nhà của chúng tôi bỏ mười ngàn đồng ra mua không nói, mà còn dám kêu gào, tại khu Đông Phong này, ông ta cũng là vương pháp! Tôi thật ra muốn hỏi ngài một chút, người như thế, cục công an các người làm sao để cho bình an vô sự đến bây giờ?"

Phương Đại Quý sửng sốt, quay đầu lại nhìn thoáng qua Cẩu Tứ, con ngươi cũng co rụt lại, gã tự nhiên biết thân phận của người này, cũng biết vị đại nhân vật phía sau gã, do dự một chút, vừa định nói một câu mềm mại, khiến cho hai bên giải hòa, nhưng thấy khóe miệng Lục Duệ nổi lên nụ cười. Trong giây lát nghĩ đến, có phải là Âu Văn Hải chuẩn bị lợi dụng cơ hội này bắt mình?

Gã tuy rằng không phải thường ủy khu ủy, thế nhưng lại biết trên cuộc họp thường ủy hiện tại, khu trưởng Âu Văn Hải và bí thư đảng ủy Vũ Sĩ Ngân liên thủ, vững vàng khống chế cuộc họp thường uỷ, phía sau chỗ dựa của mình Mã phó bí thư bị áp chế rất thảm. Nghĩ tới đây, gã không khỏi nhớ tới phó khu trưởng Lâm Thiên Minh luôn luôn mặt cười vui vẻ, có người nói phó khu trưởng không biết từ nơi nào điều tới vẫn cố định ủng hộ Âu Văn Hải, mà Âu Văn Hải cũng có ý khiến cho ông ta phân công quản lý công an chính phủ, phòng ban tư pháp.

Nghĩ tới đây, Phương Đại Quý lạnh lùng nhìn thoáng qua Lục Duệ, trong giây lát hung hăng đi qua hướng Cẩu Tứ, mắng: "Ông muốn chết có phải không, dám đối nghịch cùng Lục chủ nhiệm!"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ nhướng mày, bình tĩnh nói: "Phương cục trưởng, lời này nói của ngài, hình như là Lục Duệ tôi khi dễ người vậy, phiền phức ông làm rõ ràng, hiện tại tôi chính là người bị hại!"

Xấu hổ cười cười, Phương Đại Quý thấp giọng nói: "Lục chủ nhiệm, chúng ta đi ra nói chuyện một chút được chứ?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Hòa Bình Ngoài Ý Muốn

Phương Đại Quý hiện tại hận không thể đá chết Cẩu Tứ, thế nhưng nghĩ đến người phía sau gã ta, lại phải nhịn xuống. Tuy rằng gã vừa rồi cũng nghĩ qua có thể cho Lục Duệ không biết sống chết trêu chọc vào một kẻ địch cường đại, thế nhưng nghĩ đến mình hiện tại đã dính dáng vào, nhanh chóng dập tắt cái ý niệm kia trong đầu. Dù sao trí tuệ chính trị của mọi người cũng không thấp, chỉ cần gặp chuyện không may, đối phương không có khả năng không nghi là mình phá rối.

Ho khan một tiếng, hắn đi tới trước mặt Lục Duệ thấp giọng nói: "Lục chủ nhiệm, chúng ta đi ra nói chuyện một chút, thế nào?"

Lục Duệ nhướng mày, xem ra mình đoán không ai, Cẩu Tứ quả nhiên có hậu trường, hơn nữa tựa như cái hậu trường này còn rất có bối cảnh, bằng không ngay cả Phương Đại Quý trưởng cục công an đều có chút kiêng kỵ gã ta.

Nhẹ nhàng gật đầu, Lục Duệ cùng Phương Đại Quý đi tới một góc.

"Phương cục trưởng, có cái gì, cứ việc nói thẳng là được." Lục Duệ nhìn thoáng qua Phương Đại Quý, mặt không biểu tình nói.

Phương Đại Quý tựa như cũng không có hứng thú tốn nhiều nước miếng với Lục Duệ, cười cười nói: "Nếu Lục chủ nhiệm sảng khoái như thế, tôi cũng đi thẳng vào vấn đề, em gái của Cẩu Tứ, là Cẩu Nguyệt Hương phó cục trưởng cục chiêu thương của thị ủy chúng ta."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ trong lòng cả kinh, bất quá biểu tình trên mặt vẫn như trước bình thản không gì sánh được, chỉ à một tiếng, nhìn Phương Đại Quý nói: "Sao? Phương cục trưởng cùng Cẩu phó cục trưởng nhận thức?"

Phương Đại Quý trong lòng thầm mắng đầu bò, cần lão tử nói ra à. Trên mặt đồng dạng là bất động thanh sắc, "Lục chủ nhiệm, tôi cùng Cẩu phó cục trưởng cũng coi như quen thuộc, mọi người nếu cũng không là người ngoài, tôi thấy chuyện này coi như hết, thế nào?"

Lục Duệ không nói gì, bởi vì hắn thấy Cẩu Tứ bên kia đã lấy điện thoại ra bắt đầu bấm số điện thoại, xem ra là tìm cứu binh. Quả nhiên, không được chốc lát, thì thấy Cẩu Tứ khuôn mặt cười vui vẻ đem điện thoại đưa cho Lục Duệ: "Lục chủ nhiệm, mời tiếp điện thoại."

Trong mắt hiện lên một đạo hàn mang, Lục Duệ nhìn thoáng qua Cẩu Tứ, trong lòng gật đầu. Mới vừa rồi bị mình làm cho mất mặt lớn như vậy, lúc này còn có thể cười vui vẻ, người này thật đúng là có chút thú vị.

Đem điện thoại tới, Lục Duệ bình tĩnh nói: "Xin chào, tôi là Lục Duệ."

Bên kia điện thoại vang lên một tiếng cười khanh khách, "Ha ha, xin chào Lục chủ nhiệm, tôi là Cẩu Nguyệt Hương của cục chiêu thương."

Trong đầu của Lục Duệ cấp tốc xoay quanh hình tượng của người phụ nữ này, khoảng chừng ba mươi, nghe âm thanh hắn là cũng khá xinh, thế nhưng Lục Duệ vẫn cả kinh, ba mươi tuổi mà có thể làm đến phó cục trưởng cục chiêu thương, khẳng định không phải đèn cạn dầu. Huống chi anh trai ruột của cô ấy bị mình thu thập giải quyết xong còn khách khí như vậy, Lục Duệ tự vấn đổi thành mình mà nói, khẳng định đã giận dữ rồi.

Quả nhiên, chợt nghe Cẩu Nguyệt Hương tiếp tục nói: "Đã sớm nghe nói đại danh của Âu khu trưởng khu Đông Phong, Lục chủ nhiệm nếu là thư ký của Âu khu trưởng, tự nhiên cũng là trẻ tuổi đầy hứa hẹn. Anh trai là cẩu

https://thuviensach.vn

thả, không biết đã đụng tới Lục chủ nhiệm, tôi thay mặt anh ấy xin lỗi Lục chủ nhiệm."

Lục Duệ cười ha ha, khách khí nói: "Nói quá lời, nói quá lời, lệnh huynh chỉ bất quá là có chút hiểu lầm với tôi, chưa nói tới đụng chạm gì. Lời này của ngài đã hơi quá, tôi làm sao dám nhận."

Bên kia điện thoại Cẩu Nguyệt Hương thoả mãn gật đầu, anh trai mình có đức hạnh gì, cô ấy đương nhiên là biết rõ, cú điện thoại này cũng là rất bất đắc dĩ, nếu như không phải người phía sau mình dặn dò không được đắc tội Âu Văn Hải, dựa theo tính tình của cô ấy, đã sớm bão nổi, sao có thể làm vẻ mặt ôn hoà đối với một người thư ký cấp phó khoa. Bất quá nếu Lục Duệ biết điều như thế, cô ấy tự nhiên cũng muốn bánh ít đi, bánh quy lại, vừa cười vừa nói: "Lục chủ nhiệm yên tâm, tôi nhất định sẽ quản giáo anh tôi, sẽ không khiến cho anh ấy quấy rối của cậu."

Lục Duệ trong lòng khẽ động, lúc này hắn đã nhớ tới tư liệu của Cẩu Nguyệt Hương, trong đầu đem quá trình lên chức của người đàn bà này suy nghĩ một lần, bỗng nhiên toát ra một suy đoán lớn mật, cười hắc hắc nói: " Lời này của Cẩu cục trưởng cũng không đúng, không quấy rối tôi là không được!"

Cẩu Nguyệt Hương sửng sốt, trong lòng nói không phải là tên nhóc này còn muốn chỗ tốt?

Chợt nghe Lục Duệ nói: "Là như thế này, tôi dự định đem khối đất lệnh huynh coi trọng bán cho anh ấy, đương nhiên, giá đã thương lượng, tôi khẳng định khiến cho lệnh huynh kiếm lời to là được."

Lời này vừa ra khỏi miệng, không chỉ có là Cẩu Nguyệt Hương, ngay cả Phương Đại Quý và Cẩu Tứ đều ngây ngẩn cả người, không ngờ rằng Lục Duệ dĩ nhiên lại dùng thủ đoạn như thế.

https://thuviensach.vn

Cẩu Nguyệt Hương không hổ là một người phụ nữ thông minh, rất nhanh rõ ràng ý của Lục Duệ, vừa cười vừa nói: "Vậy cảm ơn, phiền phức Lục chủ nhiệm đem điện thoại cho anh tôi, tôi dặn vài câu với anh ấy."

Lục Duệ đem điện thoại đưa cho Cẩu Tứ, chậm rãi đi đến hướng đám người Lý Chí Cường bên kia.

Cẩu Nguyệt Hương này tuyệt đối không đơn giản, cô ấy lúc xưa chỉ là một người nhân viên công tác bình thường của cục chiêu thương, vào năm 95 còn chỉ là một khoa viên. Có một lần đi cùng lãnh đạo đến cảng thành khảo sát, không biết làm sao, dĩ nhiên sau khi khảo sát trở về được thăng làm phó khoa trưởng của cục chiêu thương, ngay sau đó là một đường đèn xanh, hiện tại ngồi ở ghế phó cục trưởng cục chiêu thương. Mà Lục Duệ tựa hồ nghe người đề cập qua, thị trưởng Ngụy Hòa Quang cũng là từ phó thị trưởng chủ quản chiêu thương dẫn tư thăng lên.

Quan trọng nhất là, Lục Duệ rõ ràng, phía sau Cẩu Nguyệt Hương khẳng định có một người thường ủy thị ủy.

Hắn không phải ngu, mình bất quá là một thư ký khu trưởng, Cẩu Nguyệt Hương người ta là phó cục trưởng thực quyền của cục chiêu thương, sao có thể đem mình để vào mắt? Cho dù là Âu Văn Hải khu trưởng, chỉ sợ cũng không ở trong mắt của các cục trưởng đã vào thị ủy, sở dĩ cô ấy đối với mình khách khí như vậy, rất có khả năng là bởi vì đã biết quan hệ phía sau của Âu Văn Hải. Nói cách khác, cô ấy kiêng kỵ chính là bí thư thị ủy Lý Minh Quốc, kiêng kỵ chính là Hàn Định Bang!

Lục Duệ nghĩ tới, chỉ là Lý Minh Quốc sợ rằng không đủ trình độ khiến cho Cẩu Nguyệt Hương chủ động tạo quan hệ tốt với mình, dù sao Âu Văn Hải tuy rằng nhìn qua là người của Lý Minh Quốc, thế nhưng cục chiêu thương cùng khu Đông Phong tám gậy cũng kéo không tới quan hệ, cô ấy không đáng làm như thế, vậy thì chỉ có một khả năng, người đàn bà này từ

https://thuviensach.vn

trong miệng của một vị thường ủy thị ủy biết được quan hệ của Âu Văn Hải cùng Hàn Định Bang, cho nên mới để ý và cẩn thận như vậy.

Điểm này Lục Duệ thật ra không có đoán sai, Cẩu Nguyệt Hương thật đúng là tình phụ của thị trưởng Ngụy Hòa Quang, từ năm 95 lúc cô ấy đi cảng thành khảo sát theo Ngụy Hòa Quang, quả nhiên là số làm quan, bất quá cô ấy cũng rất thông minh, chưa bao giờ chủ động yêu cầu Ngụy Hòa Quang cái gì, Ngụy Hòa Quang thậm chí cho rằng tình phụ của mình thật sự yêu mình, cho nên mới lần lượt đề bạt cô ấy. Trước đó một thời gian về tranh đoạt khu trưởng của khu Đông Phong, thị ủy tiến hành một phen cò kè mặc cả, cuối cùng rơi vào trên người Âu Văn Hải, quả thật khiến cho Cẩu Nguyệt Hương lúc nào cũng quan tâm việc này lấy làm kinh hãi.

Càng làm cho cô ấy giật mình chính là, Ngụy Hòa Quang biết anh trai Cẩu Tứ của cô ấy làm một ít chuyện không tốt tại khu Đông Phong, bình thường lui tới đều là mở một con mắt nhắm một con mắt, lần này cũng rất nghiêm trọng cảnh cáo cô ấy nói: "Bảo anh của cô lập tức rời khỏi khu Đông Phong, không nên lọt vào tay của Âu Văn Hải, bằng không tôi đều không giữ được hắn!"

Những lời này khiến cho Cẩu Nguyệt Hương luôn luôn cho rằng Ngụy Hòa Quang không gì làm không được cảm thấy ngoài ý muốn, chợt nghe Ngụy Hòa Quang vẻ mặt bất đắc dĩ chỉ chỉ bầu trời, trầm giọng nói: " Phía sau Âu Văn Hải là bối cảnh thông thiên!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Tin Tức Điều Động

Cẩu Nguyệt Hương rất thông minh, bằng không cô ấy cũng không có khả năng từ một người tiểu khoa viên leo đến vị trí bây giờ, dù sao cô ấy đã hơn ba mươi tuổi, không còn là độ tuổi trẻ đẹp, Ngụy Hòa Quang có thể duy trì quan hệ tình nhân thời gian dài như vậy cùng cô ấy, cũng là do cô ấy hiểu được lúc nào nên tiến lúc nào lên lùi. Nhận được cái tin tức kia, Cẩu Nguyệt Hương lập tức gọi điện thoại cho anh trai không nên thân của mình, nói ngắn gọn, thần sắc nghiêm nghị bảo gã lập tức cút khỏi khu Đông Phong, không được làm ăn gì tại khu Đông Phong.

Cô ấy không phải đứa ngốc, hậu trường có thể khiến cho Ngụy Hòa Quang thị trưởng này đều kiêng kỵ, khiến cho Lý Minh Quốc bí thư thị ủy trực tiếp đặc biệt đề bạt, người phía sau của Âu Văn Hải, tối thiểu cũng là quan viên cấp bộ của tỉnh, nhưng còn là cấp bộ tỉnh thực quyền, tiến vào thường ủy tỉnh ủy, bằng không sao có thể khiến cho Lý Minh Quốc và Ngụy Hòa Quang đồng thời cảm thấy vướng tay chân. Cô ấy trăm triệu không ngờ rằng, cái gọi là thông thiên của Ngụy Hòa Quang, là chỉ kinh thành.

Cũng là vì nguyên nhân này, cho nên khi Cẩu Nguyệt Hương nghe nói anh cùng thư ký của Âu Văn Hải nổi lên xung đột, phản ứng đầu tiên cũng là cơ hội tới. Cô ấy nghe Ngụy Hòa Quang nói qua, Âu Văn Hải căn bản là không phải người của Lý Minh Quốc, người ngoài đều cho rằng Lý Minh Quốc đề bạt Âu Văn Hải, ông ta nên là người của bí thư thị ủy, lại không biết Lý Minh Quốc căn bản chính là vì đưa Hàn Định Bang một nhân tình. Chuẩn xác mà nói, Âu Văn Hải không có phe phái, tại thành phố Mộc

https://thuviensach.vn

Dương, ông ta thuộc về cái loại ai đều muốn mượn hơi, ai đều không muốn đắc tội.

Cẩu Nguyệt Hương cũng không nghĩ như vậy, nếu không người nguyện ý đắc tội, vậy mình có thể thử kết thân với ông ta, cho dù không thể trở thành bạn bè, tối thiểu cũng không làm kẻ địch, dù sao chuyện gì trên quan trường đều nói không chính xác, mọi người nhìn mặt hòa thuận, về phần quan hệ bên dưới làm sao, cũng chỉ có bản thân mình biết.

Đối với tư liệu của Âu Văn Hải, cô ấy cũng tìm người lý giải một chút, biết được người này đắc tội bí thư thị ủy tiền nhậm, bị để đó không dùng đã nhiều năm, lúc tiền nhiệm ngay cả người nhà cũng không mang, chỉ dẫn theo một người thư ký vừa tốt nghiệp đại học, có người nói lúc ở chính phủ hương có quan hệ thân mật với ông ta.

Trước tiên, Cẩu Nguyệt Hương khẳng định, thư ký này là tâm phúc số một của Âu Văn Hải, chỉ cần Âu Văn Hải và người phía sau ông ta không ngã, thư ký trẻ tuổi tên là Lục Duệ sau này tất nhiên là tiền đồ vô lượng.

Chuyện ngày hôm nay, là một cơ hội!

Cẩu Nguyệt Hương trong đầu cấp tốc chỉnh lý lại, giác quan thứ sáu của phụ nữ nói cho cô ấy biết, mình có thể lợi dụng cơ hội này, tạo quan hệ tốt cùng Lục Duệ. Lúc này mới buông tư thái, chủ động kết giao với Lục Duệ. Mà tựa như người trẻ tuổi họ Lục cũng có ánh mắt, dĩ nhiên chủ động thoái nhượng, làm tốt với mình.

... ...

... ...

Lục Duệ ngồi ở trên ghế, uống một ngụm nước trà, nhìn Cẩu Tứ cúi đầu khom lưng nghe điện thoại, trong đầu cũng đang không ngừng nghĩ mới lời vừa rồi Cẩu Nguyệt Hương nói, xem ra người đàn bà này hẳn là biết một

https://thuviensach.vn

chút nội tình, bất quá cô ấy không ngờ rằng Lục Duệ ngay từ đầu đã không dự định kết giao cùng cô ấy.

Đối với loại người như Ngụy Hòa Quang, Lục Duệ quả thật là không có một chút hảo cảm, dưới sự lãnh đạo của ông ta, kinh tế của Mộc Dương ngày càng sa sút, đường đường thành phố lớn thứ tư của tỉnh H, tổng sản lượng kinh tế lại đứng cuối toàn bộ tỉnh, còn kém hơn mấy thành phố nhỏ khác. Một người lãnh đạo như vậy, Lục Duệ căn bản không tin cái mông ông ta sạch sẽ. Chỉ bất quá mình lúc này hữu tâm vô lực, cho dù là Âu Văn Hải, bất quá cũng là một khu trưởng cấp chính xử, muốn động vào những người này, nói dễ vậy sao?

Bất quá Lục Duệ biết, ngày lành của Ngụy Hòa Quang cũng sắp hết rồi, không quá nửa năm, ông ta sẽ bị bắt giữ. Lúc này, bí mật điều tra của uỷ ban kỷ luật tỉnh hẳn là đang tiến hành.

Một lát sau, Cẩu Tứ cúp điện thoại, chậm rãi đi đến trước mặt của Lục Duệ, cung kính nói: "Lục chủ nhiệm, vừa rồi có đắc tội, mong rằng ngài đại nhân bất kể tiểu nhân, đừng để ở trong lòng."

Lục Duệ cười ha ha, thản nhiên nói: "Không đánh không quen, ông chủ Cẩu khách khí."

Cẩu Tứ nhìn người thanh niên này, mới vừa rồi trong điện thoại, em gái mắng gã chó máu lâm đầu, nói rằng, tên họ Lục này nói làm sao thì phải làm vậy, dù cho một đồng cũng không kiếm được, cũng phải nghĩ biện pháp tạo quan hệ với hắn.

"Lục chủ nhiệm, ngài xem khối đất kia, bao nhiêu tiền có thể bán cho tôi?" Cẩu Tứ vẻ mặt tươi cười nhìn Lục Duệ. Trong lòng thầm nghĩ, dù cho mày nói một trăm ngàn một mẫu tao cũng chấp nhận, cùng lắm đại gia tao đi chổ khác kiếm lại là được.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ quay đầu nhìn thoáng qua Lý Hoành, nhẹ nhàng gật đầu, loại sự tình này không cần hắn đứng ra, dù sao thân phận của hắn khác biệt, giao thiệp nhiều không phải tốt.

Lý Hoành là lão yêu tinh lăn lộn nhiều năm trên xã hội, Lục Duệ vừa nhấc đầu thì ông ta liền rõ ràng chuyện gì, vội vã đứng lên nói với Lục Duệ: "Lục Duệ à, con không phải có việc sao? Đi trước đi, chú cùng ông chủ Cẩu bàn là được."

Lục Duệ gật đầu, cười nói: "Vậy được, chú Lý cùng ông chủ Cẩu bàn đi, mẹ con cũng đang chờ con, chúng ta không nói nữa. Trong khu con còn có việc, đi trước."

Lý Hoành sao còn không rõ ràng ý tứ của hắn, đá Lý Chí Cường còn đang sững sờ một cái nói: "Thằng ngu này, còn không nhanh chóng lái xe đưa Lục Duệ trở về."

Lý Chí Cường còn đang sững sờ cả kinh, vội vã theo Lục Duệ đi ra ngoài cửa.

Đi tới cửa, Lục Duệ quay đầu nhìn về phía Phương Đại Quý đứng ở nơi đó nói: "Phương cục trưởng, phiền phức ngài làm chứng, để tránh người khác nói có giao dịch tin tức gì."

Thấy Phương Đại Quý xấu hổ gật đầu, Lục Duệ lúc này mới cất bước đi xuống lầu.

Ngồi ở trên xe của Lý Chí Cường, Lục Duệ nhắm mắt lại, trong đầu nhanh chóng nghĩ rất nhiều chuyện. Âu Văn Hải nhậm chức khu trưởng đã hơn một tháng, hơn một tháng này, tuy rằng nắm giữ một ít phòng ban, bất quá tương đối mà nói, thực lực của ông ta vẫn là quá yếu. Trong thường ủy, chỉ có Lâm Thiên Minh không biết vì sao vẫn giữ nhất trí với Âu Văn Hải, người khác, Âu Văn Hải cũng không mượn hơi được một ai. Cho dù là công tác của chính phủ, ông ta cũng không thể nắm giữ toàn bộ.

https://thuviensach.vn

Nên làm sao mới có thể mở ra cái khốn cục này đây?

Lục Duệ lâm vào trầm tư thật sâu, không chỉ có hắn, thậm chí Âu Văn Hải cũng đang rầu rỉ, ông ta dù sao cũng là khu trưởng, cuộc họp thường uỷ nằm trong thế yếu cũng phải cam chịu, lẽ nào ngay cả chính phủ bên này cũng không thể hoàn toàn khống chế được sao?

Ngay khi trong đầu Lục Duệ đang loạn không biết nên làm thế nào cho phải, Âu Văn Hải đang ngồi trong nhà Hàn Định Bang ở kinh thành, đồng dạng cũng là mặt ủ mày chau.

"Định Bang, ý của ông là, tôi sẽ bị điều động?"

Âu Văn Hải rốt cục không nhịn được, dẫn đầu mở miệng hỏi.

Hàn Định Bang ngồi ở phía sau bàn làm việc, nhìn ông bạn già vẻ mặt lo lắng, sắc mặt cũng rất nghiêm túc, trầm giọng nói: "Ông phải động, Mộc Dương rất nhanh sẽ có thay đổi lớn, lúc này ông ở đây, cũng không phải một chuyện tốt."

Âu Văn Hải thần sắc nghiêm túc lại, thử nói: "Thành phố đã xảy ra chuyện?"

Hàn Định Bang không có trả lời, chỉ là cúi đầu nói: "Không chỉ có là ông, Lý Minh Quốc được điều nhiệm làm thường vụ phó tỉnh trưởng, ông đi phòng đốc tra tỉnh ủy là được rồi."

Thấy Âu Văn Hải lộ ra một thần sắc khiếp sợ, Hàn Định Bang nói tiếp: "Trên tay có mầm móng nào không tồi hay không, gần đây trung ương đoàn tổ chức một hoạt động giao lưu cán bộ, tôi có thể an bài bọn họ đi trung bộ tỉnh."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Tiền Đồ Tự Cẩm

Phòng làm việc khu ủy Đông Phong, trên vách tường có năm chữ lớn phục vụ cho nhân dân, hai bên trái phải phân biệt là cờ đảng và quốc kỳ, có vẻ trang trọng dị thường. Phía dưới ghế của mười ba vị thường ủy khu ủy Đông Phong dựa theo số vào chỗ, Lục Duệ và thư ký Chu Cương của bí thư đảng ủy Vũ Sĩ Ngân đảm nhiệm ghi chép hội nghị.

Hội nghị chủ yếu là thảo luận về vấn đề điều chỉnh một loạt nhân viên của chính phủ.

Bộ trưởng tổ chức Mã Ngọc Quý dẫn đầu lên tiếng, ông ta báo cáo một chút cán bộ cần điều chỉnh sắp tới, ngoài dự đoán mọi người chính là, ông ta dĩ nhiên đề cử bí thư đảng ủy Điền Mẫn Chính hương Duyên Giang điều nhiệm chức chủ nhiệm phòng quốc tư.

Âu Văn Hải trong lòng cười nhạt, Mã Ngọc Quý này thật sự là có đầu óc, phòng quốc tư là địa bàn của Vũ Sĩ Ngân, đem Điền Mẫn Chính tới đó, chẳng phải là làm người ta mất quyền lực sao? Huống chi như vậy còn sẽ khiến mình cùng bí thư hai người không hợp. Nghĩ tới đây, ông ta nhìn thoáng qua Lục Duệ đang cúi đầu ghi chép, nheo lại con mắt.

Tối ngày hôm qua, Âu Văn Hải vừa từ kinh thành trở về, thì gọi điện thoại cho Lục Duệ, hai người tại phòng sách của Âu Văn Hải nói chuyện rất lâu, nghe được tin tức thành phố Mộc Dương sẽ có đại biến, Lục Duệ thốt ra nói: "Ngài không thể ở Mộc Dương."

Âu Văn Hải sửng sốt, lập tức rõ ràng ý của Lục Duệ hắn là như Hàn Định Bang, không khỏi cảm thấy vui vẻ không ngớt đối với ánh mắt nhìn

https://thuviensach.vn

người của mình.

Tròn ba giờ, Lục Duệ và Âu Văn Hải ở trong phòng sách mới thương lượng ra một biện pháp thích đáng của, có thể bất động thanh sắc điều đi, cũng sẽ không khiến cho những người khác sinh nghi.

Ho khan một tiếng, Âu Văn Hải nói: "Các đồng chí, xét thấy trung ương sắp tới ra thông báo “thanh lý tài sản bất lương của chính phủ, nghiêm ngặt kế hoạch quy phạm tài chính”, vì quán triệt thực thi bố trí của trung ương, tôi đề nghị, thành lập một phòng làm việc xét duyệt tài vụ, sau này chính phủ chúng tôi mỗi lần chi tiêu, đều phải do phòng làm việc xét duyệt này xét duyệt mới có thể được phép, bí thư, ngài xem?"

Vũ Sĩ Ngân sửng sốt, tựa như có chút kỳ quái Âu Văn Hải vì sao đưa ra một kiến nghị như thế, nhưng ông ta cẩn thận nghĩ thì sắc mặt thay đổi rất nhanh. Cái phòng làm việc xét duyệt tài vụ này rất rõ ràng là bao trùm trên đầu cục tài chính, có nó kiềm chế, ngày của cục tài chính đã không dễ chịu.

Tán dương nhìn thoáng qua Âu Văn Hải, Vũ Sĩ Ngân cười nói: "Đây là chuyện của chính phủ, tôi biểu thị ủng hộ."

Âu Văn Hải gật đầu, cười nói: "Là như thế này, tôi dự định khiến cho Điền Mẫn Chính đồng chí bổ nhiệm làm chủ nhiệm của phòng làm việc này, bất quá nếu như vậy, bí thư đảng ủy của hương Duyên Giang cũng cần đổi người."

Mã Quốc Lực mặt không biểu tình nhìn Âu Văn Hải và Vũ Sĩ Ngân kẻ xướng người hoạ, ông không rõ ràng trong hồ lô của hai người kia bán thuốc gì, không phải là, Âu Văn Hải cùng Vũ Sĩ Ngân đạt thành giao dịch gì chứ?

Ngay tại lúc ông hoài nghi, chợt nghe Âu Văn Hải cười nói: "Tôi công tác tại hương Duyên Giang nhiều năm, biết rõ năng lực của hương trưởng Hà Chí Quốc đồng chí bất phàm, xử lý các hạng công tác vô cùng không

https://thuviensach.vn

tồi, tôi đề nghị, điều Hà Chí Quốc đồng chí bổ nhiệm vào chức chủ nhiệm phòng làm việc chính phủ."

Lời này vừa ra khỏi miệng, Mã Quốc Lực nhướng mày, nghĩ thầm cuộc họp thường uỷ ngày hôm nay lộ ra vẻ cổ quái, thì ra là Âu Văn Hải muốn đem thế lực của mình thanh trừ ra khỏi hương Duyên Giang, thế nhưng Vũ Sĩ Ngân sẽ cho ông ta thực hiện được sao? Thấy cái tư thế này của Âu Văn Hải, hắn là dự định nắm quyền của chính phủ, lại còn muốn độc bá hương Duyên Giang.

"Khụ! Khụ! Cái ý kiến này của Âu khu trưởng bên tôi không vấn đề, bất quá ủy ban tài vụ cùng với phòng làm việc chính phủ đây đều là phòng ban quan trọng của chính phủ, những cán bộ được chọn lựa, phải sàng chọn thật kỹ, đặc biệt là liên quan đến điều chỉnh công tác của người đứng đầu, phải giữ bình ổn quá độ, không thể đủ bởi vì công tác điều chỉnh mà làm ảnh hưởng đến chính phủ." Vũ Sĩ Ngân âm thanh to của nói.

Âu Văn Hải gật đầu, nhìn thoáng qua Lục Duệ, thấy thằng nhãi này cúi đầu không biết viết cái gì trên cuốn vở, trong lòng không nhịn được cảm khái người này nhìn quá chuẩn đối với tâm tư của Vũ Sĩ Ngân, Vũ Sĩ Ngân quả nhiên giống như suy đoán của hắn vậy, giữ quan vọng.

"Bí thư nói rất đúng, cho nên tôi là dự định như thế. Chu Cương đồng chí làm việc tại huyện ủy cũng không ngắn, năng lực mọi người cũng nhìn thấy, cho nên tôi kiến nghị, do Chu Cương đồng chí đảm nhiệm chức bí thư đảng ủy của hương Duyên Giang, nguyên phó bí thư đảng ủy hương Duyên Giang Trần Hữu Đức đảm nhiệm hương trưởng."

Mã Quốc Lực trong lòng khẽ động, trong lòng nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, thì ra Âu Văn Hải chơi thủ đoạn như thế, thật sự dự định đối phó thế lực của mình tại hương Duyên Giang. Bất quá có một điều khiến cho ông ta có chút kỳ quái chính là, vì sao Âu Văn Hải đề nghị đem Hà Chí Quốc điều đến chủ trì công tác phòng làm việc chính phủ chứ?

https://thuviensach.vn

Rất rõ ràng, Vũ Sĩ Ngân đối với cái điều chỉnh này cũng rất thoả mãn, thư ký của ông đến hương Duyên Giang làm người đứng đầu, hơn nữa tài chính lúc đầu vốn là do chính phủ quản hạt, lúc này mình không đáng đắc tội Âu Văn Hải.

Bất quá ông ta cũng có chút hiếu kỳ, Âu Văn Hải vốn dĩ vẫn ngủ đông bỗng nhiên mở mắt đề bạt cán bộ, rốt cục là có chủ ý gì?

... ... Tôi là sợi dây phân cách xinh đẹp mọi người không nhìn thấy tôi... ... ...

"Ài, tôi cũng không có biện pháp." Âu Văn Hải ngồi ở trong phòng làm việc, thở một hơi thật dài.

Sắc mặt của Lục Duệ cũng có chút xấu xí, không ngờ rằng thành phố Mộc Dương sẽ xảy ra đại sự, Hàn Định Bang đem Âu Văn Hải dời đi đương nhiên là vì bảo hộ ông ta, thế nhưng còn mình thì sao?

Tuy rằng hắn biết Âu Văn Hải tại trước khi đi khẳng định sẽ an bài cho mình, thế nhưng vừa nghĩ đến núi cao hoàng đế xa, vấn đề gần phải đối mặt, Lục Duệ trong lòng liền có chút bất an.

Nhìn sắc mặt của Lục Duệ, Âu Văn Hải rõ ràng hắn đây là lo lắng cho tiền đồ của mình, bởi vì trong lúc vội vàng, Âu Văn Hải còn chưa kịp đem an bài của Hàn Định Bang nói cho Lục Duệ, thấy hắn có vẻ tâm sự nặng nề, không nhịn được nở nụ cười, nói: "Tiểu Lục à, cậu có nghĩ tới mình nên đi nơi nào không?"

Nghe được ông ta hỏi như vậy, Lục Duệ trong lòng khẽ động, nhìn Âu Văn Hải nói: "Tôi không có ý kiến gì, phục tòng tổ chức phân phối."

Thoả mãn gật đầu, Âu Văn Hải cảm thấy thật cao hứng đối với thái độ của Lục Duệ, người thanh niên này hiểu rõ tiến lùi, cũng không uổng phí một phen khổ tâm của mình.

https://thuviensach.vn

Chậm rãi đứng lên, vỗ vỗ vai của Lục Duệ, Âu Văn Hải nói: "Có nghĩ tới làm quan phụ mẫu hay không?"

Lục Duệ cả kinh, chau mày nói: "Cái này. . ."

Âu Văn Hải rõ ràng, Lục Duệ đây là lo lắng sau khi mình đi khu Đông Phong không có chổ đặt chân của hắn, cười ha ha nói: "Cậu yên tâm, không phải ở chỗ này. Lần này, cậu sợ rằng phải đi rất xa."

Lục Duệ nghe thế, thần tình vốn có chút khẩn trương càng thêm bất an, "Khu trưởng, ý của ngài là, tôi phải đi thành phố khác?"

Âu Văn Hải cười ha ha, không ngờ rằng Lục Duệ cũng có lúc như vậy, vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười nói: "Cậu à, trung ương đoàn tổ chức hoạt động giao lưu với cán bộ thanh niên, tôi cùng lão Hàn thương lượng một chút, nhờ ông ta làm một ít phương pháp, tới trường đảng tiến tu một chút trước, sau đó đi tỉnh G đi."

Hốt hoảng một cái, Lục Duệ bỗng nhiên đứng lên, không thể tin được nhìn Âu Văn Hải, nói: "Tỉnh G?"

Người khác không biết, nhưng Lục Duệ ký ức khắc sâu, tỉnh G chính là đại bản doanh của Hàn Định Bang, vô luận là Hàn Định Bang hay là Âu Văn Hải, giai đoạn sau đều đã từng đảm nhiệm qua vị trí bí thư tỉnh uỷ của tỉnh G. Lẽ nào, mình có cơ hội công tác bên cạnh Hàn Định Bang?

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Quyền Tiền

Xe lửa chậm rãi chạy qua núi non trùng điệp, ô tô chậm rãi đi qua những con đường lớn, trong lúc vật vờ, Lục Duệ chậm rãi mở hai mắt của mình ra, nhìn trần nhà trên đỉnh đầu, tựa như nghĩ mình vẫn đang nằm mơ, hình như là về lại lúc xưa.

Khăn mặt có chút ẩm ướt trên trán nhanh chóng kích thích da của hắn, khiến cho Lục Duệ trong lúc vật vờ nhanh chóng tỉnh lại, cẩn thận đánh giá cảnh vật xung quanh, hắn rốt cục xác định, mình vẫn đang ở trên mảnh đất của trấn Hạ Gia.

Đúng vậy, một tuần sau khi Âu Văn Hải điều nhiệm đến phòng đốc tra tỉnh ủy, tới gần nguyên đán, Lục Duệ tiến vào trường đảng tỉnh H học tập. Nửa năm sau, dưới danh nghĩa giao lưu cán bộ của trung ương đoàn, đến trấn Hạ Gia huyện Thuận An thành phố Dương Minh tỉnh G tiền nhiệm làm phó bí thư đảng ủy, phó hương trưởng, trở thành cán bộ cấp khoa trẻ tuổi nhất huyện Thuận An thậm chí là toàn bộ thành phố Dương Minh.

Bất quá hoàn cảnh ở đây khiến cho Lục Duệ khó mà thích ứng được, vừa đến nhận chức được ba ngày, bởi vì khí hậu không quen nên bị bệnh nằm trên giường, cũng may hắn là mới vừa tiền nhiệm, trong trấn còn chưa kịp điều chỉnh công tác cho hắn, nên cũng dễ dàng.

Quan sát ký túc xá của mình một chút, Lục Duệ cười khổ không thôi, căn bệnh này đến quá nhanh, hắn thậm chí còn chưa kịp đặt mua thứ gì cho mình, chỉ có vài món đồ dùng hằng ngày đơn giản, về phần những thứ khác, bởi vì vấn đề điều kiện, cho nên cũng không kịp mua.

https://thuviensach.vn

Trấn Hạ Gia là chổ nghèo có thể nói là đứng đầu trong toàn bộ huyện Thuận An, toàn bộ thôn trấn chưa được mười ngàn người, trên cơ bản cũng như thôn Duyên Giang trong trí nhớ của Lục Duệ, chỉ có một con đường chủ, nhà ở so le không đồng đều hai bên đường, không thể không nói, ở đây thật sự là quá cằn cỗi. Trước khi chạy đến, Lục Duệ thậm chí còn không nghĩ qua, ở Hoa Hạ vậy mà còn một chổ như vậy tồn tại, toàn bộ thôn trấn ngoại trừ một vài cơ quan chính phủ ra, thì hoàn toàn không có kiến trúc ba tầng nào hết.

Đứng trước cửa sổ trong nhà, Lục Duệ mồi một điếu thuốc lá, lâm vào trong trầm tư thật sâu.

Trong nửa năm nay, đã xảy ra rất nhiều chuyện, Âu Văn Hải được điều nhiệm đến làm chủ nhiệm phòng đốc tra tỉnh ủy của tỉnh H, cấp bậc thoáng cái đã thành phó sở, có thể nói là đề bạt như gắn tên lửa, còn mình thì sao? Lúc Âu Văn Hải rời đi thì mình đúng là như rơi xuống thung lũng, bất quá cũng may Âu Văn Hải là thăng chức, cho nên mặc kệ là Vũ Sĩ Ngân hay là Mã Quốc Lực đều không có gan chọc phiền phức cho mình, mãi cho đến hơn một tháng sau mình tiến vào trường đảng, những người này thậm chí còn tổ chức buổi đưa tiễn vui vẻ.

Cải đỉnh của Mộc Dương lúc này rốt cục cũng mở ra, nhưng Lục Duệ đã không còn hứng thú quan tâm, hắn hiện tại quan tâm hơn chính là làm sao để dung nhập vào trong quan trường của tỉnh G, dù sao ở đây cũng thật sự quá lạc hậu, một kẻ bên ngoài như hắn đến đây muốn mở ra cục diện, thật ra có một độ khó rất lớn.

"Được lắm, lão tử sẽ bắt đầu từ nơi này!" Lục Duệ hít một hơi thuốc lá vào, cắn răng nói.

Dưới sự chỉ điểm của hắn, Lý Hoành dùng cái giá năm mươi ngàn đồng cho một mẫu đất bán hai mươi mốt mẫu đất lời được hơn một triệu, Lý Hoành lại nhờ người vay tiền ngân hàng thêm được một triệu nửa, đủ hai

https://thuviensach.vn

triệu bảy trăm ngàn tài chính, tất cả đều dựa theo yêu cầu của hắn đầu tư vào thị trường chứng khoán. Nói đến đây, cũng nên nhắc đến người đàn bà Hồ Hiểu Kiều kia một chút, nói ra cũng lạ, cô ấy cũng không biết đã làm gì với Lý Chí Cường nữa, mà đã đem tất cả tài sản để dành ra, đủ bốn trăm ngàn, mang theo hai cha con Lý Hoành trở về thành phố Giang Khẩu nơi mà cô ấy đã từng thề sẽ không bao giờ trở lại nữa.

Nguyên đán năm 2002, thị trường chứng khoán ở Giang Khẩu có đưa một cổ phiếu ra thị trường nhưng không khiến ai chú ý cả, tên của cổ phiếu này là Trường Hà Đại Khúc, giá cho mỗi cổ phiếu là năm mươi đồng.

Không ai biết rằng, trong thị trường chứng khoán toàn quốc, chỉ trong vòng ba tháng ngắn ngủi đã xuất hiện ra một kỷ lục mới cho thị trường chứng khoán Hoa hạ!

Năm mươi đồng, một trăm đồng, hai trăm đồng, ba trăm đồng!

Đây chính là giá cổ phiếu của Trường Hà Đại Khúc!

Cho dù là nhà phân tích cổ phiếu chuyên nghiệp, cũng tuyệt đối không ngờ rằng sẽ có chuyện này phát sinh, ngoại trừ Lục Duệ!

Lục Duệ đời trước cũng là thoáng xem tin tức mới biết được, trong lịch sử của cổ phiếu Hoa Hạ đã từng có một loại cổ phiếu thần kỳ như thế, tuy rằng lúc ấy giá cổ phiếu của Trường Hà Đại Khúc chỉ mới hơn một trăm đồng, nhưng mà hắn biết là, loại cổ phiếu này tuyệt đối là loại có tốc độ tăng trưởng nhanh nhất và lớn nhất trong tất cả các loại cổ phiếu, đương nhiên, "Hoa Thạch Du", "Hoa Thạch Hoa" thì không tính vào bên trong.

Cơ hội kiếm tiền tốt như vậy nếu như bỏ qua, vậy thì Lục Duệ đúng là ngu tới cực điểm rồi.

"Lục Duệ à, sao tin tức của con có chính xác không? Cái cổ phiếu này thật sự có thể tăng?" Lục Duệ nhớ kỹ, vào ngày trước nguyên đán, Lý

https://thuviensach.vn

Hoành gọi điện thoại hỏi thăm mình không dưới mười lần, cuối cùng hắn không thể không nói : "Chú Lý, tôi nói thật với chú, đây là tin tức mà Âu khu trưởng, hiện tại là Âu chủ nhiệm của phòng đốc tra tỉnh ủy, nhận được từ bạn học cũ của mình, người đó là ai? À, là đệ nhất bí thư của trung ương đoàn Hàn Định Bang!"

Dựa vào chiêu bài Hàn Định Bang, Lục Duệ mới thuyết phục được Lý Hoành cắn răng đêm tất cả tài sản đầu tư vào, sau đó Lý Chí Cường cũng đề cập qua với Lục Duệ, lúc đó Lý Hoành ngoại trừ để lại mười ngàn đồng đủ cho ba người sinh sống, đem tất cả tiền gửi ngân hàng mua cổ phiếu của Trường Hà Đại Khúc, mỗi ngày chỉ mang theo một chai nước khoáng và một mẫu bánh mì, mỗi ngày canh giữ tại cửa của thị trường chứng khoán, nhìn chằm chằm vào bảng báo giá.

Tròn ba tháng, cha con Lý Hoành và Hồ Hiểu Kiều nhìn cổ phiếu trị giá ba triệu trong tay của mình biến thành mười tám triệu! Đối với liệu sự của Lục Duệ càng tỏ vẻ bội phục đến lún đất. Cho nên lúc Lục Duệ yêu cầu bọn họ bán tháo đi, cho dù có chút đau lòng, nhưng mà Lý Hoành vẫn không chút do dự vứt hết ra ngoài.

Lý Chí Cường đã từng hỏi qua cha, tại sao nghe lời Lục Duệ nói như vậy, dù sao thì dựa theo tình hình lúc đó, nếu như để trong tay thêm vài ngày, không chừng giá sẽ còn tăng thêm nhiều.

Lý Hoành làm hai mươi mấy năm kinh doanh thản nhiên nhìn con trai, vỗ vỗ vai nói : "Tên nhoc con, lẽ nào con cho rằng giá trị của Lục Duệ, so ra không bằng số tiền này?"

Không thể không nói, Lý Hoành tuy rằng không phải là một thương nhân thành công, nhưng mà đã có ánh mắt cực kỳ nhạy cảm, Lục Duệ hiên tại cần có một tập đoàn thương nhiệp có thực lực cường đại, dù sao sau này hắn cũng phải đi con đường làm quan, nếu có một tập đoàn như vậy tồn tại, thế mới có lợi lớn.

https://thuviensach.vn

Hút một hơi thuốc, Lục Duệ chậm rãi đem tư tưởng của mình thu về, suy nghĩ một chút, lẩm bẩm : "Xem ra đã đế lúc."

Lấy điện thoại ra, Lục Duệ gọi cho Lý Chí Cường.

"Cường tử, hiện tại trong tay có bao nhiêu tiền mặt?" Hàn huyên vài câu xong, Lục Duệ trực tiếp hỏi.

Đầu kia của điện thoại Lý Chí Cường sửng sốt, lập tức nhanh chóng đáp : "Dựa theo ý của cậu, chỉ làm loại cung không đủ cầu, có đền thì tránh, hiện tại tất cả cộng lại một chổ, đại khái cũng hai chục triệu!"

Cái này, đến phiên Lục Duệ đờ ra : "Sao có thể? Không phải chỉ có mười tám triệu thôi sao?"

"Hắc hắc, Kiều Kiều cũng không biết làm gì, đối với cái này đặc biệt có thiên phú, cô ta thao tác mấy cái này, một mực kiếm tiền, khiến cho cha con tôi cũng cảm thấy ngại."

Lục Duệ gật đầu, trầm giọng nói : "Nếu như vậy, thì chia ra đi."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Lão Cách Mạng Gặp Gỡ Vấn Đề Mới

Lý Chí Cường ngẩn ngơ, lập tức đáp ứng nói: "Tốt, tôi lập tức thông báo bọn họ."

Lục Duệ gật đầu, hai mươi triệu này đối với người bình thường mà nói tuy rằng không ít, thế nhưng đối với kế hoạch trong lòng hắn mà nói, quả thật có chút như trứng chọi đá.

Mười năm đầu của thế kỷ hai mươi mốt, là mười năm phát sinh ra sự thay đổi lớn trong tình thế kinh tế của Hoa Hạ, năm 2001 gia nhập vào WTO, cái gọi là hậu quả của mậu dịch toàn cầu nhất thể hóa, cũng là giá hàng nhanh chóng tăng lên, mặc kệ là ăn, mặc, ở, đi lại, mọi người phát hiện tiền trong tay mình càng ngày càng không đủ dùng, thậm chí phần lớn người sinh vào những năm 1980 phải dựa vào cho vay mua nhà để giải quyết vấn đề hôn nhân của mình. Có một truyện cười nói rằng, muốn mua một căn nhà ở kinh thành, cần một người nông dân mỗi năm thu nhập năm ngàn đồng gió mặc gió, mưa mặc mưa làm trên ba trăm năm. Bởi vậy có thể thấy được giá nhà cao cỡ nào.

Lục Duệ tự nhận không bản lĩnh xoay Càn Khôn có lớn như vậy, huống chi vị trí của hắn cũng quyết định lực lượng của hắn quá mức nhỏ bé, như vậy duy nhất có thể làm, cũng là trong phạm vi đủ khả năng của mình, lợi dụng cơ hội địa ốc phát triển, thu được lượng tài chính lớn, sau đó đầu tư vào xây dựng kinh tế.

Vừa buông điện thoại, phía sau liền truyền đến tiếng đập cửa, Lục Duệ quay đầu, thì thấy một người trẻ tuổi khuôn mặt thanh tú mở cửa, đứng ở

https://thuviensach.vn

cửa cung kính nói: "Lục bí thư, chào ngài."

Lục Duệ mỉm cười, nhìn người trẻ tuổi trước mắt cười nói: "Tiểu Chí, sao rảnh rỗi tới chổ của tôi?"

Người tuổi trẻ tên gọi là Phùng Chí, là một nhân viên công tác của phòng làm việc chính phủ trấn, Lục Duệ đến ngày đầu tiên, chính là hắn ta giúp đỡ an bài nơi ở.

Phùng Chí tới đi tới trước mặt của Lục Duệ, hít một hơi thật sâu, lúc này mới nói: "Lục bí thư, lão bí thư bảo tôi tới tìm ngài, trên trấn xảy ra chút chuyện."

Lông mày của Lục Duệ hơi nhíu lại, mình vừa mới đến nơi này mới vài ngày, tuy rằng đi chính phủ trấn một ngày, thế nhưng ngày thứ hai thì ngã bệnh. Lúc này bí thư tìm mình, sẽ có chuyện gì chứ?

Bất quá hắn cũng không nghi ngờ có vấn đề gì, trấn Hạ Gia là một chỗ nghèo, bí thư trưởng trấn ở đây là cùng một người, hoặc nói là ông già khả kính khả ái đã ở chỗ này làm bí thư ba mươi năm, người thành phố đến nơi đây đi làm, cuối cùng đều chịu không nổi khổ phải điều đi, chỉ có Hạ Tụ Bảo người của trấn Hạ Gia sinh trưởng ở địa phương, vẫn thủ tại chỗ này, lãnh đạo trong huyện ôn đối với loại tình huống này cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, dù sao trấn Hạ Gia quá khổ, người làm quan ở chỗ này hoặc bị xa lánh, hoặc cũng là nhà ở chỗ này, tính đi tính lại, thật ra chỉ có Lục Duệ sinh viên này là tính là nhân viên công vụ phân công tới.

"Tiểu Chí, lão bí thư tìm tôi có chuyện gì?" Lục Duệ vừa thu dọn đồ, vừa hỏi.

Trên mặt của Phùng Chí lộ ra một biểu tình cổ quái, cười ha hả nói: "Tôi cũng không biết, bất quá xem ra tâm tình ông ấy không tồi, hắn là không phải là đại sự."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ gật đầu, cầm cặp công văn của mình, theo Phùng Chí ra cửa.

Chổ ở của Lục Duệ cách chính phủ trấn không xa, cũng là bốn năm dặm lộ trình, hai người nhàn rỗi vô sự đi nửa giờ cũng tới. Lục Duệ vừa đi vừa cẩn thận quan sát cái địa phương này, nói thật, ở đây thật sự là quá lạc hậu, phần lớn mọi người dựa vào miếng đất ở nhà mà sinh sống, thỉnh thoảng có một người hai người đi ra ngoài làm công, hay là đến nhà xưởng kém cõi nhất phía nam trong làm cái loại "hắc công" mỗi một tháng mấy trăm đồng tiền, Lục Duệ nhớ kỹ mình ngày đầu tiên đi làm xem qua một phần báo cáo, bình quân thu nhập của trấn Hạ Gia không đủ năm trăm đồng. Phần lớn đứa nhỏ thậm chí chỉ học đến sơ trung rồi không học nửa. Ngược lại đi làm giúp gia đình.

Đi ở trên đường, trong lòng của Lục Duệ thổn thức không ngớt, hắn quen sống tại phương bắc, thật sự khó tin còn có một chổ như vậy tồn tại.

Ở trong lòng nhẹ nhàng thở dài một hơi, Lục Duệ không khỏi cảm kích Hàn Định Bang đem mình đưa đến ở đây, thân là người sống lại, hắn so với quan viên khác đều mạnh hơn một chút, mình có ưu thế tiên tri giác ngộ sớm, có thể lợi dụng điểm này, làm cho bách tính trong này mưu một chút phúc lợi, làm một chút việc thiện.

... ...

... ...

Hạ Tụ Bảo mấy ngày nay thật sự là sứt đầu mẻ trán, lúc đầu cái trấn Hạ Gia này không có mấy người cán bộ, ngoại trừ mình là trưởng trấn kiêm bí thư, thì chỉ có một phó bí thư, ba phó trưởng trấn. Còn lại đều là cán bộ nhỏ các loại của, thật vất vả phân công tới một người sinh viên, thế nhưng người này đi làm ngày thứ hai thì ngã bệnh, vốn tưởng rằng hắn sẽ giống như những người khác thừa dịp cơ hội này điều đi, thế nhưng khiến cho Hạ

https://thuviensach.vn

lão bí thư có chút ngoài ý muốn chính là, đứa nhỏ nhìn qua nhỏ bé, thậm chí có chút yếu đuối dĩ nhiên lại không đi, rất chịu cực.

Trong lòng âm thầm cảm thấy thoả mãn, thế nhưng Hạ Tụ Bảo đối với tên nhóc này còn có chút lo lắng, chuẩn bị quan sát hắn vài ngày. Thế nhưng chuyện lúc này, thật đúng là phải dựa vào hắn để giải quyết, mấy người nước ngoài trước mặt này nói một đống lớn, mình một câu đều nghe không hiểu, nhìn tên sinh viên kia có thể rõ ràng hay không.

Lúc Lục Duệ đi vào phòng làm việc bí thư, nhất thời bị trận thế trước mắt làm hoảng sợ, bí thư Hạ Tụ Bảo, phó bí thư Hạ Quốc Thành, phó trưởng trấn Hạ Quốc Lệ, Mã Hướng Đông, Thái Hiểu Hà đồng thời ngồi một loạt ở đây nhìn chằm chằm mình, bọn họ ngồi đối diện hai người, một người là ngoại quốc mũi to tóc vàng mắt xanh, người còn lại mang theo một cặp mắt kính, mặc một thân âu phục hàng hiệu, xem ra là phiên dịch.

"Bí thư, ngài tìm tôi có việc?" Lục Duệ ngẩn người, lập tức cung kính nói với Hạ Tụ Bảo. Hắn cũng không ngu, mặc dù ở trấn Hạ Gia chưa được vài ngày, thế nhưng hắn cũng đã biết, uy vọng của Hạ Tụ Bảo ở chỗ này rất cao, lời nói của ông ta, thậm chí còn dùng được hơn so với lãnh đạo huyện ủy.

Thấy cái thái độ này của Lục Duệ, Hạ Tụ Bảo thoả mãn gật đầu, tên nhóc này không tồi. Nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Hạ Tụ Bảo ánh mắt chuyển động, nhàn nhạt nói: "Tiểu Lục bí thư, thân thể khôi phục thế nào?"

Lục Duệ mỉm cười, đáp: "Cũng không tệ lắm, hiện tại đã không vấn đề gì."

Nói xong lại nhìn Hạ Tụ Bảo nói: "Thật sự xin lỗi, tôi là người phương bắc, có chút khí hậu không quen, phiền phức bí thư."

Khoát khoát tay, Hạ Tụ Bảo tùy tiện nói: "Cái này có gì, cậu là một học sinh, phỏng chừng đời này chịu khổ cũng không có nhiều như mấy người

https://thuviensach.vn

trong trấn chúng ta, được rồi, nhà cậu là ở đâu? Hình như đi học cũng là ở thành phố lớn?"

Lục Duệ sửng sốt, có chút kỳ quái nhìn Hạ Tụ Bảo, lão bí thư này không nói chính sự, nói chuyện phiếm cái gì thế? Bất quá lãnh đạo hỏi hắn phải trả lời, cung kính nói: "Nhà tôi là ở Mộc Dương, học đại học là ở Tân Châu."

Hạ Tụ Bảo thoả mãn gật đầu, quay mặt nói với cả đám phó trưởng trấn: "Như thế nào? Tôi đã nói Tiểu Lục bí thư đã sớm quen mắt rồi mà, Tân Châu tỉnh H tôi nghe nói qua, cũng là thành phố lớn có danh trong toàn quốc chúng ta, hèn chi vừa nhìn Tiểu Lục bí thư cũng là người thành phố, cái khí chất này, chẹp chẹp. . ."

Các phó trưởng trấn khác cả đám sắc mặt cổ quái liên tục gật đầu nói phải, tên phiên dịch dáng dấp trẻ tuổi trên mặt bất động thanh sắc, thế nhưng trong mắt hiện lên một đạo hàn mang.

Lục Duệ càng kỳ quái, mấy vị này đây là kẻ hát người hò sao? Hắn nhớ kỹ mình ngày đầu tiên đi làm mấy vị trước mặt đều có thái độ lãnh đạm, lúc này xoay chuyển một một trăm tám mươi độ, chẳng lẽ, thật sự có chuyện gì phát sinh?

Hắn cũng biết Hạ Tụ Bảo sở dĩ nói như vậy chỉ sợ là ý không ở trong lời, không phải là, cái này ý của túy ông không ở trong rượu, mà là ở trên người của người nước ngoài kia?

Lông mi nhíu lại, Lục Duệ nghĩ, tựa như cơ hội của mình đã tới. Nhìn thoáng qua đang Hạ Tụ Bảo tiếp tục khen mình, Lục Duệ lộ ra một biểu tình nghi hoặc, nhìn về phía người nước ngoài, nói với Hạ Tụ Bảo: "Lão bí thư, hai vị này là?"

Hạ Tụ Bảo trong lòng âm thầm trầm trồ khen ngợi, tên nhóc này suy nghĩ quả nhiên rất nhanh, không uổng công mình tốn công khen hắn, lúc

https://thuviensach.vn

này chủ động phát biểu!

Uy nghiêm gật đầu, Hạ Tụ Bảo trầm giọng nói: " Hai vị này là bạn bè từ nước Mỹ tới, nói là muốn đầu tư mua đất ở chổ chúng ta, cái này, tôi suy nghĩ cậu là phó trưởng trấn phân công quản lý chiêu thương dẫn tư và tài nguyên quốc thổ, bảo tên nhóc Phùng Chí đi gọi cậu. Việc này mấy người chúng tôi nói không tính, chờ lãnh đạo chủ quản gật đầu." Mấy người phó trưởng trấn khác vội vã gật đầu, bọn họ là ở chỗ này hùa theo, căn bản là người sinh trưởng tại trấn Hạ Gia, đều là Thiên Lôi của Hạ Tụ Bảo sai đâu đánh đó.

Lục Duệ nhướng mày, trong lòng nói ở đây đều sắp nghèo đến hộc máu rồi, ở chỗ này mua đất đầu tư? Làm gì?

Nhìn thoáng qua tên phiên dịch đang ngồi, vẻ mặt cao ngạo, Lục Duệ lễ phép hỏi: "Tôi là Lục Duệ, là phó trưởng trấnf` trấn Hạ Gia, xin hỏi hai vị là?"

Tên phiên dịch quan sát Lục Duệ một chút, tựa như mới vừa rồi Hạ Tụ Bảo tôn sùng có hiệu quả, đồng dạng lễ phép nói: "Tôi là trợ lý của công ty sản xuất Billiton nước Mỹ Hoàng Hạo, vị này chính là ông chủ của tôi, chủ tịch Dennis tiên sinh."

Có chút cổ quái nhìn thoáng qua hai người kia, Lục Duệ càng thêm tò mò, tuy rằng chưa từng nghe qua công ty sản xuất gì gì đó của bọn họ, thế nhưng nếu là công ty sản xấut, khẳng định là làm sinh ý sản xuất, không phải là, trấn Hạ Gia này còn có nguyên liệu tài nguyên gì?

Mỉm cười, Lục Duệ nói tiếp: "Hoan nghênh hai vị đường xa mà đến, tôi muốn hỏi một chút, các người đến đây là muốn làm gì?"

Hoàng Hạo nhíu nhíu mày, tựa như đối với vị trưởng trấn khó hiểu trẻ tuổi có chút quá phận này hơi có chút không nhịn được, bình thường tại Hoa Hạ, chỉ cần có ngoại thương muốn đầu tư, cả đám vậy lại nịnh nọt, sao

https://thuviensach.vn

tới cái chổ hẻo lánh này, lại đụng phải một đám người như thế? Cái lão già hơn chục tuổi kia trơn như cá chạch không nắm trong tay, mặc kệ mình nói như thế nào, từ đầu đến cuối đều là nói tránh đi, còn mấy vị phó trưởng trấn càng thú vị hơn, thẳng thắn không nói một lời, mình nói chuyện với bọn họ, cũng là toàn trả lời những chuyện không liên quan.

Nhưng tức giận nhất là người trưởng trấn trẻ tuổi vừa đến, cứ như đang tra khảo, ra vẻ truy hỏi kỹ càng sự việc, quả thật khiến cho Hoàng Hạo có chút tức giận.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Nhà Đầu Tư Không Rõ Lai Lịch

Bất quá nghĩ đến mục đích của mình, Hoàng Hạo vẫn nhẫn nại giải thích với Lục Duệ nói: "Là như thế này, công ty chúng tôi coi trọng một khối đất của quý phương, muốn xây dựng ở đây một nhà máy gia công nguyên liệu, đương nhiên, chúng tôi sẽ không sử dụng không công, sẽ trả phí dụng nhất định. "

Lục Duệ sửng sốt, hắn không cho rằng đó là chuyện buồn cười, huyện Thuận An ở phía cực bắc của tỉnh G, thuộc về cái loại thành phố biên thùy diện tích cũng không lớn trên bản đồ, hẻo lánh đến tột đỉnh, một chỗ nhỏ như vậy, sẽ có nguyên liệu gì có thể cung cấp cho xí nghiệp ngoại quốc? Tuy rằng hơi có chút nghi hoặc, thế nhưng Lục Duệ vẫn không dám khẳng định mình có phải là đa tâm hay không, dù sao Hoa Hạ đất rộng rất nhiều, rất nhiều thứ nước ngoài không có, có thể trong nước là phế vật, ở bên ngoài lại là bảo bối.

Mỉm cười gật đầu, Lục Duệ nói: "Nếu như vậy, vậy tôi đại biểu chính phủ trấn Hạ Gia, hoan nghênh Dennis tiên sinh đến chổ chúng tôi đầu tư."

Hoàng Hạo cười ha ha, đứng lên nắm tay của Lục Duệ nói: "Không dám, không dám, chúng tôi sau này còn muốn phiền phức chư vị lãnh đạo."

Hắn vừa định nói, chợt nghe thấy Lục Duệ nói: "Xin lỗi, Hoàng tiên sinh, ngài có thể chờ một chút hay không, chúng tôi cần xin chỉ thị một chút, ngài yên tâm, chỉ bất quá là đi một chút mà thôi, khẳng định sẽ không làm các người chờ lâu."

https://thuviensach.vn

Hoàng Hạo sửng sốt, trong lòng lập tức âm thầm khinh bỉ những tên quan liêu trong nước, nhưng trên mặt vẫn bất động thanh sắc nói: "Chúng tôi đi bên ngoài là được rồi."

Lục Duệ gật đầu, hô: "Tiểu Chí, mang hai vị khách đi ra ngoài chơi."

Cất bước tiễn hai người nước ngoài người lai lịch không rõ, biểu tình trên mặt Lục Duệ tràn ngập nghi hoặc. Hạ Tụ Bảo nhìn biểu tình của Lục Duệ, cười nói: "Tiểu Lục bí thư, sao thế? Có chổ gì không thích hợp sao?"

Hiện tại tâm tình của ông ta vô cùng tốt, hai người kia nếu như thật sự muốn đầu tư ở chỗ này, vậy trấn Hạ Gia đã có thể có cơ hội thoát khỏi cái mũ nghèo khó, thấy Lục Duệ vừa rồi trò chuyện cùng người họ Hoàng vui vẻ như vậy, hắn là không tồi.

Lục Duệ không lạc quan như vậy, mà là hơi có chút kỳ quái nói với Hạ Tụ Bảo: "Bí thư, nói thật với ngài, tôi cuối cùng vẫn nghĩ có chút cổ quái."

Hạ Tụ Bảo ngẩn ra, lập tức hỏi: "Cái gì cổ quái? Bọn họ là lừa đảo? Chúng ta đều nghèo thành như vậy, người ta lừa gạt chúng ta để làm gì?"

Lục Duệ vỗ đầu, cười ha hả nói: "Cũng phải, có thể là tôi đa tâm. Tôi cuối cùng nghĩ hai người kia không đơn giản, thật giống như, thật giống như có mưu đồ."

Hắn vừa nói như thế, Hạ Tụ Bảo lại có chút chần chờ, ông dù sao cũng là bí thư nhiều năm, đầu óc rất linh quang. Suy nghĩ một chút, mới nói: "Nếu không, chúng ta kéo dài vài ngày?"

Không đợi Lục Duệ trả lời, ông ta lại khoát khoát tay nói: "Không được, không được, lỡ như người ta thật sự là tới đầu tư, tôi cái này không phải đem tiền đưa tới cửa đẩy ra bên ngoài sao?"

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ một chút, Lục Duệ kiên quyết nói: "Lão bí thư, ngài cứ nói huyện ủy bên kia muốn nghiên cứu một chút, ngày mai cho bọn họ câu trả lời thuyết phục. Tôi quay đầu lại sẽ gọi điện thoại cho bạn học tôi, nhờ bọn họ giúp đỡ kiểm tra, nước Mỹ có công ty này hay không, ngài xem như thế nào?"

Hạ Tụ Bảo cười ha ha, vỗ trên vai của Lục Duệ, "Vẫn là người đọc sách đầu óc dùng được, chủ ý như thế đều để cậu nghĩ ra được. Cậu nói rất đúng, là tìm hiểu hai tên quỷ ngoại quốc này, lỡ như là lừa đảo, chúng ta có thể sẽ rất mất mặt."

Lục Duệ trợn trắng mắt, sờ sờ vai có chút đau nhức của mình, trong lòng nói lực tay của vị lão bí thư này thật là không nhỏ. Nhưng thấy mấy người phó trưởng trấn khác đang cúi đầu nghẹn cười, rõ ràng cũng hưởng thụ qua đãi ngộ như mình.

... ...

... ...

Mặt trời đỏ rực cao cao xa vời, ánh mặt trời chính ngọ làm cho mùa đông lạnh lẽo ở đây thêm một chút ấm áp, ăn trưa trong chính phủ trấn, Lục Duệ cùng mấy người phó trưởng trấn và Hạ Tụ Bảo ngồi ở căn phòng duy nhất trong tiệm cơm, gọi mấy món rau xào, vài món cơm trưa. Tuy rằng là giờ cơm, thế nhưng trong tiệm cơm này ngoại trừ mấy người bọn họ, chỉ có hai ba người, sinh ý quả thật ảm đạm.

Hạ Tụ Bảo vừa rồi trao đổi ý kiến cùng Lục Duệ, quyết định kéo dài hai người nước ngoài một chút, lỡ như đối phương là lừa đảo, mình bị xử phạt không quan trọng, nếu như khiến cho dân chúng trong trấn gặp tai ương, đó chính là chuyện Hạ Tụ Bảo lão gia tử không thể đáp ứng. Đời này ông không gì truy cầu, thăng quan phát tài cách ông cũng rất xa, chỉ cần có thể khiến cho dân chúng của trấn Hạ Gia sống qua ngày lành, ông đã thấy đủ.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Lục, biện pháp cậu vừa rồi nói thật sự hữu dụng?"

Phó trưởng trấn Hạ Quốc Lệ mở miệng hỏi. Bà ta cùng Hạ Quốc Thành đều là văn bối bổn gia của Hạ Tụ Bảo, tốt nghiệp cao trung xong vào trấn đi học, sau đó cán bộ trên trấn thiếu người, lúc này mới điều vào chính phủ trấn làm phó trưởng trấn, thông qua miệng của trưởng bối, bà ấy tự nhiên rõ ràng Lục Duệ làm như vậy là có mạo hiểm rất lớn, cho nên mới mở miệng hỏi.

Không chỉ có là bà ta, mấy người phó trưởng trấn còn lại đều có chút nghi hoặc, làm quan nào có ai không hy vọng làm ra chiến tích, nếu như thật có thể kéo một đầu tư của xí nghiệp bên ngoài tới trấn Hạ Gia đầu tư, tối thiểu mấy người ở đây đều có cơ hội điều đến trong huyện?

Lục Duệ thở dài một hơi, uống một ngụm rượu trắng, lúc này mới trầm giọng nói: "Hạ đại tỷ, tôi nói thật với ngài nha, chuyện này tôi ước gì bọn họ là thật, như vậy tối thiểu chúng ta cũng có một hi vọng phải không? Nhưng, nhưng lỡ như giả thì sao?"

Nhìn về phía núi lớn ngoài cửa sổ xa xa, Lục Duệ bỗng nhiên có chút thương cảm nói: " Bên trong núi này nếu như thật sự có thứ gì tốt, bị người nước ngoài lấy đi, chúng ta còn đáp ứng thống khoái, đó là sẽ bị người ta nắm đầu!"

Mọi người thoáng cái đều lâm vào im lặng, tuy rằng trong lòng nghĩ lời của Lục Duệ nói có chút giật gân, thế nhưng hắn nói quả thật có đạo lý.

Không biết qua bao lâu, Hạ Tụ Bảo vẫn không nói chuyện nhìn quanh một chút, ho khan một tiếng nói: "Không sai! Tiểu Lục bí thư nói rất đúng, tôi không thể vì mình thăng quan phát tài, phá hủy đường sống của hậu nhân. Giống như hắn nói, lỡ như hai tên quỷ ngoại quốc này thật sự có ý xấu gì, chúng ta sẽ bị bêu danh! Không phải là, các người muốn vài chục năm sau đứa nhỏ trong nhà mình bị người chỉ vào mũi mắng?"

https://thuviensach.vn

Dừng một chút, ông ta nói tiếp: "Tôi không đi học được vài năm, lúc trước cũng là xoá nạn mù chữ học được con chữ, nhưng tôi biết ở thâm sơn cùng cốc kẻ có tiền sẽ không vô sự xum xoe, nếu như không có thứ gì có thể ôm lấy bọn họ, mọi người nghĩ hai tên quỷ ngoại quốc có thể tới chổ chúng ta? Ngay cả một chổ TV cũng không có, dựa vào cái gì mà xây nhà xưởng ở đây? Đó không tốn tiền hả?"

Nhìn thoáng qua mấy người phó trưởng trấn thật sâu, Hạ Tụ Bảo hừ một tiếng nói: "Lão tử cũng tuyên bố luôn, chuyện này phải nghe Tiểu Lục bí thư, nếu ai dám quấy rối, nói lý ra là đáp ứng hai người kia chuyện gì, cẩn thận lão tử lột da hắn! Còn nữa, Hướng Đông, cậu trở lại đi hỏi thăm người ta, hai người nước ngoài này mấy ngày nay đi nơi nào? Tôi nghe nói bọn họ hình như đã tới vài ngày, đều khảo sát xong địa hình, con bà nó, còn bảo mật với lão tử, cũng không nhìn, đây là địa bàn của ai!"

Lục Duệ không nói gì, vị Hạ lão bí thư này dáng vẻ chẳng giống một quan viên, hoàn toàn như thổ phỉ gia trưởng. Bất quá như vậy cũng tốt, nhìn hai người kia đi nơi nào, hay là có thể tìm ra một chút đầu mối cũng tốt.

Do dự một chút, Lục Duệ vẫn là nói: "Bí thư, có nên xin chỉ thị của chính phủ huyện và huyện ủy một chút hay không?"

Hạ Tụ Bảo cười ha ha, khoát khoát tay nói: " Nói gì với bọn họ? Trình Chí Hoa lão tử còn không sợ, tại sao phải sợ đám người kia?"

Lúc này Lục Duệ đã hoàn toàn không nói gì, dĩ nhiên ngay cả đại danh của bí thư thị ủy đều dám gọi thẳng, vị Hạ lão bí thư này ương ngạnh có thể thấy được.

Thấy lông mày nhăn lại của Lục Duệ, Thái Hiểu Hà biết hắn có thể hiểu sai, cười nói: "Tiểu Lục bí thư còn không biết, Trình bí thư thị ủy năm đó lên núi xuống nông thôn ở trong nhà của lão bí thư chúng ta, lúc đó nếu

https://thuviensach.vn

không lão bí thư, thì ông ta đã chết đói. Hiện tại Trình bí thư mỗi năm đều phải đến nhà lão bí thư chúc tết."

Lục Duệ lúc này mới hiểu được, thì ra người ta có hậu trường thật to! Ân nhân cứu mạng của bí thư thị ủy, phỏng chừng huyện ủy bọn họ hận không thể đem vị lão gia tử này lên làm tổ tông.

Hạ Tụ Bảo có thể cũng rất thoả mãn thần tình biểu hiện ra ngoài của Lục Duệ, hơi đắc ý uống một ngụm rượu, vừa muốn nói, thì thấy Phùng Chí thở hổn hển chạy đến.

Nhướng mày, Hạ Tụ Bảo trầm giọng nói: "Thằng nhãi con, chạy cái gì, xảy ra đại sự gì?"

Phùng Chí cười hắc hắc, lau mồ hôi trên mặt, thấp giọng nói: "Lão bí thư, hai người kia quay về thị trấn, nói là ngày mai qua, tôi chỉ là muốn nói cho các người một tiếng."

Lục Duệ cùng Hạ Tụ Bảo liếc nhìn nhau, đều từ trong mắt của đối phương thấy một tia nghi hoặc.

Trầm ngâm một chút, Lục Duệ hỏi: "Bọn họ nói cái gì? Cậu nhớ kỹ chứ?"

Phùng Chí lắc đầu, ngượng ngùng hồi đáp: "Xin lỗi, Lục bí thư, tôi nghe không hiểu bọn họ nói gì."

Lục Duệ gật đầu, biết Hoàng Hạo và Dennis khẳng định dùng tiếng Anh giao lưu, Phùng Chí tốt nghiệp sơ trung muốn nghe hiểu tiếng Anh của bọn họ, quả thật có chút khó. Xem ra, chỉ có thể nghĩ biện pháp nhờ Cường tử bọn họ tại Giang Khẩu kiểm tra, cũng là đợi lúc ký hẹn nhìn đối phương rốt cuộc có chủ ý gì.

https://thuviensach.vn

Mọi người không nói, tâm tình đều có chút hạ xuống, nhưng thấy Phùng Chí cũng không có rời đi, mà là trên mặt lộ ra biểu tình suy tư, tựa như đang nhớ lại cái gì.

Thở dài một hơi, Lục Duệ biết hắn ta nhớ lại lúc hai người kia nói chuyện, thế nhưng dù sao hắn ta bất quá chỉ là tốt nghiệp sơ trung, đối với từ đơn tiếng Anh phức tạp muốn khiến cho hắn nhớ kỹ thật sự là quá khó khăn, đừng nói là hắn, cho dù là Lục Duệ ở đấy, cũng chỉ có thể đại khái mà thôi.

Đứng lên, Lục Duệ vừa định đi ra trước WC, chợt nghe Phùng Chí bỗng nhiên hét lớn một tiếng: "Kháo!" (Tiếng chửi thề)

Lục Duệ ngẩn ngơ, có chút không rõ nhìn Phùng Chí, trong lòng nói tên nhóc này lá gan không nhỏ, dám ở bí thư trước mặt mắng chửi người, không muốn sống à. Quả nhiên, Mã Hướng Đông một cước đạp qua, trong miệng mắng: "Thằng nhãi con, muốn chết phải không, dám ở trước mặt bí thư mắng chửi người!"

Nhưng Phùng Chí hình như không cảm giác, bị đá ngã xuống đất vẫn nhìn chằm chằm vào Lục Duệ như trước, trong miệng nói: "Kháo, khẳng định là kháo! Hai người kia nói cũng là find the coal!"

Lục Duệ trong lòng bỗng nhiên cả kinh, dưới chân hơi có chút lảo đảo, bất chấp cái chén rơi xuống mặt đất, quỳ xuống, kéo tay của Phùng Chí hỏi: "Cậu xác định, là kháo?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Xảy Ra Đại Sự.

"Kháo?"

Tuy rằng trấn Hạ Gia tương đối bế tắc, thế nhưng “Đại Thoại Tây Du” lưu hành đã nhiều năm tại Hoa Hạ, câu mắng chửi người này nói ra mọi người đều hiểu, mọi người phát hiện Lục Duệ ngồi chồm hổm trên mặt đất cùng Phùng Chí lập lại chữ kia, đều ngây ngẩn cả người.

Một bên Thái Hiểu Hà còn tưởng rằng Lục Duệ hai người nổi cơn điên, vừa định nói thì thấy Lục Duệ đứng lên, vỗ vai của Phùng Chí nói: "Tiểu Chí, nếu chuyện này thành công, cậu chờ toàn bộ già trẻ trong trấn cảm ơn cậu đi!"

Tất cả mọi người ngây dại, lời nói này của Lục Duệ rất nặng, tiểu Chí luận thân phận bất quá chỉ là một thằng làm công cho chính phủ trấn, nói tiếp vẫn là dựa quan hệ của Mã Hướng Đông mà vào, lúc này Lục Duệ nói với hắn ta như thế, ngay cả Hạ Tụ Bảo vừa rồi sắc mặt không tồi đều thất thần.

Quay đầu lại nhìn bàn ăn bị mình đụng ngã, Lục Duệ hơi có chút áy náy cười, nhưng không để ý tới mấy thứ này, mà là dùng tay dính đầy dầu mỡ kéo ống tay áo của Hạ Tụ Bảo, dùng âm thanh run run nói: "Lão bí thư, chúng ta, chúng ta giàu rồi! Chúng ta phát tài!"

Hạ Tụ Bảo ngẩn ngơ, nhìn Lục Duệ vội la lên: "Tên nhóc cậu, điên rồi sao? Lúc này còn chơi trò bí hiểm gì với tôi, có chuyện nói mau, có rắm mau thả!"

https://thuviensach.vn

Bất chấp người bên ngoài dần dần xúm lại, Lục Duệ ghé vào bên tai của Hạ Tụ Bảo, trong miệng dùng âm thanh chỉ có hai người có thể nghe được nói: "Lão bí thư, trấn Hạ Gia ta có mỏ than đá, có cái loại mỏ than đá có thể đốt!"

"Gì! ?"

Hạ Tụ Bảo cả người trong giây lát mở to hai mắt nhìn, nhìn Lục Duệ nói: "Tiểu Lục, ngươi đừng nói lung tung, việc này không được phép qua loa!"

Lục Duệ hiện tại cả người đều trong trạng thái phấn khởi, vừa định giải thích, thì thấy Hạ Tụ Bảo sắc mặt nghiêm chỉnh, hừ lạnh với bên ngoài một tiếng, "Đều cút cho tôi, xem náo nhiệt cái gì ở chỗ này!"

Lão gia tử uy danh lan xa, người vây xem lúc này mới tán đi, gật đầu với ông chủ quán cơm vẻ mặt cười khổ, Hạ Tụ Bảo nói: "Ngày mai đến trong trấn tính tiền." Nói xong, kéo Lục Duệ quát Mã Hướng Đông: "Cậu còn ở chỗ này làm gì, nhanh chóng đi tìm vợ cậu, lão tử vừa rồi dặn dò không nghe thấy sao?"

Mã Hướng Đông co rụt cái cổ lại, gã là cô nhi, từ nhỏ được Hạ lão gia tử nuôi nấng lớn lên, cho nên tham gia quân ngũ xong mới cam tâm ở chỗ này làm phó trưởng trấn, thấy lão bí thư phát hỏa, vội vàng chạy đi ra ngoài tìm vợ của gã Hạ Thúy Hoa, bởi vì vợ gã là chủ nhiệm hội phụ nữ trong trấn, đối với chuyện lớn việc nhỏ trong trấn, phụ nữ này lý giải thường thường nhiều hơn so với đàn ông.

Thái Hiểu Hà ba người còn lại nhìn một già một trẻ vẻ mặt hưng phấn có chút không biết làm sao, chợt nghe Hạ Tụ Bảo lớn tiếng nói: " Gọi người cho tôi, gọi càng nhiều người càng tốt, tùy thời nghe hiệu lệnh của tôi, chuẩn bị lên núi. Còn nữa, gọi mấy thằng nhóc và dân binh của đồn công an ngay cả súng đều đem theo cho tôi, nghiêm tra mấy người ngoài ngày nay ra vào, các người xuống nông thôn đi gọi người cho tôi, nói rằng Hạ Tụ

https://thuviensach.vn

Bảo tôi nói, lần này là quan hệ đến chuyện trấn Hạ Gia chúng ta sau này có thể ăn cơm no được hay không, không có lời tôi nói, không ai được đem đất ruộng và đất núi bán cho người khác, bằng không, lão tử lột da!"

Ông già hơn năm mươi tuổi vóc người đặc biệt cao to, có thể là bởi vì nhiều năm làm nông, Lục Duệ nghĩ mình bị ông ta kéo tay hầu như muốn gãy. Hơn nữa giọng của lão gia tử lớn muốn chết, từ những lời này từ trong miệng ông đi ra, căn bản là không giống một lãnh đạo cán bộ, Lục Duệ thậm chí nghĩ, người này không khác gì với thổ phỉ xã hội cũ.

Bất quá Lục Duệ có thể cảm giác rõ ràng, khi mình nói cho ông ta biết nơi này có than đá, ông ta rất kích động, tay nắm lấy mình đều đang run rẩy, từ mệnh lệnh nhìn như vô lý của ông ta là có thể biết, Hạ Tụ Bảo hiện tại rất kích động, cái loại cảm giác như mình gần đối mặt với cuộc thi vào trường đại học.

Bố trí xong tất cả cái này, hai người một trước một sau đi tới phòng làm việc chính phủ trấn, đóng cửa lại, Hạ Tụ Bảo nhìn Lục Duệ, trầm giọng nói: "Tiểu Lục, cậu nói thật với tôi, việc này cậu có bao nhiêu nắm chắc? Nếu như không chính xác, tôi sẽ không có đường lui."

Lục Duệ cười khổ một chút, trong lòng nói ngài đều bày ra trận thế lớn như vậy, tôi có thể nói cái gì?

Gật đầu, Lục Duệ sắc mặt nghiêm túc hồi đáp: "Lão bí thư, tám chín phần, ngài cũng biết, đại học chúng tôi bên trong có dạy tiếng Anh, coal mà tiểu Chí nói, phiên dịch ra cũng là than đá, mà 'find the coal' ý là, tìm mỏ than đá. Bí thư, chúng tôi ở đây rất có khả năng thật sự có than đá tồn tại!"

Hạ Tụ Bảo thoáng cái ngã ngồi trên ghế, sắc mặt trong nháy mắt trở nên có chút cổ quái, tuy rằng trấn Hạ Gia lạc hậu, thế nhưng Hạ Tụ Bảo cũng không ngốc, cải cách mở ra nhiều năm như vậy, nếu như còn không biết

https://thuviensach.vn

một mỏ than đá đối với một địa phương có ý nghĩa gì, cái chức bí thư đảng ủy của ông ta cũng coi như chưa làm.

Nắm lấy điện thoại duy nhất, Hạ Tụ Bảo run rẩy lấy ra một tờ giấy, dùng ngón tay run ẩy gọi cho một dãy số.

Hồi lâu sau, bên kia điện thoại vang lên một âm thanh có chút nghi hoặc: "Tôi là Trình Chí Hoa, ông là ai, sao biết cái dãy số này?"

Dưới ánh mắt có chút vô cùng kinh ngạc của Lục Duệ, lão bí thư Hạ Tụ Bảo dùng vẻ kiêu ngạo trong cuộc đời chưa từng có nói với điện thoại: "Tiểu Trình tử, nhà của Bảo ca có than đá, ha ha ha ha ha ha!"

Trình Chí Hoa ngẩn ra, lập tức lông mày nhíu lại, lấy tay bưng điện thoại nói với cục trưởng tài chính trước mặt mình: "Lão Hồ, ông đi về trước đi, chuyện này tôi sẽ suy nghĩ." Đợi đối phương cung kính lui ra ngoài, Trình Chí Hoa mới cầm điện thoại trầm giọng nói: "Bảo ca, anh nói rõ một chút, cái gì mà nhà anh có than đá?"

Hạ Tụ Bảo cười hắc hắc, nhưng không nói gì, mà là đem điện thoại đưa cho Lục Duệ, nói: "Tôi tìm một người thông minh nói với cậu."

Những lời này của ông ta âm thanh rất lớn, cũng không biết là nói với Lục Duệ hay là nói với Trình Chí Hoa.

Tiếp nhận điện thoại Lục Duệ có chút khiếp sợ nhìn Hạ Tụ Bảo, hắn không ngờ rằng Hạ Tụ Bảo dĩ nhiên đem điện thoại trực tiếp gọi cho bí thư thị ủy Trình Chí Hoa, xem ra lão nhân gia là chuẩn bị báo hỉ, phóng một tin thật to. Hắn cũng không hiểu tâm tư của Hạ Tụ Bảo, loại tư tưởng này cùng mười năm hạo kiếp là như nhau, cũng là có thành tích, muốn cho lãnh đạo trong lòng mình biết.

Cầm lấy điện thoại Lục Duệ cung kính nói: "Xin chào Trình bí thư, tôi là Lục Duệ, là cán bộ vừa phân phối đến trấn Hạ Gia."

https://thuviensach.vn

"À. . ." Trình Chí Hoa gật đầu, chuyện này ông cũng có nghe thấy, là do một lần cán bộ hoạt động giao lưu của trung ương đoàn tổ chức, chọn phái đi một nhóm cán bộ trẻ tuổi tài đức vẹn toàn, phong phú đến hương trấn nghèo khó, người trẻ tuổi tên gọi Lục Duệ hắn là phân phối đến trấn Hạ Gia như thế.

"Tiểu Lục à, Hạ bí thư các người nói than đá là chuyện gì?" Đi thẳng vào vấn đề, Trình Chí Hoa hỏi Lục Duệ.

Ông ta không thể không kỳ quái, trong ấn tượng của ông, Hạ Tụ Bảo tuy rằng luôn luôn là một người hấp tấp, nhưng thất thố như vậy trước mặt mình cũng là lần đầu tiên.

Lục Duệ chỉnh lý tư tưởng của mình một chút, hắn biết cơ hội của mình chỉ sợ ở trước mắt, thanh thanh tiếng nói, Lục Duệ chậm rãi đem toàn bộ chuyện tình từ đầu đến cuối tự thuật một lần, từ hai người nước ngoài lai lịch không rõ, đến Phùng Chí từ trong miệng bọn họ nghe được cái từ kia. Cuối cùng, Lục Duệ trầm giọng nói: "Lúc đầu dự định đợi sau khi xác nhận mới báo cáo, thế nhưng không ngờ rằng lão bí thư trực tiếp gọi điện thoại cho ngài, cái này, cái này. . ."

Trình Chí Hoa cười ha ha, nói: "Không trách cậu, tôi biết tính tình của bí thư các người, vẫn đều là hấp tấp như vậy, vài chục năm chưa từng thay đổi."

Dừng một chút, ông lại nói tiếp: "Tiểu Lục à, các người hiện tại phải nhanh tìm được chỗ theo như lời của hai người nước ngoài kia, bên tôi lập tức liên hệ chuyên gia trong tỉnh, phái người qua bên kia thăm dò. Nếu như thật sự có thể phát hiện mỏ than đá, tôi nhớ công đầu của cậu!"

Lục Duệ liền nói không dám, thế nhưng hắn biết, cái đầu công này tuyệt đối là rơi vào trên đầu của bí thư, bất quá công lao bên trong là trốn không thoát.

https://thuviensach.vn

Buông điện thoại, Lục Duệ nhìn Hạ Tụ Bảo vẻ mặt hưng phấn, trong đầu bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như chuyện này là giả, phỏng chừng mình chịu không nổi. Lúc này hắn không khỏi có chút hối hận miệng mình quá nhanh, sớm biết vậy không bằng chờ lúc ký hẹn rồi nói. Bất quá nếu việc đã đến nước này, đơn giản dựa vào vận khí. Mặc kệ thế nào, Lục Duệ tin tưởng, đối phương nếu như không phải có ý đồ, khẳng định sẽ không vô duyên vô cớ tới thâm sơn cùng cốc này.

Nghĩ tới đây, Lục Duệ vừa định nói, lại nghe đến "Rầm!" Của một tiếng, cửa phòng làm việc bị phá.

"Bí thư, bí thư, xảy ra đại sự!"

Đi vào là phó hương trưởng Mã Hướng Đông.

Lục Duệ biến sắc, nhìn thoáng qua Mã Hướng Đông, trầm giọng nói: "Mã phó hương trưởng, ra chuyện gì?"

Ngược lại là Hạ Tụ Bảo trên mặt rất bình tĩnh, ra vẻ bình thản, bình tĩnh nói: "Làm sao vậy, Hướng Đông? Trời còn chưa sập xuống, cậu sợ cái gì?"

Mã Hướng Đông lúc này mặt như màu đất, mang theo vẻ nức nở nói: "Hai người nước ngoài kia, đã, đã quay về."

"Cái gì?"

Lúc này ngay cả Hạ Tụ Bảo cũng ngồi không yên, thoáng cái đứng lên đi tới trước mặt của Mã Hướng Đông, vội la lên: "Chuyện gì xảy ra? Không phải nói bọn họ quay về thị trấn sao?"

"Không phải, không phải như vậy. Hai người này căn bản là gạt người, bọn họ còn có đồng bọn, ba người khác tựa như đã đạt thành cái hiệp nghị gì với trong huyện, bọn họ mang theo một đám người muốn lên núi Thanh Vân, bị Quốc Thành hương trưởng dẫn người chặn ở dưới chân núi, hai bên

https://thuviensach.vn

sắp đánh nhau!" Nói xong, Mã Hướng Đông biểu tình vặn vẹo nói: "Cục trưởng cục công an huyện Mạc Trấn Hải tự mình mang đội, nói là ai dám ngăn trở đại kế chiêu thương dẫn tư, thì bắt người đó!"

"Hồ đồ! Mạc Trấn Hải hắn muốn làm quân bán nước!" Hạ Tụ Bảo giận không thể át lúc này sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, ánh mắt trong giây lát lộ ra một hàn quang, quát nói: "Hướng Đông cậu đi tập hợp nhân thủ, gọi các nhà các hộ trên trấn xuất động cho tôi, vô luận như thế nào không thể khiến cho đồ do lão tổ tông chúng ta lưu lại tiện nghi cho đám quỷ dương đó! Tiểu Lục, cậu đi theo tôi đến núi Thanh Vân một chuyến, tôi muốn nhìn xem, cái đám khốn này có dám bắt tôi lại hay không! Đám quỷ nà ra sức lớn như vậy, bên trong nếu như không có vấn đề mới là lạ!"

Khiến cho ông ta ngoài ý muốn chính là, Lục Duệ không di chuyển bước chân, sững sờ đứng tại chỗ như là một bức tượng điêu khắc, con mắt nhìn thẳng Hạ Tụ Bảo, biểu tình trên mặt vặn vẹo, tựa như nghĩ đến cái gì, trong miệng thì thào lẩm bẩm: "Chẳng lẽ là ông, lẽ nào thật là ông?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Vấn Đề.

Hạ Tụ Bảo thấy vẻ hồn bay phách lạc của Lục Duệ, không nhịn được vỗ một cái lên lưng hắn, hô lớn : "Tiểu Lục, nghĩ cái gì thế?"

Lục Duệ bị đánh rùng mình một cái, cả người thoáng cái giật mình xoay người, lảo đảo thiếu chút nữa ngã ngồi xuống đất, quay đầu nhìn khuôn mặt của có chút không hài lòng Hạ Tụ Bảo, cả người ngây ra như phỗng. Không có gì càng làm cho hắn giật mình hơn so với việc nghe được, càng không có gì làm cho Lục Duệ bị chấn động hơn so với đột nhiên nhìn thấy nhân vật anh hùng được lưu truyền trên internet đời trước.

Hận không thể cho mình hai cái bạt tai, Lục Duệ nỗ lực ổn định tâm tình có chút kích động của mình, từ trên sô pha đứng lên cười khổ một tiếng với Hạ Tụ Bảo nói: "Lão bí thư, vừa rồi ngài nói quá dọa người, đó không phải tụ chúng gây sự sao?"

Hạ Tụ Bảo hừ lạnh một tiếng, biểu tình trên mặt hơi giảm bớt một chút, không thèm để ý nói: "Thằng nhóc, lo lắng công việc như vậy để làm gì? Chuyện lớn đã có lão già này gánh, nói chung cũng là một câu nói, không thể khiến cho đám người nước ngoài kia đem bảo bối trên núi Thanh Vân cướp đi!"

Lục Duệ sửng sốt, rốt cục kiềm chế không được tò mò trong lòng, mở miệng hỏi nói: "Ngài dựa vào cái gì xác định chỗ đó có bảo bối chứ? Chỉ bằng câu tiếng Anh tôi phiên dịch ra?"

Trên mặt già nua của Hạ Tụ Bảo lộ ra một vẻ cáo già gian trá, cái loại biểu tình đa mưu túc trí này khiến cho Lục Duệ trong giây lát nghĩ mình

https://thuviensach.vn

tựa như đối mặt một người chính khách đa mưu túc trí.

"Tên nhóc ngốc, cậu biết tôi ở chỗ này sinh sống bao lâu không?" Nhìn con mắt có chút hiếu kỳ của Lục Duệ, Hạ Tụ Bảo nhàn nhạt nói, sau đó đưa tay ra tự đếm ngón tay của mình: "Năm mươi năm, tròn năm mươi năm, trong năm mươi năm nay, một người nước ngoài tôi đều chưa thấy qua, đừng nói người nước ngoài, cái trấn Hạ Gia này nếu như không tính mấy tên nhóc kia, ngay cả cán bộ của trong tỉnh, thành phố bình thường cũng không sẽ đến đây."

Thở một hơi thật dài, trên mặt của Hạ Tụ Bảo lộ ra một biểu tình bi thương, tựa hồ là đang nhớ lại, lại cảm khái: "Từ đời ông nội tôi, trấn Hạ Gia chúng ta cũng đã là một chỗ nghèo, vùng khỉ ho cò gáy ra điêu dân. Tại huyện Thuận An, trấn Hạ Gia có tiếng là nghèo, ngay cả làm quan đều không muốn tới nơi này, nói ra không sợ cậu chê cười, đàn ông trấn Hạ Gia muốn kết hôn lấy một người vợ rất khó, người ta ngại chúng ta nghèo, ngại danh tiếng chúng ta không tốt."

Nhìn thoáng qua Lục Duệ hơi có chút động dung, biểu tình trên mặt Hạ Tụ Bảo có chút ảm đạm, "Nhiều năm qua, cậu là người cán bộ đầu tiên không bởi vì khí hậu không tốt xoay người bỏ đi, những người khác đều chịu không nổi cái khổ ở đây, ở không được vài ngày liền rời khỏi."

Lục Duệ lúc này mới rõ ràng, vì sao lúc mình vừa tới, Hạ Tụ Bảo lạnh nhạt như vậy đối với mình, thì ra là cho rằng mình sẽ giống như những người tiền nhậm, chịu không nổi khổ sẽ chạy trốn.

Cẩn thận không có quấy nhiễu đến hồi ức của người lớn tuổi, Lục Duệ nhìn ông già với mái tóc bạc sương đã hơn năm mươi, trong lòng dâng lên một cổ kính ý khó có thể nói bằng lời.

Trong ký ức của đời trước, trên mạng đã từng truyền lưu bài post về một vị cán bộ cơ sở tỉnh G vì bảo hộ tài nguyên khoáng sản quan trọng của

https://thuviensach.vn

quốc gia không để cho người ta buôn bán phi pháp mà anh dũng hiến thân.

Lục Duệ sở dĩ nhớ kỹ chuyện này, một là bởi vì cái loại tài nguyên này thật sự là quá trân quý, hai là bởi vì sự kiện này rất quỷ dị, cách nói của phía chính phủ là người bí thư đảng ủy trấn này bởi vì tụ chúng gây sự, trở ngại chính phủ chiêu thương dẫn tư nên bị ngộ sát, một thân tác oai tác quái tại địa phương, thuộc về loại ác bá. Cũng có người nói rằng, vị cán bộ kỳ cựu này công tác vài chục năm tại địa phương, lúc đưa tang, có trên vạn người đưa tiễn ông.

Internet đời trước phát triển đến một trình độ nhất định, Lục Duệ không cần nghĩ cũng biết vấn đề bên trong, bất quá rất đáng tiếc chính là, thời gian đã trôi qua quá lâu, ký ức trước đây của trong não mình, dĩ nhiên bắt đầu có chút không rõ, thậm chí có vài chuyện trước đây vẫn còn nhớ như in, ví dụ như nguy cơ tài chính bạo phát, lúc này dĩ nhiên lại quên, hơn nữa là nghĩ như thế nào đều nghĩ không ra.

Xem ra, di chứng sống lại dần dần biểu hiện ra, qua vài năm nữa, sợ rằng mình cũng chỉ có thể nhớ mang máng chút chuyện của kiếp trước.

Bất quá chuyện trước mắt, Lục Duệ tuy rằng nghĩ không ra chi tiết, thế nhưng nhớ kỹ, cũng là ngày hôm nay, lão bí thư Hạ Tụ Bảo bị người bắn chết tại chỗ, sau đó xốc lên tấm mán tài nguyên khoáng sản quan trọng của quốc gia bị bán giảm giá.

"Có thể, ông trời an bài tôi sống lại chạy đến đây, chính là vì cứu sinh mệnh của ông già khả kính khả ái này." Lục Duệ nhìn thoáng qua Hạ Tụ Bảo còn đang hồi ức, trong lòng yên lặng thầm nghĩ.

Hạ Tụ Bảo nhìn ánh mắt có chút mê man của Lục Duệ, không khỏi cười nói: "Tên nhóc ngốc, cậu nghĩ lại xem, chúng ta ở đây ngay cả quan viên cũng không muốn đến, vì sao mấy người nước ngoài kia lại đòi mua núi lớn của chúng ta? Còn đem người của cục công an đến, chuyện này nếu như

https://thuviensach.vn

không có vấn đề mới kỳ quái! Đi, chúng ta đi xem, nhìn xem đám nhóc con kia giở trò gì!"

Nói xong, kéo Lục Duệ đi ra cửa lớn phòng làm việc, tại cửa chính phủ trấn, đã có vài trăm dân chúng nghe được Mã Hướng Đông kêu gọi đến đây đợi lệnh.

"Các hương thân, có người muốn cướp bảo bối của trấn Hạ Gia ta, các người có đáp ứng hay không?" Hạ Tụ Bảo đứng ở cửa lớn, lớn tiếng hô.

Nhìn ra được uy vọng của ông, cuối cùng liền có người đáp: "Không được! Lão bí thư, ngài lên tiếng đi, là ai tôi cũng đều thu thập hắn!"

"Đúng vậy! Đúng vậy! Nghe lão bí thư."

"Đi, đuổi đám khốn ấy đi!"

Trong lúc nhất thời quần chúng xúc động không ngớt, khiến cho Lục Duệ trong lòng cười khổ không thôi, đi qua kia như vậy, không xảy ra chuyện mới là lạ.

Hắn còn nhớ rõ, hắn cũng là dưới tình huống như vậy, mới có người nổ súng.

Bất quá lúc này hắn căn bản không cách nào ngăn cản quần chúng xúc động Hạ Tụ Bảo khí thế chính vượng, không thể làm gì khác hơn là theo đoàn người đi đến hướng núi Thanh Vân.

Núi Thanh Vân cách trấn Hạ Gia cũng không xa, đó là một ngọn núi lớn ở rìa đông dãy núi ở đây. Dọc theo đường đi từ trong miệng Hạ Tụ Bảo biết, núi Thanh Vân này không ai ở, chỉ là dưới chân núi có một làng nhỏ, cách trong trấn cũng không xa, hơn mười dặm đường núi, đối với những nông dân quanh năm dùng chân đo đất mà nói, bất quá là đi thêm vài bước thời gian mà thôi.

https://thuviensach.vn

Đi trên đường núi gồ ghề, trong lòng của Lục Duệ cũng đang suy nghĩ đầu đuôi, hắn nghĩ không ra biện pháp gì có thể ngăn cản xung đột phát sinh, mà cái này rốt cục là vì sao mà đến, hắn trong lòng cũng suy đoán đại khái . Sớm nghe nói tỉnh G có nhiều núi nhiều bảo bối, xem ra quả nhiên không giả. Mấy người nước ngoài này nếu như không gặp phải tự sống lại mình, sợ rằng thật sự sẽ giống như kiếp trước, trong chuyện này hung hăng kiếm một đồng tiền lớn.

"Bí thư, một hồi khi tới, chúng ta phải cẩn thận hành sự." Lục Duệ rốt cục không nhịn được mở miệng nói với Hạ Tụ Bảo đi ở phía trước.

Hạ Tụ Bảo sửng sốt, trên mặt hơi có chút bất mãn nói: "Đúng là người trẻ tuổi, sao lá gan nhỏ vậy! Sợ thì cậu trở về đi, lão tử không bắt cậu nhúng tay vào vũng bùn này."

Lục Duệ bất đắc dĩ lắc đầu, vị lão gia tử này thật đúng là già mà gân, tính tình nóng nảy một chút cũng không thay đổi.

Nhìn thoáng qua quần chúng xúc động phía sau, Lục Duệ thấp giọng nói: "Lão bí thư, dù sao người của huyện cục ở đây, còn có nhiều quần chúng như vậy. Thật sự xảy ra chuyện gì, tôi thật ra không sao cả, cùng lắm thì bỏ chức quan này, cũng không khiến cho đám người kia đoạt được bảo bối. Nhưng lỡ như quần chúng có người bị thương, vậy. . ."

Hắn tính lấy ra tính tình của lão nhân gia, ăn mềm không ăn cứng, đối với sinh tử vinh nhục của mình không thèm để ý, nhưng là thật tâm bảo vệ những dân chúng này.

Quả nhiên, nghe được Lục Duệ nói như vậy, trên mặt của Hạ Tụ Bảo nhất thời có một ít biến hóa, ông tự nhiên cũng rõ ràng Lục Duệ nói có đạo lý, mình có tư cách nhất ở đây, lại là làm quan, không sợ xảy ra đại sự gì, thế nhưng những người phía sau này đều là bình dân bách tính, còn phải ở

https://thuviensach.vn

chỗ này sinh hoạt, nếu thật sự xảy ra chuyện gì, mình làm sao mà ăn nói với hương thân phụ lão hả?

Do dự một chút, Hạ Tụ Bảo nói khẽ với Lục Duệ nói: "Tiểu Lục, đầu óc cậu thông minh, nghĩ biện pháp cho tôi, chúng ta một hồi đối phó với đám người nước ngoài và đám khốn của huyện cục như thế nào? Nếu như dùng được, tôi nghe tên nhóc cậu."

Lục Duệ cười hắc hắc, ghé vào bên tai Hạ Tụ Bảo nói nhỏ, cuối cùng nói: "Bí thư ngài yên tâm, chúng ta không cần theo gây xung đột với bọn họ, chỉ cần kéo dài tới khi Trình bí thư đứng ra là được, có Trình bí thư, đừng nói là huyện cục, cho dù bí thư huyện uỷ tới, cũng phải thành thật."

Hạ Tụ Bảo ánh mắt sáng ngời, nhìn Lục Duệ lộ ra một biểu tình tán thưởng, trong miệng cười nói: "Vẫn là người đi học ý đồ xấu nhiều, được được, thật con mẹ nó âm hiểm."

Lục Duệ một trận cười khổ, trong lòng nói ngài đây là khen người hay là tổn hại người vậy.

Dừng một chút, hắn lại nói với Hạ Tụ Bảo: "Ngài ngàn vạn lần nhớ kỹ, nhất định không được nổi nóng, không quan tâm đám cháu trai kia làm cái gì, tôi cũng là một chữ -- kéo!"

Hạ lão bí thư trừng mắt liếc Lục Duệ, nói: "Tôi là cái loại người không nghe chỉ huy sao? Cậu yên tâm được rồi, cái khác tôi không hiểu, chơi xấu còn không đơn giản sao?"

Khi đang nói chuyện, đã có thể thấy núi Thanh Vân, giống như Mã Hướng Đông nói như vậy, từ xa là có thể thấy tại cửa thôn Thanh Điền, một đám người đang giằng co ở đây, mơ hồ có thể thấy có vài chiếc xe cảnh sát đậu ở chỗ này.

... ...

https://thuviensach.vn

... ...

"Hạ Quốc Thành, Hạ Quốc Lệ, hai người các người có phải là cán bộ chính phủ hay không? Dám tụ chúng gây sự?" Một người cảnh sát trung niên đại khái bốn mươi, mặt dài vai bự, trong mắt thỉnh thoảng hiện lên tia hung quang đứng đối diện đoàn người, lớn tiếng hô. Phía sau gã, có mấy người nước ngoài và một đám công an cảnh sát mặc cảnh phục.

Hạ Quốc Thành không nói gì, một bên Hạ Quốc Lệ nhìn thoáng qua gã cảnh sát, lạnh lùng nói: "Mạc cục trưởng, ngài đừng nói với tôi đạo lý lớn, tôi chỉ là đàn bà tốt nghiệp sơ trung nghe không hiểu cái chiêu gì thương gì dẫn tư gì đó của ngài, tôi chỉ biết một điều, núi này là núi của trấn Hạ Gia chúng tôi, dựa vào cái gì mà chính phủ huyện các người há mồm bán cho người nước ngoài? Còn nữa, ông là cục trưởng tự mình đến đây áp trận cho bọn họ, rốt cục là muốn làm gì?"

Mạc Trấn Hải nhất thời nghẹn lời, gã không thể nói vài người này là Tất bí thư giới thiệu tới, hơn nữa người ta còn tặng cho mình năm mươi ngàn đô la. Việc này đều là chuyện không thể nói ra, bảo Mạc Trấn Hải làm sao có thể nói ra khỏi mồm được?

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Viện Binh.

Mạc Trấn Hải lúc này cũng là kêu khổ không thôi, không ngờ rằng chuyện tình tự nhiên lại phát triển đến bây giờ, vốn tưởng rằng mình mang theo một đám người của huyện cục đứng ra, đám nhà quên của trấn Hạ Gia sẽ đem mấy người nước ngoài này tôn sùng là thượng khách, lại không ngờ rằng trấn Hạ Gia xuất động nhiều người như vậy, đem đoàn người chặn tại nửa đường.

Người khác không biết, Mạc Trấn Hải gã thân là tâm phúc của bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào, làm sao có thể không biết lão bí thư của trấn Hạ Gia là người cố chấp cỡ nào. Lão gia hỏa kia nửa đời người làm cán bộ cơ sở, tại trấn Hạ Gia trên có thể nói là nhất ngôn cửu đỉnh, ỷ vào phía sau có bí thư thị ủy Trình Chí Hoa làm chỗ dựa, thường ngày ngay cả Tất Vân Đào bí thư huyện uỷ ở trước mặt ông ta cũng phải cẩn thận. Ngày hôm nay đi trăm tính ngàn, không ngờ rằng mấy người nước ngoài này lại kinh động đến Hạ Tụ Bảo.

"Hạ Quốc Thành, ông cần rõ ràng, mấy vị bạn bè ngoại quốc này là tới huyện Thuận An chúng ta đầu tư, dựa vào cái gì trấn Hạ Gia các người không cho tiến vào?"

Khẽ cắn môi, Mạc Trấn Hải ổn định tâm tư, qua được cửa trước mắt rồi nói sau.

Hạ Quốc Thành tuy rằng mặt không biểu tình, nhưng liếc nhìn Hạ Quốc Lệ, trong lòng âm thầm sốt ruột, bọn họ cũng không ngờ rằng Mạc Trấn Hải đường đường là cục trưởng của huyện cục còn có thể đứng ra vì

https://thuviensach.vn

chuyện của những người nước ngoài này, càng công bố là nhận mệnh lệnh của huyện ủy. Điều này làm cho hai người có chút như ngồi trên lưng cọp. Dù sao Lục Duệ cũng không có nói cho bọn họ biết ở đây rốt cuộc có vật gì, do dự một chút, Hạ Quốc Thành mở miệng nói: "Mạc cục trưởng, ngài cũng đừng làm chúng tôi khó xử, tôi đã thông báo lão bí thư, phiền phức các người chờ một chút, ông ấy lập tức đến ngay."

Mạc Trấn Hải hơi ngẩn ra, nhìn thoáng qua Hoàng Hạo phía sau, lộ ra ý trưng cầu.

Hoàng Hạo ánh mắt chuyển động, thấp giọng nói cùng Dennis: "Ông chủ, bằng không chúng ta chờ người lãnh đạo kia đến xem? Dù sao bọn họ cũng không biết chúng ta là vì cái gì mà đến."

Dennis là một người Mỹ hơn ba mươi tuổi, trong mắt thỉnh thoảng hiện lên một biểu tình gian trá, nhàn nhạt nói: " Hoàng thân ái, tuy rằng cậu đã từng là người Hoa Hạ, nhưng cậu vẫn không biết những người này, bọn họ sở dĩ ra sức lớn như vậy ngăn cản chúng ta, nguyên nhân cũng là hy vọng từ đó thu được chỗ tốt. Chờ người lãnh đạo kia tới, nhớ cho bọn họ một ít chỗ tốt."

Hoàng Hạo gật đầu, kéo Mạc Trấn Hải nói: "Mạc cục trưởng, chúng ta chờ một chút."

Chính vào lúc này, Lục Duệ cùng Hạ Tụ Bảo mang theo rất nhiều người chạy tới.

"Hạ lão bí thư, ông đây là muốn làm gì hả? Sao đem ngoại thương từ chối ngoài cửa thế?"

Thấy Hạ Tụ Bảo đến đây, Mạc Trấn Hải vội vã đi tới hai bước, đi tới trước mặt của ông ta, dẫn đầu mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

Gã không ngu, so với việc để cho Hạ Tụ Bảo trách mình hướng về người nước ngoài trước, không bằng chụp mũ nhiễu loạn chiêu thương dẫn tư cho nhóm lãnh đạo của trấn Hạ Gia, như vậy cũng dễ nói.

Lục Duệ nhướng mày, nhất thời đối với vị Mạc cục trưởng lần đầu tiên gặp mặt không có hảo cảm, trong lòng nói ông rốt cuộc là người trong nước hả? Sao không hỏi xanh đỏ đen trắng, mở đầu liền chụp mũ? Bất quá cũng chính là vì câu nói này của Mạc Trấn Hải, khiến cho Lục Duệ tâm sinh cảnh giác đối với gã. Người này, xem ra không đáng tin.

Hạ Tụ Bảo không để ý tới Mạc Trấn Hải, mà hướng về phía Hạ Quốc Thành chửi ầm lên nói: "Phế vật! Ngu ngốc! Bảo cậu trông chừng một ngọn núi mà cậu cũng làm không được, trong đầu cậu chứa phân người sao?"

Hạ Quốc Thành sửng sốt, nhưng thấy Lục Duệ chớp mắt với mình, lập tức rõ ràng lão bí thư đây là đang diễn trò, liền làm ra vẻ ủy khuất nói: "Cũng không thể trách tôi, ngài nói, trong núi này có bảo bối, người nước ngoài đều đã biết, bảo tôi trông coi, đừng cho người đoạt đi. Tôi không phải đang giữ chỗ này sao?"

Hừ lạnh một tiếng, Hạ Tụ Bảo xoay người nói với Mạc Trấn Hải: "Mạc cục trưởng, lẽ ra cái này trong huyện nếu đã đáp ứng rồi, trong trấn chúng tôi không nên có ý kiến. Thế nhưng cậu cũng thấy đấy, trấn Hạ Gia nghèo nhiều năm như vậy, thật sự là nghèo đến sợ. Nếu không như vậ điy, cậu cùng mấy ông chủ ngoại quốc thương lượng một chút, cái hiệp ước này ký với chính phủ trấn chúng tôi, cậu xem như thế nào?"

Mạc Trấn Hải sửng sốt, tựa như không ngờ rằng Hạ Tụ Bảo náo loạn ra động tĩnh lớn như vậy dĩ nhiên chỉ là vì quyền đem ký hẹn đến tay chính phủ trấn, hơi do dự một chút, chợt nghe một bên Hoàng Hạo nói: "Nếu lão trưởng trấn có yêu cầu này, chúng tôi có thể đáp ứng." Dừng một chút, hắn

https://thuviensach.vn

còn nói thêm: "Hơn nữa vì biểu thị thành ý của chúng tôi, Dennis tiên sinh nguyện ý quyên tặng quý trấn một trăm ngàn nhân dân tệ."

Hạ Quốc Thành và Hạ Quốc Lệ vui mừng, liếc nhìn nhau, trong lòng nói vẫn là lão bí thư có biện pháp, chớp mắt đã kiếm được một trăm ngàn.

Ông lão gật đầu, nhìn Lục Duệ bên cạnh một chút, mỉm cười nói: "Vị này chính là trưởng trấn tân nhậm Lục Duệ đồng chí của trấn Hạ Gia chúng tôi, người ta là đại tài tử được đi học đại học. Không phải có quy định sao, đảng uỷ quản nhân sự, chính phủ bắt kinh tế, chuyện chiêu thương dẫn tư là chính phủ quản, tôi sẽ không tham dự. Các người có gì chuyện tìm Lục trưởng trấn bàn."

Mạc Trấn Hải sửng sốt, tựa như có chút kỳ quái Hạ Tụ Bảo đem Lục Duệ đẩy ra, nhưng thấy Lục Duệ đi vài bước tới trước mặt mình, thấp giọng nói: "Mạc cục trưởng, chuyện này Trình bí thư đã biết, ngài tự giải quyết cho tốt."

Những lời này vừa vào tai, Mạc Trấn Hải đầu óc nổ ầm một tiếng, cả người hơi có chút lảo đảo, thiếu chút nữa té ngã.

Trình Chí Hoa là ai? Đó là nhân vật nổi danh của tỉnh G thủ đoạn mạnh mẽ, nhiều lần đảm nhiệm thị trưởng và bí thư thị ủy. Tin đồn lần này sau khi chấm dứt nhiệm kỳ sẽ điều nhiệm về làm thường vụ phó tỉnh trưởng tỉnh G, nếu như bị ông ta biết mình có cấu kết cùng những người nước ngoài này, Mạc Trấn Hải thậm chí không dám tưởng tượng, mình sẽ có kết cục như thế nào.

Cười khổ một chút, Mạc Trấn Hải đối với Lục Duệ lần đầu gặp mặt không khỏi sinh tâm kiêng kỵ, thấp giọng nói: "Lục trưởng trấn thủ đoạn thật nhanh!"

Lắc đầu, Lục Duệ nhàn nhạt nói: "Mạc cục trưởng nói quá lời, trấn Hạ Gia dù sao vẫn là chổ đảng lãnh đạo, ai không muốn đi lên một chút chứ?"

https://thuviensach.vn

Mạc Trấn Hải gật đầu, cho rằng mình rõ ràng Lục Duệ sở cầu cái gì, xoay người nói với Hoàng Hạo: "Hoàng thư ký, lãnh đạo của trấn này muốn một phần chiến tích, ngài xem, nếu không chúng ta chờ một chút? Sau khi ký hẹn chấm dứt rồi lên núi?"

Hoàng Hạo đem lời nói của gã phiên dịch cho Dennis, Dennis lại cùng đồng bạn của mình thương lượng một chút, lúc này mới dùng tiếng Anh nói với Hoàng Hạo: " Hoàng thân ái, cậu xác định những người này không biết trên ngọn núi có cái gì, đúng không?"

Mỉm cười, Hoàng Hạo gật đầu nói: "Ngài yên tâm, ông chủ thân ái, thứ trong núi đối với phần lớn người Hoa Hạ mà nói căn bản là không hiểu cái gì, phỏng chừng cho dù bí thư thị ủy bọn họ chạy đến đây, cũng sẽ không rõ ràng vì sao chúng ta muốn mua ngọn núi nhìn qua có chút hoang vu này."

Dennis gật đầu, "Đã như vậy, chúng ta chờ một ngày, chờ sau khi ký hẹn chấm dứt, rồi vào núi thăm dò."

Xoay người, Hoàng Hạo khách khí nói với Mạc Trấn Hải: "Phiền phức chuyển cáo lãnh đạo ở đây, nếu ý của bọn họ là muốn ký hẹn, như vậy ông chủ chúng tôi đồng ý, ngày mai ký hẹn rồi mới vào núi."

Mạc Trấn Hải vui vẻ cười cười, đem những lời này chuyển đạt cho Lục Duệ, Lục Duệ cười ha ha, lễ phép nói: "Phiền phức Mạc cục trưởng chuyển cáo các ngoại thương, ngày mai trấn Hạ Gia chúng tôi sẽ tổ chức chúc mừng hoạt động long trọng, cảm ơn bọn họ đến quê hương của chúng ta đầu tư làm nhà máy."

Hoàng Hạo nghe thế, nhìn thoáng qua Lục Duệ, trong lòng âm thầm khinh thường những quan viên giành công lao đến vô sỉ, nói khẽ với Dennis nói: "Ông chủ, người thanh niên này xem ra cũng không phải thứ tốt."

https://thuviensach.vn

Dennis cười nhạt một tiếng, từ chối cho ý kiến.

Lục Duệ xoay người, nói với Hạ Tụ Bảo: "Lão bí thư, phiền phức ngài tổ chức một chút, ngày mai toàn bộ người trong trấn chúng ta có tiệc, chúc mừng xí nghiệp do nước ngoài đầu tư thành lập."

Hạ Tụ Bảo nhịn xuống biểu tình sắp cười thành tiếng, nghiêm túc nói: "Cậu yên tâm, tôi lập tức dặn dò người đi làm."

Nói xong, khoát khoát tay với quần chúng, lớn tiếng nói: "Đều tản đi, sáng mai đi chính phủ trấn, có đại sự."

Đợi khi người vây xem chậm rãi tán đi, mọi người lúc này mới chậm rãi đi đến hướng chính phủ trấn, lúc đi tới cửa chính phủ trấn, Lục Duệ nói khẽ với Mạc Trấn Hải nói: "Mạc cục trưởng, đi ra một chút nói chuyện được chứ?"

Mạc Trấn Hải sửng sốt, lập tức nhìn thoáng qua Lục Duệ, trong lòng nói tên nhóc này chẳng lẽ là muốn chắp nối với mình?

Kỳ quái thì kỳ quái, hắn gã theo Lục Duệ đi ra bên cạnh.

Lục Duệ nhìn thoáng qua đám người Hoàng Hạo phía sau của Mạc Trấn Hải, vẻ mặt mỉm cười."Ngày hôm nay, phiền phức Mạc cục trưởng."

Mạc Trấn Hải mỉm cười, xua tay nói: "Không có gì, chúng tôi cũng là vì xúc tiến kinh tế trong huyện phát triển."

Lục Duệ trong lòng hận không thể cho gã một cước, mắng to gã là đồ con lợn, bất quá lúc này không thể làm gì khác hơn là làm khuôn mặt tươi cười, thấp giọng nói: "Còn phải phiền phức Mạc cục trưởng một chuyện, mấy vị ngoại thương này là vị lãnh đạo nào trong huyện mời tới hả? Phiền phức ngài trở về xin chỉ thị một chút, nhìn trong huyện có phải là phái một lãnh đạo tới cho chúng tôi thể diện không?"

https://thuviensach.vn

Trong lòng khẽ động, nghĩ đó cũng là một chổ chia xẻ chiến tích, Mạc Trấn Hải thuận miệng nói: "Đây là quan hệ của Tất bí thư, quay đầu lại tôi xin chỉ thị của bí thư một chút, nhìn xem ông ta có thời gian hay không."

Lục Duệ gật đầu, khuôn mặt cười vui vẻ nói tiếp: "Vậy phiền phức ngài, như vậy, chúng tôi phụ trách tiếp đãi mấy vị bạn bè ngoại thương, ngài nhanh chóng quay về trong huyện thông báo bí thư đi, hôm nay trời cũng sắp tối rồi, đường núi nhưng không dễ đi."

Suy nghĩ một chút, Mạc Trấn Hải gật đầu, nói với Hạ Tụ Bảo: "Hạ lão bí thư, người tôi giao cho các người tiếp đãi. Nhất định phải khiến cho của bạn bè ngoại thương có cảm giác như ở nhà, tôi quay về trong huyện thông báo Tất bí thư, ngày mai mời ông ta tới tham gia nghi thức ký hẹn của các người."

Nói xong, xoay người lên xe cảnh sát, rời khỏi trấn Hạ Gia.

Một lòng muốn lập công nên gã tự nhiên không có phát hiện, Lục Duệ cùng Hạ Tụ Bảo hai người trên mặt lộ ra một nụ cười cổ quái.

Đám người Dennis có hai xe, Hạ Tụ Bảo nhìn thoáng qua bọn họ, nói với Hạ Quốc Thành: "Quốc Thành, cậu bảo nhà khách dọn chổ đi, để dành cho những bạn bè ngoại quốc này ở."

Hạ Quốc Thành sửng sốt, lập tức gật đầu đáp ứng, khuôn mặt cười vui vẻ nói với Hoàng Hạo: "Hoàng tiên sinh, phiền phức các người đi theo tôi."

Hoàng Hạo nhìn thoáng qua Lục Duệ cùng Hạ Tụ Bảo, lạnh lùng nói: "Hy vọng chư vị ngày mai có thể thực hiện hứa hẹn, bằng không chúng tôi sẽ cầm hiệp ước chính phủ huyện các người ký tên đi khởi tố các người, đến lúc đó tạo thành ảnh hưởng quốc tế, các người cũng không nên hối hận!"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ gật đầu, cười nói: "Hoàng tiên sinh yên tâm, chúng tôi cũng là đi quá trình thôi, dù sao đây là đại sự của trấn Hạ Gia mà."

Mắt thấy bọn họ theo Hạ Quốc Thành đi xa, Lục Duệ nhìn thoáng qua Mã Hướng Đông, Hạ Quốc Lệ và Thái Hiểu Hà bên cạnh, trầm giọng nói: "Vẫn là dựa theo bố trí của lão bí thư, gọi người coi chừng đường của núi Thanh Vân. Mặt khác, gọi người canh giữ nhà khách, không cho người nước ngoài rời đi."

Hạ Quốc Lệ sửng sốt, không tự chủ được nhìn về phía Hạ Tụ Bảo, trong mắt có một tia do dự.

Hạ Tụ Bảo trừng mắt, mắng: "Còn nghĩ cái gì, nghe Tiểu Lục."

Ba người lúc này mới nhanh chân rời đi, phân công nhau đi làm chuẩn bị.

Đợi khi chỉ còn lại mình cùng Lục Duệ, Hạ Tụ Bảo mới chậm rãi nói: "Tiểu Lục, cậu nói thật với tôi, trong hồ lô của cậu rốt cuộc bán thuốc gì? Cái đất kia, là dùng để làm gì? Trên núi không phải chôn than đá sao? Sao lại biến thành đất?"

Lục Duệ cười khổ lắc đầu, trong lòng nói ngài là không biết đất giá trị nhiều hơn này so với than đá. Nếu không mình đột nhiên nhớ tới đại sự nổi danh phát sinh tại huyện Thuận An tỉnh G kiếp trước, sợ rằng ngày hôm nay không chỉ có nhặt xác Hạ Tụ Bảo, đợi khi chuyện tình bại lộ, một tội danh không làm tròn trách nhiệm cũng không chạy thoát được đâu.

Xoay người đi vào bên trong chính phủ trấn, Lục Duệ vừa đi vừa nói: "Lão bí thư, chúng ta vẫn là nhanh chóng gọi điện thoại cho Trình bí thư đi, ngày mai nếu như ông ta không đến, việc vui sẽ lớn."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Nội Tình

Trên mặt của Hạ Tụ Bảo trong giây lát biến sắc, ông tự nhiên rõ ràng ý của Lục Duệ, nếu như ngày mai lãnh đạo huyện ủy thật sự tới, phát hiện mình cùng Lục Duệ hai người ngày hôm nay bất quá là hát Song Hoàng một hồi, sợ rằng chuyện tình sẽ không đơn giản như vậy.

Do dự một chút, ông vẫn là kéo Lục Duệ đi tới phòng làm việc của mình, vừa vào cửa thì nghiêm túc nói: "Tiểu Lục, cậu nói thật với tôi đi, vì sao còn muốn khiến cho Mạc Trấn Hải đem họ Tất tới? Tên kia căn bản là không phải người tốt, vài năm nay Thuận An chúng ta bị hắn gây họa không nhẹ, ỷ vào mình ở trên có người, luôn luôn ngang ngược. Hừ!"

Lục Duệ hơi sửng sờ, không ngờ rằng ông ta dĩ nhiên lý giải bí thư huyện uỷ sâu như vậy, cười ha ha nói: "Sao? Hắn đắc tội qua Lão bí thư ngài?"

Hạ Tụ Bảo thở dài một hơi, khoát khoát tay nói: " Chuyện của mấy năm trước, tên khốn kia vì làm một công trình mặt mũi, đem khoản giúp đỡ người nghèo trong trấn của chúng ta rút đi, bị tôi tìm đến trong huyện đại náo một hồi, cuối cùng Chí Hoa đứng ra, lúc này mới đem chuyện tình dẹp loạn xuống."

Ông nói dễ dàng, Lục Duệ đoán được chuyện bên trong tuyệt đối không đơn giản như vậy, một bí thư đảng ủy trấn dám đi huyện ủy đại náo, hơn nữa ngay cả bí thư thị ủy đều kinh động, có thể thấy được chuyện tình ngay lúc đó tất nhiên là động tĩnh không nhỏ. Thế nhưng khiến cho Lục Duệ càng cảm thấy hứng thú chính là, Tất Vân Đào nên biết đứng phía sau Hạ

https://thuviensach.vn

Tụ Bảo chính là bí thư thị ủy, thế nhưng còn dám đối nghịch, tin tức ẩn chứa của phương diện này, khiến cho Lục Duệ tâm sinh cảnh giác.

"Bí thư, Tất Vân Đào này có phải là có dính dáng với đại nhân vật nào ở thành phố?"

Lục Duệ dẫn đầu mở miệng hỏi.

Hạ Tụ Bảo sửng sốt, khuôn mặt vốn dĩ nghiêm túc trên lộ ra biểu tình hơi ngoài ý muốn, lập tức nở nụ cười ha ha, đưa tay vỗ vỗ vai của Lục Duệ, cười nói: "Tên nhóc cậu, đầu óc chuyển thật đúng là nhanh, thị trưởng hiện tại Triệu Tự Cường năm đó lúc ở huyện Khánh Dương, Tất Vân Đào là thư ký của ông ta."

Lục Duệ thoả mãn gật đầu, quả nhiên, Tất Vân Đào cũng là có hậu trường, bằng không sao có thể không cho bí thư thị ủy mặt mũi, xem ra Trình Chí Hoa cũng chưa nắm giữ toàn bộ thành phố Dương Minh, bằng không một thư ký tiền nhậm của thị trưởng làm sao dám bừa bãi như thế?

Trong lòng khẽ động, Lục Duệ bỗng nhiên nghĩ đến một việc, cười nói với Hạ Tụ Bảo: "Lão bí thư, có muốn giúp Trình bí thư một đại ân?"

Hạ Tụ Bảo ngẩn ra, phất phất tay cười nói: "Sao có thể? Người ta là đại bí thư, không phải tên đầy tớ chạy phía sau của tôi năm đó, mấy năm nay nếu không có hắn, trấn Hạ Gia sợ rằng càng lạc hậu, tôi có thể giúp đỡ hắn cái gì?"

Lục Duệ cười thần bí, hắn hiện tại duy nhất thiếu cũng là chứng cứ, bởi vì chuyện kia chỉ có một mình hắn biết, đương nhiên, mấy người nước ngoài cũng biết trên núi Thanh Vân rốt cuộc có cái gì. Bởi vì trên đường trở về, Lục Duệ đã từng đem phần hiệp ước trong huyện chuẩn bị ký kết cùng đối phương mượn tới nhìn một chút, mượn cớ đương nhiên là muốn làm quen hợp đồng một chút. Bên trong viết, đem khu vực xung quanh núi Thanh Vân năm km cho công ty Billiton sử dụng mười năm, quan trọng

https://thuviensach.vn

nhất là, trên hợp đồng tựa như vô tình hay cố ý ghi rõ, khảo sát sử dụng đối với núi Thanh Vân, do công ty Billiton tự làm quyết định.

Lúc đó Lục Duệ đã từng nói giỡn với Mạc Trấn Hải: "Mạc cục trưởng, cái này nếu như phát hiện ra bảo bối gì, không phải của người ta chứ?"

Mạc Trấn Hải hồn nhiên chưa phát giác ra, trực tiếp nói: "Các người nghĩ quá nhiều rồi, nếu như có bảo bối chúng ta đã sớm phát hiện, người ta phát hiện vậy cũng là vận khí tốt."

Lúc đó Lục Duệ đoán tâm tư của ông ta đều có, lập tức rõ ràng sợ rằng vị Mạc cục trưởng này thu của người ta không ít chỗ tốt, không chỉ là ông ta, ngay cả người giật dây trong huyện, chỉ sợ cũng liên lụy bên trong. Chỉ là Lục Duệ không rõ ràng chính là, những người này cho dù phát hiện, sao vận tải đi ra ngoài được? Tuy rằng hiện tại quốc gia đối với hạn chế xuất khẩu không nhiều lắm, thế nhưng cũng tuyệt đối sẽ không dễ dàng có thể xuất cảnh như vậy. Hơn nữa khai thác mỏ tài nguyên phi pháp, tại Hoa Hạ là thuộc về hành vi trái pháp luật, đối phương mạo hiểm lớn như vậy rốt cục là vì cái gì?

Trong đầu hồi ức biểu tình của mấy người kia, Lục Duệ vẫn là không hiểu được, lúc này, Hạ Tụ Bảo đã lấy điện thoại ra, bắt đầu báo cáo cho Trình Chí Hoa.

"Lục Duệ đồng chí, các người rốt cuộc đang làm cái gì?"

Nghe Hạ Tụ Bảo báo cáo, Trình Chí Hoa là vừa sợ vừa giận, đối với Hạ Tụ Bảo cùng Lục Duệ hai người làm ra chuyện này, ông đã là không hiểu ra sao, cái này không phải nói là mỏ than đá sao? Sao lại biến thành đất gì đó, hơn nữa Hạ Tụ Bảo bên trong điện thoại cũng chưa nói rõ ràng cụ thể là cái gì, điều này sao có thể khiến cho ông không nóng nảy đâu?

Lục Duệ trầm ổn cười, hắn biết mình có thể dừng bước tại huyện Thuận An hay không, ngay tại đây, muốn bò lên trên quan trường, ngoại trừ làm

https://thuviensach.vn

việc vì dân chúng, chính là phải dẫm lên vai của người khác, cái gọi là "Nhất tướng công thành vạn cốt khô" không chỉ có hữu hiệu ở trên chiến trường, ở trong quan trường cũng là giống nhau.

"Trình bí thư, ngài nghe qua đất hiếm sao?"

Trình Chí Hoa sửng sốt, lập tức vui mừng nói: "Cậu nói là, trấn Hạ Gia các người chỗ đó phát hiện mỏ đất hiếm?"

Hắn tuy rằng không hiểu tri thức khai thác mỏ, thế nhưng lại biết, thành phố Hà Dương cách thành phố Dương Minh cự ly không xa, cũng là bởi vì có mỏ đất hiếm, cấp tốc phát triển thành thành phố có kinh tế đứng hàng thứ năm của tỉnh G. Nếu như chuyện Lục Duệ nói là thật của, như vậy thành phố Dương Minh hoàn toàn rất có thể trở thành Hà Dương thứ hai.

Lục Duệ cười khổ một cái, xem ra người trong nước coi trọng đối với đất hiếm lúc này quả nhiên là không cao, nếu như qua mười năm, bọn họ biết cái thứ nhìn như vật không ra gì, đối với nguồn sinh lực Hoa Hạ thậm chí thị trường thế giới có bao nhiêu quan trọng.

"Chờ một chút!" Lục Duệ trong giây lát nghĩ đến nghi vấn của mình tại sao có cảm giác được kỳ quái."Náo loạn nửa ngày là như thế này!"

Mình hoàn toàn là dựa vào tư duy vài chục năm sau để nhìn chuyện này. Vào lúc ấy, loại tài nguyên này bị Hoa Hạ phong tỏa cực kỳ nghiêm mật, hạn ngạch xuất khẩu là giảm và giảm, thậm chí đã sắp gây ra tranh chấp quốc tế. Thế nhưng tại trước đó vài chục năm, hạn chế xuất khẩu của Hoa Hạ đối với loại tài nguyên này cũng không phải rất nghiêm ngặt, hơn nữa trấn Hạ Gia thật sự là quá hẻo lánh, chỉ cần trên dưới chuẩn bị, căn bản không cần phải lo lắng sẽ để lộ tin tức. Những người nước ngoài này hoàn toàn là muốn lợi dụng khát vọng của người Hoa Hạ lúc này đối với chiêu thương dẫn tư, đánh chiêu bài đầu tư tiến hành khai thác phi pháp.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa Lục Duệ nhớ kỹ, tin tức online truyền lưu là đến cuối năm 2002, quốc gia mới có thể ra quyết định hạn chế đầu tư bên ngoài tiến hành khai thác đất hiếm tại Hoa Hạ, nói cách khác, hiện tại những người này chỉ cần ký kết hiệp ước với chính phủ, có thể ngông nghênh đem tài nguyên thuộc về Hoa Hạ khai thác xuất khẩu.

Trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, Lục Duệ thì thào lẩm bẩm: "Lão tử cho dù chết, cũng sẽ không để cho các người thực hiện được!"

Đầu kia của điện thoại Trình Chí Hoa sửng sốt, không khỏi hỏi: "Lục Duệ đồng chí, cậu đang nói cái gì?"

Lục Duệ liếm đầu lưỡi một chút, thấp giọng nói: "Trình bí thư, tôi hoài nghi cái đám người nước ngoài này là đánh chiêu bài đầu tư, chuẩn bị trộm tài nguyên khoáng sản của chúng ta."

Nghe hắn vừa nói như thế, Trình Chí Hoa hơi có chút sững sờ, không phải là đùa giỡn tâm cơ sao? Không đến mức biến thành trộm chứ. Suy nghĩ một chút, ông nói với Lục Duệ: "Tiểu Lục đồng chí, các người có phải là suy nghĩ nhiều không, đám người nước ngoài kia có thể cũng không biết ngọn núi có mỏ mà, hơn nữa, cho dù phát hiện, cũng là chúng ta và bọn họ cùng nhau khai thác, lợi ích như nhau mà."

Lắc đầu, Lục Duệ đối với tính cảnh giác của quan viên lúc này thật sự là không nói gì, bất quá nghĩ lại cũng không thể trách bọn họ, lúc này không riêng gì họ, chỉnh quốc gia ngoại trừ một phần nhỏ người có ý thức, không ai có thể nghĩ đến tầm quan trọng của đất hiếm đối với Hoa Hạ? Ai sẽ dự liệu đến vài chục năm sau, Mỹ Nhật hai nước thà rằng lấy chế tài mậu dịch làm uy hiếp, cũng yêu cầu Hoa Hạ mở rộng định mức xuất khẩu đất hiếm.

Nghĩ tới đây, Lục Duệ thầm hạ quyết tâm, có cơ hội nhất định đem mấy thứ này nói cho Hàn Định Bang, dù sao ông ta hiện tại là người có địa vị tối

https://thuviensach.vn

cao trong số người mình biết, nếu có cơ hội vì quốc gia này, dân tộc này làm một chút việc, Lục Duệ sẽ không keo kiệt chuyện mình biết.

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Lục Duệ nói với Trình Chí Hoa: "Trình bí thư, lúc tôi ở trường đảng tỉnh H, thấy qua một bài văn, là viện sĩ Trần Trí Đức nổi danh của viện khoa học Hoa Hạ chúng ta viết, ông ta tiên đoán, không quá năm năm thời gian, Hoa Hạ sẽ cấm chế người nước ngoài khai thác tài nguyên đất hiếm."

"Cái gì?" Trình Chí Hoa nghe được câu này nhất thời sửng sốt, vang lên bên tai ngôn ngữ của Lục Duệ: "Không chỉ là như vậy, đất hiếm là tài nguyên khoáng sản quan trọng các quốc gia đều dự trữ, hiện tại nước Mỹ, Australia đều đã đình chỉ khai thác mỏ đất hiếm, từ quốc gia của ta khai thác đất hiếm làm dự trữ chiến lược. Số lượng dự trữ mỏ đất hiếm ở Hoa Hạ gần như vượt hơn số lượng mỏ ma nước Mỹ đã niêm phong, toàn diện đình chỉ sản xuất khai thác mỏ đất hiếm, mà Nhật Bản tài nguyên thiếu thốn càng muốn có nhiều đất hiếm của Hoa Hạ."

Dừng một chút, Lục Duệ trầm giọng nói: "Bí thư, ngài ngẫm lại xem, nếu như những người nước ngoài này thật sự lợi dụng sai lầm của chúng ta từ trấn Hạ Gia mang đi dù cho một khối đất hiếm, sau trăm tuổi, chúng ta có mặt mũi gì đi tổ tông đây?"

Trình Chí Hoa biến sắc, tuy rằng Lục Duệ nói có chút giật gân, bất quá ông lại bị rung động thật sâu, ông không cảm thấy Lục Duệ có cái gì cổ quái, một người trẻ tuổi vừa tốt nghiệp có loại biểu hiện nhiệt huyết phẫn thanh này rất bình thường, chỉ bất quá hắn nói, quả thật làm cho có loại cảm giác không thể tin được.

Do dự một chút, Trình Chí Hoa nói: "Theo kế hoạch của các người, ngày mai dự định ký hẹn với bọn họ?"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ gật đầu, bất đắc dĩ nói: "Trong huyện quyết định, chúng tôi không có biện pháp thay đổi, ngài không thấy được, ngày hôm nay cục trưởng huyện cục mang đội, hơn mười cảnh sát khai đạo, hoàn toàn là tư thế chuẩn bị hộ tống những người này vào núi."

Trình Chí Hoa giận dữ: "Làm bừa, Tất Vân Đào hắn còn có biết đây là thiên hạ của ai hay không!"

Hừ lạnh một tiếng, Trình Chí Hoa nói: "Cứ theo các người nói, đem thời gian ký hẹn định tại buổi trưa, buổi sáng ngày mai tôi tự mình đi trấn Hạ Gia nhìn, đến lúc đó mang theo mấy người chuyên gia, tôi thật ra muốn nhìn, Tất Vân Đào hắn làm sao giải thích tất cả cái này với tôi!"

Lục Duệ mỉm cười, trong lòng nói tôi chờ những lời này của ông.

Trước khi để điện thoại xuống, Lục Duệ tựa hồ là có ý vô tình nói: "Trình bí thư, hình như nhà đầu tư này, là của Tất bí thư huyện ủy."

Trình Chí Hoa sửng sốt, lập tức ừ một tiếng, liền cúp điện thoại.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Nghĩa Bất Dung Từ

Lục Duệ cũng không biết, ngay tại lúc hắn cùng Trình Chí Hoa gọi điện thoại, tại một tòa nhà của thị trấn Thuận An, bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào trong miệng của Hạ Tụ Bảo, cũng đang nắm điện thoại trò chuyện cùng một người.

"Thị trưởng, thật sự rất xin lỗi, để ngài bị phiền." Tất Vân Đào không có hình dạng uy phong lẫm lẫm trước mặt của người khác, thật giống như Triệu Tự Cường ngay tại trước mắt, cung kính cúi thân, hình dạng chăm chú lắng nghe.

Điện thoại bên kia truyền tới âm thanh có chút uy nghiêm của một người nói: "Tiểu Tất à, tôi rất coi trọng cậu, thế nhưng lần này, cậu sao không cẩn thận như thế?"

Tất Vân Đào sửng sốt, ông biết Triệu Tự Cường luôn luôn thích nói mây mù dày đặc, trực tiếp cảnh cáo mình giống như vậy cũng là lần đầu tiên, vội vã bồi cười nói: "Lãnh đạo cũ, ý của ngài là?"

Ho khan một chút, Triệu Tự Cường ngồi ở trong phòng làm việc của mình, vừa rồi nghe Tất Vân Đào báo cáo, trong đầu ông ta bỗng nhiên toát ra một ý niệm cổ quái, Hạ Tụ Bảo này không phải là đổi tính?

Ông biết tính tình của Hạ Tụ Bảo, người kia tuyệt đối là người trong ánh mắt không chịu được hạt cát, nhớ mang máng, vài năm trước bởi vì giúp đỡ khoản tiền người nghèo bị trong huyện tham ô, người này mang theo một đám người chặn huyện ủy phòng làm việc, cuối cùng ầm ĩ đến mức mình cùng Trình Chí Hoa hai người đứng ra mới đem chuyện tình đè ép xuống,

https://thuviensach.vn

thế nhưng lần này rõ ràng đầu tư của mấy người nước ngoài này là có vấn đề ở bên trong, nhưng ông ấy lại không lên tiếng?

Triệu Tự Cường không tin Hạ Tụ Bảo sống nhiều như vậy năm, sẽ bị cái gọi là thủ thuật đầu tư của ngoại thương che mắt, ngay cả người ngoài cuộc như ông đều nhìn ra mấy người nước ngoài này hẳn là mưu đồ, thế nhưng Hạ Tụ Bảo dĩ nhiên làm bộ không biết, còn vững vàng muốn cùng người nước ngoài ký hẹn. Trong hồ lô của lão già này rốt cuộc bán thuốc gì?

Triệu Tự Cường người này, dục quyền lợi rất nặng, thế nhưng cũng không phải một người tham, có thể nói là đại biểu của thanh liêm. Ngay cả đối thủ chính trị của ông ta không thừa nhận cũng không được, Triệu Tự Cường tại mặt đạo đức và giá trị cá nhân tuyệt đối đáng kính nể.

Nghe được vấn đề của Tất Vân Đào, Triệu Tự Cường lạnh lùng nói: "Cậu nói thật cho tôi đi, mấy người nước ngoài tặng lễ cho cậu?"

Tất Vân Đào sửng sốt, ông ta trong lòng tự nhiên rõ ràng, chuyện mình nhận của người ta một trăm ngàn tiền mặt tuyệt đối không thể cho Triệu Tự Cường biết, bằng không vị lãnh đạo cũ này khẳng định sẽ không tha mình. Cho nên vội vã vỗ bộ ngực cam đoan nói: "Thị trưởng ngài yên tâm, tôi sao có thể làm ra chuyện như vậy Tất Vân Đào, tôi luôn luôn đều là đi ngay ngồi thẳng!"

Hơi lắc đầu một chút, Triệu Tự Cường đối với lão bộ hạ này đã có chút cười nhạt, hành vi của Tất Vân Đào gã, sao có thể không đến lổ tai của mình? Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm. Trên thế giới này không có giấy nào gói được lửa. Chỉ bất quá Triệu Tự Cường niệm tình người này theo mình nhiều năm, lúc này mới đem một vài sự tình đè xuống mà thôi.

Cái gọi là quan lại bao che cho nhau cũng không ngạc nhiên, quan trường trên thế giới này cũng không phải như vài người nghĩ, cùng lắm thì

https://thuviensach.vn

các đại nhân vật sẽ thí tốt giữ xe, dù sao bức cải củ ra cũng sẽ mang theo bùn, có đôi khi tất cả mọi người là mở một con mắt nhắm một con mắt. Nếu như một người lãnh đạo cán bộ ngay cả tâm phúc của mình đều che chở không được, lại có ai sẽ nguyện ý nghe bạn nói nữa.

Phải biết rằng, mặc kệ là tiểu nhân hay là quân tử, kết bè kết phái, từ xưa đến nay đã không có ngừng qua.

Trấn định tư tưởng một chút, Triệu Tự Cường trầm giọng nói: "Tôi mặc kệ cậu có nhận cái gì của mấy người nước ngoài đó hay không, hoặc là cái khác, tôi cho cậu cả đêm thời gian làm thông công tác của bọn họ, hoặc, là cái công ty Billiton tự mình cùng chính phủ trấn Hạ Gia đi đàm phán khai phá. Hoặc là bọn họ buông tha kế hoạch khai phá, nói ngắn lại một câu nói, chính phủ huyện ủy Thuận An các người lập tức rút khỏi chuyện này."

Tất Vân Đào ngẩn ra, nói: "Thị trưởng, cái này, cái này không thích hợp, đó chính là đầu tư một triệu đôla."

Không đợi nói xong, chợt nghe thấy âm thanh lạnh như băng của Triệu Tự Cường nói: "Không có gì không thích hợp, trừ phi cậu cảm thấy mình có bản lĩnh chịu đựng lửa giận của thị ủy thậm chí càng cao hơn, bằng không cậu nhanh chóng rút mình đi ra."

Lời kia vừa thốt ra, Tất Vân Đào cả người đều choáng váng, tay cầm điện thoại đều muốn rớt chân đứng không vững, Tất Vân Đào lắp bắp hỏi: "Thị trưởng, cái này, đây là như thế nào hả?"

Không trách ông ta không hỏi như vậy, lúc này mình bởi vì ham chiến tích, không chỉ có thu tiền của người ta, hơn nữa đã đáp ứng ngày mai đi trấn Hạ Gia tham gia nghi thức ký tên, nếu như lúc này đổi ý, sợ rằng chuyện tình có thể sẽ ầm ĩ lớn, đến lúc đó đã có thể không xong việc.

Hừ lạnh một tiếng, Triệu Tự Cường hận Tất Vân Đào hiện tại không thể xuất hiện tại trước mặt mình, mình có thể hung hăng đánh một bạt tai,

https://thuviensach.vn

khiến cho tên tham quan này thanh tỉnh một chút.

"Đầu óc cậu đang suy nghĩ cái gì? Hạ Tụ Bảo là ai? Đó là người trong ánh mắt không chịu được hạt cát, lão ta vì hơn một trăm ngàn tiền của người nghèo mà mang theo người chặn phòng làm việc huyện ủy, lần này là đầu tư một triệu, cậu cảm thấy lão sẽ đơn giản gật đầu như vậy sao? Dựa theo cách nói của cậu, lão đã dẫn người đem Mạc Trấn Hải và mấy người ngoại thương vây khốn, dựa theo tính tình của lão, không đem những người này trói lại đưa đến trước mặt cậu, lão ta cũng không là Hạ Tụ Bảo. Thế nhưng cũng là Hạ Tụ Bảo này, dĩ nhiên đồng ý ngày mai đại biểu trấn Hạ Gia cùng ngoại thương ký kết hợp đồng, còn muốn cậu giật dây bắc cầu đi hiện trường. Cậu cho rằng người ta vì cái gì?"

Tiếng nói của Tất Vân Đào bỗng nhiên có chút khô khan, ông ta có thể đi tới vị trí hôm nay, tự nhiên không phải là ngu ngốc, rất nhanh rõ ràng bên trong, nói: "Ngài nói là, Hạ Tụ Bảo hãm hại tôi?"

Từ chối cho ý kiến hừ một tiếng, Triệu Tự Cường nhàn nhạt nói: "Cậu nói chuyện chú ý chút, đều là lãnh đạo cán bộ, người ta hãm hại cậu làm cái gì?"

Tất Vân Đào lúc này cái trán đã đổ mồ hôi, vội vàng nói: "Lãnh đạo cũ, ý của ngài tôi rõ ràng, tôi sẽ lập tức khiến cho đám ngoại thương này rời đi, sẽ không cho mưu kế của tiểu nhân thực hiện được."

Triệu Tự Cường lại không nói gì, chỉ là tùy tiện đáp: "Chính cậu nhìn làm là tốt rồi, đừng quên, trấn Hạ Gia không phải thiên hạ của Hạ Tụ Bảo, ai cũng không có thể ngăn cản quyết tâm chiêu thương dẫn tư của chúng ta." Nói xong, thì cúp điện thoại.

Bên này Tất Vân Đào lại lâm vào trầm tư thật sâu, ông ta tự nhiên rõ ràng ý của lãnh đạo cũ, không ngoài là khiến cho mình nương cơ hội lần này, giáo huấn Hạ Tụ Bảo một chút. Bất quá ông cũng biết, kết quả tốt nhất

https://thuviensach.vn

bất quá là đem Hạ Tụ Bảo bắt, thay một người nhà đi nắm giữ trấn Hạ Gia, chỗ đó tuy rằng khổ một chút, thế nhưng lúc này cũng có một cơ hội tốt. Vậy mấy người nước ngoài nếu đi núi Thanh Vân, đương nhiên là bên trong có thứ đáng giá để bọn họ dùng nhiều tiền tìm kiếm, có cái kia, không lo trấn Hạ Gia phát triển không được. Đương nhiên, loại phát triển này phải do mình nắm giữ, quyết không thể tiện nghi Hạ Tụ Bảo.

Buông điện thoại, Tất Vân Đào ngồi xuống ghế sô pha tỉ mỉ suy nghĩ, mấy người thương nhân ngoại quốc không rõ lai lịch là trước đó một thời gian đi tới huyện Thuận An, chủ động tìm tới mình, nói muốn đầu tư tại Thuận An một triệu đôla khởi công xây dựng một nhà xưởng. Cái này đối với huyện Thuận An một lòng muốn muốn chiêu thương dẫn tư mà nói, giống như trên bầu trời rơi một cái bánh khổng lồ xuống, nhất là mình trong khoảng thời gian này đang mưu cầu đi lên, nếu như có thể tiến cử cái đầu tư này, đó chính là ván đã đóng thuyền.

Cho nên, Tất Vân Đào lực bài chúng nghị, không để ý huyện trưởng Hà Trường Thanh phản đối, dưới tình huống không có thông báo chính phủ trấn Hạ Gia, đi đầu cùng đám người Dennis đạt được hiệp nghị hợp tác, đem khu vực quanh núi Thanh Vân với giá cả cực thấp chuyển nhượng cho đám người Dennis. Thật ra ông cũng biết, đối phương khẳng định không phải cái gọi là xây nhà máy đơn giản, nhất định là có mưu đồ khác. Bất quá vì thăng quan ra chiến tích, ông lựa chọn không nhìn đối phương giở trò trong hiệp ước. Mà Hoàng Hạo cũng rất biết đối đãi, rất nhanh tặng cho mình một trăm ngàn tiền mặt.

Đối với mờ ám của Mạc Trấn Hải, ông cũng là trong lòng biết rõ ràng, chỉ bất quá nếu thu chổ tốt của người ta, lúc này cũng không thể làm chuyện dư thừa. Do dự một chút, ông từ trong tủ bảo hiểm của nhà mình lấy ra một trăm ngàn, đếm đếm, kiên định nói: "Chỉ cần có thể kéo tới cái đầu tư này, Triệu thị trưởng cũng sẽ không nói cái gì. Huống chi, có vị kia, nói cái gì ông ấy cũng sẽ không nhìn mình gặp không may."

https://thuviensach.vn

Người luôn là như thế này, ôm tâm lý may mắn. Cho rằng mình làm chuyện gì sẽ có "Nếu như" tồn tại, mãi đến khi xảy ra chuyện, mới hối hận không kịp.

... ...

... ...

Sáng sớm ngày hôm sau, Lục Duệ rời giường sớm, thu dọn một chút thì đi tới phòng làm việc chính phủ trấn, lại thấy đã có người dựng bàn đánh bóng bàn, khóe miệng nổi lên nụ cười, Lục Duệ bắt chuyện một tiếng cùng Mã Hướng Đông đánh, rồi đi tới phòng làm việc của Hạ Tụ Bảo.

Hạ Tụ Bảo đang dặn cái gì với đám người Hạ Quốc Lệ, bên cạnh còn có mấy người trung niên. Thấy Lục Duệ tiến đến, Hạ Tụ Bảo cười ha ha nói: "Tiểu Lục, tới tới tới, tôi giới thiệu cho cậu vài người."

Lục Duệ đi tới trước sô pha, chợt nghe Hạ Tụ Bảo chỉ vào mình nói nói: "Đây là Lục bí thư mới tới của trấn chúng ta, người ta là sinh viên trong thành, ngày hôm qua nếu không có hắn, tôi đã bị mấy người nước ngoài kia lừa dối, tôi nói cho các người, sau này Tiểu Lục bí thư nếu như xuống nông thôn, ai dám làm cho hắn không được tự nhiên, lão tử sẽ đi đập cửa sổ của người đó!"

Mấy người trung niên đều cười nói: "Lão bí thư nói chi vậy, ngài đều lên tiếng, chúng tôi nào dám chậm trễ."

Nói xong, xoay người tự giới thiệu với Lục Duệ. Một phen bắt chuyện với nhau, Lục Duệ mới biết được, vài người này cũng là bí thư chi bộ đảng thôn của sáu thôn trong trấn Hạ Gia, cả đám đều là Hạ Tụ Bảo nhìn lớn lên, nói trắng ra cũng là anh nông dân.

Thấy những khuôn mặt chất phác này, bởi vì nghe nói mình ngày hôm qua ngăn cản mấy người nước ngoài vào núi, lộ ra nụ cười thật tình với

https://thuviensach.vn

mình, Lục Duệ trong lòng nổi lên một trận ấm áp, do dự và quấn quýt của đêm qua nhất thời không cánh mà bay.

Hắn cũng từng nghĩ tới, mình làm như vậy rốt cục có đáng giá hay không, dù sao nếu như mình không lên tiếng, chờ vài năm sau đó, mình sẽ rời đi, căn bản sẽ không bị bất luận cái ảnh hưởng gì. Mà chỉ cần mình tham dự chuyện này, chẳng khác nào dính dáng đến đấu tranh của thị ủy, không thể không nói, làm như vậy đối với con đường làm quan của mình trên thực tế cũng không có ích gì.

Thế nhưng khi Lục Duệ thấy khuôn mặt tươi cười chân thành của những người này, ở sâu trong nội tâm hắn bị xúc động thật sâu. Đây là bách tính của chúng ta, chỉ cần có thể để cho bọn họ ăn no mặc ấm, đối với bọn họ tốt một chút, bọn họ sẽ mang ơn bạn, Lục Duệ biết, mình không lý do nhìn những người đó cướp đi tài phú vốn dĩ thuộc về quần chúng của trấn Hạ Gia.

Thân là một người Hoa Hạ, một người đàn ông Hoa Hạ, lương tâm của Lục Duệ khiến cho hắn không có biện pháp lui về phía sau!

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Bới Xương Trong Trứng Gà

Hàn huyên vài câu, Lục Duệ cùng Hạ Tụ Bảo thương lượng một chút ngày hôm nay nên làm như thế nào, dù sao nếu như lãnh đạo huyện thật sự tới, muốn ngăn cản chuyện này độ khó sẽ lớn, chỉ có thể mong đợi Trình Chí Hoa chạy tới sớm một chút, mà bọn họ phải làm, cũng là vắt hết óc nghĩ biện pháp kéo dài thời gian.

"Reng reng reng", điện thoại phòng làm việc bỗng nhiên vang lên, đây là điện thoại số lượng không nhiều lắm của trấn Hạ Gia, về phần điện thoại di động của Lục Duệ, trên cơ bản coi như vật hiếm lạ nhất ở đây.

Lục Duệ và Hạ Tụ Bảo liếc nhìn nhau, trong đầu bỗng nhiên nổi lên một dự cảm không tốt. Nói không nên lời vì sao, không thể làm gì khác hơn là yên lặng nhìn Hạ Tụ Bảo cầm lấy điện thoại.

Vài phút sau đó, Hạ Tụ Bảo buông điện thoại, sắc mặt đã có chút xấu xí, quay đầu nói với Lục Duệ: " Tất bí thư huyện ủy muốn tới tham gia nghi thức ký hẹn của chúng ta!"

Lục Duệ sửng sốt, lập tức bật thốt lên nói: "Ổng điên rồi sao?"

Dựa theo kế hoạch của Lục Duệ cùng và Hạ Tụ Bảo, khiến cho Mạc Trấn Hải mang tin tức cho Tất Vân Đào, chính là vì cảnh cáo ông ta đừng dính dáng đến, tin tưởng bất luận một lãnh đạo cán bộ nào có trí tuệ, đều có thể đủ nhìn ra vấn đề bên trong, Tất Vân Đào lúc này tham dự đến, chẳng khác nào cột cùng đám người Hoàng Hạo, sau này muốn thoát thân sẽ rất khó khăn.

https://thuviensach.vn

Do dự một chút, Hạ Tụ Bảo trầm giọng nói: "Làm sao bây giờ? Tên nhóc này thật đúng là sẽ tới, vậy vở kịch của chúng ta còn diễn tiếp hay không?"

Lục Duệ lúc này cũng lâm vào hoàn cảnh lưỡng nan, vốn dĩ dự định của hắn là, cảnh cáo Tất Vân Đào không nên tham dự, ngày hôm nay mình cùng Hạ Tụ Bảo diễn vở Song Hoàng, giữ chân đám người Hoàng Hạo, đợi bí thư thị ủy Trình Chí Hoa tới, khiến cho chuyên gia kiểm tra khoáng sản núi Thanh Vân, trực tiếp có thể dọa lui đám người tâm hoài bất quỹ này. Thế nhưng Tất Vân Đào tới như thế, thật ra làm chính phủ trấn Hạ Gia lâm vào một hoàn cảnh xấu hổ.

Theo kế hoạch kéo dài, Tất Vân Đào hoàn toàn có thể cho đám người Lục Duệ một cái mũ trở ngại chiêu thương dẫn tư. Thế nhưng nếu như thật sự ký hẹn, cho dù Trình Chí Hoa dẫn người khảo sát ra núi Thanh Vân thật sự có tài nguyên đất hiếm, dựa theo quy định, cũng phải để ngoại thương do Dennis dẫn đầu cùng nhau khai phá. Như vậy tổn thất cũng là không cách nào tính toán.

Khẽ cắn môi, Lục Duệ nói: "Thấy chiêu phá chiêu, chúng ta từ từ làm."

Hạ Tụ Bảo trong mắt hiện lên một tia lạnh lẽo, trầm giọng nói: "Không được nói, lão tử sẽ khóc lóc om sòm một phen, nhìn tên họ Tất đó có thể làm gì được tôi!"

Lục Duệ trong lòng một trận cười khổ, trong lòng nói ngài như vậy không phải nói giỡn sao, lần này huyện ủy bên kia chiếm lý, hơn nữa thấy thế nào chúng ta đều như là người xấu trở ngại chiêu thương dẫn tư, người ta có đầy đủ lý do đi thu thập chúng ta, hiện tại chỉ có thể cầu khẩn Trình Chí Hoa chạy tới nhanh lên một chút.

Tiếng nói hơi có chút khô, Lục Duệ bỗng nhiên cảm thấy mình có chút nhìn không thấu các quan viên cao cao tại thượng này, vốn tưởng rằng mình sau khi sống lại cho dù kinh nghiệm xã hội có chút không đủ, thế

https://thuviensach.vn

nhưng xem qua nhiều sách như vậy, hơn nữa có lợi thế biết trước thời đại, thế nào cũng có thể ngang dọc một phương, lại không ngờ rằng chỉ là một người bí thư huyện uỷ, đã gây cho mình một trắc trở lớn.

"Lão bí thư." Lục Duệ trong lòng khẽ động, bỗng nhiên nói với Hạ Tụ Bảo: " Trấn chúng ta có ai biết hát kịch hay không?"

Hạ Tụ Bảo sửng sốt, gật đầu nói: "Thật ra có mấy người, sao thế, cậu muốn bọn họ hát kịch gì?"

Lục Duệ cười thần bí, thấp giọng dặn dò vài câu, cuối cùng nói: "Bạn bè nước ngoài đường xa mà đến, chúng ta sao có thể không cho người ta cảm thụ văn hóa của Hoa Hạ chúng ta một chút, ngài nói đúng không?"

Hạ Tụ Bảo cười ha ha, vỗ vai của Lục Duệ nói: "Cũng là người đọc sách các người ý đồ xấu nhiều, tôi đi gọi người chuẩn bị, hắc hắc, không hát đến trưa, đều có lỗi với những người này."

Lục Duệ nhìn theo ông ấy rời đi, cười khổ xoa xoa vai có chút chết lặng của mình, đi tới bên cửa sổ nhìn núi lớn xa xa của trong lòng âm thầm nói: "Nếu đi tới đây, cũng phải để lại chút gì cho hậu nhân."

...

...

Trước bãi đất trống rộng rãi của chính phủ trấn, được dựng một đài chủ tịch thật to, bên trong ngồi mười mấy người, đảng uỷ trấn Hạ Gia bao gồm Lục Duệ ở bên trong là sáu người, cùng với Hoàng Hạo, đám ngoại thương do Dennis dẫn đầu, ngồi ở chính giữa là bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào, tại hai bên trái phải của ông ta là bí thư chính pháp uỷ, cục trưởng cục công an huyện Mạc Trấn Hải và thường ủy huyện ủy, chủ nhiệm phòng làm việc Phùng Chí Huy.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ ngồi ở vị trí bên cạnh của đài chủ tịch, bên cạnh là vẻ mặt âm trầm của Hạ Tụ Bảo, vừa rồi tại bên trong phòng làm việc của chính phủ trấn, bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào đồng chí cực kỳ nghiêm túc phê bình thái độ tiêu cực của trấn Hạ Gia tại chiêu thương dẫn tư, cũng tiến hành điểm danh phê bình đối với hành vi của bí thư đảng ủy Hạ Tụ Bảo công nhiên ngăn cản ngoại thương tiến vào núi Thanh Vân khảo sát.

Trong lòng nặng trịch, Lục Duệ nhìn thoáng qua sắc mặt của Hạ Tụ Bảo bên cạnh, biết ông lão lo lắng cái gì, bất quá lúc này hắn cũng không có biện pháp, dù sao thân phận của Tất Vân Đào ở đây, danh phận của một người bí thư huyện uỷ vô luận như thế nào đều khiến cho những người khác kiêng kỵ không ngớt.

Quả nhiên sau khi, hội nghị bắt đầu, chủ nhiệm phòng làm việc huyện ủy Phùng Chí Huy lớn tiếng nhấn mạnh tầm quan trọng của chiêu thương dẫn tư đối với huyện Thuận An thậm chí trấn Hạ Gia, gã cho rằng lúc này chính là một kỳ ngộ quan trọng để huyện Thuận An phát triển, nương đầu tư của công ty Billiton nước Mỹ, huyện Thuận An nhất định có thể trở thành một huyện công nghiệp.

Sau đó bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào lên tiếng càng trực tiếp công khai tuyên bố, lần này ngoại thương đầu tư tại trấn Hạ Gia, quan hệ đến huyện Thuận An có thể trở thành khu công nghiệp tiếng tăm lừng lẫy của thành phố Dương Minh thậm chí tỉnh H hay không, quan hệ đến có thể đề cao trình độ sinh hoạt của nhân dân hay không, một ít lãnh đạo cán bộ ánh mắt thiển cận, chỉ nhìn đến lợi ích trước mắt, không đem lợi ích lâu dài của nhân dân quần chúng đặt ở trong lòng, đã bị lịch sử nghiêm phạt!

Toàn bộ sân rộng lặng ngắt như tờ, bầu không khí có vẻ khiến kẻ khác hít thở không thông, ngay cả quần chúng của trấn Hạ Gia dù là tâm hướng về lãnh đạo của chính phủ trấn, cũng đều biết rõ Tất Vân Đào nói chuyện là hướng về phía Hạ Tụ Bảo vị lão bí thư đức cao vọng trọng này, thế nhưng vẫn không có người dám nói. Bởi vì ông ta dù sao cũng là bí thư huyện uỷ,

https://thuviensach.vn

trong mắt quần chúng bình thường, ông ta đại biểu chính phủ Hoa Hạ, đại biểu đảng.

Ho khan một tiếng, Tất Vân Đào rất thoả mãn tình trạng hiện tại, khí thế của mình hoàn toàn ngăn chặn Hạ Tụ Bảo, như vậy ông ta cũng có thể thuận lợi tiến hành kế hoạch của mình. Vừa rồi tại phòng làm việc chính phủ trấn, Hạ Tụ Bảo báo cáo với mình nói muốn làm diễn xuất văn nghệ, Tất Vân Đào liếc mắt thì nhìn ra vấn đề bên trong, xem ra Triệu thị trưởng nói không sai, Hạ Tụ Bảo lão cáo già này chuẩn bị làm ra chút chuyện. Nói không chừng lão ta đã thông báo cho bí thư thị ủy Trình Chí Hoa. Nghĩ vậy chút, Tất Vân Đào biết mình không thể kéo dài, bằng không đợi khi Trình Chí Hoa đến, sẽ không có chổ để mình nói, thừa dịp ông ấy còn chưa tới, mình trước đem hiệp ước ký xuống, mặc dù là Trình Chí Hoa có ý kiến, cũng không thể công khai xé bỏ hiệp ước ký kết cùng ngoại thương?

Nghĩ đến hứa hẹn của vị đại nhân vật kia cho mình, trong lòng không khỏi nóng lên, mở miệng nói,

"Các đồng chí, chúng tôi phải phát triển tinh thần gian khổ mộc mạc của thế hệ trước, nhưng cũng không phải muốn lấy bần cùng làm kiêu ngạo. Mục tiêu của đảng chúng ta, là khiến cho quần chúng nhân dân được sống hạnh phúc. Lần này, công ty Billiton nước Mỹ đầu tư tại núi Thanh Vân, tôi tin tưởng, sẽ trở thành bàn đạp giúp trấn Hạ Gia bay lên, sẽ trở thành một bắt đầu để mọi người có được cuộc sống hoàn hảo!"

"Phụt!" Lục Duệ bật ra một tiếng, thiếu chút nữa cười ra thành tiếng, không ngờ rằng Tất Vân Đào còn rất hiểu đầu độc nhân tâm, lời nói đường hoàng như thế cũng được ông ta nói ra khỏi miệng mà sắc mặt không thay đổi, hình dạng phải làm theo lý thường, cũng không sợ gió lớn nuốt mất đầu lưỡi.

Hạ Tụ Bảo bên cạnh hắn cũng biến sắc, lập tức muốn phát tác, lại bị Lục Duệ kéo cánh tay lại, lúc này ầm ĩ trở mặt với bí thư huyện uỷ cũng không

https://thuviensach.vn

phải một quyết định sáng suốt, chỉ có thể tĩnh quan kỳ biến.

Vừa dừng tại bức tranh bánh mì loại lớn của Tất Vân Đào ở đây, đầu óc của Lục Duệ nhanh chóng chuyển động, hắn đang nghĩ biện pháp, nghĩ biện pháp kéo dài.

Bỗng nhiên, hai mắt của Lục Duệ sáng lên, tựa hồ là nghe được chuyện thú vị gì, thì ra Tất Vân Đào đang giới thiệu công ty Billiton, dựa theo lệ cũ nói: "Công ty Billiton là một công ty đầu tư có lịch sử đã lâu và tài chính hùng hậu, tại nước Mỹ cũng có danh dự rất cao, hợp tác với huyện Thuận An chúng ta, cũng là vô cùng coi trọng. Chủ tịch của công ty kiêm người chấp hành Dennis tiên sinh tự mình tới Thuận An, phía dưới. . ."

Không đợi ông ta nói xong, Lục Duệ bỗng nhiên ngắt lời nói: "Tất bí thư, ngài nói lịch sử của công ty Billiton đã lâu, tài chính hùng hậu?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Người Quấy Rối

Tất Vân Đào sửng sốt, nhìn thoáng qua Lục Duệ, đối với người trẻ tuổi này ông ta không biết vì sao có một loại cảnh giác bản năng, thật giống như trời sinh bát tự xung khắc, luôn cảm thấy người trẻ tuổi này nhìn qua vẻ mặt mỉm cười tựa như phía sau nụ cười cất dấu cái gì đó không thể cho ai biết. Lúc này đột nhiên hỏi mình thực lực của công ty Billiton, khiến cho Tất Vân Đào đối với Lục Duệ quả thật có chút phản cảm.

Bất quá ông ta vẫn là tương đối trấn định gật đầu, thản nhiên nói: "Không sai, công ty Billiton lịch sử lâu đời, tài chính hùng hậu, là công ti lớn lừng danh quốc tế."

Thật ra ông ta căn bản cũng không biết lai lịch của công ty Billiton, bất quá nói như vậy mới nâng lên tầm quan trọng đầu tư của công ty Billiton, cũng tô đậm thân phận của mình mà thôi, lãnh đạo cán bộ các nơi rất nhiều người đều là như vậy, gặp phải một người ngoại thương, không quan tâm công ty người ta lớn hay nhỏ, tới trong miệng bọn họ tất cả đều biến trường lịch sử lâu đời, thực lực hùng hậu. Hận không thể đem người ta khen thành một trong năm trăm công ty lớn nhất thế giới.

Bởi vì chỉ có làm như vậy, mới có thể nói lên một lãnh đạo như bản thân ông ta có năng lực, có thể hấp dẫn công ty cường đại như vậy tới đầu tư, năng lực lãnh đạo có thể thấy được.

Lục Duệ thấy Tất Vân Đào nói như vậy, vui vẻ gật đầu, trên mặt vừa đúng lộ ra một vẻ tôn kính mỉm cười nói: "Bí thư quả nhiên nhìn xa trông

https://thuviensach.vn

rộng, có thể hấp dẫn công ty lớn như vậy tới đầu tư, huyện ủy dưới sự lãnh đạo của bí thư nhất định làm rất nhiều công tác?"

Hơi có chút thoả mãn gật đầu, đối với Lục Duệ trong trường hợp nay nói ra lời kia, Tất Vân Đào vẫn là rất thoả mãn, vốn dĩ một chút hoài nghi đối với Lục Duệ thật ra đã giảm bớt không ít. Mặc kệ thế nào, nhân việc hiểu được cho tâm tư lãnh đạo, đều được người thích. Nhưng thật ra Hạ Tụ Bảo bên cạnh của Lục Duệ biến sắc, há mồm muốn nói.

Lục Duệ thấy thế lập tức giành trước Hạ Tụ Bảo nói tiếp: "Đã như vậy, vậy mời bí thư giới thiệu một chút về công ty Billiton đi, dù sao trấn Hạ Gia chúng ta muốn bán cho bọn họ mười năm quyền sử dụng của cả núi Thanh Vân. Quần chúng cũng muốn lý giải một chút về công ty lớn của nước ngoài mà."

"Cái này. . ."

Tất Vân Đào nhất thời nghẹn lời, bị nhất chiêu bất thình lình của Lục Duệ khiến cho có chút hoảng loạn.

Ông ta căn bản là không biết gì về công ty này, chỉ bất quá là một vị đại nhân vật giới thiệu tới mà thôi, hơn nữa đối phương coi như thức thời, biết “biểu thị” cho mình, Tất Vân Đào lúc này mới toàn lực ủng hộ bọn họ đầu tư tại núi Thanh Vân, tuy rằng ông trong lòng cũng rõ ràng bên trong khẳng định có vấn đề, bất quá nếu mình đã nhận tiền của người ta, hơn nữa có vị đại nhân vật trong tỉnhđảm bảo, đơn giản làm bộ không biết. Lại không ngờ rằng, tại cái địa phương này bị Lục Duệ xỏ mũi.

Hung hăng trừng Lục Duệ, tiếng nói của Tất Vân Đào có chút phát khô, lắp bắp không nói gì.

Một bên Hạ Tụ Bảo đang bực vì Lục Duệ đoạt lời mình muốn nói, lúc này ngắt lời nói: "Tất bí thư, ngài nếu nói công ty Billiton là công ty lớn của nước Mỹ, vậy dù sao cũng phải có chút chứng cứ chứ? Cũng không thể

https://thuviensach.vn

để mấy người nước ngoài đi tới chổ chúng tôi, chúng tôi liền đem đồ do tổ tông lưu lại bán cho người ta. Vậy chẳng phải là thành trò cười cho người khác sao?"

Những lời này âm thanh rất lớn, dân chúng dưới đài cũng có người nghe được, nhất thời bắt đầu xôn xao lên, quần chúng đều hô: "Đúng vậy, đúng vậy, nói một chút đi!"

"Bí thư huyện uỷ cũng không thể nói mà không tính, nói một chút đi!"

Sắc Mặt Của Tất Vân Đào trong nháy mắt trở nên tái xanh, hận không thể một cái tát vỗ chết người khởi xướng Lục Duệ, nhìn hắn ra vẻ không liên quan đến mình, trong lòng âm thầm hối hận nói: "Sao lại quên? Mạc Trấn Hải nói qua, tên nhóc họ Lục này cũng là người đưa ra ý kiến ký hẹn ngày hôm nay ở chỗ này. Quả nhiên là tên gian trá, lại có thể chơi xỏ cả bí thư huyện uỷ.

Lạnh lùng nhìn thoáng qua Lục Duệ, Tất Vân Đào bỗng nhiên từ trong cặp lấy ra một món đồ, đặt ở trước micro.

Thanh tiếng một chút nói, ông bình tĩnh nói: "Các vị hương thân phụ lão, Tất Vân Đào tôi thật xấu hổ, làm lãnh đạo nhiều năm như vậy, lại không thể làm chuyện gì vì trấn Hạ Gia chúng ta, lần này, chủ tịch của công ty Billiton Dennis tiên sinh ủy thác tôi, quyên tặng trấn Hạ Gia một trăm ngàn nhân dân tệ, dùng để xây dựng phương tiện công cộng trong trấn. Sau đây, tôi xin đem chi phiếu một trăm ngàn này giao cho bí thư đảng ủy Hạ Tụ Bảo đồng chí của trấn Hạ Gia các người! Sau đó, mời ông ấy nói mấy câu cho mọi người."

Hạ Tụ Bảo thoáng cái ngây ngẩn cả người, cùng Lục Duệ liếc nhìn nhau, trong mắt của hai người đều có chút mê man, tuy rằng biết công ty Billiton không có ý tốt, thế nhưng ngày hôm nay Tất Vân Đào đây là muốn diễn trò gì hả? Tự nhiên lấy ra chi phiếu một trăm ngàn?

https://thuviensach.vn

Không chỉ có là bọn họ, ngay cả Hoàng Hạo và Dennis cũng biến sắc, bọn họ tự nhiên biết một trăm ngàn kia là chuyện gì xảy ra, đó rõ ràng là lễ vật vừa đưa cho Tất Vân Đào, thế nhưng ngày hôm nay dĩ nhiên bị ông ta đem ra, không phải là vị bí thư huyện uỷ này, là một thanh quan hàng thật giá thật?

Hạ Tụ Bảo đứng nói chuyện, hơi có chút sững sờ, chuyện lúc này quả thật làm cho người ta có chút ngoài ý muốn, nhìn chi phiếu trong tay một chút, tâm của ông hơi có chút rung động, lẽ nào nói, những người nước ngoài này là thật tâm tới nơi này đầu tư?

Lão bí thư nói cái gì Lục Duệ căn bản không chú ý nghe, lúc này lực chú ý của hắn hoàn toàn bị hành động vừa rồi của Tất Vân Đào hấp dẫn. Cúi đầu, Lục Duệ nỗ lực suy nghĩ Tất Vân Đào vì sao phải làm như vậy, làm như vậy có thể mang đến chỗ tốt gì cho ông ta?

Nhìn đám người dưới đài bị một trăm ngàn quyên tặng làm cho có chút đả động, trong đầu của Lục Duệ bỗng nhiên hiện lên một ý niệm lớn mật, hắn cẩn thận đánh giá đám người Hoàng Hạo bên cạnh một chút, phát hiện mấy người nước ngoài dĩ nhiên lộ ra một biểu tình cổ quái, có hai người còn một mực thì thầm với nhau.

"Lẽ nào, tiền này không phải quyên tặng?"

Trong lòng toát ra ý nghĩ như vậy, Lục Duệ cảm thấy nội tâm của mình thật giống như cây cỏ dài quá không an phận, suy nghĩ nửa ngày, hắn vẫn là cười khổ lắc đầu, "Không phải là tiền này, còn có thể là họ Tất tự mình móc ra?"

Chờ một chút!

Lục Duệ bị chính suy nghĩ của hắn làm cho giật mình, lập tức toát ra một suy đoán có chút kỳ lạ: "Không phải là, Tất Vân Đào muốn mượn một trăm ngàn này để đem mình đi ra ngoài?"

https://thuviensach.vn

Cẩn thận suy nghĩ, Lục Duệ càng ngày càng cảm thấy suy đoán của mình có đạo lý. Lấy ra một trăm ngàn, mặc kệ Tất Vân Đào cùng đoàn người này có liên quan gì cũng tốt, chỉ cần không có qua lại trên kinh tế, cho dù là xảy ra vấn đề, tối đa cũng là bị ngoại thương giả mạo lừa gạt mà thôi, căn bản chưa nói tới xử phạt cái gì. Phải biết rằng, hiện tại toàn quốc các nơi đều chiêu thương dẫn tư, người bị lừa rất nhiều, chưa thấy qua người cán bộ cấp xử nào vì vậy bị miễn chức. Mà nếu như ký hẹn thành công, một chiêu này coi như là thay người nước ngoài thu mua nhân tâm, hồi báo nhận được khẳng định nhiều hơn so với cái này rất nhiều.

Cứ như vậy, mặc kệ có thể ký hẹn thành công hay không, Tất Vân Đào đều có lợi!

Cáo già!

Quả nhiên là cáo già!

Lục Duệ có chút cảm khái. Hèn chi có thể làm được bí thư huyện uỷ, chiêu thức kim thiền thoát xác ấy, được xưng là cao minh. Đồng dạng là làm cán bộ, Hạ Tụ Bảo không có trí tuệ chính trị cao như Tất Vân Đào, có lẽ là bởi vì vấn đề cách cục, dù sao nhãn giới của một người bí thư huyện uỷ thì bí thư đảng ủy trấn vô luận như thế nào đều không bằng.

Nghĩ tới đây, Lục Duệ mới đột nhiên phát hiện, suy nghĩ của mình xảy ra vấn đề, hắn chỉ là nghĩ làm sao ngăn cản ký hẹn, nhưng không có nghĩ tới, cái ký hẹn này rốt cục có thể ký hay không!

Ho khan một tiếng, Lục Duệ dùng cánh tay của mình nhẹ nhàng huých Hạ Tụ Bảo bên cạnh một chút, thấp giọng nói: "Lão bí thư, tuyên bố hội nghị kết thúc đi, tôi có biện pháp."

Hạ Tụ Bảo đã nói đến miệng khô lưỡi khô, ông ta nhớ kỹ yêu cầu của Lục Duệ, thẳng thắn ngậm miệng không nói chuyện đầu tư, nói trấn Hạ Gia từ trước giải phóng, nói tới ba năm thiên tai, lúc này vừa rồi nói đến chuyện

https://thuviensach.vn

bí thư thị ủy xuống nông thôn bọn họ, người bên cạnh cũng không dám cắt đứt, dù sao nói cũng là lãnh đạo thị ủy, không phải là bạn không tôn trọng đối với lãnh đạo? Cũng may một câu nói của Lục Duệ giải phóng mọi người, đợi khi Hạ Tụ Bảo cuối cùng nói ra: "Mọi người đi về trước đi, chúng tôi muốn thương nghị một chút chuyện đầu tư cùng khách nước ngoài. Xin mọi người yên tâm, Hạ Tụ Bảo tôi dùng vài chục năm tính giai cấp đảm bảo, khẳng định sẽ không khiến cho trấn Hạ Gia có hại!" Bách tính quay chung quanh chỗ này lúc này mới tán đi.

Đi vào phòng làm việc chính phủ của trấn Hạ Gia, Tất Vân Đào nhìn thoáng qua Lục Duệ cùng Hạ Tụ Bảo ở phía sau nói nhỏ, ngồi xuống động tác đầu tiên cũng là vỗ bàn hỏi: "Hạ Tụ Bảo, Lục Duệ, các người rốt cuộc muốn làm gì?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Phản Bội

Lục Duệ nhìn hình dạng của Tất Vân Đào, chỉ biết cái này nói rõ là khởi binh vấn tội, quả nhiên, vừa rồi ngồi xuống, chủ nhiệm phòng làm việc huyện ủy Phùng Chí Huy bắt đầu tiến hành phê bình nghiêm túc đối với Hạ Tụ Bảo cùng với Lục Duệ dẫn đầu đảng uỷ chính phủ trấn không làm tròn công tác chiêu thương dẫn tư tại trấn Hạ Gia lần này.

Phòng làm việc của chính phủ trấn cũng không lớn, ba thường ủy huyện ủy ngồi ở ghế chủ, sáu gã thành viên đảng uỷ của trấn Hạ Gia ngồi ở bên cạnh, cúi đầu, ai cũng không nói gì.

Mạc Trấn Hải và Phùng Chí Huy ông một lời tôi một câu phê bình Lục Duệ không có kinh nghiệm công tác, không biết đối đãi ngoại thương. Nhìn như nói là Lục Duệ, trên thực tế lại đem đầu mâu chỉ về phía Hạ Tụ Bảo. Hạ Tụ Bảo nghe vài của trách cứ, cũng không nói gì, ngồi ở chỗ kia một câu không phát, chỉ là yên lặng hút thuốc lá của mình.

Ngay tại lúc này, Tất Vân Đào dẫn đầu mở miệng nói: "Lão hạ bí thư, tôi biết tâm tư của các người, là lo lắng bên trong núi Thanh Vân thật có thứ tốt, lỡ như bị người nước ngoài lấy đi thì không dễ làm. Nhưng các người có nghĩ tới không, mặc dù là bên trong có tài nguyên than đá, chúng ta vì sao nhiều năm như vậy không thể phát hiện?"

Lúc ông ta nói những lời này, Lục Duệ trong lòng bỗng nhiên cả kinh, bởi vì tin tức bên trong núi Thanh Vân có than đá là hắn truyền ra, thế nhưng lại chỉ nói với sáu người đảng uỷ của trấn Hạ Gia, mặc dù là tên nhóc Phùng Chí cũng không biết. Con mắt nhìn quét vài người xung quanh,

https://thuviensach.vn

lại thấy Hạ Tụ Bảo gật đầu với mình, Lục Duệ biết lão bí thư cũng nghĩ tới điểm này, không khỏi âm thầm may mắn, cũng may hai người mình còn chưa kịp đem chuyện bí thư thị ủy Trình Chí Hoa gần đến thông báo cho bọn họ, bằng không chỉ sợ cũng gặp chuyện không may.

Phỏng chừng chờ chính sách cà rốt và cây gậy của Tất Vân Đào dùng xong, nên là lúc chính thức ký hẹn.

Quả nhiên, Tất Vân Đào lại một lần nữa phát biểu một đống lớn cái gọi là cao đàm khoát luận của mình, cuối cùng nói: "Lão hạ bí thư, các người chuẩn bị một chút, một hồi chúng ta cùng người ta chính thức ký hẹn, đến lúc đó, trấn Hạ Gia các người sẽ phát triển rất nhanh."

Nói xong, đứng lên rời khỏi phòng làm việc, nói rõ là cho mọi người thời gian thương lượng.

Trong phòng còn lại sáu người, Lục Duệ nhìn Hạ Tụ Bảo, biết ông lão hiện ở trong lòng nhất định rất khó chịu, không phải bị bí thư huyện uỷ ép hỏi và quở trách, mà là bởi vì mình vẫn cho rằng chính phủ trấn Hạ Gia bền chắc như thép dĩ nhiên có người bán đứng mình. Ông hiện tại đã rõ ràng, Tất Vân Đào sở dĩ có can đảm đến nơi đây, là bởi vì mặc kệ ký hẹn hay không, chỉ cần núi Thanh Vân có mỏ than đá, ông ta sẽ có chiến tích, mà tin tức này, khẳng định là một trong bốn người Hạ Quốc Lệ bên cạnh của mình để lộ ra ngoài.

Thở dài một hơi, Hạ Tụ Bảo đưa mẩu thuốc lá trong tay đặt vào trong gạt tàn thuốc, cười nói với Lục Duệ: "Tiểu Lục, đầu óc cậu tốt, suy nghĩ một chút lời nói vừa rồi, tôi già rồi không có tác dụng gì, giúp cậu đứng vững ở bước cuối cùng này."

Lục Duệ thở dài trong lòng, cái này cũng là cảnh báo cho mình, vốn dĩ mình cũng cho rằng trong công tác không kết bè kết phái mới đúng, dù sao nếu như hành vi của bạn có thể lây nhiễm người bên cạnh, như vậy tấm

https://thuviensach.vn

gương lực lượng sẽ kéo hắn nỗ lực công tác với bạn. Bất quá thấy hình dạng hiện tại của Hạ Tụ Bảo, Lục Duệ biết mình có chút lý tưởng hóa.

Hạ Tụ Bảo hút thuốc lá từng ngụm từng ngụm, một câu cũng không nói, xung quanh thân thể của ông tất cả đều là mùi khói thuốc, làm Hạ Quốc Thành ngồi ở bên cạnh ông liên tiếp ho khan.

"Quốc Thành à, cậu thật sự cho rằng Tiểu Lục sẽ ở chổ của chúng ta lâu sao?"

Bỗng nhiên, âm thanh có chút chán nản của ông lão vang lên trong phòng làm việc.

Hạ Quốc Thành biến sắc, có chút lúng túng nhìn ông già bên cạnh, thoáng cái đứng lên, thấp giọng nói: "Lão thúc, ngài. . ."

Một bên Mã Hướng Đông trong giây lát ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Quốc Thành, trong con mắt nháy mắt trở nên đỏ bừng, một bước xa vọt tới trước mặt của Hạ Quốc Thành, nắm cổ áo của hắn lên, mắng: "Tao đánh chết thằng ăn cháo đá bát này!"

"Dừng tay!"

Hạ Tụ Bảo trầm giọng quát. Mã Hướng Đông nói: "Lão bí thư, hắn. . ."

Phất phất tay, âm thanh của lão nhân có chút bất đắc dĩ cũng có chút thê lương, "Không ngờ, không ngờ. Hạ Tụ Bảo tôi cả đời săn nhạn, đến già khiến cho nhạn lọt qua mắt của tôi. Quốc Thành, cậu không phải một kẻ hèn nhát?"

Sắc mặt của Hạ Quốc Thành trở nên dị thường tái nhợt, thấp giọng nói: "Lão bí thư, ngài cùng trong huyện đối nghịch là không có lợi, trấn Hạ Gia chúng ta kéo không dậy nổi!"

https://thuviensach.vn

Hạ Tụ Bảo lại không để ý đến hắn, mà là nhìn về phía Thái Hiểu Hà một bên sắc mặt đồng dạng có chút xấu xí: "Hiểu Hà à, tôi nhớ kỹ cô là mười năm trước đến trấn Hạ Gia của chúng tôi?"

Thái Hiểu Hà không có trả lời, chỉ là yên lặng đứng tới bên cạnh Hạ Quốc Thành, hơn nữa Hạ Quốc Lệ đã vô thanh vô tức đi tới bên cạnh của Hạ Quốc Thành, Lục Duệ bỗng nhiên phát hiện, đám người của đảng uỷ trấn Hạ Gia vốn dĩ bền chắc như thép trên thực tế dĩ nhiên căn bản là không phải một lòng, nếu như không tính mình, ngoại trừ người họ khác Mã Hướng Đông ở ngoài, Hạ Tụ Bảo làm bí thư vài chục năm dĩ nhiên chỉ trong chốc lát bị xa lánh, lâm vào tình trạng bốn bề thọ địch.

Lục Duệ há mồm, vừa định nói, chợt nghe Hạ Tụ Bảo hừ lạnh một tiếng, nhìn Hạ Quốc Thành ba người nói: "Các người cho rằng, Tiểu Lục bí thư với tôi thật sự ham thứ trong núi và quyền thế của trấn Hạ Gia chúng ta sao?"

Lắc đầu, đưa ngón tay của mình chỉ ba người gục đầu xuống không dám nói lời nào, Hạ Tụ Bảo trầm giọng nói: "Tiểu Lục bí thư là người làm đại sự, các người cho rằng cái trấn Hạ Gia này có thể là nơi hắn ở lâu? Người ta là cán bộ giao lưu, hiểu hay không? Cán bộ cấp khoa hai mươi hai tuổi là ý tứ gì các người không biết? Ông già như tôi đã lớn tuổi, cũng là muốn thừa dịp trước khi về hưu, kết chút thiện duyên cho các người, để lại chút hy vọng cho trấn Hạ Gia chúng ta, nhưng các người thì cắn ngược, rất sợ người ta đoạt trưởng trấn của các người, đoạt bí thư của các người có phải không?"

Nói đến chỗ tức giận, lão gia tử hung hăng vỗ bàn, chửi ầm lên: "Hồ đồ! Các người cho rằng, Tất Vân Đào hắn sẽ thành thật để cho các người ngồi mát ăn bát vàng? Lão già này nói luôn, không đến vài ngày, trong huyện sẽ phái cán bộ đến chổ chúng ta, đến lúc đó, tôi muốn nhìn, các người sao tranh cùng người ta! Cho rằng bảo bối của núi Thanh Vân là ai cụng có thể quản? Nằm mơ đi!"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ lúc này mới rõ ràng, đám người Hạ Quốc Thành sở dĩ lựa chọn đầu nhập vào Tất Vân Đào, là thấy bên trong núi Thanh Vân có thể tồn tại mỏ than đá, cho rằng trấn Hạ Gia ngày sau phát triển tiền đồ vô hạn, mà mình lúc này cùng Hạ lão bí thư hợp tác không tồi, sợ mình đoạt vị trí bí thư, trưởng trấn của bọn họ. Nghĩ tới đây, hắn không khỏi khổ cười rộ lên, xem ra mặc kệ là ai, chỉ cần liên quan đến đến quyền vị lợi ích, thì khó có thể giữ ước nguyện ban đầu của mình.

Lúc này, bên tai của Lục Duệ vang lên âm thanh của Hạ Tụ Bảo: "Tiểu Lục bí thư, biện pháp cậu vừa rồi nói không được, lão già này không thể cho cậu làm như vậy, như vậy sẽ hủy tiền đồ của cậu, cái ác nhân này, vẫn là tôi làm được rồi."

Cười khổ lắc đầu, Lục Duệ nói: "Lão bí thư, cái ác nhân này ngài làm không nổi, ngài cũng không nghĩ, ngài cả đời chưa từng ra thị trấn Thuận An vài lần nếu như nói ra như vậy, ai sẽ tin tưởng hả? Bọn họ khẳng định vẫn là sẽ nghĩ đến tôi. Đã như vậy, vậy tôi cần gì phải giấu diếm?"

Thở dài một hơi, Hạ Tụ Bảo nhìn lướt qua đám người Hạ Quốc Thành vẻ mặt đỏ bừng, nhàn nhạt nói: "Các người à, rêu mọc cũng không phủ hết được tường, xem tôi quay đầu lại thu thập các người như thế nào."

Hạ Quốc Lệ vừa định nói, lại bị Thái Hiểu Hà một bên lôi góc áo, mắt thấy lão bí thư mang theo Lục Duệ và Mã Hướng Đông ra khỏi phòng, cô ấy thấp giọng nói: "Chúng ta bỏ qua như vậy?"

Lộ ra biểu tình trên mặt muốn bao nhiêu xấu xí có bấy nhiêu xấu xí, Hạ Quốc Thành oán hận nói: "Tất Vân Đào quả nhiên không phải thứ tốt, nếu như không phải ông ta cuối cùng cố ý đem chuyện này nói cho lão thúc, ông ấy sao có thể biết là chúng ta để lộ tin tức?"

Hạ Quốc Lệ sửng sốt, lập tức bất đắc dĩ hai người nhìn bên cạnh, "Vậy sau này làm sao bây giờ?"

https://thuviensach.vn

"Làm sao bây giờ? Hừ, cụp đuôi đối đãi! Trừ phi lão bí thư qua đời, bằng không ông ta nói một câu, ba người chúng ta sẽ chết chìm tại trấn Hạ Gia. Anh cho rằng, Tất Vân Đào sẽ tốt bụng đem chúng ta điều đi sao?" Hừ lạnh một tiếng, Thái Hiểu Hà lạnh lùng nói.

Ba người nhìn lẫn nhau, có chút chán nản đi ra ngoài cửa.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Đề Mục Lựa Chọn

Đi tới lễ đường chính phủ trấn Hạ Gia, đại biểu các thôn đang chờ ở trong lễ đường, trên đài chủ tịch, Tất Vân Đào vẻ mặt mỉm cười hàn huyên cùng đám người Hoàng Hạo, Lục Duệ cau mày, có chút bất đắc dĩ nhìn thoáng qua.

Phải thừa nhận, so với những cáo già lăn lộ quan trường nhiều năm, mình vẫn là quá non. Giống như tình huống hiện tại, mình biết rõ Tất Vân Đào mang tâm tư trộm đào, thế nhưng lại không có biện pháp, còn phải hao hết tâm tư ngăn cản ký hẹn.

Có chút cười cười tự giễu, Lục Duệ bỗng nhiên nghĩ đến một bộ phim mình trước đây xem qua, bên trong có một câu nói như vậy; "Nhân viên chính phủ là lưu manh hiểu được pháp luật nhất, dùng luật quản lý xã hội, dùng phương pháp lưu manh quản lý người."

Bỗng nhiên, Lục Duệ bỗng nhiên cảm thấy cái cảnh tượng này thật buồn cười, đám người này mặc kệ lăn qua lăn lại như thế nào, cuối cùng được lợi dĩ nhiên sẽ là Tất Vân Đào, nghĩ tới đây, hắn nhìn người trung niên mặt cười vui vẻ thật sâu, không khỏi cảm thấy lạnh thấu xương, tựa như mình sớm muộn gì đều phải chống lại ông ta.

"Tất bí thư, lần này, đa tạ ngài hỗ trợ." Hoàng Hạo vẻ mặt mỉm cười nhìn Tất Vân Đào, tuy rằng không rõ ràng đối phương lấy ra tấm chi phiếu kia là có dụng ý gì, thế nhưng dù sao ngày hôm nay là có ông ta mới ngăn chặn mấy người lãnh đạo đáng ghét của chính phủ trấn Hạ Gia, cho nên Hoàng Hạo vẫn là rất hài lòng biểu thị thiện ý đối với Tất Vân Đào.

https://thuviensach.vn

Tất Vân Đào khoát khoát tay, không dao động nói: "Tôi chỉ làm hết nghĩa vụ của mình mà thôi, giúp đỡ xí nghiệp đầu tư bên ngoài là chúng tôi vẫn khởi xướng, Hoàng trợ lý không cần khách khí."

Ngay tại lúc này, Lục Duệ cùng đoàn người Hạ Tụ Bảo đi lên đài chủ tịch.

Nhìn thoáng qua Lục Duệ, Hoàng Hạo đối với người trẻ tuổi này vẫn ra nan đề cho mình có loại phản cảm phát ra từ tâm, hắn đứng dậy đến trước mặt của Lục Duệ, đắc ý dào dạt nói: "Lục phó trưởng trấn, hy vọng chúng ta sau này hợp tác vui vẻ."

Lục Duệ nhàn nhạt nhìn Hoàng Hạo trước mặt, sắc mặt lộ ra một biểu tình chán ghét, đối với loại phần tử tinh anh quên nguồn quên gốc, xuất ngoại mặc một thân quần áo ngoại quốc thì hận không thể đem mình trở thành người nước ngoài, Lục Duệ từ đời trước đến bây giờ cũng không có một chút hảo cảm.

Khinh thường nhìn Hoàng Hạo, Lục Duệ lạnh lùng nói: "Hoàng tiên sinh, anh đại khái quên một việc. Hiệp ước của chúng ta, còn chưa có ký đâu!"

Hoàng Hạo sửng sốt, đánh giá Lục Duệ, khẽ lắc đầu nói: " Khanh bản giai nhân, nại hà tòng tặc (Người thì đẹp nhưng lại theo giặc)! Lục tiên sinh, tôi thật cảm thấy đáng tiếc cho cậu."

Lục Duệ lại không để ý đến trào phúng của hắn, chỉ là mặt không biểu tình nói một câu: "Ai thắng ai thua còn khó mà nói, người cười cuối cùng mới là cười đẹp nhất, anh hiện tại chúc mừng, có vẻ hơi sớm."

Nói xong, đi tới trước đài chủ tịch chậm rãi ngồi xuống.

Chủ nhiệm phòng làm việc huyện ủy Phùng Chí Huy chủ trì hội nghị, bởi vì dự thính đều là các thôn cùng với cán bộ các đơn vị của trấn Hạ Gia,

https://thuviensach.vn

gã trước tiên giới thiệu thân phận của mọi người người ở đài chủ tịch, lúc này mới nói: "Hiện tại, chúng tôi hoan nghênh bí thư huyện uỷ huyện Thuận An Tất Vân Đào đồng chí chủ trì nghi thức ký tên khai phá núi Thanh Vân với tập đoàn nước Mỹ Billiton."

Vừa dứt lời, Lục Duệ vẫn cúi đầu cầm hiệp ước bỗng nhiên động, giành trước khi Tất Vân Đào đứng lên, vài bước đi tới bên cạnh micro, lạnh lùng nói: "Tôi phản đối!"

Ồ!

Hội trường thoáng cái ồn ào, không ai nghĩ đến dĩ nhiên sẽ xuất hiện loại tình huống này. Phải biết rằng quan trường của Hoa Hạ vẫn đều có quy định không thành văn, lúc thượng cấp nói chuyện, hạ cấp sẽ không cắt lời. Cái này ý nghĩa bạn không tôn trọng đối với lãnh đạo. Mà giống như Lục Duệ như trực tiếp không cho bí thư huyện uỷ mặt mũi, chỉ có thể đại biểu tiền đồ sau này một mảnh ảm đạm, không nói đến hắn ngày hôm nay đã đắc tội Tất Vân Đào, chỉ là vừa rồi, cũng đủ mang trên lưng một xử phạt.

"Lục, Lục Duệ, cậu muốn làm cái gì?" Trưởng cục công an Mạc Trấn Hải cũng sửng sốt, bật thốt lên hỏi.

Toàn bộ hội trường rất nhanh lặng ngắt như tờ, đang ngồi đều là người trong quan trường, tự nhiên biết cái đạo lý kia: đừng cho thủ trưởng của bạn sượng mặt, bằng không bạn sẽ mất đi tất cả!

Không ít người dùng ánh mắt thương hại nhìn Lục Duệ, lại không ngờ rằng Lục Duệ vẫn hình dạng thản nhiên nói: " Núi Thanh Vân này không thể giao cho công ty Billiton khai phá!"

"Cậu dựa vào cái gì nói như vậy?" Hoàng Hạo mắt thấy tiền tới tay lại bay đi, tự nhiên không hài lòng, mở miệng quát.

https://thuviensach.vn

Lạnh lùng nhìn hắn, Lục Duệ đem hiệp ước trong tay mình ném xuống mặt đất, âm thanh phẫn nộ đi qua micro truyền khắp toàn bộ hội trường: "Họ Hoàng kia, anh cho rằng lão tử là ngu ngốc sao? Cái hiệp ước này căn bản là giấy lộn! Tiền thuê một trăm ngàn một năm, anh cũng nói ra khỏi miệng được? Anh có dám vỗ lương tâm của mình ăn ngay nói thật, trong núi Thanh Vân này rốt cuộc cất giấu cái gì hay không? Anh giúp đỡ mấy người nước ngoài hãm hại tổ quốc của mình, anh còn lại người không?"

Hoàng Hạo nhất thời nghẹn lời, nhìn Lục Duệ dần dần có chút không khống chế được tâm tình, nói: "Cậu, cậu đều biết rõ?"

Lục Duệ không mang theo một tia tình cảm nhìn hắn, trong mắt chớp động một tia kiên quyết, "Tôi tự nhiên biết, anh quên sao? Tôi là người đi học đại học, lão tử cũng không giống như đám khốn kiếp ở chổ này thấy chút lợi ích thì tối cả con mắt, chuyện bán đứng tổ tông tôi làm không được! Họ Hoàng kia, anh có dám nói thật với tôi hay không, núi Thanh Vân, rốt cuộc chôn dấu cái gì?"

Dennis thấy Hoàng Hạo sắc mặt lúc xanh lúc trắng, dùng tiếng Hán ngữ đông cứng nói: " Tất thân ái, đây là thành ý chiêu thương của Hoa Hạ các người sao?"

Tất Vân Đào trong lòng một trận vui mừng, nhưng trên mặt lại làm ra biểu tình uy nghiêm nhìn về phía Lục Duệ, trầm giọng quát to: "Lục Duệ, cậu đang làm gì thế? Ở đây không phải nơi cậu hồ đồ, người đâu, bắt hắn đi ra cho tôi, thành bộ dáng gì nữa? Cậu còn là cán bộ đảng sao?"

Lục Duệ cười ha ha, biểu tình trên mặt rất là cổ quái, tựa hồ là hồi ức cái gì, lại hình như là tự hỏi, trong miệng thì thào lẩm bẩm: " Ý nghĩa của cuộc sống cũng là ở chỗ, là lựa chọn sinh tồn hay là lựa chọn tôn nghiêm, không liên quan cao thượng hay bần cùng."

https://thuviensach.vn

Nói xong, hắn nhìn về phía Tất Vân Đào vẻ mặt chính khí nghiêm nghị, bình tĩnh nói: "Tất bí thư, ngài vì sao gấp gáp ký hẹn như vậy? Tôi đã thông báo chuyên gia của thành phố tiến hành khảo sát đối với núi Thanh Vân, tin tưởng bọn họ rất nhanh sẽ đem kết quả cho chúng ta. Nếu như công ty Billiton thật sự cố tình muốn khai phá núi Thanh Vân, chẳng đợi kết quả này ra rồi tiến hành. Ngài xem?"

Tất Vân Đào ngẩn ra, nhìn người trẻ tuổi trước mặt, trong lòng bỗng nhiên hiểu ra, người thanh niên này đã thấy rõ ràng ý nghĩ của mình, hắn căn bản sẽ không dự định làm gì mình, chỉ là muốn ngăn cản lần ký hẹn này mà thôi.

"Lục Duệ đồng chí, nếu như vậy, chúng ta có thể đem thời gian ký hẹn dời lại, bất quá, đối với loại hành vi vô tổ chức vô kỷ luật của cậu ngày hôm nay, tôi sẽ kiến nghị huyện ủy tiến hành xử phạt đối với cậu. Hiện tại, tôi tuyên bố tạm dừng chức vụ phó bí thư đảng ủy, phó trưởng trấn trấn Hạ Gia của cậu, cậu ở nhà suy nghĩ sai lầm của mình đi."

Tất Vân Đào đã có quyết đoán, rất nhanh liền làm ra biện pháp, hướng về phía Hoàng Hạo vẻ mặt hoảng sợ dùng một ánh mắt, xoay người dẫn đầu rời khỏi hội trường.

Hoàng Hạo há mồm còn muốn nói gì, Mạc Trấn Hải một bên lại nhìn ra không thích hợp, kéo tay hắn thấp giọng nói: "Hoàng trợ lý, vẫn là đi nhanh đi, tên họ Lục này đã kinh động Trình bí thư thị ủy, anh nghĩ lại xem, nếu như bí thư thị ủy đến đây, phát hiện chuyện của núi Thanh Vân, sẽ có kết quả gì?"

Hoàng Hạo sắc mặt cuồng biến, hắn biết rõ lai lịch của đám người kia, Dennis bất quá là một ông chủ công ty khai thác mỏ sắp đóng cửa ở nước Mỹ, trong lúc vô ý từ nhật ký của tổ phụ, biết được năm đó ông ấy đóng quân tại một chổ tên là núi Thanh Vân của tỉnh G, trước khi nhập ngũ là một học giả khoáng sản, tổ phụ của Dennis ở nơi đó ngoài ý muốn phát

https://thuviensach.vn

hiện một mỏ đất hiếm. Dennis mắt thấy sẽ phá sản vui mừng quá đỗi, rất nhanh tổ chức một nhóm người, mang theo tài chính không nhiều lắm đi tới Hoa Hạ. Đả thông quan hệ một vị đại nhân vật của tỉnh thành, được đối phương giới thiệu mới đến Thuận An, vốn dĩ là dự định với danh nghĩa khai phá thu được quyền sử dụng của núi Thanh Vân, giả bộ trong lúc vô tình phát hiện mỏ đất hiếm tiến hành khai thác, như vậy có thể thu được lợi nhuận kếch xù, lại không ngờ rằng bị Lục Duệ nhìn thấu, biến thành cục diện hiện tại.

Khẽ cắn môi, Hoàng Hạo nói với đám người Dennis: "Chúng ta vẫn là nên lập tức rời đi, bằng không muốn đi không được." Hắn biết, chỉ cần núi Thanh Vân thật sự kiểm tra ra có mỏ đất hiếm, như vậy cái gọi là hợp đồng khai phá mình chế ra, sẽ trở thành chứng cứ để người Hoa Hạ truy cứu mình, dù sao bên trong còn ghi rõ đánh dấu về đấ thiếm, nói rõ nơi này sẽ cho công ty Billiton thuê với giá mỗi năm một trăm ngàn nhân dân tệ làm khai thác sản xuất nguyên liệu. Lỗ thủng rõ ràng như thế, kẻ ngu mới bỏ qua.

Không nói đến đám người lần lượt rời đi, chỉ nói Lục Duệ lúc này đứng ở trên đài chủ tịch, phát tiết xong phiền muộn trong lòng, lại bỗng nhiên có chút phiền não, lặng lẽ thở dài một hơi, có thể trong mắt của đại đa số người, cuộc đời chính trị của mình tại giây phút vừa có khởi sắc, cũng đã tới đầu cùng.

Không nói đến ai khác, chỉ là mấy người trên trấn mấy ngày trước còn vẻ mặt mỉm cười đối với mình, hận không thể thân cận cùng mình, lúc này trên mặt của cả đám không còn có nụ cười, hận không thể lập tức cùng mình phân rõ giới hạn. Dù sao bí thư huyện uỷ trước mặt mọi người ngừng chức của mình, mình sợ rằng vĩnh viễn không có ngày xoay người.

Nghĩ tới đây, Lục Duệ lại có một tia hiểu ra, cái gọi là quân tử không kết đảng những lời này căn bản là chó má, trên quan trường căn bản không có khả năng có người chỉ lo thân mình, nếu như thầm nghĩ một lòng một dạ

https://thuviensach.vn

công tác, thì giống như Âu Văn Hải trước đó, dù cho năng lực mạnh thì thế nào? Nếu như không có Hàn Định Bang ủng hộ, Âu Văn Hải chỉ sợ cũng sẽ công tác tại hương trấn đến về hưu, sao có thể có cơ hội bày ra tài năng của mình đâu?

Mình làm sao không phải như vậy? Nếu như không bồi dưỡng một ít thế lực thuộc về mình, mà là tùy tiện xuất đầu giống như ngày hôm nay, như vậy chỉ cần gặp phải chuyện gì, sẽ không ai vươn viện trợ tay mình, trên thế giới này người đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi là cực kỳ bé nhỏ, phần lớn người đều quen dệt hoa trên gấm, chỉ có đem những người hữu dụng đối với bố cục của mình sau này buộc trên chiến xa của mình, mới có thể đủ lập thế trong đấu tranh sau này, cái gọi là thượng giả lao nhân, trung giả lao tâm, hạ giả lao lực. Lục Duệ nhớ mang máng đã từng có cuốn tiểu thuyết thảo luận qua: " Đánh cờ chân chính của quan trường, là đem bộ hạ trở thành quân cờ trên bàn cờ, tự mình thao túng những người này, mới có thể đủ an tâm bố cục, đem ra “thí” trong chém giết tranh đấu hoặc là Đồ Long."

Lục Duệ không muốn có một ngày bị người “thí”, cho nên, hắn muốn làm người chơi cờ kia.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Kiểm Điểm Tạm Thời Cách Chức

Lãnh đạo trên huyện đi, khách nước ngoài cũng đi, hội trường to như vậy chỉ còn lại có chúng cán bộ trấn Hạ Gia mắt to trừng mắt nhỏ nhìn nhau, Hạ Quốc Lệ ba người liếc nhìn nhau, trong ánh mắt thấy một tia quái dị, không ngờ rằng Lục Duệ dĩ nhiên là người như thế, vì ngăn cản ký hẹn không tiếc trở mặt cùng bí thư huyện uỷ. Nhìn thoáng qua Hạ Tụ Bảo, Thái Hiểu Hà khẽ gật đầu, xoay người kéo Hạ Quốc Lệ rời khỏi hội trường, Hạ Quốc Thành tự nhiên cũng ngượng ngùng nhìn thoáng qua Lục Duệ, xoay người đi.

Thở dài một hơi, Lục Duệ bỗng nhiên cảm giác được có chút cô độc, hắn rõ ràng, khẳng định có người không hiểu mình vì sao nhất định phải chống đỡ không cho người nước ngoài tham dự khai thác đất hiếm, dù sao cũng là kiếm tiền, dựa vào cái gì không kiếm hả? Thế nhưng hắn thật sự là không có biện pháp giải thích. Loại cảm giác cô độc này khiến cho hắn có kích động muốn hô to.

"Cậu đang làm gì thế?"

Âm thanh trong tứ phương hỗn loạn từ bên cạnh truyền đến, Lục Duệ nghiêng đầu vừa nhìn, cười ha ha nói: "Lão bí thư, xem ra sau này chúng ta hợp tác sẽ không còn nhiều."

Lục Duệ trong lòng rõ ràng, không được vài ngày, thông báo xử phạt trong huyện đối với mình phỏng chừng sẽ xuống tới. Tuy rằng mình là cán bộ giao lưu, thuộc về thành phố quản. Thế nhưng dù sao phạm vào kiêng

https://thuviensach.vn

kỵ của quan trường, phỏng chừng tạm thời cách chức là rất lớn, thậm chí rất có khả năng báo lên thành phố, yêu cầu mình trở về.

Cứ như vậy, ngày mình rời khỏi đây cũng không cần bao lâu.

Trên mặt tràn đầy nếp nhăn của Hạ Tụ Bảo lộ ra một nụ cười ẩn chứa thâm ý, vỗ vai của Lục Duệ nói: "Có phải là có chút ủy khuất, tôi nói cho cậu, trên thế giới này chuyện không như ý rất nhiều, không phải là một mình cậu đều gánh hết? Mấy ngày nay nghỉ ngơi, đi ra ngoài giải sầu. Qua vài ngày đem công tác trong trấn bắt lại. Tôi đều lớn tuổi như vậy, cậu nhẫn tâm nhìn một mình tôi lao lực hả?"

Nói xong, móc ra cái điếu gõ gõ trên micro, micro phát ra một tiếng xèo xèo chói tai! Khiến cho hội trường vốn có chút ầm ĩ trong nháy mắt đem lực chú ý lại một lần nữa tới trên đài chủ tịch.

"Đều nghe cho tôi, trên huyện xử phạt là của trên huyện, Tiểu Lục bí thư còn chưa có bị miễn chức! Tôi đem lời nói đặt ở chỗ này, trước khi không có thông báo chính thức, nếu ai dám làm Tiểu Lục bí thư mất thể diện, đừng trách lão tử lột da hắn!"

Hạ Tụ Bảo nheo lại con mắt nhìn mọi người phía dưới, trong miệng nói chuyện một chút cũng không khách khí: "Lũ ngu ngốc các người thì hiểu cái gì! Bảo bối trong núi rất quý! Người nước ngoài nếu như không có lợi, sẽ ra cái giá lớn chạy tới cái khe núi này để chấp nối à? Còn làm cho thần thần bí bí, ngày hôm nay nhờ là Tiểu Lục bí thư ra mặt trước lão già này, tôi cho dù chết, cũng sẽ không khiến cho mấy thằng quỷ đó trộm bảo bối của chúng ta!"

Lúc này, một người thanh niên mang mắt kính lặng lẽ đi tới dưới đài chủ tịch, nhìn Hạ Tụ Bảo trên đài, nhẹ nhàng phất phất tay.

Hạ Tụ Bảo sửng sốt, lập tức nói: "Cứ như vậy, bí thư chi bộ các thôn trở về tổ chức một chút, qua hai ngày qua lĩnh khoản cứu tế, một trăm ngàn

https://thuviensach.vn

này bọn họ đưa cho chúng ta, không nên để không!"

... ...

... ...

Trong phòng làm việc bí thư đảng uỷ trấn, Hạ Tụ Bảo, Lục Duệ, Mã Hướng Đông cùng người trẻ tuổi không rõ lai lịch kia cùng nhau ngồi xuống ghế sô pha, Hạ Tụ Bảo chau mày, "Tôn chủ nhiệm, Chí Hoa sao chưa tới?"

Tôn Khánh Sinh, cũng là thư ký của bí thư thị ủy thành phố Dương Minh Trình Chí Hoa, được chức vụ phó chủ nhiệm phòng làm việc thị ủy của thành phố Dương Minh. Hắn tự nhiên biết bí thư đối với ông lão trước mắt nhìn như hào phóng này có bao nhiêu tôn trọng, tự nhiên sẽ không ra vẻ cái gì, nghe vậy cười nói: "Hạ lão bí thư, Trình bí thư buổi sáng ngày hôm nay phải tiếp đãi lãnh đạo trong tỉnh, lúc này mới an bài tôi mang mấy người chuyên gia đến đây. Tôi đã cho chuyên gia thu thập, trở lại thì xét nghiệm, đại khái hai ba ngày sẽ có kết quả ra."

Hạ Tụ Bảo gật đầu, chỉ chỉ Lục Duệ nói: "Ngày hôm nay Tiểu Lục bí thư bị ủy khuất lớn!"

Tôn Khánh Sinh nhìn thoáng qua Lục Duệ, mỉm cười nói: "Lục Duệ đồng chí, biểu hiện của cậu ngày hôm nay rất không tồi, tôi không đại biểu bất luận ai, chỉ là đơn thuần làm một người Hoa Hạ cảm ơn cậu!"

Lục Duệ sửng sốt, con mắt Hạ Tụ Bảo nhất thời mị lên, gật đầu với Mã Hướng Đông, trầm giọng nói: "Hướng đông, cậu đi ra cửa nhìn một chút."

Mã Hướng Đông hiểu ý, gật đầu với Lục Duệ, đứng lên đi tới ngoài cửa.

Trong phòng chỉ còn lại có ba người, thì thấy sắc mặt của Tôn Khánh Sinh có chút nghiêm túc nói: "Lần này, tôi dẫn dắt mấy vị chuyên gia

https://thuviensach.vn

không trải qua chính phủ trấn Hạ Gia các người, mà là trực tiếp đi núi Thanh Vân, thu thập mẫu tại mấy chỗ, chủ nhiệm hệ địa chất của đại học Dương Minh Bạch Thành giáo sư đã xác định, núi Thanh Vân chúng ta tồn tại mỏ đất hiếm phong phú cùng với quặng tài nguyên. Hơn nữa phần lớn vì quặng sắt."

Nói xong, hắn vẻ mặt tán dương nói với Lục Duệ: "Lục Duệ đồng chí, Bạch Thành giáo sư khiến cho tôi nhất định phải ngay mặt cảm ơn cậu, cảm ơn cậu vì nước nhà lưu lại số tài phú quý giá này."

Lục Duệ cười khổ lắc đầu, "Không dám nhận, Tôn trưởng phòng ngài quá khen."

Hạ Tụ Bảo lông mi nhíu lại, mở miệng nói: "Theo như cậu nói, loại đất kia rất quan trọng?"

Tôn Khánh Sinh gật đầu nói: "Ngày hôm qua nhận được điện thoại của các người, Trình bí thư kêu tôi tìm các tài liệu có quan hệ với đất hiếm, gần đây cấp trên đang nổi lên hạn chế khai thác xuất khẩu đất hiếm. Nói như thế, năm ngoái quốc gia cũng đã ra quy định, thứ này khai thác cần phân phối, phê duyệt cần phòng ban chính phủ cấp tỉnh phê chuẩn. Ngài nói, thứ này có địa vị gì?"

Nhếch môi nở nụ cười ha ha, Hạ Tụ Bảo vuốt đầu óc của mình cảm khái một trận: " lão Hạ tôi đời này cũng làm đại sự?"

Tôn Khánh Sinh lại giới thiệu tin tức của một ít chuyên gia tại núi Thanh Vân, cuối cùng mới nói nói: "Sự tình hôm nay tôi sẽ làm một báo cáo cùng Trình bí thư, Lục Duệ đồng chí, xin tin tưởng tổ chức, tin tưởng lãnh đạo, nhất định sẽ cho cậu một công đạo."

Lục Duệ gật đầu, vẻ mặt bình tĩnh nói: "Từ đầu đến cuối, tôi đều tin tưởng đảng của chúng ta, tổ chức của chúng ta."

https://thuviensach.vn

Cất bước tiễn Tôn Khánh Sinh, Lục Duệ từ chối yêu cầu của Hạ Tụ Bảo muốn mời mình đến nhà làm khách, mà là một mình về ký túc xá của mình. Suy nghĩ một chút, hắn lấy điện thoại ra gọi cho Âu Văn Hải, một trận âm thanh qua đi, âm thanh hùng hậu của Âu Văn Hải vang lên trong điện thoại.

"Tiểu Lục, nghĩ như thế nào lại gọi điện thoại cho tôi vậy?"

Lục Duệ biết, lúc này Âu Văn Hải còn mấy tháng nữa sẽ từ vị trí chủ nhiệm phòng đốc tra ủy tỉnh của tỉnh H được trao quyền đến làm thường vụ phó thị trưởng, dù sao ông ta trong vòng một năm rưỡi từ cấp khoa đến cấp xử, lại từ cấp xử đến phó sở tốc độ quả thật nhanh một chút, cần vài năm lịch lãm tại địa phương.

Cười ha ha, Lục Duệ cũng không có khách khí, đem chuyện phát sinh tại trấn Hạ Gia từ đầu chí cuối tự thuật một lần, hắn biết tỉnh G là đại bản doanh của Hàn Định Bang, lực lượng cực kỳ cường đại, thẳng thắn đem tầm quan trọng của đất hiếm lại một lần nữa nói với Âu Văn Hải một lần, cuối cùng Lục Duệ trầm giọng nói: "Âu bí thư, vốn dĩ tôi không dự định gọi cú điện thoại này, chỉ bất quá tôi muốn xin ngài cho Hàn bí thư một đề tỉnh, bởi vì theo tôi được biết, đất hiếm tỉnh G hiện tại xuất khẩu chiếm hơn phân nửa tổng sản lượng xuất khẩu của quốc gia, cái này không là chuyện tốt gì!"

Âu Văn Hải âm thanh nghiêm túc, ông tự nhiên rõ ràng nếu như Lục Duệ nói là thật, thì sẽ có ý nghĩa gì đối với quốc gia, đối với dân tộc. Sau một lát trầm tư, Âu Văn Hải quả quyết nói: "Chuyện này Tiểu Lục cậu không cần lo lắng, còn lại để tôi tới xử lý."

Buông điện thoại, Lục Duệ có chút đau đầu xoa xoa đầu óc của mình, xem ra mình thật đúng là không phải một người làm quan, luôn luôn có thứ không bỏ xuống được. Đi qua câu thông cùng Âu Văn Hải, Lục Duệ ý thức được mình bất quá là dựa vào chút tri thức tương lai đùa giỡn chút thông minh của người sống lại, so sánh với các lão bánh quẩy ngâm mình trong

https://thuviensach.vn

quan trường vài chục năm, mình căn bản là một nhãi con rõ đầu rõ đuôi, nửa điểm bản lĩnh quan trường không có. Sau khi nghĩ lại hành vi của mình, Lục Duệ quyết định, mình vẫn là chậm rãi học tập tương đối tốt hơn.

Do dự một chút, hắn lại cầm lấy điện thoại gọi cho Lý Chí Cường, bên kia điện thoại Lý Chí Cường hưng phấn nói cho Lục Duệ, đã bắt được toàn bộ cổ phiếu, ba người đang chuẩn bị rời Giang Khẩu, trở về Mộc Dương.

"Đầu gỗ, ba tôi nói muốn đi thành phố Dương Minh thăm cậu, cậu cảm thấy được không?" Không biết từ lúc nào, Lý Hoành nói cùng Lục Duệ, luôn luôn mang theo một vẻ kính cẩn, có lẽ là bởi vì thủ đoạn của Lục Duệ quá khiến cho ông ta hoảng sợ, nói chung hiện tại đối với Lục Duệ, Lý Hoành là chuyện gì đều phải thương lượng làm, không có đem hắn trở thành một người trẻ tuổi hơn hai mươi, mà cho rằng là lãnh đạo ngồi ngang hàng với mình thậm chí là cao hơn.

Lục Duệ nhẹ nhàng cười, nhàn nhạt trả lời: "Không cần, cậu hỏi một chút chú Lý, nếu như muốn kiếm thêm, tôi sẽ chỉ con đường cho các người. Nếu như không dự định kiếm thêm, các người trở về Mộc Dương, tôi ra một chủ ý cho cậu, tối thiểu áo cơm không lo."

Lý Chí Cường cười hắc hắc, "Đầu gỗ, cậu cái này không phải vô nghĩa sao, thương nhân là làm gì? Cũng là liều mạng kiếm tiền, tôi hiện tại đã dần dần thích loại ngày kiếm tiền này. Cậu nói đi, đi nơi nào?"

Lục Duệ gật đầu, trong miệng nói ra một địa danh: "Đi tỉnh N."

Lý Chí Cường sửng sốt, lập lại một lần mở miệng hỏi: "Cái gì? Chỗ đó là thảo nguyên mà? Không phải là muốn đi chăn bò chăn ngựa?"

Bật cười một tiếng, Lục Duệ bị tư duy toát ra của thằng nhãi này hoàn toàn đánh bại, bất đắc dĩ nói: "Cậu, cậu thật sự là khiến cho tôi hết chỗ nói rồi. Cậu đem điện thoại cho ba cậu đi, tôi nói với chú ấy."

https://thuviensach.vn

Đem điện thoại giao cho ba, Lý Chí Cường trong miệng còn nói thầm: "Quái, lẽ nào đầu gỗ cho rằng sau này thịt trâu thịt bò sẽ tăng giá?"

Trợn mắt một cái, Hồ Hiểu Kiều đối với tiểu nam nhân của mình thỉnh thoảng sẽ xuất hiện loại hành vi đại não thiếu chất này xem ra đã tập mãi thành thói quen, chỉ là yên lặng cầm tay hắn, nghe Lý Hoành cùng Lục Duệ nói chuyện điện thoại.

"Lục bí thư, cậu nói đi." Lý Hoành đã từ trong miệng con trai biết được Lục Duệ hiện tại là cán bộ cấp chính khoa, có chút lý giải đối với quan trường ông ta tự nhiên biết chính khoa hai mươi hai tuổi là ý nghĩa gì, cái này nếu như đặt ở Mộc Dương, cũng đã là đồng cấp với Điền Mẫn Chính. Cho nên đối với Lục Duệ, ông là bội phục trong tâm. Người trẻ tuổi không có hậu trường, có thể đi tới hôm nay, dựa vào không chỉ có riêng là vận khí.

Lục Duệ tự nhiên cảm giác sợ hãi của Lý Hoành đối với mình, có thể là bởi vì truyền thống của trăm nghìn năm qua, thương nhân Hoa Hạ đối với quan viên luôn luôn có cảm giác sợ hãi, mặc kệ thương nhân có nhiều tiền, nhiều kiêu ngạo, chỉ bất quá là không có gặp phải quan lớn hơn mà thôi.

"Chú Lý, các người hiện tại đi tỉnh N thành phố Tư Đa Ngạc, tới chỗ đó, cũng không cần làm cái khác, mua đất ngay tại trung tâm thành phố là được."

Lý Hoành sửng sốt, "Mua đất?"

Lục Duệ gật đầu nói: "Đúng vậy, cũng là mua đất. Hơn nữa là tranh thủ đem tất cả tài chính đều mua đất, sau đó dùng đất làm mượn nợ cho vay, đi mua đất nữa." Dừng một chút, hắn còn nói thêm: "Bất quá cho vay chỉ có thể làm một lần, sau đó rồi thu tay, trở về Mộc Dương."

Lý Hoành cười khổ một trận, thấp giọng nói: "Lục bí thư, cậu phải cho tôi một tin chính xác, rốt cuộc làm sao hả? Mua nhiều đất như vậy để làm gì? Còn là ở một chỗ khỉ ho cò gáy như vậy."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ không nói gì, một lát mới nói: "Không đến nửa năm, chỗ đó sẽ tấc đất tấc vàng. Nói với chú như thế này, chỗ đó vừa xây thành phố, còn chưa có bao nhiêu người đi đầu tư. Chú nhớ kỹ một câu nói, làm tốt quan hệ cùng quan viên bên kia, có thể mua được bao nhiêu đất thì cứ mua."

Hắn cũng không nói chính xác cái gì, không cần vài năm, ở chỗ này sẽ phát sinh kỳ tích trứ danh của Hoa Hạ, mỗi mười sáu người bên trong có một phú ông ngàn vạn, cả thành phố không đủ một triệu năm trăm ngàn nhân khẩu, có một phần ba là nhân khẩu bên ngoài. Cũng là ở thành phố Tư Đa Ngạc này, liên tục bảy năm tốc độ tăng trưởng kinh tế đứng nhất toàn quốc, vào năm 2007 bình quân GDP đạt được 1. 0451 mười ngàn đôla, thậm chí còn vượt hơn thành phố lớn như Kinh Thành và Minh Châu.

Con rồng tăng trưởng kinh tế phương bắc của Hoa Hạ, không chỉ là hư danh!

Chỉ bất quá những cái này, hắn cũng không thể nói cho bất luận kẻ nào, chỉ có thể âm thầm nhắc nhở Lý Hoành, không nên buông tha cơ hội phát tài này.

Lý Hoành thận trọng nghe Lục Duệ nói, đầu óc trong giây lát chợt lóe, nghĩ đến tên của Hàn Định Bang, trong lòng âm thầm có tính toán, kiên quyết nói: "Cậu yên tâm, tôi lập tức khởi hành."

Lục Duệ tuy rằng không biết là cái gì cho ông ta quyết tâm, nhưng cũng thật cao hứng, lại dặn dò ông ta một ít chú ý hạng mục xong lúc này mới buông điện thoại.

Sờ sờ tóc của mình, Lục Duệ một trận cười khổ nói: "Thật sự không được, lão tử đi buôn bán, làm quan không nổi, mình con mẹ nó đi làm thực nghiệp báo quốc."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Đi Thị Trấn

Trấn Hạ Gia là một chỗ nghèo, thậm chí còn ngay cả một chiếc xe buýt đi thông thị trấn cũng không có. Người trong trấn thậm chí người ở nông thôn muốn đi thị trấn, phải đi bộ hơn một giờ, mới có cơ hội ngồi xe đi ngang qua của địa phương khác, lại đi thêm đi một giờ lộ trình, có thể đón được một chuyến xe đường dài đi thị trấn mỗi ngày chỉ có một hai chuyến.

Một chỗ như vậy, dân chúng thường ngày đều rất ít đi ra, sinh bệnh cũng đều là ở nhà chịu đựng, thật sự không chịu được, thì đi đến trung tâm y tế trên trấn, tìm thầy lang không biết có giấy phép hành nghề y hay không mà hồi hương hơn ba mươi năm lấy một chút thuốc giảm đau.

Người giàu có hay là đa số người đối với khái niệm cuộc sống là một đống tiền tài cấu thành, thế nhưng đối với người nghèo mà nói, khái niệm cuộc sống cũng là tận lực khiến cho số lượng tiền tài không nhiều lắm của mình không giảm đi. Bởi vì hắn không biết cuộc sống của mình ngày nào đó sẽ xảy ra chuyện, cho nên chỉ có thể cẩn thận sinh tồn.

Đi trên đường nhỏ đi thông thị trấn, Lục Duệ nhìn ít khói bếp trong núi xa, gà gáy chó sủa. Trong lòng bỗng nhiên nổi lên một cảm yên bình, mình khi sống lại mang nhiều tâm tư quá, vẫn là chỉ có ở chỗ này mới có thể tìm được một chút yên lặng vui sướng.

Hắn muốn đi dạo thị trấn Thuận An, thuận tiện mua một chút sinh hoạt đồ dùng, dù sao mình nếu chuẩn bị cắm rễ vài năm ở chỗ này, xe đạp cái phương tiện giao thông này là ắt không thể thiếu. Bằng không tại trấn Hạ Gia giao thông cơ bản dựa vào đi bộ, thư từ qua lại cơ bản dựa vào tiếng la,

https://thuviensach.vn

sưởi ấm cơ bản dựa vào run rẩy, trị an cơ bản dựa vào con chó trong nhà, mình sợ rằng phải mua trên mười đôi dép lào. Đã quên nói một câu, trấn Hạ Gia chỉ có một đồn công an, biên chế là sáu cảnh sát, trên thực tế? Ha ha, một khẩu súng không biết có thể khai hỏa hay không và hai người cảnh sát nhà ở trấn Hạ Gia.

Đường núi rất nhanh cày nát bấy lòng nhiệt tình yêu thương của Lục Duệ đối với thiên nhiên, một giờ đường núi đi xuống, hắn chỉ cảm thấy hai chân của mình như đeo thêm cả tấn tạ. Mà đối với người miền núi quanh năm lui tới ở thị trấn cùng trấn Hạ Gia, tâm lý của Lục Duệ càng thêm bội phục, bọn họ mỗi ngày đều phải đi lên hai lần như vậy, dựa vào buôn bán thổ sản vùng núi để kiếm chút thu nhập gầy còm.

Trong lòng thở dài một hơi, Lục Duệ ngẩng đầu nhìn núi lớn một chút tựa như vọng không được, cười khổ nói: "Thể lực của mình quả nhiên vẫn kém như vậy."

Ngay tại lúc này, phía sau vang lên một trận tiếng vó ngựa, Lục Duệ nhìn lại, là một chiếc xe bốn ngựa kéo từ phía sau mình chạy lên, ở trên có sáu bảy người mặc trang phục của người miền núi, hẳn là đi thị trấn bán thổ sản vùng núi. Đi tới bên đường, Lục Duệ chuẩn bị nhường đường cho chiếc xe ngựa này, lại không ngờ rằng xe ngựa dĩ nhiên dừnng ở bên cạnh mình.

"Tiểu Lục bí thư?"

Một âm thanh hơi có chút nghi hoặc vang lên.

Lục Duệ nghe được cái âm thanh này, ngẩng đầu nhìn về phía xe ngựa, lại phát hiện một người trung niên khỏe mạnh từ trên xe nhảy xuống, vài bước đi tới trước mặt mình, cười hàm hậu.

Vô cùng kinh ngạc nhìn người đàn ông trước mặt, Lục Duệ nói: "Anh là. . ."

https://thuviensach.vn

Người đàn ông rõ ràng là nhận thức Lục Duệ, bất quá mình lại không nhận ra người này, hắn là người trên trấn Hạ Gia.

Quả nhiên, người đàn ông hàm hậu nhếch miệng cười, xoa xoa bàn tay to nói: "Tôi là Hạ Đại Ngưu, là chủ nhiệm trì bảo của thôn Thanh Vân, ngày hôm qua tại đại hội gặp qua ngài."

Đưa tay vỗ vỗ đầu, Lục Duệ lúc này mới nhớ tới, ngày hôm qua tại trước mặt cán bộ của toàn bộ trấn, mình làm một lần ra mặt “rực rỡ”, phỏng chừng cán bộ không có ai không nhận ra mình.

Cười ha ha, Lục Duệ nói: "Sao? Các người cái này là muốn đi trong huyện?"

Hạ Đại Ngưu gật đầu nói: "Đi bán chút thổ sản vùng núi, Lục bí thư ngài cũng muốn đi thị trấn?"

Gặp nhau tức là có duyên, Lục Duệ rốt cục không cần dùng hai chân đo đạc cự ly đường núi đến thị trấn, mà là ngồi trên xe ngựa, chậm rãi đi tới hướng thị trấn.

Ngồi ở trên xe, Lục Duệ từ trong miệng Hạ Đại Ngưu biết được, trong huyện có một chợ, có người thu mua thổ sản vùng núi, thôn dân các hương trấn phía dưới thỉnh thoảng đi trong núi lấy thổ sản vùng núi, tích góp lại nhiều rồi đem đi bán. Bởi vì quanh năm giao dịch, cho nên bên kia thật ra hình thành một chổ tương đối náo nhiệt của thị trấn, muốn mua vật gì, ở đấy đều có thể mua được.

Hạ Đại Ngưu là một người thẳng tính, đối với phần tử trí thức như Lục Duệ là bội phục nhất, phải biết rằng hơn ngàn dặm của trấn Hạ Gia nếu như có một sinh viên, đó như là làm sao Văn Khúc trên bầu trời, càng không nói người ta là quan chính phủ, nghe nói vị Lục bí thư này vừa mới tốt nghiệp, cũng đã có cấp bậc như lão bí thư.

https://thuviensach.vn

Len lén quan sát Lục Duệ một chút, Hạ Đại Ngưu không khỏi âm thầm kinh hô: "Mẹ ơi!" Chàng trai này cũng không lớn hơn thằng con trai của mình, nhưng nhìn người ta đi, dám ra mặt chống đối bí thư huyện uỷ, đại hội ngày hôm qua ông ta tận mắt thấy Lục Duệ ầm ĩ như thế nào với bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào, ngay cả mấy người nước ngoài không có ý tốt đều bị hắn mắng chạy, chẹp, người có học vấn thật là lợi hại! Lão bí thư nói, Tiểu Lục bí thư này là thật tâm vì người dân, không giống với những người trong thành phố.

Xe ngựa chậm rãi đi trên đường núi, Lục Duệ bỗng nhiên nhớ tới một việc, nói với Hạ Đại Ngưu: "Hạ đại ca. . ."

"Đừng, đừng, ngài đừng giảm thọ của tôi, gọi Đại Ngưu là được." Hạ Đại Ngưu vội vã nói.

Lục Duệ bất đắc dĩ lắc đầu, dọc theo đường đi hắn đã sớm cảm giác được mấy người trong núi tôn trọng đối với mình, thế nhưng muốn cho hắn không lễ phép gọi người như thế, hắn thật sự gọi không được, dừng một chút vẫn là mở miệng nói: "Đại Ngưu ca, là như thế này, có chuyện này tôi nói với anh một chút, anh trở lại giúp tôi chuyển cáo với bí thư chi bộ thôn các người, tiện đường khiến cho người ta cũng thông báo người phụ trách trong thôn của chúng ta. Tôi nhớ kỹ dưới trấn Hạ Gia có sáu thôn, đúng không?"

Hạ Đại Ngưu vội gật đầu, đây chính là sao Văn Khúc của bầu trời giao cho mình làm việc, trở lại nói cùng người trong thôn, là rất nhiều vinh quang!

"Tôi phỏng chừng không được vài ngày, sẽ có người đến trấn chúng ta mua nhà ở, anh nhớ kỹ, nói cho các nhà các hộ, mặc kệ bọn họ ra bao nhiêu tiền, chúng ta cũng không bán. Nếu muốn sau này được ngày lành, cũng đừng tham chút tiện nghi này. Nhớ kỹ chưa?"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ sắc mặt nghiêm túc nói.

Thấy hắn trịnh trọng như thế, Hạ Đại Ngưu tựa như cũng cảm giác được chuyện này trọng đại, gật đầu một trận mới cẩn thận hỏi: "Tiểu Lục bí thư, ngài nói, núi Thanh Vân chúng ta thật có bảo bối?"

Cười hắc hắc, Lục Duệ trên mặt hiện ra một rực rỡ, thản nhiên nói: "Cái bảo bối này có thể khiến cho con cháu đời đời của trấn Hạ Gia chúng ta đều được lên sống ngày của người thành phố, khiến cho những cô gái trong thành khóc hô gả đến đây, anh nhớ kỹ lời tôi nói, nhất định phải dặn. À, không được, tôi đi nói cùng lão bí thư một chút, mở một đại hội? Không tốt, như vậy sẽ bị người nói bậy nói bạ. . ." Nói nói xong, hắn bắt đầu thì thào tự nói.

Vừa rồi Lục Duệ trong giây lát nghĩ đến, chỉ cần tin tức núi Thanh Vân có đất hiếm quáng được công bố, phỏng chừng giá nhà của trấn Hạ Gia sẽ tăng như điên trướng, những người có phương pháp rất có khả năng đi đầu tới mua nhà ở, đến lúc đó quốc gia chỉ cần tiến hành phá bỏ và dời đi nơi khác bồi thường, những người này sẽ có lợi. Làm người sống lại có giác ngộ sớm, Lục Duệ kiên quyết không cho phép loại chuyện này phát sinh. Hắn tin tưởng, chỉ cần lời nói của mình được nhắn nhủ cho mấy người bí thư chi bộ thôn, dựa vào mặt mũi của lão bí thư Hạ Tụ Bảo cho mình chỗ dựa, mấy người này hắn là có thể rõ ràng ảo diệu bên trong.

Rất nhanh đi ra thị trấn, Lục Duệ quan sát một chút đường phố có chút cũ nát, hơi bĩu môi, thấy cái này là đường phố của thị trấn Thuận An, chỉ biết đám người của huyện ủy và chính phủ huyện thật sự là không được tốt lắm, làm lãnh đạo mà ngay cả cái mặt tiền bên dưới cũng không biết trang trí làm đẹp một chút, nhiều nhất cũng là khi dễ dân chúng mà thôi.

Ngồi xe ngựa đi tới cái chợ kia, Lục Duệ chia tay đám người Hạ Đại Ngưu i, hắn muốn mua một ít sinh hoạt đồ dùng và xe đạp, tự nhiên đi đến cửa hàng bách hoá trong huyện. Đi bộ một vòng, Lục Duệ mới mua đủ đồ

https://thuviensach.vn

dùng của mình tại cửa hàng bách hoá, thuận tiện bỏ năm trăm đồng tiền mua một chiếc xe đạp vùng núi mới tinh. Buồn cười chính là, phỏng chừng loại xe này tại huyện Thuận An bán cũng không tốt, thấy hắn mua xe tốt, biểu tình hâm mộ trên mặt của mấy người bán hàng cũng ào ạt lộ ra, khiến cho Lục Duệ có chút cảm khái một phen.

Gọi cho mẹ một cú điện thoại, báo bình an xong, Lục Duệ suy nghĩ đi chợ thổ sản vùng núi nhìn, dù sao theo Hạ Đại Ngưu nói, chỗ đó hắn là nơi tập kết hàng của phần lớn thương phẩm tại thị trấn, Lục Duệ đồng chí muốn mua chút thổ sản vùng núi cho cha mẹ và Âu Văn Hải, sở dĩ không mua của đám người Hạ Đại Ngưu chỗ đó là bởi vì hắn biết, nếu mình mua nói, những người trong núi chất phác này sẽ không lấy tiền, tuy rằng đối với Lục Duệ hiện tại mà nói, tiền cũng không phải rất nhiều.

Thời gian đã tới buổi trưa, mặt trời treo trên trời cao cao, đem ánh sáng ấm áp chiếu rọi toàn bộ thế giới.

Lục Duệ đứng dưới ánh mặt trời, nhìn đoàn người nối liền không dứt trước mặt, trước mặt đủ loại người mặc quần áo màu sắc hình dạng khác nhau, thế nhưng lại đều bận rộn chuyện của mình, trong lòng bỗng nhiên có loại ý thức trách nhiệm, nếu như không có hắn một người sống lại tồn tại, rất nhiều người ở đây vẫn như trước sẽ sinh hoạt bình thường như vậy. Thế nhưng có sự hiện hữu của mình, vì thế giới này gia tăng một chuyện xấu."Mặc kệ thế nào, chỉ cần mình có khả năng, chổ có thể khiến cho mình gây ảnh hưởng đến, đều phải là chổ làm cho người dân được an cư lạc nghiệp." Lục Duệ ở trong lòng âm thầm hạ quyết tâm.

Lục Duệ đẩy xe đạp, trong khuông xe đặt một ít sinh hoạt đồ dùng mình mua, thản nhiên đi dạo trong chợ, nhìn các tiểu thương và khách hàng cò kè mặc cả, bởi vì một chút sinh ý thành công mà niềm vui hiện ra trên đuôi lông mày, trên mặt của Lục Duệ cũng lộ ra nụ cười không hiểu.

"Tiểu Lục bí thư?"

https://thuviensach.vn

Lúc này phía sau truyền đến một âm thanh, Lục Duệ sửng sốt, quay đầu lại nhìn một chút, nhất thời nở nụ cười, thì ra là Hạ Đại Ngưu cùng vài người thanh niên, xem ra là đem thổ sản vùng núi bán xong, chuẩn bị mua cái khác trở lại.

"Hạ đại ca, là anh à!" Lục Duệ cười ha ha, phất phất tay với bọn họ.

Vài người thanh niên bên cạnh của Hạ Đại Ngưu xem ra hắn cũng là người trên trấn Hạ Gia, bất quá cũng không phải mấy người ngồi cùng xe với Lục Duệ mà đến, phỏng chừng là đi tới, đại khái hai mươi hơn. Thấy xe đạp mới tinh của Lục Duệ, không tự chủ lộ ra biểu tình hâm mộ.

Lục Duệ cũng không lưu ý, suy nghĩ một chút nói: "Hạ đại ca, tôi muốn đi dạo chỗ này, có thể đem đồ để bên anh hay không."

Hạ Đại Ngưu vội vàng gật đầu, đưa tay vỗ một người trẻ tuổi bên cạnh nói: "Nhanh chóng đem đồ của Lục bí thư lại đây, thằng nhóc."

Nói xong cười hắc hắc, nói với Lục Duệ: "Cháu ngoại trai của tôi, tốt nghiệp sơ trung đã nhiều năm, cũng không làm chính sự, cả ngày rãnh rỗi."

Người kia rõ ràng rất sợ hãi Hạ Đại Ngưu, nghe xong liền nhanh chóng đi tới trước mặt Lục Duệ thấp giọng nói: "Bí thư, ngài đem đồ cho tôi đi."

Lục Duệ cười, gật đầu, đem xe đưa cho người nọ, thuận miệng nói với Hạ Đại Ngưu: "Lão ca, thương lượng một chuyện nhé?"

Hạ Đại Ngưu ngẩn ra, sau đó vẻ mặt tươi cười nói: "Ngài nói."

Lục Duệ chỉ chỉ người trẻ tuổi đẩy xe rời đi, cười nói: "Đem hắn cho tôi mượn vài ngày, tôi chuẩn bị đi dạo mấy thôn trong trấn."

Biểu tình trên mặt trở nên đặc sắc không gì sánh được, Hạ Đại Ngưu gật đầu không ngừng. Đây chính là chuyện tốt cực lớn, Tiểu Lục bí thư là ai?

https://thuviensach.vn

Đó là sinh viên hàng thật giá thật, sao Văn Khúc của bầu trời hạ phàm, ngay cả lão bí thư cũng khen không dứt miệng. Người ta khẳng cho cháu ngoại của mình đi theo, đó là rất nhiều mặt mũi! Nói chuyện này ra, chị và anh rể trong thôn đều có thể ưỡn ngực bước đi.

Cười cười, Lục Duệ vừa định nói, bên tai lại vang lên một âm thanh.

"Ai cho các người mở quán ở chỗ này? Nộp phí quản lý chưa?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Các Nha Nội

Lục Duệ sửng sốt, theo âm thanh nhìn lại, chỉ thấy phía trước bỗng nhiên tụ tập một đám người, xem ra người trong nước đối với yêu thích náo nhiệt ở bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều cường đại cả.

"Các người dựa vào cái gì lấy đồ ăn của chúng tôi, đây là lão sư khổ cực làm ra, không trả tiền không được!" Một âm thanh có chút non nớt vang lên.

Lục Duệ ngẩn ngơ, sao còn có đứa nhỏ ở bên trong hả?

Bước chân đi tới, hắn trực tiếp hướng chen vào trong đám người.

"Đánh người, đánh người!" Đoàn người bắt đầu loạn cả lên.

"Ai da, chảy máu rồi, đây là muốn đánh chết người!" Bắt đầu có người hô to lên.

"Cha, cha, các người đừng đánh cha ta!" Có tiếng khóc ầm ĩ của đứa nhỏ truyền đến.

Lục Duệ đầu óc nóng lên, đưa tay đẩy người bên cạnh ra, không đợi hắn nói, một tiếng chợt quát truyền đến: "Các người con mẹ nó muốn chết!"

Theo tiếng hô to này, Lục Duệ nhìn thấy đối diện trong giây lát có một người người trẻ tuổi cao lớn lao tới, tuổi tác đại khái hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi, dùng ánh mắt hậu thế của Lục Duệ mà xem, thuộc về cái loại tiểu

https://thuviensach.vn

sinh, bất quá ngạo khí trên mặt lại lộ ra một vẻ đối với bất luận kẻ nào cũng không đặt ở trong mắt.

Lúc này người tuổi trẻ kia vẻ mặt giận dữ lao vào đoàn người, đem mấy người đang vây bắt một người trung niên hất ra, bảo vệ cô gái phía sau, trong miệng mắng to nói: "Bọn mày con mẹ nó còn có vương pháp hay không, giữa ban ngày cũng dám đánh người!"

Mấy tên đánh người đối diện xem ra cũng không phải hạng tốt lành gì, liếc người tuổi trẻ, người nam dẫn đầu hừ lạnh một tiếng: "Mặt trắng nhỏ, cút ra, mày làm cái chó gì thế?"

Người tuổi trẻ giận quát một tiếng, nhìn thoáng qua mấy tên sắc mặt bất thiện kia, mở to con mắt mắng: "Lũ khốn kiếp, nếu như ở kinh thành, lão tử giết chết bọn mày!"

Lục Duệ sửng sốt, xem ra người này là người kinh thành. Bất quá rất nhanh ánh mắt của hắn lại bị một người khác hấp dẫn.

Tại phía sau của người thanh niên kia, một cô gái tuổi tác không khác mình, chậm rãi lộ ra mặt mũi của mình. Chỉ thấy đôi mi thanh tú của cô ấy cau lại, tựa như có chút lo lắng nhìn người trẻ tuổi trước mắt, sau đó lại ngồi xổm thân thể xuống, sờ sờ người trung niên bị thương, trong miệng nói nhỏ cái gì, mấy đứa nhỏ tuổi không lớn bên cạnh thấp giọng khóc. Cô gái cũng không phải rất đẹp, con mắt không lớn, sắc mặt hơi có chút tái nhợt, mi liễu thon dài, phối với khuôn mặt lúc này có chút lo lắng, làm cho người ta nảy lên một kích động không nhịn được muốn che chở cô ấy.

"Anh, bỏ đi, vẫn là nhanh chóng đưa Trần đại thúc đi bệnh viện đi." Con gái nắm góc áo của người tuổi trẻ, thấp giọng nói.

Người tuổi trẻ do dự một chút, chậm rãi buông nắm tay nắm chặt của mình ra, hừ một tiếng nói: "Được rồi, ngày hôm nay tạm tha bọn họ!" Cái này thật ra khiến cho Lục Duệ có chút kinh ngạc, người này nhìn qua

https://thuviensach.vn

không giống như là người dễ nói chuyện như vậy, sao thống khoái đáp ứng như thế?

Mấy tên kia vừa nhìn hắn có ý lùi bước, lại không dự định bỏ qua như thế, ngay lúc người tuổi trẻ cùng cô gái nâng người trung niên dậy chuẩn bị rời đi, từ phía sau đám người đối diện đi ra một người thanh niên sắc mặt tái nhợt, giữa trán hiện ra thần sắc tàn nhẫn có thể thấy được cười nói: "Tôi là Tất Thái Kiện của công ty mậu dịch Thông Đạt Thuận An, mấy tên thủ hạ không hiểu chuyện, quay đầu lại tôi sẽ dạy bọn họ. Xin hỏi có thể cùng tiểu thư kết giao bạn bè không?"

Lục Duệ nhướng mày, người này nhìn không được tốt lắm.

Cô gái kia tựa như cũng không thích Tất Thái Kiện, bất quá trong tay có người bị thương, chỉ có thể chịu đựng tính tình nói: "Xin lỗi tiên sinh, tôi muốn đưa người đi bệnh viện."

Tất Thái Kiện còn muốn nói cái gì đó, lại không ngờ rằng trong giây lát bị một cước đá vào bụng, cũng là người thanh niên đã buông người trung niên họ Trần ra, mở to con mắt lao lên, trong miệng mắng to: "Cháu trai, mày thiếu đánh hả!"

Nhìn hình dạng cao to của người tuổi trẻ, Tất Thái Kiện trong lòng mặc dù có chút khiếp đảm, thế nhưng ỷ vào nhiều người, ngoài miệng cũng không sạch sẽ mắng: "Liên quan gì đến mày, cút ngay cho đại gia, cẩn thận tao phế mày!" Nói xong, đưa tay đánh ra một quyền hướng người tuổi trẻ.

Người tuổi trẻ vừa rồi đột nhiên cho đối phương một cước, lúc này lại không ngờ rằng đối phương cũng dám đánh mình, bị đánh một quyền thì lảo đảo, cái này cũng chưa tính xong, tựa như cũng phát hiện người thanh niên này bất quá là một con cọp giấy, Tất Thái Kiện chụp lấy cổ tay của người tuổi trẻ, vung tay tát cho hai cái thật mạnh, làm người tuổi trẻ kêu to

https://thuviensach.vn

một tiếng, thoáng cái ngã xuống đất, lại bị Tất Thái Kiện hung hăng đạp vào bụng tới hai cước, nằm lăn lộn trên đất.

Lục Duệ ở một bên đều ngây người, trong lòng nói hèn chi tên nhóc kia vừa rồi dễ nói chuyện như vậy, thì ra chỉ là nhìn được mà không dùng được, thoạt nhìn người cao tướng lớn, náo loạn nửa ngày lại không có khí lực gì, căn bản là không có đánh qua.

Tất Thái Kiện tại trước mặt mỹ nữ hung hăng thể hiện vũ lực của mình, cười hì hì nhìn cô gái kia nói: "Tiểu muội muội, đi với anh đi, nếu không việc ngày hôm nay cũng không xong được? Anh trai của động thủ tập kích anh trước, anh cái này gọi là phòng vệ chính đáng."

Người tuổi trẻ vừa ôm bụng, vừa chửi ầm lên: "Mày con mẹ nó dám đánh tao, mày biết lão tử là ai không?"

Một tên thủ hạ của Tất Thái Kiện hừ lạnh một tiếng, một cái tát vỗ lên trên đầu hắn, mắng: "Câm miệng! Tại huyện Thuận An, Tất công tử cũng là trời!"

Lục Duệ trợn mắt một cái, đối với cái trò khôi hài này quả thật không có gì hứng thú đáng nói, tuy rằng đối với hành vi của Tất công tử rất phản cảm, thế nhưng hắn còn chưa có ái tâm đến cái mức kia, huống hồ nghe khẩu khí của người tuổi trẻ nói, phỏng chừng hậu trường cũng không nhỏ, loại sự tình này mình ít xen vào thì tốt hơn.

Đúng lúc này, một đứa nhỏ có thể là bởi vì không cam lòng cha bị đá vô cớ, trong giây lát nhào tới bên cạnh Tất Thái Kiện, hung hăng đá một cước vào chân của hắn.

Khí lực của một đứa nhỏ có thể có bao nhiêu? Đá vào người trưởng thành như gãi ngứa vậy, thế nhưng khiến cho Lục Duệ con ngươi co rụt lại chính là, Tất Thái Kiện dĩ nhiên tức giận mắng một tiếng, một cái tát đem đứa nhỏ đánh ngã xuống đất, lập tức giơ cước lên đạp qua hướng ngực của

https://thuviensach.vn

đứa nhỏ, trong miệng mắng to: "Tiểu tạp chủng! Mày dám đánh tao! Lão tử đá chết mẹ mày!"

"Phù phù!" Âm thanh ngã xuống đất vang lên.

... ...

... ...

Lục Duệ có chút bất đắc dĩ từ trên mặt đất đứng lên, nhìn Tất Thái Kiện dưới thân mình, vẻ mặt áy náy nhàn nhạt nói: "Đánh nhau mà thôi, hà tất gì tay nặng với một đứa nhỏ như vậy? Tích chút đức cho mình đi!"

Nói xong, ngồi xổm xuống kéo đứa bé có chút sợ, vỗ đầu nói: "Người lớn đánh nhau, con nít không nên tham dự." Suy nghĩ một chút, lại từ trong người lấy ra bóp tiền, rút ra một ít tiền nói: "Mau dẫn cha con đi xem bệnh đi."

Đúng lúc này, bên tai truyền đến vài tiếng hô to: "Cẩn thận!"

Lục Duệ trong lòng chợt vang lên cảnh báo, thân thể lủi về phía trước, ôm đứa nhỏ thoáng cái lao ra thật xa, thế nhưng mặc dù là như vậy, phía sau lưng cũng đã trúng một cước rất mạnh, bước chân lảo đảo hướng phía trước đi vài bước, vừa lúc đi tới trước người cô gái kia.

Phía sau lưng truyền đến một cơn đau nhức, Lục Duệ biết mình khẳng định bị thương, bất quá nếu lao tới đem Tất Thái Kiện ôm ngã xuống đất, hắn sẽ không dự định không đếm xỉa đến. Đem đứa nhỏ giao cho cô gái, lộ ra một nụ cười thiện ý, Lục Duệ xoay người đối mặt Tất Thái Kiện lửa giận tận trời, vẫn bình tĩnh như trước nói: "Ra tay không cần nặng như vậy chứ?"

Tất Thái Kiện được thủ hạ nâng đứng lên, dùng gậy hung hăng đập vào sau lưng Lục Duệ một cái lúc này lộ ra một nụ cười tàn nhẫn tới: " Khí trời

https://thuviensach.vn

của Thuận An hôm nay thật đúng là con mẹ nó quái, đại gia tao nhìn thấy con đàn bà này trước, dĩ nhiên có hai thằng trên núi chõ mõm vào. Tên nhóc! Tao mặc kệ mày là thần tiên ở đâu, ngày hôm nay không đem tay chân mày cắt đứt, tao con mẹ nó cũng khỏi lăn lộn ở Thuận An!"

Lục Duệ sửng sốt, không ngờ rằng người này dĩ nhiên muốn hạ tử thủ, nhìn thoáng qua người trẻ tuổi vừa đứng lên đứng ở bên cạnh mình, Lục Duệ cười nói: "Thế nào, có thể chịu được hay không? Xem ra chúng ta chọc nhầm ổ kiến lửa rồi."

Người tuổi trẻ khinh miệt xì một tiếng, nhìn Tất Thái Kiện khinh thường nói: "Hắn tính là kiến lửa cái chó má gì, ngày hôm nay tôi không ở trạng thái, nếu không cỡ như hắn, tôi một tay đánh mười người!"

Lục Duệ bất đắc dĩ lắc lắc đầu, đưa tay nhặt một cục gạch từ bên cạnh, cầm ở trong tay lắc lắc, vừa cười vừa nói: "Nhìn xem có thể như thế nào, hy vọng cảnh sát trước khi tới tôi còn có thể cử động. . ." Không có biện pháp, bên này ngoại trừ cô gái cũng là đứa nhỏ, hơn nữa một cái gối ôm nhìn được mà không dùng được, Lục Duệ đã làm tốt chuẩn bị tâm lý khổ chiến.

Tất Thái Kiện nhe răng cười nói: "Cảnh sát? Hắc hắc, mày yên tâm, trước khi tao không đem mày đánh tàn phế, cảnh sát sẽ không tới."

Lục Duệ sửng sốt, lập tức lắc đầu, mình quá choáng váng, dám giữa ban ngày công khai cướp người, muốn dâm loạn phụ nữ, không có hậu trường, sao có thể được? Liên tưởng đến người này họ Tất, trong tâm của hắn cũng có chút suy tư.

Cầm cầm cục gạch trong tay, Lục Duệ nói: "Tất công tử, anh cũng nên cẩn thận, con người tôi đen tay lắm!"

Tất Thái Kiện lạnh lùng cười, cơ mặt vặn vẹo, biểu tình dữ tợn nói: "Thật sao? Tao muốn nhìn, là xương của mày cứng, hay là gậy trong tay tao

https://thuviensach.vn

cứng! Lên!"

Lục Duệ thân thể lui lại, cục gạch trong tay chuẩn bị ném ra! Hắn không chú ý tới, trong mắt cô gái phía sau, lóe ra quang mang không hiểu.

"Ai da!"

Một tiếng hét vang lên, bất quá làm cho người ta ngoài ý muốn chính là, dĩ nhiên là một chó săn bên cạnh của Tất Thái Kiện, chỉ thấy lúc này hắn ta đột nhiên ngã xuống đất, một người vạm vỡ phía sau đang cầm một cây gậy vừa to vừa lớn, đang nện bốp bốp trên người của hắn.

Không chỉ có một mình hắn, bỗng nhiên lao tới mười mấy người, đều là từ hai đến ba mươi tuổi, cả đám cầm gậy, đánh qua hướng Tất Thái Kiện. Bất ngờ không kịp đề phòng, nhất thời để bọn họ đánh vỡ vòng tròn vây quanh Lục Duệ và người tuổi trẻ, hai bên ba mười mấy người mắt lộ ra hung quang giằng co với nhau.

"Tiểu Lục bí thư, ngài không có việc gì chứ?"

Hạ Đại Ngưu vẻ mặt tự trách đỡ Lục Duệ, vừa rồi hắn thấy Lục Duệ đi vào vô giúp vui, cho rằng không có chuyện gì, dẫn người của mình đem đồ trở về, nếu không phải có người báo tin nói người trẻ tuổi đi cùng hắn bị người đánh, hắn cũng không biết bên này đã xảy ra chuyện. May là mình dẫn người đến đúng lúc, nếu như Lục Duệ xảy ra chuyện không hay tại trước mặt mình, nghĩ đến khuôn mặt có thể ăn thịt người của lão bí thư, Hạ Đại Ngưu cả người đều có cảm giác tìm được đường sống trong chỗ chết.

Quay đầu nhìn người dẫn đầu trong đám người đối diện, Hạ Đại Ngưu tàn bạo nói: "Lôi Cẩu Thặng, mày con mẹ nó có phải là muốn chết không hả?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Đánh Thì Đánh

Bật cười "hì hì" một tiếng, cũng là cô gái mặc váy liền áo màu trắng phía sau Lục Duệ bị cái từ sặc mùi thôn quê ấy làm cho bật ra tiếng cười. Lục Duệ nhìn lại, chỉ thấy cô gái này đang lấy một tay che miệng mình, vừa lúc nhìn hai đám người giằng co trước mặt, không có một chút giác ngộ những người này là bởi vì cô ấy mới đánh nhau.

Bên kia người tên Lôi Cẩu Thặng cả mặt đỏ bừng, rất rõ ràng là nhiều năm rồi không ai gọi hắn như thế, hung hăng trừng mắt nhìn Hạ Đại Ngưu, chửi ầm lên : "Hạ Đại Ngưu, mày điên rồi phải không, nhìn trước mặt mày là ai kìa, tao thấy mày không còn muốn sống tại huyện Thuận An này nữa!"

Hạ Đại Ngưu lạnh lùng cười, trầm giọng nói: "Không phải là con trai của bí thư huyện uỷ sao? Lớn lên không lo ăn học, đàn bà con gái của cái huyện Thuận An này bị hắn tai họa còn ít sao? Mày còn có mặt mũi nói hắn là của mày chỗ dựa vững chắc, không sợ ông già mày từ trong mồ chui ra vả chết mày à!"

Lục Duệ sửng sốt, lúc này mới phản ứng đến, thì ra vị kia là con trai của bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào, hèn chi kiêu ngạo ương ngạnh như thế, xem ra danh tiếng của vị Tất công tử này quả thật không được tốt lắm, chỉ là tên của hắn vừa xuất hiện, người vây xem nhất thời tản đi một phần lớn là có thể thấy được vấn đề bên trong.

Nghĩ tới đây, Lục Duệ không khỏi cảm kích nhìn Hạ Đại Ngưu dẫn đầu người miền núi, hắn tự nhiên biết đám người Hạ Đại Ngưu lúc này ra mặt

https://thuviensach.vn

mạo hiểm vì mình, dù sao tại thị trấn Thuận An, Tất Vân Đào là thổ hoàng đế danh phù kỳ thực, đắc tội con ông ta, kết quả tuyệt đối là rất tệ.

Lắc lắc đầu, Lục Duệ đưa tay kéo Hạ Đại Ngưu muốn lao ra, nhàn nhạt nói: "Hiện tại là xã hội pháp trị, đánh nhau là sai."

Nói xong, nhìn thoáng qua Tất Thái Kiện, vừa cười vừa nói: " Công tử của Tất bí thư?"

Tất Thái Kiện sửng sốt một chút lập tức vẻ mặt vui mừng, lẽ nào tên nhóc này sợ uy danh của ông già mình, muốn cầu xin tha thứ? Phỏng chừng cũng là quan dưới hương trấn, không thấy người nọ gọi hắn là bí thư sao? Nghĩ tới đây, Tất Thái Kiện rất rụt rè ừa một tiếng, đợi Lục Duệ tiếp tục nói.

Hắn làm cái dạng này, thật ra khiến Lục Duệ chảy đầy mồ hôi, không biết thằng nhãi này phát bệnh thần kinh cái gì. Ho khan một tiếng, Lục Duệ đi tới trước mặt của hắn, thấp giọng nói: "Tất công tử, chuyện này anh là muốn giải quyết riêng hay là giải quyết chung?"

Hắn nói còn cũng không nói hết, một người thanh niên phía sau lập tức hô lớn: "Việc này không để yên, lão tử gọi điện thoại kêu người tới, không giết chết thằng cháu trai này là không thể!" Nói xong, móc điện thoại ra, không đợi hắn làm ra động tác, Hạ Đại Ngưu vỗ một cái tát lên đầu hắn, quát to: "Lục bí thư nói chuyện, mày câm miệng cho tao!"

Người tuổi trẻ trừng con mắt như gấu mèo của mình: "Mày, mày dám đánh tao! Mày biết tao là ai sao?"

Hạ Đại Ngưu lại vung bàn tay cực lớn của mình lên, làm người tuổi trẻ sợ đến co rụt cái cổ lại, không dám nói, cúi đầu trong miệng nói thầm: "Thằng nông dân không kiến thức, mày chờ đi, xem tao làm sao thu thập tụi mày!"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ lại không để ý đến hắn, mà vẫn như trước cười hì hì nhìn Tất Thái Kiện.

Tất Thái Kiện cau mày, lộ một tia bất mãn không nói ra lời, nhàn nhạt nói: "Nếu biết tôi là ai, như vậy đi, đền mười ngàn đồng, cho con nhỏ đó đi theo tôi, việc này bỏ qua như thế."

Rất rõ ràng, hắn cảm thấy mình đã cho Lục Duệ mặt mũi rất lớn.

Lục Duệ cười cười, đem ra điện thoại của mình, gọi cho một dãy số: "Tôn trưởng phòng, tôi là Lục Duệ, ừa, đúng vậy, là tôi, là như thế này, tôi hiện tại ở chợ của thị trấn, có chút tình trạng, mấy vị thôn dân của trấn Hạ Gia chúng tôi, bị một đám du côn lưu manh vây quanh, muốn vơ vét tài sản của chúng tôi một trăm ngàn. Hơn nữa theo bọn họ tự xưng, đầu lĩnh chính là công của Tất bí thư huyện ủy tử. Việc này rất phiền phức, ừm, tốt lắm, phiền phức ngài."

Âm thanh của hắn không lớn, chỉ có vài người xung quanh có thể nghe được. Buông điện thoại, thì thấy Tất Thái Kiện dùng một loại ánh mắt kỳ quái nhìn mình, cười cười nói: "Chờ vài phút, sẽ có người đến xử lý chuyện này."

Tất Thái Kiện lạnh lùng nở nụ cười: "Tên nhóc, mày hù dọa ai hả?"

Lục Duệ cười nhàn nhạt, không có trả lời hắn.

...

...

Thành phố Dương Minh ủy phòng làm việc, Tôn Khánh Sinh sau khi buông điện thoại hung hăng quơ quả đấm của mình, không ngờ rằng cơ hội đã tới nhanh như vậy.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm qua hắn trở lại thành phố, đem kết quả báo cáo bí thư thị ủy Trình Chí Hoa, rồi dự thính tham gia cuộc họp thường uỷ do thị trưởng Triệu Tự Cường đề nghị mời dự họp, đề tài thảo luận cũng là về cán bộ giao lưu Lục Duệ của trấn Hạ Gia huyện Thuận An. Căn cứ theo báo cáo của huyện ủy Thuận An, Lục Duệ thân là phó bí thư đảng ủy, phó trưởng trấn của trấn Hạ Gia, tại công tác chiêu thương dẫn tư, không chỉ có thái độ ác liệt đối với ngoại thương, hơn nữa cũng không chấp hành đối với chỉ thị của lãnh đạo cấp trên, tổn hại cực lớn đến uy tín của huyện ủy và chính phủ huyện, xét thấy hắn là cán bộ giao lưu ngoài tỉnh, thuộc về thành phố quản, cho nên xin chính quyền thành phố tiến hành xử phạt đối với Lục Duệ.

Trình Chí Hoa tự nhiên biết Tất Vân Đào đem chuyện của Lục Duệ lấy ra là muốn làm khó mình, qua báo cáo của Tôn Khánh Sinh, ông đã rõ ràng dự định của Tất Vân Đào, không hổ là người trấn Hạ Gia, chỉ biết quả đào mà thôi. Thế nhưng ông thật ra muốn nhìn một chút ở thành phố này có ai là đứng chung một chỗ cùng Triệu Tự Cường.

Cười cười, Trình Chí Hoa vuốt tách trà trong tay của mình, bình tĩnh nói: "Các đồng chí đều nói ý kiến của mình đi."

Đây là đặc quyền của người đứng đầu, mọi người nói xong, ông mới có thể dứt khoát giải quyết.

Bộ trưởng tuyên truyền Sầm Vũ Hàng là người do một tay thị trưởng Triệu Tự Cường đề bạt lên, tự nhiên rõ ràng ý đồ của lãnh đạo, nhẹ nhàng ho khan một tiếng vừa cười vừa nói: "Tôi nói vài câu, đối với Lục Duệ đồng chí này, tôi lý giải không nhiều lắm. Bất quá tôi nói ý kiến của mình. Đầu tiên, chúng ta phải rõ ràng một việc, cải cách mở ra, xúc tiến kinh tế phát triển, là con đường phát triển kinh tế trung ương vẫn kiên trì cho tới nay, người ta đã đem tiền đưa đến cho chúng ta, vì sao muốn đẩy ra ngoài? Bất quá Lục Duệ đồng chí là người tuổi trẻ, có chút kích động cũng có thể lý giải. Tôi kiến nghị, dời nguyên cương vị, đổi một hoàn cảnh rèn luyện một chút, vẫn có thể thành tài được!"

https://thuviensach.vn

Tôn Khánh Sinh thầm mắng một tiếng vô sỉ, mở đầu liền chụp mũ, sau đó đem Lục Duệ dời đi, phỏng chừng cái này là vì trấn Hạ Gia có mỏ than đá, trước đó đều đã bàn bạc rồi.

Thị trưởng Triệu Tự Cường nhìn bí thư Trình Chí Hoa, gõ gõ bàn nói: "Tôi hướng các đồng chí thông báo một việc, huyện ủy Thuận An trải qua thăm dò, phát hiện núi Thanh Vân trong khu vực của trấn Hạ Gia vô cùng có khả năng có mỏ than đá lớn."

Nói xong, liền không nói thêm một lời nào.

Các thường ủy không biết tin tức nhất thời sắc mặt đại biến, lập tức rõ ràng cuộc họp thường uỷ lần này rốt cục là vì cái gì, xem ra là người của Triệu thị trưởng muốn đi trấn Hạ Gia hái đào, bất quá tựa như bị người trẻ tuổi Lục Duệ đá trở lại.

Bộ trưởng tổ chức Mông Khiếu là một người trung niên hơn bốn mươi, mang một cặp mắt kính, trầm giọng mở miệng nói: "Lục Duệ đồng chí vừa điều nhiệm phó bí thư đảng ủy của trấn Hạ Gia, đối với tình huống công tác của trấn có chút không biết, có phải là lo lắng cái tình huống này một chút. Sầm bộ trưởng cũng nói, người tuổi trẻ mà, phạm chút sai lầm là rất bình thường."

Ông là người của Trình Chí Hoa, tự nhiên biết quan hệ của lão bí thư Hạ Tụ Bảo của trấn Hạ Gia cùng Trình Chí Hoa, lúc này chỗ đó phát hiện mỏ than đá, chỉ cần vận tác tốt, đối với Trình Chí Hoa muốn đi vào tỉnh ủy mà nói có ý nghĩa gì không cần nói cũng biết. Cho nên quả quyết đứng ra bảo vệ Lục Duệ.

Vấn đề hiện tại, đã không còn là vấn đề điều chức hay xử phạt Lục Duệ, mà là quay chung quanh hắn, về chính phủ trấn Hạ Gia có phải là nên điều chỉnh. Ai đều rõ ràng, trấn Hạ Gia nếu như thật sự phát hiện mỏ than đá, đó

https://thuviensach.vn

chính là một chổ ra chiến tích ra thành tích, ai cũng muốn đem người của mình nhét vào.

Kế tiếp, phó bí thư chủ quản nhân sự, bí thư chính pháp uỷ, thường vụ phó thị trưởng và người thuộc về Triệu Tự Cường và Trình Chí Hoa hai bên đều lên tiếng, ý kiến của mọi người chia làm hai phái, một mặt là nghiêm khắc xử phạt Lục Duệ, điều chỉnh trấn Hạ Gia. Mặt khác vừa muốn bảo vệ Lục Duệ, đồng thời không tiến hành điều chỉnh đối với trấn Hạ Gia.

Đến cuối cùng, chỉ còn lại có mấy người thường ủy không nói gì, Triệu Tự Cường nhìn bí thư ủy ban kỷ luật Tằng Văn luôn luôn trung lập một chút, cười nói: "Tằng bí thư, ông thấy thế nào? Tôi cảm thấy nếu như trấn Hạ Gia thật sự có mỏ than đá, ủy ban kỷ luật có cần phải giám sát một chút." Lúc này là phân bánh, nếu như không cho ra một chút chỗ tốt, sao có thể kéo người khác?

Tằng Văn nhìn Triệu Tự Cường, nhàn nhạt nói: "Lục Duệ không có làm sai cái gì, dựa vào cái gì xử phạt hắn? Muốn nói xử phạt, ủy ban kỷ luật chúng tôi thật ra hắn là đi kiểm tra huyện ủy Thuận An, biết rõ núi Thanh Vân có mỏ than đá, còn muốn bán cho người nước ngoài như bán cải trắng, rốt cục có dụng ý gì?"

Im lặng! Im lặng như chết rồi!

Ngay cả bí thư thị ủy Trình Chí Hoa đều không ngờ rằng bí thư ủy ban kỷ luật Tằng Văn luôn luôn bất thiện ngôn từ, nhiều lúc trên cuộc họp thường ủy đều là phụ trách nhấc tay sẽ nói ra lời nói như vậy, phải biết rằng ông ấy đây chính là trần trụi đánh vào mặt của Triệu Tự Cường, ai không biết bí thư huyện uỷ Thuận An Tất Vân Đào là người của Triệu Tự Cường? Quả nhiên, Tằng Văn nói chuyện không nể tình như thế, sắc mặt của Triệu Tự Cường đã trở nên tái xanh.

https://thuviensach.vn

Đả kích lớn hơn nữa còn ở phía sau, thường ủy thị ủy, tư lệnh viên quân bộ phân khu Dương Minh Trương Quốc Cường đại tá vuốt đầu của mình cười ha ha: "Lão Tằng, lời này của ông có thể nói đến trong lòng của tôi rồi, mấy người nước ngoài kia vừa nhìn là biết không phải chim tốt gì, tên nhóc Lục Duệ làm vậy không tồi. lão Trương tôi chỉ nói một câu, xử phạt Lục Duệ tôi phản đối!"

Kế tiếp, phó thị trưởng Lâm Thiên Hoa vẫn chưa có lên tiếng cũng vừa cười vừa nói: "Tôi cũng thấy được Lục Duệ này không tồi, đối mặt với lợi ích mê hoặc trước mặt có thể kiên trì ý kiến chính xác của mình, là mầm tốt, Mông bộ trưởng, nhân tài như vậy ông nên lưu lại cho Dương Minh chúng ta!"

Ông ấy như thế vừa nói, trong lòng của Trình Chí Hoa và Triệu Tự Cường bỗng nhiên rùng mình, Lâm Thiên Minh khác biệt với người bên ngoài, ông ấy là cán bộ tạm giữ chức từ trung ương kinh thành xuống tới, có người nói là đệ tử dòng chính của Lâm gia kinh thành, rõ ràng cũng là tới Dương Minh mạ vàng. Luôn luôn trung lập tại cuộc họp thường uỷ, ngoại trừ lúc liên quan đến sự vụ chủ quản của mình, bình thường là không lên tiếng. Nhưng người như thế cũng nói giúp Lục Duệ, cái này chứng minh cái gì?

Hơn nữa mới vừa rồi Trương Quốc Cường và Tằng Văn hai người lên tiếng, hiện tại dĩ nhiên có ba thường ủy trung lập bởi vì muốn xử phạt Lục Duệ mà tán thành ý kiến của Trình Chí Hoa! Phải biết rằng, trong mười ba người thường ủy của thành phố Dương Minh, ba người này là trung lập mười phần, bọn họ hoặc là có bối cảnh cường đại, hoặc là trong tỉnh có hậu trường, căn bản chẳng buồn tham dự tranh quyền. Vô luận là Triệu Tự Cường hay là Trình Chí Hoa, bình thường đều không muốn đắc tội ba người này, dù sao chọc giận họ, chỉ cần ngược lại ủng hộ đối thủ chính trị của mình, vậy tổn thất cũng to lắm.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng hiện tại, sắc mặt của Triệu Tự Cường đã trở nên tím tái, đem Tất Vân Đào mắng một cho máu cho lâm đầu ở trong lòng, cái tên ngu ngốc này! Nếu như không phải người này, mình sao có thể khó hiểu đem ba thường ủy trung lập bức tới Trình Chí Hoa bên kia? Người ta nói trong nói ngoài nói rất rõ ràng, không phải phản đối Triệu Tự Cường tôi, là bởi vì không thể xử phạt Lục Duệ mới ủng hộ Trình Chí Hoa.

Tên của Lục Duệ, cứ như vậy leo lên sân khấu chính trị của thành phố Dương Minh!

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Có Người Ngồi Không Yên

Lúc Tôn Khánh Phong nhận được Lục Duệ điện thoại, đang ở trong phòng làm việc của bí thư thị ủy Trình Chí Hoa, Trình Chí Hoa khẽ cau mày, thư ký của ông như thế nào ông biết, không phải cái loại không biết nặng nhẹ, nếu tiếp điện thoại trước mặt của mình, tất nhiên có thâm ý bên trong. Nhìn thoáng qua phó thị trưởng Lâm Thiên Hoa ngồi ở đối diện, cười nói: "Thiên Hoa thị trưởng, phần kiến nghị về cải cách xí nghiệp nhà nước trước đó rất không tồi, tốn công phu rất lớn."

Tôn Khánh Phong trong lòng khẽ động, hắn tuy rằng không rõ quan hệ của Lâm Thiên Hoa cùng Lục Duệ, lại biết vị Lâm phó thị trưởng này bối cảnh tuyệt đối không đơn giản. Ánh mắt chuyển động, bỗng nhiên đi tới bên cạnh Trình Chí Hoa thấp giọng nói: "Bí thư, xảy ra chút chuyện tình."

Trình Chí Hoa sửng sốt, lập tức nhíu mày hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Trầm ngâm một chút, Tôn Khánh Phong đem lời của Lục Duệ nói lập lại một lần, cuối cùng nói: "Lục Duệ đồng chí nói mình cùng mấy người thôn dân của trấn Hạ Gia bị một đám du côn vơ vét tài sản, đối phương nói là con trai của Tất bí thư huyện ủy Thuận An. Hắn, hắn và mấy người quần chúng đều bị thương."

"Làm bừa!" Trình Chí Hoa vỗ bàn, chửi ầm lên nói: " Tất Vân Đào quản giáo bên dưới như thế nào, lại có thể còn có người dám mượn danh của hắn, giữa ban ngày thu phí bảo hộ, đây là xã hội cũ sao?"

Nói xong, nhìn về phía Lâm Thiên Hoa, lại phát hiện biểu tình trên mặt ông ta cũng có chút xấu xí, không khỏi hỏi: "Thiên Hoa đồng chí, ông thấy

https://thuviensach.vn

thế nào?"

Lâm Thiên Hoa không có lập tức nói, chỉ là vuốt ve cổ tay của mình, một lát mới âm âm nói: "Thật to gan, xem ra cuộc họp thường uỷ của ngày hôm qua có vài người không có nhận được giáo huấn!"

Nói xong, dĩ nhiên trước mặt của Trình Chí Hoa lấy điện thoại ra, gọi cho một dãy số, đợi bên kia tiếp, Lâm Thiên Hoa cung kính nói: "Hàn bí thư, tôi xin lỗi ngài, người mà ngài nói bị đánh bị thương rồi!"

Điện thoại bên kia lâm vào một trận im lặng, một lát sau Trình Chí Hoa chợt nghe bên kia điện thoại truyền tới một âm thanh bình tĩnh: "Cảm ơn cậu. Không quan hệ, người tuổi trẻ mà, chịu chút giáo huấn cũng tốt."

Buông điện thoại, Lâm Thiên Hoa nhìn Trình Chí Hoa, trong ánh mắt có một tia khiến cho ông ta không hiểu, chỉ nghe Lâm Thiên Hoa nhàn nhạt nói: "Bí thư, ngài vẫn là mau chóng gọi điện thoại cho huyện Thuận An đi, cũng không thể khiến cho kẻ phạm pháp hành hung bên đường được."

Trình Chí Hoa tuy rằng không rõ ràng ý tứ của đối phương, bất quá nếu có người có thể khiến cho Lâm Thiên Hoa loại đệ tử của gia tộc màu đỏ cung kính, thân phận khẳng định sẽ không thấp, vừa nghĩ đến Lục Duệ có bối cảnh như vậy, ông ta không khỏi may mắn mình không có chủ trương gắng sức thực hiện nghiêm khắc xử lý Lục Duệ. Cầm lấy điện thoại, Trình Chí Hoa gọi cho điện thoại của bí thư huyện uỷ huyện Thuận An Tất Vân Đào.

Tất Vân Đào đang ở trong phòng làm việc tiếp kiến cục trưởng cục tài chính huyện, bỗng nhiên tiếng chuông điện thoại vang lên, nhìn thoáng qua số điện thoại, ông ta không khỏi biến sắc, kết quả của cuộc họp thường uỷ ngày hôm qua ông đã biết, mình đúng là không có mắt, chọc vào Lục Duệ một kẻ lai lịch không rõ, toàn bộ buổi tối, ông ta đều kỳ quái, Lục Duệ rốt

https://thuviensach.vn

cục là thân phận gì, sao dẫn tới mấy người thường ủy trung lập của thị ủy thay hắn ra mặt. Mà ngay tại lúc này, điện thoại vang lên.

"Trình bí thư, tôi là Tất Vân Đào. Ngài có cái chỉ thị gì?" Tất Vân Đào cung kính nói, tuy rằng ông ta là người của Triệu Tự Cường, thế nhưng đối với bí thư thị ủy vẫn phải giữ tôn kính, dù sao người ta là người đứng đầu của đảng uỷ.

Giọng điệu của Trình Chí Hoa rất nghiêm túc, thậm chí mang theo một vẻ nghiêm khắc: "Tất Vân Đào đồng chí, tôi muốn hỏi anh một chút, huyện Thuận An không phải là quần chúng nhân dân làm chủ, mà là Tất Vân Đào anh làm thổ hoàng đế à?"

Tất Vân Đào ngẩn ra, cả người trong nháy mắt chảy đầy mồ hôi, bị bí thư thị ủy quát lớn như thế, mặc dù ông ta là người đứng đầu huyện ủy, cũng có chút ăn không tiêu, vội vã nói: "Bí thư, chúng tôi công tác có chỗ gì không đủ, mời ngài chỉ ra chỗ sai."

Đầu kia của điện thoại Trình Chí Hoa hừ lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói: " Lục Duệ đồng chí của trấn Hạ Gia bị một đám lưu manh tự xưng là con trai của ông vơ vét tài sản, bị đánh bị thương, ông xem rồi làm đi!" Nói xong, cộp một tiếng trực tiếp cúp điện thoại.

Tất Vân Đào đầu óc nổ ầm một tiếng, cả người thoáng cái choáng váng. Ngày hôm qua còn khó hiểu Lục Duệ làm sao lãnh đạo cũ thua một trận trên cuộc họp thường ủy, ngày hôm nay con trai của mình đem người ta đánh. Tuy rằng không biết vì sao, thế nhưng biết con hư tại cha, con trai nhà mình là đức hạnh gì, ông quá rõ ràng. Khẽ cắn môi, Tất Vân Đào cầm lấy điện thoại trong tay... . . .

... ...

... ...

https://thuviensach.vn

Tất Thái Kiện trừng mắt nhìn Lục Duệ trước mặt, tuy rằng không biết thằng nhãi này là ai, bất quá vừa rồi làm bộ làm tịch gọi cú điện thoại kia, thật ra có vài phần hình dạng, hừ một tiếng, Tất Thái Kiện kiêu ngạo nói: "Thế nào, viện binh đâu?"

Lục Duệ giơ tay lên nhìn đồng hồ một chút, nhàn nhạt nói: "Chờ năm phút đồng hồ anh sẽ biết."

Hắn sở dĩ tự tin như thế, là bởi vì biết Tôn Khánh Sinh khẳng định sẽ không bàng quan đứng nhìn, dù sao mình trong chuyện này cũng coi như lập đại công, về công về tư Trình Chí Hoa cũng không qua cầu rút ván, thư ký của bí thư thị ủy đứng ra, dù cho Tất Vân Đào không hài lòng, ít nhiều cũng sẽ cho chút mặt mũi.

Thế nhưng hắn vạn lần không ngờ, bởi vì đêm qua hắn gọi cú điện thoại kia cho Âu Văn Hải, bản thân đã khiến cho cao tầng chú ý.

Âu Văn Hải không phải người bình thường, những vấn đề Lục Duệ nói với ông có quan hệ với đất hiếm và chiến lược bảo hộ tài nguyên, ông buông điện thoại suy tư một phen thì gọi cho Hàn Định Bang ở kinh thành, trực tiếp nói trong điện thoại: "Định Bang bí thư, tôi đề cử cho ông một nhân tài, nhân tài thật lớn!"

Hàn Định Bang sửng sốt, dường như nói giỡn nói với Âu Văn Hải: "Sao? Ông phát hiện mầm tốt?"

Âu Văn Hải ngữ khí kiên định, không mang theo một chút chần chờ nói: "Không chỉ có là mầm tốt, đã bắt đầu lớn. Nếu như được chăm sóc, đó chính là một cây đại thụ che trời." Nói xong, thì đem lý luận đối với xuất khẩu và khai thác đất hiếm của Lục Duệ nói lại một lần, sau đó, ông đem chuyện Lục Duệ làm thư ký cho mình, đưa ra sách lược có quan hệ với tương lai chính phủ vài năm làm sao ứng đối lạm phát kể lại một lần. Cuối cùng, Âu Văn Hải nói: "Ông nói xem, tôi với ông lúc mới ra trường, sẽ

https://thuviensach.vn

nghĩ đến mấy thứ này sao? Đứa nhỏ này là người mới, tôi vốn dĩ dự định để lại bên cạnh mình, bây giờ xem ra, tôi có chút ích kỷ, đứa nhỏ này cần phải bồi dưỡng một chút, tất thành châu báu."

Hàn Định Bang thật lâu không nói, ông đang hồi ức, hồi ức vài thứ kia theo như lời của Âu Văn Hải, một lát mới trầm giọng nói: "Ông cam đoan đây đều là chính hắn tự nói?"

Âu Văn Hải gật đầu, "Tôi nhớ kỹ hắn nói qua, nếu như dựa theo tình thế hiện tại phát triển, chính phủ của chúng tôi tất nhiên sẽ đi lên một đường tranh lợi cái với dân, mà con đường này không cần nghĩ cũng là sai, bởi vì quần chúng nhân dân mới là cơ sở của cái quốc gia này, ý của tranh lợi với dân, cũng là quên gốc! Đừng quên, cởi cái thân quan y này ra, chúng ta đều là dân chúng!"

Lục Duệ cũng không biết tất cả phía sau, Hàn Định Bang sau khi buông điện thoại, liên tiếp gọi điện thoại cho vài đại lão trong phe phái ở tỉnh G, trong giọng nói để lộ ra coi trọng đối với thành phố Dương Minh mới phát hiện mỏ đất hiếm, đồng thời cố ý trong lúc vô tình nhắc tới tên Lục Duệ, nói là một người hậu bối của mình, người trẻ tuổi rất không tồi.

Hàn Định Bang là ai? Đó là người nối nghiệp của bản phái hệ minh định, vị lão nhân gia trong phe phái đã chỉ định ông làm người nối nghiệp, chuẩn bị vài năm sau thì đưa lên. Người trẻ tuổi có thể được ông tán thưởng một tiếng không tồi, tiền đồ đương nhiên là quang minh không gì sánh được, các đại lão trong tỉnh tự nhiên thông báo tin tức cho thủ hạ, để cho bọn họ chú ý Lục Duệ một chút, có thể chiếu cố, thì chiếu cố một ít. Lúc này mới có một màn trên cuộc họp thường ủy.

Mà Triệu Tự Cường sở dĩ không biết chuyện này, là bởi vì lãnh đạo cũ của ông ấy không thuộc về hệ của Hàn Định Bang, tự nhiên không chiếm được tin tức này. Trình Chí Hoa là bởi vì chỗ dựa trong tỉnh đã nghỉ hưu, cho nên càng thêm không có khả năng biết.

https://thuviensach.vn

Hiện tại Lục Duệ, căn bản không biết mình đã trong bất tri bất giác thành " môn sinh thiên tử" tương lai, hắn chỉ là có chút khó xử nhìn Tất Thái Kiện trước mặt.

Đã trải qua năm phút đồng hồ chờ đợi, Tất Thái Kiện dần dần mất đi kiên trì, theo hắn thấy, tên nhóc này không nhất định có phương pháp gì, không chừng chỉ là hù dọa mình!

Hừ lạnh một tiếng, cười nói: "Sao? Cứu binh của mày tới chưa?"

Lục Duệ lắc đầu, xem ra mình vẫn là đánh giá cao Tôn Khánh Phong, cũng đúng, mình bất quá là một cán bộ cấp khoa nho nhỏ, người ta không đáng bởi vì mình kết thù kết oán cùng bí thư huyện uỷ cấp chính xử.

Thở dài một hơi, Lục Duệ quay đầu nói khẽ với cô gái và người trẻ tuổi: "Đợi lát nữa đánh nhau, hai người mang theo tụi nhỏ lập tức bỏ chạy, đừng ở đây, tôi cũng coi như cán bộ quốc gia, bọn họ không dám làm gì tôi."

Người tuổi trẻ còn muốn nói gì nữa. Lục Duệ hung hăng trừng mắt liếc hắn nói: "Với bản lĩnh như anh, vẫn là tỉnh lại cho tôi đi, ở lại chỗ này tôi còn phải phân tâm chiếu cố anh."

Lè đầu lưỡi một chút, người tuổi trẻ không dám nói thêm cái gì, vừa rồi hắn đã ăn vị đắng, tự nhiên biết bọn du côn trước mắt hung ác, mình thật đúng là không bằng người ta. Do dự một chút, hắn cũng trầm giọng nói: "Huynh đệ yên tâm, mặc kệ cậu chịu thiệt bao nhiêu, tôi khẳng định sẽ tìm về cho cậu. Không mang theo người đánh chết đám cháu trai kia, tôi sẽ không là Lâm Thiên Nam!"

Một bên cô gái vẫn chưa có nói chuyện bỗng nhiên mở miệng nói: "Tôi là Lâm Nhược Lam, cảm ơn anh."

Lục Duệ gật đầu, nói thật, đối với cô gái tuổi không lớn này hắn quả thật có cảm giác kinh diễm, váy liền áo màu trắng, thản nhiên mà đứng, hai mắt

https://thuviensach.vn

đen huyền dường như ánh sao xán lạn trên trời, mặt trái xoan tiêu chuẩn, khuôn mặt gần như hoàn mỹ, không thể không nói, đây là một cô gái mặc dù là ở hậu thế thời đại internet phát triển mỹ nữ như mây cũng coi như rất đẹp. Bất quá, đối với Lục Duệ biểu hiện ra hơn hai mươi, trên thực tế linh hồn đã hơn ba mươi tuổi mà nói, đối với truy cầu nữ sắc đã không có mạnh mẽ như vậy, càng nhiều là, hiếu kỳ một cô gái rõ ràng gia đình và bối cảnh tuyệt đối không phải là người bình thường, vì sao sẽ xuất hiện tại huyện Thuận An chổ cực kỳ hẻo lánh như vậy.

Ngay tại lúc này, điện thoại di động của Tất Thái Kiện lại vang lên, hắn hơi có chút sững sờ nghe điện thoại, bên tai lại vang lên tiếng gầm như sấm của ông già hắn Tất Vân Đào.

"Thằng khốn! Mặc kệ hiện tại mày đang ở địa phương nào, lập tức chạy trở về cho lão tử! Nếu không tao đập gãy chân chó của mày!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Đại Thiếu Gia Kinh Ngạc

Lục Duệ nhàn nhạt nhìn Tất Thái Kiện sau khi tiếp điện thoại sắc mặt biến thành đần như heo, bình tĩnh nói: "Tất công tử, còn gọi người nữa không?"

Tất Thái Kiện thoáng cái mặt đỏ lên, hắn vừa rồi trong điện thoại bị bố già hung hăng mắng một lần, nghiêm lệnh hắn không được sinh sự cùng tên họ Lục này, nghĩ đến ý tứ trong lời nói vừa rồi của ông già, tựa như tên họ Lục này có bối cảnh, là mình không thể trêu vào. Khẽ cắn môi, Tất Thái Kiện cười nói: "Lục bí thư, tôi có mắt không nhìn được Thái Sơn, ngài đừng nóng giận."

Lục Duệ gật đầu, đối với Tất Thái Kiện thật ra có một tia khen ngợi, người này rất có thể nhịn, tối thiểu là người thức thời, biết mình là người hắn không có khả năng trêu chọc của, lập tức làm khuôn mặt tươi cười, chút nào nhìn không ra hình dạng vừa rồi chính là hắn kêu gào muốn đem mình đánh chết tươi. Ho khan một tiếng, Lục Duệ nhàn nhạt nói: "Tất công tử nói đùa."

Ánh mắt chuyển động, Tất Thái Kiện đưa tay từ bóp da lấy ra một thẻ ngân hàng, đưa cho Lục Duệ nói: "Trong thẻ này có chút tiền, coi như tiền thuốc men và bồi thường cho vị bằng hữu kia, ngài xem?"

Lục Duệ cũng không khách khí, đưa tay tiếp nhận, nhìn thoáng qua Tất Thái Kiện nói: "Đã như vậy, không tiễn. Thay tôi vấn an Tất bí thư, nói cảm ơn ông ấy khiến cho tôi có thời gian đi dạo thị trấn Thuận An."

https://thuviensach.vn

Mỗi nói một câu của hắn cùng Tất Thái Kiện, sắc mặt của Lâm Thiên Nam phía sau biến đổi từng đợt, đợi khi Tất Thái Kiện mang theo đám người kia chật vật rời đi, hắn nhìn Lục Duệ sắc mặt kinh ngạc giống như là một quái vật, trong miệng thì thào lẩm bẩm: "Mẹ ơi, mình lần đầu tiên gặp phải một kẻ còn dữ dằn hơn mình! Người này bao nhiêu tuổi? Bất quá là một cán bộ cấp khoa, có vẻ còn bị tạm thời cách chức, cũng dám đối nghịch cùng bí thư huyện uỷ, thật con mẹ nó ngầu!"

Đoàn người đã tán đi không khác biệt lắm, còn lại đám người của trấn Hạ Gia và Lục Duệ, còn có hai anh em nhà kia và một đám đứa nhỏ. Nghe được Lâm Thiên Nam nói, Hạ Đại Ngưu nhíu nhíu mày, bất quá Lục Duệ không nói gì, hắn thật ra cũng không mở miệng răn dạy Lâm Thiên Nam.

"Biết tôi là ai không? Ông già của tôi chính là Lâm Phụng Thiên!" Câu này lời vừa ra khỏi miệng, Hạ Đại Ngưu không có phản ứng gì, thế nhưng Lục Duệ lại sửng sốt, Lâm Phụng Thiên? Phó bí thư ủy ban kỷ luật trung ương Lâm Phụng Thiên?

Hơi có chút kỳ quái nhìn thoáng qua tuổi tác của Lâm Thiên Nam, Lục Duệ nghi hoặc nói: " Lâm Phụng Thiên nào? Phó bí thư ủy ban kỷ luật lâm trung ương?"

Lâm Thiên Nam cười ha ha: "Hắc hắc, xem ra cậu cũng không phải ngu ngốc, tôi vừa nói tên cậu liền biết ông già nhà tôi."

Lục Duệ cười cười nói: "Lâm bí thư đều sắp sáu mươi, sao anh là con của ông ấy được? Hơn nữa, tôi nói như thế nào cũng là tốt nghiệp đại học hàng hiệu, lại đi học nửa năm trường đảng, tối thiểu đối với tên của người lãnh đạo đảng và quốc gia vẫn biết một chút."

Trợn mắt một cái, Lâm Thiên Nam giống như một kẻ dở hơi gãi gãi đầu của mình, "Nói cũng đúng, cậu làm quan mà." Nói xong lại ôm vai của Lục

https://thuviensach.vn

Duệ, cười hì hì nói: "Quả nhiên là người thông minh, hèn chi thăng quan nhanh như vậy. Sau này hai ta cũng là huynh đệ!"

Thấy ánh mắt hơi có chút nghi hoặc của Lục Duệ, hắn nói tiếp: "Lão gia tử năm ba mươi chín tuổi mới sinh tôi ra, ổng lại làm công tác kiểm tra kỷ luật. Cậu cảm thấy, tôi và ổng có cái gì để nói, ài, khác nhau quá nghiêm trọng!"

Một bên Lâm Nhược Lam tựa như đối với hình dạng mất mặt của anh mình cũng có chút bất đắc dĩ, nhìn ra nghi hoặc của Lục Duệ đối với hai anh em mình, nhẹ giọng nói: "Tôi và anh ấy là sinh đôi."

Lục Duệ lúc này mới gật đầu, hèn chi hai người tuổi tác không khác biệt lắm, hắn còn suy nghĩ, đều bốn mươi tuổi mới có con trai, Lâm Phụng Thiên lại sinh thêm một cô con gái, thật đúng là nhân tài. Bất quá thấy hình dạng của Lâm Thiên Nam, hắn cũng biết, cái này là được nuông chiều từ bé, hơn nữa Lâm gia bản thân là đại gia tộc giàu có, cha của Lâm Phụng Thiên Lâm lão gia tử là khai quốc công thành, đương nhiên là bồi dưỡng ra tính tình ương ngạnh của Lâm Thiên Nam. Bất quá nói đến cũng lạ, vì sao đồng dạng là con cháu của gia tộc màu đỏ, trên người Lâm Nhược Lam lại không có cái loại kiêu căng này?

Lục Duệ biết, những con cháu đi ra từ loại nhà giàu này cả đám đều rất kiêu ngạo, không ai vô duyên vô cớ chạy đến cái chổ nhỏ như cái lổ mũi này, trừ phi là có chuyện gì. Đương nhiên, tiền đề là anh em Lâm gia trước mặt thật sự là con của Lâm Phụng Thiên.

Lâm Thiên Nam lại ở đây thì thầm vài câu, đơn giản là chuyện mình ở kinh thành oai như thế nào, bất quá thấy Lục Duệ cũng không phản ứng mình, mà phân phó đám người Hạ Đại Ngưu đưa người trung niên họ Trần kia đi xem bệnh, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ ngừng lải nhải của mình: "Cậu lợi hại! Tôi con mẹ nó lớn như vậy, chưa từng thấy qua người nào hung hãn như cậu." Có chút bất mãn phát tiết một chút tâm tình của

https://thuviensach.vn

mình, lại bỗng nhiên thấy lông mày dần dần nhăn lại của Lâm Nhược Lam, Lâm Thiên Nam rất sáng suốt ngậm miệng của mình lại. Nhỏ giọng nói thầm: "Nể tình em gái tôi nhìn cậu thuận mắt, lão tử không tính toán với cậu."

Lục Duệ đem thẻ ngân hàng đưa cho Lâm Nhược Lam, nhàn nhạt nói: "Tiền trong này cô đưa cho ông ta đi, tính là đối phương bồi thường, tôi sẽ không cùng đi bệnh viện."

Lâm Nhược Lam sửng sốt, không đợi cô ấy nói, một bên Lâm Thiên Nam cười hỏi: "Sao? Cậu không đi cùng chúng tôi?"

Trừng mắt với anh, Lâm Nhược Lam cũng nhìn Lục Duệ, tựa như đợi hắn trả lời.

Lục Duệ cười ha ha nói: "Tôi còn có việc, đi trước. Tên họ Tất kia hắn là sẽ thành thật, sẽ không gây phiền phức cho các người."

Nói xong, xoay người rời khỏi.

Nhìn bóng lưng của Lục Duệ, Lâm Thiên Nam không khỏi nở nụ cười: "Chẹp chẹp, em gái, mị lực của em giảm xuống rồi, tên họ Lục này lại có thể không động tâm đối với em!"

Đôi mi thanh tú của Lâm Nhược Lam cau lại, mặc dù có chút bất mãn, nhưng vẫn bình tĩnh nói: "Lâm Thiên Nam, anh không có việc gì chạy tới đây làm cái gì?"

Ủy khuất nhìn qua em gái, Lâm Thiên Nam làm ra biểu tình ‘anh rất đáng thương’ nói: "Anh cái này không phải thấy anh em chúng ta thời gian dài không gặp mặt, nhớ em nên đến thăm em sao? Em đối xử với anh như vậy, không biết làm cho anh đau lòng lắm sao?" Nói xong, còn rất nữ tính hóa ngắt một nụ hoa.

https://thuviensach.vn

Không hề bị trò hề của anh trai làm cảm động, Lâm Nhược Lam khoát khoát tay nói: "Đừng chuốc thuốc mê em, em cũng không phải ngày đầu tiên biết anh. Nói đi, rốt cuộc chọc chuyện gì?"

Thở dài một hơi, Lâm Thiên Nam ra vẻ hình dạng khổ lớn thù sâu: "Quả nhiên vẫn là em gái thân ái lý giải anh nhất. Thật ra cũng không có chuyện gì, cũng là ở Hậu Hải bên kia sửa chữa một người bên ngoài, con bà nó, một công tử tỉnh trưởng chó má, cũng dám giành đàn bà với đại gia! Anh không đánh chết hắn đã là không tồi rồi, không ngờ rằng ông già lại chuyện bé xé ra muốn đánh gãy chân anh, mẹ nói anh đi trốn một thời gian. Anh lúc này suy nghĩ một chút, đi nơi nào đều như nhau, chạy đến thăm em gái thân ái của anh một chút."

Bất đắc dĩ lắc đầu, tựa như không còn gì để nói với anh trai của mình, Lâm Nhược Lam xoay người mang theo mấy đứa nhỏ đi đến hướng bệnh viện.

... ...

... ...

Có trợ giúp xe đạp vùng núi, Lục Duệ mau chóng trở về tới trấn Hạ Gia, đối với hắn mà nói, xung đột cùng Tất Thái Kiện thật sự không tính là cái gì, ông già mình đều đã đắc tội, cũng không quan tâm đắc tội thêm thằng con. Lúc này hắn lo lắng nhiều hơn, là chuyện mình nói cùng Hạ Đại Ngưu kia, cũng là làm sao khiến cho cư dân bản địa trấn Hạ Gia sắp tới lấy được nhiều lợi ích. Dù sao mình nhậm chức ở chỗ này, cũng nên suy nghĩ vì quần chúng nhân dân ở đây.

"Lão bí thư, ngài bận không? Tôi có chút việc muốn báo cáo cùng ngài." Lục Duệ gõ mở cửa phòng làm việc Hạ Tụ Bảo, cung kính nói.

Hạ Tụ Bảo đang viết cái gì, thấy là Lục Duệ, cười ha ha nói: "Sao thế, có chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ gật đầu, ngồi xuống ghế sô pha cười nói: "Bí thư, xem ra ngài rất cao hứng."

Sờ sờ đầu của mình, Hạ Tụ Bảo trên mặt lộ ra một nụ cười: "Vừa rồi Chí Hoa gọi điện thoại cho tôi, nói chuyên gia thành phố đã xác định, trấn Hạ Gia chúng ta ở đây chứa rất nhiều mỏ đất hiếm, thành phố đã quyết định muốn thiết lập khu vực khai thác mỏ tại chổ chúng ta ở đây, ngày lành của chúng ta sẽ tới."

Lục Duệ trên mặt cũng lộ ra biểu tình hưng phấn, dù sao phán đoán của mình lúc trước cũng chỉ là dựa vào ký ức mà thôi, hiện tại chứng thực chuyện này, tối thiểu chuyện mình đắc tội Tất Vân Đào có thể mặc kệ.

"Lão bí thư, không biết ngài nghĩ tới không, chỉ cần chúng ta ở đây thật sự thiết lập khu khai thác, sẽ có bao nhiêu nhân khẩu bên ngoài tiến đến?"

Hạ Tụ Bảo sửng sốt, chần chờ nói: "Ý của cậu là? . . ." Ông cũng không ngu, tự nhiên rõ ràng Lục Duệ là có ý gì, đó chính là muốn chiếu cố lợi ích của người địa phương.

Lục Duệ gật đầu, "Không cần bao lâu, tôi tin tưởng chỉ cần tin tức mỏ đất hiếm của núi Thanh Vân gần khai phá truyền ra, trấn Hạ Gia chúng ta sẽ trở nên càng ngày càng thịnh vượng, tối thiểu giá đất khẳng định sẽ tăng lên. Tôi suy nghĩ khẳng định có người sẽ có thể nhận được tin tức, chạy đến chổ chúng ta ở đây trước mua nhà ở, nhất là hai làng dưới núi Thanh Vân, phỏng chừng hiện tại thành phố đã có người muốn dọn đến đây, đợi được quốc gia báo tin, chỉ là khoản bồi thường cũng được không ít tiền."

Hắn nói lời này không phải nói chuyện giật gân, dù sao thân là người sống lại, ký ức sâu nhất của Lục Duệ cũng là tin tức chổ này được phá bỏ và dời đi nơi khác cùng với khai thác, tin tức mua đất trắng trợn. Tại Hoa Hạ vài chục năm sau, chuyện như vậy có thể nói là nhìn mãi quen mắt. Cho dù là chính hắn, cũng lợi dụng ưu thế biết trước này, khiến cho cha con Lý

https://thuviensach.vn

Chí Cường đi tỉnh N mua đất, không phải vì đợi chỗ đó khai phá, thừa dịp giá đất tăng cao kiếm một chút sao?

Nghĩ tới đây, Lục Duệ nhìn thoáng qua Hạ Tụ Bảo có chút do dự, trầm giọng nói: "Lão bí thư, ngài ngẫm lại xem, trấn Hạ Gia chúng ta thậm chí thôn trấn phía dưới, bởi vì khai thác khẳng định sẽ có rất nhiều công tác, hơn nữa giá đất tăng cao, phỏng chừng không cần bao lâu, ở đây sẽ biến thành một nơi phồn vinh. Thế nhưng tôi không thể quên gốc, lỡ nếu như một người không cẩn thận, khiến cho đám người bên ngoài đoạt chén cơm của người địa phương chúng ta, ngài nói, chúng ta còn có mặt mũi gì nhìn các hương thân?"

Hạ Tụ Bảo rùng mình, Lục Duệ đoán trúng tử huyệt của ông, đối với ông già đã qua năm mươi tuổi mà nói, cái gì đều không quan trọng, các hương thân của trấn Hạ Gia mới là quan trọng nhất. Nếu như Lục Duệ dùng lý do khác cũng dễ nói, nhưng hiên ngang lẫm liệt lấy ra hương thân phụ lão của trấn Hạ Gia làm lợi thế, Hạ Tụ Bảo sẽ không có bất luận lý do gì không đáp ứng.

Quả nhiên, lưng của ông lão trong nháy mắt dựng thẳng lên, hai mắt lấp lánh hữu thần nhìn Lục Duệ nói: "Cậu nói đi, chúng ta nên làm sao?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Nhóm Lãnh Đạo Muốn Tiến Hành Điều Chỉnh

Lục Duệ cười, chỉ biết lão bí thư khẳng định sẽ không khiến cho mình thất vọng.

Chỉ chỉ núi lớn ngoài cửa sổ, Lục Duệ cười nói: "Nếu chúng ta biết rõ nơi này có bảo bối, vậy treo giá đi."

Hạ Tụ Bảo nhướng mày, không kiên nhẫn nói: "Cậu đừng như Chí Hoa, cứ đem văn từ tới đối phó tôi, nói rõ ràng chút."

Lục Duệ đột nhiên buồn cười, không thể làm gì khác hơn là nói: "Nói đúng là, chúng ta muốn cho quần chúng các thôn biết, trấn Hạ Gia không còn là trấn Hạ Gia đây trước, không cần bao lâu ở đây sẽ là chậu châu báu."

"Ý của cậu là, đem chuyện mỏ đất hiếm để lộ ra?"

Lục Duệ lắc đầu, xua tay nói: "Cái kia không phải trọng điểm, dù sao chúng ta mặc dù giải thích, các hương thân cũng không rõ ràng mỏ đất hiếm là gì, ngài nói thật với tôi đi, bản thân ngài có phải là cũng không rõ ràng?"

Hạ Tụ Bảo mặt đỏ lên, hơi lúng túng nói: "Ặc, cái kia, thật ra, tôi. . ." Sau đó thấy Lục Duệ vẻ mặt chế nhạo, lớn tiếng nói: "Tên nhóc cậu, chơi năng lực có phải không, dám chê cười tôi?"

Lục Duệ liên tục xua tay nói: " Tôi tôn kính ngài đều không kịp, nào dám chê cười ngài. Ý của tôi là nói, có thể cho bí thư chi bộ các thôn thông báo xuống dưới, trấn Hạ Gia lập tức sẽ biến thành khu khai phá, quốc gia sẽ bồi

https://thuviensach.vn

thường cho chúng ta. Như vậy mặc dù là có người tới mua nhà ở mua đất, quần chúng cũng lấy nhiều tiền."

Dừng một chút, hắn lại nói tiếp: "Không chỉ như thế, chúng ta còn muốn thông báo sở quản lý đất đai trên trấn, phàm là nhà ở mới xây đều không phê duyệt, giao dịch nhà cửa và đất đai cũng phải đến sở quản lý đất đai báo cáo, bằng không đều coi là phạm quy."

Hạ Tụ Bảo gật đầu, vui vẻ nói: "Không tồi, như vậy tối thiểu có thể giữ gìn một chút lợi ích của người trong trấn chúng ta, về phần người bên ngoài có thể có hại hay không, vậy không phải chúng ta quản."

Lục Duệ cười ha ha, tuy rằng chủ nghĩa bảo hộ địa phương có chút quá phận, thế nhưng có người thể đến trấn Hạ Gia trước khi khai phá đều là người có tiền, làm việc giữa người nghèo và kẻ có tiền, Lục Duệ không phản đối thiên hướng người nghèo một chút.

Cúi đầu suy nghĩ một chút, Hạ Tụ Bảo trầm giọng nói: "Tiểu Lục à, cậu lo lắng qua không, cán bộ của trấn Hạ Gia chúng ta?"

Cái này đến phiên Lục Duệ sững sờ, có chút nghi hoặc nhìn Hạ Tụ Bảo nói: "Lão bí thư, có vấn đề gì sao?"

Hạ Tụ Bảo cười khổ một chút, chậm rãi nói ra nguyên do. Người Hoa Hạ từ xưa đến nay đều là không sợ đàn bà con nít chỉ sợ tiểu nhân, từ sau khi tin tức núi Thanh Vân trấn Hạ Gia chứa mỏ đất hiếm truyền ra ngoài, thế lực khắp nơi của thành phố sẽ triển khai đánh cờ. Trước đây là bởi vì trấn Hạ Gia quá nghèo, cho nên không ai đem ánh mắt nhìn đến nơi đây, làm quan tự nhiên cũng sẽ không nguyện ý tới một chỗ thâm sơn cùng cốc như vậy. Hiện tại chỉ cần không phải một kẻ ngu, là có thể nhìn ra được trấn Hạ Gia tương lai phát triển tuyệt đối là... có tương lai. Một chỗ rất có phát triển, đối với quan viên mà nói thì ý nghĩa có chiến tích. Dựa theo cách nói

https://thuviensach.vn

của Trình Chí Hoa cùng Hạ Tụ Bảo, lúc này đám đại lão thành phố đã có người muốn hái đào.

Nói đến đây, Hạ Tụ Bảo thở dài một hơi, "Thời của tôi, từ lúc trước nghèo đến nỗi chim không thèm bay đến, cũng không thấy người lãnh đạo nào quan tâm qua chúng tôi, lúc này thấy có thể có lợi, cả đám như con ruồi nghe thấy được mùi thi nhau bay đến đây, thứ gì vậy!"

Lục Duệ nghe được ông ta đem đại nhân vật hô gió gọi mưa của thành phố ví dụ thành con ruồi, không nhịn được đột nhiên buồn cười. Bất quá vẫn hỏi: "Vậy Trình bí thư có nói hay không, nhóm chúng ta hiện tại có thể có biến động hay không hả?"

Gật đầu, Hạ Tụ Bảo hừ lạnh một tiếng nói: "Đó là khẳng định, vốn dĩ chúng ta đã thiếu người, mượn cái lý do này, cấp trên lần này làm động tác không nhỏ."

Lục Duệ không nói gì, hắn tự nhiên rõ ràng, trước đây trấn Hạ Gia là bởi vì nghèo, không ai nguyện ý tới loại địa phương này chịu tội, hiện tại mà xem, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, trấn Hạ Gia tất nhiên trở thành khu tăng trưởng phát triển kinh tế lớn nhất của huyện Thuận An thậm chí toàn bộ thành phố Dương Minh, những tên có bối cảnh muốn thăng quan, phỏng chừng là muốn chen vỡ đầu vào đây.

Nhìn Lục Duệ không nói chuyện, Hạ Tụ Bảo cười hắc hắc nói: "Bất quá cậu yên tâm, Chí Hoa nói cho tôi, tên nhóc cậu khẳng định sẽ thăng chức một bước, về phần tôi à, cũng sẽ điều đến trong huyện."

Cái này đến phiên Lục Duệ đờ ra, nhìn Hạ Tụ Bảo lẩm bẩm nói: "Ngài với tôi thăng chức?"

Thở dài một hơi, Hạ Tụ Bảo có chút bất đắc dĩ nói: "Nghe nói lần này cậu đi xuống là người của một đại gia tộc trong kinh thành, là vì mạ vàng. Vốn dĩ ý kiến của Chí Hoa là tôi tiến vào huyện ủy làm chủ quản phó

https://thuviensach.vn

huyện trưởng, tên nhóc cậu tiếp tôi làm bí thư. Thế nhưng cấp trên lâm thời sửa lại mệnh lệnh, chỉ có thể ủy khuất cậu làm trưởng trấn."

Do dự một chút, Lục Duệ vẫn hỏi: "Vậy Quốc Thành trưởng trấn bọn họ?"

Thở dài một hơi, Hạ Tụ Bảo lắc đầu nói: "Tôi đã lo lắng chuyện này, tuy rằng bọn họ đã làm sai chuyện tình, nhưng đều là vì trấn Hạ Gia. Lần này ý của Chí Hoa, là điều chỉnh trên trấn sẽ rất lớn, hắn mất khí lực rất lớn, cũng chỉ giữ được cậu tôi và Hướng Đông, Quốc Thành bọn họ sẽ bị điều chỉnh, về phần cụ thể đi nơi nào, thật ra chưa có định ra, bất quá khẳng định sẽ không quá kém, dù sao đám người kia là tới hái đào, cũng không thể qua cầu rút ván."

Lục Duệ gật đầu, đối với chuyện này hắn cũng không có biện pháp, dù sao mệnh lệnh của cấp trên hắn cũng không có cách nào phản đối.

Lấy ra một điếu thuốc lá, Lục Duệ chậm rãi mồi lên, rồi ngồi xuống ghế sô pha bắt đầu trầm tư, hắn luôn cảm thấy mình quên cái gì, tựa hồ là một chuyện rất trọng yếu.

Bỗng nhiên, Lục Duệ nhìn chằm chằm Hạ Tụ Bảo nói: "Lão bí thư, ngài nói ngài muốn điều đến trong huyện làm phó huyện trưởng?"

Hạ Tụ Bảo ngẩn ra, lập tức gật đầu: "Đúng vậy, Chí Hoa nói, là bởi vì cấp trên muốn điều tới một tên hái đào, tự nhiên muốn đem tôi đi."

Lục Duệ ánh mắt chớp động, nói: "Vậy ngài có phải là chủ quản công nghiệp?"

Cười hắc hắc, Hạ Tụ Bảo vuốt đầu của mình nói: "Không khác biệt lắm, nghe cái ý của Chí Hoa, cái khu vực khai thác mỏ mới này phải do tôi bắt lại, dù sao trên trấn Hạ Gia, không ai có lời nói dùng được hơn tôi, đám người kia tới muốn làm việc, không có tôi gật đầu, đó là rất khó."

https://thuviensach.vn

Biểu tình trên mặt Lục Duệ trở nên rất cổ quái, đứng lên đi tới trước mặt của Hạ Tụ Bảo nói nhỏ một trận, chỉ thấy sắc mặt của Hạ Tụ Bảo cũng trở nên có chút kỳ quái, thấp giọng nói: "Cái này có thể được không?"

Chớp hai mắt của mình một chút, Lục Duệ nói: "Thử xem sao, cho dù không được, chúng ta cũng không có lỗ."

Hạ Tụ Bảo gật đầu, đối với lời của Lục Duệ nói biểu thị tán thành.

Thật ra biện pháp của Lục Duệ rất đơn giản, đó chính là khiến cho Hạ Tụ Bảo phản ánh với cấp trên, bởi vì trấn Hạ Gia gần đối mặt biến đổi lớn, lúc này điều chỉnh cán bộ trên diện rộng đối với công tác chính phủ cũng không phải một chuyện tốt, nói cách khác, có thể thêm người, thế nhưng tận lực không nên giảm người. Hơn nữa Lục Duệ cũng nghĩ qua, trấn Hạ Gia hiện tại bất quá là sáu thành viên đảng uỷ, dựa theo quy định, hoàn toàn có thể tăng đến mười ba người, như vậy mặc dù là thế lực ngoại lai tiến vào trấn Hạ Gia, mình dựa vào uy vọng của lão bí thư, cũng có thể có năm phiếu nơi tay, trên cuộc họp thường ủy cũng sẽ không quá có hại. Dù sao mặc kệ thế nào, đám thường ủy mới tới không có khả năng là thế lực cùng một phương, khẳng định có ma sát, chỉ cần có ma sát, sẽ có phân kỳ, như vậy mình sẽ có cơ hội.

Đương nhiên, cái này cũng chỉ là suy nghĩ của Lục Duệ cùng Hạ Tụ Bảo hai người, thực thi cụ thể còn cần Trình Chí Hoa thêm lực tại thành phố, dù sao bổ nhiệm cán bộ hương trấn tuy rằng là muốn xem ý kiến của huyện ủy, thế nhưng chỉ thị của thị ủy, các quan viên phía dưới vẫn sẽ rất lưu ý.

Hai người lại thương lượng một chút an bài công tác sau này, Hạ Tụ Bảo cuối cùng nói: "Tiểu Lục à, sau khi tôi đi, Hướng Đông khẳng định là một lòng với cậu. Về phần Quốc Thành bọn họ, cậu phải nhớ kỹ, đã có lần đầu tiên phản bội, sẽ có lần thứ hai, chỉ cần có người cho mấy tên này chổ tốt vượt hơn chúng ta, vậy ông già tôi khẳng định, bọn họ nhất định sẽ đi qua, cậu ngàn vạn lần phải cẩn thận."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ trong lòng một trận cảm động, tuy rằng hiện tại đám người Hạ Quốc Thành cùng lão bí thư vẫn như trước, thế nhưng lão bí thư có thể nói ra lời nói này, nói rõ là đem mình thành tâm phúc của ông. Cười cười, hắn gật đầu nói: "Bí thư yên tâm, Hướng Đông đồng chí là một đồng chí có thể tín nhiệm, đây là không thể nghi ngờ."

Ánh mắt chuyển động, Lục Duệ ho khan một tiếng, nói với Hạ Tụ Bảo: "Lão bí thư, ngài nói nếu như khiến cho Hướng Đông đồng chí tiến huyện cục thế nào?"

Hạ Tụ Bảo sửng sốt, lập tức có chút kỳ quái nhìn Lục Duệ, chờ hắn nói.

Lục Duệ cười ha ha, giải thích nói: "Ngài xem, nhân khẩu ngoại lai của trấn Hạ Gia chúng ta sau này khẳng định càng ngày càng nhiều, đồn công an trên trấn rõ ràng quá nhỏ, ý kiến của tôi là, huyện cục trang bị thêm một phó cục trưởng, chuyên phụ trách quản lý trị an của khu vực khai thác mỏ. Đương nhiên, người phó cục trưởng này tối thiểu phải quen thuộc phong thổ của trấn Hạ Gia chúng ta, nhưng lại phải có năng lực nghiệp vụ nhất định. Tôi suy nghĩ như thế một chút, Hướng Đông đồng chí tựa hồ là người thích hợp nhất."

Chau mày, Hạ Tụ Bảo chậm rãi nói: "Thế nhưng, Hướng Đông hiện tại mới là phó khoa, phó cục trưởng của huyện cục, đó chính là muốn cán bộ cấp phó xử mới có thể đảm nhiệm được."

Lục Duệ khoát khoát tay, nhàn nhạt nói: "Tất cả vì xây dựng kinh tế, khu vực khai thác mỏ chúng ta chỉ cần bắt đầu phát triển, không có người bảo vệ nhân dân thì sao được? Hướng Đông đồng chí làm phó cục trưởng nắm khu vực khai thác mỏ lại không tiến vào thường ủy, chỉ là phụ trách khu vực khai thác mỏ mà thôi."

Hạ Tụ Bảo là ai, tuy rằng tính tình lỗ mãng, nhưng là cáo già lăn lộn quan trường vài chục năm, phải nói là thành tinh luôn rồi. Nghe được Lục

https://thuviensach.vn

Duệ kiên trì như thế, trong đầu chuyển động, thì rõ ràng hắn có tính toán gì, gật đầu cười nói: " Biện pháp là như thế, thế nhưng công tác của chính phủ trấn bên kia. . ."

Liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ, Lục Duệ bình tĩnh nói: "Trên thế giới này người muốn làm quan cũng không ít đâu, hơn nữa, Thái tổ lão nhân gia nói rất hay, đấu cùng người, vui vẻ vô cùng! Tôi chỉ muốn mượn hơi một nhóm, cô lập một nhóm, rồi chèn ép một nhóm, cũng sẽ có người đi theo tôi. Dù sao tôi cũng là người đứng thứ hai mà. Huống chi, còn có lão bí thư ngài chống ở phía sau."

Hạ Tụ Bảo gật đầu, rõ ràng ý tứ của Lục Duệ, trong huyện có mình, cục công an có Mã Hướng Đông, hơn nữa Lục Duệ ở giữa tọa trấn, mạng lưới quan hệ như vậy thành lập ngay tại trấn Hạ Gia, dựa vào bố trí như vậy, mặc dù là bí thư đảng ủy mới tới có suy nghĩ gì, chỉ sợ cũng phải nghĩ lại. Quan trọng nhất là, nếu là xuống đệ tử màu đỏ mạ vàng, khẳng định là vì chiến tích mà đến, Lục Duệ chỉ cần không trực tiếp phát sinh xung đột cùng người ta, hắn là không có vấn đề lớn.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Vị Khách Ngoài Ý Muốn

Thời gian qua rất nhanh, giống như suy đoán của Lục Duệ, Trình Chí Hoa rất khoái trá tiếp nhận đề nghị của Hạ Tụ Bảo, tại chính phủ thành phố điều chỉnh chính phủ đảng uỷ trấn Hạ Gia, dưới tình huống kiên trì không đụng vào nhóm lãnh đạo, tiến hành điều chỉnh khác. Nói cách khác, có thể tăng thường ủy, thế nhưng không thể đem thành viên thường ủy cũ điều đi, dù sao khu vực khai thác mỏ gần triển khai công tác, lúc này điều chỉnh đội ngũ cán bộ, rất dễ tạo thành nhân tâm hoảng sợ.

Các thành viên thường ủy khác thấy ông ta kiên trì như thế, đều tự có tính toán, thị trưởng Triệu Tự Cường vốn dĩ dự định phản đối, thế nhưng sau khi Trình Chí Hoa đưa ra việc Lục Duệ đồng chí tiếp nhận chức vụ trưởng trấn của trấn Hạ Gia chức, bí thư ủy ban kỷ luật Tằng Văn và phó thị trưởng Lâm Thiên Hoa đều biểu thị tán thành rõ ràng, Trình Chí Hoa lại một lần nữa lợi dụng vương bài Lục Duệ hung hăng giết một chút uy phong của Triệu Tự Cường.

Cứ như vậy, ngoại trừ bí thư đảng ủy còn tạm thời do Hạ Tụ Bảo đảm nhiệm ở ngoài, trong thành viên đảng uỷ của trấn Hạ Gia bất tri bất giác tăng lên mười ba người, những người này bên trong có người của lãnh đạo huyện ủy, cũng có cán bộ từ thành phố xuống tới. Đương nhiên, thế lực lớn nhất tự nhiên vẫn là thế lực bản địa do Hạ Tụ Bảo dẫn đầu, bao gồm Mã Hướng Đông gần điều đi và Lục Duệ, cùng với ba người Hạ Quốc Thành bởi vì Hạ Tụ Bảo không có truy cứu bọn họ mà mang ơn.

Lục Duệ biết, không cần bao lâu, lão bí thư sẽ đến trong huyện tiền nhiệm, Mã Hướng Đông cũng sẽ điều nhiệm làm phó cục trưởng huyện cục

https://thuviensach.vn

người hợp tác, của mình, bí thư đảng ủy trấn tân nhậm cũng gần đến. Trước đó, mình phải làm tốt tất cả chuẩn bị, nghênh tiếp những khiêu chiến này.

... ...

... ...

"Anh sao có thể xuất hiện ở chỗ này?" Lục Duệ nhìn Lâm Thiên Nam vẻ mặt cười hì hì xuất hiện tại phòng làm việc của mình, không khỏi cau mày hỏi.

Lâm Thiên Nam chớp con mắt vô tội của mình một chút, ngồi trên sô pha trong phòng của Lục Duệ, dáng vẻ kiêu căng mười phần nói: "Tôi cái này không phải đến thăm em gái tôi sao? Thế nhưng con bé mỗi ngày bận rộn giúp bọn nhỏ đi học, cũng không rảnh quản tôi. Một mình tôi ở chỗ này nhân sinh không quen, đã nghĩ đến cậu, lúc này không phải đến thăm bạn cũ của tôi sao?"

Lục Duệ lông mi nhíu lại, hắn không tin chuyện ma quỷ của Lâm Thiên Nam, giao tình của hai người còn chưa tới cái loại tình trạng này, người này khó hiểu tìm tới cửa rốt cục trong hồ lô muốn làm cái gì? Suy nghĩ một chút, hắn bất động thanh sắc hỏi: "Anh có chuyện gì cầu tôi?"

Cười hắc hắc, trên mặt Lâm Thiên Nam lộ ra một nụ cười cổ quái nói: "Cậu nhận thức Lâm Thiên Minh sao?"

Lục Duệ ngẩn ra, lập tức nhớ tới phó khu trưởng khu Đông Phong của thành phố Mộc Dương vị từng hợp tác không tồi với Âu Văn Hải, nghe nói sau đó trước khi đại án khu Đông Phong hủ bại bạo phát, ông ta cũng bị điều đi. Khi đó bởi vì cùng một trận tuyến với Âu Văn Hải, quan hệ của hai người vẫn là không tồi. Nghĩ tới đây, hắn không khỏi nở nụ cười, chần chờ nói: "Các người là?"

https://thuviensach.vn

Lâm Thiên Nam sờ sờ trán của mình, bất đắc dĩ nói: "Đó là con trai cả của bác hai nhà tôi, cái này cậu minh bạch chưa."

Lục Duệ nở nụ cười: "Thiên Minh khu trưởng có khỏe không, chúng tôi rất lâu không có gặp mặt."

"Người kia đã là phó sở, phỏng chừng qua một thời gian sẽ đề lên bí thư thị ủy." Trợn mắt một cái, Lâm Thiên Nam rõ ràng cảm thấy khinh thường đối với con đường làm quan thông thuận của anh họ. Mặc kệ thế nào, đều là dựa vào thế lực gia tộc, có cái gì để kiêu ngạo.

Lục Duệ cười ha ha, từ chối cho ý kiến gật đầu. Hắn tự nhiên đoán được thế lực phía sau Lâm Thiên Minh không đơn giản, dù sao lúc trước sau khi mình và Âu Văn Hải rời khỏi không được ba tháng, thành phố Mộc Dương bạo phát một đại án hủ bại thanh thế lớn, chính quyền thành phố cùng các khu huyện, ba hơn mươi người quan viên hơn cấp xử bị bắt giữ, trong lúc nhất thời chuyện xấu trong quan trường Mộc Dương đều truyền ra, mình có thể thoát khỏi dòng chảy kia là bởi vì có Hàn Định Bang chiếu cố Âu Văn Hải, mình bất quá là theo chiếm tiện nghi, mà Lâm Thiên Minh cũng không bị đến gần, đổi đi nơi khác không được mấy tháng lại đổi đi tiếp, nói rõ là có người không muốn khiến cho ông ta dính dáng vào bên trong.

Bất quá cái này tựa như không có quan hệ gì với mình? Nhìn Lâm Thiên Nam trước mặt, Lục Duệ hỏi: "Không phải là anh từ xa chạy tới, chính là vì nói cho tôi biết quan hệ của anh cùng Thiên Minh khu trưởng?"

Lâm Thiên Nam bị con mắt của Lục Duệ nhìn chằm chằm có chút sợ hãi, trong lòng nói tên nhóc này sao giống khỉ thành tinh vậy, nếu không phải nghe đại ca nói Hàn Định Bang vì cậu mà gọi điện thoại cho anh họ, tôi mới không có hứng thú đến xem cậu? Bất quá nói trở về, người này thật đúng là rất lợi hại, có thể phát hiện ra mỏ đất hiếm kia, còn chịu áp lực của bí thư huyện uỷ, đem hiệp ước muốn lừa gạt của mấy người nước ngoài bắn ra ngoài, chẹp! Đây chính là chiến tích thật! Nghe nói mấy người đại lão

https://thuviensach.vn

kinh thành, nghe Hàn Định Bang thuật lại một phen lí do thoái thác về đất hiếm của tên nhóc này, có vị đại lão trực tiếp muốn đem người này điều đến bên cạnh làm thư ký.

Một bước lên trời, thật đúng là một bước lên trời!

Bất quá tựa như Hàn Định Bang càng thêm coi trọng tiểu tử này, chuyện kia cuối cùng cũng không giải quyết được gì. Lâm gia làm đồng bọn hợp tác cùng phe phái của Hàn Định Bang, tự nhiên cũng lý giải những tình huống này, hơn nữa bọn họ còn biết, Lục Duệ cùng Âu Văn Hải là một trong thành viên tổ chức tương lai của Hàn Định Bang có giao tình tốt, đã từng làm thư ký cho Âu Văn Hải. Cũng là bởi vì chút nguyên nhân này, Lâm Thiên Hoa phó thị trưởng mới có thể trên cuộc họp thường ủy của thành phố Dương Minh ủng hộ Trình Chí Hoa.

Về phần Lâm Thiên Nam, thật ra thật sự đến thăm em gái, chỉ bất quá ngoài ý muốn nhận thức Lục Duệ, gọi một cú điện thoại cho đại ca của mình, từ miệng anh tra trong biết được bối cảnh của Lục Duệ, Lâm Thiên Nam cũng có hứng thú đối với tên nhóc vận khí vô cùng tốt này, lúc này mới đến phòng làm việc của Lục Duệ.

"Tôi nói bạn thân, trấn Hạ Gia các người thật sự có cái mỏ kia?"

Lâm Thiên Nam nhìn thoáng qua Lục Duệ, thấp giọng hỏi.

Lục Duệ chau mày, bất động thanh sắc hỏi ngược lại: "Anh có suy nghĩ gì sao?"

"Cũng không gì, cũng là suy nghĩ hỏi cậu một chút bên này có cái sinh ý gì để làm không, ông già hiện tại đang nổi nóng, tôi nếu như trở lại kinh thành khẳng định bị ổng đập gãy chân, dù sao em gái cũng ở chỗ này dạy học, tôi thẳng thắn ở chỗ này làm buôn bán chơi chơi, nghe nói ở đây phát hiện một mỏ đất hiếm, tôi muốn làm một sinh ý, lúc này không phải tới hỏi cậu sao?"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ một trận lắc đầu, chê cười, người này làm gì có khiếu buôn bán, nếu như hắn mở tửu lâu các loại tại trấn Hạ Gia, không được lên điển hình của loại tội phạm nghiệp quan cấu kết mới là lạ.

"Tôi nói, cậu đừng không tin, tôi thật dự định buôn bán."

Từ trong túi lấy ra một hộp thuốc lá đưa cho Lục Duệ, cũng tự mình lấy một điếu, hít thật sâu một hơi, Lâm Thiên Nam lúc này mới nói với Lục Duệ: "Tôi lần này đem tiền riêng của mình mang đi ra, lão tử cần phải làm một phen ra trò, để cho ông già ở nhà không khinh thường tôi!"

Trợn trắng cặp mắt, thuốc lá mà Lục Duệ đang hút rõ ràng là đặc cung hùng miêu chỉ có số ít người mới có thể hút, đối với lời vị lão huynh này nói biểu thị không nói gì. Vừa nhìn cũng là một đứa nhỏ bị cha mẹ làm hư, đang đứng giữa thời kỳ phản kháng, bất quá đại ca ơi cái thời kỳ phản kháng của anh cũng không khỏi chậm chút đi, cái này đều là lúc nào rồi, hơn hai mươi mấy tuổi rồi, còn chơi trò rời nhà trốn đi nữa.

Bất đắc dĩ nhìn Lâm Thiên Nam, Lục Duệ kiên quyết từ chối nói: "Ở đây gần biến thành khu vực khai thác mỏ, anh cảm thấy mình có thể ở sao?"

Vừa nghe lời này, Lâm Thiên Nam có chút ngây ra, nhìn Lục Duệ nói: "Ý của cậu là, không tán thành tôi buôn bán ở chỗ này?"

"Anh cảm thấy mình có khả năng sao?" Lục Duệ trực tiếp sảng khoái nói, nếu là đệ tử của Lâm gia, vậy cũng coi như là con cháu đời thứ tư rồi, đối với Lâm Thiên Nam Lục Duệ cũng có chút hảo cảm, dù sao người này tuy rằng nhìn qua rất có vẻ bất cần đời lại cà lơ phất phơ, nhưng nhìn hắn lúc ở chợ có thể giúp mình đối kháng Tất Thái Kiện mà nói, chỉ biết người này còn có chút đạo đức công cộng, không tính là cái loại ăn chơi trác táng chỉ biết là sống phóng túng. Cho nên hắn thẳng thắn không đem tên kia trở thành đại nhân vật.

https://thuviensach.vn

"Được! Bạn thân cậu có gan, tôi lần đầu gặp phải người lợi hại như cậu, lại có thể không đem tôi để vào mắt." Lâm Thiên Nam sửng sốt, thốt ra những lời này, lập tức ủ rũ nói: "Cậu nói rất đúng, tôi xác thực không có khả năng, giống như em gái nói, nếu như không có danh tiếng của ông già, tôi căn bản không là cái gì."

Nhìn hình dạng của hắn như vậy, Lục Duệ suy đoán được Lâm Nhược Lam khẳng định giáo huấn anh trai của mình không nhẹ, nghĩ đến cũng là một người lợi hại. Bất quá nhìn không ra một người thanh nhã như vậy, lại có thể đem Lâm Thiên Nam một kẻ nhảy đông nhảy tây thu thập dễ bảo. Suy nghĩ một chút, Lục Duệ cảm thấy mình hắn là giúp người kia một chút. Không vì cái gì khác, chỉ là mượn cơ hội này bán Lâm gia một nhân tình, cũng là không tồi.

"Anh thật sự muốn cho Lâm bí thư nhìn với cặp mắt khác xưa?"

Lục Duệ mở miệng hỏi, trong mắt cất giấu một mùi vị âm mưu.

Lâm Thiên Nam lại không nghĩ nhiều như vậy, nghe được Lục Duệ nói như vậy, vội trả lời: "Đương nhiên, tôi lần này đi ra cũng là dự định không dựa vào ổng mà tự mình lăn lộn!"

Lắc lắc đầu, Lục Duệ lại hỏi: "Nhà các người sẽ không cho anh đi làm quan đi?"

Thở dài một hơi, Lâm Thiên Nam cay đắng nói: "Cậu không biết, ở đời chúng tôi, mấy người anh trong nhà của bác và bác hai đều đi làm quan, tôi là không nên thân nhất." Nói xong, có chút mất mác hút một hơi thuốc, không nói.

Lục Duệ gật đầu, đem ra điện thoại di động tìm được dãy số của Lý Chí Cường, lại tìm tờ giấy cây viết, đem dãy số viết trên giấy đưa cho Lâm Thiên Nam nói: "Anh đi tỉnh N, gọi số điện thoại này tìm Lý Chí Cường. Hắn làm cái gì anh làm cái đó. Nói chung có bao nhiêu tiền đều quăng vào

https://thuviensach.vn

đi. Phỏng chừng không được một năm, Lâm bí thư phải nhìn anh với cặp mắt khác xưa."

Lâm Thiên Nam sửng sốt, có chút không giải thích được nhìn Lục Duệ nói: "Vì sao muốn đi nơi đó?"

Sau đó lại có chút ngượng ngùng nhìn Lục Duệ nói: "Cái kia, tôi thật ra không có tiền."

Lục Duệ lấy tay vỗ trán của mình một chút, trong lòng nói cái này quả thật cũng là nhân tài vô địch, cố nén bất đắc dĩ của mình, Lục Duệ cười nói: "Vậy anh có bao nhiêu tiền?"

Cúi đầu suy nghĩ nửa ngày, Lâm Thiên Nam mới mặt mang cay đắng nói: "Cái kia, năm mươi ngàn đủ không?"

"Phụt!" một tiếng, một miệng nước trà của Lục Duệ phun ra trên bàn mặt.

"Bao, bao nhiêu?" Lục Duệ mở to con mắt, không thể tin được hỏi.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Bạn Bè Không Bình Thường

Nhìn Lâm Thiên Nam trước mặt có chút ngượng ngùng, Lục Duệ dở khóc dở cười nói: "Đại ca, anh không phải nói giỡn với tôi chứ? Năm mươi ngàn? Năm mươi ngàn anh muốn làm ăn lớn cái gì?"

Tựa như cũng hiểu được tài chính của mình quả thật không đủ, Lâm Thiên Nam có chút xin lỗi nhìn Lục Duệ liếc mắt, giải thích nói: "Cậu cũng biết nhà của chúng tôi gia giáo rất nghiêm, ông già quản rất chặt, tôi cũng không phải cái loại người biết để dành tiền, nhiều năm qua là thế, luôn luôn là có bao nhiêu xài bấy nhiêu, năm mươi ngàn này vẫn là mẹ tôi len lén cho tôi."

Trợn mắt một cái, Lục Duệ hoàn toàn không còn biết nói gì với người kia, làm nha nội làm được như hắn cũng coi như cực phẩm nhân tài. Bất quá nói thật, Lâm Thiên Nam như vậy thật ra khiến cho Lục Duệ sinh hảo cảm. Dù sao thân là con cháu gia tộc màu đỏ, chỉ cần không phải quá phận, luôn có thể kiếm được một chút thu nhập thêm, chỉ là phê một văn kiện, liên lạc tin tức, cũng đủ hắn có thể kiếm được một thu nhập không nhỏ. Thế nhưng vị Lâm đại thiếu gia trước mắt này rõ ràng là một thằng ăn chơi mười phần, ngay cả để dành tiền cũng không được, vậy có thể cho thấy người này cho tới bây giờ cũng không làm sinh ý bao giờ, cũng là đánh nhau, tán gái mà thôi, nói trắng ra là, một tên ăn chơi trác táng không xấu.

Lục Duệ lắc lắc đầu, cảm thấy mình vừa rồi kiến nghị hắn đi tỉnh N tựa như có chút lỗ mãng, cười cười nói: "Quên đi, chúng tôi đi ăn một chút gì trước, quay đầu lại rồi nói sau."

https://thuviensach.vn

Mệnh lệnh của Tất Vân Đào khiến cho hắn tạm thời cách chức sớm cũng đã tiêu tan thành mây khói theo nhóm thường ủy mới tiền nhiệm, nghe nói hiện tại Tất bí thư lần này bị thị ủy hung hăng sửa chữa một lần, cụ thể là chuyện gì xảy ra Lục Duệ không rõ ràng lắm. Bất quá lúc này hắn thật ra rất hài lòng, dù sao Tất Vân Đào không may, Lục Duệ hắn vẫn là rất thích nhìn thấy.

Hai người đi ra chính phủ trấn, Lục Duệ lông mày nhíu lại, nhìn chiếc xe việt dã trước mặt nói: "Của anh?" Rất rõ ràng không hài lòng.

Lâm Thiên Nam nói đến cũng kỳ quái, lúc ở kinh thành người nhiều như vậy chủ động lấy lòng mình, cả đám khúm núm hận không thể liếm giầy cho mình, thế nhưng mình cũng là nhìn bọn họ không vừa mắt, thế nhưng tên nhóc này từ lúc gặp mặt đã không cho mình thể diện, dựa vào cái gì mình lại không cảm thấy tức giận?

Suy nghĩ nửa ngày, Lâm Thiên Nam cảm thấy, rất có khả năng là bởi vì một loại bình tĩnh trong mắt của người này, đó là đem mình thành người thường, thậm chí còn là loại bình tĩnh cho rằng không phải bạn bè rất quen thuộc. Nói cách khác, con trai của một bí thư ủy ban kỷ luật cấp phó quốc, trong mắt hắn cũng là một người bình thường mà thôi.

Thở dài một hơi, có chút bất đắc dĩ nói: "Sao cậu giống em gái tôi vậy, công việc bề bộn như vậy hả?"

Lục Duệ cau mày, thản nhiên nói: "Anh lần sau nếu như đem xe đậu trước cửa chính phủ trấn chúng tôi, tôi gọi người đem nó đập!"

Đang nói chuyện, điện thoại của Lục Duệ vang lên tiếng chuông dễ nghe, Lâm Thiên Nam cười nhạt: "Đến thời đại gì rồi, còn dùng điện thoại lạc hậu như thế."

Lục Duệ liếc hắn một cái, "Tôi cũng không phải cái loại Hoa Hoa Công Tử như anh, điện thoại có thể sử dụng là được." Nói xong, nhấn nút nghe.

https://thuviensach.vn

Âm thanh trong điện thoại có chút khàn khàn, mang theo một tia lo lắng và bi thiết, "Lục Duệ?"

Lục Duệ gật đầu nói: "Chị Hồ, làm sao vậy?"

Đương nhiên là Hồ Hiểu Kiều, cô ấy tựa như rất lo lắng nói: "Đã xảy ra chuyện! Lục Duệ, Cường tử đã xảy ra chuyện!"

Ánh mắt nhíu lại, Lục Duệ ngừng bước chân của mình, mở cửa xe của Lâm Thiên Nam ngồi xuống, thấp giọng nói: "Chuyện gì xảy ra? Các người không phải đi tỉnh N sao?"

Hồ Hiểu Kiều mang theo khóc nức nở nói: "Chúng tôi đã tới được một tuần, lúc vừa mới bắt đầu còn có thể, sau đó không biết chuyện gì xảy ra, sau khi mua một miếng đất, thì có người tới cửa muốn chúng ta đem miếng đất sang qua tay cho hắn, hơn nữa giá cả rất thấp, Cường tử không đáp ứng, kết quả sáng sớm ngày hôm nay có một đám cảnh sát tới, nói chúng tôi là lừa đảo, đem Cường tử và chú Lý bắt đi."

Lục Duệ sửng sốt một chút, không ngờ rằng dĩ nhiên xảy ra loại chuyện này, trầm giọng nói: "Vậy chị sao không bị nắm?" Hắn hoài nghi, đối phương nếu muốn động đám người Lý Chí Cường, không lý do buông tha Hồ Hiểu Kiều.

Âm thanh của Hồ Hiểu Kiều run run, biết Lục Duệ hoài nghi cái gì, nhưng không có phản bác, mà là trực tiếp nói: "Tên cảnh sát dẫn đầu cố ý buông tha của tôi, nói là cho tôi ba ngày thời gian, đem chuyện tình giải quyết. Ý tứ cũng là khiến cho tôi đem đất chuyển nhượng cho bọn họ."

Lục Duệ nhíu mày: "Đối phương lai lịch thế nào?"

Do dự một chút, tựa hồ là tự hỏi dáng dấp của những người đó, Hồ Hiểu Kiều nửa ngày mới nói nói: "Là mấy người người kinh thành, khẩu âm

https://thuviensach.vn

thuần túy kinh thành, xem ra tuổi không lớn. Bất quá tôi nhìn thấy bọn họ đi ăn với cục trưởng đất đai ở đây, tên cục trưởng rất cung kính."

Lục Duệ ừa một tiếng, nhàn nhạt nói: "Tôi đã biết, chị không cần lo cho. An tâm ở khách sạn, tôi gọi người đi qua, có việc tôi liên hệ chị, tự mình cẩn thận một chút."

Lục Duệ buông điện thoại, sắc mặt tương đối xấu xí, tuy rằng không biết đối phương là ai, bất quá nếu có thể khiến cho cục trưởng cục đất đai và cục công an đều đứng ra hỗ trợ, thế lực khẳng định sẽ không nhỏ, xem ra Lý Chí Cường bọn họ lần này là trêu chọc đến một đại nhân vật.

Cau mày, Lục Duệ một câu cũng không nói, chỉ là yên lặng nhìn ngoài cửa sổ.

Lâm Thiên Nam ngồi ở vị trí lái xe thấy dáng vẻ của hắn, có chút kỳ quái hỏi: "Làm sao vậy? Bạn của cậu bị bắt?"

Gật đầu, Lục Duệ nói: "Tôi không phải nói với anh rồi sao, bạn tôi mua đất tại tỉnh N, bất quá xem ra kinh thành cũng có đại nhân vật tới chỗ đó, chuẩn bị giành sinh ý, nhưng lại vận dụng quan hệ quan liêu, đem cha con hai người bạn tôi bắt lại." Bỗng nhiên, linh quang trong đầu Lục Duệ chợt lóe, toát ra một suy nghĩ, nhìn Lâm Thiên Nam, cười ha ha nói: "Ngại thật, chuyện vừa rồi nói với anh sợ rằng không thể giúp anh."

Lục Duệ biết, nếu đối phương có thể ở tỉnh N điều động công an hỗ trợ, vậy mình khẳng định là đấu không lại người ta, nhất là hiện tại trấn Hạ Gia có nhiều chuyện như vậy, mình cũng đi không ra. Thế nhưng nhìn Lâm Thiên Nam, trong đầu hắn bỗng nhiên toát ra một suy nghĩ tới. Tình huống rắc rối phức tạp luôn luôn cần biện pháp dao sắc chặt đay rối tới xử lý. Có Lâm Thiên Nam đại Bồ Tát trấn trụ, không chừng thật đúng là có thể làm thành chút đại sự, dù sao tại Hoa Hạ cái địa phương này, rất nhiều chuyện dựa vào là không phải thực lực, mà là nhân tình quan hệ.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, sau khi Lục Duệ nói ra không có biện pháp giúp mình kiếm tiền, Lâm Thiên Nam lập tức mặc kệ, hùng hùng hổ hổ nói: "Chuyện gì xảy ra? Không phải nói bạn cậu ở bên kia làm rất tốt sao? Tôi còn suy nghĩ đi làm một quản lí nữa."

Lục Duệ cười khổ một chút, người này thật sự không phải một nhân tài buôn bán.

Vỗ vỗ vai của Lâm Thiên Nam, Lục Duệ thở dài nói: "Lúc đầu hắn bên kia nếu như không có gì bất ngờ xảy ra nói, lần này khẳng định kiếm không ít, hơn nữa là tiền đàng hoàng. Bất quá hiện tại. . . Ài, người kinh thành các người quả nhiên là lợi hại a!"

Lâm Thiên Nam trừng mắt nói: "Cậu nói gì vậy? Không biết tôi là ai sao? Con bà nó, xem tôi thu thập bọn họ như thế nào!"

Lục Duệ hơi có chút chần chờ nói: "Anh là muốn?"

Nói còn chưa xong, Lâm Thiên Nam đoạt lấy điện thoại di động của Lục Duệ, lấy ra điện thoại của mình, tìm được dãy số của Hồ Hiểu Kiều, lưu lại xong rồi nói với Lục Duệ: "Cậu yên tâm đi, lúc cái này đi tỉnh N, thu thập mấy tên tôm nhỏ cá nhỏ, con bà nó, dám giành sinh ý của lão tử!"

Lục Duệ trợn mắt, tuy rằng biết người này ương ngạnh, thế nhưng hình như tôi còn chưa đáp ứng hợp tác với anh mà.

"Anh sẽ không gặp phải phiền phức ở bên kia chứ?" Lục Duệ hơi có chút chần chờ nói: "Dù sao nhân sinh địa không quen, vạn nhất xảy ra chuyện sẽ không dễ thu thập, không được thì tôi kêu bọn họ đem đất chuyển cho đối phương."

Nhìn Lục Duệ liếc mắt, Lâm Thiên Nam chớp mắt nói: "Tên nhóc cậu, không phải là dự định lợi dụng tôi đi bãi bình bên kia chứ?"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ cười, đệ tử thế gia quả nhiên không có ngu ngốc, mặc dù Lâm Thiên Nam lỗ mãng một chút, thế nhưng cũng không ngốc, rất nhanh có thể phản ứng rằng mình đang lợi dụng hắn, bất quá Lục Duệ trong lòng sớm đã hạ quyết tâm cũng mỉm cười nói: "Đây là điều kiện cơ bản để anh làm cổ đông, nếu không anh cần tiền không có tiền, ngoại trừ sống phóng túng, anh còn có thể cái gì?"

Lâm Thiên Nam nghe vậy một trận hít vào, xoa xoa đầu óc của mình, bất đắc dĩ nói rằng: "Con bà nó, nếu như đặt ở trước đây cậu nếu như dám nói như vậy tôi, tôi khẳng định đánh cho cậu không thể nào tự sinh hoạt, trong khoảng thời gian này thật sự là không may về đến nhà, ai cũng đều có thể giáo huấn tôi vài câu."

Lục Duệ lắc đầu, "Anh cái này cũng coi như không may? Chúng ta loại đứa nhỏ của bình dân bách tính, còn không phải khóc chết?"

Lâm Thiên Nam trừng mắt một cái: "Trời, đừng có lải nhải như ông già nhà tôi, tôi hỏi cậu, cho tôi cổ phần như thế nào?" Chính hắn rõ ràng ý tứ của Lục Duệ, sở dĩ kêu mình đi qua, không ngoại trừ là xử lý chuyện này, bất quá hắn cũng rất tò mò, bạn bè của Lục Duệ rốt cục làm sinh ý gì, dĩ nhiên làm cho đối phương vận dụng lực lượng đối phó mấy người thương nhân bên ngoài.

Đưa ra ngón tay của mình, Lục Duệ nhàn nhạt nói: "Bốn phần! Lợi nhuận của công ty anh có thể có bốn phần thu nhập. Bất quá, anh phải phụ trách đỡ tất cả người quấy rối!"

Đập đập cái miệng, Lâm Thiên Nam hì hì cười: "Xem ra sinh ý của bạn cậu rất lợi hại, dĩ nhiên cần đến bốn phần lợi nhuận mới có thể bãi bình đối phương."

Lục Duệ nhẹ nhàng gật đầu, bên kia sắc mặt của Lâm Thiên Nam thoáng cái trở nên khó nhìn, vừa định nói chợt nghe đến Lục Duệ nói: "Đầu tư hai

https://thuviensach.vn

mươi triệu, đại khái trong vòng một năm, có thể tăng gấp đôi, hoặc là nhiều hơn."

Lâm Thiên Nam ngạc nhiên, không thể tin được nhìn Lục Duệ nói: "Cậu, cậu không phải nói giỡn?"

Lục Duệ nhìn hắn một cái, âm thanh bình tĩnh như là đang nói một chuyện không quan hệ với mình, "Nếu như không phải như vậy, anh cho rằng vì sao có thể đưa người kinh thành tới? Dù sao bạn của tôi chỉ bất quá là người làm ăn bình thường mà thôi."

Dừng một chút, Lục Duệ lại nói tiếp: "Trước mặc kệ này, anh đi tỉnh N có thể đối phó không? Đừng để mình bị cuốn vào!"

"Bà ngoại!"

Lâm Thiên Nam trừng mắt một cái, chửi ầm lên lên. Trong ánh mắt lộ ra thần tình phẫn nộ cùng với biểu tình có chút vặn vẹo của hắn tựa như tại thời khắc này chứng minh bất mãn với phẫn hận của người đàn ông này đối với lời nói của Lục Duệ vừa rồi nhìn qua là quan tâm trên thực tế là hơi có chút khinh thường.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Bí Thư Mới

Chỉ thấy Lâm Thiên Nam trừng hai mắt của mình, nhìn Lục Duệ nói: "Tôi nói, cậu đừng giống ông già nhà tôi, thế nào, khinh thường tôi? Cảm thấy tôi không thể hoàn thành chuyện này?"

Lục Duệ gật đầu, không nói chuyện.

Sắc mặt của Lâm Thiên Nam thoáng cái trở nên có chút xấu hổ, tàn bạo nói: "Không phải là tỉnh N sao? Cậu chờ đi, tôi tới đó sẽ đem chuyện tình làm thỏa đáng cho cậu, hừ!"

Lục Duệ nhìn hình dạng lòng tin mười phần của hắn, không khỏi có chút kinh ngạc: "Anh thật sự có biện pháp? Tôi không phải sợ anh làm không được, tôi là sợ anh lỡ như xảy ra chuyện gì, tôi không biết ăn nói sao Với Lâm bí thư."

Lâm Thiên Nam vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Lục Duệ, không ngờ rằng người này dĩ nhiên nghĩ nhiều như vậy.

"Cậu thật đúng là nhân tài! Yên tâm đi, dượng tôi gần đây điều đến tỉnh N, cùng lắm thì tôi nhờ người của bộ đội, khẳng định giúp cậu đem chuyện tình bãi bình." Lâm Thiên Nam lắc đầu, nói: "Tôi còn tưởng rằng cậu thông minh, thì ra cũng có chổ không ngờ."

Lục Duệ cười ha ha, nếu Lâm Thiên Nam có chổ dựa như vậy, vậy có thể đi ngang tại tỉnh N, dù sao địa vị của quân đội tại Hoa Hạ vẫn là rất cao. Hơn nữa từ trước đến nay là không để ý tới chính trị, thế nhưng chỉ cần chuyện có quân đội nhúng tay, cũng sẽ lui một bước.

https://thuviensach.vn

Ngồi xe của Lâm Thiên Nam đi tới quán rượu thị trấn Thuận An, hai người gọi rượu, thẳng thắn ngồi xuống nói chuyện phiếm. Không phải Lục Duệ xoi mói, thật sự là trấn Hạ Gia không có gì để dạo, chỉ có ba hai tiệm cơm, mời người ăn đều không được. Tại đại sảnh, Lâm Thiên Nam lại tái phát bệnh cũ, thấy một người phục vụ lớn lên đẹp, cứ đòi bạn bè với người ta, còn kém chút vì cái này mà đánh nhau, nếu không có Lục Duệ ngăn, hơn nữa thân thể của hắn quả thật không phải để đánh nhau ẩu đả, phỏng chừng hắn sẽ đem chuyện tình ầm ĩ lớn.

Lục Duệ cứ như vậy lẳng lặng nhìn hắn, loạng choạng ly rượu trong tay của mình, đầu óc hắn bỗng nhiên toát ra một ý nghĩ kỳ lạ, mặc dù có chút thái quá, thế nhưng nếu như thật sự có thể làm thành công, tuyệt đối là một tài phú không cách nào bằng được.

"Lâm đại thiếu gia, anh thật muốn buôn bán?"

"Lời vô ích! Nếu không tôi phí sức với cậu làm gì hả?" Lâm Thiên Nam vô thức hồi đáp, thấy ánh mắt bình tĩnh của Lục Duệ, lại bất đắc dĩ cúi đầu, cùng một con gà trống thất bại, nhẹ nhàng gật đầu nói: "Tôi biết tính tình của mình, đi con đường làm quan trên cơ bản không có năng lực gì, ngoại trừ kinh thương, tôi nghĩ không ra lối đi. Tôi cũng không thể giống như đám ngu ngốc trong kinh thành, đần độn sống qua cả đời."

Lục Duệ gật đầu, nhìn Lâm Thiên Nam nói: "Tới tỉnh N đem chuyện tình làm tốt, quay đầu lại tôi an bài chuyện này cho anh, cam đoan cho anh sau này nằm mơ sẽ cười tỉnh."

Lâm Thiên Nam hơi có chút nghi hoặc nhìn Lục Duệ: "Ý của cậu là, chuyện của tỉnh N là vì số tiền đầu tiên?"

Sắc mặt của Lục Duệ rất nghiêm túc, trầm giọng nói: "Không tồi, anh nhớ kỹ, đất ở tỉnh N, nếu như đối phương ra giá vượt lên năm trăm triệu,

https://thuviensach.vn

anh cứ bán cho hắn. Chúng ta không quan tâm đến chút tiền nhỏ ấy. Hiểu sao?"

Lâm Thiên Nam há to miệng, không thể tin được nhìn Lục Duệ, hắn không nghĩ ra bất quá là miếng đất mua hai mươi triệu, dĩ nhiên muốn bán trên năm trăm triệu! Nhưng lại là vẻ chẳng đáng, biểu tình như đối phương đã chiếm tiện nghi. Trấn định tâm tình của mình một chút, Lâm Thiên Nam hỏi: "Cậu thật xác định?"

Lục Duệ cười ha ha: " Một chỗ nghèo như vậy, nếu như không có lợi ích gì, anh cảm thấy đại thiếu gia của kinh thành sẽ phí tâm đi qua sao?"

Vỗ bắp đùi của mình, Lâm Thiên Nam không chút do dự nói: "Cậu yên tâm đi, tôi cái này đi qua, khẳng định đem chuyện tình làm đẹp, tuyệt đối sẽ không cho bạn bè cậu chịu khổ." Trong lúc vô tình, hắn và Lục Duệ cũng không có nhắc tới vì sao tin tức như vậy để Lục Duệ biết, có đôi khi, bí mật cũng là bí mật, mặc dù là bạn bè cũng phải có bí mật.

Trước khi đi, Lục Duệ lại một lần nữa nói cho Lâm Thiên Nam: "Chuyện xong cho tôi biết, tôi sẽ cung cấp bước tiếp theo của kế hoạch cho các người, phải tránh không nên ham chút lợi nhỏ, nếu không tôi tuyệt đối sẽ không nói cho anh làm sao biến thành phú ông hàng tỉ." Lời này nói rất nghiêm túc, Lâm Thiên Nam thận trọng gật đầu, rốt cuộc đem lời của Lục Duệ nói nghe tiến vào trong lòng.

Về tới ký túc xá, Lục Duệ cầm lấy một phần văn kiện, đây là kế hoạch khai phá của thành phố gần thiết lập khu vực khai thác mỏ núi Thanh Vân, trấn Hạ Gia hiện tại, ngoại trừ bí thư đảng ủy còn chưa có chính thức tiền nhiệm, các thường ủy khác đều đã vào chỗ, Lục Duệ biết, đợi ngày mai bí thư đảng ủy mới đi nhậm chức, một trận đánh cờ mới sẽ triển khai giữa mình cùng vị bí thư mới này.

... . . .

https://thuviensach.vn

... . . .

Phòng họp chính phủ trấn Hạ Gia, thường ủy huyện ủy, bộ trưởng tổ chức Phí Lực Dân ngồi xuống, tại bên trái chính là lão bí thư Hạ Tụ Bảo, mà khiến cho mọi người dưới đài chủ tịch cảm thấy ngoài ý muốn chính là, phía tay phải của Phí Lực Dân, cũng một người nữ tuổi thanh xuân.

"Ồ!" Dưới đài chủ tịch có không ít người đều tiến hành điều chỉnh công tác, cũng đều biết rõ tin đồn lão bí thư gần điều nhiệm trong huyện, thế nhưng thấy được cô gái ngồi ở bên cạnh của Phí bộ trưởng, vẫn là không nhịn được nghị luận lên.

Không cần nhiều lời, người lúc này ngồi ở vị trí kia, lại là ở dưới trường hợp như vậy, vậy khẳng định là bí thư đảng ủy mới tới.

Không ngờ rằng, dĩ nhiên là một người nữ!

Lục Duệ ngồi ở bên cạnh của Hạ Tụ Bảo, con mắt hơi nheo lại, dùng dư quang quan sát cô gái kia một chút, dù là hắn kiếp trước cũng gặp qua không ít mỹ nữ, cũng không khỏi âm thầm tán thưởng một tiếng: "Đẹp!"

Vị bí thư đảng ủy mới tới này, dung mạo đương nhiên là không phản đối, khuôn mặt tinh xảo trang nhã, phối với lớp trang điểm không tính là đậm, cùng với bộ trang phục màu đen, một cổ khí tức khôn khéo giỏi giang làm cho người ta không khỏi hai mắt sáng ngời. Quan trọng nhất là, tuy rằng là một thân chức nghiệp trang, thế nhưng lại cũng không che giấu vóc người đẹp của cô ấy, eo nhỏ nhắn một tay có thể ôm hết, bộ ngực sữa sinh động, mông tròn vểnh cao. Không thể không nói, phụ nữ như vậy có thể câu dẫn ra một tia thương tiếc trong lòng của bất kỳ người đàn ông nào.

Chỉ bất quá, vị bí thư mới này xem ra cũng không phải một người tính tình rất tốt, lúc này biểu tình nghiêm túc trên mặt đang nhắc nhở người chung quanh, cô ấy cũng không phải một người dễ ở chung.

https://thuviensach.vn

Hội nghị do phó trưởng trấn Hạ Quốc Thành chủ trì, gã cầm lấy micro ho khan một chút, nhìn toàn bộ phòng họp, đợi ánh mắt mọi người đều tụ tập trên người của mình, toàn bộ phòng họp cũng không có âm thanh, lúc này mới chậm rãi nói: "Sau đây, mời thường ủy huyện ủy, huyện ủy bộ trưởng tổ chức Phí Lực Dân đồng chí tuyên bố quyết định của huyện ủy."

Nương theo một trận tiếng vỗ tay, huyện ủy bộ trưởng tổ chức Phí Lực Dân nhẹ nhàng lấy tay vẫy vẫy một chút, ý bảo mọi người an tĩnh, cầm lấy văn kiện bổ nhiệm trong tay, không nhanh không chậm nói: "Trải qua thảo luận của huyện ủy quyết định, bổ nhiệm Trình Nghi đồng chí làm ủy viên đảng ủy, thường ủy, bí thư đảng ủy trấn Hạ Gia. Mặt khác, Hạ Tụ Bảo đồng chí không đảm nhiệm ủy viên đảng ủy, thường ủy, bí thư đảng ủy chức trấn Hạ Gia, có bổ nhiệm khác. Bổ nhiệm Lục Duệ đồng chí đảm nhiệm chính phủ ủy viên đảng ủy, thường ủy, phó bí thư trấn Hạ Gia, đồng thời đề danh đề cử trưởng trấn."

Mặc dù sớm biết mình sẽ được đề bạt, thế nhưng mãi cho đến lúc này, Lục Duệ mới xác định, mình rốt cục dùng một năm thời gian, trở thành cán bộ cấp khoa hàng thật giá thật.

Hội nghị rất nhanh kết thúc, dù sao bộ trưởng tổ chức huyện ủy cũng có công tác, lần này chỉ là đưa Trình Nghi đến tiền nhiệm, ông ta còn muốn mang theo Hạ Tụ Bảo đi thị trấn đưa tin.

Tiễn đám người Phí Lực Dân, Lục Duệ đang muốn trở về đi, chợt nghe Trình Nghi đứng ở chính giữa nói: "Lục trưởng trấn, chúng ta mở một cuộc họp thường uỷ đi, tôi vừa lúc cũng làm quen các đồng chí một chút."

Lục Duệ trong lòng hơi có chút kỳ quái, vị nữ bí thư này vừa tiền nhiệm liền mời dự họp cuộc họp thường uỷ, không phải là muốn rèn sắt khi còn nóng, một phen lập uy sao?

...

https://thuviensach.vn

...

Vẫn là phòng họp đó, bất quá lần này Trình Nghi đã ngồi ở vị trí trung gian, Lục Duệ, Hạ Quốc Thành và thành viên đảng uỷ đều ngồi ở bên cạnh của cô ấy, nhiệm vụ hạch tâm của cuộc họp thường uỷ lần này là khiến cho vị bí thư mới này làm quen các đồng chí một chút.

Thứ hai Trình Nghi dù sao cũng là mới đến, không biết tình trạng phân công của các thường ủy hiện tại, cho nên các thành viên đảng uỷ phải đem một phần công tác mình phân công quản lý làm một chút báo cáo với bí thư, tuy rằng không biết vị bí thư mới này rốt cục có bàn tính gì, thế nhưng Lục Duệ cũng không quyết định tìm hiểu, dù sao mình là người đứng thứ hai, đối phương chỉ cần không làm chuyện thái quá, hắn tuyệt đối sẽ phối hợp công tác của người đứng đầu.

Công tác chính trị đảng của hương trấn đơn giản hơn rất nhiều so sánh với khu huyện, công tác của toàn bộ trấn đương nhiên là chính pháp, tài chính, quản lý xí nghiệp, nông nghiệp, trị an, văn hóa giáo dục những cái này. Nói chung công tác ổn định và phát triển đều là công tác quan trọng. Cái khác như là vũ trang, trưng binh đều không quan trọng. Mà lãnh đạo phân công quản lý công tác quan trọng đương nhiên được xếp trước mà quyền nói chuyện cũng lớn hơn.

Hơn nữa lúc này gần bắt đầu khai phá núi Thanh Vân, cho nên trấn Hạ Gia hiện tại ngoại trừ Trình Nghi và Lục Duệ hai người phụ trách đảng chính, phía sau cũng là phó bí thư Triệu Thành Đống chủ quản chính pháp và nhân sự, phó hương trưởng Mã Hướng Đông chủ quản công tác khai phá và an toàn của núi Thanh Vân, phó hương trưởng kiêm phó bí thư Hạ Quốc Thành chủ quản nông nghiệp, tài chính. Phó hương trưởng Hạ Quốc Lệ chủ quản tổng hợp trị an, phó bí thư Bạch Đông Minh chủ quản văn hóa giáo dụcc, vệ sinh. Phó hương trưởng Vu Đông chủ quản tuyên truyền. Về phần phó hương trưởng Thái Hiểu Hà, hiện tại là chủ quản công tác sinh hoạt

https://thuviensach.vn

Trình Nghi chau mày, trong lòng âm thầm một trận bất mãn, cái trấn Hạ Gia này chỗ không lớn, quan viên thật ra không ít, kể cả trưởng trấn Lục Duệ ở bên trong, dĩ nhiên tổng cộng có sáu phó bí thư, từ trên danh sách thường ủy, phó hương trưởng cũng có năm. Hèn chi nhiều năm như vậy vẫn phát triển không được, cán bộ đều quen đẩy qua đẩy lại, làm gì có tâm tư đặt ở trên công tác.

Thật ra cô ấy thật đúng là oan uổng mọi người, dù sao rất nhiều người của phương diện này cũng đều là tin tức phát hiện mỏ đất hiếm sau khi truyền ra ngoài mới được xếp đến đây, nhất là Bạch Đông Minh và Vu Đông, đến bây giờ còn chưa có đem công tác phân công quản lý của mình hoàn toàn nắm giữ, dù sao ngày đi tới trấn Hạ Gia cũng không phải rất dài, rất nhiều chuyện và công tác đều chưa kịp triển khai.

Lục Duệ thấy hình dạng của Trình Nghi, chỉ biết cô ấy có thể suy nghĩ nhiều, bất quá hiện tại không phải lúc vạch trần, dù sao trước nhiều người như vậy, không thể khiến cho bí thư sượng mặt. Cười cười, Lục Duệ mở miệng nói: "Bí thư, ngài nói vài câu đi?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Hạng Trang Múa Kiếm

Trong đảng uỷ thành viên trấn Hạ Gia hiện tại, tuổi tác của Lục Duệ là nhỏ nhất, chỉ có hai mươi ba tuổi, thứ hai dĩ nhiên là tân nhậm bí thư đảng ủy Trình Nghi, chỉ có hai mươi lăm tuổi. Sắp xếp tổ chức như vậy, mặc dù đặt ở toàn bộ thành phố Dương Minh chỉ sợ cũng là có một không hai.

Lục Duệ thật ra không quan tâm đến Trình Nghi thấy mình thế nào, bất quá dù sao hai người phải ở cùng một chỗ hợp tác rất lâu, nếu như mình để lại cho đối phương ấn tượng quá cứng đầu, vậy đối với công tác khai triển sau này sợ rằng sẽ có ảnh hưởng không tốt. Suy nghĩ một chút, Lục Duệ nói khẽ với Trình Nghi: "Bí thư, bằng không trước khiến cho mọi người tự giới thiệu một chút?"

Trình Nghi cảm thụ được khí tức của Lục Duệ ở bên tai mình, nội tâm không khỏi có chút hoảng loạn lên, trước khi đến trấn Hạ Gia báo danh, cô ấy cũng đã nghe nói qua tên của Lục Duệ, bất quá khi đó đối với cái tên này vẫn là nửa khen nửa chê, cái gì không tôn trọng lãnh đạo chủ quản, công khai khiến cho lãnh đạo mất mặt các loại. Cho nên Trình Nghi còn chưa tới trấn Hạ Gia tiền nhiệm nếu như nói có cái nhận thức gì đối với trấn Hạ Gia, đó chính là nơi này có một người trưởng trấn không nghe lời, mà người này gần trở thành bộ hạ của mình.

Thế nhưng sau khi đi tới trấn Hạ Gia, Trình Nghi đã có chút ngoài ý muốn, trước không nói thái độ làm người của Lục Duệ ra sao, chỉ là ấn tượng đầu tiên, cũng là cái loại người ôn hòa, không cường thế. Trình Nghi nhìn Lục Duệ thỉnh thoảng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, thậm chí đoán rằng người nọ không phải sinh viên vừa tốt nghiệp.

https://thuviensach.vn

Dưới sự giới thiệu của lão bí thư Hạ Tụ Bảo, Trình bí thư mới biết được người trẻ tuổi kia thì ra là người hợp tác cũng là loại nhìn qua có chút bình tĩnh làm cho người ta không thể tránh được. Không biết vì sao, nhìn khuôn mặt tựa như vĩnh viễn đều là nụ cười, Trình Nghi trong lòng có chút bồn chồn, trên mặt cũng hơi nóng lên. Cho nên lúc Lục Duệ thấp giọng thì thầm một trận bên tai cô ấy, Trình Nghi vội vàng gật đầu, rất sợ Lục Duệ lại tiếp tục nói.

Nghe người phía dưới đều tự giới thiệu tình huống công tác của mình, đương nhiên, cả đám đều chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu, Trình Nghi vẫn nghe ra một ít môn đạo, dù sao cô ấy có thể ngồi vào vị trí này, không có khả năng một chút thứ bên trong quan trường đều không hiểu, nhìn thoáng qua Lục Duệ vẻ mặt mỉm cười như trước, cô ấy bỗng nhiên toát ra một suy nghĩ, nhớ tới đề nghị mà cậu cho mình, cô ấy không khỏi nở nụ cười.

"Có một tình huống muốn thông báo với mọi người một chút, Tiền chủ nhiệm phòng làm việc huyện ủy đặc biệt gọi điện thoại đến đây, nói trấn Hạ Gia chúng ta có người trở ngại bên khai phá mua đất thổ địa, đem bên khai phá đuổi ra bên ngoài, người của đồn công an không ngăn lại ngược lại còn tiến hành bao che đối với hành vi như vậy. Chuyện này chúng ta ngày hôm nay có phải là nên nghị luận một chút?" Chủ quản chính pháp phó bí thư Triệu Thành Đống là từ thành phố điều tới, cho tới nay đều không có phát ra âm thanh gì tại cuộc họp thường ủy, lại không ngờ rằng tại ngày đầu tiên bí thư mới tiền nhiệm, thì tung một quả bom như thế.

Gã ta vừa nói xong, sắc mặt của Mã Hướng Đông cùng Hạ Quốc Thành lập tức trở nên khó coi, bởi vì hai công này tác đều là bọn họ phụ trách, lúc này Triệu Thành Đống nói ra, nói rõ là muốn tại trước mặt bí thư mới phủ đầu hai người. Quả nhiên, sau đó Bạch Đông Minh và Cao Hồng lập tức lên tiếng, mục đích đều là muốn đem chuyện này xử lý nghiêm túc, chỉ bất

https://thuviensach.vn

quá khiến cho Lục Duệ hơi có chút ngoài ý muốn chính là, Thái Hiểu Hà dĩ nhiên cũng biểu thị tán thành ý kiến của Triệu Thành Đống.

Lục Duệ âm thầm cười nhạt, xem ra mấy người này là dự định đoàn kết, dự định lợi dụng bí thư mới không biết tình huống, kiếm chút lợi ích, thuận tiện cũng khiến cho bí thư mới biết lực lượng của bọn họ, dù sao mới đến của Trình Nghi không có thế lực gì, phái bản địa ở đây chỉ sợ là mục tiêu tốt nhất của bọn họ. Bất quá Lục Duệ đối với những người này đều là xem thường, cho rằng mượn hơi một ít người, là có thể đủ làm mưa làm gió, cũng không nhìn hiện tại là lúc nào.

Trình Nghi càng không ngốc, cô ấy nhìn quét biểu tình của mọi người trong phòng một chút, âm thầm gật đầu. Xem ra trong trấn Hạ Gia hẳn là chia làm hai thế lực, một đám người với Lục Duệ dẫn đầu, sợ rằng Mã Hướng Đông, Hạ Quốc Thành bọn họ là vì hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, nhóm người này hẳn cũng là của lão bí thư Hạ Tụ Bảo về phần đám người Triệu Thành Đống, Bạch Đông Minh còn lại, hẳn là cũng như mình sau này mới đến trấn Hạ Gia, nhóm người này hẳn là tới hái đào, người đứng phía sau cũng đều tự khác biệt. Tình huống bên trong tuy rằng còn không rõ ràng lắm, bất quá xem ra hẳn là không phái chuẩn bị mượn lực lượng bí thư của mình để chèn ép phái bản địa.

Toàn bộ thường ủy của cuộc họp thường uỷ đều đã có ý kiến, chỉ có Lục Duệ và Trình Nghi hai vị lãnh đạo chủ quản này không nói gì, trong con mắt của Triệu Thành Đống hiện lên một tia tiếu ý, làm bộ cung kính nói với Lục Duệ: "Lục trưởng trấn, chuyện này ngài thấy thế nào?"

Lục Duệ không có phản ứng gã, mà là nghiêng đầu nói với Trình Nghi: "Trình bí thư, ngài xem?"

Trình Nghi nhìn Lục Duệ chuyển hướng qua mình xin chỉ thị, trong lòng hơi thoả mãn, đối với tư thế tôn trọng lãnh đạo của hắn rất là cao hứng, dù sao mình tuy rằng không biết tình huống, nhưng lại là người lãnh đạo cao

https://thuviensach.vn

nhất trên danh nghĩa của trấn Hạ Gia, cái trợ thủ này vẫn là không tồi, rất có nhãn lực.

Đây là suy nghĩ trong đầu của Trình Nghi, lại không biết rằng Lục Duệ là cố ý.

"Tra! Chuyện này phải tra! Chiêu thương dẫn tư là công tác chủ yếu trong trấn lúc này, tuyệt đối không thể bị bất luận kẻ nào phá hư." Trình Nghi lời lẽ chính nghĩa nói.

Triệu Thành Đống biểu tình trên mặt không có thay đổi, thế nhưng trong lòng lại vui như nở hoa, xem ra bí thư mới này cũng là một ả ngu, mình chỉ hơi kích một chút, cô ấy liền chủ động chống lại tên họ Lục. Lúc này nhìn người đứng đầu đấu cùng người đứng thứ hai thật là náo nhiệt. Gã hít sâu một hơi, chuẩn bị đem lửa phóng lớn hơn nữa.

Thế nhưng không đợi gã há mồm nói, chợt nghe thấy Trình Nghi nói tiếp: "Bất quá, trong công tác hiện tại của chúng ta cũng tồn tại rất nhiều chổ không đủ, nghe nói trước đó một thời gian còn xảy ra chuyện giả ngoại thương, hơn nữa mọi người cũng biết, tôi vừa đến nơi đây, đối với tình huống cũng không lý giải. Lão tổ tông nói rất hay, không có điều tra thì không quyền lên tiếng, tôi thấy như vậy đi, chuyện này giao cho Thành Đống đồng chí và Quốc Thành đồng chí phụ trách điều tra đi, Hướng Đông đồng chí hiệp trợ bọn họ, dù sao các người là lãnh đạo chủ quản, lý giải đối với tình huống cũng nhiều hơn một ít. Mọi người xem thế nào?"

Bí thư đã quyết định, người khác nói cái gì cũng không được. Lục Duệ nhìn thoáng qua Triệu Thành Đống, nhàn nhạt nói: "Bí thư nếu nói như vậy, vậy Thành Đống bí thư cũng chú ý nhiều."

Nói xong, Lục Duệ nói năng có khí phách nói: "Mặc kệ liên lụy đến người nào, nhất định phải nghiêm tra rõ ràng. Bất quá lúc điều tra, phải căn cứ nguyên tắc công bình công chính, không thể tại lúc chuyện tình không

https://thuviensach.vn

có hoàn toàn biết rõ ràng, khiến cho đồng chí của chúng ta chịu ủy khuất, cụ thể tôi không nói nhiều, hy vọng mọi người nhớ kỹ, hiện tại trấn Hạ Gia cũng là một hộp châu báu, có rất nhiều người muốn tranh giành, vì lợi ích, đám thương nhân cái thủ đoạn gì đều có thể dùng ra."

Lông mi nhíu lại, Lục Duệ lạnh lùng nói: "Về chuyện khai phá núi Thanh Vân, không chỉ có là lãnh đạo huyện ủy quan tâm, lãnh đạo của thị ủy thậm chí tỉnh ủy đều quan tâm, nếu như vị đồng chí nào tồn tại tư tâm trong công tác, có lỗi với tín nhiệm của quần chúng nhân dân, cũng đừng trách họ Lục tôi không lưu tình."

Nói xong, Lục Duệ nhìn thoáng qua mọi người, liền không nói nữa.

Hắn đã thấy ra, Trình Nghi vừa rồi an bài rất thú vị, đám người Triệu Thành Đống không rõ ràng ý đồ của cô ấy, ngay cả biết cũng có vài người phải hoảng sợ, dù sao chuyện này Triệu Thành Đống dẫn ra, nói rõ là muốn tìm ra vấn đề giữa chuyện tình, Trình Nghi làm như vậy, rất có khả năng là muốn đem ngọn lửa đầu tiên của quan mới tiền nhiệm đốt ra trong chuyện này.

Bất quá Lục Duệ không có lưu ý, hắn đã nhìn ra, Trình Nghi hắn là đã lăn lộn rất lâu trong cơ quan, trên người tự nhiên mang theo khí tức trong cơ quan, luôn luôn thích đi ngay ngồi thẳng trong công tác, lại không nghĩ tới công tác bên trong cơ sở, cân đối có đôi khi cũng có ý nghĩa thỏa hiệp.

Hội nghị tiếp tục, Lục Duệ khiến cho Hạ Quốc Lệ tìm người an bài cho Trình Nghi một ký túc xá, nhìn sắc trời cũng không sớm, mọi người đều tự tán đi.

Vừa trở lại ký túc xá, Lục Duệ còn chưa kịp ăn cơm chiều, Hạ Quốc Thành cùng Mã Hướng Đông hai người dắt tay nhau tới chơi.

Lão bí thư Hạ Tụ Bảo trước khi đi, từng có một lần dặn dò Hạ Quốc Thành, cụ thể nói cái gì Lục Duệ cũng không biết, thế nhưng từ lần kia, Hạ

https://thuviensach.vn

Quốc Thành đối với mình ngược lại là càng thêm tôn trọng, tựa như lại nhớ tới lúc hai người ở chung. Hơn nữa chuyện ngày hôm nay trên cuộc họp thường ủy, về tình về lý gã đều phải tới gặp Lục Duệ.

"Trưởng trấn, xem ra Triệu Thành Đống là muốn tìm việc!"

Vừa ngồi xuống, Mã Hướng Đông bưng ly trà Lục Duệ đưa cho mình, đi thẳng vào vấn đề nói.

Lục Duệ khoát khoát tay, nhìn thoáng qua bên ngoài thản nhiên nói: "Đừng nói như vậy, Thành Đống đồng chí cũng là vì công tác mà, dù sao ông ta là bí thư phân công quản lý chính pháp."

Mã Hướng Đông là một người tính tình nóng nảy, bằng không cũng sẽ không đánh Hạ Quốc Thành khi biết được gã này mật báo cho Tất Vân Đào. Từ trong miệng lão bí thư, gã biết mình có thể lên vị trí phó cục trưởng cục công an, hoàn toàn là bởi vì quan hệ sau đó của Lục Duệ, một mình một người đi tới ký túc xá của Lục Duệ, cũng không nói cái gì khác, chỉ nói một câu: "Sau này tôi cũng là súng của ngài, chỉ đâu bắn đó" . Nói xong xoay người đi, khiến cho Lục Duệ nhìn hoài không hiểu.

Sự tình hôm nay cho dù là kẻ ngu cũng nhìn ra được Triệu Thành Đống là lai giả bất thiện, Mã Hướng Đông thấy Lục Duệ cái dạng này, không khỏi la lên: "Trưởng trấn, ngài thật đúng là nghĩ Triệu Thành Đống làthứ tốt hả? Tôi nghe nói, thằng cháu trai này vừa tới không được vài ngày, thì mang theo người muốn đi mua đất trong Trần gia trang của núi Thanh Vân, kết quả bị tên nhóc Trần Tứ Hải đuổi trở về, lúc này mới cáo trạng trên cuộc họp thường uỷ!"

Lục Duệ nhướng mày, nhìn thoáng qua Hạ Quốc Thành một mực yên lặng không lên tiếng nói: "Hạ bí thư, anh thấy thế nào?"

Hạ Quốc Thành hít một hơi điếu thuốc lá trong miệng thật sâu, nhìn Lục Duệ nói: "Triệu Thành Đống không là vấn đề, chính hắn cái mông không

https://thuviensach.vn

sạch sẽ, có tôi cùng lão Mã nhìn chằm chằm, gã tra cũng không được gì, tôi cũng là lo lắng. . ." Nói xong, ông ta chần chờ một chút, thấy Lục Duệ không nói gì, mới nói tiếp: "Tôi cũng là lo lắng Trình bí thư chỗ đó. . . Dù sao cô ấy vừa tới trấn Hạ Gia, rất nhiều chuyện cũng không lý giải." Ông không có tiếp tục nói xong, Hạ Quốc Thành tin tưởng, dựa vào ý nghĩ của Lục Duệ hẳn là đã rõ ràng ý của mình.

Lục Duệ gật đầu, trầm giọng nói: "Xem ra muốn gõ gõ vài người."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Vỗ Bàn Nổi Nóng

Lục Duệ cùng Mã Hướng Đông và Hạ Quốc Thành lại nói chuyện phiếm vài câu, đơn giản là dặn hai người lúc điều tra chú ý phương pháp công tác, không nên để cho người khác nắm đuôi, dù sao hiện tại con mắt của mọi người đều chăm chú vào trấn Hạ Gia miếng thịt mỡ này, hận không thể một hơi cắn sạch. Mã Hướng Đông đương nhiên là vỗ ngực cam đoan, ngược lại là Hạ Quốc Thành hơi có chút lo lắng.

"Trưởng trấn, cậu nói bọn họ vì sao muốn đem chuyện mua đất lấy ra nói? Chuyện này nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ, then là xem chúng ta xử lý như thế nào." Hạ Quốc Thành lúc gần đi ra, cau mày nói.

Lục Duệ cười ha ha, vỗ vỗ bờ vai của ông ta, cười nói: "Bọn họ đây là làm tư thái, phải biết rằng theo núi Thanh Vân khai phá, trấn Hạ Gia chúng ta ở đây biến thành một khối bảo địa, sợ rằng sau này sẽ là tấc đất tấc vàng, tự nhiên có nhiều đại nhân vật muốn thừa cơ hội này kiếm lớn một chút. Mà có vài người trong nhóm chúng ta, rất rõ ràng chính là lính hầu của bọn họ, tính toán thật tốt, hắc hắc!"

Hạ Quốc Thành cũng không phải ngu ngốc, rất nhanh rõ ràng ý tứ của Lục Duệ, cười lạnh hắc hắc một tiếng nói: "Muốn cướp đồ ăn trong miệng chúng ta, nghĩ thật đẹp!"

Lục Duệ khoát khoát tay, thấp giọng nói: "Lần này sau khi xuống dưới, đem tin tức chúng ta ở đây gần khai phá lộ ra, nói cho mấy người muốn bán đất, đẩy giá cao lên. Về phần giá cả, cứ theo giá nhà của trung tâm thành phố."

https://thuviensach.vn

Dừng một chút, Lục Duệ còn nói thêm: "Cái kia, anh biết giá nhà của khu vực thành thị là bao nhiêu không? Ba ngàn một mét vuông!"

con mắt của Hạ Quốc Thành trừng to ra, không dám tin tưởng nhìn Lục Duệ nói: "Trưởng trấn, cái này, cái này có phải là hơi ác không?"

Lục Duệ vung tay lên, "Ác cái gì? Tôi cam đoan với anh, không được ba năm, giá nhà của trấn Hạ Gia chúng ta sẽ còn cao hơn so với cái này nữa!"

Mang theo biểu tình nửa ngờ nửa tin, Hạ Quốc Thành cáo từ rời đi.

... ...

... ...

Thời gian rất nhanh trôi qua ba ngày, dưới đề nghị của Hạ Quốc Thành, chính phủ trấn Hạ Gia lại một lần nữa mời dự họp hội nghị đảng uỷ, hạch tâm đương nhiên là thảo luận về chuyện buôn bán đất. Lục Duệ sớm đi tới phòng họp, nhìn thoáng qua Vu Đông đang ở bên trong lật tới lật lui văn kiện, không nói gì.

Mấy ngày nay sớm đã có người báo cáo với hắn, Vu Đông cùng Trình bí thư mới tới đi lại rất gần, Trình Nghi bí thư đảng ủy vừa tiền nhiệm, cũng không có người có thể tín nhiệm, có người đầu nhập vào tự nhiên tiếp nhận rất nhanh, Lục Duệ thậm chí nghe nói, Vu Đông mang theo Trình Nghi hầu như đi khắp thôn phía dưới, thôn dân phía dưới phản ánh rất không tồi. Đối với cái này hắn chỉ cười nhạt, cho rằng tùy tiện xuống phía dưới một chút là có thể khiến cho quần chúng nhớ kỹ sao, vậy còn cần quan viên làm cái gì?

Triệu Thành Đống cùng Hạ Quốc Thành phụ trách điều tra chuyện bán đất lần này, gã cầm một phần báo cáo hùng hồn đọc trên hội nghị, không ngoài dự đoán là thôn ủy Trần gia trang không để ý đại cục cải cách mở ra, không coi trọng đối với chiêu thương dẫn tư, cổ động thậm chí dung túng

https://thuviensach.vn

quần chúng tiến hành ép giá đối với yêu cầu mua đất của bên khai phá, từ trong lời nói Lục Duệ nhìn ra được gã ta rất đắc ý, xem ra hẳn là thôn ủy Trần gia trang hoặc là quần chúng có người thừa nhận chuyện ép giá. Quả nhiên, gã vừa dứt lời, Bạch Đông Minh và Thái Hiểu Hà nhảy ra, đối với cái báo cáo này là mạnh mẽ phê bình, còn có xu thế đem đầu mâu thẳng chỉ Hạ Quốc Thành và Mã Hướng Đông.

Bạch Đông Minh nhảy ra cũng không sao, Thái Hiểu Hà vừa nói làm lông mày của Lục Duệ chăm chú nhíu chặt, cô ấy là người của trấn Hạ Gia, lão bí thư trước khi đi cũng đem cô ấy tính là phe phái bản địa, lại không ngờ rằng Triệu Thành Đống vừa đến trấn Hạ Gia không bao lâu, Thái Hiểu Hà liền nhảy qua dựa, liên tục hai lần trên hội nghị đảng uỷ công khai làm trái lại Lục Duệ bên này, nhất là lý giải của cô ấy đối với tình huống của rất nhiều làng phía dưới trấn Hạ Gia tương đối nhiều, nói ra khiến cho Lục Duệ liên tục cau mày.

"Trần gia trang từ trước đã dân phong bưu hãn, thế nhưng tin tức cũng rất bế tắc, nếu như không có cao nhân chỉ điểm, cả đời này hầu như ngay cả thị trấn cũng không có đi qua sao có thể biết ép giá cao như vậy? Khẳng định là có vài lãnh đạo cán bộ của chúng ta tiết lộ tin tức cho bọn họ."

Nói xong câu đó, Thái Hiểu Hà nhìn thoáng qua Lục Duệ bất động thanh sắc, có chút đắc chí nói: "Có vài đồng chí, thật sự là quá không có tính tổ chức kỷ luật, sao có thể tùy tiện đem kế hoạch khai phá của chính phủ tiết lộ ra ngoài!"

Lục Duệ lông mi nhíu chặt, không ngờ rằng cô ấy dĩ nhiên đem trọng tâm câu chuyện đến trên người mình, mụ này xem ra là dựa vào Triệu Thành Đống người kia đã có chút đắc ý vênh váo, tuy rằng nghe đồn Triệu Thành Đống là em họ của thị trưởng Triệu Tự Cường, thế nhưng huyện quan không bằng huyện quản, Thái Hiểu Hà cô trường hợp này công khai chỉ trích người đứng thứ hai trong trấn, cái này đã có chút quá phận. Lục Duệ nhìn bí thư đảng ủy Trình Nghi sắc mặt đồng dạng nhục nhã một chút,

https://thuviensach.vn

lại chậm rãi cúi đầu, không nói gì. Mặc kệ thế nào, cái này coi như cũng là hội nghị công tác đầu tiên của bí thư đảng ủy, Lục Duệ không muốn khiến cho Trình Nghi bí thư cho rằng mình là một trợ thủ kiêu ngạo ương ngạnh.

Trình Nghi tuy rằng không nói gì, bất quá mặt cười lại âm trầm xuống, mặc kệ thế nào, cô ấy đều là người đứng đầu trấn Hạ Gia hiện tại, cho dù là phê bình Lục Duệ cũng phải do chính một bí thư đảng ủy tới phê bình, Thái Hiểu Hà lúc này nhảy ra là có ý gì!

Thái Hiểu Hà lại không có cái giác ngộ kia, thấy cả hai người đều không nói lời nào, cô ấy tựa như rất cao hứng, lại nhìn lướt qua Lục Duệ, nâng chung trà lên uống một ngụm: "Về chuyện này, tôi đề nghị tiến hành xử phạt đối với thôn ủy Trần gia trang, đồng thời điều chỉnh nhóm lãnh đạo của bọn họ, mặt khác trong trấn cũng cần phái người xuống dưới tuyên truyền một chút, nói cho quần chúng, có người tới mua đất thì bán cho người ta, bằng không giữ lại phần đất ấy, bọn họ còn có thể làm gì?"

Lục Duệ nhìn Triệu Thành Đống, lại nhìn Bạch Đông Minh một chút, phát hiện bọn họ tuy rằng không nói gì, thế nhưng lại gật đầu đối với ý kiến của Thái Hiểu Hà, hắn có chút không nhịn được, đang chuẩn bị mở miệng răn dạy Thái Hiểu Hà, lại không ngờ rằng Vu Đông dẫn đầu nói: " Ý kiến của Hiểu hà đồng chí tôi không đồng ý, tuy rằng tôi không phải lãnh đạo phân công quản lý cái này, thế nhưng tôi cũng có chút ý kiến. Tuy rằng giá đất của trấn Hạ Gia chúng ta hiện tại rất thấp, thế nhưng đừng quên, thành phố đang chuẩn bị khai phá tài nguyên khoáng sản trên núi Thanh Vân của trấn Hạ Gia. Nói cách khác tại tương lai không lâu, chúng tôi ở đây sẽ biến thành khu vực khai thác mỏ. Nếu là như thế, vậy tôi cảm thấy chúng ta cần phải đem cái tình huống này thông báo quần chúng phía dưới, để tránh cho sau này quấy rầy quy hoạch của chính quyền thành phố."

Triệu Thành Đống lông mày căng lại, trong lòng khó chịu, trong lòng nói Vu Đông cậu bất quá là dựa vào quan hệ của Tăng Văn ủy ban kỷ luật thành phố mới chạy đến đây, cụp đuôi đối đãi cũng phải, lúc này nhảy ra là

https://thuviensach.vn

có ý gì? Không phải là cậu còn muốn khoa tay múa chân với chuyện của chúng tôi sao? Nhìn thoáng qua Lục Duệ và Trình Nghi mặt không biểu tình không nói lời nào, Triệu Thành Đống trong lòng đột nhiên có một trận hốt hoảng, dù sao hai người kia mới là người nắm quyền trên thực tế của trấn Hạ Gia, mình trên mặt mũi phải tôn trọng hai người trẻ tuổi này.

Nghĩ tới đây, gã nhịn xuống, nghiêng đầu nói với Lục Duệ và Trình Nghi: "Lục trưởng trấn, Trình bí thư, hai ngài thấy thế nào?"

Lúc nói gã cũng có giở trò một chút, gọi trước là Lục trưởng trấn, cuối cùng mới nói Trình bí thư. Phải biết rằng Trình Nghi mới là người đứng đầu, muốn nói cũng phải nói tên của cô ấy trước. Ánh mắt chuyển động, Triệu Thành Đống âm thầm cười nói: "Lão tử cho các người ngáng chân trước rồi nói sau."

Đối với thủ đoạn nhỏ của gã, Lục Duệ đã lập tức phát hiện, hừ lạnh một tiếng, thầm mắng một câu cáo già. Lục Duệ mỉm cười nhìn về phía Trình Nghi nói: "Bí thư, vậy tôi cũng xin dẫn gạch nhử ngọc, ngài là lãnh đạo, tự nhiên phải lên tiếng làm tổng kết."

Hắn vừa nói như thế, một tia không hài lòng vừa mọc lên trong lòng của Trình Nghi ngược lại biến mất, dù sao Lục Duệ nói đã rất rõ ràng, bản thân ấy hắn chỉ là gạch để nhử, còn ngọc tự nhiên cũng là Trình Nghi lên tiếng làm tổng kết, nghĩ tới đây, Trình Nghi nhìn thoáng qua Triệu Thành Đống, âm thầm nhớ kỹ ngày hôm nay.

Lục Duệ thanh thanh tiếng nói, nhìn quét mọi người, mỉm cười nói: "Cụ thể xử phạt như thế nào trước không vội, chúng ta nói một chút về chuyện bán đất đi. Theo tôi được biết, từ trước tới nay, trấn Hạ Gia chúng tôi bởi vì chỗ hẻo lánh, hoặc là nói tin tức bế tắc, căn bản là không ai đến đây mua nhà mở tiệm, thậm chí sở đất đai trên trấn ngoại trừ xử lý vài việc buôn bán đất của dân địa phương, căn bản là đã gần mười năm không có người bên ngoài đến trấn Hạ Gia chúng ta mua đất."

https://thuviensach.vn

Dừng một chút, Lục Duệ hừ một tiếng, lạnh lùng nói: "Như vậy tôi rất tò mò, vì sao những người gọi là ngoại thương khai phá bên ngoài này, trong mười năm cũng không đến nhìn đất đai trong trấn Hạ Gia, mà ngay lúc trấn Hạ Gia truyền ra tin muốn khai phá, bọn họ giống như cá mập ngửi thấy được mùi tranh nhau chạy đến muốn mua đất của trấn Hạ Gia chúng ta? Còn nói cái gì muốn chúng ta giữ gìn lợi ích bên khai phá, không nên đem giá đất tăng lên? Vậy là bảo hộ địa phương cái gì hả! Muốn tôi nói, đó là nhảm nhí! Nhảm con mẹ nó nhí!"

Tâm tình của Lục Duệ kích động lên, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thái Hiểu Hà vừa rồi nói chuyện: "Thái Hiểu Hà đồng chí, tôi muốn hỏi cô một chút, cô ở tại trấn Hạ Gia bao nhiêu năm? Làm quan bao nhiêu năm?"

Toàn bộ người trong phòng, bao gồm Trình Nghi đều bị lửa giận thình lình xảy ra của Lục Duệ làm cho kinh sợ, nghe được câu hỏi của Lục Duệ, Thái Hiểu Hà vô thức đáp: "Tám năm."

"Tám năm, tốt! Thời gian không ngắn. Tôi muốn hỏi cô một chút, cô có biết quần chúng phía dưới sinh sống như thế nào qua ngày hay không?" Lục Duệ mở to con mắt, lạnh lùng nhìn Thái Hiểu Hà, không đợi cô ấy trả lời thì nói tiếp: "Tôi tới nói cho cô biết, ngay tại Trần gia trang, toàn bộ làng ba trăm người, ngay cả một cái TV cũng không có. Toàn bộ thôn thu nhập cả năm cộng lại cùng một chỗ không đủ năm trăm ngàn, thậm chí còn có người đều đã năm mươi tuổi, ngay cả bệnh viện chưa từng đi qua. Ngay tại năm ngoái, một người già trong Trần gia trang, mắc bệnh nặng, bởi vì không có tiền đi bệnh viện, cho nên phải ở nhà hơn một tháng, chịu đau đến chết!"

Nhìn Thái Hiểu Hà xanh cả mặt, Lục Duệ cũng nữa không nhịn được lửa giận của mình, vỗ bàn quát to: "Tôi hỏi cô một chút, sinh hoạt như vậy, quần chúng như vậy, cô dựa vào cái gì muốn để cho bọn họ đem đất đai gần biến thành tấc đất tấc vàng bán của mình bán cho đám cho này thương nhân lòng dạ hiểm độc nghe tin lập tức hành động, chuẩn bị kiểm tiện nghi?"

https://thuviensach.vn

Nheo con mắt lại, âm thanh của Lục Duệ mang theo một cổ sát khí: "Hoặc là nói, trong đội ngũ lãnh đạo cán bộ của chúng ta, lương tâm của vài người lẽ nào đã bị chó tha đi mất rồi sao?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Thôn Dân Gây Sự

Sắc mặt của Lục Duệ dần dần xanh đen, nhìn chằm chằm mặt của Thái Hiểu Hà, không bởi vì cô ấy là nữ đồng chí mà chừa một chút mặt mũi cho đối phương, lạnh lùng nói: "Trấn Hạ Gia chúng ta hiện tại đối mặt cái dạng tình trạng gì, tin tưởng rất nhiều đồng chí đang ngồi đều biết rõ, đạo lý kỳ ngộ cùng mạo hiểm cùng tồn tại tin tưởng chư vị cũng đều biết rõ, chỉ là bởi vì sai lầm lơ đãng giữa chúng ta, lợi ích mà quần chúng vốn nên có được đã bị người có dụng tâm kín đáo cướp đoạt. Đến lúc đó, mười mấy người chúng ta ở đây còn mặt mũi gì đi gặp hương thân phụ lão của trấn Hạ Gia, lẽ nào không sợ đi ra bị người chỉ vào mặt chửi má nó sao? Thái phó hương trưởng, cô nói đi?"

Sắc mặt của Thái Hiểu Hà trong nháy mắt trở nên mất tự nhiên lên, cô ấy không ngờ rằng phản ứng của Lục Duệ dĩ nhiên mạnh mẽ như vậy, tựa như lời nói vừa rồi của mình chạm đến điểm mấu chốt của hắn, dĩ nhiên không lưu tình ở trước mặt đông đảo thường ủy quát lớn mình, lời nói vừa rồi không chỉ trực tiếp phủ định ý kiến vừa rồi của mình, thậm chí còn có ý chất vấn mình. Lúc này cô ấy mới biết được tầm quan trọng của quyền lợi, Lục Duệ thân là người đứng thứ hai công khai quát tháo mình, còn cô ấy là một phó hương trưởng sắp sau chỉ có thể nén giận, dù sao thân là thuộc hạ, đối nghịch với cấp trên cũng không phải chuyện tốt gì.

Không chỉ có là Thái Hiểu Hà, ngay cả Triệu Thành Đống và Bạch Đông Minh mới vừa rồi hùng hổ lúc này cũng ngậm miệng lại, hình dạng như đang ngồi trên đống than. Ai không biết tên nhóc Lục Duệ này là một thằng trẻ trâu, căn bản không hiểu khéo léo, lúc này mặc cho ai đều nhìn ra người

https://thuviensach.vn

này là thật sự nổi giận, lúc này nếu như mạnh mẽ ra mặt trêu chọc hắn, không chừng thằng nhãi này sẽ nói ra cái gì càng khó nghe hơn.

Vu Đông lại âm thầm lau mồ hôi, may mắn mình vừa rồi không có nói lung tung, trước khi đi tới trấn Hạ Gia nhậm chức, hắn gọi điện thoại cho lãnh đạo cũ của mình là bí thư ủy ban kỷ luật thành phố Tằng Văn, Tằng Văn là lãnh đạo cũ của Vu Đông, lúc Tằng Văn còn làm bí thư ủy ban kỷ luật huyện, Vu Đông đã từng làm thư ký cho ông ta một thời gian, lần này có thể từ huyện khác điều đến trấn Hạ Gia, cũng là ít nhiều nhờ Tằng Văn hỗ trợ. Trong điện thoại, Tằng Văn ám chỉ qua Vu Đông, quan trọng nhất là theo sát bước tiến của bí thư đảng ủy, dù sao vị bí thư đảng ủy tân nhậm Trình Nghi này cùng lãnh đạo cũ của Tằng Văn có quan hệ rất sâu.

Thế nhưng, Tằng Văn cũng dặn Vu Đông rằng: "Không nên trêu chọc trưởng trấn họ Lục kia, nếu như Trình bí thư cùng Lục trưởng trấn phát sinh xung đột, vậy giữ trung lập. Bằng không thần tiên đánh nhau, tao ương khẳng định là tiểu quỷ."

Nói đến nước này, Vu Đông nếu không rõ ràng chuyện gì vậy hắn đúng là heo. Ăn nằm trong cơ quan nhà nước nhiều như vậy năm, hắn đã sớm có một bộ triết học đối đãi của mình, càng học được sát ngôn quan sắc, trải qua Tằng Văn nhắc nhở, hắn rất nhanh rõ ràng hai vị bí thư và trưởng trấn của trấn Hạ Gia ở trên đều có người, cho nên Vu Đông ở trấn Hạ Gia thẳng thắn không giúp hai bên, mấy ngày trước qua lại gần cùng bí thư cũng là vì khiến cho cô ấy nhanh chóng quen thuộc tình huống trong trấn, dù sao lãnh đạo cũ của mình từng có chỉ thị.

Ngay từ đầu cuộc họp thường uỷ ngày hôm nay, Vu Đông cảm giác được không thích hợp, lúc này mới dẫn đầu nói thay Lục Duệ, lại không ngờ rằng Lục Duệ thật sự nổi nóng khi Thái Hiểu Hà phát biểu ý kiến, xem ra là tức giận không nhẹ, bằng không dựa theo tính tình của hắn, hắn là cũng chỉ tức giận nhưng không làm quá, không có khả năng một chút mặt mũi cũng không cho.

https://thuviensach.vn

Người chịu rung động lớn nhất chính là Trình Nghi, vị bí thư đảng ủy này chớp chớp đôi mắt xinh đẹp của mình, hai tròng mắt như làn thu thủy nhìn chằm chằm Lục Duệ, tựa như cũng không thèm để ý đến khẩu bất trạch ngôn của hắn, mà là quan tâm hỏi: "Lục trưởng trấn, cậu nói Trần gia trang thật sự có trắc trở như vậy?"

Lục Duệ thấy cô ấy không có tức giận, ngược lại có chút ngượng ngùng, thở dài một hơi nói: "Trình bí thư, không dối gạt ngài, lúc tôi nghe nói, cũng có chút không thể tin được, dù sao tôi cũng là người lớn lên tại thành phố lớn, có thế nào cũng không tin Hoa Hạ chúng ta bây giờ còn có chổ như vậy. Thế nhưng, thế nhưng. . ."

Nói xong, Lục Duệ dần dần có chút kích động lên, con mắt đều đã ươn ướt, nhìn tách trà trước mặt mình nói: "Nhưng vẫn đều không ngờ rằng, ở thời đại này còn có người sẽ vì vài túi lương thực đem con gái hơn mười tuổi của mình gả cho một gã quang côn gần bốn mươi tuổi, chỉ vì, vì mùa xuân có thể có hạt giống."

Dần dần, Lục Duệ cũng nói không được nữa, hắn nhớ tới lúc mình đến Trần gia trang thăm viếng nghe được chuyện này, nhớ tới cô gái nếu như không phải mình trùng hợp gặp gỡ sẽ gả cho người ngoài núi ấy, nước mắt không nhịn được rơi xuống.

"Các đồng chí, chúng ta mất mặt! Thật sự, mất mặt!" Lục Duệ đã nói không ra lời, nói đi nói lại cũng là nói "Mất mặt", tất cả mọi người biết ý tứ của hắn, thân là quan viên tại nhiệm, bên dưới khu vực của mình có chuyện như vậy phát sinh, là một loại sỉ nhục tuyệt đối.

Thái Hiểu Hà cũng nữa nói không ra lời, ngay cả Triệu Thành Đống và Bạch Đông Minh cũng có chút rung động, bọn họ cũng không phải kẻ ngu, biểu hiện vừa rồi của Lục Duệ đã cho thấy chuyện này khẳng định là thật, nếu như lúc này mình nhảy ra nói cái gì mà bán đất mua đất, vậy trong

https://thuviensach.vn

cuộc họp thường uỷ này chỉ sợ sẽ thành cái đích cho mọi người chỉ trích, không thấy được ngay cả bí thư đảng ủy Trình Nghi đều lau nước mắt sao?

Trình Nghi cũng không ngờ rằng Lục Duệ dĩ nhiên sẽ nói ra chuyện như vậy, cô ấy từ nhỏ sinh sống tại thành phố lớn hầu như là lớn lên trong mật ngọt, tuy rằng đã trải qua một ít biến cố trong sinh hoạt, thế nhưng tối thiểu là áo cơm không lo, cô ấy không cách nào tưởng tượng được chuyện mà Lục Duệ nói, thế nhưng có thể khiến cho một người thanh niên hơn hai mươi tuổi ở trước mặt mọi người bởi vì tâm tình kích động mà rơi nước mắt, không khỏi khiến cho cô ấy không tin.

Chau mày, không hài lòng nhìn thoáng qua Thái Hiểu Hà, Trình Nghi trấn định tâm tình của mình một chút rồi chậm rãi nói: "Chuyện này xác định như thế, mời Quốc Thành đồng chí phụ trách, yêu cầu sở đất đai tiến hành quản chế nghiêm ngặt đối với việc buôn bán đất của toàn bộ trấn, đối với đất đai trong tay của quần chúng, sắp tới tổ chức sẽ triển khai đo đạc, đồng thời tranh thủ quyền sử dụng đất. Còn có, tăng mạnh tuyên truyền, khiến cho quần chúng biết trấn Hạ Gia chúng ta gần phát sinh thay đổi, trán cho bị người lừa còn tưởng rằng mình buôn bán kiếm lời."

Nói xong, sắc mặt của Trình Nghi trầm xuống tới: "Nếu như tôi biết người nào dám trợ giúp những thương nhân khai phá lòng dạ hiểm độc với giá thấp mua đất của quần chúng trong trấn, đừng trách tôi lột mũ của người đó!"

Tan họp xong, Lục Duệ đi tới bên cạnh Vu Đông, cho hắn một khuôn mặt tươi cười, thấp giọng nói: "Cảm ơn."

Vu Đông tựa như đối với thái độ của Lục Duệ cũng rất thoả mãn, gật đầu cười nói: "Không đáng nhắc đến, mấy ngày nay tôi muốn xuống nông thôn, có thời gian chúng ta uống một ly."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ gật đầu, đối với loại thiện ý đưa tới cửa này hắn đương nhiên là vui lòng nhận.

Đưa tay nhìn đồng hồ đeo tay một chút, hắn phỏng chừng thời gian không khác biệt lắm, Lâm Thiên Nam tên nhóc kia nếu như kịp thời gian, lúc này hắn là đã tới tỉnh N, cũng không biết chuyện tình làm như thế nào rồi, tuy rằng tin tưởng thực lực của hắn, thế nhưng Lục Duệ đối với tên làm việc có chút xúc động này vẫn là có chút lo lắng, đang muốn gọi điện thoại, Trình Nghi đi tới bên cạnh hắn, sắc mặt có chút nghiêm túc nói,

"Trưởng trấn, có thời gian không?"

Lục Duệ sửng sốt, bất quá vẫn là rất nhanh hồi đáp: "Trình bí thư có việc?"

Trình Nghi gật đầu, cau mày nói: "Muốn nói chuyện cùng trưởng trấn."

Lục Duệ như có suy nghĩ nhìn thoáng qua con mắt có chút sưng đỏ của Trình Nghi, gật đầu đáp ứng nói: "Đi phòng làm việc của ngài."

Hai người rất nhanh đi tới phòng làm việc bí thư, Trình Nghi rót một ly trà cho Lục Duệ, ngồi ở phía sau bàn làm việc nói: "Trưởng trấn đối với công tác sắp tới của trấn thấy thế nào?"

Lục Duệ nhướng mày nói: " Ý của bí thư là?" Hắn có chút không giải thích được đối với câu hỏi của Trình Nghi, dù sao lúc này mặc dù có chút vấn đề, thế nhưng tiền cảnh phát triển của trấn Hạ Gia ở đây, không được một tháng, thị ủy sẽ đưa ra kế hoạch khai phá khu vực khai thác mỏ của trấn Hạ Gia, căn bản không cần lo lắng vấn đề khác. Lúc này Trình Nghi nhắc tới công tác trong trấn với mình là có ý gì đây? Lẽ nào cô ấy muốn điều chỉnh phân công của thường ủy?

Thấy dáng vẻ của hắn, Trình Nghi mỉm cười: "Là như thế này, Lục trưởng trấn cảm thấy phát triển của trấn Hạ Gia chúng ta chỉ dựa vào khai

https://thuviensach.vn

thác tài nguyên có thể sao?"

Lục Duệ do dự một chút, không nói gì, chỉ là yên lặng uống nước trà, trong đầu lại nhanh chóng suy nghĩ lời Trình Nghi nói. Rốt cuộc bí thư mới đến này có gì chủ ý? Hắn tuy rằng không biết lai lịch của đối phương, thế nhưng có thể khiến cho đám đại lão của thành phố cam tâm đem vị trí này nhường ra, đã cho thấy bối cảnh phía sau của người này không cạn, rất có khả năng là người của đại gia tộc, hiện tại hắn là tới mạ vàng rèn đúc. Lục Duệ thật ra sợ nhất cũng là người như thế, bởi vì bọn họ không có kinh nghiệm công tác, xuống cơ sở căn bản là đi chơi, thích khoa tay múa chân. Bất quá bây giờ xem ra vị Trình bí thư này tạm thời còn chưa có cái bệnh kia.

"Bí thư có chỉ thị gì mời nói, tôi nhất định làm theo." Suy nghĩ một chút, Lục Duệ vẫn là dùng một loại trả lời cực kỳ công thức hoá nói với Trình Nghi.

Trình Nghi nhìn Lục Duệ thật sâu, nói tiếp: "Nghe nói rất nhiều quần chúng trong thôn của trấn Hạ Gia đều lên núi thu thập thổ sản vùng núi?"

Lục Duệ gật đầu nói: "Cái này thật ra là thật sự, tôi mấy ngày trước còn gặp phải mấy người nông dân đi huyện bán cái này."

"Cậu cảm thấy chúng ta bán sỉ thổ sản vùng núi thế nào?"

Nhìn hình dạng có chút khó hiểu của Lục Duệ, Trình Nghi chậm rãi nói.

Nghe Trình Nghi nói, Lục Duệ thoáng cái ngây ngẩn cả người, hắn không ngờ rằng Trình Nghi muốn bàn chuyện này với mình, thoáng do dự một chút, Lục Duệ chậm rãi nói: " Ý của bí thư là, chúng ta không chỉ muốn phát triển khai phá khu mỏ của trấn Hạ Gia, còn muốn làm nông nghiệp?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng vậy!" Trình Nghi liên tục gật đầu, nói với Lục Duệ: "Cậu nghĩ lại xem, khai thác mỏ cũng sẽ có lúc kết thúc, chúng ta không thể đem toàn bộ hy vọng đặt ở những tài nguyên này. Mấy ngày nay tôi thăm viếng mấy làng, phát hiện trấn chúng ta rất nhiều chỗ đều có người thu thập thổ sản vùng núi, bất quá bọn họ bán cho trong huyện với giá cả rất thấp, thấp hơn giá cả của những thương nhân bán ra. Cho nên tôi mới nghĩ đến, chính phủ chúng ta có thể đứng ra giải quyết vấn đề này?"

Lục Duệ nghe được Trình Nghi nói như vậy, mới rõ ràng thì ra vị bí thư mới này là dự định phát triển nông nghiệp đặc sản, cúi đầu lo lắng nửa ngày, Lục Duệ mới nói: "Chỉ là, bí thư có nghĩ tới không, chúng ta làm sao đem những sản phẩm này tiêu thụ ra ngoài? Con đường là vua, không có con đường tiêu thụ, chúng tôi sẽ không có biện pháp."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Phiền Phức Tìm Đến Cửa

Trình Nghi nhìn Lục Duệ, khẽ gật đầu, cô ấy tự nhiên rõ ràng lời của Lục Duệ nói là có ý gì, dù sao chủ ý mình nghĩ đến đúng là không tồi, thế nhưng muốn thực hiện, vẫn là có độ khó nhất định, chỉ là vấn đề vận tải và tiêu thụ, cũng đủ đau đầu.

Cau mày suy nghĩ một chút, Trình Nghi nói: " Vấn đề tiêu thụ tôi thật ra có thể nghĩ biện pháp, nhà tôi tại tỉnh thành, có mấy người trưởng bối hẳn là có thể giúp đỡ."

Cô ấy vừa nói như thế, trong lòng của Lục Duệ khẽ động, xem ra vị này quả nhiên là con cháu của một vị lão đại trong tỉnh thành, bằng không cũng sẽ không nói ra lời có nắm chắc như thế. Hắn gật đầu, nói với Trình Nghi: " Chuyện vận tải thật ra cũng dễ giải quyết, chúng ta có thể chờ một chút, trước tiên liên hệ được con đường tiêu thụ, đợi được khai thác khu vực mỏ khai phá, thành phố khẳng định sẽ ra ngân sách tu sửa đường đi, đến lúc đó, chúng ta có thể nương cơ hội này, đem thổ sản vùng núi ra tiêu thụ."

Trình Nghi nhoẻn miệng cười, dường như một đóa hoa đỏ tươi nở rộ, Lục Duệ hơi một thất thần, bên tai truyền đến âm thanh của Trình Nghi nói: "Lục trưởng trấn, Lục trưởng trấn. . ."

"A, hả?" Lục Duệ có chút hoảng loạn ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Trình Nghi có chút kỳ quái, "Bí thư, có chuyện gì sao?"

Trình Nghi lắc đầu, thân thiết nói: "Cậu khó chịu sao? Nếu không mau chân đi bác sĩ?"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ lắc lắc đầu óc của mình, xua tay nói: "Tôi không sao, vừa rồi đang suy nghĩ chuyện tình, thất thần, xin lỗi."

Trình Nghi lúc này mới yên lòng, chậm rãi nói: "Nếu như vậy, vậy tôi mấy ngày nay dành thời gian quay về tỉnh thành chuẩn bị chuyện này một chút, trong trấn phiền phức cậu."

Biến sắc, lập tức lại bất động thanh sắc gật đầu, Lục Duệ nói: "Bí thư yên tâm, có chuyện gì tôi sẽ giữ liên hệ với ngài."

Nhìn biểu tình nghiêm túc của hắn, Trình Nghi cười khúc khích ra tiếng, cười dài nhìn Lục Duệ: "Giữ liên hệ? Cậu biết liên hệ tôi như thế nào sao?"

"Cái này. . ." Lục Duệ thoáng cái chần chờ, hắn chỉ là nói có lệ mà thôi, bản thân thật sự không biết liên hệ với Trình Nghi như thế nào, dù sao thời gian nhận thức của hai người cũng không dài, thậm chí ngay cả địa chỉ của đối phương cũng không biết, càng không nói liên hệ điện thoại. Lục Duệ ngoại trừ biết vị bí thư mới này là người ở ngoài tỉnh thành, cái khác hoàn toàn không biết gì cả.

Hơi xấu hổ cười cười, Lục Duệ nhìn Trình Nghi xinh đẹp, bất đắc dĩ lắc đầu, "Bí thư, ngài cũng đừng đem tôi ra làm trò cười."

Hai người lại hàn huyên một ít việc khác, Trình Nghi đem số điện thoại nói cho Lục Duệ, lúc này mới cho hắn rời đi.

"Người kia, thật sự là một người đàn ông rất thú vị." Nhìn bóng lưng rời đi của Lục Duệ, Trình Nghi thì thào lẩm bẩm. Không thể phủ nhận, một phen tình chân ý thiết của Lục Duệ trên cuộc họp thường ủy, khiến cho những phụ nữ thiên tính ở mẫu tính chiếm đại đa số rất có hảo cảm, mặc dù là Trình Nghi chức nghiệp nữ tính, đối với một người đàn ông thiện lương, cũng có cảm giác tốt hơn. Chỉ bất quá khiến cho Trình Nghi có một ít tò mò chính là, Lục Duệ người như vậy, rốt cục vì sao lại là một trẻ trâu khiến cho thủ trưởng đau đầu?

https://thuviensach.vn

Trước khi đi tới trấn Hạ Gia, cô ấy đã sớm nghe nói về vị trưởng trấn ương ngạnh này, có người nói ngay cả bí thư huyện uỷ đều bị hắn làm cho sượng mặt.

Trình Nghi thật sự có một ít tò mò, lần này mình tạm giữ chức rèn đúc, rốt cục sẽ có nhiều tao ngộ.

... . . .

... . . .

Khách sạn Hồng Kỳ trong thành phố Tư Đa Ngạc của tỉnh N coi như là khách sạn xa hoa nhất của cả khu,trang thiết bị tinh mỹ trong sảnh lớn và kiến trúc tráng lệ đều hiển lộ ra một cổ khí thế bức người, bất quá Hồ Hiểu Kiều lúc này đang ở cửa khách sạn không có tâm tình quản những cái này, từ lúc gọi điện thoại cho Lục Duệ đã ba ngày, ngay tại vừa rồi cô ấy nhận được điện thoại của một người tự xưng là bạn của Lục Duệ người gọi tới, khiến cho mình ở cửa chờ hắn, xuất phát từ tín nhiệm đối với Lục Duệ, Hồ Hiểu Kiều mới rời khỏi căn phòng mình ở ba ngày không dám rời đi một bước.

Một Audi màu đen không bắt mắt chậm rãi chạy đến đây, Hồ Hiểu Kiều biến sắc, không đợi cô ấy nói, thì thấy trên xe đi xuống tới hai người đàn ông thần sắc nghiêm trọng, tại phía sau của, bọn họ một người trẻ tuổi hơn hai mươi đang xuống xe, chàng trai này tối đa không quá hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, tuy rằng ăn mặc rất bình thường, bất quá theo kinh nghiệm lăn lộn nhiều năm của Hồ Hiểu Kiều mà xem, người này khẳng định xuất thân rất tốt, không thấy được hai người đàn ông thần sắc hung hãn một trái một phải canh giữ ở bên cạnh hắn sao?

Tại Hoa Hạ cái địa phương này, người có thể mang bảo tiêu tư nhân, không có một ai là đơn giản.

https://thuviensach.vn

Một tiếng chuông điện thoại vang lên, Hồ Hiểu Kiều hoảng loạn tiếp, lại không ngờ rằng đối phương trực tiếp cắt đứt.

Đang lúc kỳ quái, một âm thanh truyền đến: "Cô là Hồ Hiểu Kiều?"

Hồ Hiểu Kiều ngẩng đầu nhìn, nhất thời ngây ngẩn cả người, dĩ nhiên là người trẻ tuổi khí thế bất phàm kia.

Có chút đờ đẫn gật đầu, không đợi cô ấy nói, người tuổi trẻ nhàn nhạt nói: "Tôi là Lâm Thiên Nam, bạn bè của Lục Duệ."

Nói xong, cũng không quản Hồ Hiểu Kiều có nguyện ý hay không, cau mày nói: "Đi tìm người trước đi, nếu không tên kia lại gọi điện thoại giục tôi, như quỷ đòi mạng vậy."

Vừa trong miệng oán giận, vừa tự mình đi qua chiếc Audi.

Hồ Hiểu Kiều ngây người một chút, bất quá nghe được tên của Lục Duệ, cô ấy thật ra yên lòng, dù sao ở đây còn chưa có người biết quan hệ của Lý Chí Cường cùng Lục Duệ, như vậy xem ra người trẻ tuổi lai lịch không rõ này thật sự là bạn bè của Lục Duệ, chỉ là không biết Lục Duệ từ địa phương nào tìm tới người này, cũng không biết có thể đối phó đám nha nội môn từ kinh thành tới hay không, mắt thấy sẽ đến kỳ hạn cuối cùng đối phương quy định, Hồ Hiểu Kiều không chút nghi ngờ nếu như mình không đem đất chuyển nhượng cho bọn họ, những người đó sẽ làm ra chuyện điên cuồng gì.

Xe Audi chậm rãi chạy trên đường, Lâm Thiên Nam nhìn Hồ Hiểu Kiều có chút sợ hãi mình, nhíu mày nói: "Sao? Mấy ngày nay có người gây phiền phức cho cô?"

Hồ Hiểu Kiều vội vã lắc đầu, lo lắng nói: "Đối phương cho tôi ba ngày thời gian, ngày hôm nay là kỳ hạn cuối cùng, tôi sợ Chí Cường bọn họ. . ."

https://thuviensach.vn

Lâm Thiên Nam gật đầu, lẩm bẩm: "Chí Cường, hắn là tên nhóc của Lục Duệ? Được rồi, Lục Duệ gọi điện thoại cho cô rồi chứ, sau này chúng ta cũng là đồng bọn hợp tác."

Hồ Hiểu Kiều thở phào một cái, lúc Lục Duệ gọi điện thoại cho cô ấy cũng đã nói, Lâm Thiên Nam sau này sẽ trở thành thành viên của công ty, phụ trách công tác đối ngoại, cho nên nghe Lâm Thiên Nam nói thật ra không có gì ngoài ý muốn, mà là rất nhanh gật đầu nói: "Ừa, sau này tôi gọi anh là Lâm quản lý."

Thấy dáng vẻ khẩn trương của cô ấy, Lâm Thiên Nam cười ha ha, khoát khoát tay nói: "Cô yên tâm, không vấn đề gì, tôi muốn nhìn một chút, là thằng chết tiệt không có mắt nào ở kinh thành dám giành sinh ý của lão tử, không cắt đứt một chân của hắn, tôi đều có lỗi với tổ tông của hắn!"

Có chút sợ hãi nhìn thoáng qua Lâm Thiên Nam, Hồ Hiểu Kiều không nghĩ ra Lục Duệ từ nơi nào tìm tới một người như thế, bất quá vừa rồi trong lúc vô tình nhìn thấy một món đồ từ bên hông của hai người ngồi ở phía trước, lại khiến cho cô ấy bỗng nhiên có lòng tinh đối với người trẻ tuổi có chút bừa bãi này, dù sao có thể khiến cho bảo tiêu mang theo súng, thân phận đương nhiên là rất rõ ràng.

Xe rất nhanh đến cửa một quán rượu, Lâm Thiên Nam nhìn thoáng qua quán rượu phồn hoa này, hừ lạnh một tiếng, nói với Hồ Hiểu Kiều: "Cũng là ở đây?"

Hồ Hiểu Kiều sắc mặt có chút trắng bệch, gật đầu nói: "Đúng vậy, đối phương nói khiến cho tôi mang theo đồ tới nơi này."

Trong lỗ mũi phát ra một tiếng hừ lạnh, Lâm Thiên Nam nói với một người bên cạnh: "Hồng ca, chuẩn bị xong chưa?"

Người đàn ông được gọi là Hồng ca im lặng gật đầu, trả lời: "Đã an bài được rồi, dùng danh nghĩa huấn luyện dã ngoại kêu một liên đội đến, canh

https://thuviensach.vn

giữ xung quanh, tùy thời đợi lệnh."

Lâm Thiên Nam ừ một tiếng, dẫn đầu đi vào đại sảnh của quán rượu, vừa đi vừa nói với Hồ Hiểu Kiều: "Một hồi chỉ ra cho tôi, mang theo người xông đến chỗ các người bắt người là thằng cháu trai nào, tôi đáp ứng Lục Duệ, trừng trị đám cháu trai này."

(Lục Duệ tại trấn Hạ Gia bỗng nhiên hắt xì một cái, "Là ai đang rủa mình?")

Tuy rằng hoài nghi Lục Duệ có nói qua như vậy hay không, thế nhưng thấy tư thế của Lâm Thiên Nam, Hồ Hiểu Kiều vẫn là rất biết điều ngậm miệng lại, vị này nói rõ cũng là gây sự, nếu ai chọc hắn coi như tự xui xẻo.

Đoàn người rất nhanh tiến vào sảnh lớn, còn đi chưa được mấy bước thì có người bắt đầu ngăn cản.

Một người đàn ông khoảng chừng ba mươi tuổi bước nhanh đi tới, quan sát Lâm Thiên Nam, tựa hồ là chiếc Audi dừng ở bên ngoài nổi lên tác dụng, thái độ của người này không tồi, rất lễ phép nói: "Xin lỗi, tiên sinh mời trở về đi, khách sạn này đã được ông chủ chúng tôi bao."

Lâm Thiên Nam cười tà tà, vẻ mặt chế nhạo nhìn người đối diện, nhàn nhạt nói: "Tôi là đại biểu Lý Chí Cường tiên sinh tới, các người không phải muốn chuyển nhượng đất sao?"

Người đàn ông nghe hắn nói như thế, thần sắc đột nhiên biến đổi, nhìn thoáng qua Hồ Hiểu Kiều phía sau của Lâm Thiên Nam, hừ một tiếng, đi tới bên cạnh bắt đầu gọi điện thoại.

Không được ba phút, người đàn ông quay đầu lại một lần nữa đi tới trước mặt Lâm Thiên Nam nói: "Ông chủ ở trên chờ các người."

Nói xong, xoay người rời đi, tại xa xa cảnh giới nhìn mọi người.

https://thuviensach.vn

Hồ Hiểu Kiều một trận hoảng loạn, thế nhưng nhìn Lâm Thiên Nam phía trước hình dạng không sao cả, chuẩn bị lên lầu.

Thế nhưng không ngờ rằng Lâm Thiên Nam lại không dự định đi lên, hừ lạnh một tiếng nói: "Lão tử lớn như vậy, ngoại trừ lão gia tử không thể chọc, thật đúng là không sợ ai?"

Nói xong, đi tới trước quầy bán, chụp lấy một cái ghế kim loại đặt ở đó, hung hăng vung lên, đem người đàn ông đang ngây ngẩn cả người đập một cái té ngã, sau đó cười ha ha nói: "Nói cho thằng chủ của mày biết, tới đập bãi, ngày hôm nay đại gia tao chính là muốn đem nơi này đập!"

Mấy người vạm vỡ đứng ở cách đó không xa vừa nhìn có người gây sự, đều lập tức vọt đến đây, thế nhưng không đợi đến trước mặt Lâm Thiên Nam, đã bị hai người đàn ông mặc đồ đen không biết lúc nào tiến lên đánh ngã xuống đất, thấy hai người hạ thủ xong những người đó liền kêu thảm thiết, tuyệt đối không phải giả, đã có người ba không đứng dậy.

Có tâm phúc của ông chủ thấy vậy, vội vã chạy đi thông báo, cầm lấy điện thoại nói: "Ông chủ, không tốt, có người quấy rối!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Uy Phong Của Lâm Thiên Nam

Trong một phòng trên tầng cao nhất của quán rượu, một đám người có nam lẫn nữ đang ngồi nhậu với nhau, một người trung niên ngồi ở bên cạnh cầm lấy điện thoại nghe xong, sắc mặt đột nhiên biến đổi, chậm rãi đến một người sắc mặt âm u lạnh lẽo bên cạnh, thấp giọng nói: "Tề thiếu gia, ả đàn bà họ Hồ dẫn người tới đập bãi."

Người được xưng là Tề thiếu gia lúc này chính ôm một cô gái trang điểm rất đậm cười đùa, nghe được đàn ông trung niên nói xong liền nhướng mày, lạnh lùng nói: "Thế nào? Ả đàn bà họ Hồ đó còn tìm giúp đỡ đến?"

Người trung niên lắc đầu, thấp giọng nói: "Không rõ ràng lắm, căn cứ các huynh đệ báo cáo, ả đàn bà họ Hồ mấy ngày nay vẫn không rời khách sạn, chúng ta cho rằng ả trong ngày hôm nay có thể tới giao đồ, lại không ngờ rằng dĩ nhiên là đang chờ đợi viện binh."

Tề thiếu gia cười hắc hắc: "Rất bình thường, nhân vật có thể nhìn ra Tư Đa Ngạc nơi này có tiền để kiếm, tự nhiên không phải là bình thường, đi thôi, xuống dưới xem là thần tiên đường nào tới đập quán của tôi." Nói xong, đứng lên đi đến hướng thang máy.

Đàn ông trung niên hơi sửng sốt, lập tức thấp giọng nói: "Có cần kêu Phương thiếu gia mấy người bọn họ?"

Tề thiếu gia chần chờ một chút, nhàn nhạt nói: "Cũng tốt, dù sao mấy người bọn họ mấy ngày nay hưởng phúc cũng hưởng được rồi, vừa lúc để tôi dùng làm súng, bằng không ông già còn không biết thu thập tôi như thế nào. Lão Trịnh, ông không tồi, rất có ý nghĩ."

https://thuviensach.vn

Người đàn ông trung niên được gọi là lão Trịnh âm thầm lau mồ hôi, trong lòng nói ngài có ông bố tỉnh trưởng hộ giá tự nhiên không sợ có vấn đề gì, tôi một người thương nhân bình thường, nếu như không bám áo của vài đại nhân vật, đụng phải người không dễ chọc, tôi cũng có thể thoát thân.

Lão Trịnh xoay người lại đi ra ngoài gọi người, chỉ chốc lát sau, mười mấy thanh niên quần áo không chỉnh tề theo ông ta đi tới, có người thấy Tề thiếu gia còn hô lớn: "Tề Danh Hiên, cậu làm cái quỷ gì thế? Ngày hôm qua lão tử chơi đến nửa đêm, còn đang nằm nghỉ, lại khiến cho cháu trai lão Trịnh đánh thức tôi."

Những người khác cũng cùng nhau nghị luận: "Đúng vậy, đúng vậy, đang ngủ đây."

Tề Danh Hiên cười nhạt một tiếng: "Phương thiếu gia, không phải tôi muốn làm phiền mộng đẹp của cậu, thật sự là phía dưới có một đám người muốn đập bãi."

"Cái gì? Đập bãi?"

Hơi có chút kỳ quái nhìn thoáng qua lão Trịnh, người tuổi trẻ được gọi là Phương thiếu gia, cũng là người dẫn đầu của đám thanh niên kia có chút vô cùng kinh ngạc nói: "Không thể nào, ở Tư Đa Ngạc còn có người dám đập bãi của Tề Danh Hiên anh? Nói một chút, là thần tiên đường nào?"

Tề Danh Hiên không nói gì, lão Trịnh một bên vội vã tiếp lời nói: "Phương thiếu gia, cũng là khối đất mấy ngày trước chúng ta coi trọng, không phải bắt hai người sao? Ả đàn bà còn lại không biết ở địa phương nào mời cứu binh đến, sáng sớm ngày hôm nay đánh tới cửa, xem ra là muốn gây sự."

Phương thiếu gia lông mi nhíu lại, hừ lạnh một tiếng nói: "Mẹ kiếp! Lão tử coi trọng là cho bọn họ mặt mũi, còn dám gây sự, đi, xuống dưới thu thập đám cháu trai đó!"

https://thuviensach.vn

Nói xong, một đám người đi đến hướng thang máy, xem ra không phải lần đầu tiên đánh nhau với người khác. Tề Danh Hiên đi sau vài bước, thấp giọng nói với lão Trịnh: "Gọi người thông báo Khương cục trưởng, nói nếu có người báo cảnh sát, thì đến muộn một chút. Còn nữa, gọi nhiều người một chút, ngày hôm nay đem chuyện tình làm thỏa đáng."

Lão Trịnh gật đầu, móc điện thoại ra chuẩn bị dựa theo bố trí của Tề Danh Hiên.

... ...

... ...

Tại sảnh lớn, Lâm Thiên Nam như là đang xem kịch nhìn hai người bảo tiêu của mình đem một đám người đánh thành đầu heo, bản thân cũng thường thường thừa dịp người khác không chú ý đi tới giẫm mấy cước, nếu như Lục Duệ ở chỗ này, khẳng định sẽ nói tên nhóc này căn bản là đánh không lại người ta, cho nên mới biến đổi biện pháp dùng ngáng chân. Thế nhưng tại Hồ Hiểu Kiều xem ra, bạn của Lục Duệ tựa như cũng không sợ chọc phiền phức, ngược lại là ý định muốn đem ở chuyện đây làm ầm ĩ lớn.

Thoáng chần chờ một chút, Hồ Hiểu Kiều vẫn là cẩn thận nói với Lâm Thiên Nam: "Làm như vậy, có thể có chuyện hay không?"

Lâm Thiên Nam cười ha ha: " Tên nhóc Lục Duệ hắn là đã nói, sau này chuyện đối ngoại đều do tôi phụ trách."

Hồ Hiểu Kiều gật đầu, còn có chút lo lắng nói: "Thế nhưng, bọn họ thật sự rất có thế lực, Chí Cường cùng chú gặp chuyện không may tôi đã gọi điện thoại báo cảnh sát, thế nhưng căn bản là không ai để ý tới tôi, đủ ba ngày cũng không có cảnh sát tới xử lý chuyện này."

Cô ấy không có chú ý tới, khi cô ấy nói ra những lời này, một gã đang lao tới hai người bảo tiêu bên cạnh cô ấy cùng Lâm Thiên Nam, con ngươi

https://thuviensach.vn

co rụt lại, sau khi kêu đau một tiếng nhìn thoáng qua đồng bọn của mình, nắm chặt nắm tay.

Lâm Thiên Nam thật ra đối với cái này không có ý kiến gì, chỉ là nhàn nhạt cười cười, nhìn một đám người lao ra thang máy, cười hì hì nói với Hồ Hiểu Kiều: "Như vậy cũng tốt, tôi thật ra muốn nhìn, phía sau đám người này rốt cục là ngưu quỷ xà thần nào, lại có thể khiến cho tên gia hỏa Lục Duệ ra một cái giá lớn như vậy."

Phương thiếu gia mang theo một đám người chạy ra khỏi thang máy, từ xa thì thấy vẻ mặt không sao cả của Lâm Thiên Nam bốn người, hừ lạnh một tiếng Phương thiếu gia nói với người bên cạnh: "Tiểu Tề, cũng là người này sao?"

Tề Danh Hiên cũng có chút vô cùng kinh ngạc nhìn thoáng qua Lâm Thiên Nam bên kia, quay đầu lại nhìn lão Trịnh dò hỏi: "Là những người này sao?"

Lão Trịnh gật đầu, thấp giọng nói: "Chính là bọn họ, ả đàn bà kia cũng là Hồ Hiểu Kiều, nhân tình của Lý Chí Cường."

Cười hắc hắc, Phương thiếu gia quan sát Hồ Hiểu Kiều một chút, cười dâm đãng nói: "Không tồi, tao thích vợ người khác!"

Tiến lên trước một bước, hắn không để ý bên cạnh có người, lớn tiếng nói: "Lão Trịnh, đóng cửa đánh chó!"

Lâm Thiên Nam lông mi giật giật, nói thật, hắn thật sự không biết vị Phương thiếu gia này, tuy rằng người mở miệng cũng là khẩu âm kinh thành, thế nhưng hắn thật không biết đối phương là nhân vật nào, mấy thằng nhép trong các gia tộc lớn ở kinh thành đều nhận thức mình, như vậy xem ra, hắn là công tử ca hạng hai hạng ba, chạy đến Tư Đa Ngạc làm cáo mượn oai hùm.

https://thuviensach.vn

Nhìn thoáng qua Phương thiếu gia, Lâm Thiên Nam xoa xoa hàm, dùng ánh mắt cực kỳ khinh bỉ nhìn hắn một cái, hèn mọn nói: "Nói đi, ông già mày là người nào?"

Phương thiếu gia sửng sốt, không ngờ rằng người này dĩ nhiên hỏi ra một câu như thế, căn bản không có đem đám người lão Trịnh đang đóng các lối ra để vào mắt. Xem ra là hình dạng không có sợ hãi, lạnh lùng cười: "Mày là thằng khốn nào từ đâu nhảy ra, dám quản chuyện của đại gia tao?"

Lâm Thiên Nam nghe ngôn ngữ vô lễ của hắn cũng không tức giận, chỉ là làm một biểu tình cổ quái, nhàn nhạt nói: "Đại gia? Mày phải biết rằng, đại gia ruột của tao chỉ có hai người, còn lại được tao coi là đại gia, đều là lão già hơn sáu mươi tuổi. Mày xác định muốn như bọn họ?"

Một bên Tề Danh Hiên lạnh lùng nói xen vào: "Bạn bè, anh rốt cục là ở đường nào? Sự tình hôm nay không phải anh có thể quản, thức thời thì để con ả này lại, xoay người rời đi, Tề Danh Hiên tôi làm chủ, thả anh một con đường sống."

"Ha ha!" Một tiếng cười.

Là Lâm Thiên Nam dĩ nhiên bật cười lên, hắn quan sát Tề Danh Hiên một chút, chân mày cau lại, như là tự hỏi, hoặc như là đang nhìn một món đồ chơi rất thú vị, cười ha ha nói: "Thật đúng là như tên nhóc mày nói, chỉ cần tao hung hãn một chút, tối thiểu toàn thân trở ra không là vấn đề." Dừng một chút, hắn thẳng thắn tìm một sô pha ngồi xuống, nhìn khuôn mặt có chút vặn vẹo của Tề Danh Hiên và mọi người, không mang theo một chút tức giận cười nói: "Tề Danh Hiên, mày cũng không cần làm như tận thế tới, chỉ sợ tao nếu như ra cửa như thế, không được một ngày bị người bắt lại, tao sẽ hỏi thăm đến mày, ha ha, có đáng buồn cười hay không?"

Tề Danh Hiên sửng sốt, không ngờ rằng người này lại có thể làm tốt chuẩn bị mà tới, hắn không đợi nói, chợt nghe Phương thiếu gia bên cạnh

https://thuviensach.vn

tức giận cười ngược nói: "Tốt, tao thật ra muốn nhìn, mày ngày hôm nay tại trước mặt các đại gia sửa trị Tề Danh Hiên."

Lâm Thiên Nam sắc mặt trầm xuống, hừ một tiếng, nói với người bên cạnh: "Gọi người đi."

Người này gật đầu, đưa tay từ trong lòng lấy ra một máy bộ đàm, xem ra là chuẩn bị rất lâu, chỉ thấy hắn lấy ra máy bộ đàm, hô lớn: "Hành động!"

Nói xong, người này cùng đồng bạn của mình mỗi người đưa tay móc ra một khẩu súng tối như mực, quay lại mọi người hét lớn: "Mọi người không được phép nhúc nhích, đội hiến binh quân khu chấp hành nhiệm vụ, người nào chống cự giết chết ngay tại chỗ!"

"Oanh!"

Sảnh lớn của quán rượu trong nháy mắt rối loạn, đám thanh niên kia thoáng cái lâm vào ngây dại không nói, đám lưu manh dưới tay lão Trịnh nổi gan, lập tức lặng lẽ lùi ra ngoài cửa. Vớ vẩn! Đều dẫn ra đội hiến binh của quân khu, nói rõ đối phương không phải người dễ trêu chọc, thần tiên đánh nhau, mình ở chỗ này chẳng phải là chờ chết sao?

Lại không ngờ rằng không đợi những người này lao ra, thì thấy vài người chạy ra trước chật vật lui trở về, người mắt sắc rõ ràng thấy trên đầu vài người này đã toát ra máu tươi, chỉ thấy một người cầm gậy sắt trong tay ôm đầu máu vọt tới trước mặt của đám người lão Trịnh Hòa Tề Danh Hiên, dùng âm thanh run rẩy nói: "Ông chủ, lính, rất nhiều lính, rất nhiều lính cầm súng!"

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người ở đây, một nhóm người mặc quân phục màu xanh từ cửa trước cửa sau vọt vào trong sảnh, thấy trong tay bọn họ mang theo, rõ ràng là súng tự động, tuy rằng còn chưa có tiếng súng truyền đến, thế nhưng những người lính này sau khi xông vào đều

https://thuviensach.vn

cầm súng nhắm ngay đám lưu manh tay cầm vũ khí, Tề Danh Hiên thậm chí rõ ràng nghe thấy được âm thanh lên đạn của súng.

"Tất cả mọi người không được nhúc nhích!"

Sau khi những người lính đồng thời hô lên những lời này, một người mặc quân phục màu đậm hơn, trên vai có gắn sao màu sắc rực rỡ đi đến, bước đi đến trước mặt của Lâm Thiên Nam đang ngồi trên ghế sô pha, "Kịch!" một tiếng kính chào theo nghi thức quân đội.

"Báo cáo thủ trưởng, bộ đội tập hợp hoàn tất, mời ra chỉ thị."

Lâm Thiên Nam trợn mắt một cái, đứng lên ôm người nọ, cười hì hì nói: "Trần ca, nói bao nhiêu lần rồi, gọi Thiên Nam là được, chúng ta người một nhà còn khách khí cái gì. Quay đầu lại chổ dượng em chịu trách nhiệm cho."

Phù phù một tiếng, trong đám công tử ca kia có một người thoáng cái ngã ngồi trên mặt đất, dùng vẻ mặt không thể tin tưởng nhìn Lâm Thiên Nam run run nói: "Anh, anh, anh là Lâm Thiên Nam của Lâm gia?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Huyện Trưởng Cho Mời

Lâm Thiên Nam có hứng thú nhìn người kia, cười ha ha nói: "Sao, mày nhận thức tao?"

Người nọ cười khổ lắc đầu, chậm rãi đứng lên, đi tới trước mặt Phương thiếu gia có chút kỳ quái, thấp giọng thì thầm một chút, có chút áy náy nhìn thoáng qua Tề Danh Hiên nói: "Xin lỗi, tôi muốn trở lại kinh thành."

Nói xong, người này cũng không quản biểu tình vô cùng kinh ngạc của người bên ngoài, cứ như vậy trực tiếp đi đến hướng cửa, lúc đi ngang qua bên cạnh Lâm Thiên Nam, cung kính nói: "Nam ca, tôi cùng Đông ca cũng có chút quen biết."

Lâm Thiên Nam lông mi hơi nhíu nhíu, hừ một tiếng nói: "Nể mặt lão đại, cút đi đi, đừng để cho tao thấy mày tại tỉnh N, bằng không cho dù là lão đại tới tao cũng phế mày!"

Người nọ gật đầu như trút được gánh nặng, không dám dừng lại, đi ra nhanh như chớp.

Quay đầu, Lâm Thiên Nam có hứng thú nhìn Tề Danh Hiên vẻ mặt đề phòng và Phương thiếu gia sắc mặt có chút xấu xí, hai tay đặt ở bụng mình, nụ cười đầy mặt như trước nói: "Mấy đứa chuẩn bị làm gì?"

Tề Danh Hiên lúc này từ trong biểu tình của đám công tử ca xung quanh cũng nhìn ra chổ không đúng, đặc biệt người vừa rồi rời đi, tuy rằng bình thường không có gì nổi bật, thế nhưng Tề Danh Hiên lại biết gia tộc của người này ở kinh thành tuyệt đối là rất có danh, tối thiểu tại các các bộ và

https://thuviensach.vn

uỷ ban trung ương của quốc vụ viện có thể nói như giẫm trên đất bằng, thường ngày trước mặt mình cũng là bộ mặt lạnh lẽo, mặc dù là Phương thiếu gia cũng phải lịch sự đối đãi với hắn. Nhưng chỉ có người này, tại trước mặt gã thanh niên lai lịch không rõ trước mắt kia, ngay cả thở mạnh cũng không dám xám xịt rời đi.

"Phương thiếu gia, người này. . . ?" Tề Danh Hiên đi tới bên cạnh của Phương thiếu gia, thấp giọng hỏi một câu. Hắn không phải ngu ngốc, rất rõ ràng đối phương cũng là từ kinh thành tới, có thể điều động người của quân đội khẳng định không phải mình có thể chọc, lúc này chỉ có thể đem hy vọng ký thác nơi Phương thiếu gia để giữ mình một mạng.

Sắc mặt của Phương thiếu gia rất khó coi, vừa rồi Chu Đào đã đem thân phận của Lâm Thiên Nam tiết lộ cho hắn, lúc này tâm của hắn hận không thể tát chết Tề Danh Hiên, mày chọc người nào không chọc, lại đi trêu chọc thằng điên Lâm gia, tuy rằng phải nói là cửu ngưỡng "đại danh" đối với lão tam Lâm gia, thế nhưng vô luận như thế nào đều không ngờ rằng có thể gặp mặt ở chỗ này.

Đi về phía trước hai bước, trên mặt của Phương thiếu gia lộ vẻ tươi cười: "Lâm thiếu gia, không biết là ngọn gió nào đem ngài thổi tới."

Lâm Thiên Nam trong mắt chợt lóe hàn quang, cười dài đứng lên, vươn tay hướng Phương thiếu gia nói: "Một người huynh đệ nhờ tôi qua xem, nghe nói có người muốn giành sinh ý của tôi với hắn. Không có biện pháp, con người tôi nghèo, lão gia tử trong nhà quản quá nghiêm, chỉ đành phải làm chạy chân."

Tề Danh Hiên thoáng cái trợn tròn con mắt, cái miệng mở to, đủ để nhét quả trứng gà vào, không thể tin được nhìn Lâm Thiên Nam và Phương thiếu gia dường như bạn bè nhiều năm trò chuyện với nhau thật vui, trong giây lát cảm thấy, tiền đồ của mình tựa như có chút không rõ lãng, đồng

https://thuviensach.vn

thời cũng có một ít tò mò đối với vị Bồ Tát cao nhân có thể di chuyển Lâm Thiên Nam...

... ...

... ...

Bất quá vị Bồ Tát lúc này khiến cho Tề Danh Hiên có một ít tò mò lại cũng đang không tốt đẹp gì.

Lục Duệ bản thân không phải loại người ham uống rượu, chỉ bất quá ngày hôm nay bữa cơm này hắn vô luận như thế nào đều phải ăn, bởi vì người mời khách là lão bí thư Hạ Tụ Bảo.

Trong tiệm cơm tốt nhất của thị trấn Thuận An, người phục vụ đều có chút kỳ quái, vị quản lí trong thường ngày nghiêm túc với tất cả mọi người đang làm vẻ mặt câu thúc đứng ở cửa tiệm cơm, tựa hồ là đang chờ đợi người nào, có hai đàn ông đứng bên cạnh của gã, mà nhìn hình dạng của ba người, vị quản lí đại nhân trước mặt những người này tựa hồ là địa vị thấp nhất.

Trong cái nhìn của mọi người, một chiếc xe taxi chậm rãi chạy đến cửa tiệm cơm, Mã Hướng Đông đã canh giữ ở cửa nửa ngày vẻ mặt đầy nụ cười đi tới nghênh tiếp, Lục Duệ mở cửa xe đi xuống.

" Sắc mặt của Trưởng trấn không tồi, xem ra là có chuyện tốt?" Mã Hướng Đông cười ha ha nói.

Lục Duệ khoát khoát tay, hắn vừa rồi đưa Trình Nghi lên xe đò đi thành thị thì nhận được điện thoại của Mã Hướng Đông, nói lão bí thư muốn mời khách ăn, không dám chậm trễ lập tức đón xe taxi chạy đến đây, nhìn thoáng qua người đàn ông nhã nhặn có chút xa lạ đứng ở bên cạnh Mã Hướng Đông, thoáng chần chờ hỏi: "Vị này chính là?"

https://thuviensach.vn

Mã Hướng Đông cười, đưa tay giới thiệu nói: "Vị này chính là Hồ Tảo Thu đồng chí, là thư ký huyện trưởng của chúng ta."

Nói xong, lại nói với Hồ Tảo Thu: "Hồ chủ nhiệm, vị này chính là trưởng trấn của trấn Hạ Gia chúng tôi Lục Duệ đồng chí."

Lục Duệ hơi có chút sững sờ, không ngờ rằng thư ký của huyện trưởng cùng Mã Hướng Đông cùng nhau nghênh tiếp mình, xem ra bữa cơm của lão bí thư ngày hôm nay không đơn giản như vậy. Nghĩ tới đây, hắn cười ha ha, vươn tay nói với Hồ Tảo Thu: "Xin chào Hồ chủ nhiệm, sau này còn muốn mời ngài chiếu cố nhiều hơn."

Ngoài ý liệu của Lục Duệ chính là, Hồ Tảo Thu rất rụt rè gật đầu, vươn tay nắm tay của Lục Duệ một chút thì buông lỏng ra, rất lãnh đạm nói: "Mã cục trưởng, huyện trưởng đã chờ, chúng ta đi vào thôi."

Sắc mặt của Lục Duệ biến đổi, trong lòng nói vị cái giá của Hồ thư ký này thật lớn, xem ra là có chút chướng mắt đối với trưởng trấn như hắn, bất quá hắn đã sớm không phải kẻ ngu mới ra đời, hai đời làm người có thể nói là đã sớm thấu triệt đối với vài đạo lí đối nhân xử thế, nhìn thoáng qua Mã Hướng Đông sắc mặt có chút đỏ lên, Lục Duệ mỉm cười nói: "Đi thôi, đừng làm cho lão bí thư sốt ruột chờ."

Lời này nói rất có kỹ xảo, căn bản là không nói đến huyện trưởng Tương Vạn Lý, mà là nói thẳng chính là lão bí thư Hạ Tụ Bảo, Lục Duệ đây là nói cho người khác, tôi sở dĩ tới nơi này không phải bởi vì huyện trưởng mời, thuần túy là cho lão bí thư Hạ Tụ Bảo mặt mũi, bằng không nói Lục Duệ sẽ không tới nơi này.

Ba người đi vào phòng trên lầu ba của tiệm cơm, lão bí thư Hạ Tụ Bảo cùng một người trung niên hơn bốn mươi đã ngồi vào ghế trong phòng, Lục Duệ nhìn thoáng qua người đàn ông kia, trong lòng âm thầm có chút khó chịu, lúc mình vào tối thiểu cũng phải nói một tiếng, thế nhưng mình đã

https://thuviensach.vn

dựa theo yêu cầu của Hạ Tụ Bảo cung kính chào hỏi, thế nhưng vị Tương huyện trưởng này lại làm ra vẻ lạnh nhạt, rõ ràng không đem một quan viên nhỏ như mình để vào mắt. Bất quá khiến cho Lục Duệ có chút kỳ quái chính là, ngồi ở bên cạnh của Tương Vạn Lý còn có một người trung niên bụng bia.

"Xem ra, có nhiều lãnh đạo cũng có nhiều thư ký." Lục Duệ trong lòng âm thầm thầm nghĩ. Hèn chi Hồ Tảo Thu ra vẻ không coi ai ra gì, chỉ nhìn thái độ tiếp người của Tương Vạn Lý, đánh giá của Lục Duệ đối với ông ta cũng thấp đi vài phần. So sánh với Tất Vân Đào cái loại lòng dạ sâu đậm, cũng khó trách Tương Vạn Lý tại huyện Thuận An được người nói là "Nhấc tay huyện trưởng".

"Tùy tiện ngồi, tùy tiện ngồi! Tương huyện trưởng cùng Hạ phó huyện trưởng đều là quý khách, Mã cục trưởng cùng Lục trưởng trấn có thể cho mặt mũi, cũng là vinh hạnh của tôi, tại hạ đại biểu cho chủ tịch của chúng tôi, biểu thị cảm ơn đối với hân hạnh đón tiếp của mấy vị lãnh đạo."

Người nói chuyện là người đàn ông ngồi ở bên cạnh của Tương Vạn Lý, thấy ánh mắt có chút nghi hoặc của Lục Duệ, người này cười ha ha đứng lên, lấy ra danh thiếp đưa qua nói: "Bỉ nhân Vạn Đông Lộ, tổng giám đốc của công ty địa ốc Hòa Quang, sau này còn muốn mời Lục trưởng trấn chiếu cố nhiều hơn."

Lông mi của Lục Duệ giật giật, tuy rằng không biết Vạn Đông Lộ tự xưng là tổng giám đốc công ty địa ốc cái gì đó có lai lịch gì, thế nhưng nghe ý bên trong, tựa hồ là muốn tiến hành khai phá địa ốc tại huyện Thuận An thậm chí trấn Hạ Gia.

Cười ha ha, Lục Duệ giở giọng quan nói: "Vạn tổng khách khí, chúng tôi đương nhiên là hoan nghênh công ty như ngài đến trấn Hạ Gia đầu tư, dù sao muốn phát triển tất nhiên không tách khỏi địa ốc mà."

https://thuviensach.vn

Nói xong, có chút nghi hoặc nhìn thoáng qua lão bí thư Hạ Tụ Bảo.

Hạ Tụ Bảo nâng ly rượu nhấp một ngụm, bất động thanh sắc nói: "Đừng nhìn tôi, tôi chỉ là nhận mệnh lệnh của huyện trưởng giật dây bắc cầu cho các người, chuyện cụ thể các người tự mình bàn, tôi là huyện trưởng không phải là bí thư của trấn Hạ Gia. Việc này tôi mặc kệ."

Lục Duệ lúc này rõ ràng, thì ra ngày hôm nay muốn mời mình ăn cũng là vị Vạn tổng giám đốc này, hẳn là ông ta đi phương pháp của huyện trưởng Tương Vạn Lý, sau đó Tương Vạn Lý lại tìm Hạ Tụ Bảo, lúc này mới có chuyện Hạ Tụ Bảo gọi điện thoại cho mình.

Đối với chuyện trong huyện của lão bí thư, Lục Duệ vẫn là có nghe thấy, hơn nữa cho dù không nghe người ta nói, hắn cũng có thể đoán được. Trong huyện ủy Thuận An, bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào là người thị trưởng Triệu Tự Cường một tay đề bạt, huyện trưởng Tương Vạn Lý là tâm phúc của bí thư thị ủy Trình Chí Hoa. Dựa vào quan hệ của Trình Chí Hoa cùng lão bí thư, Hạ Tụ Bảo tại huyện ủy khẳng định thuộc về phái hệ của huyện trưởng Tương Vạn Lý, phỏng chừng bữa cơm này cũng là không có cách nào mới gọi điện thoại cho mình. Bằng không cũng sẽ không nói ra các người tự mình bàn.

Nếu nghĩ tới đây, Lục Duệ trong lòng đã có tính toán, đồng thời cũng âm thầm cảm kích không ngớt đối với lão bí thư, nếu như ông ta thật sự đứng ra mời mình, Lục Duệ thật nghĩ không ra lý do để từ chối, dù sao lão bí thư tại trấn Hạ Gia nhiều năm như vậy, hơn nữa đối xử với Lục Duệ thật đúng là rất không tồi, chỉ cần ông ta đứng ra, chuyện tình quả thật có chút khó xử.

Lục Duệ cười ha ha, nâng ly rượu của mình lắc lắc một chút, nhàn nhạt nói: "Không biết Vạn tổng ngày hôm nay mời tôi tới, rốt cục có chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Vạn Đông Lộ ngẩn ra, không ngờ rằng Lục Duệ quá trực tiếp như vậy, căn bản không cho mình cơ hội giảm xóc trực tiếp mở miệng nói đến chính sự.

Mặc dù có chút bất mãn lời vừa rồi Hạ Tụ Bảo lão bí thư nói, thế nhưng dù sao mình cùng ông ta không quen thuộc, hơn nữa Vạn Đông Lộ cũng biết quan hệ của Hạ Tụ Bảo cùng bí thư thị ủy Dương Minh Trình Chí Hoa, nhìn thoáng qua huyện trưởng Tương Vạn Lý vẫn chưa có nói chuyện, Vạn Đông Lộ cười ha ha nói với Lục Duệ: "Lục trưởng trấn, chúng tôi và công ty địa ốc muốn tiến hành khai phá địa ốc tại quý trấn."

Lục Duệ cười: "Hoan nghênh hoan nghênh, nhiệt liệt hoan nghênh. Trấn Hạ Gia chúng tôi có rất nhiều đất để đó không dùng đợi khai phá, Vạn tổng yên tâm, những mảnh đất này tuyệt đối có giá trị khai phá, nhất định sẽ mang đến rất nhiều tiền lời cho công ty các người."

Nói xong, tinh quang trong mắt của Lục Duệ chợt lóe, tựa như lơ đãng hỏi: "Chỉ là không biết, quý công ty chuẩn bị đầu tư bao nhiêu tiền tại trấn Hạ Gia chúng tôi để tiến hành khai phá địa ốc hả?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Anh Vợ

Lục Duệ vừa thốt lên xong, thì phát hiện Vạn Đông Lộ vốn dĩ bất động thanh sắc có chút kỳ quái liếc mắt nhìn mình, Tương Vạn Lý một bên thì lại cúi đầu bắt đầu uống.

Thấy bọn họ cái dạng này, Lục Duệ cũng không nói gì, chỉ nhàn nhạt nhìn Vạn Đông Lộ, nụ cười trên mặt thỉnh thoảng xuất hiện.

Vạn Đông Lộ có chút xấu hổ cười cười, nâng ly rượu nói với Lục Duệ: "Lục trưởng trấn, cái này, cậu cũng nên biết, làm địa ốc như chúng tôi, vốn lưu động không phải là quan trọng nhất."

Lục Duệ thần sắc biến đổi, quan sát Vạn Đông Lộ trên dưới một chút, cười nói: "Vạn tổng nói giỡn với tôi à."

Hắn hiện tại đã ngửi ra mùi vị, quả nhiên là yến không phải yến tốt, tiệc không phải tiệc tốt, có lẽ đây là Hồng Môn Yến rồi. Hắn đã nhìn ra, vị Vạn tổng giám đốc này căn bản là là muốn chơi trò “tay không kiếm tiền”, đem một công ty vớ vẩn nào đó ra, muốn chiếm nhiều đất của trấn Hạ Gia, chỉ bất quá Lục Duệ có một ít tò mò, gã ta dựa vào cái gì mời được Tương Vạn Lý huyện trưởng ra mặt cho gã.

Vạn Đông Lộ thấy hình dạng giả bộ hồ đồ của Lục Duệ, lông mày nhất thời nhíu lại, sắc mặt cũng không có tốt như vừa rồi, ngữ khí có chút đông cứng nói: "Lục trưởng trấn, không cho tôi cái mặt mũi này sao?"

Lục Duệ vươn một ngón tay lắc lắc nói: " Ông chủ Vạn, ngài cần phải rõ ràng một việc, về chuyện khai phá đất đai, cũng không phải một mình tôi

https://thuviensach.vn

định đoạt."

Một bên Mã Hướng Đông đồng dạng cũng nhíu mày, gã chỉ là được thông báo tới nơi này ăn, lại không ngờ rằng dĩ nhiên là tình huống như thế, dùng ánh mắt thăm dò nhìn về phía lão bí thư Hạ Tụ Bảo, gã vừa định nói lại thấy Hạ Tụ Bảo chậm rãi lắc đầu, sắc mặt đồng dạng cũng nhục nhã.

Hồ Tảo Thu thấy thái độ của Lục Duệ, ho khan một tiếng ngắt lời nói: "Vạn tổng, lệnh muội gần đây khỏe không?"

Vạn Đông Lộ giả vờ thâm trầm lắc đầu, thở dài nói: "Khỏe cái gì, cho rằng cùng bí thư thị ủy kết thành Tần Tấn chi hảo có thể mượn một chút quang, không ngờ rằng Trình bí thư càng ngày càng bận, lúc ở nhà đều rất ít, em gái của tôi, cả ngày một mình buồn chán về đến nhà."

Lục Duệ vô cùng kinh ngạc nhìn Vạn Đông Lộ, lại không nói gì. Một bên Hạ Tụ Bảo không mặn không nhạt nói: " Em gái của Vạn tổng, gả cho Trình bí thư thị ủy."

Thì ra là thế!

Lúc này Lục Duệ rõ ràng là chuyện gì xảy ra, hèn chi Vạn Đông Lộ có bộ dáng như vậy, không đem một trưởng trấn để vào mắt, thậm chí có thể mời được huyện trưởng làm thuyết khách cho mình, càng làm cho lão bí thư Hạ Tụ Bảo người như vậy đều có chút khó xử, thì ra là "Ngoại thích"! Xem ra người này trước đây không ít lần mượn tiếng của Trình Chí Hoa kiếm chỗ tốt, lần này phỏng chừng là nhìn ra được tiền cảnh phát triển ngày sau của trấn Hạ Gia, muốn tới kiếm một ít.

Quan sát Vạn Đông Lộ một chút, Lục Duệ lại nhìn thoáng qua lão bí thư Hạ Tụ Bảo, bỗng nhiên nói: "Lão bí thư, ngài dọn nhà?"

Hạ Tụ Bảo sửng sốt, mặt lập tức đỏ lên, ông biết Lục Duệ đang nói cái gì bỗng nhiên có chút cảm thấy có lỗi với người thanh niên trước mắt này,

https://thuviensach.vn

ngại tình cảm của mình với Trình Chí Hoa không thể trực tiếp từ chối Vạn Đông Lộ, lại đem Lục Duệ kéo vào vụ giao du với kẻ xấu, vừa mở miệng muốn nói gì thì thấy Lục Duệ bỗng nhiên có chút uể oải khoát khoát tay nói: "Không cần phải nói, tôi đều rõ ràng."

Chậm rãi nâng ly rượu, Lục Duệ uống một hơi cạn sạch, nhìn Vạn Đông Lộ có chút không giải thích được, nhàn nhạt nói: "Vạn tổng, ngài nói thật với tôi đi, khai phá đất đai của trấn Hạ Gia, ngài có thể móc ra bao nhiêu tiền? Tôi nói là tiền mặt!"

Bầu không khí trong phòng thoáng cái trở nên có chút khẩn trương, Vạn Đông Lộ nhìn Lục Duệ, bỗng nhiên phát hiện tên nhóc này căn bản là giả bộ hồ đồ với mình. Hắn chẳng lẽ không rõ ràng mình ngày hôm nay đem Tương Vạn Lý kéo tới, lại lấy ra quan hệ của Trình Chí Hoa bí thư thị ủy là vì cái gì sao?

Mấy năm nay nương quan hệ của Trình Chí Hoa, Vạn Đông Lộ không ít lần diễn vở kịch “tay không kiếm tiền” tại thành phố Dương Minh, mỗi lần nghe nói tin tức địa phương nào gần khai phá, gã sớm chạy tới kiếm mua rất nhiều đất, sau đó dùng đất tiến hành mượn nợ, rồi lại dùng tiền vay từ ngân hàng chi trả khoản phá bỏ và dời đi nơi khác, đợi lúc chân chính khai phá, Vạn Đông Lộ có thể trực tiếp thu được khoản tiền bồi thường. Hơn nữa bởi vì là nguyên nhân mua đất sớm, gã mua những miếng đất này với giá cả cực thấp, bởi vậy thu lợi cũng là cực lớn.

Lần này từ vài con đường biết được tin tức trấn Hạ Gia phát hiện mỏ đất hiếm, Vạn Đông Lộ nhạy cảm nhận thấy được phương diện này khẳng định ẩn chứa thương cơ cực lớn, chỉ cần mình vận tác thoả đáng, hoàn toàn có thể kiếm một tuyệt bút, cho nên gã mới mở to mắt chạy tới huyện Thuận An, không chỉ đem huyện trưởng Tương Vạn Lý lôi đến đây, càng cầu tới bạn cũ của Trình Chí Hoa Hạ Tụ Bảo ra mặt. Quả nhiên, Hạ Tụ Bảo ngại tình cảm, tuy rằng trong lòng có chút không muốn, nhưng vẫn gọi điện thoại cho Lục Duệ, đem Lục Duệ hẹn tới tiệm cơm.

https://thuviensach.vn

Huyện ủy Thuận An trong việc khai phá lần này, bởi vì giai đoạn trước Tất Vân Đào làm sai, đã mất đi quyền nói chuyện rất lớn, hơn nữa hiện tại người đứng đầu và người đứng thứ hai của trấn Hạ Gia Trình Nghi và Lục Duệ có bối cảnh mạn mẽ, là cái loại không phục quản giáo, cho nên Tất Vân Đào thẳng thắn cái gì cũng không quản, dù sao trấn Hạ Gia khai phá nếu như làm tốt, ông ta làm bí thư huyện uỷ được một phần chiến tích khẳng định là không chạy thoát. Đơn giản để cho bọn họ tùy tiện lăn qua lăn lại.

Lục Duệ lạnh lùng nhìn chằm chằm Vạn Đông Lộ, sớm biết khai phá của trấn Hạ Gia khẳng định sẽ có quan hệ của các phương diện tìm tới cửa, lại trăm triệu lần không ngờ rằng dĩ nhiên là anh vợ của bí thư thị ủy Trình Chí Hoa, bất quá lão tặc này đi "ăn chùa" cũng quá mạnh miệng, lại có thể trực tiếp như thế, còn muốn "tay không kiếm tiền", ngay cả tài chính giai đoạn đầu cũng không dự định chi ra.

"Vạn tổng, đảng uỷ trấn Hạ Gia chúng tôi đã thông qua quyết nghị, đối với bất luận công ty xí nghiệp nào tới trấn tiến hành khai phá, chúng tôi đều là vạn phần hoan nghênh, bất quá chuyện này cũng không phải một mình tôi định đoạt, tin tưởng lão bí thư cùng Tương huyện trưởng đều biết rõ, Trình bí thư người kia, là tuyệt đối không cho phép có chuyện thao tác đen phát sinh, cho nên rất xin lỗi, đối với chuyện của Vạn tổng tôi sợ rằng giúp không được gì."

Lục Duệ tuy rằng rất muốn đem một ly rượu hất lên khuôn mặt mập mạp mà hèn mọn của Vạn Đông Lộ, bất quá Lục Duệ suy nghĩ một chút vẫn là đem cái suy nghĩ này buông tha, cho dù mình không cho Tương Vạn Lý huyện trưởng này mặt, cũng phải bận tâm đến mặt mũi của lão bí thư Hạ Tụ Bảo, huống chi phía sau còn có Trình Chí Hoa bí thư thị ủy.

Hắn vừa nói như thế, bầu không khí trên bàn rượu thoáng cái lâm vào xấu hổ, Vạn Đông Lộ cũng có chút ngoài ý muốn, không ngờ rằng vị trưởng trấn này dĩ nhiên ra một chiêu như thế, gã đương nhiên là không biết

https://thuviensach.vn

lai lịch của Trình Nghi, chỉ là nghe Lục Duệ từ chối rõ ràng như thế nhất thời trong lòng có chút bất mãn, nhìn thoáng qua Tương Vạn Lý, nở nụ cười hắc hắc một tiếng rồi không nói gì.

Trên mặt Tương Vạn Lý lúc này cũng có chút không nhịn được, trong lòng nói Lục Duệ bất quá là một trưởng trấn, tôi đường đường là huyện trưởng đi ăn với cậu đã cho cậu mặt mũi rất lớn, cậu lại có thể còn dám từ chối?

Ho khan một tiếng, Tương Vạn Lý nhìn Lục Duệ nói: "Tiểu Lục đồng chí, không biết trong trấn các người đối với khai phá đất đai có chính sách không cụ thể gì không?"

Lục Duệ đối với lão tặc này cũng là cực kỳ bất mãn, ngay cả Tất Vân Đào đều đấu không lại, còn chưa có chuyện ra vội ra mặt, chỉ huy bậy bạ. Không mặn không nhạt cười cười, Lục Duệ cũng đơn giản giở trò.

"Chuyện này là Trình bí thư tự mình bắt, cô ấy đã trở về tỉnh thành, có người nói là trong nhà có trưởng bối hiểu chuyện của phương diện này, phỏng chừng mấy ngày nay sẽ trở về, đến lúc đó hẳn là sẽ có biện pháp cụ thể."

Câu này vừa ra khỏi miệng, ngay cả Tương Vạn Lý cũng ngậm miệng lại, tuy rằng không biết lai lịch của Trình Nghi tân nhậm bí thư, thế nhưng lãnh đạo trực tiếp của mình Trình Chí Hoa không chỉ một lần gọi điện thoại nói cho mình, tận lực không nên trêu chọc Trình Nghi và Lục Duệ hai người kia, nhất là không nên nhúng tay vào trấn Hạ Gia, tránh cho giống như Tất Vân Đào chọc một thân tinh.

Ngày hôm nay cũng là thật sự là bị Vạn Đông Lộ nhờ, dù sao cũng là anh vợ của bí thư, cũng không thể một chút mặt mũi không cho. Nói thật, đối với của tính cách Lục Duệ Tương Vạn Lý cũng có chút lý giải, người kia căn bản là là một tên ngoan cố dầu diêm không tiến, chỉ cần là chuyện

https://thuviensach.vn

liên quan đến dân chúng, hắn sẽ bảo thủ giống như những người có vài chục năm tuổi đảng, khẳng định sẽ không nhượng bộ.

Kết quả thật đúng là không ngoài ý liệu, Vạn Đông Lộ tại trước mặt Lục Duệ không chiếm được chút lợi, ngay cả Lục Duệ đối với mình cũng đã có chút bất mãn.

Thấy Lục Duệ đem chuyện tình đổ lên trên người của Trình Nghi, Tương Vạn Lý biết mình nên đứng ra, bằng không thì Vạn Đông Lộ sẽ thật sự không biết sống chết tìm tới Trình Nghi, chỉ sợ ngay cả Trình Chí Hoa đều sẽ không may theo. Cho Hạ Tụ Bảo dùng một ánh mắt, Tương Vạn Lý bỗng nhiên nói: "Nếu như vậy, vậy chờ một chút đi, tôi còn có việc, đi trước. Các người chậm rãi uống."

Nói xong, đứng lên đi ra bên ngoài. Gã là người có chức vụ cao nhất ở đây, gã đi những người khác tự nhiên phải đứng lên đưa tiễn. Cái tiệc rượu này tự nhiên cũng tản.

Vạn Đông Lộ cùng Hồ Tảo Thu đương nhiên là cùng đi với Tương Vạn Lý, mà lão bí thư Hạ Tụ Bảo lại cùng Mã Hướng Đông còn có Lục Duệ mặt mũi có chút biến thành màu đen ở lại.

Nhìn sắc mặt của Lục Duệ, Hạ Tụ Bảo thở dài một hơi, vừa muốn nói gì đã bị Lục Duệ ngắt lời nói: "Lão bí thư, ngài không cần giải thích, tôi lý giải nổ khổ của ngài, dù sao cũng là quan hệ của Trình bí thư, ngài trên mặt mũi không được tôi biết. Bất quá tôi hiếu kỳ chính là, vị Vạn tổng này bao nhiêu tuổi, sao thành anh vợ của Trình bí thư được?"

Lắc đầu, Hạ Tụ Bảo cười nói: " Vợ của Chí Hoa qua đời ca sớm, em gái của Vạn Đông Lộ cũng là người khác giới thiệu nhận thức. Hai người kém nhau mười lăm tuổi, tôi tuy rằng chướng mắt con ả kia, thế nhưng cũng không có biện pháp nói cái gì."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ gật đầu, nhìn chiếc xe đi xa, "Hy vọng vị Vạn tổng này rõ ràng là chuyện gì xảy ra, bằng không tôi không ngại khiến cho ông ta chịu chút vị đắng."

... ...

... ...

Trong xe Santana, sắc mặt của Vạn Đông Lộ rất khó coi, có chút không hài lòng nhìn Tương Vạn Lý nói: "Tương huyện trưởng, tên họ Lục này rất quá phận, rõ ràng là không coi ông ra gì!"

Đối với loại lời nói rõ ràng là gây xích mích ly gián Tương Vạn Lý căn bản không nói chuyện, chỉ là nhắm mắt lại yên lặng suy tư, lúc này thế cục của huyện ủy đối với mình rất là bất lợi, tuy rằng bởi vì Hạ Tụ Bảo tiến đến, khiến cho mình trong cuộc họp thường uỷ giữa lại một vé, thế nhưng so với Tất Vân Đào mà nói, thế lực của mình cũng không thể đối kháng với ông ta.

"Vạn tổng, chuyện của trấn Hạ Gia ông không nên nhúng tay, bằng không, sự thật sẽ giống Lục Duệ nói, đem Trình Nghi đồng chí chọc giận, tôi cũng cứu không được ông."

Ngay lúc Vạn Đông Lộ còn đang lải nhải, Tương Vạn Lý bỗng nhiên nói.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Xã Khu Nông Thôn Mới

Có lẽ bởi vì cảnh cáo của Tương Vạn Lý, hoặc là cảm thấy Trình Nghi trong miệng Lục Duệ không dễ tiếp xúc, Vạn Đông Lộ không còn xuất hiện trước mắt của Lục Duệ, hơn nữa cũng không còn đi giao thiệp với chuyện khai phá đất đai của trấn Hạ Gia, làm cho Lục Duệ vui vẻ chính là, hắn nhận được điện thoại của Lâm Thiên Nam, trong điện thoại, Lâm Thiên Nam nói cho Lục Duệ, mình đã giải quyết vấn đề của Lý Chí Cường, hiện tại đang ngồi uống rượu với hai cha con bọn họ.

Lục Duệ đương nhiên là vạn phần vui vẻ, lại dặn dò Lâm Thiên Nam vài câu về chuyện nên chú ý, nói với hắn đợi khi thời cơ chín mùi thì đem tất cả đất ở đấy bán đi, lúc này mới buông điện thoại xuống.

Trình Nghi từ tỉnh thành trở về trấn Hạ Gia rất nhanh, ngoài ra còn mang đến mấy người thương nhân mặt đầy ngạo khí, bất quá bọn họ tuy rằng nhìn có chút cao ngạo, nhưng trải qua sự giới thiệu của Trình Nghi Lục Duệ lại biết rằng những người này là quản lý của mấy thương trường lớn tương đối nổi danh của tỉnh G, lần này đến trấn Hạ Gia là vì khảo sát chất lượng nông sản ở đây, đồng thời còn cam đoan với Trình Nghi, chỉ cần chất lượng của thổ sản vùng này qua cửa, nguồn tiêu thụ khẳng định không có vấn đề.

Chuyện này Lục Duệ không tham dự, dù sao cũng là nhà đầu tư do Trình Nghi kéo tới, mình tham dự vào thì rất có hiềm nghi hái đào, cho nên hắn đem chuyện này phân cho một người phó trưởng trấn đi lại rất gần với Trình Nghi phụ trách, còn bản thân thì tốn nửa tháng thời gian, tiến hành tiêu sái trong các thôn dưới trấn Hạ Gia, thâm nhập vào giữ quần chúng

https://thuviensach.vn

nhân dân, nhằm vào yêu cầu sinh hoạt ngày sau của họ, tiến hành suy nghĩ một cách chi tiết.

Theo thăm viếng và không ngừng thâm nhập, Lục Duệ dần dần cảm thấy, chủ ý trong đầu của mình càng lúc càng rất được, hơn nữa cũng là một phương án có thể thích hợp với tiền cảnh phát triển của trấn Hạ Gia.

Lục Duệ nhớ mang máng, trong tương lai không lâu, rất nhiều chổ của Hoa Hạ, nông thôn nơi kinh tế tương đối phát triển, đều tiến hành một hoạt động xây dựng tên là xã khu nông thôn mới. Nói cách khác tại khu nông thôn có kinh tế tương đối phát đạt, đem các thôn dân tập trung lại cùng nhau, xây dựng nhà lâu cùng loại của khu dân cư, có thể dùng nhân khẩu tập trung để ở cùng nhau. Đương nhiên, loại xây dựng nông thôn mới này cũng có thất bại, rất nhiều chổ chỉ là một vài tòa nhà xây trên mảnh đất trống, đem mấy trăm người tập trung lại ở cùng nhau mà thôi.

Theo Lục Duệ xem ra, cái này và cái loại "làng" như nhà bà ngoại khi còn bé mình ở cũng không có gì khác nhau, nói trắng ra là, hoàn toàn cũng là công trình chiến tích của các quan viên muốn leo lên trên làm.

Dựa theo quy hoạch của Lục Duệ, xây dựng một xã khu nông thôn mới chân chính, hẳn là nên để ở địa phương nơi kinh tế phát triển, dùng hướng đi nông thôn hướng về trấn nhỏ để phát triển.

Đem mình nhốt trong phòng, Lục Duệ nỗ lực nhớ lại một phương án xây dựng xã khu nông thôn mới được miêu tả trong một quyển tiểu thuyết mà đời trước mình từng xem, hắn chuẩn bị dựa theo cái phương án này để tiến hành kế hoạch cải tạo xã khu ở trấn Hạ Gia. Dù sao thì bản thân hắn cũng là từ quyển sách ấy mới có thể lý giải được việc xây dựng xã khu nông thôn mới, hơn nữa cái khu ấy cũng khá giống với trấn Hạ Gia hiện tại, đều thuộc về khu vực khai thác mỏ, hơn nữa còn có tiền cảnh phát triển cực kỳ rộng.

https://thuviensach.vn

Cẩn thận suy nghĩ rất nhiều, Lục Duệ cho rằng quần chúng của trấn Hạ Gia hiện tại thiếu nhất chính là tiền tài, trước đây thu nhập của người dân trấn Hạ Gia trong toàn bộ thành phố đều là đứng đầu, đương nhiên, đây là đếm ngược! Mà khi khu mỏ được khai phá và xí nghiệp bên ngoài tiến vào, Lục Duệ biết, cơ hội của trấn Hạ Gia sẽ càng lúc càng nhiều, tới lúc ấy, cái quần chúng thiếu không chỉ có là tiền, mà còn có phương pháp kiếm tiền. Cho nên hắn quyết định, hắn là nên thành lập một trường dạy nghề tại trấn Hạ Gia, đặc biệt dạy dỗ cho các thanh niên trong độ tuổi các loại kỹ năng, đồng thời lúc nhà đầu tư đến đây đặc biệt ghi chú rõ, khiến cho những thương nhân này lúc sử dụng công nhân tận lực lựa chọn người địa phương.

Mặt khác, Lục Duệ còn lo lắng đến một vấn đề rất quan trọng, đó chính là giáo dục.

Trấn Hạ Gia không có trường học, tất cả đứa nhỏ nếu như muốn đến trường, sơ trung phải đi đến thị trấn, về phần tiểu học, hình như trong trấn Hạ Gia có một trường tiểu học cũ, tất cả đứa nhỏ xung quanh đều đi học ở đây, hơn nữa bởi vì do gia cảnh nghèo khó, phần lớn đứa nhỏ trong độ tuổi quy định đều không thể hoàn thành chín năm giáo dục bắt buộc, trong lúc đi thăm viếng Lục Duệ thậm chí có nghe nói, hơn 60% đứa nhỏ trong toàn bộ trấn đều không biết chữ.

Lục Duệ sống lại biết rõ trong thời đại tương lai, tầm quan trọng của việc nắm giữ tri thức đối với một người, hắn quyết định mặc kệ phải trả giá bao nhiêu, nhất định phải khiến cho những em nhỏ trong trấn Hạ Gia có thể được hưởng thụ nền giáo dục tốt nhất.

Vấn đề giáo dục sau khi giải quyết, thứ hai cũng là nên phát triển kinh tế như thế nào.

Tài nguyên luôn luôn có hạn, tuy rằng hiện tại nhìn qua tiền cảnh rất tốt, đó là bởi vì có mỏ đất hiếm, Lục Duệ nhớ mang máng nội dung giới thiệu về Tư Đa Ngạc, bởi vì khai phá tài nguyên dần dần ít đi, tốc độ phát triển

https://thuviensach.vn

của thành phố cũng trở nên chậm lại, thậm chí xuất hiện nhiều chủ công ty tự sát. Lục Duệ không hy vọng trấn Hạ Gia trở thành Tư Đa Ngạc thứ hai, tuy rằng lúc ấy không biết mình sẽ nhậm chức tại địa phương nào, nhưng hắn tuyệt đối không muốn chuyện như vậy xuất hiện.

Ý tưởng của Lục Duệ là : Nông dân có thể dùng đất đai của mình nhập cổ phần, mấy người muốn khai phá đất ra tiền, do chính phủ tiến hành giám sát, cũng cho chính sách ủng hộ, ba bên cùng nhau khai phá. Như vậy có thể tiết kiệm đầu tư, có thể đề cao tỉ lệ tiền lợi cực lớn. Đồng thời cũng có thể dễ dàng tiến hành giám sát các xí nghiệp trong trấn.

Đương nhiên, cái này cũng chỉ là một suy nghĩ của hắn, còn biện pháp cụ thể phải cùng các thành viên đảng ủy khác thương nghị.

Vấn đề còn lại, cũng là y tế và trị an cùng với xây dựng văn hóa, đối với cái này Lục Duệ thật ra cũng không lo lắng, mình hoàn toàn có thể dựa theo phương pháp nơi ở tiểu khu của đời sau mà tiến hành. Chỉ cần quy hoạch tiểu khu làm tốt, như vậy mới có thể đem trấn Hạ Gia thoát khỏi phạm vị hương trấn nông nghiệp, chuyển thành tiểu khu kinh tế công nghiệp.

Phương án của hắn làm rất chi tiết, mỗi một công tác đều được tiến hành chú giải vô cùng cẩn thận.

Cho nên, khi Lục Duệ đem phương án này ra trên cuộc họp thường ủy, tất cả mọi người bị chấn động.

Cẩn thận đọc bản kế hoạch của Lục Duệ, tâm tình lúc này của Trình Nghi đã có chút phức tạp, có bội phục, lại có một tia ghen ghét nói không rõ.

Trình Nghi đã làm nhân viên công vụ vài năm tại cơ quan ở tỉnh, cô ấy năm nay hai mươi sáu tuổi tuy rằng không có kinh nghiệm công tác cơ sở gì, nhưng mà ở trong văn phòng tỉnh ủy hết ba năm, lần này nếu như không phải vì mạ vàng mới đi đề bạt cái này, cô ấy căn bản là không có khả năng

https://thuviensach.vn

đến trấn Hạ Gia, Trình Nghi vốn dĩ hùng tâm bừng bừng dự định làm một phen sự nghiệp rất nhanh phát hiện, cái mình muốn học thật ra còn rất nhiều. Không nói cái khác, chỉ là xử lý quan hệ giữa các thường ủy mang tâm tư khác nhau trong cuộc họp thường ủy, cũng đã đủ khiến cho cô ấy đau đầu, càng không nói là, còn phải luôn luôn phòng bị một trợ thủ ý đồ không rõ ràng.

Đối với Lục Duệ, cô ấy đã làm một ít tìm hiểu, cũng biết không ít cái người khác không biết. Ví dụ như phía sau của hắn tựa như có vị đại lão phái trẻ trung của kinh thành, ví dụ như vị đại lão kia trong vòng vài năm tương lai sẽ đến tỉnh G làm người đứng đầu, thế nhưng vô luận như thế nào cô ấy đều không ngờ rằng, Lục Duệ có thể cho mình một kinh hỉ lớn như vậy.

Cái phương án này mặc dù trong mắt người khác thoạt nhìn có chút kỳ lạ, thế nhưng Trình Nghi lăn lộn tại cơ quan tỉnh ủy lại có thể nhìn ra được môn đạo bên trong, loại biện pháp đem nhân khẩu phân tán tập trung đến ở cùng nhau, hoàn toàn phù hợp chính sách thành hương nhất thể hóa của quốc gia, Trình Nghi thậm chí có chút hoài nghi Lục Duệ có phải là liên hệ với người nào đó của cấp trên, phải biết rằng cô ấy cũng là lần này khi trở lại tỉnh thành mới từ trong miệng trưởng bối trong nhà biết được ý đồ của cấp trên, thế nhưng cũng là cực hạn thảo luận bên trong.

Dựa theo kế hoạch của Lục Duệ, nếu như thật sự có thể hoàn toàn thực hiện, có thể nói phù hợp ý đồ của thượng tầng, đi phía trước chính sách, nói như vậy, chỉ cần Lục Duệ hắn không phạm sai lầm nguyên tắc, từng bước thăng chức là chuyện trong chớp mắt.

Dù ngay cả mình, nếu như vận tác thoả đáng, cũng có thể đủ từ đó thu được lợi ích xa xỉ.

"Trưởng trấn, suy nghĩ của cậu rất không tồi, thế nhưng cậu có nghĩ tới không, chúng ta dựa vào cái gì khiến cho xí nghiệp lấy ra tiền hợp tác với

https://thuviensach.vn

chúng ta? Lỡ như không người đầu tư. . ." Trình Nghi không có tiếp tục nói xong, ý của cô ấy rất rõ ràng, Lục Duệ cậu muốn cho người ta bỏ tiền giúp cậu thoát khỏi nghèo khó làm giàu, suy nghĩ không tồi, nhưng nhà đầu tư người ta dựa vào cái gì nghe lời cậu?

Lục Duệ mỉm cười: " Lo lắng của bí thư rất chính xác, chuyện này quả thật có chút khó làm, dù sao thương nhân trục lợi, chúng ta muốn bọn họ trong ngắn hạn nhìn không thấy tiền lời lấy ra tiền quả thật có chút khó xử người ta, cho nên tôi quyết định khiến cho nông dân dùng đất nhập cổ phần, đồng thời chính phủ chúng ta trong chính sách tung ra một ít giúp đỡ, tin tưởng chỉ cần là người thông minh thấy được thương cơ của trấn Hạ Gia chúng ta, không ai sẽ buông tha cái chén vàng này. Hơn nữa xây dựng xã khu mới cũng có một chỗ tốt, dễ dàng cho chính phủ chúng ta quản lý, mặc kệ là trị an hay là phương diện khác, so với tình huống hiện tại mà nói, khẳng định sẽ có cải thiện rất lớn."

"Nếu như vậy, vậy các đồng chí thấy thế nào?" Trình Nghi gật đầu, hỏi các thành viên đảng uỷ khác.

Chuyện này tuyệt đối không thể tự mình chuyên quyền độc đoán, phải lôi kéo các thành viên đảng uỷ khác, như vậy mặc dù là xảy ra vấn đề, cũng là tập thể gánh chịu trách nhiệm. Dù sao mình là người đứng đầu đảng uỷ, có thành tích công lao khẳng định không thể thiếu mình. Thế nhưng xảy ra vấn đề, nếu như mọi người nhất trí nói là mình chuyên quyền độc đoán làm ra, vậy chuyện xấu.

Lục Duệ không nói gì, chỉ là mỉm cười nhìn về phía các thành viên đảng uỷ khác.

Các đảng uỷ thành viên khác cũng đều không ngốc, bí thư cùng trưởng trấn hai người rõ ràng đều rất thoả mãn đối với phương án này, lúc này nhảy ra thì quá ngu ngốc, thẳng thắn biểu thị tán thành.

https://thuviensach.vn

Cuộc họp thường uỷ sau khi chấm dứt, Hạ Quốc Thành đặc biệt đi tới phòng làm việc của Lục Duệ.

"Trưởng trấn, chuyện này phải cẩn thận." Hạ Quốc Thành vẻ mặt lo lắng nói với Lục Duệ.

Lục Duệ sửng sốt, nghi hoặc nói: "Quốc Thành đồng chí có chuyện nói thẳng, chúng ta không cần khách khí như vậy."

Thở dài một hơi, Hạ Quốc Thành nhìn Lục Duệ nói: " Cái phương án này của trưởng trấn tôi là ủng hộ, dù sao cũng là vì hương thân phụ lão của trấn Hạ Gia chúng ta, thế nhưng ngài có nghĩ tới không, chuyện này nói ra đơn giản, thế nhưng nếu như thật sự thực hành, sợ rằng sẽ có độ khó rất lớn, không nói cái khác, chỉ là quan hệ từ trên xuống dưới, cũng là một vấn đề ngài cần xử lý. Chổ có người sẽ có đấu tranh, chổ có lợi ích, tsẽhì có người liều mạng đi cướp giật!"

Nghe Hạ Quốc Thành nói, Lục Duệ lâm vào một trận im lặng.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Sự Kiện Quần Thể

Hạ Quốc Thành nói rất có đạo lý, Lục Duệ tự nhiên biết gã có ý gì, tuy rằng thời gian trước Hạ Quốc Thành bởi vì tư tâm làm một ít chuyện sai, thế nhưng trước mặt trái phải rõ ràng, gã vẫn là lựa chọn trợ giúp mình. Nhất là chuyện này quan hệ đến tương lai của gia hương, Hạ Quốc Thành có thể chủ động tìm tới Lục Duệ nói ra lo lắng của mình, đủ thấy được sự chân thành của gã.

"Cảm ơn Quốc Thành đồng chí nhắc nhở, tôi sẽ chú ý, anh cũng nên thăm viếng nhiều một chút, trọng tâm công tác của Hướng Đông đồng chí chủ yếu tại khu vực khai thác mỏ, công tác trong trấn cần anh để tâm nhiều."

Lục Duệ suy nghĩ một chút mới nói. Hiện tại khu vực khai thác mỏ đã bắt đầu khai phá sơ bộ, đường từ trấn Hạ Gia đi thông thị trấn đang tiến hành tu sửa, hắn có thể dự liệu, trong tương lai không lâu, trấn Hạ Gia chắc chắn sẽ trở thành ngôi sao phát triển kinh tế của huyện Thuận An thậm chí thành phố Dương Minh.

Quả nhiên, Trình Nghi sau khi kết thúc thảo luận đảng uỷ, rất nhanh làm báo cáo trong huyện, mặc kệ là bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào hay là huyện trưởng Tương Vạn Lý đều biểu thị ủng hộ đối với cái này, cũng muốn cầu đảng uỷ và chính phủ trấn của trấn Hạ Gia buông tay khai triển công tác xây dựng khu nội thành mới, huyện ủy và chính phủ huyện toàn lực ủng hộ.

Đối với tính toán của bọn họ Lục Duệ rất rõ ràng, cả đám đều đang xem kịch vui, chuyện tình làm tốt công lao tự nhiên chạy không được, không tốt

https://thuviensach.vn

thì trách nhiệm là người phía dưới. Đối với lãnh đạo cán bộ như vậy, Lục Duệ thật sự là không có gì để nói.

Bình tĩnh mà xem xét, Lục Duệ tự nhiên biết phương án của mình có mạo hiểm cực lớn, dù sao thao tác thực tế sẽ có rất nhiều phương diện trở thành trở ngại, thế nhưng Lục Duệ sinh ở nông thôn, lớn ở nông thôn, hơn nữa hai đời làm người đối với khó khăn của nông dân sớm đã thành lý giải quá sâu khắc, biết rõ trong tương lai, nông dân Hoa Hạ sẽ chịu đựng bất đắc dĩ lớn cỡ nào, chỉ là giá nhà tăng vọt đối với những nông dân thu nhập mỗi năm chỉ mấy chục ngàn có bao nhiêu lớn, hắn thể hội quá sâu.

Cho nên lần này, vô luận như thế nào, hắn đều phải nỗ lực thử một chút, dù cho cuối cùng thất bại, cũng coi như là mình vì nông dân làm một chuyện.

Vạn sự đã chuẩn bị, chỉ thiếu gió đông.

Hiện tại trấn Hạ Gia đã xuất hiện không ít thương gia muốn đầu tư ở chỗ này, dựa theo bố trí trước của Lục Duệ, sở quản lý đất đai và các thôn ủy đều tiến hành tuyên truyền đối với quần chúng, nói cho bọn họ nơi nay gần trở thành khu vực khai thác mỏ, nếu có người bên ngoài muốn đầu tư mua đất, nhất định phải cẩn thận đối đãi, không nên bị người lừa dối. Cho nên mặc dù có người bán đất của mình, thế nhưng không có phát hiện chuyện có nông dân bị lừa gạt phát sinh.

Dưới bố trí Lục Duệ, các phòng ban của trấn Hạ Gia bắt đầu vận chuyển chung quanh chuyện xây dựng xã khu nông thôn mới, mục tiêu rất đơn giản, cũng là trong thời gian ngắn nhất có thể hình thành hiệu quả.

Cán bộ trên trấn đại đa số đều là Hạ Tụ Bảo thời đại lưu lại, tuy rằng sau đó trong huyện cũng điều tới không ít người, thế nhưng nhân viên làm việc chủ yếu không có thay đổi, trong những người này, uy vọng của lão bí thư Hạ Tụ Bảo đương nhiên là không cần nói cũng biết, mà người nối nghiệp

https://thuviensach.vn

Lục Duệ do ông chỉ định, thì đại biểu cho quyền nói chuyện cao nhất của trấn Hạ Gia, thậm chí bí thư đảng ủy tân nhậm Trình Nghi tại trong mắt của dân chúng trấn Hạ Gia, bất quá cũng là một tiểu quan cấp trên phái tới mà thôi. Chân chính để cho bọn họ tâm phục khẩu phục, vẫn là Tiểu Lục trưởng trấn vì trấn Hạ Gia dám ở trên đại hội ồn ào với bí thư huyện uỷ.

Cho nên nói, tuy rằng có chút không hiểu đối với văn kiện của trong trấn, thế nhưng các làng tạm thời còn chưa có xuất hiện dao động lớn.

Bất quá các thành viên đảng uỷ của trấn Hạ Gia bao gồm bí thư Trình Nghi đều rõ ràng, uy vọng của Lục Duệ tại trấn Hạ Gia quá lớn, chuyện này tuy rằng lúc này không có tiến triển gì lớn, thế nhưng rất nhanh sẽ hoàn thành.

Lục Duệ biết, nếu như muốn đám thương nhân coi tiền như mạng này cam tâm tình nguyện đem tiền lấy ra, biện pháp duy nhất cũng là để cho bọn họ thấy hy vọng, để cho bọn họ tin tưởng mình đầu tư khẳng định phải nhận được hồi báo, cho nên Lục Duệ rất thẳng thắn điều một nhóm nhân viên lớn làm điều tra đối với các sản nghiệp có thể xây dựng của trấn Hạ Gia, đồng thời mời nhân sĩ cố vấn chuyên nghiệp của tỉnh thành tới, để cho bọn họ làm phân tích chi tiết đối với tương lai phát triển của những hạng mục này, sau đó cầm những tư liệu này, lần lượt thăm viếng các xí nghiệp có ý định đầu tư.

Không thể không nói, sách lược của Lục Duệ vẫn là rất chính xác, thương cơ của trấn Hạ Gia trong mắt vài nhà đầu tư xem ra vô cùng quan trọng, rất nhiều xí nghiệp biết rõ Lục Duệ là để cho bọn họ bỏ tiền, thế nhưng vẫn là rất thích hợp tác cùng chính phủ trấn Hạ Gia, đồng thời biểu thị chỉ cần chính phủ ra chính sách tương ứng, bọn họ nhất định sẽ đầu tư.

Lục Duệ không phải ngu ngốc, những người này sở dĩ cho mình mặt mũi như thế, đơn giản chính là vì hai chữ lợi ích. Từ xưa đến nay, bản tính trục lợi của thương nhân không có ngừng qua, cho nên tại lúc gặp mặt các nhà

https://thuviensach.vn

đầu tư, Lục Duệ thẳng thắn cắn chặt một chút, đó chính là mặc kệ công ty nào tới đầu tư, đều phải cho phép nông dân dùng đất của mình nhập cổ phần, bởi vì chỉ có như vậy, mới có thể đủ khiến cho ngoại trừ nông dân đất ra thì hai bàn tay trắng nhận được lợi ích chân chính.

Lục Duệ cũng không có quên, trong truyền thuyết có một thắng địa du ngoạn ở hậu thế, toàn bộ huyện du ngoạn một năm thu nhập cao tới ba trăm triệu, thế nhưng thu nhập bình quân của người dân lại không đến một ngàn. Nguyên nhân không xa, không phải bởi vì hai cực phân hoá mà thôi, nghèo thì nghèo, giàu thì giàu, dân chúng căn bản là không thu được lợi ích chân chính từ trong phát triển.

Thời gian qua rất nhanh, bốn tháng thời gian trôi qua, Lục Duệ đứng ở phòng làm việc của mình, trong miệng ngậm điếu thuốc lá, nhìn bầu trời ngoài cửa sổ, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một lý tưởng hào hùng, ngay cả mình vài năm sau sẽ rời khỏi đây, thế nhưng để lại là một đường lui đủ để trấn Hạ Gia chống đỡ hơn mười năm phát triển, đây là chuyện khiến cho hắn tự hào nhất.

Nếu như nói lúc ban đầu Lục Duệ còn vì bản thân kiếm chiến tích, thế nhưng càng đến gần cuối, hắn lại càng cảm thấy mình có cần để lại chút gì hay không, dù sao làm quan tại nhiệm, dù cho không thể để lại tiếng tăm gì, tối thiểu cũng muốn khiến cho dân chúng ở đây nhắc tới mình, không có tiếng mắng là được.

"Trưởng trấn, đã xảy ra chuyện!"

Cửa phòng làm việc bị người đẩy mạnh ra, Mã Hướng Đông vẻ mặt kinh hoảng xuất hiện tại trước mặt của Lục Duệ, trên mặt bởi vì kinh hoảng chứng minh tâm tình lúc này của gã là kinh khủng cỡ nào.

Lục Duệ nhướng mày, có chút không hài lòng hỏi: "Xảy ra chuyện gì? Trời sụp còn có người chống đỡ, anh hiện tại là cái dạng gì, khiến cho các

https://thuviensach.vn

đồng chí phía dưới nhìn thấy thành bộ dáng gì nữa!"

Mã Hướng Đông vẻ mặt đau khổ, cả người đều có vẻ có chút kinh khủng nói: "Đã xảy ra chuyện! Ra đại sự! Đám thôn dân của Trần gia trang gây ầm ĩ!"

Lục Duệ cả kinh, con mắt trong giây lát mở to nói: "Chuyện gì xảy ra? Người của Trần gia trang vì sao gây sự? Có người bị thương hay không?"

Mã Hướng Đông cười khổ một chút, có chút bất đắc dĩ nói: "Đừng nói nữa, không biết là chuyện gì xảy ra, người của công ty kiến trúc lại có thể đem tiền bồi thường phá bỏ và di dời của Trần gia trang xuống mức rất thấp, không hợp với kim ngạch chúng ta trước định ra, hiện tại tâm tình của quần chúng rất kích động, nói chính phủ lừa dối bọn họ. Đang chặn ở công trường gây sự!"

"Làm bừa! Là ai cho bọn họ quyền lực đem tiền giảm xuống?"

Lục Duệ hổn hển mắng, hắn gần đây bởi vì bận chuyện xây dựng xã khu mới, nên đem công tác phá bỏ và di dời giao cho Mã Hướng Đông phụ trách, lại không ngờ rằng xảy ra nhiễu loạn lớn như vậy.

Mã Hướng Đông sắc mặt của như nhau xấu xí, nghe vậy giải thích nói: "Tôi nghe nói hình như là bởi vì công trình bị chuyển bao?"

Nghe hắn như thế vừa nói Lục Duệ nhưng thật ra sửng sốt, trong lòng khẽ động nói: "Chuyện gì xảy ra? Công trình chuyển bao? Tình huống cụ thể ngươi lý giải qua sao? Cho tôi nói một chút."

"Là như thế này." Mã Hướng Đông thở dài một hơi, "Tôi trước đây cũng nghe nói qua một ít chuyện của công trình, hắn là công ty kiến trúc kinh thành sau khi nhận thầu công trình xây dựng của khu vực khai thác mỏ, chuyển tay đem công trình nhận thầu cho công ty của tỉnh thành, công ty tỉnh thành lại chuyển, chuyển hai chuyển ba cái, cuối cùng chuyển cho đội

https://thuviensach.vn

công trình trong huyện. Bởi vậy lợi nhuận vô cùng nhỏ, hơn nữa cái công trình này trong tỉnh đốc thúc, đương nhiên là không dám ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, nên muốn nghĩ biện pháp cắt xén từ phương diện khác."

Lục Duệ biến sắc, nhàn nhạt nói: "Ý của anh là nói, cho nên bọn họ đem chủ ý đánh tới khoản tiền bồi thường?"

Mã Hướng Đông lắc đầu: "Không rõ ràng lắm, tôi cũng chỉ là suy đoán, chuyện này cũng là mấy ngày trước người khác báo cáo với tôi."

"Cái gì?" Lục Duệ bỗng nhiên vỗ bàn, cả giận nói: "Anh, anh là đầu heo sao? Loại sự tình này sao còn không báo cáo với tôi sớm? Cái này không phải đem đao đưa tới trong tay người ta sao? Anh cho rằng, có vài người sẽ bỏ qua cơ hội này nhân cơ hội ăn hôi trấn Hạ Gia chúng ta sao?"

Bất chấp tiếp tục quát lớn Mã Hướng Đông, Lục Duệ cầm điện thoại trong tay, lớn tiếng nói với Mã Hướng Đông: "Lập tức liên hệ đồn công an, khiến cho Tư Đông dẫn người đi qua."

Ngay sau đó, Lục Duệ lại nói với Mã Hướng Đông: "Thông báo lãnh đạo của chính phủ, lập tức họp."

Chỉ chốc lát sau, lãnh đạo của chính phủ trấn cũng đã đi tới phòng họp, Lục Duệ nhìn mấy người phó trưởng trấn một chút, phát hiện ngoại trừ Hạ Quốc Thành vẻ mặt lo lắng, trên mặt của vài người còn lại đều là hình dạng rất bình tĩnh, khẽ cau mày, Lục Duệ nói: "Thái phó trưởng trấn đâu? Không người thông báo cô ấy sao?"

"Thái phó trưởng trấn sáng sớm ngày hôm nay đi trong huyện họp, nói là hội nghị kế hoạch hoá gia đình." Mã Hướng Đông thấp giọng nói, sau đó lại nói bên tai của Lục Duệ: "Vừa nhận được điện thoại, quần chúng của Trần gia trang bên kia tâm tình rất kích động, đã đem lãnh đạo của đơn vị thi công vây lại. Hơn nữa, tựa như làng khác cũng có một chút vấn đề."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ biến sắc, lạnh lùng nhìn lướt qua mấy người trong phòng làm việc, nhàn nhạt nói: "Sự tình hôm nay chúng ta quay đầu lại nói sau, Quốc Thành đồng chí thông báo Vu Đông một chút, theo tôi cùng đi Trần gia trang, người còn lại đi các làng khác, nhất định phải đem tâm tình của quần chúng trấn an xuống tới, đều nghe hiểu chưa?"

"Rõ ràng." Người trong phòng làm việc đều gật đầu đáp ứng, Lục Duệ chú ý tới trong ánh mắt của một người phó trưởng trấn Khương Vân Phong trong ngày thường đi lại rất gần với Bạch Đông Minh dĩ nhiên có một loại ý tứ, thế nhưng lúc này nhưng cũng không có thời gian để ý tới đối phương, gật đầu với Hạ Quốc Thành, xoay người rời đi.

"Trưởng trấn, việc này có chút không đúng."

Vu Đông cùng Lục Duệ gặp mặt nói câu đầu tiên, làm lông mày của Lục Duệ nhăn lại với nhau.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Thiện Hữu Thiện Báo

"Vu bí thư, lời này nói như thế nào?"

Lục Duệ nghe Vu Đông nói, nhưng không có đợi nói xong, mà là có chút nghi hoặc mở miệng hỏi.

Vu Đông cau mày nhìn thoáng qua Lục Duệ, lúc này mới chậm rãi nói: "Tôi chỉ là cảm thấy, xảy ra chuyện này ngay lúc Trình bí thư đi thị ủy xin hạng mục, mà trưởng trấn cậu lại chuẩn bị đi xin tài chính xây dựng xã khu mới, thật sự là có chút kỳ hoặc."

"Vậy anh nói, rốt cục có chổ cổ quái?" Lục Duệ bất động thanh sắc hỏi.

Vu Đông cúi đầu trầm ngâm một lát, nhìn thoáng qua Hạ Quốc Thành cùng Mã Hướng Đông bên cạnh, lúc này mới nói: "Lời nói này trưởng trấn không thích nghe, nhưng quần chúng phía dưới biết cái gì! Bọn họ cho dù biết tiền mình lấy được ít hơn so với hứa hẹn lúc trước, tối đa cũng là tìm thôn ủy ầm ĩ một chút, lá gan lớn không chừng có thể tới chính phủ trấn chúng ta ầm ĩ, quần chúng bình thường nào có lá gan chạy đi khu vực khai thác mỏ ầm ĩ, đó chính là chổ của quốc gia, xí nghiệp lớn của kinh thành người ta là chổ để người của nông thôn tới?"

Hít sâu một hơi, gã nhìn thoáng qua Lục Duệ mặt không biểu tình nói: "Chuyện này kỳ quái nhất, không phải khoản tiền bồi thường bị ăn chặn, mà là vì sao quần chúng đi tìm bên khai phá gây ầm ĩ, tôi cảm thấy, phương diện này khẳng định có người châm ngòi thổi gió, bằng không tuyệt đối sẽ không ầm ĩ lớn như vậy."

https://thuviensach.vn

"Ý của anh là, lẽ nào nói có người cố ý muốn quấy đục nước lần này? Thế nhưng cái này có chỗ tốt gì đâu?"

Vu Đông cười cười, không nói gì. Phân tích vừa rồi của gã nếu như lớn mật nói ra một chút, căn bản là hoài nghi có vài lãnh đạo trấn, truyền ra nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ. Cho nên, gã đương nhiên là đến điểm thì dừng.

Lục Duệ nhắm mắt lại, không nói gì, mọi người ngồi chiếc xe jeep huyện ủy vừa rồi phân phối cho chính phủ trấn Hạ Gia, đi hướng Trần gia trang.

Thời gian không bao lâu, Lục Duệ chợt nghe âm thanh của Mã Hướng Đông nói: "Trưởng trấn, tới Trần gia trang, phía trước cũng là chổ thi công, xem ra còn đang ồn ào."

Chậm rãi mở mắt, Lục Duệ mặt không biểu tình nhàn nhạt nói: "Đi thôi, xuống dưới xem." Không biết vì sao, Vu Đông thấy trong ánh mắt của Lục Duệ hình như có một đạo hàn quang hiện lên. Trong lòng không khỏi run lên, gã nghe nói qua chuyện vị trưởng trấn trẻ tuổi này nổi nóng, xem ra ngày hôm nay có người muốn không may.

Từ xa nhìn lại, một đám người đang tụ tập tại công trường, cửa lớn công trường đã bị quần chúng phẫn nộ ngăn chặn, vây quanh một đám người, xem ra có trên trăm người ở đây, từ xa nhìn lại, Lục Duệ liền trông thấy đồn trưởng đồn công an của trấn Hạ Gia Tư Đông, xem ra người này rất thông minh, không đem mâu thuẫn trở nên gay gắt, chỉ là liên tục giải thích cái gì với quần chúng. Bất quá quan sát hình dạng quần chúng tại hiện trường một chút, Lục Duệ cảm thấy, hiệu quả khuyên bảo phỏng chừng không lớn.

Xe jeep cũng không phải rất nhanh, hơn nữa một xe lớn như vậy từ xa đến đây, sớm đã có người đã chú ý tới. Trong nháy mắt liền có một nhóm quần chúng vây quanh đến đây.

https://thuviensach.vn

"Là trưởng trấn, là Lục trưởng trấn tới." Tư Đông mắt sắc, thấy được thân ảnh của Lục Duệ, đứng ở chỗ cao hô với mọi người, trong đám người nhất thời truyền ra tiếng xôn xao.

Lục Duệ mở cửa xe đi xuống xe, cũng không nói gì, đi thẳng đến cửa lớn công trường. Quần chúng bên cạnh vừa nhìn Hạ Quốc Thành cùng Mã Hướng Đông một trái một phải của Lục Duệ, âm thanh tránh ra, không ít người thậm chí còn đem "Vũ khí" trong tay của mình lặng lẽ thu lại.

"Trưởng trấn? Người trẻ tuổi kia là trưởng trấn sao?"

"Không sai đâu, tui cùng Đại Ngưu ca gặp qua hắn tại thị trấn."

"Không thể nào, tôi thấy hắn cũng cỡ tuổi của cậu, có thể là trưởng trấn của trấn Hạ Gia ta sao?"

"Anh hiểu một cái gì, người ta đó là đại nhân vật, học qua đại học, lão bí thư lợi hại như vậy, đều phải nghe hắn."

"Lão bí thư sao thế, đại nhân vật cũng không thể không cho tui ăn cơm, cho dù Thiên Vương lão tử tới, cũng phải nhường tụi tui ăn đúng không?"

Tư Đông Lai đến trước mặt của Lục Duệ, kính một lễ nói: "Trưởng trấn, đồn công an trấn Hạ Gia Tư Đông hướng ngài báo danh."

Lục Duệ gật đầu, khẽ cười với hắn một chút, đối với người đồn trưởng đồn công an này hắn vẫn là thoả mãn, cũng không có thiên vị một phương, mà là duy trì trật tự, không khiến cho tình thế mở rộng đến mức không cách nào khống chế.

"Tư đồn trưởng làm không tồi, xem ra Mã cục trưởng các người bình thường công tác rất vững chắc."

https://thuviensach.vn

Tư Đông ngượng ngùng nở nụ cười, thấp giọng nói với Lục Duệ: "Trưởng trấn, bên trong hình như là giám đốc công ty kiến trúc kinh thành, người nọ rất kiêu ngạo, tôi nỗ lực câu thông cùng hắn, bất quá người ta ngay cả cánh cửa cũng chưa từng mở."

Lục Duệ khoát khoát tay cắt đứt lời nói của hắn, lúc này không phải lúc lo lắng này vấn đề, lúc này việc cấp bách là đem tình thế khống chế được, không nên biến thành sự kiện quần chúng ác tính, nếu không không riêng gì mình, mà là toàn bộ huyện Thuận An đều sẽ không may theo.

"Xin chào mọi người, tôi là Lục Duệ, tin tưởng không ít hương thân đều đã nghe qua tên của tôi, trước đó cũng có người gặp qua tôi. Ngày hôm nay, tôi đến đây không vì việc khác, cũng là dự định nghe một chút ý kiến của mọi người, mọi người có chuyện gì đều có thể nói với tôi một chút." Lục Duệ xoay người, đối mặt đoàn người nói lớn.

Đoàn người một mảnh im ắng, ngay sau đó là một trận gây rối, liền có người bắt đầu núp ở phía sau nói, trong đám người bắt đầu cười vang.

"Các người, các người đây là cái thái độ gì! Còn gây sự, tôi sẽ đem người bắt lại!" Tư Đông sắc mặt tái lại, không riêng gì hắn, ngay cả Mã Hướng Đông cũng có chút nhịn không chịu nổi cơn tức của mình, hét lớn một tiếng, muốn phát tác.

Lục Duệ liếc bọn họ, cũng không nhìn hiện tại là tình huống gì, nói lung tung sẽ xảy ra chuyện. Há mồm muốn khuyên giải, bỗng nhiên phát hiện giữa đám người phát ra một tiếng kêu thảm thiết, tập trung nhìn vào, thì ra người vừa rồi nói người bị đánh.

"Hạ Đại Ngưu, mày con mẹ nó điên rồi, dựa vào cái gì đánh lão tử." Một người người trẻ tuổi hai mươi tuổi từ trên mặt đất đứng lên, chỉ vào một đại hán chửi ầm lên, lời còn chưa dứt, bên cạnh lại có vài người bị đánh, chỉ

https://thuviensach.vn

thấy ba người trung niên hơn bốn mươi tuổi, trong tay mang theo cây gậy lớn, đánh mấy người kia một trận.

Người bị đánh đều ngây ra, quần chúng bên cạnh cũng có chút trợn tròn mắt, người có quen biết mở miệng hô: "Anh em Trần gia, các người điên rồi à, làm gì đánh hương thân của mình hả?"

"Hương thân? Lão tử đánh cũng là mấy thằng khốn nạn vô liêm sỉ này! Các người nói đây là người sao? Dám nói Lục trưởng trấn, lão tử không đánh cho hộc máu chó ra, đều có lỗi với tổ tông!"

Lục Duệ sửng sốt, tỉ mỉ nhìn một chút, lại phát hiện mình không có ấn tượng đối với mấy người trung niên này, Hạ Đại Ngưu hắn thật ra nhận thức, mấy tháng trước tại chợ thị trấn lúc đánh nhau cùng Tất Thái Kiện, còn có giao tình qua. Bất quá mấy người trung niên kia không có mặt. Chỉ thấy người dẫn đầu đại khái khoảng bốn mươi lăm bốn mươi sáu tuổi, thân hình cao lớn vạm vỡ, tướng mạo rất hung ác, nhìn qua liền biết không phải là người hiền, nếu như đặt ở trên đường, cũng có thể dọa con nít khóc ré lên.

Không chỉ như thế, người này tựa như rất có uy vọng tại Trần gia trang, rống một cái với đoàn người, đoàn người vốn dĩ ầm ĩ nhất thời an tĩnh lại, quay đầu hướng Lục Duệ cười, đưa tay kéo qua tới bên cạnh của một người trung niên người nam nói: "Trưởng trấn, ngài không nhớ rõ? Trước đó ngài vì tên nhóc này cùng Tất Thái Kiện tên kia đánh một trận, còn lấy được tiền thuốc men. Cái này không phải hắn sao? Là thằng em không nên thân của tui Trần Vạn Xuân."

Nói xong, xoay người lại hô với mọi người: " Trưởng trấn chúng ta là người tốt, trước đó vài ngày bởi vì em trai tui bị người khi dễ, đều làm một trận cùng đại quan trong huyện, sau vẫn là trưởng trấn lấy tiền thuốc men cho em tui, các người nói, cán bộ như vậy có thể là người xấu sao?"

https://thuviensach.vn

Đoàn người thoáng cái an yên tĩnh xuống, bởi vì làng cũng không lớn, cho nên tất cả mọi người biết trước đó Trần Vạn Xuân bởi vì đi thị trấn bán đồ ăn, bị một đám du côn lưu manh đánh bị thương, nghe nói là gặp một vị đại nhân vật mới bảo vệ mạng. Lại không ngờ rằng dĩ nhiên là trưởng trấn trẻ tuổi trước mắt này.

Lục Duệ cũng không ngờ rằng ở chỗ này gặp phải người bị đánh kia, khi đó mình lo nói chuyện cùng anh em Lâm gia, thật ra quên người này, nghĩ tới đây, ánh mắt của hắn nhìn thoáng qua trong đám người, lại ngoài ý muốn cách đó không xa phát hiện thân ảnh của Lâm Nhược Lam, chỉ bất quá cô ấy lúc này là đứng ở xa xa, chung quanh là một đám trẻ em.

Không biết vì sao, Lục Duệ luôn cảm thấy đắc mình tựa như cùng vị Lâm gia tiểu thư này có chút cự ly, tuy rằng không hiểu cô ấy một người thiên kim tiểu thư vì sao không hưởng thụ vinh hoa phú quý ở kinh thành, chạy đến cái nơi thâm sơn cùng cốc chịu khổ chịu tội, thế nhưng bản năng của Lục Duệ nói cho hắn biết, cô gái nhìn qua hòa ái dễ gần này, tuyệt đối không phải người mà mình có khả năng đủ thân cận, như tác phẩm nghệ thuật xuất sắc và tiết mục cây nhà lá vườn không thể so sánh như nhau, hắn xuất thân người thường, cùng thế giới của cô gái ấy là kém con mẹ nó xa.

Nhìn thoáng qua quần chúng bởi vì anh em Trần gia ra mặt mà trở nên an tĩnh, Lục Duệ trong lòng không nhịn được cảm khái hàng vạn hàng nghìn, dân chúng Hoa Hạ vĩnh viễn là một đám người đáng yêu nhất, mặc dù là mình đã bị người nhà bức tới tuyệt lộ, bởi vì mình đã từng giúp qua bọn họ một lần, bởi vì mình đứng ra ngăn cản bọn họ, những người này kiên quyết lựa chọn tin tưởng mình, mà nguyên nhân trong đó, bất quá là một câu nói vừa rồi của mình mà thôi.

Nghĩ đến đám quan viên đời sau đứng trên đài cao thổi da trâu ầm ầm, thế nhưng luôn luôn dùng thái cực lừa lộc đám dân chúng, nhìn nhìn lại những khuôn mặt thuần phác trước mặt, con mắt của Lục Duệ có chút đã ươn ướt.

https://thuviensach.vn

Cũng là những người này, vài chục năm tới vẫn bị các quan viên lừa dối, lãnh đạo tại nhiệm cam đoan, bọn họ tin, sau đó bị lừa. Tiếp theo lãnh đạo tại nhiệm khác cam đoan, bọn họ lại tin, sau đó lần thứ hai bị lừa. Lặp đi lặp lại mà tiếp tục, sinh hoạt của bọn họ không có một tia chuyển biến tốt đẹp, mà những quan viên dùng lời nói dối trấn an bọn họ đâu? Cả đám mây xanh đi thẳng, một đi không trở lại. Dân chúng phạm vào sai, dù cho vài chục năm, hai mươi mấy năm sẽ bị truy cứu, quan viên đâu?

Lục Duệ không biết mình sẽ biến thành cái dạng người gì, có phải là cũng sẽ lầm lạc bản thân trong cái lò nhuộm quan trường này không, thế nhưng hiện tại hắn biết, mình tuyệt đối không thể khiến cho quần chúng trước mắt thất vọng, mặc kệ người phía sau muốn như thế nào, ít nhất, hắn làm được một việc, đó chính là khiến cho mình biết chuyện này quan hệ đến lợi ích của quần chúng Trần gia trang.

Đạo nghĩa còn đó, Lục Duệ không thể không làm

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Sơ Ngộ Lam Hiểu Âu

Ngay tại lúc Lục Duệ muốn nói, tựa hồ là thấy bên ngoài có lãnh đạo tới, cửa lớn công trường vốn dĩ đóng chặt được người mở ra, ngoài ý liệu của Lục Duệ chính là một đám người từ bên trong đi ra, dân đầu lại có thể là một cô gái.

Đúng vậy, cô gái vóc người cao gầy này nhìn qua hẳn là cùng tuổi Lâm Nhược Lam, mặc một thân áo gió màu trắng, phọng cách ngăn gọn trong sáng phụ trợ ra khí chât hào hiệp của cô ấy, một tay đặt ở bên hông, trên cô tay khoá một bao da thần sắc. Lục Duệ mắt sắc liếc mắt thì nhìn ra cái bao da kia là sản phẩm nổi danh quốc tế, giá cả sợ không ít hơn trăm ngàn.

Cẩn thận đánh giá một chút cô gái được một đám đàn ông vây quanh ở chính giữa. Lục Duệ không tự giác gật đầu, da thịt trắng nõn sáng mịn, mặt thanh tú, biểu tình mặc dù có chút lãnh ngạo làm cho người ta cảm thây cô ấy luôn luôn cự tuyệt người từ ngoài ngàn dặm, bất quá mặc dù Lục Duệ là hai đời người nhìn quen không ít mỹ nữ cũng phải thừa nhận, đây là một mỹ nữ.

"Các người cũng là lãnh đạo của trấn Hạ Gia sao? Đây là làm gì vậy? Dựa vào cái gì khiến cho dân chúng tới chặn cửa của chúng tôi, tin tôi đi chính phủ thượng cấp của các người kiện các người hay không!" Lục Duệ còn chưa kịp nói, giữa đám người kia đứng ra một người đàn ông quát về bên này, ngữ khí cực kỳ kiêu ngạo, khiến cho Hạ Quốc Thành bên cạnh tính tình luôn luôn tốt đều phải nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Trong lòng của Lục Duệ cũng giận, trong lòng nói cái mông của các người không sạch sẽ, còn muốn khiến cho lão tử tới xử lý hậu sự cho các người kết quả ngược lại là ác nhân trước cáo trạng, thật coi Lục Duệ tôi là đội viên cứu hỏa à!

Nhìn lướt qua người nói chuyện, phát hiện người này thật cuồng ngạo, rõ ràng biết người là lành đạo của chính phủ địa phương, thê nhưng người này lại có thể kiều ngạo đên mức nói xong những lời này rôi quay đầu chuyên đi, rõ ràng chính phủ trần Hạ Gia căn bản là không ở trong mắt của người ta.

"Anh là ai?" Cô gái như tảng bặng kia đã mở miệng nói. Rõ ràng là nói với Lục Duệ, xem rạ cô ấy đã nhìn ra, những người này hẳn là Lục Duệ dẫn đầu. Chỉ bất quá tuy rằng cô ấy tận lực áp lực tâm tình của mình, thấ nhưng Lục Duệ vẫn từ biểu tình trên mặt và giọng điệu nói chuyện của đối phương phát hiện ra một tia cao ngạo.

Loại cảm giác này không phải cô gái kia coi thường tự mình, mà là trình tự của hai người quyết định nhãn giới của bọn họ không giống nhau, Lục Duệ có thể khăng định người ta căn bản sẽ không đem mình để vào măt, tuy rằng đây là sự thật, thế nhưng lại làm cho người ta rât khó chịu.

"Tôi là trưởng trấn trấn Hạ Gia Lục Duệ, xin hỏi tiểu thư xưng hô như thế nào?" Lục Duệ đè ép vẻ không hài lòng trong lòng, nhàn nhạt nói.

Cô gái kia gật đầu, nhìn thoáng qua đoàn người phía sau của Lục Duệ, đôi mi thanh tú cau lại nói: "Chính phủ các người đối đãi thương nhân khai như thể phá? Nhìn một đám người trở ngại chúng tôi thi công mà bỏ mặc, các người rốt cuộc là có ý gì?"

Lục Duệ cười: "Ở đây chỉ sợ không phải chỗ nói chuyện, chúng ta đi vào rồi nói, thế nào?"

https://thuviensach.vn

Cô gái sửng sốt một chút, nhìn nhìn quần chúng bên ngoài nhìn quét thấy Lâm Nhược Lam, con ngươi không tự giác rụt một chút, xoay người đi vào bên trong, âm thanh lạnh lùng truyền đến nói: "Anh vào đi, tôi bàn với anh."

Lục Duệ lắc đầu, đối với vẻ cuồng ngạo của những đệ tử thế gia này thật sự là không còn lời để nói, ngăn lại yêu cầu muốn cùng mình đi vào của Hạ Quốc Thành và Mã Hướng Đông. Lục Duệ xoay người quay lại quân chúng vây xem lớn tiêng nói: "Các hương thân, tôi lập tức đi vào hiệp thương cùng đơn vị thi công, xin mọi người tin tưởng tôi, tạm thời không nên kích động, tránh cho tạo thành hậu quả không thể vãn hồi, có thể chứ?"

Đám người Trần gia trang lâm vào im lặng, một lát sau đó, âm thanh của Hạ Đại Ngưu truyền đến:"Tiểu Lục bí thư, ngài đi vào đi nêu như có người dám cho ngài quấy rối, tui hung hăng đánh hắn!"

Lục Duệ đột nhiên buồn cười, khoát khoát tay nói: "Hiện tại là xã hội pháp chế, sao có thể dùng đánh người để giải quyết chuyện tình. Đại Ngưu ca, còn kích động nữa tôi sẽ phê bình anh đó!"

Mọi người cười vang, Hạ Đại Ngưu cũng ngượng ngùng gãi đầu óc của mình. Lục Duệ gật đầu với Mã Hướng Đông cùng Hạ Quốc Thành, nói với Vu Đông: "Vu bí thư, ở đây giao cho các người." Vu Đông hơi gật đầu: "Trưởng trấn yên tâm, tất cả có chúng tôi."

Lục Duệ theo người của công ty kiến trúc, cất bước đi vào một gian phòng làm việc rộng mở, chi thấy cô gái đã ngồi xuống ghế ở giữa. Lục Duệ cũng không khách khí trực tiếp tiêu sái đến ngồi xuống đối diện cô gái cười dài nhìn cô gái đối diện.

"Chuyện ngày hôm nay, chính phủ các người phải chịu toàn bộ trách nhiệm!" Cô gái không có vòng vo, bắt đầu cũng là trực tiếp chỉ trích.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ hơi ngẩng đầu, lộ ra một nụ cười châm chọc nói: "Tiểu thư cô nghĩ sai một việc rồi? Tôi nghĩ cô đến bậy giờ còn chưa có rõ ràng, ngày hôm nay không phải tôi có câu quý công ty, mà là phương pháp hành sự của quý công ty xuất hiện vấn đề, mà tôi làm lãnh đạo hành chính của chính phủ địa phương là tới giải quyết vần đề cho các người, hơn nữa tôi tựa như cũng không quen cô."

Cô gái nghe Lục Duệ nói xong khẽ cau mày, trong hai tròng mắt sáng hiện lên một tia dị sắc, bất quá cũng là thoáng qua, thở một cái tựa hồ như là không muốn tranh chấp cùng Lục Duệ nhiều, lành đạm nói: "Tôi là phó tổng giám đốc Lam Hiểu Âu của tập đoàn Chính Đạt, anh có chuyện gì đều có thể nói với tôi."

Nói xong, lạnh lùng nhìn Lục Duệ, đợi hắn nói, lại không ngờ rằng Lục Duệ có thể là vẻ mặt mỉm cười cầm lấy tách trà đặt ở trên bàn, nhấp một ngụm. Xong cảm khái nói: "Không tồi, trà ngon, có lẽ trên một trăm đồng một cần. . ."

Lam Hiểu u một trận tức giận, từ nhỏ đến lớn, không ai dám không nhìn mình như thế. ngày hôm nay người trưởng trấn khó hiểu này căn bản là tới gây sự . Trong nháy mắt. Sắc mặt của cô ây trở nên khó nhìn, đôi măt đẹp hung hăng nhìn chăm chăm Lục Duệ.

Lục Duệ cười cười, nhìn thoáng qua Lam Hiểu u thở phì phì, nhàn nhạt hỏi: "Cô lý giải công trình núi Thanh Vân này không?"

Lam Hiểu Âu lắc đầu, nói với Lục Duệ: "Tôi gần đây mới đến tỉnh G, công trình này là tổng công ty tiếp, hơn nữa tôi không cho rằng chúng tôi có chuyện, dù sao khoản tiền bôi thường đã đưa xuống dựa theo quy định."

Lục Duệ trong lòng kẽ động, hỏi dò: "Như vậy Lam tổng thứ tôi lắm miệng, tôi hỏi một câu, cô dựa vào cái gì xác định khoản tiên bồi thường này đã đưa xuống dưới?"

https://thuviensach.vn

Thấy Lam Hiểu Âu muốn nói, Lục Duệ ngắt lời nói: "Ý của tôi, cô có thể cam đoan khoản tiền bồi thường này là đến trong tay quân chúng của Trần gia trang không?"

Cái này đến phiên Lam Hiểu Âu sừng sờ, cô ấy có chút không rõ ràng đối phương hỏi chuyện này là có ý gì, nhưng thấy đối phương là lãnh đạo địa phương của trấn Hạ Gia, vẫn là kiên trì hồi đáp: "Tài vụ của chúng tôi có ghi lại, khoản tiền đã chuyển."

Lam Hiểu Âu cam đoan, mình cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp qua một người đàn ông nào đáng giận như thế, quả thật giống như một người mẹ hỏi đông hỏi tây, ngay tại lúc mình vừa dứt lời chợt nghe Lục Duệ lại một lần nữa nói: "Lam tổng, tôi nghĩ cô hiểu lầm ý tứ của tôi rồi, lời tôi nói mới vừa rồi là, cô có chứng cứ có thể nói cho tôi biết, khoản tiền bồi thường của công ty các người đến được trong tay của nông dân hay không?"

"Bốp!" một tiếng, một người đàn ông trung niên ngồi bên cạnh ở Lam Hiểu Âu bỗng nhiên vỗ bàn, trừng mắt với Lục Duệ quát to: "Cậu có vân đề à? Lam tiểu thư đã trả lời câu hỏi của cậu, cậu cứ ở chỗ này hỏi không để yển, tôi muốn đến huyện ủy các người trách cứ cậu!"

Lục Duệ lại hình như là không thấy được ông ta, vẫn như trước nhìn Lam Hiểu Âu, trong miệng nói không lưu tình chút nào. "Hoặc là nói các người những lãnh đạo cao cao tại thượng này chỉ là phụ trách nhìn số liệu, mà căn bản sẽ không đi lý giải thực địa một vài thứ?"

Người trung niên còn muốn nói, âm thanh của Lam Hiểu Âu từ bên cạnh vang lên: "Lục trưởng trấn, ý của anh là, quần chúng gây sự của Trần gia trang bên ngoài này là không lấy được khoản tiền bồi thường, có phải không?"

Lục Duệ cười ha ha, từ chối cho ý kiến nhìn thoáng qua trợ thủ bên cạnh Lam Hiểu Âu thần sắc có chút hoang mang, dùng một loại ngữ khí khiến

https://thuviensach.vn

cho Lam Hiêu Âụ trong lòng khó chịu tới cực điểm, hận không thể đem nước trà hất lên trên mặt của người đàn ông đáng ghét thiếu đánh này nói: "Chuyện này tôi không rõ ràng lắm, bất quá căn cứ theo báo cáo tôi nhận được, quý công ty tựa như cũng không có dựa theo mức quy định thực tế trả khoản tiền bồi thường cho thôn dân của Trần gia trang. Không, chính xác mà nói là đồng bọn hợp tác của quý công ty."

Lam Hiẻu Âu thoáng cái ngây ngẩn cả người, đối với hai mươi ba năm cuộc sống của cô ấy mà nói, lúc này hầu như cũng là lúc cô ấy khuất nhục nhất, mình hùng hổ làm khó để vấn tội người khác, kết quả là lại phát hiện sai lầm trên người của mình, nhìn khuôn mặt cười vui vẻ của Lục Duệ, cô ấy trong giây lát cảm thấy người đàn ông trước măt này tựa như từ đầu đến chân đều là làm người ghét như vậy. Sau đó chuyện càng làm cho cô ây oán hận xảy ra. . .

Lục Duệ nhìn thoáng qua Lam Hiểu Âu cắn môi, thình lình nói: "Lam tổng nếu như còn có cái gì không rõ ràng có thể tiếp tục hỏi, tuy rằng tôi không tính là một người lãnh đạo hợp cách, đối với chuyện quần chúng bị người lừa dối cũng là vừa rồi mới biết thế nhưng tin tưởng đồi với chuyện này tôi hắn là biết nhiều hơn một chút so với cô biết."

"Hỗn đản!"

Lam Hiểu Âu ở trong lòng oán hận mắng một câu, nếu như dựa theo tính tình bình thường của cô ấy, hiện tại khẳng định là một bạt tai vung qua, bất quá hiện tại cô ấy lại chỉ có thể liên tục nói cho bản thân phải trấn định, phải bình tĩnh, không nên đề tên ghê tởm này đánh bại. Lần này gia tộc có thể tranh thủ quyền khai phá khu mỏ của núi Thanh Vân, nỗ lực tuyệt đối không phải lợi ích nhỏ, nếu như bị người trước mắt phá hủy, mình chẳng phải là hối hận đền chết sao.

Không biết Lục Duệ lúc này cũng là giả vờ giả vịt, hắn cũng không phải đứa ngốc, nhìn dáng vẻ bệ vệ ương ngạnh của bọn trợ thủ trước mắt, cùng

https://thuviensach.vn

với vẻ không chạm khói lửa nhân gian của Lam Hiểu Âu, khí thê Nữ Vương cao cao tại thượng, hắn là có thể đủ đoán được cái gọi là tập đoàn Chính Đạt này có bối cảnh tuyệt đối không đơn giản. Hơn nữa, lúc tập đoàn Chính Đạt bắt kế hoạch khai phá của núi Thanh Vân, Lục Duệ cũng đã gọi điện thoại cho Âu Văn Hải ở tỉnh H, trong điện thoại Âu Văn Hải âm thâm chỉ điểm Lục Duệ, phía sau công ty này là quái vật lớn, căn bản không phải hắn có đủ khả năng chống đối, bởi vậy Lục Duệ mặc kệ chuyện của khu vực khai thác mỏ, chuyên tâm đầu nhập đền xây dựng xã khu mới.

Bất quá hắn vẫn là trăm triệu lần không có nghĩ đến, thiên tính vạn tính, mình vẫn bị liên lụy đến chuyện này.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Đàm Phán Rạn Nứt

Lục Duệ rất rõ ràng, hắn một trưởng trấn nhỏ trong mắt người ta của căn bản là không tính cái gì, dù cho mình lúc này cẩn thận, khuôn mặt tươi cười nghênh người cũng không thể khiến cho đối phương bỏ qua địch ý đối với mình, kết quả là hắn đơn giản giải quyết việc chung, thẳng thắn không chắp nối không lôi kéo tình cảm, đem tất cả chuyện đều đặt ra trên bàn.

"Lam tổng, cô tốt nhất nên tra một chút, tôi cho các người ba ngày thời gian, trong vòng 3 ngày, mặc kệ tập đoàn Chính Đạt dùng phương pháp gì, tôi hy vọng khoản tiền bồi thường của thôn dân Trần gia trang có thể đúng chỗ, bằng không, tôi không ngại xin phong tỏa khu vực thi công ở đây."

Lục Duệ mặt không biểu tình nói ra lời nói này xong, đứng lên đi ra ngoài cửa.

Tất cả mọi người bị lời nói không để lối thoát của hắn làm cho có chút sững sờ, đều dùng ánh mắt khó thể tin được nhìn bóng lưng của Lục Duệ, Lam Hiểu Âu nhìn người đàn ông kiêu ngạo từ đầu tới đuôi này, trong lòng một trận tức giận, mắt đẹp trợn tròn, lạnh lùng nói: "Đây là ý của Lục trưởng trấn, hay là ý của chính phủ huyện và huyện ủy Thuận An?"

Bước chân của Lục Duệ chậm lại, nhưng không có quay đầu, tiếp tục đi tới phía trước, một âm thanh có chút lơ lửng quanh quẩn giữa không khí.

"Đây là ý của lương tâm!"

Lam Hiểu Âu nhướng mày, có chút chán ghét nhìn bóng lưng của Lục Duệ, theo cô ấy thấy, trưởng trấn khó hiểu này căn bản là một tên mua danh

https://thuviensach.vn

chuộc tiếng, nếu như dựa theo lời của hắn, vậy chẳng phải là tập đoàn Chính Đạt có người âm thầm nuốt khoản tiền bồi thường sao, bất quá tuy rằng hắn rất đáng ghét, thế nhưng cũng không thể khiến cho hắn đi như thế, bằng không nếu như thật ảnh hưởng đến thi công của khu vực khai thác mỏ, mình không có biện pháp nói chuyện với các trưởng bối ở kinh thành.

"Anh chờ một chút!" Lam Hiểu Âu ổn định tâm tình của mình một chút, trầm giọng kêu lên.

Bước chân của Lục Duệ ngừng lại hẳn, chậm rãi xoay người, hướng về phía Lam Hiểu Âu nhếch miệng cười: "Sao? Lam tổng muốn giữ tôi lại?"

Lam Hiểu Âu lúc này hận không thể hung hăng vỗ một tát lên khuôn mặt của Lục Duệ, thế nhưng gia giáo cùng với hình dạng của mọi người bên cạnh khiến cho cô ấy phải khống chế tính tình của mình, lạnh lùng nhìn Lục Duệ, mặt không biểu tình nói: "Lục trưởng trấn, tôi nghĩ anh hẳn là đem sự tình hôm nay giải quyết."

Lục Duệ sửng sốt, có chút kinh ngạc nhìn Lam Hiểu Âu: "Giải quyết cái gì?"

Lam Hiểu Âu nghe vậy sắc mặt nhất thời âm trầm xuống tới, tựa như sẽ phát tác tại chỗ, Lục Duệ vội vã giành trước khi nha đầu kia bạo phát nói: "Là nói quần chúng bên ngoài sao? Lam tổng yên tâm, tôi sẽ để cho bọn họ rời khỏi đây, dù sao nhiều người như vậy vây lấy công trường là sai. Huống chi cũng không nhìn ở đây là địa phương nào, tập đoàn Chính Đạt là công ty gì. Tôi biết, thực lực của công ty các người, tôi cũng tự nhiên cũng rõ ràng thủ đoạn của quý công ty, cho nên mời Lam tiểu thư yên tâm, người của Trần gia trang trong vòng 3 ngày sẽ không tới quấy rối cô."

Nói xong, Lục Duệ xoay người trực tiếp rời khỏi phòng.

Bộ ngực cao vót của Lam Hiểu Âu không ngừng phập phồng, vừa rồi bị lời nói của Lục Duệ làm cô ấy tức giận không nhẹ, cô ấy phất phất tay

https://thuviensach.vn

không nói một câu khiến cho trợ lý đều rời khỏi phòng. Kết quả khi người trợ lý cuối cùng đóng cửa lại, rất rõ ràng nghe được một tiếng tách trà bị người ném xuống đất. Bất quá rất đáng tiếc, Lục Duệ đem một đại mỹ nữ tức giận đến nổi nóng như thế lúc này cũng đã đi tới ngoài cửa lớn.

Nói thật đi, Lục Duệ trong lòng thật sự một chút để không có, hắn cũng không phải chưa thấy qua hậu thế này cường phá của tin tức, người chết chuyện của cũng không tái số ít, thậm chí kinh động trung ương, yêu cầu thị trưởng xin lỗi của cũng không phải không có. Bất quá Lục Duệ lại nhớ mang máng, cái kia thị trưởng xin lỗi là ở chuyện tình xảy ra đã hơn một năm sau đó, hơn nữa là đài truyền hình trung ương dẫn đầu của kinh thành truyền thông nhiều lần đưa tin khi.

Nếu dự định liều, Lục Duệ cũng không quan tâm đến nhiều như vậy, tuy rằng bối cảnh của tập đoàn Chính Đạt rất mạnh, thậm chí tại thành phố, trong tỉnh đều có người có dính dáng với bọn họ, thế nhưng Lục Duệ vẫn không tin những đại nhân vật từ kinh thành tới này sẽ hy vọng ầm ĩ xảy ra chuyện vào lúc này, dù sao dựa theo tin tức Âu Văn Hải để lộ cho mình mà xem, phương diện kinh thành đối với mỏ đất hiếm của núi Thanh Vân cũng là rất coi trọng, tin tưởng có rất nhiều ánh mắt đã nhìn chằm chằm tập đoàn Chính Đạt, bằng không người phía sau tập đoàn Chính Đạt cũng sẽ không đem đệ tử trực hệ nhà mình phái tới.

"Lam Hiểu Âu! ?" Lục Duệ lắc đầu, xem ra là người của Lam gia kinh thành, không ngờ rằng núi Thanh Vân nho nhỏ dĩ nhiên có người của hai đại gia tộc kinh thành, anh em Lâm gia cùng với một Lam Hiểu Âu, chặc, thật sự là càng ngày càng náo nhiệt.

Lục Duệ tuy rằng không có chân chính tiếp xúc đến cái mặt kia, thế nhưng kiếp trước xem qua không ít văn kiện, hơn nữa Âu Văn Hải thỉnh thoảng cho hắn một ít tin tức từ Hàn Định Bang chỗ đó, Lục Duệ cũng rõ ràng, thượng tầng đấu tranh cũng không phải đơn giản như người bình thường nghĩ, mọi người tuy rằng hận không thể một đao giết chết đối

https://thuviensach.vn

phương, thế nhưng lại càng thêm cẩn thận, nói là như miếng băng mỏng, thận trọng cũng không quá đáng. Dù sao thượng tầng đấu tranh chỉ cần thất bại, tuyệt đối là rút giây động rừng.

Cho nên nói, xí nghiệp phía dưới của đại gia tộc thật ra càng sợ phiền phức so với công ty bình thường, bởi vì bọn họ biết mình nếu như thật sự chọc phiền phức mà không có biện pháp dọn sạch sẽ, sẽ có vô số kẻ địch cam tâm tình nguyện giúp bọn họ đem việc nhỏ hóa lớn, việc lớn hóa khổng lồ. Chỉ bất quá người phía dưới không hiểu nhiều chuyện như vậy, cho nên mới khiến cho rất nhiều người cáo mượn oai hùm, kiêu ngạo ương ngạnh.

Đối với Lam Hiểu Âu, Lục Duệ cũng không có nhiều ác cảm, chỉ là một đứa nhỏ bị gia tộc làm hư mà thôi, giống như Lâm Thiên Nam không khác biệt lắm, thế nhưng cô gái này hắn là còn không tính xấu, bằng không đã sớm cho người đem thôn dân vây ở bên ngoài đuổi đi, chứ không phải chờ mình tới giải quyết.

Đi tới ngoài cửa lớn, nhìn đám người Hạ Quốc Thành vẻ mặt lo lắng và thôn dân Trần gia trang có chút chờ mong, Lục Duệ cười ha ha gật đầu, đứng ở chỗ cao nói với mọi người: "Các hương thân, tôi vừa rồi đã tiến hành câu thông cùng người phụ trách của tập đoàn Chính Đạt, trong vòng 3 ngày, bọn họ khẳng định sẽ cho mọi người một công đạo! Mời mọi người đi về trước đi, không nên ảnh hưởng thi công, dù sao khu vực khai thác mỏ quan hệ đến phát triển sau này của trấn Hạ Gia chúng ta, có thể chứ?"

Đám thôn dân phía dưới trong lúc nhất thời đều nghị luận, dù sao ba ngày thời gian theo như lời của Lục Duệ cùng luận điệu của lãnh đạo trước đây là như nhau, khiến cho những thôn dân bị lừa rất nhiều lần có chút hoài nghi cũng là bình thường, bất quá có Hạ Đại Ngưu và anh em Trần gia dẫn đầu giúp đỡ, tâm tình của quần chúng thật ra không có dao động lớn. Trần gia lão đại hướng Lục Duệ hô: "Tiểu Lục bí thư, ngài yên tâm, chúng tôi đều nghe lời ngài, sẽ cho bọn họ ba ngày thời gian!"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ gật đầu, đem tình huống xây dựng xã khu mới hướng đám thôn dân làm một miêu tả, qua chốc lát sau, đám thôn dân dần dần tán đi. Chỉ còn lại có anh em Trần gia và mấy người quen biết cùng Lục Duệ còn đang trò chuyện.

"Tiểu Lục bí thư, bọn họ thật sự trong vòng 3 ngày sẽ trả tiền?"

Hạ Đại Ngưu gãi đầu của mình, có chút hoài nghi hỏi.

Nói còn chưa xong, đã bị Trần Vạn Xuân nhìn qua có chút thành thật vỗ một cái tát lên đầu, Trần Vạn Xuân vừa vỗ vừa mắng: "Thằng chết tiệt này! Lục bí thư là người gì, lời ngài ấy nói còn có thể giả bộ sao? Còn nói lung tung nói lão tử không cho tên nhóc cậu tiến cánh cửa nhà tui!"

Lục Duệ sửng sốt, có chút không giải thích được nhìn hai người này, dựa theo tỉ lệ thchiềuân cao mà nói, Trần Vạn Xuân có vẻ không phải đối thủ của Hạ Đại Ngưu. Chợt nghe được đại ca của Trần Vạn Xuân bên cạnh giải thích nói: "Đại Ngưu tên nhóc này thích hoa quế của nhà Vạn Xuân, cứ hai ba ngày là chạy tới một lần. . ."

"Ha ha ha ha. . ." Nghe cái này, Lục Duệ cũng không nhịn được nữa, phá lên cười.

Cười đùa một trận, Lục Duệ nhìn thoáng qua cửa lớn đóng chặt của công trường, trong lúc vô tình nói với Trần gia huynh đệ: "Cái công trường này có mấy đường đi thông ra núi?"

Trần Vạn Xuân sửng sốt, vội vã đáp: "Chỉ có hai đường, một là đường cái vừa sửa xong, còn lại là đường núi."

Lục Duệ gật đầu, quay đầu nhìn Mã Hướng Đông nói: "Hướng Đông đồng chí, anh an bài nhân thủ một chút, lập trạm trên hai con đường, ngoại trừ xe vận chuyển vật liệu, người khác lui tới nhất định phải tiến hành kiểm

https://thuviensach.vn

tra, nhân thủ không đủ, khiến cho dân binh của Trần gia trang phối hợp một chút."

Tất cả mọi người ngây ngẩn, có chút không giải thích được nhìn Lục Duệ, Lục Duệ lại cười cười, trong lòng nói các người là không thấy được hậu thế của bạo lực phá bỏ và di dời có bao nhiêu hung ác, trên trăm tên du côn lưu manh hung hãn chạy ào vào nhà cư dân phá phách cướp bóc, hắn cũng không muốn Trần gia trang phát sinh loại chuyện này. Tuy rằng dựa theo tính cách kiêu ngạo của Lam Hiểu Âu hắn là sẽ không làm loại chuyện này, nhưng không bảo đảm thủ hạ của cô ấy sẽ làm ra trò gì, vẫn là nên sớm làm tốt phòng bị.

"Trưởng trấn, ý của ngài là, đám người kia còn có thể giở trò khác?" Hạ Quốc Thành tính cách ổn trọng cau mày hỏi.

Lục Duệ lắc đầu, "Tôi cũng không xác định, chỉ bất quá phòng người chi tâm không thể không có, dù sao cũng là công ty lớn từ kinh thành tới, bối cảnh quá sâu, chúng ta so với người ta, kém quá xa."

Mã Hướng Đông trầm ngâm một lát mới nói với Lục Duệ: "Trưởng trấn, trong cục chỉ có một người đứng đầu!”

Lục Duệ sửng sốt, lập tức rõ ràng ý tứ của gã, xem ra người này còn dám nghĩ hơn so với chính mình, không nhịn được nhìn gã một cái, trong lòng đối với Mã Hướng Đông lại có một đánh giá mới. Người này mặc dù có chút lỗ mãng, nhưng đến thời khắc mấu chốt thật là có chút quyết đoán sát phạt, mình bất quá là muốn lập trạm làm tác dụng cảnh báo, hắn cũng đã nghĩ đến dùng cảnh lực tới uy hiếp đối phương, dù sao có người của cục công an ở đây, chỉ cần cảnh báo, tính chất của chuyện tình đã thay đổi, du côn lưu manh mặc dù muốn làm cái gì, cũng muốn lo lắng hậu quả và ảnh hưởng một chút.

https://thuviensach.vn

Gật đầu, Lục Duệ nói: "Anh không kiêm phó cục trưởng của huyện cục, nghe nói trấn Hạ Gia chúng ta có không ít lão thợ săn có thể đi vào núi?"

Mã Hướng Đông ánh mắt chuyển động, rõ ràng Lục Duệ nói là có ý gì, cười ha ha: "Trưởng trấn yên tâm, tôi một hồi sẽ đi trấn Hạ Gia, Trần lão đại, anh đừng đi, đừng cho là tôi không biết nhà các người giấu súng săn, quay đầu lại cho tôi mượn dùng một chút."

Lục Duệ cười ha ha, nói với Vu Đông và Hạ Quốc Thành bên cạnh: "Đi thôi, chúng ta trở về trấn, chuyện này còn phải gặp qua đảng uỷ một chút."

Tất cả mọi người rõ ràng, chuyện này nếu là có người ý định dẫn phát, như vậy khẳng định là hướng về phía người đứng đầu hành chính Lục Duệ, tin tưởng trong cuộc họp đảng uỷ, sẽ có người nhảy ra.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Trình Nghi Thỏa Hiệp

"Xử lý nghiêm khắc! Phải xử lý nghiêm khắc!"

Buổi tối phòng làm việc chính phủ trấn Hạ Gia đèn đuốc sáng trưng, bởi vì Trần gia trang xảy ra sự kiện quần thể, toàn thể lãnh đạo của trên dưới chính phủ và đảng uỷ trấn Hạ Gia đều tập trung tới, mà trọng điểm của hội nghị, cũng là làm sao giải quyết vấn đề thôn dân gây sự của Trần gia trang.

Bầu không khí của hội nghị ngay từ đầu cũng rất khẩn trương, bởi vì sự kiện này không chỉ có kinh động lãnh đạo chủ yếu của huyện ủy và chính phủ huyện, ngay cả thành phố cũng có lãnh đạo gọi điện thoại tới hỏi ngọn nguồn chuyện tình. Lục Duệ sau khi buông điện thoại của huyện trưởng Tương Vạn Lý, lại tiếp điện thoại của thị trưởng Triệu Tự Cường. Tin tưởng Trình Nghi bên kia cũng không khác biệt lắm, cô ấy suốt đêm từ thành phố trở về, ăn một chút đồ thì lập tức mời dự họp cuộc họp thường uỷ, trong cuộc họp Lục Duệ dẫn đầu làm kiểm điểm, dù sao hắn là người đứng đầu hành chính, xảy ra chuyện như vậy hắn trốn tránh trách nhiệm được. Đương nhiên, cái gọi là kiểm điểm bất quá là một đống lời nói suông vô dụng, chỉ bất quá là không muốn người khác nói mà thôi.

Thế nhưng khiến cho Lục Duệ trăm triệu lần không nghĩ đến chính là, dẫn đầu nhảy ra dĩ nhiên không phải Triệu Thành Đống, mà là phó bí thư Bạch Đông Minh một mực vô thanh vô tức tại trấn Hạ Gia. Chủ trương của gã rất đơn giản, mặc kệ lần này vì chuyện gì, thôn dân của Trần gia trang tụ chúng gây sự tính chất cực kỳ ác liệt, phải xử lý nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

"Lục trưởng trấn cũng không cần đem trách nhiệm kéo lên trên người mình, chuyện này tôi tin tưởng ngài cũng không biết, dù sao ngài tới trấn Hạ Gia cũng sớm hơn mấy tháng so với chúng tôi mà thôi, còn trẻ tuổi như vậy, cũng không xử lý chuyện của cơ sở, nghe nói Trần gia trang cho tới nay đều là dân phong bưu hãn, trước đó còn đem con trai của Tất bí thư đánh, sớm biết rằng sẽ phát sinh chuyện như vậy, chúng ta không nên phớt lờ, đám dân chúng này, cho bao nhiêu tiền đều cảm thấy mình thua thiệt!"

Bạch Đông Minh làm ra biểu tình tự trách, người không biết còn tưởng rằng gã quan tâm Lục Duệ cỡ nào. Bất quá sắc mặt của mọi người đều không được đẹp, người này nói cái gì? Cái này đâu phải là khuyên bảo Lục Duệ, rõ ràng nói Lục Duệ là dân bên ngoài, hơn nữa tham gia công tác không bao lâu, căn bản làm không được chuyện của Trần gia trang. Quan trọng nhất là, gã mơ hồ nói ra chuyện con trai của Tất Vân Đào bị người của Trần gia trang đánh, cái này rõ ràng cũng là cảnh cáo người bên ngoài, không nên tham dự đến chuyện này.

Lục Duệ không để ý đến gã, mà là nhìn thoáng qua Trình Nghi, dù sao cô ấy mới là bí thư đảng ủy, rất nhiều chuyện đều là cần cô ấy mới có thể quyết định.

Trình Nghi đưa tay vuốt tóc của mình một chút, đôi mi thanh tú cau lại nhìn Lục Duệ hỏi: "Lục trưởng trấn, sự tình hôm nay có thôn dân bị thương không?"

Lục Duệ trong lòng ấm áp, mặc kệ Trình Nghi người này thế nào, dù cho cô ấy là đến đây hái đào phân chiến tích, chỉ bằng câu hỏi đầu tiên của cô ấy là hỏi thôn dân có bị thương hay không, mà không phải tập đoàn Chính Đạt, Lục Duệ đã xem trọng cô gái này.

Lắc đầu, Lục Duệ trầm giọng nói: "Hướng Đông đồng chí phái cảnh sát nhân dân đi qua, chờ tôi chạy tới đã khống chế được, cũng không có người

https://thuviensach.vn

bị thương, hơn nữa tập đoàn Chính Đạt cũng đáp ứng, trong vòng 3 ngày sẽ giải quyết vấn đề của khoản tiền bồi thường."

Trình Nghi yên tâm gật đầu, cô ấy lo lắng nhất cũng là có người bị thương, dù sao chuyện tình quần thể nếu như xuất hiện thương vong, vậy không dễ làm.

Nhìn thoáng qua các thường ủy mang theo tâm sự, Trình Nghi nhàn nhạt nói: " Chuyện của ngày hôm nay, muốn nói kiểm điểm cũng có thể là tôi kiểm điểm, dù sao tôi là bí thư đảng ủy, tôi người đứng đầu này không hợp cách, phía dưới xảy ra chuyện lớn như vậy, tôi lại không thể có mặt, thật sự là xin lỗi mọi người."

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, không ngờ rằng Trình Nghi vào lúc này lại nói ra lời như thế, lẽ nào cô ấy trước đó đã thương lượng với Lục Duệ rồi? Có người đem ánh mắt hướng về Lục Duệ, lại phát hiện trên mặt của Lục Duệ lúc này là hình dạng không nóng không lạnh, hai tay ôm vai nhìn tách trà trước mặt, căn bản là hình dạng thờ ơ.

Hạ Quốc Thành vẫn quan sát biểu tình của mọi người trong phòng hội nghị lúc này sắc mặt có chút xấu xí, Mã Hướng Đông bởi vì đi huyện cục mà không có tham gia cuộc họp thường uỷ lần này, thế nhưng gã lại nhìn ra ngày hôm nay cuộc họp thường uỷ có vẻ bình tĩnh tựa như có chút khác biệt tầm thường, vừa rồi Bạch Đông Minh và Trình Nghi lên tiếng tuy rằng đều không nói gì thêm, thế nhưng đều không ngoại lệ đem trách nhiệm của chuyện tình gánh lên trên người của chính phủ trấn và đảng uỷ trấn Hạ Gia, cho dù là Trình Nghi chủ động gánh chịu trách nhiệm, chỉ sợ cũng là mang ý đả kích uy vọng của Lục Duệ tại trấn Hạ Gia, bằng không cũng sẽ không nói chuyện lớn như vậy tôi không có mặt.

Nhìn thoáng qua Lục Duệ một mực yên lặng không lên tiếng, Hạ Quốc Thành cảm thấy mình không thể im lặng, tuy rằng có chút khúc mắc với Lục Duệ, thế nhưng mình cũng một người sinh trưởng ở địa phương của

https://thuviensach.vn

trấn Hạ Gia, không thể để cho người ta đem chậu úp lên trên đầu các hương thân.

Ho khan một tiếng, Hạ Quốc Thành đợi tầm mắt mọi người đều tập trung trên người mình, bình tĩnh nói: "Tôi không đồng ý ý kiến của Trình bí thư và Bạch phó bí thư."

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, Hạ Quốc Thành đây là muốn làm gì? Lẽ nào phe của Lục Duệ chuẩn bị nương cơ hội này làm khó dễ?

Thì thấy Hạ Quốc Thành nhìn cũng không nhìn Lục Duệ, nói tiếp: "Tôi cho rằng chuyện ngày hôm nay căn bản là không cần đảng uỷ và chính phủ trấn chúng ta đi làm kiểm điểm. Phải biết rằng, nguyên nhân gây ra của chuyện tình là bởi vì tập đoàn Chính Đạt cũng không có trả đủ khoản tiền bồi thường, có quan hệ gì với chính phủ trấn chúng ta? Đối đãi phải chú ý tín nghĩa, bọn họ không nói tín dự chẳng lẽ còn muốn dân chúng nén giận sao?

Đương nhiên, quần chúng của Trần gia trang áp dụng hành vi tụ chúng vây chặn công trường là có chút quá kích, thế nhưng không biết mọi người có nghĩ tới không, quần chúng của chúng ta, ngoại trừ những miếng đất sinh sống, bọn họ còn có cái gì? Nói lời trong lòng, không sợ mọi người chê cười, ngày hôm nay cũng là có Lục trưởng trấn, mới trấn được thôn dân của Trần gia trang, bằng không nếu như là Hạ Quốc Thành tôi, tôi không có biện pháp ngăn cản thôn dân đã nổi giận này."

Gã còn muốn nói cái gì đó, lại thấy Lục Duệ nở nụ cười với mình, chỉ thấy Lục Duệ buông cánh tay của mình, mỉm cười gật đầu với Hạ Quốc Thành, tiếp nhận câu chuyện nói: "Quốc Thành đồng chí quá khen, tôi có thẹn. Chuyện ngày hôm nay nếu như công tác của tôi có thể cẩn thận một ít, sẽ không phát sinh. Thế nhưng tôi vẫn tin vào tập đoàn Chính Đạt khối chiêu bài này, hoặc là nói, tôi vô cùng lý tưởng hóa."

https://thuviensach.vn

Quét mắt nhìn Triệu Thành Đống vẫn chưa nói chuyện, âm thanh của Lục Duệ có chút băng lãnh: "Tôi ngày hôm nay cho tập đoàn Chính Đạt ba ngày thời gian, bởi vì bằng năng lực của tôi cũng chỉ có thể đủ đem tâm tình của quần chúng ngăn chặn ba ngày. Ba ngày sau, nếu như tập đoàn Chính Đạt không thể cho quần chúng một công đạo, tôi cam đoan, chuyện tình phát triển tuyệt đối sẽ không cách nào tưởng tượng! Cho nên tôi kiến nghị, đề tài thảo luận của chúng ta ngày hôm nay không phải lo lắng nữa có nên gánh chịu trách nhiệm hay không, mà là trước nghĩ biện pháp đem vấn đề giải quyết, thế nào?"

"Có đạo lý, tôi đồng ý ý kiến của Lục trưởng trấn." Trình Nghi dẫn đầu mở miệng nói.

Bí thư đều đã mở miệng, các thành viên đảng uỷ khác đương nhiên là biểu thị tán thành, ngay cả Bạch Đông Minh vừa rồi còn lời lẽ chính nghĩa lúc này cũng ngượng ngùng ngậm miệng lại.

... ... Tôi là sợi dây phân cách xinh đẹp... ... ...

Tâm tình của Trình Nghi lúc này cũng rất quấn quýt, cô ấy khi biết được sự kiện của Trần gia trang, đang ở thành phố làm việc, trên đường trở lại trấn Hạ Gia, dì nhỏ cho tới nay đều rất thân cận với cô ấy còn đặc biệt gọi một cú điện thoại cho cô ấy.

"Cháu gái à, chị họ của con lần này có chuyện rồi!"

Hơi có chút sững sờ, Trình Nghi không giải thích được hỏi: "Dì nhỏ, chị họ làm sao vậy?"

Dì của Trình Nghi tên là Hoàng Quyên, là một sở trưởng của bộ tài chính kinh thành, nghe được cháu gái nói không khỏi thở dài một hơi nói: "Con cũng biết, dượng của con trong nhà mấy năm nay vẫn cho chị họ con chưởng quản sinh ý của trong nhà, lần này núi Thanh Vân khai phá, cũng là

https://thuviensach.vn

lão gia tử bán cho mặt mũi rất lớn mới nhận được, lại không ngờ xảy ra chuyện lớn như vậy."

Con ngươi của Trình Nghi co rụt lại, sắc mặt trở nên rất khó coi: "Dì nhỏ, ý của dì là nói, người phụ trách khai phá núi Thanh Vân Lam gia, là chị họ Hiểu Âu?"

Hoàng Quyên bên kia của điện thoại không nói gì, chỉ là lại một lần nữa thở dài một tiếng.

Có chút thất thần nắm điện thoại, Trình Nghi bất đắc dĩ lắc đầu, vốn dĩ cô ấy quả thật dự định nương chuyện này sát uy phong của Lục Duệ, tuy rằng người kia đối với bí thư coi như là cung kính, làm chuyện gì cũng là có nề nếp dựa theo điều lệ chế độ làm việc, thế nhưng Trình Nghi vẫn có thể đủ cảm giác được, trong lòng của người dân trấn Hạ Gia, Lục Duệ thân là trưởng trấn mới là người tâm phúc của trấn Hạ Gia, còn cô ấy một bí thư đảng ủy, đại đa số bất quá là nê Bồ Tát trên mặt bàn mà thôi. Điều này làm cho Trình Nghi luôn luôn tranh cường háo thắng trong lòng một trận không phục, kế hoạch của cô ấy là chuẩn bị làm cho Lục Duệ mất mặt một lần, sau đó mình đứng ra giải quyết chuyện của Trần gia trang, dù sao dựa vào quan hệ của mình cùng Lam gia, giải quyết vấn đề này hẳn là không nói chơi.

Thế nhưng Trình Nghi trăm triệu lần đều không ngờ rằng chính là, chị họ của mình Lam Hiểu Âu dĩ nhiên là người phụ trách của tập đoàn Chính Đạt, cái này khiến cho tính toán của cô ấy thoáng cái thất bại, cũng không thể mắt mở trừng trừng nhìn chị họ được một danh tiếng là vô dụng trong gia tộc.

Càng ngoài ý liệu của Trình Nghi là, Lục Duệ dĩ nhiên trấn an thôn dân xúc động của Trần gia trang, sau đó một mình một ngựa tiến hành đàm phán cùng tập đoàn Chính Đạt, làm cho tập đoàn Chính Đạt đáp ứng, trong vòng 3 ngày nhất định cho ra một phương án hợp lý giải quyết. Phải biết

https://thuviensach.vn

rằng chị họ của mình Lam Hiểu Âu là một nữ cường nhân, lại có thể bị Lục Duệ chấn trụ? Cái này quả thật khiến cho Trình Nghi có chút kinh ngạc, trong lòng càng đưa ra đánh giá cao hơn đối với Lục Duệ.

... ...

... ...

Lục Duệ tuy rằng không biết vì sao Trình Nghi lại có thể buông tha cơ hội đả kích mình chủ động trợ giúp mình, thế nhưng hắn lại rõ ràng một việc, cũng là Bạch Đông Minh tuy rằng biểu hiện ra là cùng trận tuyến với Triệu Thành Đống, thế nhưng trên thực tế thằng nhãi này tuyệt đối là người của bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào. Về phần vì sao Triệu Thành Đống mấy lần đối nghịch với mình lần này không có nhảy ra, Lục Duệ có chút hiếu kỳ, dù sao dựa theo tác phong của Triệu Thành Đống, có cơ hội đả kích mình là tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

"Triệu bí thư, anh thấy chuyện này thế nào?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Lâm Gia Hữu Nữ

Triệu Thành Đống từ đầu đến cuối đều không nói gì nghe câu hỏi của Lục Duệ, có chút xấu hổ cười cười, mở miệng nói: "Lục trưởng trấn nói rất có đạo lý, tôi tán thành ý kiến của cậu ấy, chúng ta hắn là nhìn xa một chút, ví dụ như lần này quần chúng của Trần gia trang gây sự, có phải là nên đem trách nhiệm của vấn đề để qua một bên, nghĩ xem nên giải quyết vấn đề như thế nào?"

Bạch Đông Minh có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Triệu Thành Đống, lại thấy Triệu Thành Đống nói xong nâng tách trà trước mặt lắc lắc, hình dạng thản nhiên tự đắc.

Bầu không khí trong phòng hội nghị có chút quỷ dị, trong lòng của Vu Đông lúc này cũng một mảnh kinh hãi, cuộc họp thường uỷ ngày hôm nay khiến cho gã mở mang kiến thức, đầu tiên là Lục Duệ dĩ nhiên chủ động đem trách nhiệm kéo lên trên thân, rồi sau đó Bạch Đông Minh đột nhiên nhảy ra, bí thư Trình Nghi và phó bí thư Triệu Thành Đống tỏ thái độ ủng hộ, đều khiến cho Vu Đông đối với thủ đoạn của Lục Duệ có nhận thức khắc sâu, xem ra Tiểu Lục trưởng trấn của chúng ta tuy rằng tham gia công tác không bao lâu, nhưng nước cờ lấy lui làm tiến trong cơ quan nhà nước, cân đối quyền mưu quả thật không tồi.

Lục Duệ không nói cái gì nữa, lời nói mới rồi đã đem thái độ của mình sáng tỏ, mặc kệ là gõ sơn chấn hổ cũng tốt, vẫn là rút dây động rừng cũng được, hắn tin tưởng lời nói của mình khẳng định sẽ có người thông báo đến cấp trên, chuyện này tự nhiên sẽ được người có quan hệ đè xuống, mình có thể vì thôn dân Trần gia trang làm, cũng chỉ có những cái này.

https://thuviensach.vn

Hắn trong lòng rất rõ ràng, những người này có chủ ý gì, sự kiện quần thể của Trần gia trang chỉ cần ầm ĩ lớn, không may tự nhiên cũng là mình, sợ rằng nếu như một cái xử lý không tốt, mình mất chính là quyền nói chuyện tại cuộc họp thường uỷ. Bất quá Lục Duệ lại có một đòn sát thủ, hắn là cán bộ giao lưu, tại thành phố Dương Minh có thể không có hậu trường gì, cùng lắm thì vỗ cái mông quay về tỉnh H, Âu Văn Hải còn có nửa năm sẽ xuống dưới đảm nhiệm thị trưởng một thành phố cấp địa, đang lo trên tay không người sử dụng.

Đương nhiên, đòn sát thủ của Lục Duệ cũng không phải cái này, mà là Lâm Thiên Nam nghe nói tập đoàn Chính Đạt tiếp được sinh ý khu vực khai thác mỏ núi Thanh Vân, trong lúc vô tình tiết lộ cho Lục Duệ một tin tức. Căn cứ theo như lời của Lâm Thiên Nam nói, những công ty lớn ở kinh thành nhận được công trình địa phương, bình thường sẽ đem công trình chuyển giao cho công ty kiến trúc địa phương trong tỉnh, mà công ty kiến trúc cấp tỉnh, lại đem công trình chuyển xuống, chuyển giao tầng tầng, đơn vị thi công cuối cùng của công trình, rất có khả năng biến thành bên khai phá.

Đối với chuyện này, Lục Duệ vẫn đều là nửa ngờ nửa tin, thế nhưng ngày hôm nay nhìn biểu hiện của Lam Hiểu Âu, Lục Duệ biết Lâm Thiên Nam nói không sai, cao tầng của tập đoàn Chính Đạt khẳng định không biết chuyện khoản tiền bồi thường của Trần gia trang bị người nuốt, cho nên hắn mới dám nói trong vòng 3 ngày muốn kết quả!

Dù sao tập đoàn Chính Đạt cũng là sản nghiệp của Lam gia, mà ý nghĩa lần này tiến quân tỉnh G đối với Lam gia, Lục Duệ làm sao có thể không biết? Âu Văn Hải trăm dặn ngàn dặn Lục Duệ nhất định phải cẩn thận Lam gia, không nên đi tới mặt đối lập. Thế nhưng tất cả mọi người không ngờ rằng, chuyện tình dĩ nhiên phát triển đến nước này.

Hội nghị thảo luận còn đang tiếp tục, Lục Duệ nhìn thoáng qua bí thư đảng ủy Trình Nghi đồng dạng không nói lời nào, bỗng nhiên phát hiện cô

https://thuviensach.vn

gái này tựa như đang quan sát mình, trong lòng không khỏi chấn động, hắn vẫn không rõ ràng, vì sao cô gái này bỏ qua cơ hội đả kích quyền uy của mình, lẽ nào nói Trình bí thư thật sự là người một lòng vì dân?

" Ý kiến của mọi người đều rất không tồi, Lục trưởng trấn, phiền phức thông báo bí thư chi bộ thôn của toàn bộ trấn, tiến hành công tác thanh tra đối với khoản tiền bồi thường của toàn bộ trấn, thành viên đảng uỷ trấn muốn đích thân đến mỗi làng tiến hành thăm viếng, chúng ta nếu muốn làm việc, thì đem chuyện tình làm tận thiện tận mỹ, tránh cho lần thứ hai phát sinh sự kiện cùng loại."

Trình Nghi nói xong, nhìn thoáng qua mọi người: "Còn có vấn đề gì không?"

Lục Duệ trong lòng khẽ động, gật đầu nói: "Tôi đồng ý ý kiến của bí thư."

Hai người đứng đầu đảng chính đều tỏ thái độ, tự nhiên không có tên ngốc nào chủ động nhảy ra làm bia ngắm, tất cả mọi người là lão bánh quẩy lăn lộn nhiều năm trong quan trường, ai còn nhìn không ra người đứng đầu và người đứng thứ hai hai người tựa như đạt thành cái hiệp nghị gì, đều muốn đem chuyện này đè xuống, tự nhiên không ai chơi dại. Về phần phía sau có thể có mờ ám hay không, vậy không phải Lục Duệ và Trình Nghi có đủ khả năng khống chế.

... ...

... ...

Trần gia trang, trên một mảnh đất trống ngoài công trường của tập đoàn Chính Đạt.

Một cô gái mặc đồ đen và một cô gái mặc đồ trắng sóng vai đứng thẳng trên một bãi đất. Trăng sáng sao thưa, trong dãy núi cách đó không xa

https://thuviensach.vn

truyền đến một tiếng rống lên của dã thủ, ánh trăng như nước trút xuống mặt đất, đem thân ảnh của hai người đều bao ở trong đó.

"Không ngờ rằng cô lại ở chỗ này." Lam Hiểu Âu nhìn tinh không xa xa, đôi môi khẽ nhếch, nhẹ giọng nói. Không có cái loại cao ngạo cả vú lấp miệng em lúc đánh võ mồm cùng Lục Duệ.

Đứng ở bên người nàng đương nhiên là Lâm Nhược Lam, vẫn là sắc mặt có chút tái nhợt như trước, hình như từ tranh vẽ đi ra, lại hình như một đóa hoa sen trắng noãn di thế độc lập.

"Tôi cũng không ngờ rằng, lại thấy cô ở chỗ này." Con mắt đảo qua nông trại thỉnh thoảng truyền đến tiếng gà gáy chó sủa, Lâm Nhược Lam nhàn nhạt nói.

Nhìn cô ấy nhẹ nhàng thanh thoát như trong nhận thức của mình, đôi mi thanh tú của Lam Hiểu Âu cau lại: "Nhà các người sao yên tâm để một mình cô ở chỗ này? Lỡ như. . ."

"Tôi là tôi, tuy rằng tôi họ lâm, thế nhưng tôi còn có thể có tự do đi chung quanh một chút!"

Lâm Nhược Lam không cho Lam Hiểu Âu cơ hội nói xong, trực tiếp sảng khoái ngắt lời nói: "Nhưng thật ra cô, sao tiếp nhận Chính Đạt? Tôi nhớ kỹ tâm nguyện của cô là làm một người mẫu mà."

Cười khổ lắc đầu, Lam Hiểu Âu bất đắc dĩ nhìn bạn tốt ngày xưa của mình, giữa trán hiện lên một vẻ buồn rầu: "Có một số việc, không phải cô hay tôi có khả năng khống chế, nữ giới giống chúng ta, có biện pháp nào quyết định tương lai của mình sao?"

Im lặng! Lâm Nhược Lam không có tiếp tục nói với Lam Hiểu Âu, hai người xuất thân từ đại gia tộc đều biết rõ, tiếp tục tranh luận cũng là không có kết quả, từ xưa đến nay, trong tất cả đại gia tộc, ngoại trừ đấu tranh tàn

https://thuviensach.vn

khốc, cũng là một đoạn lịch sử chua xót làm cho người ta thổn thức không ngớt.

" Chuyện của Trần gia trang, Lam gia các người làm sai!"

Yên tĩnh hồi lâu sau, Lâm Nhược Lam bỗng nhiên há mồm nói.

Lam Hiểu Âu sửng sốt, có chút kỳ quái nhìn thoáng qua cô gái bên cạnh mình, cười nói: "Sao? Chuyện này Lâm gia các người cũng tham dự vào?"

Chậm rãi lắc đầu, sắc mặt của Lâm Nhược Lam rất bình tĩnh, tựa như vĩnh viễn không có chuyện gì có thể khiến cho tâm tình của cô ấy trở nên kích động: "Lâm gia là Lâm gia, tôi là tôi. Bởi vì tôi là giáo viên tiểu học của Trần gia trang, cho nên tôi biết tập đoàn Chính Đạt chuyện này làm không đúng."

Lam Hiểu Âu gật đầu, cô ấy rõ ràng ý của Lâm Nhược Lam, tuy rằng nói không rõ ràng, thế nhưng lại nói cho mình, cô ấy biết vấn đề bên trong của cái này.

Chần chờ một chút, Lam Hiểu Âu hỏi: "Sự tình hôm nay, cô cảm thấy tôi nên làm như thế nào?"

"Nên làm như thế nào thì làm như thế ấy." Âm thanh của Lâm Nhược Lam theo bầu trời mênh mông truyền ra rất xa: "Cô có thời gian đi đến trong thôn nhìn một chút đi, nhìn đám người ở đây sống cuộc sống gì, sau đó tự hỏi một chút, thủ hạ của cô làm chuyện như vậy, rốt cục là đúng hay là sai? Hoặc là nói, đợi khi có người đem tất cả ở đây quay chụp lại, sau đó đem chuyện tình từ đầu đến cuối tuyên dương ra ngoài, chỉ cần truyền tới trong lổ tai của lão thái gia kinh thành nhà các ngươi, nhìn Lam lão gia tử sẽ làm như thế nào."

Bầu không khí lại một lần nữa lâm vào trong im lặng, Lam Hiểu Âu nhìn vẻ mặt thản nhiên của Lâm Nhược Lam, cũng không ngờ rằng một người

https://thuviensach.vn

trước sau chênh lệch sẽ có to lớn như vậy, cô gái trước mắt sống thanh bần đạo hạnh giữa thôn núi nhỏ, vẫn vui vẻ chịu đựng, vẫn là Lâm Nhược Lam năm đó ở kinh thành tiên y nộ mã, được xưng là nữ hoàn khố đệ nhất kinh thành sao?

Lẽ nào nói, thật là tâm tình thay đổi con người?

Lâm Nhược Lam không có nói thêm cái gì, mình chỉ bất quá là vì chút tình cảm khuê mật ngày xưa cho Lam Hiểu Âu một lời nhắc nhở, bằng không dựa theo thủ đoạn của người kia, nếu chuyện tình đã xảy ra, hắn khẳng định sẽ không chú ý khiến cho người trong thiên hạ đều biết rõ. Dựa theo cách nói của anh, đó quả thật cũng là một yêu nghiệt, thủ pháp dựa thế đè người chơi đùa phải gọi là lô hỏa thuần thanh, quả thật giảo hoạt giống như một lão hồ ly. Bất quá có đôi khi cũng một chút không giống một người làm quan, lỗ mãng kích động, nhìn thế nào cũng giống một thằng trẻ trâu.

Khóe miệng nổi lên một nụ cười, Lâm Nhược Lam hồn nhiên chưa phát giác ra mình trong mắt của Lam Hiểu Âu đã là kỳ quái tới cực điểm, gật đầu với cô ấy, xoay người rời khỏi.

Nhìn bóng lưng chậm rãi đi xa, Lam Hiểu Âu không nhịn được hô: "Nha đầu, cô phải bảo trọng thân thể. . ."

Bước chân của Lâm Nhược Lam hơi dừng lại, vai giật giật, nhưng không có quay đầu lại, chỉ là yên lặng phất phất tay, ở trong lòng nói: "Chỉ mong, chúng ta mỗi người đều hạnh phúc. . ."

... ...

... ...

"Tra! Chuyện này lập tức tra cho tôi rõ ràng!"

https://thuviensach.vn

Trở lại phòng làm việc Lam Hiểu Âu đã không còn đa sầu đa cảm mới vừa rồi trước mặt của Lâm Nhược Lam, toát ra thái độ Nữ Vương nếu là Lục Duệ thấy khẳng định sẽ không cảm thấy xa lạ, khuôn mặt lộ ra hàn ý thấm tận xương tủy, khiến cho đám trợ thủ bên cạnh dường như đặt mình trong hầm băng.

Lấy ngón tay gõ mặt bàn, Lam Hiểu Âu từ trong hàm răng bài phát ra âm thanh băng lãnh: "Mặc kệ có quan hệ với ai, chuyện này phải phủi sạch sẽ cùng tập đoàn Chính Đạt, bằng không, tất cả các người đều cút trở về làm vận chuyển công cho tôi!"

Có thể được gia tộc ủy trọng trách, Lam Hiểu Âu tự nhiên không phải là người không có đầu óc, cô ấy rất nhanh hiểu được phương diện này khẳng định có vấn đề mình không biết, bằng không mặc kệ là trưởng trấn khó hiểu kia hay là Lâm Nhược Lam, đều không có khả năng chắc chắc mình sẽ thỏa hiệp. Cho nên cô ấy ra lệnh thủ hạ đem toàn bộ chuyện tình điều tra, một mình ngồi ở bên cửa sổ nghĩ cái gì.

"Lục Duệ, Lâm Nhược Lam. . ."

Lam Hiểu Âu trong miệng thì thào hai cái tên này, cô ấy rất tò mò, bởi vì nghĩ như thế nào Lâm Nhược Lam cũng không phải loại người nguyện ý ra mặt thay người khác, thế nhưng lại ngay thời điểm mấu chốt tìm đến mình, lẽ nào, giữa Lâm Nhược Lam cùng Lục Duệ. . .

Hai hàng lông mày nhíu chặt, Lam Hiểu Âu lâm vào trầm tư.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Mượn Dao Giết Người

Lục Duệ cũng không biết mình lúc này đã bị một đại mỹ nữ nhớ thương, vừa rồi kết thúc cuộc họp thường uỷ, Lục Duệ liền nhận được điện thoại của bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào, âm thanh của Tất Vân Đào rất bình tĩnh, đã hoàn toàn không có ý giáo huấn nghiêm khắc ban đầu.

"Tiểu Lục à, cậu cũng là quá trẻ tuổi, bất quá người tuổi trẻ phạm chút sai lầm cũng là bình thường. Lần này chuyện của Trần gia trang, tư tưởng của cậu rất đúng, chúng ta nhất định phải lấy ổn định là việc chính, trách nhiệm để sau rồi tính, thế nhưng tuyệt đối không thể khiến cho dân chúng của chúng ta có hại!"

Lục Duệ trong lòng một trận cười nhạt, Tất Vân Đào ông nói còn dễ nghe hơn so với hát, người không biết còn tưởng rằng ông là thanh thiên đại lão gia một lòng vì dân, Lục Duệ đã sớm từ trong cuộc nói chuyện của anh em Trần gia biết được, lần này con trai bảo bối Tất Thái Kiện của Tất Vân Đào, có quan hệ rất lớn cùng khoản tiền bồi thường, có người tận mắt thấy người của tập đoàn Chính Đạt cùng Tất Thái Kiện đi ra Trần gia trang hiện tại. Lục Duệ mới không tin Tất Vân Đào sẽ có tâm tốt như vậy chủ động quan tâm mình.

Huống chi cuộc họp thường uỷ vừa kết thúc không được một giờ, Tất Vân Đào gọi điện thoại cho mình, dù sao người ta là bí thư huyện uỷ mà, hoàn toàn cũng là thuận phong nhĩ, thiên lý nhãn trong truyền thuyết, chuyện trên trời dưới đất gì đều có người mật báo, phỏng chừng cuộc họp thường uỷ vừa kết thúc, đã có người báo cáo công tác.

https://thuviensach.vn

"Tất bí thư, ngài yên tâm, chuyện này chúng tôi nhất định sẽ làm tốt đẹp dưới sự lãnh đạo của đảng uỷ, tuyệt đối sẽ không khiến cho lợi ích của quần chúng nhân dân bị tổn hại. Xin tổ chức yên tâm, lãnh đạo chính phủ và đảng uỷ của trấn Hạ Gia chúng tôi, vẫn có sức chiến đấu!"

Lục Duệ cung kính hồi đáp, vừa biểu lộ quyết tâm, vừa không ngừng tán dương Tất Vân Đào.

Hoa kiệu hoa tử người người nâng, trăm xuyên ngàn xuyên, chỉ có nịnh hót là không bị xuyên! Tuy rằng biết Lục Duệ nói bất quá là biểu hiện nói khách khí, thế nhưng Tất Vân Đào vẫn rất hưởng thụ, dù sao thấy bộ hạ luôn luôn kiệt ngạo bất tuân cúi đầu trước mặt mình, trong tâm của ông vẫn là rất thoải mái: "Lục Duệ à, cậu nói như vậy tôi đã không có gì để lo lắng. Mặc kệ là cậu, hay là Trình Nghi đồng chí, năng lực công tác của các người tổ chức vẫn rất yên tâm, duy nhất có chút lo lắng, là các người ở thành phố lớn quen, có thể đối với công tác của nông thôn có chút mới lạ. Bất quá bây giờ xem ra là chúng tôi nhiều lo lắng.

Tôi đại biểu huyện ủy và chính phủ huyện biểu lộ với các người, thượng cấp là tuyệt đối tin tưởng các người có thể xử lý tốt chuyện này. Cho nên nhất định phải giải quyết vấn đề, bày tỏ tư tưởng, đem lợi ích của quần chúng nhân dân đặt lên hàng đầu, về phần chuyện khác, vẫn là nên lấy ổn định làm việc chính, không nên để người có dụng tâm kín đáo lợi dụng. . ."

Tất Vân Đào ý vị thâm trường nói.

Lục Duệ cười ha ha, vội vã gật đầu, đối với sự quan tâm của lãnh đạo huyện ủy lại một lần nữa biểu thị một phen cảm kích.

Buông điện thoại, một già một trẻ hai người đồng thời từ đều trong miệng toát ra ba chữ: "(lão) tiểu hồ ly!"

Vừa đem điện thoại buông xuống, Lục Duệ lại một lần nữa bị tiếng chuông điện thoại kinh động, cau mày nhìn một dãy số có chút xa lạ, Lục

https://thuviensach.vn

Duệ tiếp nhàn nhạt hỏi: "Tôi là Lục Duệ, xin hỏi tìm ai?"

Điện thoại bên kia truyền đến tiếng cười to, âm thanh hào phóng của Hạ Tụ Bảo lại một lần nữa vang lên: "Tiểu Lục à, lần này làm được không tồi!"

Lục Duệ bất đắc dĩ lộ ra một tia cười khổ, xem ra thật đúng là con mẹ nó chuyện tốt không ra cửa, chuyện xấu đồn ngàn dặm, chút chuyện nhỏ phỏng chừng hiện tại truyền khắp toàn bộ huyện Thuận An, mình cùng tên của trấn Hạ Gia lại thành đề tài câu chuyện trong miệng của người khác, tuy rằng được người chú mục đúng là có cảm giác không tồi, thế nhưng Lục Duệ thật đúng là không thích.

"Lão bí thư, ngài đây là nghe tin từ ai vậy? Bên tôi đều lộn xộn." Lục Duệ vừa cười vừa nói.

Hạ Tụ Bảo cười hắc hắc: "Tôi buổi chiều đi huyện cục thị sát, trùng hợp gặp tiểu hầu tử Hướng Đông tới cầu viện binh, tôi nghe hắn nói." Dừng một chút, Hạ Tụ Bảo đi thẳng vào vấn đề nói tiếp với Lục Duệ: "Tiểu Lục à, có chổ trắc trở không? Cần tôi làm cái gì không?"

Lục Duệ trong lòng một trận ấm áp, Hạ Tụ Bảo vẫn là lão nhân hào sảng kia, tại lúc mình có khó khăn, ông ta vẫn như trước lựa chọn đứng ở phía sau mình, không phải giống như những người khác nhượng bộ lui binh.

"Lão bí thư, ngài yên tâm, nếu như thật sự có chổ cần ngài hỗ trợ, tôi khẳng định mở miệng. Bất quá hiện tại tâm tình của quần chúng đã ổn định xuống, chỉ xem tập đoàn Chính Đạt bên kia sẽ xử lý như thế nào, tin tưởng chỉ cần người phụ trách của bọn họ không phải ngu ngốc, chuyện này sẽ không có vấn đề gì."

"Hảo tiểu tử! Tôi chỉ biết cậu có thể được, xem ra cậu đã sớm giáo huấn công ty kiến trúc gì đó rồi, đúng hay không? Vừa rồi tôi cùng Mạc Trấn Hải muốn vài người đi qua cho Hướng Đông, đều mang theo tên. Lo lắng

https://thuviensach.vn

của cậu rất đúng, cần phòng ngừa có vài con chó cùng rứt giậu." Hạ Tụ Bảo tiếp tục nói.

Lục Duệ gật đầu, đối với Hạ Tụ Bảo hắn cũng không cần khách khí: "Lão bí thư, tôi không nói cái khác, hôm nào tôi đi thị trấn tìm ngài uống rượu."

Lão nhân rất hài lòng: "Tên nhóc cậu! Được rồi, có chuyện này cậu nghe nói không chưa?"

Lục Duệ sửng sốt, có chút nghi hoặc hỏi: "Ngài nói chuyện gì?"

Hạ Tụ Bảo thật giống như nói ra một chuyện rất thú vị cùng bạn bè giải thích với Lục Duệ nói: "Nghe nói công tử của Tất bí thư chúng ta cùng một công ty kiến trúc ở thành phố liên thủ tiếp một người công trình, có người nói là phá bỏ và di dời, hình như cũng là trấn Hạ Gia chúng ta."

Nghe những lời này Lục Duệ ngẩn ra, không đợi hắn phản ứng, chợt nghe đến Hạ Tụ Bảo nói tiếp: "Người già rồi, trí nhớ không tốt lắm, hình như ông chủ công ty đó họ Vạn, ai da, không nhớ rõ, thật là."

Lông mày của Lục Duệ chăm chú nhíu lại, trầm ngâm một lúc lâu mới nói nói: "Chuyện này không vội, lão bí thư, ngài mới vừa vào thường ủy, nhớ kỹ bảo trọng!"

Hạ Tụ Bảo cười ha ha đứng lên: "Tôi đều là người sắp nghỉ hưu rồi, không có gì đáng sợ. Nhưng thật ra tên nhóc này cậu, tôi thật sự muốn làm thêm vài năm với tên nhóc cậu."

"Ha ha." Lục Duệ không khỏi cười cười, Hạ Tụ Bảo với hắn mà nói, có thể được cho là trưởng bối vừa là thầy vừa là bạn, tại trước mặt ông ấy, Lục Duệ học được rất nhiều thứ, nhất là một ít phương pháp công tác trong cơ sở, đối với Lục Duệ kiếp trước bất quá là một trạch nam mà nói, đây là kinh nghiệm rất quan trọng.

https://thuviensach.vn

Hai người lại hàn huyên một hồi, cuối cùng là Mã Hướng Đông thấy thời gian quá muộn, lúc này mới kéo Hạ Tụ Bảo cắt đứt điện thoại, nếu không vị lão bí thư càng ngày càng lải nhải này, sợ rằng muốn kéo Lục Duệ trò chuyện một trận. Mãi đến buông điện thoại, Lục Duệ còn nghe tiếng kêu bất mãn của lão bí thư đối với việc Mã Hướng Đông cắt đứt điện thoại của ông.

Lục Duệ lắc đầu cười cười, người này đúng là già rồi mà tính tình không đổi.

... ...

... ...

Sáng sớm ngày hôm sau, Lục Duệ rời giường sớm đi tới phòng làm việc, dựa theo kế hoạch hắn ngày hôm nay muốn đi Trần gia trang cắm điểm.

"Cốc cốc!" Một tiếng gõ cửa nhẹ nhàng vang lên.

"Vào đi! Cửa không có khóa" . Lục Duệ cũng không ngẩng đầu nói.

Cánh cửa bị người đẩy ra, đi vào là một thân ảnh thon thả.

"Lục trưởng trấn, rất nhàn nhã!" Một âm thanh có chút châm chọc truyền tới.

Lục Duệ ngẩn ngơ, ngẩng đầu vừa nhìn, thì thấy Lam Hiểu Âu đứng ở trước mặt mình, khuôn mặt mỹ lệ lúc này lại mang theo một tia khinh thường.

Cửa phòng làm việc lần thứ hai bị người đẩy ra, Phùng Chí đã điều đến phòng làm việc chính phủ có chút xấu hổ vọt đến, thấp giọng giải thích nói: "Tôi, tôi ngăn không được cô ấy, vị tiểu thư này nói là bạn bè của ngài."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ trừng mắt liếc hắn, khoát khoát tay nói: "Ở đây không cần cậu quản, Lam tổng là đại nhân vật từ kinh thành tới, cho dù đi thành phố cũng là như giẫm trên đất bằng, sao có thể đem miếu nhỏ như chúng ta để trong mắt. Cậu đi ra ngoài đi."

Phùng Chí như trút được gánh nặng thở phào một cái, ngượng ngùng lui đi ra ngoài, trước khi đi đem cánh cửa phòng mở, dù sao Lục Duệ và Lam Hiểu Âu cô nam quả nữ cùng một phòng, đối với một người đường đường trưởng trấn mà nói, không phải là chuyện tốt gì. Huống chi bên trong là một đại mỹ nhân thiên kiều bá mị. Phùng Chí tuy rằng thành thật, thế nhưng cũng không ngốc.

"Lam tổng, sáng sớm tới cửa tới có việc sao? Nếu như là muốn đem khoản tiền bồi thường, tựa như không cần phải ông chủ lớn như cô tự thân xuất mã, tùy tiện phái một trợ lý tới không phải có thể sao?"

Lục Duệ chút nào không cho Lam Hiểu Âu mặt mũi, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói.

Cánh môi khêu gợi của Lam Hiểu Âu khẽ nhếch, không ngừng ở trong lòng nói cho bản thân: "Lam Hiểu Âu, mày phải kiên cường, người trước mặt kia hoàn toàn là chọc giận mày, mày tuyệt đối không thể trúng kế của hắn!" Thế nhưng thấy ánh mắt trêu tức của Lục Duệ, Lam Hiểu Âu rốt cục không thể khống chế được tính tình của mình, hừ lạnh một tiếng nói: "Anh có phải là sớm biết công trình bị chuyển bao?"

Rất vô tội nhìn thoáng qua Lam Hiểu Âu, Lục Duệ dùng ánh mắt vô cùng kinh ngạc nhìn đối phương: "Lam tổng, nói cũng không thể nói như vậy, công ty các người thao tác như thế nào là chuyện tình của các người, cũng không có một chút quan hệ với tôi, tôi sớm nói, công ty Chính Đạt các người làm như thế nào tôi mặc kệ, chỉ cần khoản tiền bồi thường có thể đưa đủ đến trong tay quần chúng là có thể."

https://thuviensach.vn

"Anh, anh. . ."

Nhìn Lục Duệ trước mặt ra vẻ chuyện tình không liên quan mình, Lam Hiểu Âu hận không thể cho người kia một cước, tối ngày hôm qua cô ấy nhận được tin tức là, tập đoàn Chính Đạt thừa kiến khu vực khai thác mỏ của núi Thanh Vân, trải qua tầng tầng chuyển bao, quả thật bị một công ty kiến trúc tên là Hòa Quang ở thành phố Dương Minh bắt được, đối phương trong quá trình khai phá, tận lực đè thấp con số của khoản tiền bồi thường, đồng thời tuyên bố là ý của cấp trên, lúc này mới làm quần chúng của Trần gia trang nổi giận, tụ chúng vây chặn công trường của tập đoàn Chính Đạt. Cô ấy lúc này mới sáng sớm tìm tới Lục Duệ.

Lục Duệ nhìn Lam Hiểu Âu đã sắp bạo phát, thần sắc nghiêm túc nói: "Lam tổng, không biết công ty các người chuẩn bị giải quyết chuyện này như thế nào?"

Nhìn người trước mặt so với mình tựa hồ còn nhỏ hơn vài tuổi, Lam Hiểu Âu thậm chí hoài nghi người này có phải là đã sớm đoán được mình sẽ tự mình đăng môn, bằng không ngày hôm qua sao có thể đàm phán với mình chắc chắc như vậy.

"Có thể giải quyết như thế nào? Buổi chiều ngày hôm nay, tài vụ của công ty chúng tôi sẽ bắt đầu đem khoản tiền bồi thường đến Trần gia trang." Lam Hiểu Âu cắn răng nói.

Lục Duệ gật đầu, cười hì hì nói: "Thấy thái độ giải quyết vấn đề của quý công ty thành khẩn như thế, tôi cho Lam tổng một nhắc nhở, công trình vẫn là tự mình làm tương đối tốt hơn, lỡ như người ngoài này lại làm ra chuyện gì, sợ rằng Lam tổng cũng không có biện pháp nói chuyện với người trong nhà?"

Lam Hiểu Âu ngây người một chút, muốn nói cái gì nữa lại thấy Lục Duệ đã cúi đầu xem văn kiện, nói rõ là không muốn nói chuyện với mình.

https://thuviensach.vn

Hừ lạnh một tiếng, Lam Hiểu Âu xoay người đi ra ngoài, còn chưa đi ra chợt nghe được âm thanh lẩm bẩm của Lục Duệ nói: "Nghe nói, ông chủ của công ty kiến trúc Hòa Quang công ty và Trình bí thư thị ủy chúng tôi là thân thích!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Lực Lượng Của Quyền Lực

Lam Hiểu Âu dừng bước chân, quay đầu hung hăng liếc mắt trừng Lục Duệ, không nói gì, nghênh ngang đi.

Lục Duệ ngồi ở trong phòng làm việc cười cười tự giễu, mình thật là có chút vô sỉ, lợi dụng bối cảnh của người ta "chơi" bí thư thị ủy. Thở dài một hơi, hắn cũng là không có cách nào, lúc này trấn Hạ Gia khai phá càng lúc càng nhanh, ở đây đã thành bánh trái thơm trong mắt của người bên ngoài, cả đám nhờ quan hệ tìm phương pháp một lòng muốn chen vào kiếm chút cháo.

Nếu như đám người này là thật tâm vì trấn Hạ Gia phát triển thì thôi, chỉ sợ giống như Vạn Đông Lộ, Tất Thái Kiện loại vàng đỏ nhọ lòng son, chỉ vì bản thân phát tài mà tiến đến, Lục Duệ thậm chí không dám tưởng tượng, nếu như những người này chen chân vào quá trình khai phá của trấn Hạ Gia, mấy năm sau đó, trấn Hạ Gia sẽ biến thành cái hình dạng quỷ gì.

"Khi quyền lực không bị chế ước, luôn luôn sẽ sinh ra hủ bại."

Lục Duệ cuối cùng cũng là lý giải cảm khái của đám người khai quốc vĩ nhân lúc đó nói ra những lời này, giống như Vạn Đông Lộ, Tất Thái Kiện, bọn họ bản thân cũng không phải nhân vật lợi hại, thậm chí có chút ngu xuẩn. Thủ đoạn hành sự cũng không tính cao minh, ví dụ như sự kiện khoản tiền bồi thường của Trần gia trang lần này, nếu như bọn họ cũng đủ thông minh, hoàn toàn có thể làm từ địa phương khác, ví dụ như ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu trong công trình, nếu như nói vậy, căn bản sẽ không ầm ĩ lớn như vậy. Thế nhưng bởi vì bọn họ một người là anh vợ của bí thư thị

https://thuviensach.vn

ủy, một người là con trai của bí thư huyện uỷ, thân phận như vậy làm cho bọn họ có chút quên hết tất cả, thậm chí ngay cả ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu trong công trình trình tự rườm rà như vậy đều lười làm, thẳng thắn lộ liễu trắng trợn ăn chặn khoản tiền bồi thường đất của nông dân.

Kho Lục Duệ biết phía sau chuyện tình có cái bóng của hai người kia, trong lòng cũng đã rõ ràng, vì sao chuyện này có thể giấu diếm được mình, vì sao người khác cho dù biết chuyện này cũng không cho rằng chuyện này quan trọng.

Lực lượng của quyền lực!

Lục Duệ thậm chí có thể tưởng tượng được, các lãnh đạo khi biết được đứng phía sau của sự kiện là một vị bí thư thị ủy và một vị bí thư huyện uỷ, là thấp thỏm lo âu cỡ nào, bọn họ trước tiên nghĩ đến không phải lợi ích của quần chúng nhân dân có bị tổn hại hay không, mà là mình làm sao có thể thoát thân ở chuyện này, mặc dù biết rõ chuyện này chỉ cần bạo phát sẽ tạo thành ảnh hưởng vô cùng ác liệt, thế nhưng quan niệm xu cát tị hung trong quan trường vẫn khiến cho rất nhiều người lựa chọn bo bo giữ mình.

"Hay là thật sự nên chuẩn bị một cái quan tài cho mình." Lục Duệ bỗng nhiên nghĩ đến thủ đoạn mạnh mẽ cứng rắn của vị tổng lý đã từ nhậm, trong một lần hội tuyên bố tin tức nói: "Mặc kệ phía trước là lôi trận hay là vực sâu vạn trượng, tôi vẫn sẽ như trước, nghĩa vô phản cố, cúc cung tận tụy, tử nhi hậu kỷ."

Nhìn ánh sáng mặt trời ngoài cửa sổ dần dần mọc lên, Lục Duệ bỗng nhiên cảm thấy, mình sống lại ở thời đại này, bước vào quan đồ, chạy đến đây, nên để lại chút gì, tối thiểu sau khi mình rời khỏi, người ở đây sẽ không chỉ vào lưng của mình mắng tham quan, tối thiểu, mình muốn làm một chút chuyện, vì đám người tràn ngập cực khổ này.

https://thuviensach.vn

Trong thời gian mấy ngày kế tiếp, chuyện tình phát triển cấp tốc ngoài ý liệu của mọi người, tập đoàn Chính Đạt chủ động đưa khoản tiền bồi thường cho thôn dân Trần gia trang, đồng thời cam đoan, khoản tiền bồi thường của các thôn khác cũng sẽ đưa đủ, hơn nữa tuyệt đối không sẽ xuất hiện hành vi cường phá.

Trong lúc mọi người lơ đãng, công ty kiến trúc Hòa Quang lặng yên không một tiếng động rời khỏi thị trường địa ốc huyện Thuận An.

Không ai biết, tại buổi tối Lục Duệ cùng Lam Hiểu Âu nói chuyện, Lam Hiểu Âu mang theo trợ lý và thủ hạ của mình, mang một đám quân nhân không biết từ nơi nào đến, trực tiếp xông vào một nhà hàng ở vào trung tâm của thị trấn Thuận An, trước mặt của bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào, Lam Hiểu Âu chỉ nói hai câu.

Lúc vào phòng, cô ấy hỏi: "Ai là Vạn Đông Lộ? Ai là Tất Thái Kiện?"

Sau khi hai người thừa nhận thân phận của mình, Lam Hiểu Âu chỉ nói một chữ: "Đánh!"

Đương nhiên, Lam Hiểu Âu ra tay rất có chừng mực, hai người kia chưa chết, chỉ bất quá cần nằm bệnh viện trên nửa năm mà thôi. Rời khỏi nhà hàng Lam Hiểu Âu gọi cho một dãy số trong điện thoại của mình, không đợi bên kia nói, dẫn đầu mở miệng nói: "Tôi dẫn người đem anh vợ của bí thư thị ủy Dương Minh đánh! Nói cho hắn, nếu như khiến cho tôi thấy tên hỗn đản đó, tôi khó bảo đảm mình có thể làm ra chuyện hay không! Lần này giáo huấn, coi như là lợi tức cho danh dự bị hao tổn của Lam gia đi."

Người của đầu kia điện thoại rất rõ ràng là đại lão thuộc về phe phái của Lam gia, nghe lời của cô ấy xong một trận im lặng, một lát khi mới chậm rãi nói: "Chuyện này tôi sẽ cho cô một công đạo!"

Nói xong, hai người đều tự cúp điện thoại.

https://thuviensach.vn

... ...

... ...

Trong phòng họp chính phủ trấn Hạ Gia, sắc mặt của Bạch Đông Minh âm trầm như trời mưa, vừa rồi nhận được tin tức, sở trưởng sở quản lý đất đai trấn Hạ Gia Hạ Văn Cử ngày hôm qua tụ chúng đánh bạc bị bắt tại thị trấn, chuyện này đã truyền khắp toàn bộ trấn, ngay cả ủy ban kỷ luật huyện đều gọi điện thoại tới hỏi chuyện này.

Lại nói tiếp cũng là Hạ Văn Cử người kia đáng đời không may, gần đây thương nhân đầu tư trên trấn càng ngày càng nhiều, gã làm sở trưởng sở quản lý đất đai cũng càng ngày càng nổi tiếng, mỗi ngày luôn luôn người mời khách, khiến cho Hạ Văn Cử vốn dĩ đối với từ thị trấn điều nhiệm đến trấn Hạ Gia cái chỗ hẻo lánh này có chút bất mãn trong lòng vui vẻ không ngớt. Hơn nữa mình vừa dựa vào phó bí thư đảng ủy Bạch Đông Minh, phía sau cũng có chỗ dựa vững chắc, càng khiến cho tâm tình của Hạ Văn Cử sung sướng.

Tâm tình của người khi quá tốt, thì rất dễ làm lỗi, lúc đầu gã cùng mấy người khách ăn, lúc đó tất cả mọi người không uống ít rượu, cả đám đều uống có chút mơ mơ màng màng, lúc đó có người đề nghị chơi bài, lúc đầu cái này cũng không có gì, giải trí mà thôi, vài người tùy tiện tìm một khách sạn. Lại không ngờ rằng càng chơi càng lớn, tiền của gã vốn dĩ không nhiều đã bị thua sạch. Lúc đó cũng không biết là chuyện gì xảy ra, một người thương nhân bên cạnh đưa cho Hạ Văn Cử một bao tiền lì xì, gã cũng không xem là bao nhiêu, cùng người ta tiếp tục chơi tiếp.

Hạ Văn Cử là thật sự say, căn bản nhớ không rõ xảy ra chuyện gì, mãi đến khi cảnh sát chạy vào, gã còn đang cầm bài, kết quả bị người bắt dính cả tiền lẫn bài.

https://thuviensach.vn

Theo thường lệ loại sự tình này phạt một chút là xong, thế nhưng phó đồn trưởng đồn công an là đối thủ một mất một còn của Hạ Văn Cử, hai người lúc trẻ tuổi từng có một đoạn thù hận, nguyên nhân gây ra đương nhiên là bởi vì đàn bà, bất quá đã qua nhiều năm, không ai đem chuyện này để vào mắt, lại không ngờ rằng ngày hôm nay vừa lúc khiến cho đối phương bắt được nhược điểm. Người bị bắt không nói được, nên lại một lần nữa nổi danh trấn Hạ Gia.

Các thành viên đảng uỷ đều đến đông đủ, Trình Nghi chau mày, nhìn những gã đàn ông khác ngồi hút thuốc trong phòng hội nghị, cô ấy đột nhiên cảm thấy rất vui vẻ.

Mặc dù có bối cảnh cường đại, thế nhưng Trình Nghi tại trấn Hạ Gia cũng không có thành lập quyền uy thuộc về mình, dù sao Lục Duệ là người nối nghiệp do lão bí thư chỉ định, cán bộ của phái bản địa trấn Hạ Gia tự nhiên đều vì hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, mà Triệu Thành Đống và Bạch Đông Minh hai người phó bí thư từ bên ngoài điều tới, càng gắn bó với nhau, ngoại trừ ủy ban kỷ luật Vu Đông bởi vì lãnh đạo cũ của mình chỉ điểm đi rất gần với Trình Nghi, các thành viên thường uỷ khác, cũng không có bao nhiêu cảm giác thân cận đối với cô ấy. Ngay cả Vu Đông cũng chỉ là tương đối khách khí mà thôi, tương đối mà nói, Vu Đông sợ rằng càng thêm có khuynh hướng nghiêng về Lục Duệ.

Trình Nghi cũng có tự hiểu lấy mình, bản thân đến trấn Hạ Gia bất quá là mạ vàng, không được một năm hai năm thời gian sẽ điều đi, nếu như vậy, chẳng bằng ngồi mát ăn bát vàng. Dù sao mặc kệ người phía dưới làm ra thành tích gì, một phần chiến tích của người đứng đầu là không chạy thoát được. Tuy rằng ý nghĩ như vậy có chút không quang minh chính đại, thế nhưng Trình Nghi rất rõ ràng, mình dù sao cũng là ở chỗ này không dài, nếu như chỉ huy bậy, làm ra công trình chiến tích, sợ rằng đến lúc đó để lại, cũng là một cục diện rối rắm. So với như vậy là dân chúng bị tội, còn không bằng tự mình cái gì cũng không làm, thuận theo tự nhiên tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Cô ấy không biết là, Lục Duệ đối với cách làm của cô ấy vô cùng thoả mãn, bởi vì Lục Duệ cũng rõ ràng, vị bí thư này nói rõ là tới hái đào, thế nhưng cũng rất có giác ngộ uỷ quyền cho mình, nếu người ta cho mình mặt mũi, mình cũng phải hiểu được hồi báo. Cho nên Lục Duệ đối với Trình Nghi luôn luôn là rất tôn trọng, trên cơ bản nên xin chỉ thị thì xin chỉ thị, nên báo cáo thì báo cáo. Hai người thật ra phối hợp rất ăn ý.

Trình Nghi tự nhiên biết chuyện Hạ Văn Cử dựa vào Bạch Đông Minh, hiện tại tình huống của trấn Hạ Gia là, một bí thư không tranh quyền, ngược lại là hai người phó bí thư Triệu Thành Đống và Bạch Đông Minh liên hợp cùng một chỗ, biến đổi biện pháp tranh quyền cùng trưởng trấn Lục Duệ, lần trước chuyện của Trần gia trang chính là bọn họ vì lấy lòng Tất Vân Đào và Trình Chí Hoa mới ầm ĩ ra.

Nói đến cũng kỳ quái, bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào cùng bí thư thị ủy Trình Chí Hoa hai người không phải một phe phái, nhưng thân nhân của bọn họ lại cấu kết với nhau, không thể không nói quan trường Dương Minh quả thật là có chút cổ quái.

Nhìn các thành viên đảng uỷ một mực yên lặng không lên tiếng, Trình Nghi biết mình làm bí thư nên nói, ho khan một tiếng, cô ấy đứng lên đem cửa sổ mở ra, hiện tại là tiết thu, một trận gió nhẹ theo cửa sổ thổi vào, khiến cho các thành viên đảng uỷ tinh thần vốn dĩ có chút sa sút thoáng cái hồi phụcc.

"Không ngờ rằng Hạ Văn Cử là người như thế!" Trình Nghi bất động thanh sắc nói.

Nhìn thoáng qua Bạch Đông Minh và Triệu Thành Đống im lặng không lên tiếng, cô ấy lại nói tiếp: "Các đồng chí đều nói ý kiến của mình đi, chúng ta nghị luận một chút nên xử lý chuyện này như thế nào."

https://thuviensach.vn

Biểu tình của Lục Duệ lúc này rất bình tĩnh, hắn tự nhiên biết loại sự tình này đối với công tác của toàn bộ trấn có bao nhiêu ảnh hưởng không tốt, loại hành vi này nói nhỏ là tụ chúng đánh bạc, nói lớn là đút lót nhận hối lộ, là tuyệt đối không thể nhẹ tay, làm trưởng trấn, hoặc là nói làm một người lãnh đạo cán bộ có lương tri, hắn tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ loại sự tình này phát sinh.

"Tôi thấy chuyện này không có gì để thảo luận, phải xử lý nghiêm túc Hạ Văn Cử, chuyện này đã tạo thành ảnh hưởng cực kỳ ác liệt trong quần chúng, nếu như nhẹ tay, khiến cho quần chúng nhân dân của toàn bộ trấn thậm chí toàn bộ huyện nhìn chúng ta như thế nào? Cho nên, tôi cho rằng, chức vụ sở trưởng sở quản lý đất đai trấn Hạ Gia của Hạ Văn Cử phải huỷ bỏ!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Âm Thanh Của Mình

Lục Duệ câu này vừa ra khỏi miệng, sắc mặt của Bạch Đông Minh nhất thời xấu xí, cùng Triệu Thành Đống trao đổi ánh mắt, hai người không hẹn mà cùng hừ một tiếng, Lục Duệ biết rõ Hạ Văn Cử là người của mình còn chủ động như vậy, nói rõ là không muốn khiến cho sở quản lý đất đai tiếp tục để đám người của mình nắm trong tay. Phải biết rằng, trong khoảng thời gian này dựa vào Hạ Văn Cử giở trò bên trong sở quản lý đất đai, tất cả mọi người được không ít chỗ tốt, tên họ Lục này mở mồm muốn bắt Hạ Văn Cử, dựa vào cái gì!

Dường như lòng có Linh Tê, Lục Duệ vừa nói xong nói, những người khác còn chưa kịp nói cái gì, Hạ Quốc Thành mở miệng nói: "Tôi đồng ý ý kiến của Lục trưởng trấn."

Vừa dứt lời, Thái Hiểu Hà lập tức thẳng lưng, ngắt lời nói: "Tôi không đồng ý, Lục trưởng trấn nói không sai, nhưng chúng ta đối đãi đồng chí phạm vào sai lầm luôn luôn theo nguyên tắc căn cứ trị bệnh cứu người, Hạ Văn Cử đồng chí lần này mặc dù có chút sai lầm, thế nhưng cũng là công tác cần, phải giao tiếp cùng nhà đầu tư. Nếu là tôi, một xử phạt cảnh cáo trong đảng hoặc là xử phạt hành chính một lần là có thể, cách chức thì có chút chuyện bé xé ra to."

Nghe lời này, Lục Duệ lông mày hơi nhăn lại, Thái Hiểu Hà này bây giờ thật sự cam tâm làm lính hầu cho Bạch Đông Minh, mỗi một lần họp mình chỉ cần đưa ra ý kiến, cô ấy khẳng định là người thứ nhất nhảy ra phản đối, nhất là cô ấy còn là người của trấn Hạ Gia, đối với rất nhiều tình huống trong trấn đều là rõ như lòng bàn tay, có thể nói nếu như không có người

https://thuviensach.vn

phụ nữ này trợ giúp, Bạch Đông Minh và Triệu Thành Đống hai người muốn trong mấy tháng thời gian đối kháng Lục Duệ, hầu như là chuyện không có khả năng.

Tuy rằng chuyện này thật ra cũng không lớn, Lục Duệ cũng không muốn xé rách mặt cùng Bạch, Triệu hai người, dù sao đứng phía sau bọn họ chính là Tất Vân Đào và Triệu Tự Cường, thế nhưng nếu như lần này chuyện của Hạ Văn Cử làm không được, uy thế của Lục Duệ trong cuộc họp thường uỷ sẽ xuống dốc không phanh, dù sao mình là trưởng trấn, thế nhưng ngay cả một cán bộ phạm vào sai lầm đều không có biện pháp xử trí, điều này làm cho cán bộ và quần chúng phía dưới thấy thế nào? Đối với công tác của chính phủ trấn sau này quán triệt thực thi là rất không có lợi.

Vu Đông cau mày, nhìn thoáng qua Trình Nghi im lặng không lên tiếng: "Tôi cảm thấy hẳn là lấy ý kiến của huyện ủy làm việc chính."

Gã đây là lão luyện thành thục, tuy rằng thường ngày đi lại rất gần với Lục Duệ, thế nhưng tại loại thời điểm này, bản thân vẫn là muốn nhìn bí thư đảng ủy Trình Nghi nghĩ như thế nào, dù sao trên danh nghĩa mình vẫn là người của cô ấy.

Hạ Quốc Lệ vẫn chưa có nói gì nhìn thoáng qua chị em tốt trước đây của mình Thái Hiểu Hà, ở trong lòng thở dài một tiếng, mở miệng nói: "Tôi đồng ý ý kiến của Lục trưởng trấn, trấn Hạ Gia chúng ta hiện tại đang đứng ở một thời kì then chốt, bất luận hành vi nào làm xấu trấn chúng ta đều là sai lầm. Chuyện của Hạ Văn Cử tuy rằng không lớn, nhưng vang lên cảnh báo cho mỗi một cán bộ chúng ta! Sắp tới bắt đầu nhanh chóng phát triển, mỗi người chúng ta sẽ gặp phải loại tình huống này, đối mặt đủ loại mê hoặc của vật chất, cán bộ của chúng ta nên làm thế nào? Cái này cũng là một vấn đề cần cấp bách giải quyết."

"Tôi ủng hộ Lục trưởng trấn." Mã Hướng Đông nhìn thoáng qua Thái Hiểu Hà, nói một câu, sau đó cúi đầu không biết vẽ cái gì vào quyển sổ.

https://thuviensach.vn

Kế tiếp hai thành viên đảng uỷ lên tiếng ý kiến nhất trí ủng hộ Bạch Đông Minh, nói cũng khiến cho Lục Duệ rất bất đắc dĩ, trong huyện và lãnh đạo thành phố đều muốn đem trấn Hạ Gia biến thành địa bàn của mình, liều mạng điều người vào trấn Hạ Gia, kết quả hiện tại biến thành mười ba ủy viên đảng ủy làm theo ý mình, bản thân mình cũng may một chút, có phái bản địa ủng hộ, trong cuộc họp đảng uỷ chiếm bốn phiếu, Bạch Đông Minh và Triệu Thành Đống liên hợp, cùng Thái Hiểu Hà và một gã ủy viên đảng ủy khác, cũng là bốn phiếu. Người còn lại, có bo bo giữ mình, cũng có người làm ngư ông.

Bốn so với bốn, người còn lại biểu thị bỏ quyền. Lục Duệ âm thầm lắc đầu, chuyện của Hạ Văn Cử căn bản là không cần thương lượng, mất chức điều tra cũng phải. Thế nhưng không ngờ rằng tại trong cuộc họp đảng uỷ lại ầm ĩ ra một tình huống như thế, quả thật là lời nói vô căn cứ! Thế nhưng đối với loại tình huống này Lục Duệ không có bất luận biện pháp gì, dù sao người mình có thể tranh thủ đều tranh thủ, tình huống hiện tại là càng ngày càng phức tạp, phát triển của trấn Hạ Gia mang đến không chỉ có là chiến tích, cũng có thể làm tư dục của mọi người càng ngày càng bành trướng.

Ngay tại lúc này, Trình Nghi vẫn không nói gì chậm rãi ngẩng đầu, nhấp một miệng nước trà, môi khẽ nhếch, bình tĩnh nhìn quét tất cả ủy viên đảng ủy, lại không nói gì.

Tất cả mọi người cho rằng cô ấy sẽ phát biểu ý kiến của mình vào lúc này, thế nhưng ngoài ý liệu của mọi người chính là, con mắt của Trình Nghi chớp chớp, nhìn thoáng qua Lục Duệ và Bạch Đông Minh nói: "Chuyện này phải xử lý nghiêm túc. Hạ Văn Cử phạm sai lầm là tính nguyên tắc, không xử phạt không đủ để phục chúng! Chúng ta phải biết rằng, mỗi tiếng nói cử động của lãnh đạo cán bộ đều có quần chúng nhìn chăm chú! Các đồng chí lẽ nào muốn cho dân chúng chỉ vào mũi của chúng ta chửi má nó sao?"

https://thuviensach.vn

Bất động thanh sắc nhìn biểu tình của người xung quanh, Trình Nghi nói tiếp: "Chuyện tình cứ như vậy đi, tôi đồng ý ý kiến của Lục trưởng trấn, rút chức vụ sở trường sở quản lý đất đai của Hạ Văn Cử, chọn một người khác tiếp nhận chức vụ. Mặt khác, ủy ban kỷ luật tổ chức nhân thủ một chút, điều tra vấn đề của Hạ Văn Cử."

Nói xong, Trình Nghi nhìn Lục Duệ nói một chút: "Về phần chọn người cụ thể, tôi sẽ lo lắng một chút, lục trưởng trấn nghĩ sao?"

Lục Duệ cười khổ một chút gật đầu, "Bí thư nói rất đúng, tôi không có ý kiến gì."

Người đứng đầu và người đứng thứ hai chỉ cần thỏa hiệp, những người khác mặc dù có ý kiến gì cũng phải nhịn, Bạch Đông Minh và Triệu Thành Đống liếc nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương thấy được một tia lo lắng.

Trình Nghi thản nhiên rời khỏi phòng họp.

Tâm tình của Lục Duệ lại cực độ không bình tĩnh, xem ra ngày hợp tác vui vẻ của mình cùng Trình Nghi đã sắp đến cùng, tối thiểu vị mỹ nữ bí thư này là muốn phát ra thanh âm thuộc về mình tại trấn Hạ Gia. Kết quả của cuộc họp đảng uỷ ngày hôm nay, sợ rằng không cần bao lâu sẽ truyền ra. Hồi tưởng lại nụ cười ngọt mới vừa rồi của Trình Nghi lúc gần đi đối với mình, Lục Duệ lắc đầu không ngừng.

Cô gái này quá thông minh rồi, cô ấy căn bản là chắc chắc mình sẽ không tranh quyền, lúc này mới kiên quyết ra tay bắt vị trí sở trường sở quản lý đất đai, dù sao thân là bí thư đảng ủy, hiện tại Trình Nghi quả thật có chút nhược thế. Cho nên cô ấy làm như vậy cũng không có gì đáng trách. Lục Duệ thậm chí hoài nghi, cô ấy có phải là sau khi biết được chuyện của Hạ Văn Cử thì dự định làm như vậy. Chỉ bất quá là lợi dụng mình cùng đám người Bạch Đông Minh giằng co không dứt mới ra tay

https://thuviensach.vn

tương trợ. Dù sao hiện tại tình huống của hội nghị đảng uỷ là Lục Duệ và Bạch Triệu hai người giằng co, Trình Nghi thân là bí thư đảng ủy, cùng ủy ban kỷ luật Vu Đông theo cô ấy, cô ấy ủng hộ bên nào, bên đó sẽ chiếm thế thượng phong trong cuộc họp đảng uỷ.

Trở lại phòng làm việc, Lục Duệ nghĩ nghĩ không nhịn được nở nụ cười, mình xem ra vẫn là đánh giá thấp vị Trình bí thư này, đại nhân vật có thể từ cơ quan tỉnh đi xuống, làm sao có thể cam tâm để mình hoàn toàn áp chế? Mặc dù là mạ vàng, người ta cũng sẽ để lại tâm phúc của mình.

Trầm tư một hồi, trên mặt của Lục Duệ chậm rãi lộ ra nụ cười, nếu Trình Nghi muốn phát ra âm thanh của mình, muốn bắt quyền, vậy mình cho cô ấy quyền lực, dù sao trong triều có người dễ làm việc, Trình bí thư người ta có bối cảnh lớn trong tỉnh, tuy rằng không biết cụ thể là cái gì, thế nhưng đám lão gia thị ủy không dám tùy tiện trêu chọc cô ấy là có thể xác định, vị Trình bí thư này tuyệt đối là một tấm khiên tốt nhất.

Khai quốc vĩ nhân nói rất hay, đảng nội vô phái, thiên kì bách quái (trong đảng không có bè phái, trăm kì ngàn quái). Lục Duệ bản thân cũng không muốn thật sự làm ra phe phái, thế nhưng có chuyện căn bản không phải hắn có khả năng quyết định. Tình huống hiện tại là nếu như muốn làm tốt công tác, nhất định phải có một nhóm người của chính mình, nếu như không có những người này, căn bản không có khả năng làm thành sự tình. Cái gọi là quan trường, thật ra nói trắng ra là cũng là đem kẻ địch giẫm xuống phía dưới, đem người của chính mình nâng lên. Đương nhiên, cái này cũng có một vấn đề, không nên biến thành một tay che trời.

Lục Duệ muốn làm chuyện, nhất định phải phải có phe phái của mình, mà hiện tại hắn thật sự là quá yếu ớt, ngoại trừ Âu Văn Hải có chút xa xôi và ủng hộ của Hàn Định Bang, Lục Duệ cũng không có hậu trường và bối cảnh gì có thể dựa, tuy rằng lần trước đấu tranh cùng Tất Vân Đào, có mấy người thường ủy thị ủy biểu thị ủng hộ đối với hắn, nhưng cái này đều là nhìn mặt mũi của Hàn Định Bang. Lục Duệ cũng không cho rằng những cái

https://thuviensach.vn

này có thể có nhiều tác dụng đối với mình trước khi Hàn Định Bang chính thức nhậm chức bí thư tỉnh uỷ tỉnh G. Tối đa lúc đối phương muốn đối phó mình, sẽ vì vậy mà cẩn thận một ít, cũng là không muốn làm lớn, nếu khẳng định sẽ đem mình đánh cho tan nát, trọn đời không được siêu sinh.

Nghĩ tới đây, Lục Duệ trải qua chăm chú tự hỏi, đứng tới phòng làm việc của Trình Nghi, trong lòng thầm nghĩ: "Nếu muốn làm, liền làm cho hoàn toàn."

Chuyện trong trấn luôn luôn đồn rất nhanh, đặc biệt có vài người dụng tâm kín đáo âm thầm trợ giúp, trong khoảng thời gian gần đây, ánh mắt của rất nhiều người nhìn Lục Duệ đã có chút không giống. Dù sao tin tức bí thư đảng ủy vốn dĩ không tranh quyền trong cuộc họp đảng uỷ cho Lục Duệ trưởng trấn một kích được người vô hạn khoa trương truyền bá ra, cái gì Trình bí thư vỗ bàn chửi ầm lên, Lục trưởng trấn chỉ biết vâng lời im lặng không lên tiếng. Còn có người đồn, Lục Duệ trưởng trấn sau khi cuộc họp đảng uỷ chấm dứt, trước tiên chạy đi phòng làm việc của Trình bí thư nhận sai xin lỗi.

Những cái này tuy rằng chỉ là lời đồn đãi, thế nhưng lại khiến cho tâm tư của rất nhiều người hoạt động lên.

Người trong quan trường đều rõ ràng một cái đạo lý, người đi chỗ cao, nước chảy chỗ thấp.

Những lãnh đạo về hưu vì sao luyến tiếc quyền vị của mình, rất nhiều người không đi bởi vì biết rõ, bản thân chỉ cần về hưu, rất nhiều người vốn dĩ cung kính với mình sẽ rời xa mình. Mỗi người đều rõ ràng đạo lý quan trường này, người không có chỗ dựa vững chắc, nhất là chỗ dựa vững chắc không cường đại thì ở trong quan trường là đi không xa được. Cho nên chỉ cần mình đi theo lãnh đạo thất thế, sẽ có người lựa chọn thay đổi địa vị.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ hiện tại đang đối mặt vấn đề như vậy, tuy rằng khi tiền nhiệm vì trấn Hạ Gia làm ra rất nhiều chuyện tốt, thế nhưng trong mắt của vài cán bộ, khi Lục Duệ trưởng trấn không có biện pháp chống lại bí thư đảng ủy Trình Nghi, theo hắn cũng không có hi vọng. Phải biết rằng theo người ở bên ngoài xem ra, hậu trường của Lục Duệ bất quá là lão bí thư, hiện tại là phó huyện trưởng Hạ Tụ Bảo, một ông già sắp về hưu mà thôi. Tuy rằng Hạ Tụ Bảo cùng bí thư thị ủy Trình Chí Hoa có quan hệ cá nhân tốt, thế nhưng lần trước anh vợ của Trình Chí Hoa chịu thiệt tại trấn Hạ Gia, có người nói là có quan hệ cùng Lục Duệ. Cho nên Lục Duệ khẳng định không phải người của Trình Chí Hoa.

Một người trưởng trấn như vậy, có mấy ai dám tiếp tục đi theo?

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Người Phía Sau

Đối với Lục Duệ mà nói, người theo hắn ngoại trừ bởi vì nguyên nhân của lão bí thư Hạ Tụ Bảo, càng nhiều là xem trọng tiền đồ chính trị tương lai của hắn, thế nhưng hiện tại thấy Lục Duệ trên cuộc họp thường ủy bị Trình Nghi áp chế. Tâm tư của rất nhiều người đã thay đổi.

Không nói đám khoa viên tư tưởng dao động, chỉ là người phụ trách các phòng ban mấy ngày nay chạy tới phòng làm việc của Trình Nghi báo cáo công tác đã có không ít, những người này trước đó cả đám hận không thể tạo quan hệ mật thiết với Lục Duệ.

"Trưởng trấn, tiếng gió thổi gần đây không quá đúng!" Ngồi trong phòng làm việc của Lục Duệ, Mã Hướng Đông sắc mặt xấu xí nói với Lục Duệ.

Lục Duệ cười ha ha, sắc mặt không thay đổi nhìn thoáng qua Mã Hướng Đông, lời gã nói rất đúng, gần đây trên hội nghị đảng uỷ Trình Nghi rất sinh động, không chỉ có như vậy, ngay cả Bạch Đông Minh và Triệu Thành Đống cũng không biết là chuyện gì xảy ra, tựa như chủ động ủng hộ Trình Nghi, Lục Duệ vài lần đưa ra ý kiến đều bị bọn họ phủ quyết, điều này làm cho các thường ủy trong phe của Lục Duệ trong lòng có chút bất mãn, Mã Hướng Đông thẳng thắn trực tiếp tìm tới cửa.

"Thế nào, anh cũng có chút sốt ruột?" Lục Duệ nhìn Mã Hướng Đông, cười ha ha hỏi.

Mã Hướng Đông hút một hơi thuốc lá, cắn răng nói: "Tôi thật ra không sao, cũng là nhìn mấy người tên kia khó chịu. Trong lòng không thoải mái, ngài không biết, hiện tại trên trấn đều đồn ra, nói trưởng trấn ngài bị bí thư

https://thuviensach.vn

thu thập, trước đây là bí thư uỷ quyền cho ngài, hiện tại người ta đem quyền thu trở về, ngài liền không có biện pháp. Còn có người tung tin đồn ngài đắc tội Trình bí thư thị ủy và Tất bí thư huyện ủy, đây trấn Hạ Gia đã ở không được bao lâu."

Lục Duệ không nói gì, hiện tại loại tình huống này quả thật có chút ngoài dự liệu của hắn, vốn dĩ dự định đem Trình Nghi đưa lên trước đài, mình còn cố ý tìm cô ấy báo cáo công tác, đem thiện ý của mình nhắn nhủ qua. Thế nhưng bây giờ xem ra mình vẫn là quá ngây thơ, chuyện trên quan trường căn bản là không phải mình muốn thế nào thì được thế ấy, cái gọi là cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng. Vốn đến mình muốn điệu thấp công tác, lại không ngờ rằng tin đồn các phương diện càng ngày càng nghiêm trọng, gần đây trong cuộc họp đảng uỷ đám người Bạch Đông Minh tựa như nương uy phong của Trình Nghi bắt đầu kiêu ngạo lên.

Để cho Lục Duệ có chút ngoài ý muốn chính là, Trình Nghi từ lần đó, thay đổi thái độ uỷ quyền cho mình, ngược lại càng nhiều là chu toàn cho mình và đám người Bạch Đông Minh, từ đó mưu lợi bất chính. Điều này làm cho Lục Duệ có chút khó hiểu.

Thật ra hắn cũng không biết, Trình Nghi lúc này cũng là thân bất do kỷ.

"Cậu, vì sao ngài muốn cho con chèn ép Lục Duệ kia?"

Ngồi ở phòng làm việc của mình, Trình Nghi vừa nhìn lá rụng ngoài cửa sổ, ở trong lòng vừa đau khổ lo lắng.

Sau sự kiện của tập đoàn Chính Đạt không lâu, ngay tại sự kiện của Hạ Văn Cử cùng ngày, Trình Nghi nhận được chỉ thị đến từ cao tầng của gia tộc, đối phương không có ý khác, chỉ là yêu cầu Trình Nghi trong công tác tận lực chèn ép trưởng trấn Lục Duệ, đừng cho hắn ra hình ra hồn.

Đối với chuyện này, Trình Nghi rất không hiểu, Lục Duệ đối với gia tộc của mình mà nói, bất quá là một cọng cỏ bình thường đến không thể bình

https://thuviensach.vn

thường, vì sao sẽ có người muốn đối phó hắn?

Trong lòng mặc dù có chút nghi hoặc, bất quá gia giáo từ nhỏ dưỡng thành khiến cho Trình Nghi đem nghi vấn chôn ở trong lòng, chuyên tâm đầu nhập vào trong công tác, cũng là vì nguyên nhân này, cô ấy mới bắt đầu dần dần mỗi người đi một ngả với Lục Duệ.

"Lục trưởng trấn, không thể tiếp tục như vậy, bằng không sớm muộn gì cũng xảy ra chuyện."

Mã Hướng Đông nhìn hình dạng có chút thất thần của Lục Duệ, không nhịn được có chút nôn nóng nói.

Lục Duệ thản nhiên nhìn ngoài cửa sổ, hắn cũng hiểu được có chút không thích hợp, thế nhưng lúc này cũng không phải thời cơ tốt để mình ra tay, dù sao mình còn trẻ, không thể lưu lại một danh tiếng hiếu chiến cho lãnh đạo cấp trên, không phải là còn muốn khiến bí thư đảng ủy chỉnh chết?

Nhẹ nhàng khoát tay, Lục Duệ nhìn Mã Hướng Đông nói: " Tình huống xây dựng của khu vực khai thác mỏ thế nào rồi?"

Mã Hướng Đông sửng sốt, vội vã đáp: "Đã không khác biệt lắm, phỏng chừng còn một tháng nữa là có thể đầu tư."

Lục Duệ gật đầu, lại nhìn thoáng qua Hạ Quốc Thành vừa đi vào phòng, cười ha ha hỏi: "Xem ra là có tin tức tốt?"

Hạ Quốc Thành mỉm cười: "Tối đa nửa tháng, nhóm quần chúng đầu tiên phá bỏ và di dời có thể vào ở xã khu mới."

Tin tức này đối với Lục Duệ mà nói là một tin tức tốt hơn những chuyện khác, tâm tình vốn có chút tối tăm của Lục Duệ nhất thời tốt lên, nhìn Hạ Quốc Thành và Mã Hướng Đông cười nói: "Việc khác đều không cần lo, hai người nhìn thẳng hai chuyện này cho tôi, về phần người khác muốn

https://thuviensach.vn

chơi cái gì, thì để cho bọn họ chơi đi, chẳng lẽ, đám người này còn có thể làm phản."

"Thế nhưng. . ." Mã Hướng Đông còn muốn nói gì, lại bị Hạ Quốc Thành kéo tay đi ra ngoài cửa.

Nhìn hai người bọn họ đi ra ngoài, Lục Duệ có chút bất đắc dĩ thở dài một tiếng, nụ cười trong nháy mắt biến mất.

Lục Duệ không phải đứa ngốc, chuyển biến to lớn của Trình Nghi trước sau bất quá chỉ mấy tháng thời gian, đặc biệt là thái độ gần đây, rõ ràng là chuyên môn nhằm vào mình, nếu như Lục Duệ còn nhìn không ra vấn đề, hắn thật đúng là ngu ngốc.

"Lẽ nào nói, là người phía sau của cô ấy?" Lục Duệ lâm vào trong trầm tư... . . .

... ...

... ...

Khu Đức Phong ngoại ô thành phố tỉnh G, trong một biệt thự độc lập, một người đàn ông đại khái năm mươi tuổi, sắc mặt hồng nhuận đang ngồi trên sô pha, đối diện rõ ràng là Lam Hiểu Âu đã biến mất mấy tháng trước mặt của Lục Duệ.

"Chú Hoàng, chú đây là muốn làm cái gì vậy?"

Lam Hiểu Âu không thể tin được lỗ tai của mình, có chút sững sờ nhìn người đàn ông trước mặt, cô ấy từ Trình Nghi biết được là người đàn ông trước mắt khiến cho Trình Nghi trong khoảng thời gian này chèn ép Lục Duệ, nên trực tiếp tìm tới cửa.

https://thuviensach.vn

Không thể trách Lam Hiểu Âu ngạc nhiên không thể kìm được như vậy, nói, bạn có thấy qua con voi không có việc gì đi phân cao thấp cùng con kiến không?

Lam Hiểu Âu biết rõ, đối với Lục Duệ mà nói, người đàn ông trước mặt mình cũng là voi, mà Lục Duệ đồng chí, chỉ là con kiến cực kỳ bé nhỏ. Người đàn ông này muốn đối phó hắn, thậm chí không cần tự mình ra tay, chỉ cần toát ra ý bất mãn, tự nhiên sẽ có người giành thu thập Lục Duệ.

Hoàng Thế Hùng, uỷ viên tỉnh ủy, thường ủy, bí thư đảng ủy tỉnh G. Đối với tỉnh G có mười lăm triệu dân đến nói, Hoàng Thế Hùng thật giống như là một ngọn núi hùng vĩ, che chắn một mảnh bầu trời của tỉnh G.

Hoàng Thế Hùng cúi đầu xem báo chí lúc này không có uy nghiêm ở trước mặt người ngoài, ngược lại là có chút hứng thú nhìn Lam Hiểu Âu nói: "Nha đầu, con không phải là coi trọng tên nhóc kia chứ?"

Lam Hiểu Âu sửng sốt, mặt cười trong nháy mắt lập tức trở nên đỏ bừng, trừng mắt nhìn Hoàng Thế Hùng chăm sóc cho mình từ nhỏ lớn lên, gắt giọng: "Chú Hoàng, chú lại chọc ghẹo con! Tin con nói với dì hay không, chuyện tháng trước chú ở nhà ông nội len lén uống rượu không!"

Hoàng Thế Hùng vừa rồi còn cười hào hiệp không gì sánh được lập tức sắc mặt đại biến, sau khi nhìn thoáng qua phía ngoài mới có chút kinh hoảng nói với Lam Hiểu Âu: "Xú nha đầu, uổng công chú thương con nhiều năm như vậy, lại có thể muốn cáo trạng chú, con cũng không phải không biết tính tình của dì con, nếu như bà ấy biết chú vụng trộm uống rượu, khẳng định sẽ không tha chú."

"Hắc hắc!" Lam Hiểu Âu cười thật giống như một tiểu hồ ly bắt trộm gà, cười hì hì hỏi: "Vậy chú nói cho con biết, vì sao khiến cho Trình Nghi đi chống đối đại phôi đản đ1? Là vì báo thù cho con?"

https://thuviensach.vn

Hoàng Thế Hùng bất đắc dĩ lắc đầu, nhìn thoáng qua Lam Hiểu Âu nói: "Nha đầu ngốc này, con nghĩ rằng chú thật sự có buồn chán như vậy sao?"

Lam Hiểu Âu chớp hai mắt của mình, hiếu kỳ hỏi: "Vậy chú là vì sao hả?"

"Một trưởng trấn nho nhỏ, để tập đoàn Chính Đạt chịu thiệt không lớn không nhỏ, hắn cho rằng mình là ai? Đem con ra làm súng, khiến cho lão gia hỏa này chùi đít cho hắn, hừ, không trả giá một chút, truyền ra đi con với chú chẳng phải là thành trò cười của người bên ngoài sao?" Hoàng Thế Hùng nhẹ nhàng nói.

Lam Hiểu Âu nghe vậy không tự chủ được gật đầu, lần này tại trấn Hạ Gia mình quả thật bị Lục Duệ lấy ra làm súng, phải biết rằng, nếu như không có bối cảnh phía sau của mình áp chế, hắn căn bản không có biện pháp ngăn cản đám thương nhân địa ốc của thành phố Dương Minh ngửi được mùi. Kết quả anh vợ của bí thư thị ủy đều bị mình đánh cho vào bệnh viện, thoáng cái khiến cho rất nhiều người chùn bước đối với trấn Hạ Gia, dù sao kiếm tiền không saii, thế nhưng cũng phải có mạng để xài.

"Vậy chú Hoàng, ý của chú là muốn làm hắn mất chức?" Không biết vì sao, lúc nói ra những lời này, trước mắt của Lam Hiểu Âu dĩ nhiên không tự giác xuất hiện hình ảnh Lục Duệ đứng ở trước mặt thôn dân Trần gia trang chỉ là vung tay lên, đám thôn dân liền từ từ rời đi. Nếu như Hoàng Thế Hùng thật sự muốn rút Lục Duệ, như vậy còn có người sẽ vì những lợi ích của dân chúng bình thường sao? Lam Hiểu Âu không dám tiếp tục nghĩ, bởi vì cô ấy sợ mình còn tiếp tục nghĩ, sẽ đem Lục Duệ tên bại hoại này trở thành người tốt.

Hung hăng vung quả đấm của mình, Lam Hiểu Âu tàn bạo nói: "Đúng vậy! Khiến cho tên kia nếm thử tư vị bị người khi dễ!"

https://thuviensach.vn

Tuy rằng lời của nàng rất hung ác, thế nhưng phối với vẻ mặt đáng yêu, thật sự là không có lực sát thương gì. Dẫn tới Hoàng Thế Hùng không nhịn được cười ha ha lên: "Ha ha, xem ra Lục Duệ khẳng định là làm ra chuyện người người oán trách, đem mặt lạnh tiểu thư của chúng ta tức giận phá công! Ừm, con yên tâm, lần này chú Hoàng khẳng định giúp con báo thù!"

Lam Hiểu Âu biến sắc, thì thào lẩm bẩm: "Không khác biệt lắm là được, nếu không nha đầu Lâm gia kia lại chạy đến trước mặt con."

Hoàng Thế Hùng nghe thế thần sắc khẽ động, ngẩng đầu nhìn Lam Hiểu Âu không giải thích được hỏi: " nha đầu Lâm gia? Là Lâm Nhược Lam cô gái nhỏ kia sao?"

Lam Hiểu Âu gật đầu, liền đem chuyện phát sinh tại Trần gia trang nói ra, kể lại lời của Lâm Nhược Lam xong thở dài nói: "Cũng không biết cô ấy là nghĩ như thế nào, kinh thành tốt như vậy không ở, nằng nặc chạy xuống đây. Con trước khi đi có ghé qua chổ cô ấy ở, điều kiện thật không tốt."

Hoàng Thế Hùng không nói gì, im lặng không lên tiếng cúi đầu tự hỏi, mãi cho đến khi Lam Hiểu Âu tiếp một cú điện thoại nói có chuyện tình của công ty muốn đi xử lý, ông ta cũng không có nói cho Lam Hiểu Âu tại sao mình muốn nhằm vào Lục Duệ.

"Lục Duệ! Người trẻ tuổi rất thú vị!"

Nhìn một phần tư liệu liên quan đến Lục Duệ trong phòng sách, Hoàng Thế Hùng bỗng nhiên cảm khái nói.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Nhân Tình Ấm Lạnh

Lục Duệ cũng không biết tư liệu của mình xuất hiện trên bàn làm việc của bí thư tỉnh uỷ, nếu như biết được, chỉ sợ phản ứng đầu tiên của hắn không phải vui vẻ, mà là trong nháy mắt đầu đầy mồ hôi. Dù sao chênh lệch của cán bộ cấp khoa cùng cán bộ cấp tỉnh quả thật quá lớn, giống như là một ngày nào đó Bill Gate bỗng nhiên gọi điện thoại cho một sinh viên học máy tính, nói là tôi rất quan tâm cậu, phỏng chừng phản ứng đầu tiên của người sinh viên kia tuyệt đối là đối phương đang nói đùa.

"Trưởng trấn, Tất bí thư nghe nói xã khu mới của chúng ta gần làm xong, mang theo toàn thể thành viên huyện ủy tới." Phùng Chí chạy vào phòng làm việc của Lục Duệ, thở hổn hển nói khiến cho Lục Duệ có chút giật mình nói, tuy rằng không biết vì sao Tất Vân Đào muốn gióng trống khua chiêng dẫn người tới trấn Hạ Gia, bất quá nếu là lãnh đạo cấp trên thị sát, hắn làm trưởng trấn đương nhiên là muốn cùng đi.

"Trình bí thư đã biết sao?" Lục Duệ vừa đứng lên, vừa nói với Phùng Chí.

Phùng Chí gật đầu, thấp giọng nói: "Trình bí thư đã mang theo mấy vị phó bí thư đảng uỷ, chỉ chờ ngài."

Lục Duệ cau mày, không nói gì thêm, nhàn nhạt gật đầu.

Lần này đối với huyện Thuận An mà nói, là một chuyện vô cùng trọng đại, bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào, huyện trưởng Tương Vạn Lý, thường vụ phó huyện trưởng Bồ Tùng dẫn tập thể lãnh đạo huyện ủy thị sát xã khu

https://thuviensach.vn

nông thôn mới của trấn Hạ Gia, đối với rất nhiều người mà nói, phương diện này ẩn chứa rất nhiều thứ.

Bí thư đảng ủy trấn Hạ Gia Trình Nghi, trưởng trấn Lục Duệ suất lĩnh thành viên trong trấn ở tại cửa chính phủ trấn nhiệt liệt hoan nghênh lãnh đạo của huyện ủy và chính phủ huyện.

Mấy vị lãnh đạo vừa xuống xe có rèm che, Trình Nghi dẫn đám người Lục Duệ đi qua nghênh tiếp.

"Hoan nghênh lãnh đạo huyện ủy và chính phủ huyện tới trấn Hạ Gia chỉ đạo công tác." Trình Nghi mỉm cười vươn tay nói.

Tất Vân Đào tựa như cũng biết bối cảnh của Trình Nghi, rất nhiệt tình gật đầu, vươn tay nắm nhẹ tay của Trình Nghi một chút thì buông lỏng ra, dù sao cũng là nữ đồng chí, vẫn là phải chú ý ảnh hưởng một chút: " Trấn Hạ Gia các người công tác không tồi, trên đường tới tôi nhìn một chút, không được nửa năm thời gian, diện mạo trong trấn có cải thiện rất lớn!"

Nhìn thoáng qua Lục Duệ vẫn mỉm cười không nói gì, Tất Vân Đào bỗng nhiên nói: "Cái này nói rõ, dưới lãnh đạo của đảng uỷ, công tác của chính phủ trấn vẫn là có hiệu quả rõ ràng, "

Lục Duệ cười ha ha, đi tới trước mặt Tất Vân Đào vươn tay nói: "Hoan nghênh lãnh đạo chỉ đạo công tác."

Ngoài ý liệu của mọi người chính là, Tất Vân Đào ngay cả khách khí đều miễn, ừ một tiếng gật đầu, trực tiếp đi qua Lục Duệ đến hướng chính phủ trấn.

Bất động thanh sắc đi về phía trước một bước, Lục Duệ vươn tay với huyện trưởng Tương Vạn Lý, chỉ bất quá lại một lần nữa khiến cho mọi người kinh ngạc xảy ra, Tương Vạn Lý cũng chỉ là nhàn nhạt gật đầu, đưa tay chạm tay của Lục Duệ một chút thì buông lỏng ra, không có một chút

https://thuviensach.vn

thân thiết, khiến cho rất nhiều người vốn tưởng rằng Lục Duệ cùng bí thư thị ủy Trình Chí Hoa là một hệ đều mở rộng tầm mắt.

Các khác lãnh đạo cũng đều là không khác biệt lắm, đối với Trình Nghi coi như nhiệt tình, thế nhưng đối với Lục Duệ, trên cơ bản cũng là biểu hiện rất lãnh đạm.

Lục Duệ cũng không phải đứa ngốc, tự nhiên có thể nhìn ra được đám người này có ý gì, xem ra là thấy mình không có bối cảnh, lại bị Trình Nghi người có lai lịch cực lớn đả kích, cho rằng không có gì có thể mượn hơi, thẳng thắn hờ hững.

Chỉ có lão bí thư Hạ Tụ Bảo vẫn như trước, nhiệt tình kéo tay của Lục Duệ hỏi han. Nói thật, vị trí của Hạ Tụ Bảo trong huyện ủy cũng không cao, hơn nữa ông ta lại là người sắp về hưu, thường ngày bởi vì quan hệ của Trình Chí Hoa nên qua lại rất gần với huyện trưởng Tương Vạn Lý, tất cả mọi người cho rằng ông ta cũng khẳng định sẽ không phản ứng Lục Duệ, thế nhưng không ngờ rằng chính là, giao tình của hai người dĩ nhiên tốt như vậy.

"Tiểu Lục à, cậu có phải là đắc tội người nào?" Kéo tay của Lục Duệ, Hạ Tụ Bảo thấp giọng hỏi.

Lục Duệ sửng sốt, còn chưa kịp nói, chợt nghe thấy Hạ Tụ Bảo nói tiếp: "Tôi nghe nói, trong tỉnh có người đặc biệt dặn dò xuống phía dưới, muốn ướp lạnh cậu. Vốn dĩ thành phố chuẩn bị qua một thời gian đem cậu nhắc tới vị trí phó huyện trưởng, tuy rằng không vào thường ủy, thế nhưng cũng là phó xử. Hiện tại đã thất bại!" Nói xong, ông buông tay Lục Duệ, đi chào hỏi cùng các lãnh đạo chính phủ trấn.

Lục Duệ có chút sững sờ, tuy rằng rõ ràng mình hiện tại không được người thích, thế nhưng Lục Duệ vẫn không có gì để lo lắng như trước, những người này bất quá là cây cỏ đầu tường mà thôi, cũng không thể làm

https://thuviensach.vn

gì mình. Hắn duy nhất có chút lo lắng, là người đứng ở phía sau của Trình Nghi, tuy rằng hiện tại còn không biết thân phận của đối phương, thế nhưng có thể khiến cho Trình Nghi một bí thư không tranh quyền bắt đầu chèn ép mình, khiến cho lãnh đạo huyện chuẩn bị ướp lạnh mình. Thân phận của người này tuyệt đối không đơn giản.

Nhíu nhíu mày, Lục Duệ tỉ mỉ suy nghĩ một chút, mình cũng không kết thù hận với đại nhân vật gì, ngoại trừ chuyện của tập đoàn Chính Đạt lợi dụng Lam Hiểu Âu một chút, bất quá tính tình của nha đầu kia có vẻ cũng không phải một người dùng ám chiêu.

Có chút phiền muộn lắc lắc đầu của mình, Lục Duệ nỗ lực khiến cho mình đem lực chú ý tập trung tại chuyện trước mắt, dù sao là binh tới tướng cản, nước tới đất dâng. Mình lại không có tham ô hối lộ cái gì, đối phương mặc dù là muốn động mình, tối đa cũng là tìm một lý do đem mình tới một phòng ban để đó không dùng, đợi khi Âu Văn Hải thượng vị, Lục Duệ tin tưởng mình vẫn có thể được một lần nữa trọng dụng.

Trong phòng hội nghị, Lục Duệ đơn giản hướng các lãnh đạo báo cáo một chút tình huống xây dựng của xã khu mới, sau đó cùng các lãnh đạo xuống xã khu mới dạo qua một vòng.

Làm đại biểu nhóm thôn dân đầu tiên dọn vào xã khu mới, đám người Trần Minh Đức thôn trưởng của Trần gia trang đứng ở cửa ra vào chờ.

Bởi đã nhận được tin tức lãnh đạo tới thị sát là bí thư huyện uỷ dẫn đầu, cho nên Trần Minh Đức lâm thời gọi người làm một ít tranh hoặc chữ viết treo ở cửa tiểu khu, ở trên viết: "Nhiệt liệt hoan nghênh bí thư đến chỉ đạo, chủ nghĩa xã hội khoa học tốt đẹp!"

Thấy cái quảng cáo này, Tất Vân Đào rất cao hứng, nắm tay của Trần Minh Đức, liên thanh nói: "Tôi xin lỗi mọi người, ngày hôm nay mới khiến cho quần chúng được ngày thư thái."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ một trận không nói gì, trong lòng nói Trần Minh Đức thật đúng là dám lừa gạt người, chỉ là cái quảng cáo này, đổi thành ai tới đều có thể dùng, Tất Vân Đào cũng không chú ý, lúc này mới bị lừa gạt.

Quả nhiên, Trần Minh Đức sống gần một nửa thế kỷ cười hắc hắc không ngừng, vuốt đầu của mình nói: "Đây đều là lãnh đạo đối tôi với những quần chúng cơ sở chúng tôi, nếu không sao có thể có sinh hoạt tốt như vậy."

Nhìn ra được, đối với tiếp đãi lần này, Trần gia trang đã làm chuẩn bị cẩn thận, dù sao từ tập đoàn Chính Đạt chỗ đó chiếm được một khoản tiền bồi thường, sinh hoạt của đám thôn dân cũng có cải thiện rất lớn.

Nhìn sinh hoạt của thôn dân xảy ra thay đổi rất lớn, Hạ Tụ Bảo không nhịn được rớt nước mắt: "Tôi làm bí thư đảng ủy của trấn Hạ Gia vài chục năm, nằm mơ đều muốn khiến cho người của trấn Hạ Gia chúng ta được ngày lành, khiến cho người có bệnh có thể đi vào bệnh viện, khiến cho bọn nhỏ có thể đến trường, vốn tưởng rằng đời này nhìn không thấy, không ngờ, không ngờ. . ."

Hạ Quốc Thành đứng ở bên cạnh của ông, thấp giọng nói: "Lục trưởng trấn cùng Bạch phó bí thư đỏ mặt, không cho tu sửa chính phủ trấn, mà là lấy ra một số tiền xây một trường tiểu học, đợi khi xã khu mới xây dựng hoàn tất, đứa nhỏ của trấn chúng ta đều có thể đi học."

Hạ Tụ Bảo cả người chấn động, nhìn Lục Duệ vẫn đứng ở phía sau Trình Nghi, bị mọi người vắng vẻ, thở dài một tiếng không nói gì thêm.

Sau khi đi dạo một vòng tại xã khu mới, các lãnh đạo huyện ủy vội vã rời khỏi, trong cuộc họp thường ủy huyện ủy ngày hôm sau, Tất Vân Đào đưa ra phương án muốn thi hành hình thức của trấn Hạ Gia trong phạm vi toàn bộ huyện.

Lúc đầu việc này hắn là huyện trưởng Tương Vạn Lý nhắc tới, bất quá Tất Vân Đào gần đây nghĩ biện pháp vận tác để mình tiến vào chính phủ

https://thuviensach.vn

thành phố, cần một phần chiến tích lớn, thẳng thắn trực tiếp đoạt công tác của Tương Vạn Lý, chủ động nói ra.

" Hình thức của trấn Hạ Gia đối với toàn bộ huyện chúng ta mà nói đều là một tham khảo, phải biết rằng, khu Thuận An chúng ta có núi, nhiều rất thôn đều phân tán ở trong núi. Chỉ là người đưa thư muốn từ làng này qua làng khác cũng phải đi ba ngày. Như vậy đối với phát triển kinh tế của toàn bộ huyện chúng ta là cực kỳ bất lợi, cũng ảnh hưởng tới xã hội yên ổn đoàn kết. Nhìn cách làm của trấn Hạ Gia, tôi cảm thấy rất không tồi, xã khu mới thành lập, không chỉ có có thể giải quyết nhu cầu sinh hoạt của nhân dân, cũng có thể đủ xúc tiến kinh tế của địa phương phát triển. Cho nên, ý kiến của tôi là huyện ủy và chính phủ huyện muốn đi gặp các hương trấn phát sinh hiệu triệu, đem hình thức của trấn Hạ Gia mở rộng xuống phía dưới."

Tất Vân Đào lúc này cũng không quản cái gọi là uy nghiêm của bí thư, sửa lại thói quen mỗi lần cuộc họp thường uỷ đều lên tiếng cuối cùng, mở đầu thì đi thẳng vào vấn đề. Nghĩ đến chỉ cần chuyện này hoàn thành, ông ta liền không nhịn được một trận hưng phấn, dù sao có thể làm ra một huyện mẫu, mình tại trước mặt lãnh đạo cấp trên cũng sẽ được không ít chổ tốt.

Tương Vạn Lý cũng không phải ngu ngốc, loại chuyện làm ra chiến tích này ai cũng không lùi bước, ông ta thẳng thắn trực tiếp nói: "Bí thư nói rất đúng, kinh tế của Thuận An chúng ta vẫn làm không được, tôi thấy cũng là nguyên nhân quản lý rời rạc. Làm người đứng đầu của chính phủ, tôi có trách nhiệm! Tôi đại biểu phương diện chính phủ ở chỗ này biểu lộ thái độ, nhất định làm tốt công tác mở rộng xã khu mới dưới sự lãnh đạo của đảng uỷ. Giống như bí thư nói, tôi thấy chúng ta có thể thành lập một tổ công tác chuyên môn phụ trách chuyện này, tôi không khách khí, cái tổ trưởng này tôi tới làm."

Ý của lời này rất rõ ràng, chuyện này chính phủ huyện chúng tôi tới làm là tốt rồi, người của huyện ủy các người vẫn là làm lãnh đạo sống đi.

https://thuviensach.vn

Tất Vân Đào nhướng mày, trong lòng mắng thầm, Tương Vạn Lý chết tiệt, vừa nhìn có công lao liền nhào tới giành, bình thường sao không thấy tôn trọng lão tử như thế! Suy nghĩ một chút, ông ta nhìn thoáng qua tâm phúc của mình, phó bí thư huyện ủy Tề Thắng Kiệt.

Tề Thắng Kiệt cùng Tất Vân Đào hợp tác đã gần mười năm, hai người đã làm việc chung từ đảng uỷ thôn, tự nhiên rõ ràng tâm tư của lãnh đạo, ho khan một tiếng tiếp lời nói: "Tôi thấy như vậy đi, nếu muốn đem hình thức của trấn Hạ Gia mở rộng đến toàn bộ huyện, vẫn là do huyện ủy và chính phủ huyện cùng nhau làm, như vậy có vẻ chúng tôi cũng coi trọng đối với cái công tác này, về phần lãnh đạo của tổ công tác này, tôi thấy vẫn là bí thư kiêm nhiệm tốt hơn, dù sao đảng uỷ phụ trách càng có thể tỏ quyết tâm của chúng ta."

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Lục Duệ Muốn Không May!

Bộ trưởng tổ chức Giản Ngọc Mai cười nói "Tề bí thư nói không sai, xây dựng xã khu nông thôn mới là đại sự trong huyện chúng ta, nhất định phải coi trọng, Tất bí thư phải trù tính toàn cục, Tương huyện trưởng phải bận tâm đến công tác kinh tế của toàn bộ huyện, tôi thấy vẫn là do tôi cùng Tề bí thư đi đầu, các vị thường ủy khác làm tổ viên, thế nào?"

Tề Thắng Kiệt cau mày, Giản Ngọc Mai này cái gì cũng đều được, cũng là quá thích tranh quyền, lời vừa rồi của mình, căn bản là không phải vị trí mình nói, thế nhưng mụ ta lại không rõ ràng, lại có thể đem Tất bí thư dời đi ra ngoài, lẽ nào bà là kẻ ngu sao? Bí thư sáng sớm tung chuyện này, nói rõ là muốn làm công trình chiến tích.

Do dự một chút, Tề Thắng Kiệt nói tiếp: "Nếu muốn thành lập tiểu tổ, công tác cụ thể khẳng định phải có người phụ trách, tôi thấy chính phủ bên kia có thể có hai phó huyện trưởng tọa trấn, như vậy dễ dàng cho câu thông cùng các hương trấn."

Chủ nhiệm phòng làm việc huyện ủy Phùng Chí Huy cười nói: "Tôi đồng ý ý kiến của Tề bí thư."

Thấy người của Tất Vân Đào ông một lời tôi một câu đem huyện trưởng bài trừ ra ngoài tổ công tác, Tương Vạn Lý hận không thể vỗ bàn chửi má nó. Hiện tại tình huống của cuộc họp thường uỷ là rõ ràng, mình bởi vì mới đến thời gian ngắn, căn bản không có biện pháp chống lại lão hồ ly Tất Vân Đào này.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt chuyển động, Tương Vạn Lý nghĩ tới một biện pháp, tới tình trạng hiện tại này, mình đã không có biện pháp với tay vào tổ công tác, nếu không tranh thủ được, vậy thẳng thắn cho Tất Vân Đào chút phiền toái, gài cái đinh đi vào.

"Tôi thấy như vậy đi, nếu muốn thành lập tổ công tác, phải có người đi làm công tác cụ thể, hơn nữa chúng ta lần này mở rộng hình thức xã khu nông thôn mới của trấn Hạ Gia, phải có cán bộ có kinh nghiệm của phương diện này tới tham dự, tôi kiến nghị, có thể thích hợp điều chỉnh một chút thành viên đảng uỷ của trấn Hạ Gia, điều một nhóm cán bộ có khả năng tiến vào tổ công tác, như vậy cũng có thể khiến cho xã khu mới sớm mở rộng tại toàn bộ huyện."

Sắc mặt của đám cán bộ theo phe Tất Vân Đào nhất thời trở nên khó coi. Ai không biết lúc ngoại trừ mấy người ủy viên đảng ủy phái bản địa của trấn Hạ Gia, ủy viên đảng ủy còn lại đại đa số đã dựa vào Bạch Đông Minh đại biểu của Tất Vân Đào bên này. Tương Vạn Lý lúc này nói muốn điều chỉnh trấn Hạ Gia, Tư Mã Chiêu chi tâm người qua đường đều biết!

Bất quá đạo lý nói của người ta rất rõ ràng, đám người này đều chỉ có thể là lãnh đạo công tác, quá trình thực thi cụ thể khẳng định cần người có kinh nghiệm tới làm, mà thành viên đảng uỷ của trấn Hạ Gia đã có kinh nghiệm đối với xây dựng xã khu mới, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người lâm vào im lặng, chỉ có khói thuốc lá vờn quanh phòng làm việc chứng minh đám người nắm giữ hơn trăm ngàn nhân khẩu của huyện Thuận An là lo nghĩ cỡ nào.

Tất Vân Đào cũng có chút chần chờ, cục diện của trấn Hạ Gia hiện tại là ông ta thật vất vả mới xong, mắt thấy chiến tích thật lớn sẽ tới tay, lúc này buông tha quả thật có chút luyến tiếc, thế nhưng xã khu nông thôn mới cái công trình này nếu như làm tốt, hy vọng thăng quan của mình sẽ lớn hơn nữa.

https://thuviensach.vn

Ông thật ra còn có một biện pháp, cũng là điều động ủy viên đảng ủy phái bản địa của trấn Hạ Gia, ngoại trừ Mã Hướng Đông phụ trách khu vực khai thác mỏ, người khác như Hạ Quốc Thành và Hạ Quốc Lệ đều là có thể điều động, bất quá Tất Vân Đào nghĩ đến mình còn cần bí thư thị ủy Trình Chí Hoa ủng hộ, không dám có chủ ý với hai người kia. Dù sao ai cũng biết, Hạ Quốc Thành hai người là "Thần giữ nhà" do lão bí thư Hạ Tụ Bảo lưu lại trấn Hạ Gia, quan hệ của Hạ Tụ Bảo cùng Trình Chí Hoa đương nhiên là không cần nói cũng biết, mình không đáng đi đắc tội người ta vào lúc này.

Hung hăng hút một hơi thuốc lá, Tất Vân Đào nói: "Ngày hôm nay trước như vậy đi, mọi người trở về thương lượng một chút, nhìn cụ thể nên làm cái gì, ngày mai tranh thủ đưa ra một ý kiến. Về phần vấn đề của trấn Hạ Gia, tôi sẽ lo lắng."

Cuộc họp thường uỷ vừa kết thúc, Hạ Tụ Bảo vội vã vềphòng làm việc của mình, không nói hai lời đóng cửa lại, trực tiếp gọi điện thoại phòng làm việc của Lục Duệ.

Hiện tại điều kiện của trấn Hạ Gia có cải thiện rất lớn, ngoại trừ căn nhà chính phủ trấn vẫn cũ nát, địa phương khác đều có thể thấy tràng diện xây dựng khí thế ngất trời, hơn nữa ngay cả điều kiện làm việc của chính phủ trấn cũng chiếm được cải thiện rất lớn, tối thiểu trong phòng làm việc Lục Duệ trưởng trấn có điện thoại cố định.

Lục Duệ vừa bàn xong vấn đề thi công trường tiểu học của xã khu mới với Hạ Quốc Thành đang ở phòng làm việc nhìn văn kiện, nhận được điện thoại của Hạ Tụ Bảo liền có chút sững sờ.

"Lão bí thư, ngài có việc?" Lục Duệ nghe ra âm thanh của Hạ Tụ Bảo có chút lo lắng, trực tiếp hỏi.

https://thuviensach.vn

Hạ Tụ Bảo cũng không nói thêm cái gì, đem chuyện trên cuộc họp thường ủy vừa rồi nói một lần, cuối cùng nói: "Lục Duệ à, cậu` phải cẩn thận, xem ra lần này Tương huyện trưởng và Tất bí thư muốn đem việc điều chỉnh thành viên của trấn Hạ Gia ra đấu."

Tâm tư của Lục Duệ lại không ở đây, hắn cau mày, một lát mới chần chờ hỏi: "Lão bí thư, ngài nói bí thư chuẩn bị mở rộng xây dựng xã khu nông thôn mới của trấn chúng ta tại toàn bộ huyện?"

Hạ Tụ Bảo sửng sốt, gật đầu nói: "Đúng vậy, sáng sớm ngày hôm nay Tất bí thư tỏ thái độ ngay trên cuộc họp thường ủy. Đối với xã khu nông thôn mới các người làm vô cùng thoả mãn, tán thưởng lớn, đồng thời lúc này biểu thị muốn mở rộng cái hình thức này tại toàn bộ huyện."

Dừng một chút, Hạ Tụ Bảo trầm giọng nói: "Sao, có vấn đề gì sao?"

Lục Duệ suy nghĩ một chút, trầm ngâm một lát mới nói nói: "Lão bí thư, chuyện này ngài không nên tham dự vào."

Hạ Tụ Bảo có chút kỳ quái hỏi một câu: "Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, cậu cứ nói."

Nở nụ cười khổ, Lục Duệ chậm rãi đáp: "Lão bí thư, không dối gạt ngài, huyện ủy làm cái tổ công tác này, tôi không xem trọng. Ngài nghĩ lại xem, trong trấn chúng ta sở dĩ có thể làm được một xã khu mới như thế, thứ nhất là bởi vì xây dựng của khu vực khai thác mỏ, lấy được một khoản tiền bồi thường, hơn nữa quần chúng lại bỏ vốn một phần, lúc này mới xây được tiểu khu mới. Trong huyện nếu như mở rộng trong toàn bộ huyện, tiền từ địa phương nào tới?"

Không đợi Hạ Tụ Bảo nói, Lục Duệ lại nói tiếp: "Cái gì gọi xã khu nông thôn mới, chính là muốn đem quần chúng tập trung lại, khiến cho sức sản xuất phát triển nhanh hơn. Tốc độ phát triển trong trấn chúng ta ngài cũng thấy được, hiện tại rất nhiều sức lao động đều đi làm tại các công trường,

https://thuviensach.vn

có khu vực khai thác mỏ làm chổ dựa, mới có thành công của cái xã khu mới này. Đổi ngược lại mà nói, nếu như không có khu vực khai thác mỏ, muốn xây dựng xã khu mới căn bản là người si nói mộng."

Hạ Tụ Bảo nhất thời không nói, ông cũng không phải kẻ ngu mới ra đời, rất nhanh hiểu được Tất Vân Đào có cái tính toán gì, công trình chiến tích, mặc kệ đối với huyện Thuận An có lợi hay không, dù sao Tất Vân Đào có thể thăng quan là được.

Hạ Tụ Bảo Lãgiào mà di kiên lúc đó liền nổi giận, trong điện thoại chửi ầm lên: "Thằng chó chết, tôi còn tưởng rằng người này muốn làm chút chuyện vì đồng hương, náo loạn nửa ngày là muốn khiến cho quan viên kế nhiệm chùi đít cho hắn! Không được, tôi phải đi tìm hắn!"

Lục Duệ liền nói: "Lão bí thư, ngài điên rồi! Loại chuyện này là ngài nên ra mặt sao?"

"Vậy làm sao bây giờ? Lẽ nào để tên họ Tất đó vì quan mũ của mình tiếp tục làm bừa?"

Thở dài một hơi, Lục Duệ có chút bất đắc dĩ lắc đầu. Hắn cũng không có cách nào, mình đời trước đã thấy rất nhiều thấy rất rõ đối với loại chuyện này. Ký ức sâu nhất chính là, một thị trấn của một người bạn, mỗi một lần đổi lãnh đạo huyện ủy, cái bùng binh ở trung tâm giao thông của thị trấn sẽ bị tu sửa một lần. Không được bốn năm thời gian, sửa đủ ba lần.

Làm như Tất Vân Đào, đến lúc đó rất có khả năng cũng là sửa vài căn nhà cũ nát, làm sinh hoạt của dân chúng càng ngày càng khổ. Đến lúc đó ông ta vỗ vỗ cái mông thăng chức, người kế nhiệm đối với công trình chiến tích của bí thư huyện uỷ tiền nhậm khẳng định sẽ không nhiệt tâm, tuy rằng sẽ không đề cập chuyện này, thế nhưng cũng tuyệt đối sẽ không để ý đến. Cuối cùng không may vẫn là quần chúng cực cực khổ khổ suốt ngày.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng khuyên Hạ Tụ Bảo không cần lo cho chuyện này, thế nhưng vừa nghĩ đến nếu như thật sự dựa theo ý nghĩ của Tất Vân Đào mà làm, sẽ mang đến cái dạng nguy hại gì cho huyện Thuận An, Lục Duệ không nhịn được một trận tâm phiền ý loạn.

Buông điện thoại xong sắc mặt của hắn có chút âm trầm, đứng ở trước cửa sổ nhìn bầu trời bên ngoài, từng đợt phiền muộn.

Làm một người sống lại, ánh mắt của Lục Duệ nhất định nhìn xa hơn so với những người khác, hắn có thể chuẩn xác phán đoán ra tính đả kích hủy diệt của loại công trình chiến tích này mang đến đối với kinh tế của địa phương và đời sống của nhân dân, thế nhưng lại không có biện pháp ngăn cản. Dù sao cũng là công trình mà huyện ủy và chính phủ huyện toàn lực phổ biến, mình bất quá là một cán bộ cấp khoa mà thôi, nếu dốc hết sức ngăn cản, căn bản là châu chấu đá xe, nói không chừng còn có thể bị xử phạt. Huống chi, phạm thượng là tối kỵ của quan trường. Mình đã làm chuyện như vậy một lần, nếu còn xuất hiện loại tình huống này, mặc dù là Âu Văn Hải cũng sẽ có chút không hài lòng.

"Ài, còn thật là có chút khó làm!" Lục Duệ yên lặng suy nghĩ.

Mãi cho đến tan tầm, Lục Duệ cũng không thể nghĩ ra một biện pháp, sau khi ăn xong cơm tối, một mình tản bộ trên con đường càng ngày càng rộng của trấn Hạ Gia, thỉnh thoảng có thôn dân nhận ra mình chào hỏi bắt chuyện, Lục Duệ đều là vẻ mặt mỉm cười đáp lại.

Khí trời tháng mười đã hơi có chút lạnh, trong bất tri bất giác, Lục Duệ phát giác mình dĩ nhiên đi tới trường tiểu học mới xây xong của trấn Hạ Gia.

Nói đến trường tiểu học này, Lục Duệ không nhịn được một trận tự hào.

Đi tới trấn Hạ Gia nửa năm hơn, chuyện Lục Duệ kiêu ngạo nhất cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

https://thuviensach.vn

Một tòa cao ốc tiêu tốn gần bốn trăm năm mươi ngàn, cao sáu tầng đứng sừng sững trên mặt đất rộng rãi, có thể cái trường tiểu học này là chổ xa hoa nhất của trấn Hạ Gia. Cho dù là rất nhiều khách sạn đang xây mới cũng không đẹp như trường tiểu học trấn Hạ Gia. Không chỉ như thế, trường tiểu học còn trang bị máy vi tính, phòng học ngữ âm, đồng thời còn có giáo viên tiếng Anh.

Có thể nói, Lục Duệ để lại cho trấn Hạ Gia một trường học gần như xa hoa.

Nhớ kỹ lúc đó lấy được số tiền này, ý của Bạch Đông Minh và Triệu Thành Đống là đem chính phủ trấn sửa chữa một chút, dù sao chính phủ đại biểu cho mặt mũi của địa phương, trấn Hạ Gia dùng căn nhà vài chục năm này quả thật có chút xấu xí. Lục Duệ lúc đó vốn dĩ cũng không có suy nghĩ khác, lúc đó hắn đang bị Bạch Đông Minh và Trình Nghi liên thủ áp chế, có đôi khi trong cuộc họp đều không thể lên tiếng. Thế nhưng không lâu sau hắn theo Phùng Chí xuống nông thôn đi tới một chỗ, Lục Duệ biết, lương tâm của mình không thể giữ im lặng...

Có đôi khi, lương tri luôn luôn khiến cho chúng ta làm ra lựa chọn không đồng dạng!

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Mộng Tưởng Nam Nữ!

Lục Duệ biết, mình có thể cả đời đều quên không được tình cảnh bị Phùng Chí sắc mặt đỏ bừng lôi kéo, đi tới cái gọi là “trường tiểu học” của Trần gia trang.

Tuy rằng toàn bộ thôn đều là phòng bùn đất như nhau, thế nhưng Lục Duệ vẫn có thể đủ phát hiện, căn phòng trước mặt mình hắn là tốt nhất trong thôn. Lục Duệ cẩn thận đi vào căn phòng trong nháy mắt phát hiện bốn chữ lớn cạnh cửa: "Trần gia từ đường "

Từ đường rất rộng, rộng đến mức đủ để hai mươi bộ bàn ghế, tuy rằng nhìn ra được những bộ bàn ghế này hắn là gỗ trong núi tùy tiện làm thành, thế nhưng Lục Duệ không có tâm tình đi quan tâm cái này. Bởi vì hắn thấy rất nhiều đứa nhỏ đứng trên đất trống, tập trung tinh thần nghe một cô gái mặc đồ trắng đứng trước một tấm ván gỗ nói.

Độ tuổi của bọn nhỏ không đồng nhất, có mấy đứa nhỏ tám chín tuổi, phỏng chừng là nhỏ hơn một hai tuổi, còn có đứa nhỏ hơn mười tuổi, xem ra hắn là sắp vào sơ trung. Lục Duệ cứ đứng tại cửa như vậy, đủ đứng một giờ, nhìn Lâm Nhược Lam giảng bài cho bọn nhỏ.

Hắn không biết mình là rời chỗ đó như thế nào, cũng không biết có người biết mình đã từng tới đây hay không, chỉ là trong lúc trở về lên tiếng hỏi Phùng Chí một mực yên lặng không: "Sao cậu biết chuyện này?"

Khuôn mặt trẻ tuổi của Phùng Chí hơi đỏ lên: "Cô giáo Lâm đã tới gần hai năm, nếu như không có lời của cô ấy, học sinh trong thôn đã sớm không đi học. Nghe nói ngay cả sách giáo khoa của bọn nhỏ đều là chính cô ta bỏ

https://thuviensach.vn

tiền mua. Tôi, tôi cảm thấy cô ấy là người tốt. Cô ấy nói qua, chỉ có tri thức mới có thể thay đổi số phận, trình độ coi trọng đối với giáo dục quyết định một quốc gia và dân tộc."

Lục Duệ gật đầu, không nói gì.

Cùng ngày ban đêm, Lục Duệ suốt đêm bái phỏng Trình Nghi, cụ thể nói chuyện gì không ai biết.

Sau đó trên cuộc họp thường ủy ngày hôm sau, Lục Duệ sửa vẻ im lặng thường ngày, trực tiếp đưa ra chuyện xây dựng trường tiểu học mới trong cuộc họp đảng uỷ. Đương nhiên, bị đám người Bạch Đông Minh phản đối. Đặt ở bình thường, ý kiến của Lục Duệ bị phủ định, hắn bình thường sẽ im lặng. Thế nhưng lần này, Lục Duệ không chỉ không có lùi bước, ngược lại là vỗ bàn cãi nhau với Bạch Đông Minh

"Làm quan tại nhiệm, chúng ta không cầu khiến cho dân chúng khắc trong tâm khảm, tối thiểu phải để lại chút gì cho quần chúng chứ? Dãy nhà của phòng làm việc chính phủ tuy rằng cần sửa, thế nhưng cần nhiều tiền như vậy sao? Chúng ta là công bộc của nhân dân, không phải địa chủ của nhân dân! Cầm tiền mồ hôi nước mắt của dân chúng sửa phòng làm việc cho mình, cái này tính là phục vụ cho nhân dân cái gì?"

Âm thanh vang dội của Lục Duệ quanh quẩn trong phòng làm việc: "Tôi kiến nghị các đồng chí xuống trường tiểu học của các làng đi nhìn một cái, nhìn xem có bao nhiêu đứa nhỏ không đi học! Nhìn xem có bao nhiêu người không biết chữ! Cải cách mở ra đã nhiều năm như vậy, trấn Hạ Gia chúng ta ngay cả một trường tiểu học ra hình ra dạng cũng không có! Các đồng chí, nếu các người sau khi trở về còn có thể lẽ thẳng khí hùng nói với tôi muốn sửa nhà, tôi không lời nào để nói."

Bạch Đông Minh hận không thể cho Lục Duệ một quyền, tên họ Lục hắn thành người tốt, cái ác nhân này thành mình. Vừa định nói, chợt nghe đến

https://thuviensach.vn

âm thanh không nóng không lạnh của Trình Nghi vang lên: "Lục trưởng trấn nói không sai, tôi cũng đồng ý kiến nghị xây dựng và sửa chữa trường tiểu học trước. Bất quá ký túc xá cũng không thể không sửa. Như vậy đi, lấy ra một phần tiền, tăng một ít dụng cụ làm việc. Bạch bí thư, chuyện này do anh phụ trách được rồi. Mặt khác, chuyện của đảng uỷ, anh cũng tạm thời kiêm quản một chút đi."

Trình Nghi vừa nói như thế, Bạch Đông Minh biết chuyện tình đã xác định, xem ra lần này Lục Duệ và Trình Nghi trước đó có chung nhận thức, cho mình một chút lợi ích, thế nhưng lại nhất định phải sửa một trường tiểu học. Chỉ là không biết Lục Duệ lấy ra cái dạng lợi thế gì, khiến cho Trình Nghi đáp ứng ý kiến của hắn.

Trường học bắt đầu được xây dựng rất nhanh, mọi người đột nhiên phát hiện, Lục Duệ cả người đều đem tinh lực đặt vào xây dựng trường tiểu học và xây dựng xã khu mới, đối với chuyện khác trong trấn, Lục Duệ đơn giản tùy ý những người khác đi lăn qua lăn lại. Thậm chí còn ngay cả vị trí sở trưởng sở tài chính, cũng đổi thành người của bí thư đảng ủy Trình Nghi.

... ...

... ...

"Hối hận sao?"

Ngay lúc Lục Duệ hơi có chút cảm khái, bên tai truyền đến một âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Lục Duệ quay đầu nhìn, một thân ảnh màu trắng xuất hiện phía sau mình, Lâm Nhược Lam vẫn là bộ đồ màu trắng ấy xuất hiện trên sân trường, trên mặt dường như vĩnh viễn đều là nhẹ nhàng như vậy, tựa như không có chuyện gì có thể khiến cho cô gái này động tâm. Hai người ở chỗ này gặp nhau đã rất nhiều lần, đặc biệt Lục Duệ trong khoảng thời gian này

https://thuviensach.vn

tương đối gian nan, mỗi một lần sau cuộc họp thường uỷ, Lục Duệ đều chạy đến đây, hắn cũng có thể gặp phải cô gái an tĩnh này.

Cười cười, Lục Duệ không có trả lời vấn đề của cô ấy, mà là hỏi ngược lại: "Sao cô lại tới đây? Ngày hôm nay không phải nghỉ sao?"

Trên mặt tái nhợt của Lâm Nhược Lam lộ ra một nụ cười: "Anh thật đúng là ngốc, tôi ở trong này. Huống chi, tôi muốn đi."

Lục Duệ sửng sốt, mấp máy miệng lại không nói gì.

Hắn tự nhiên biết tin tức Lâm Nhược Lam phải đi, vốn dĩ Lục Duệ là dự định khiến cho Lâm Nhược Lam làm hiệu trưởng trường tiểu học Đệ Nhất của trấn Hạ Gia, thế nhưng lại nhận được tin cho biết Lâm Nhược Lam gần rời đi. Dù sao lúc trước cô ấy là một mình chạy đến đây, cũng không có thư bổ nhiệm các loại gì đó, hiện tại người ta phải rời đi, tự nhiên cũng là tự do.

Gãi gãi đầu của mình, Lục Duệ nhìn dung nhan tinh xảo, trong lòng không khỏi khẽ động, hắn không rõ ràng vì sao cô gái này lựa chọn rời đi làm trấn Hạ Gia gần bay lên, thế nhưng hắn biết, những đứa nhỏ này sau khi lớn lên, sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ có một người cô gái mặc đồ trắng nhẹ nhàng thoát tục như thế xuất hiện trong thời thơ ấu của mình. Dung nhan tuyệt mỹ ấy mang cho bọn họ, không chỉ có là tri thức có thể thay đổi số phận. Còn có lực lượng nhân tâm ấm áp.

Bầu không khí giữa hai người có chút xấu hổ, không có cách nào, Lục Duệ không phải loại người biết làm cô gái hài lòng, mà Lâm Nhược Lam cũng không phải cái loại nguyện ý nói chuyện phiếm, hai người im lặng đụng vào nhau, đại đa số đều là giống như bây giờ lặng yên không một tiếng động sóng vai mà đứng.

"Trở lại kinh thành?"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ cảm thấy mình phải nói chút gì, thế nhưng nói đến bên mép thì biến thành câu hỏi bình thường.

Lâm Nhược Lam nhìn thoáng qua người đàn ông bên cạnh của mình, mấy tháng nay, mỗi khi tâm tình của hắn không tốt sẽ tới sân trường tiểu học đứng đờ ra, hay là ngay cả chính hắn cũng không có phát hiện, ở đây tựa như đã thành tinh thần ký thác của hắn. Lâm Nhược Lam ở kinh thành kiến thức qua vô số thanh niên tuấn tú chưa từng có qua cảm giác như vậy. Người đàn ông bên cạnh này rất bình thường, không bối cảnh, không thế lực, thậm chí còn có chút bất thông tình lý, mấy thứ trên quan trường thậm chí không hiểu nhiều bằng một cô gái xuất thân đại gia tộc của kinh thành. Thế nhưng cũng là một người như thế, lại đủ để cho rất nhiều người xấu hổ.

Tại thời đại quan viên coi quyền lực trọng hơn so với mạng sống, tự nhiên còn có người vì có thể xây dựng một trường tiểu học mà cho ra quyền lực trên tay của bản thân. Khiến cho một người quan viên buông tha quyền lực thật vất vả thu được, độ khó lớn hơn khiến cho một "thần giữ của" giao ra tài sản của mình.

Nhìn quen vô số người vì có chút lợi ích tranh sống đoạt chết, Lâm Nhược Lam lần đầu tiên phát hiện ngoại trừ ông nội ra, còn có một người đàn ông mình nhìn không thấu.

Cô ấy không biết chính là, trong lòng của Lục Duệ cũng là cảm giác như nhau. Mặc dù là hai đời làm người, thế nhưng sau khi nhìn thấy cô gái này, Lục Duệ lại luôn luôn có một loại cảm giác tâm động, mặc dù là nhiều năm sau hắn đã công thành danh toại, đã bước lên đỉnh cao của nhân sinh, thỉnh thoảng nhớ lại, cũng sẽ lộ ra một nụ cười hiểu ý, vì vậy lắng lại một tia thuần khiết ở chỗ sâu trong ký ức.

Nghĩ đến rất nhiều người đều đi như thế, vào một lúc nào đó gặp phải một người nào đó, có thể hai bên chưa từng có giao lưu, thế nhưng lại có thể để lại ký ức rất sâu. Có lẽ là chỗ đón xe mỗi ngày đi làm, có lẽ là sân

https://thuviensach.vn

trường đại học, lại hoặc là, là vô tình gặp phải, ngay cả là hai bên một người quẹo trái, một người quẹo phải. Thế nhưng lại có thể lưu lại một phần ký ức tốt đẹp.

"Anh hy vọng tôi đi? Hoặc là, anh hy vọng tôi ở lại?"

Lâm Nhược Lam không có trả lời câu hỏi của Lục Duệ, mà là mỉm cười hỏi ngược lại.

Sắc mặt của Lục Duệ trong ánh mắt của cô gái có chút đỏ lên, đời trước là trạch nam, đời này ngoại trừ ở đại học cùng Đường Yên còn chưa có là bạn gái chính thức lần đầu tiên đối mặt người khác có một loại cảm giác tên là chột dạ, mất tự nhiên nói: "Nói giỡn à, cô đi đâu là quyền tự do của cô, tôi sao có thể định đoạt được."

Thản nhiên cười, trên mặt xinh đẹp của Lâm Nhược Lam lộ ra một vẻ mặt đáng yêu, hơi vểnh môi lên nói: "Xem ra tôi là không làm cho người thích như thế, anh và anh trai đều có thể trở thành bạn bè, nhưng với tôi lại luôn luôn xa lánh như thế."

Lục Duệ càng luống cuống, liên tục xua tay nói: "Không, không, không phải như cô nghĩ đâu, tôi, tôi. . ."

Dưới tình thế cấp bách hắn càng nói càng có chút loạn, sắc mặt càng ngày càng đỏ bừng lên.

Tâm tình của Lâm Nhược Lam tựa như cũng trở nên tốt lên, nhìn dáng vẻ có chút lo lắng của Lục Duệ lắc đầu nói: "Anh người này, còn chưa có bạn gái?"

Lục Duệ có chút bất đắc dĩ nhìn nàng một cái, càng tiếp xúc Lâm Nhược Lam nhiều, càng phát hiện cô gái này căn bản là cái loại ngoài lạnh trong nóng, mình đã bị cô ấy chọc ghẹo nhiều lần. Bất quá nói ra cũng quả thật có chút buồn cười, Lục Duệ cùng Đường Yên quen nhau hai năm đại học,

https://thuviensach.vn

dĩ nhiên ngay cả miệng của người ta cũng chưa từng hôn qua, cũng thật sự là quá tệ, thảo nào bị Lâm Nhược Lam cười nhạo.

"Tôi chuẩn bị đi du lịch vòng quanh thế giới." Lâm Nhược Lam bỗng nhiên nhìn bầu trời phương xa nói.

Lục Duệ sửng sốt, có chút nghi hoặc nhìn Lâm Nhược Lam lập lại một lần: "Du lịch vòng quanh thế giới?"

Lâm Nhược Lam gật đầu, nhìn bầu trời, mặt trời chiều cách đó không xa dần dần hạ xuống, mây tía do ánh chiều tà chiếu rọi xuống bừng lên một màu đỏ: "Cả đời người phải làm chút gì, chúng ta không thể xác định mình ngày mai có thể chết đi hay không, nếu như không thể thừa dịp còn sống nỗ lực làm một ít việc của mình, sợ rằng khi ngừng thở, thật sự sẽ hối tiếc không kịp."

Sau đó, Lâm Nhược Lam nhìn Lục Duệ: "Mộng tưởng của anh là cái gì?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Xin Hỏi Đường Ở Phương Nào

"Mộng tưởng?"

Lục Duệ nhấm nuốt từ ngữ này, lại không nói gì, chỉ là yên lặng nhìn trường hợcc xa xa, xuất thần suy nghĩ cái gì đó. Thậm chí ngay cả Lâm Nhược Lam rời đi lúc nào cũng không biết.

Khi Lục Duệ lấy lại tinh thần lúc, sắc trời đã tối, hắn chậm rãi đi về hướng ký túc xá của mình, trên đường còn có rất nhiều người đang nghỉ chân, quán ăn dường như mọc lên như nấm lúc này sinh ý rất không tồi. Cuối thu khí trời thoải mái, năm ba người ngồi quanh một bàn ăn uống giải trí, thật ra cũng là một việc rất vui.

Thỉnh thoảng có người nhận ra Lục Duệ, mặc kệ nam nữ già trẻ, cũng sẽ đi tới kính cẩn nói một câu: "Tiểu Lục bí thư, chào ngài."

Không có biện pháp, người trấn Hạ Gia nhớ tình cũ, lại còn nhìn nhận đến chết, bọn họ cho rằng mình có thể có được cuộc sống hiện tại, đồng thời cuộc sống sau này sẽ càng ngày càng tốt, cũng là nhờ phúc của vị trưởng trấn trẻ tuổi này, nghe nói Lục trưởng trấn vì chuyện trên trấn đắc tội đại nhân vật cấp trên, vốn dĩ là phải làm bí thư, thế nhưng cuối cùng thành trưởng trấn. Trước đó là vì chuyện trường học và khoản tiền bồi thường, ngay cả quyền lực của trưởng trấn đều bị người đoạt, nếu không bạn có thấy qua người trưởng trấn nào không có việc gì sau khi ra về thì cứ đi dạo xung quanh.

Nghe các cụ nói, Tiểu Lục bí thư đây là nhớ tình cũ, sợ mình ngày nào đó rời trấn Hạ Gia, thời gian dài quá sẽ quên nơi này, hiện tại là hy vọng

https://thuviensach.vn

đem tất cả khắc ở trong đầu.

Người trong núi thuần lương chất phác, bọn họ không hiểu cái gọi là đạo lý lớn, những người nghèo cả đời này vẫn là không thể xuất khẩu thành thơ, thế nhưng lại biết một đạo lý đơn giản: ai tốt với mình, mình sẽ tốt lại với người ta.

Cho nên trong lòng của người dân trấn Hạ Gia, Lục Duệ mới là bí thư đảng ủy chân chính.

Cái này ở trong quan trường là phạm huý kiêng kị, một người thuộc hạ có uy vọng cao hơn so với lãnh đạo cấp trên, cái này cũng khiến cho Trình Nghi đối với Lục Duệ trong lòng mơ hồ có chút bất mãn, cũng may cô ấy chỉ là nhận mệnh lệnh của Hoàng Thế Hùng chèn ép Lục Duệ một chút, cho nên mới không đem chuyện này ra nói. Nói đến cũng là kỳ quái, chính cô ta cũng vừa tham gia công tác vài năm mà thôi, hiện tại lại muốn tận lực chén ép Lục Duệ người trẻ tuổi tham gia công tác đã hơn một năm, quả thật khiến cho Trình Nghi có loại cảm giác rất thoải mái.

Bước chân của Lục Duệ rất chậm, tính tình của hắn vốn dĩ rất gấp, làm việc cũng không thích lề mề chậm chạp. Thế nhưng mấy tháng nay im lặng trên cuộc họp thường ủy, hơn nữa thái độ hạ thấp, cảm giác mơ hồ đã sắp bị mất quyền lực, khiến cho Lục Duệ vốn dĩ một lòng nhiệt huyết muốn làm lớn một phen rất là khó chịu, tính tình tự nhiên cũng bị ma hợp trầm ổn rất nhiều.

Lúc này đảng uỷ của trấn Hạ Gia, cán bộ theo phe của Lục Duệ ngoài quản lý chuyện-của-bản-thân ra, căn bản mặc kệ chuyện khác, thậm chí còn Mã Hướng Đông thẳng thắn lấy lý do giám sát công tác an toàn của khu vực khai thác mỏ, đem phòng làm việc của mình dọn đến đồn công an khu vực khai thác mỏ. Dù sao gã cũng là một người phó cục trưởng của huyện cục, làm như vậy người khác cũng không nói được.

https://thuviensach.vn

"Lục trưởng trấn, ngài sao ở chỗ này?"

Một âm thanh có chút già nua vang lên bên tai của Lục Duệ.

Lục Duệ ngẩng đầu nhìn, không khỏi nở nụ cười, đứng trước mặt mình chính là thôn trưởng Trần Minh Đức của Trần gia trang.

Trần Minh Đức đã qua tuổi năm mươi tuổi có quan hệ rất tốt với Hạ Tụ Bảo, giao tình của hai người có thể có vài chục năm, năm đó Hạ Tụ Bảo vẫn là dân binh đội trưởng, Trần Minh Đức là đội viên của ông. Chỉ là Trần Minh Đức người này tính tình quá táo bạo, lúc này mới không được đề bạt lên. Bất quá lăn lộn tại cơ sở lâu như vậy, năng lực của ông đương nhiên là không lời nào để nói, bằng không cũng sẽ không đem một đám lãnh đạo của huyện ủy đến thị sát dụ cho vui vẻ.

"Lục trưởng trấn, ngài đây là lại đi trường tiểu học?" Thấy Lục Duệ không nói gì, Trần Minh Đức cười ha ha lần thứ hai nói.

Lục Duệ mỉm cười, xem ra chút thói quen của mình đều đã bị mọi người biết, hiện tại tất cả mọi người biết mình không có việc gì thì cam tâm tình nguyện chạy đến trường tiểu học trấn, ban đầu còn có người cho rằng Lục Duệ là hướng về cô giáo Lâm xinh đẹp kia, dù sao dung mạo và học thức của Lâm Nhược Lam trong mắt người của trấn Hạ Gia, cũng như là thiên tiên, Lục Duệ người trẻ tuổi thích nhìn mỹ nữ cũng là bình thường. Thế nhưng chậm rãi mọi người lại phát hiện, Lục Duệ căn bản là đến rồi đờ ra, mỗi một lần đều là cô giáo Lâm chủ động tìm hắn nói chuyện, thậm chí còn có người nghe đồn, mỗi một lần cô giáo Lâm thấy Lục trưởng trấn tới trường tiểu học, sẽ buông chuyện của mình, chủ động đi tìm hắn nói chuyện.

Đương nhiên, đây đều là tin đồn, thế nhưng mọi người lại thật sự phát hiện, chổ chiếm thời gian nhiều nhất của Lục Duệ tại trấn Hạ Gia cũng là trường tiểu học trấn, tuy rằng vừa xây xong chưa đến hai tháng, thế nhưng

https://thuviensach.vn

Lục Duệ đã đi mòn cả giày. Thường thường có đứa nhỏ về nhà nói với người lớn rằng: "Chú Lục lại đứng đờ ra ở sân trường."

Không ai biết Lục Duệ vì sao làm như vậy, ngay cả Hạ Quốc Thành và Hạ Quốc Lệ đều có chút mê hoặc, chỉ có Mã Hướng Đông tính tình ngay thẳng biết.

"Hắc hắc! Lục bí thư chỉ sợ là đã đem tinh thần của mình ký thác tại trấn Hạ Gia."

Nhiều năm sau, lúc Mã Hướng Đông trở về trấn Hạ Gia, nói với Hạ Quốc Thành lúc ấy đã về hưu. Chỉ là khi đó, Lục Duệ sớm cũng đã vang danh thiên hạ.

... ...

... ...

Lúc này, Lục Duệ lại không nói nhiều như vậy, nhìn Trần Minh Đức trước mặt cười nói: "Trần lão thôn trưởng sao ở đây vậy?"

Trần Minh Đức cười: "Cái này không phải trong nhà có mấy người khách tới sao, cũng không có gì để chiêu đãi, dẫn bọn họ đi ra ngoài ăn một chút gì." Nói xong chỉ chỉ mấy quán ăn bên cạnh, cười nói: "Trưởng trấn ngài cũng tới làm vài ly?"

Lục Duệ liên tục xua tay: "Tửu lượng của tôi ông cũng không phải không biết, lần trước bị mấy người thôn trưởng các người chuốc say của tôi còn chưa tìm ông tính sổ, ngày đó cũng là ông dẫn đầu."

Trần Minh Đức cười ha ha một trận, trước đó một thời gian bốn làng xung quanh Trần gia trang toàn bộ được phá bỏ và di dời hoàn tất, đám thôn dân đều dọn vào nhà mới, hơn nữa các nhà xưởng của bên đầu tư cũng đã xây dựng xong, có nhà máy gia công, cũng có công ty vận tải. Khiến cho

https://thuviensach.vn

người miền núi cả đời chỉ biết đào thức ăn trong đất quả thật mừng rỡ như điên. Mấy làng lôi kéo Lục Duệ nằng nặc đòi chúc mừng một chút, kết quả sáu bảy người kết bè đem Lục Duệ chuốc say, lúc đó dẫn đầu, cũng là vị Trần thôn trưởng này.

Đè thấp âm thanh, Trần Minh Đức bỗng nhiên nói với Lục Duệ: "Trưởng trấn, nghe nói trong huyện muốn đem xã khu mới của chúng ta mở rộng, chuẩn bị điều người từ trấn Hạ Gia chúng ta?"

Lục Duệ sửng sốt, nhìn thoáng qua Trần Minh Đức nói: "Việc này sao ông biết?"

Trần Minh Đức cười hắc hắc: "Phó thôn trưởng của thôn Đại Đức là con rể tôi, ông già hắn là bí thư chính pháp uỷ Liêu Cẩm, ngài nói tôi có thể không biết sao?"

Lục Duệ như có suy nghĩ gật đầu, nhìn Trần Minh Đức: "Việc này trước không nên truyền ra ngoài, huyện ủy còn chưa có quyết định cuối cùng, đừng để đến lúc đó làm phiền Liêu bí thư."

Ánh mắt chuyển động rõ ràng ý tứ của Lục Duệ, Trần Minh Đức gật đầu nói: "Ngài yên tâm, tôi cũng là cho ngài một nhắc nhở, được rồi, cha của Cẩu Oa cũng nhờ tôi nói với ngài, đứa nhỏ đó lúc này được hạng nhất của trường Nhất Trung huyện, thầy giáo nói đứa nhỏ này có thể có tiền đồ lớn. Cẩu Oa nói, đời này nếu như không có ngài, nó cũng xong."

Trên mặt Lục Duệ thoáng cái như là nở hoa, cười hỏi: "Thật sao? Thật tốt quá! Ông nói với Trần đại ca, nhất định phải cho đứa nhỏ đi học, nếu như anh ấy không được thì để tôi! Đứa nhỏ này nếu có thể thi đậu đại học, đó chính là việc vui to lớn."

Cẩu Oa là đứa nhỏ của Trần gia trang, năm đó sau khi học xong sơ trung, bởi vì trong nhà thật sự quá nghèo, liền bỏ học ở nhà làm nông. Lục Duệ làm xuống các làng thăm viếng trong lúc vô tình thấy được hắn đang cầm

https://thuviensach.vn

sách giáo khoa cao trung tự học, trong lòng chịu rung động lớn. Lúc đó còn chưa có phát hiện mỏ đất hiếm, Trần gia trang vẫn là một chổ nghèo đến không thể nghèo hơn như trước, Lục Duệ tự mình ra tiền, cho Cẩu Oa học phí, lại cầu lão bí thư Hạ Tụ Bảo nhờ người, cuối cùng cũng cho Cẩu Oa đi thị trấn học cao trung. Lại không ngờ rằng đứa nhỏ này thật đúng là một người đi học được.

Đối với Lục Duệ mà nói cái này bất quá chỉ là một chuyện nhỏ, thế nhưng đối với người nhà kia mà nói, hành vi của Lục Duệ giống như cho bọn họ hy vọng. Không chỉ như thế, Lục Duệ còn nhờ người xuống nông thôn đi tuyên truyền, cổ vũ gia đình có đứa nhỏ trong độ tuổi đi học, nhất định phải đem đứa nhỏ đưa đi trường học.

Hiện tại tuy rằng trấn Hạ Gia chỉ có một trường tiểu học, thế nhưng rất nhiều người đều rõ ràng một đạo lý, đó chính là nếu muốn cho đứa nhỏ sau này trở nên nổi bật, thì nhất định phải đưa hắn đi học. Nhìn cô giáo Lâm và Lục bí thư, đều là người có học vấn. Đứa nhỏ nhà mình không đi học, là số phận khốn cùng cả đời cũng không thể thay đổi.

Chào tạm biệt Trần Minh Đức, Lục Duệ suy nghĩ những lời vừa rồi Lâm Nhược Lam nói với mình, về tới ký túc xá.

"Mộng tưởng!"

Là những từ ngữ tốt đẹp cỡ nào.

Sống lại đã hơn một năm thời gian, Lục Duệ vẫn nỗ lực khiến cho mình sống có ý nghĩa một ít, nỗ lực sinh hoạt. Bất quá thỉnh thoảng hắn cũng sẽ mê man, bởi vì hắn không biết mình nên làm như thế, hắn chỉ cần theo sát Âu Văn Hải, ôm chặt cây đại thụ Hàn Định Bang này, sớm muộn cũng sẽ có thành tựu trên con đường làm quan. Mà dưới chỉ điểm của hắn, sinh ý của Lý Chí Cường cũng khẳng định là càng làm càng lớn, giống như mấy

https://thuviensach.vn

ngày trước Lâm Thiên Nam gọi tới nói trong điện thoại, miếng đất mua hai triệu, hiện tại đã có người định giá bốn trăm triệu.

Quyền lực? Tài phú?

Lục Duệ thật sự không biết mình nên làm như thế nào mới tính hoàn thành mộng tưởng.

Bất quá ngày hôm nay trên đường nghe được Trần Minh Đức nói lại lời cảm ơn của Cẩu Oa, Lục Duệ trong lòng đã có cảm giác tự hào.

Đúng vậy, cảm giác tự hào

Loại tự hào này là bởi vì mình thay đổi số phận của một người, thay đổi tương lai của một gia đình mà mang đến vui sướng. Lục Duệ biết, mình cho Trần Cẩu Oa đi học, mang đến cho gia đình hắn tương lai không thể biết trước, tuy rằng không biết đứa nhỏ này sẽ đi tới tình trạng gì, thế nhưng có thể khẳng định chính là, vận mệnh của hắn nhất định sẽ tốt hơn nhiều so với vĩnh viễn ở trong núi.

Lục Duệ bỗng nhiên phát hiện mình rất hài lòng, thấy sinh hoạt của nam nữ già trẻ trấn Hạ Gia có thay đổi hắn rất hài lòng, nghe được Cẩu Oa có thể đi học đại học hắn rất hài lòng, nhìn trường tiểu học đột ngột từ mặt đất mọc lên hắn rất hài lòng. Tất cả của tất cả, khiến cho Lục Duệ xác định mình tìm được đáp án rồi.

"Đúng vậy, mình có mộng tưởng!"

Lục Duệ nói với bản thân. Hắn rốt cục có thể xác định, giấc mộng của mình cũng là thay đổi số phận của càng nhiều người, khiến cho càng nhiều người sinh hoạt không như ý trở nên vui sướng. Mà chính hắn, cũng có thể cầm được số phận, bước trên một con đường khác với đời trước.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Lão Bí Thư Bỏ Đá Xuống Giếng

Phòng làm việc huyện ủy Thuận An, các thường ủy tề tụ đông đủ.

Nhìn thoáng qua các vị thường ủy đang ngồi, Tất Vân Đào cười ha ha hỏi: "Về vấn đề xây dựng của xã khu nông thôn mới, tôi cảm thấy cần phải giống như Vạn lý đồng chí nói, điều động đồng chí quen thuộc công tác của phương diện này từ trấn Hạ Gia tới phụ trách, mọi người xem?"

Tất cả mọi người không nói gì, không ai là đứa ngốc, tự nhiên có thể rõ ràng ý của Tất Vân Đào, ông ta là mặc kệ thế lực của mình tại trấn Hạ Gia, một mực làm ra một công trình chiến tích tại huyện Thuận An, không tiếc tất cả đem mình đẩy tới.

Chỉ bất quá vấn đề duy nhất hiện tại là, đảng uỷ của trấn Hạ Gia muốn động, nên động ai?

Mọi người đều có người ở đất, giống như Tất Vân Đào là có Bạch Đông Minh, có thể nói là ngoại trừ Lục Duệ và Trình Nghi hai người đứng đầu chính phủ và đảng uỷ có quyền thế nhất của trấn Hạ Gia lúc này, đặc biệt Bạch Đông Minh cùng Triệu Thành Đống liên thủ, mượn danh tiếng của Trình Nghi bí thư, mấy tháng gần đây hung hăng áp chế Lục Duệ thế, nghe nói Lục Duệ đem trọng tâm công tác đầu nhập vào giáo dục và xây dựng, rất nhiều quyền lực đều buông tha.

Nghĩ tới đây, Tương Vạn Lý không khỏi cười cười nói: "Nghe nói Bạch Đông Minh đồng chí tại trấn Hạ Gia làm không tồi, bằng không tôi thấy chuyện này do Đông minh đồng chí phụ trách đi."

https://thuviensach.vn

Tất Vân Đào trong lòng thầm mắng một câu "Tiểu nhân." Nhưng trên mặt lại bất động thanh sắc cười cười, cười nói: "Các đồng chí cũng nói ý kiến của mình một chút đi."

Tề Thắng Kiệt cũng biết Tất Vân Đào trên tay không có người, thế nhưng lại không thể đem Bạch Đông Minh điều ra trấn Hạ Gia, dù sao thật vất vả mới dàn xếp tốt cục diện, chỉ cần bị phá hủy, muốn đạt được ưu thế đã không phải dễ dàng như vậy. Huống chi một người ủy viên đảng ủy trấn cũng không phải tùy ý có thể điều động, lỡ như đem Bạch Đông Minh điều đi ra, người khác tới không làm được như Bạch Đông Minh, trấn Hạ Gia chẳng phải là rơi vào trong tay Tương Vạn Lý sao?

Suy nghĩ một chút, Tề Thắng Kiệt mở miệng nói: " Ý kiến của Vạn huyện trưởng không tồi, bất quá Bạch Đông Minh đồng chí là cán bộ công tác Đảng, khiến cho hắn phụ trách xây dựng xã khu mới tựa như có chút không thích hợp, tôi cảm thấy cần phải điều một nhóm tinh binh cường tướng từ phương diện chính phủ trấn Hạ Gia phụ trách chuyện này. Về phần vị trí thường ủy trống, cũng có thể từ chính phủ huyện đưa ra."

Nói xong, cho bộ trưởng tổ chức Giản Ngọc Mai bên cạnh một ánh mắt, Tề Thắng Kiệt ngậm miệng của mình lại.

Giản Ngọc Mai cũng là một nhân vật khéo léo, thấy thế lập tức rõ ràng ý của Tề Thắng Kiệt, xem ra gã cũng có phối hợp với bí thư, chuẩn bị cùng Tương Vạn Lý làm một trao đổi. Thanh thanh tiếng nói, đem tầm mắt của mọi người đều tập trung trên người mình xong, Giản Ngọc Mai nói: "Tôi đồng ý ý kiến của Tề bí thư, ý kiến của bộ tổ chức chúng tôi là từ chính phủ huyện điều hai đồng chí đến chính phủ trấn Hạ Gia, tôi thấy Tần phó chủ nhiệm của phòng làm việc chính phủ rất không tồi, trẻ trung khoẻ mạnh, vừa lúc đến cơ sở đi rèn đúc."

Tương Vạn Lý sửng sốt, tựa như cũng không ngờ rằng Giản Ngọc Mai dĩ nhiên đem tâm phúc của mình nói ra, bất quá sau khi suy nghĩ một chút,

https://thuviensach.vn

cũng là một việc không tồi, dù sao nếu như Tần Phong có thể đến trấn Hạ Gia, đồng thời tiến vào đảng uỷ, đối với mình mà nói quả thật là một chuyện tốt.

Do dự một chút, Tương Vạn Lý vẫn là gật đầu, rốt cuộc đồng ý đề nghị của Giản Ngọc Mai.

Thấy Tương Vạn Lý đồng ý, mấy người thường ủy của Tương hệ lập tức phụ hoạ theo đuôi, chuyện điều chỉnh chính phủ trấn Hạ Gia đi qua như thế.

Tất Vân Đào không nói gì, tình huống ngày hôm nay ông ta cũng đã sớm dự liệu, đêm qua cùng Tề Thắng Kiệt hai người trải qua thương nghị, ông vẫn là nhịn đau làm ra quyết định này, dù sao mình muốn đi vào thành phố, nhất định phải muốn bỏ qua một vài thứ, lúc này chiến tích mới là quan trọng nhất, cái khác đều có thể thương lượng.

Hơn nữa vấn đề hiện tại không phải làm sao chen người vào đảng uỷ trấn Hạ Gia, mà là từ trấn Hạ Gia đem ai điều đi ra, điểm này quả thật khiến cho Tất Vân Đào đau đầu một trận.

Ho khan một tiếng, Tất Vân Đào suy nghĩ một chút nói: "Như vậy sau đây chúng ta thảo luận một chút, đem vị đồng chí nào của trấn Hạ Gia điều đến tổ công tác thì thích hợp?"

Lời này vừa ra khỏi miệng nhất thời làm phòng họp yên tĩnh xuống. Ai cũng không phải kẻ ngu, vừa rồi bất quá là đồ ăn khai vị, hiện tại mới là thật đao thật súng.

Quả nhiên, thường vụ phó huyện trưởng Cung Chính Bân gần đây từ từ dựa vào hướng thị trưởng Triệu Tự Cường trực tiếp nói: "Công tác tiếp theo của trấn Hạ Gia càng ngày càng nhiều, chính phủ trấn bên kia đã bận đầu tấp mặt tối. Triệu Thành Đống đồng chí lần trước tới báo cáo công tác với tôi đã nói qua, hắn đã hai tháng hơn không có quay về nhà mình ở thành phố. Tôi thấy thật sự là nên tăng mấy người đồng chí cho chính phủ trấn Hạ

https://thuviensach.vn

Gia, công tác của bọn họ quá nặng. Tuy rằng công tác rất quan trọng, nhưng chúng ta cũng không thể quên thân thể của các đồng chí."

Cung Chính Bân vốn dĩ là người của Tất Vân Đào, nhưng bởi vì quan hệ giữa Tất Vân Đào cùng Triệu Tự Cường hiện tại có chút mờ ám, bởi vì lần trước Tất Thái Kiện cùng Vạn Đông Lộ hợp tác, khiến cho Tất Vân Đào không biết làm cái quái gì khiến cho quan hệ cùng Trình Chí Hoa có hòa hoãn rất lớn, điều này làm cho thị trưởng Triệu Tự Cường cực kỳ bất mãn. Thừa dịp cơ hội này, Cung Chính Bân không biết đã dụ dỗ Triệu Thành Đống như thế nào, vào thời điểm như vậy, ông đương nhiên là đứng bên Triệu Thành Đống.

Bí thư chính pháp uỷ Liêu Cẩm là một lão công an, bình thường trong cuộc họp đảng uỷ đều là cái loại phụ trách nhấc tay, bình thường cũng không nói. Hơn nữa bởi vì quan hệ thân phận đặc thù, cùng Tương Vạn Lý hoặc là Tất Vân Đào hai người đều không có qua lại nhiều. Bình thường mọi người cũng đều khách khí đối với ông, dù sao một phiếu của ông ta có đôi khi cũng là rất quan trọng. Không biết vì sao, ông nhìn Tất Vân Đào liếc mắt, nhàn nhạt mở miệng nói: "Mã Hướng Đông đồng chí kiêm nhiệm phó cục trưởng huyện cục, thường ngày ăn ở đều tại khu vực khai thác mỏ, hơn nữa đồng chí này rất có trách nhiệm, đem phòng làm việc của mình dọn đến đấy. Lần trước Hầu bí thư chính pháp ủy tỉnh trong lúc vô tình lý giải được cái tình huống này, đã từng biểu dương hắn."

Nói xong, Liêu Cẩm im miệng lại, nâng chung trà lên uống.

Mọi người nhất thời rõ ràng ý tứ của ông, bí thư chính pháp uỷ tỉnh từng khen thưởng người của hệ thống công an có khả năng, nếu như cho điều đến bên xây dựng, lỡ như một ngày nào đó Hầu bí thư nhớ tới một người như thế, hỏi tới, mọi người ở đây không ai chịu nổi.

Trong nháy mắt, phòng họp lần thứ hai lâm vào yên tĩnh, chỉ có tiếng hít thở không ngừng và âm thanh uống nước vang lên.

https://thuviensach.vn

Không ai nguyện ý mạo hiểm đi làm chuyện có thể đắc tội quan lớn cấp tỉnh, huống chi Liêu Cẩm nếu lựa chọn lên tiếng vào lúc này, tự nhiên biểu lộ thái độ của ông: các người làm sao tôi mặc kệ, thế nhưng người của hệ thống chính pháp tôi định đoạt.

Tất Vân Đào cau mày, ngày hôm qua ông cùng Tề Thắng Kiệt cũng lo lắng tới tình huống như vậy, tình huống của trấn Hạ Gia thật sự là quá đặc thù, các loại thế lực đều có người ở chỗ đó, tùy tiện điều động người đi, đều rất có thể ảnh hưởng đến bố cục của mình trong cuộc họp thường ủy huyện ủy.

Ngay tại lúc ông mặt ủ mày chau, đột nhiên ngẩng đầu thấy được Hạ Tụ Bảo một mực yên lặng không lên tiếng. Tất Vân Đào trong lòng khẽ động, ông ta chợt nhớ, Hạ Tụ Bảo làm bí thư đảng ủy kiêm trưởng trấn nhiều năm tại trấn Hạ Gia, về tất cả của trấn Hạ Gia, ông ấy là người có quyền lên tiếng nhất trong tất cả mọi người ở đây. Hơn nữa bởi vì quan hệ cá nhân của ông ấy cùng Trình Chí Hoa, mặc dù là huyện trưởng Tương Vạn Lý đối với ông ấy cũng phải khách khí, chẳng bằng nghe ý kiến của ông ấy một chút.

Nghĩ tới đây, Tất Vân Đào mỉm cười nói: " Ý kiến của các đồng chí cũng không tồi, như vậy đi, chúng ta vẫn là nghe ý kiến của Hạ huyện trưởng, dù sao muốn nói lý giải đối với trấn Hạ Gia, chư vị đang ngồi có ai có thể so với lão bí thư của trấn Hạ Gia chứ? Hạ huyện trưởng, ông nói xem, chuyện này nên làm như thế nào?"

Hạ Tụ Bảo chau mày, tựa như còn đang tự hỏi đối với lời nói của Tất Vân Đào, trầm ngâm một chút mới chậm rãi nói: "Nếu Tất bí thư khiến cho tôi nói chuyện, vậy tôi cũng nói một chút ý nghĩ của mình, đương nhiên, cũng là tùy tiện nói một chút, có cái gì không đủ mọi người thông cảm nhiều."

https://thuviensach.vn

Tựa như hạ quyết tâm cái gì, Hạ Tụ Bảo nhìn tất cả thường ủy, bỗng nhiên nói: "Tôi cảm thấy, có thể đem Lục Duệ đồng chí của trấn Hạ Gia điều đến ủy ban xây dựng!"

Lục Duệ.

Câu này vừa ra khỏi miệng, ánh mắt mọi người đều thay đổi, ngay cả ánh mắt của Tương Vạn Lý nhìn Hạ Tụ Bảo đều lộ ra một loại biểu tình không thể tin được.

Trong toàn thể thường ủy huyện ủy Thuận An, nếu như nói Lục Duệ còn có người nào có thể dựa vào, vậy tất cả mọi người sẽ lựa chọn lão bí thư Hạ Tụ Bảo của trấn Hạ Gia, dù sao hai người đã từng làm việc với nhau, hơn nữa Hạ Tụ Bảo có thể tiến vào thường ủy huyện ủy lúc gần về hưu, cũng là nhờ phúc của Lục Duệ. Thế nhưng mọi người trăm triệu lần không có nghĩ đến, Hạ Tụ Bảo chọn người dĩ nhiên là Lục Duệ.

"Lòng người dễ thay đổi!"

Đây là suy nghĩ đầu tiên trong lòng rất nhiều thường ủy, lúc trước Lục Duệ vì mỏ đất hiếm của trấn Hạ Gia không tiếc đắc tội bí thư huyện uỷ Tất Vân Đào, muốn nói lúc đó Hạ Tụ Bảo không biết chuyện này ai cũng không sẽ tin tưởng, thế nhưng tại lúc Lục Duệ không may nhất, cũng là vị lão bí thư này bỏ đá xuống giếng.

Mọi người tự nhiên cũng đều biết rõ Lục Duệ đắc tội người cấp trên, hiện tại có đại nhân vật lên tiếng, muốn cho người trẻ tuổi không biết trời cao đất rộng chịu chút vị đắng, cái này cũng là nguyên nhân vì sao hiện tại các thường ủy không thân cận quá mức với Lục Duệ. Dù sao một người không có tiền đồ ở trong quan trường là không được hoan nghênh nhất. Trong quan trường, dệt hoa trên gấm chung quy là chiếm đại đa số, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi có thể chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

https://thuviensach.vn

Tất Vân Đào cũng sửng sốt một chút, bất quá ông ta dù sao cũng gặp qua không ít tràng diện lớn, sửng sốt xong lập tức khôi phục lại, nhìn Hạ Tụ Bảo không giải thích được hỏi: "Hạ huyện trưởng, ông không phải nói giỡn chứ, Lục Duệ đồng chí là cán bộ thị quản, huyện ủy chúng ta muốn điều động hắn phải được thành phố thông qua."

Cái này liên quan đến một thân phận khác của Lục Duệ, hắn thuộc về cán bộ thanh niên của tổ chức trung ương phái đến tỉnh G hoạt động giao lưu, dựa theo quy định của tổ chức là trực thuộc thành phố Dương Minh, cũng không phải huyện ủy Thuận An quản hạt. Tất Vân Đào tự nhiên biết chuyện này, chỉ bất quá xuất phát từ nguyên nhân nào đó không thể tiết lộ, phải nhắc nhở Hạ Tụ Bảo một chút.

Mặt khác, Tất Vân Đào chính là muốn đi qua vấn đề này, thử một chút thái độ của thị ủy bên kia đối với Lục Duệ

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Cuộc Họp Thường Ủy Rắc Rối Phức Tạp

Hạ Tụ Bảo lại tựa như không ý thức được lời Tất Vân Đào nói, im lặng hồi lâu mới nói: "Tôi cảm thấy Lục Duệ đồng chí là thích hợp nhất. Bất quá, nếu muốn mở rộng hình thức xã khu nông thôn mới của trấn Hạ Gia, tốt nhất vẫn là ủy ban xây dựng đi đầu."

Nói xong, ông thẳng thắn nâng tách trà trước mặt mình, uống nước trà, trầm mặt không nói.

Tương Vạn Lý lại không nói gì, ông ta tự nhiên biết tâm tình hiện tại của Hạ Tụ Bảo, dù sao nếu như ông không phải từ Vạn Đông Lộ chỗ đó biết ngọn nguồn của chuyện tình, chỉ sợ cũng là không ngờ rằng chuyện tình sẽ phát triển thành cái dạng này.

Đêm qua, Tương Vạn Lý nhận được điện thoại của Vạn Đông Lộ.

"Vạn tổng, nghĩ như thế nào lại gọi điện thoại cho tôi?" Tương Vạn Lý lúc nhận được điện thoại rất là kinh ngạc, dù sao quan hệ của mình cùng Vạn Đông Lộ tựa như không có thân mật như vậy.

Tâm tình của Vạn Đông Lộ trong điện thoại tựa như tốt, bản thân đều không kiềm chế được nở nụ cười hài lòng: "Tương huyện trưởng, thông báo với ông một chút, họ Lục phải rời khỏi trấn Hạ Gia."

Tương Vạn Lý sửng sốt, có chút kỳ quái hỏi: "A? Điều đến đâu?"

Cười hắc hắc, Vạn Đông Lộ vừa cười vừa nói: " Huyện ủy các người không phải đang nghiên cứu vấn đề điều chỉnh nhóm lãnh đạo của trấn Hạ

https://thuviensach.vn

Gia sao? Vừa rồi em rể tôi gọi điện thoại cho Hạ Tụ Bảo cái lão bảo thủ kia."

Tương Vạn Lý thoáng cái thì rõ ràng, tuy rằng lần trước Trình Chí Hoa không có truy cứu đối với chuyện anh vợ của mình bị người đánh tại trấn Hạ Gia, nhưng cũng không có nghĩa là ông ấy sẽ không ngại chuyện này, tập đoàn Chính Đạt cây to gốc lớn, tự nhiên không phải một bí thư thị ủy nho nhỏ có thể đắc tội được, thế nhưng Lục Duệ bất quá là một cán bộ cấp khoa, thật sự tưởng lão bánh quẩy bọn họ là đứa ngốc sao? Ai không nhìn ra hắn là đem nha đầu họ Lam của tập đoàn Chính Đạt ra làm súng. Cho rằng bị ướp lạnh là đủ sao? Hiện tại trả thù của Trình Chí Hoa đã tới rồi.

Bất động thần sắc biểu thị cảm ơn đối với Vạn Đông Lộ, Tương Vạn Lý trong lòng tự nhiên rõ ràng cú điện thoại này là có ý gì, chỉ là muốn chỗ tốt mà thôi, dù sao hiện tại huyện Thuận An có hòm châu báu trấn Hạ Gia, phát triển lên là chuyện sớm muộn.

"Vạn tổng, có thời gian tới huyện Thuận An một chút, xây dựng kinh tế của chúng tôi cần xí nghiệp như ngài xuất lực."

Tương Vạn Lý cười ha ha nói.

Bất quá ngoài ý liệu của ông ta chính là, trên cuộc họp thường ủy Hạ Tụ Bảo không chỉ có đề nghị đem Lục Duệ điều ra trấn Hạ Gia, còn yêu cầu chuyện mở rộng xã khu nông thôn mới phải do ủy ban xây dựng phụ trách. Cẩn thận suy nghĩ, Tương Vạn Lý và đám người Tất Vân Đào rõ ràng là chuyện gì. Dù sao cũng là cán bộ ngoài tỉnh tới giao lưu, người ta qua vài năm nữa vẫn là phải đi, ướp lạnh thì ướp lạnh, nếu như quá phận, sợ rằng ủy tỉnh đoàn thậm chí trung ương đoàn sẽ bất mãn, dù sao đường đường là cán bộ giao lưu của tổ chức trung ương đoàn, bị tận lực nhằm vào, rất có khả năng bị người hiểu lầm, huyện ủy Thuận An thậm chí thành phố Dương Minh ủy không đem trung ương đoàn đặt ở trong mắt, bằng không sao có thể đối đãi Lục Duệ đồng chí như thế.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ một chút, Tất Vân Đào gật đầu nói: "Hạ huyện trưởng nói rất đúng, chúng ta đều quên một vấn đề, xây dựng xã khu nông thôn mới của trấn Hạ Gia có thể nói là Lục Duệ đồng chí một tay thành lập lên, chuyện này không có người nào thích hợp hơn so với hắn. Tôi thấy như vậy đi, Lục Duệ đồng chí cùng Vi Dân đồng chí của ủy ban xây dựng đổi chỗ, mặt đâu, Tần Phong đồng chí của phòng làm việc chính phủ cũng phái đến trấn Hạ Gia, tăng cường sức chiến đấu của chính phủ một chút."

Cái phương án này có thể nói chú ý lợi ích của rất nhiều người, chủ nhiệm ủy ban xây dựng Khúc Vi Dân là người của Tề Thắng Kiệt, Tần Phong là thư ký của Tương Vạn Lý. Tất Vân Đào vì bản thân có thể có được một phần chiến tích hoàn mỹ có thể nói là nhọc lòng.

Do dự một chút, nhìn Hạ Tụ Bảo không nói gì, Tất Vân Đào suy nghĩ một chút còn nói thêm: "Mặt khác, công tác của Mã Hướng Đông đồng chí nếu đã tiến hành quanh khu vực khai thác mỏ, vậy đem vị trí phó hương trưởng dỡ xuống, chuyên tâm làm tốt phó cục trưởng huyện cục. Nếu vị đồng chí này có năng lực, chúng ta vẫn là nên đẩy mạnh đề bạt."

Bí thư chính pháp uỷ Liêu Cẩm sửng sốt, lập tức gật đầu, dù sao ông làm bí thư chính pháp uỷ không có kiêm nhiệm trưởng cục công an, đối với Mạc Trấn Hải chấp chưởng cục công an mà nói, hai người đều hận không thể đem đối phương đẩy ngã, có thể tìm chút phiền phức cho họ Mạc, Liêu Cẩm cũng không ngại đi làm.

Nghĩ tới đây, ông gật đầu nói: "Tôi thấy chuyện này có thể, bất quá Mã Hướng Đông đồng chí đi huyện cục, công tác của huyện cục sẽ cần điều chỉnh một lần nữa."

Ngụ ý rất rõ ràng, lỡ như Mã Hướng Đông đi cục công an, Mạc Trấn Hải đem người ta để đó không dùng thì cũng đừng trách tôi.

https://thuviensach.vn

Tất Vân Đào nhướng mày, cục công an luôn luôn đều là thế lực của ông ta, Mạc Trấn Hải người kia ông đương nhiên biết, quyền lực dục rất nặng, Mã Hướng Đông lần này đi thật sự có có thể bị làm mất quyền lực. Nhưng vì đạt được ủng hộ của Hạ Tụ Bảo, Tất Vân Đào thật đúng là không thể khiến cho gã ta tước quyền của Mã Hướng Đông.

Đang lúc do dự, một bên phó bí thư Tề Thắng Kiệt nói: "Cái này đơn giản, Hướng Đông đồng chí cùng Lục Duệ đồng chí tại trấn Hạ Gia hợp tác không sai, có thể phân công cho người này quản lý công tác trị an."

Tất Vân Đào gật đầu nói: "Như vậy hiện tại nhấc tay biểu quyết một chút đi."

Tương Vạn Lý lập tức nói tiếp: " Ý kiến của Tất bí thư rất đúng, lần này nếu muốn làm, như vậy chúng ta phải làm tốt nhất." Nói xong, ông cũng đem tay giơ lên. Lãnh đạo hai bên đều đồng ý, những người khác đương nhiên là không có ý kiến, đều giơ tay đồng ý.

Nhìn biểu tình của mọi người một chút, khóe miệng của Tất Vân Đào nổi lên nụ cười. Lần này tuy rằng đem Lục Duệ điều đến ủy ban xây dựng làm chủ nhiệm khiến cho ông ta có chút khó chịu, thế nhưng lại đem người của mình xếp vào trấn Hạ Gia, chỉ cần vận tác tốt, hoàn toàn có thể hình thành hô ứng chi thế với Bạch Đông Minh, nắm giữ quyền to của trấn Hạ Gia. Mặt khác, Lục Duệ tới làm chủ nhiệm ủy ban xây dựng cũng có một chỗ tốt, dù sao mình xây dựng xã khu nông thôn mới khẳng định là công trình chiến tích, đợi bí thư huyện uỷ sau tới tiếp nhận chức vụ, không biết trước là tình huống gì. Lỡ như có chuyện gì, tin tưởng Lục Duệ sẽ là người chịu tội thay tốt nhất.

Lục Duệ trở thành chủ nhiệm ủy ban xây dựng khiến cho Tương Vạn Lý cũng cao hứng, dù sao tổ công tác xây dựng xã khu nông thôn mới là do huyện ủy lãnh đạo, cơ hội để chính phủ bên này có thể chen vào rất ít, tính cách của Lục Duệ là cái dạng gì ông ta tự nhiên có lý giải, đó là người

https://thuviensach.vn

trong ánh mắt không chịu được hạt cát, bằng không cũng không có khả năng năm lần bảy lượt đắc tội lãnh đạo cấp trên. Lần này đem hắn bỏ vào ủy ban xây dựng, là người chấp hành công tác cụ thể, Tương Vạn Lý có thể vô cùng chắc chắc, Lục Duệ khẳng định sẽ phát sinh xung đột với ý kiến của huyện ủy, đến lúc đó, mình có thể xem trò vui.

Tâm tình của Hạ Tụ Bảo đồng dạng không bình tĩnh, ông nghĩ đến ám chỉ của Trình Chí Hoa trong điện thoại cho mình, trong lòng không khỏi buồn bã, xem ra bạn cũ của mình cũng thay đổi. Chỉ bất quá càng làm cho ông có chút không hiểu là Lục Duệ tối ngày hôm qua đến thị trấn nói với mình những lời như vậy.

Suy nghĩ một chút, Hạ Tụ Bảo ho khan một tiếng nói: "Tôi có một suy nghĩ." Đem tách trà buông xuống, nhìn thoáng qua tất cả thường ủy, Hạ Tụ Bảo nói tiếp: "Nếu chúng ta muốn xây dựng xã khu nông thôn mới, có phải là cần cho ủy ban xây dựng quyền lực nhất định? Bằng không, mọi chuyện phải xin chỉ thị, mọi chuyện phải báo cáo, rất nhiều công tác đều làm không được."

Tất Vân Đào sửng sốt, không ngờ rằng Hạ Tụ Bảo lại đưa ra một ý kiến như thế, do dự một chút vẫn là gật đầu, dù sao Hạ Tụ Bảo nói không sai, nếu muốn làm xây dựng lớn, nhất định phải cho đối phương đủ quyền lực, bằng không cái tổ công tác này cũng không có ý gì. Hơn nữa Tất Vân Đào còn ẩn dấu một tâm tư, tất cả công tác đều giao cho Lục Duệ phụ trách, làm ra thành tích công lao tự nhiên là của mình, nếu như xảy ra vấn đề, trách nhiệm chỉ có của Lục Duệ. hắn

Huống chi hiện tại đối với tâm tình của Hạ Tụ Bảo, ông cũng có chút lý giải, dù sao Hạ Tụ Bảo ngày hôm nay làm như vậy, là bán đứng lợi ích của Lục Duệ mới đổi lấy đề bạt của Mã Hướng Đông, quả thật có chút không phúc hậu, Tất Vân Đào thậm chí có thể tưởng tượng, nếu như không phải Trình Chí Hoa bí thư thị ủy gây chút áp lực cho Hạ Tụ Bảo, Hạ Tụ Bảo khẳng định không làm như vậy.

https://thuviensach.vn

Quan trọng nhất là, Tất Vân Đào rất có lòng tin đối với bản thân, Lục Duệ tại trấn Hạ Gia là trưởng trấn, ỷ vào uy vọng của mình có thể làm rất nhiều chuyện, hơn nữa núi cao hoàng đế xa, rất nhiều chuyện trong trấn chính ông một bí thư huyện uỷ cũng không thể quản được. Thế nhưng trong huyện thì không giống, Lục Duệ rất nhanh có thể phát hiện, một người cán bộ cấp khoa có đôi khi cũng không tính cái gì.

Bất quá Tất Vân Đào nhìn thoáng qua Tương Vạn Lý không nói gì, sắc mặt hơi đổi, người kia chỉ sợ đã sớm biết Lục Duệ sẽ bị Hạ Tụ Bảo nói ra, ngày hôm nay lại có thể thành thật như thế. Xem ra mình cần phải càng thêm cẩn thận, mắt thấy có cơ hội vào phó sở, cũng không thể xuất hiện vấn đề vào lúc này.

Cười cười, Tất Vân Đào gật đầu nói: "Cái này là tự nhiên, dùng người thì không nghi người, tôi vẫn là tin tưởng năng lực của Lục Duệ đồng chí."

Dừng một chút, Tất Vân Đào còn nói thêm: "Mặt khác tôi còn muốn nói một việc, công tác xây dựng xã khu nông thôn mới lần này sẽ do ủy ban xây dựng phụ trách, đã như vậy, vậy chính phủ bên kia cũng cần chuẩn bị ra một phần tài chính, không bột đố gột nên hồ, chúng ta muốn đồng chí phía dưới làm ra thành tích, vậy phải cho bọn họ có động lực."

Nghe được lời nói của ông ta, Tương Vạn Lý bất động thanh sắc nhìn thoáng qua lão đối thủ của mình, trong lòng mơ hồ giận dữ, ông làm như vậy nói rõ là muốn làm ra vấn đề giữa tôi cùng Hạ Tụ Bảo

Ai cũng biết, cục tài chính là chính phủ huyện quản, Tương Vạn Lý người này lại là một kẻ cực kỳ keo kiệt. Khiến cho ông ta bỏ tiền giống như muốn chết chính ông ta, thế nhưng nếu như không đem tiền ra, sợ rằng Hạ Tụ Bảo sẽ bất mãn mình.

Do dự một chút, Tương Vạn Lý cười nói: "Bí thư nói rất đúng, quay đầu lại chính phủ chúng tôi sẽ mở họp công tác huyện một lần, khẳng định làm

https://thuviensach.vn

tốt bảo đảm hậu cần."

Cưỡng chế lửa giận trong lòng mình, Tương Vạn Lý biết mình hiện tại nói cái gì cũng không có tác dụng, nếu như từ chối ngược lại sẽ làm Hạ Tụ Bảo tâm sinh hiềm khích với mình, chẳng bằng quan liêu một chút.

Nhìn hai người ông tranh tôi đoạt tranh đấu gay gắt, Hạ Tụ Bảo trong lòng thở dài một hơi, ông không biết làm như vậy rốt cục là đúng hay là sai. Càng làm cho ông không rõ ràng chính là, Lục Duệ biết rõ đó là một hố lửa, vì sao một lòng một dạ muốn nhảy vào trong?

Cái đáp án này, chỉ có bản thân Lục Duệ mới có thể rõ ràng.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Ngọc Không Mài, Không Thành Khí

Cuộc họp thường uỷ vừa kết thúc, Hạ Tụ Bảo liền nhanh chóng trở về phòng làm việc, đem điện thoại gọi tới điện thoại di động của Lục Duệ.

Lục Duệ muốn đi ủy ban xây dựng làm chủ nhiệm, đây là yêu cầu của chính hắn, đêm qua Lục Duệ đến thị trấn tìm Hạ Tụ Bảo, hai người ở trong nhà nói chuyện đủ hai giờ, lúc này mới khiến cho Hạ Tụ Bảo đồng ý đứng ra đề cử hắn đảm nhiệm chủ nhiệm ủy ban xây dựng. Bằng không cho dù Trình Chí Hoa gọi điện thoại cho Hạ Tụ Bảo, biểu thị muốn ướp lạnh Lục Duệ một thời gian, Hạ Tụ Bảo vẫn ra sức giữ Lục Duệ ở lại vị trí trưởng trấn của trấn Hạ Gia. Theo ông thấy, Lục Duệ ở lại trấn Hạ Gia, tốt hơn đi địa phương khác.

Thế nhưng ngoài ý liệu của Hạ Tụ Bảo chính là, thái độ của Lục Duệ rất kiên quyết. Tựa hồ là hạ quyết tâm muốn đi ủy ban xây dựng phụ trách công tác mở rộng xây dựng của xã khu nông thôn mới.

"Lục Duệ à, vừa rồi trên cuộc họp thường ủy đã thông qua quyết nghị, điều cậu làm chủ nhiệm ủy ban xây dựng kiêm nhiệm bí thư tổ đảng huyện Thuận An." Hạ Tụ Bảo cũng không vòng vèo, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Lục Duệ gật đầu, trầm giọng nói: "Lão bí thư, còn có người nào được điều động không?"

Hắn tự nhiên không phải nghe không ra trong thanh âm của Hạ Tụ Bảo, rõ ràng ông lão thuần phác này cảm thấy mình vì trấn Hạ Gia nỗ lực nhiều như vậy, nhưng lại gặp đãi ngộ như vậy nên thẹn trong lòng. Bất quá Lục Duệ lúc này đã làm tốt quyết định, ngược lại thả lỏng rất nhiều. Một người

https://thuviensach.vn

trẻ tuổi xuất thân không có, có thể đi tới vị trí hiện tại, đã coi như là rất dị thường.

Hạ Tụ Bảo gật đầu nói: "Cậu cùng Khúc Vi Dân của ủy ban xây dựng đổi chỗ, phó chủ nhiệm Tần Phong của phòng làm việc chính phủ xuống dưới làm phó hương trưởng. Còn có, Hướng Đông nhắc lên huyện cục làm phó cục trưởng, phân công quản lý trị an."

Lục Duệ sửng sốt, hắn vốn tưởng rằng mình có thể tiến ủy ban xây dựng nói tối đa cũng qchỉ làuải một phó chủ nhiệm, lại không ngờ rằng trực tiếp cũng là chủ nhiệm, là người đứng đầu. Phải biết rằng ủy ban xây dựng không phải là phòng ban bình thường. Đó là phòng ban phụ trách xây dựng công trình địa phương xây dựng cập ngành, hành nghiệp khai phá địa ốc, vật liệu xây dựng và chức năng quản lý hành chính của chính phủ.

Nếu như mình không có nhớ lầm, chỉ cần là chuyện dính dáng ngành xây dựng, ủy ban xây dựng có quyền lực tiến hành quản lý. Phàm là phê duyệt công trình xây dựng của khu bản địa, công trình xây dựng khu xanh hoá cách ly, tiến hành sơ thẩm, lập hồ sơ thủ tục của công trình xây dựng trong phạm vi. Thậm chí bao gồm chất lượng xây dựng công trình, gọi thầu trả giá, quản lý công trình và tiến hành giám sát quản lý an toàn thi công, khu bản địa quản lý hành nghiệp của ngành kiến trúc, tiến hành thẩm tra cùng quản lý đối với xí nghiệp thi công trực thuộc huyện. Giám sát quản lý xây dựng khai phá, tiến hành thẩm tra và quản lý đối với xí nghiệp khai phá địa ốc. Tiến hành thẩm tra nguyên bộ hạng mục cải cách nhà ở cũ, hạng mục cải tạo thôn cũ đã được duyệt, khai phá tiểu khu. Quản lý sản phẩm vật liệu xây dựng khu bản địa, tiến hành lập hồ sơ quản lý đối với sử dụng sản phẩm vật liệu xây dựng trong khu vực. Cùng với chấp pháp kiểm tra hạng mục công trình xây dựng của toàn bộ huyện, ủy ban xây dựng có thể nói là phòng ban vô cùng hấp dẫn trong các phòng ban ở cơ sở. Xem ra Tất Vân Đào là thật sự muốn đem hình thức xã khu nông thôn mới mở rộng ra, bằng không cũng không cho mình quyền lực lớn như vậy.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ chau mày: "Lão bí thư, xem ra trên trấn bên này biến động không lớn."

Hạ Tụ Bảo gật đầu: "Ừa, Khúc Vi Dân là lão bộ hạ của Tất bí thư, quan hệ cùng Bạch Đông Minh rất là không tồi."

Nói đều nói đến cái phần này, Lục Duệ cũng không nói thêm cái gì, nhàn nhạt nói: "Lão bí thư yên tâm, chuyện trên trấn tôi sẽ an bài tốt."

Hạ Tụ Bảo ừ một tiếng, ông cũng biết với thủ đoạn của Lục Duệ, nhất định sẽ đem chuyện tình làm thỏa đáng, tin tức hắn gần rời trấn Hạ Gia tin tưởng sẽ truyền ra rất nhanh, hơn nữa Lục Duệ và Mã Hướng Đông đồng thời rời đi, đả kích đối với phái bản thổ của trấn Hạ Gia chỉ sợ không phải một chút. Thế nhưng dựa vào thủ đoạn của Lục Duệ, hắn là sẽ xử lý tốt tất cả cái này.

Lục Duệ buông điện thoại, trong lòng cũng trầm trọng nói không nên lời, có thể nói là nửa vui nửa lo. Vui chính là mình rốt cục có thể một mình đảm đương một phía, đại triển quyền cước, lo chính là vừa đi, trấn Hạ Gia không biết sẽ biến thành cái dạng gì? Hơn nữa lần này tiến vào thị trấn chỉ sợ cũng sẽ không thuận lợi, mặc kệ là Tương Vạn Lý hay là Tất Vân Đào cũng sẽ không làm mình sống khá giả. Bất quá hắn suy nghĩ một chút, vẫn là rất hưng phấn. Chủ nhiệm ủy ban xây dựng huyện Thuận An là cấp chính khoa thật, đổi đi nơi khác tuy rằng chưa nói tới là thăng chức, nhưng cũng không thể nói rõ là có tổn thất gì, duy nhất có chút không quá lạc quan cũng là, chủ nhiệm ủy ban xây dựng huyện Thuận An trên thực tế là một củ khoai lang phỏng tay, dù sao xây dựng xã khu nông thôn mới nói ra thì dễ, thực thi lên, thì không đơn giản như vậy.

Một năm trước, Lục Duệ chỉ là một thằng nhãi đầu xanh vừa tốt nghiệp đại học, thế nhưng hiện tại, hắn lại gần trở thành chủ nhiệm ủy ban xây dựng quản lý “ở” trong ăn, mặc, đi lại và ở của trăm ngàn dân trong toàn bộ huyện.

https://thuviensach.vn

Tự mình hài lòng một trận, Lục Duệ suy nghĩ một chút chuyện này cần phải báo cáo một chút với Âu Văn Hải, dù sao mình thăng quan tóm lại là chuyện tốt, tuy rằng tiền đồ chưa biết, thế nhưng cũng phải báo cáo công tác với lãnh đạo cũ.

Lập tức, Lục Duệ gọi cho điện thoại di động của Âu Văn Hải, nói ra cũng khéo, Âu Văn Hải còn chưa có đi ra, đang ở phòng làm việc xem văn kiện: "Âu bí thư, vừa rồi huyện ủy thông qua nghị quyết, nói là chuẩn bị bổ nhiệm tôi làm chủ nhiệm ủy ban xây dựng, phụ trách mở rộng xã khu nông thôn mới xây dựng tại toàn bộ huyện."

Âu Văn Hải rõ ràng bị tin tức này làm cho sửng sốt, không giải thích được hỏi: " Huyện ủy các người muốn đem xã khu nông thôn mới mở rộng?"

"Đúng vậy, nghị quyết vừa thông qua." Lục Duệ hồi đáp.

Tin tức này thật sự khiến cho Âu Văn Hải có chút kinh ngạc, mình có thể từ phó khoa trực tiếp đề bạt đến chính xử, một là bởi vì mình năm đó trước khi bị giáng chức cũng là phó xử, hai là bởi vì có quan hệ của Hàn Định Bang, lúc này mới một bước lên trời. Càng là hơn một năm sau mới đi lên, không cần bao lâu đại khái là có thể ra ngoài làm phó thị trưởng hoặc là phó bí thư. Nhưng cho dù là như thế, mình cũng tham gia công tác gần hai mươi năm. Thế nhưng Lục Duệ đâu?

Vừa tham gia công tác hơn một năm, thì từ khoa viên đến chính khoa, nhưng lại là đãi ngộ của cấp phó xử. Điều này làm cho Âu Văn Hải có chút ngoài ý muốn. Dù sao ông cũng biết bối cảnh gia đình của Lục Duệ, gia đình rất bình thường, cũng không có khả năng có quan hệ gì tại tỉnh G.

"Nói thật đi, phương diện này có phải là có chuyện gì?" Âu Văn Hải suy nghĩ một chút rồi hỏi.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc là lão bánh quẩy trong quan trường, Âu Văn Hải rất nhanh đoán được khẳng định là có nguyên nhân gì ở bên trong, bằng không không có khả năng vô duyên vô cớ sẽ đề bạt một người trẻ tuổi.

Lục Duệ cười ha ha, đem rất nhiều chuyện mình làm ra tại trấn Hạ Gia từ đầu chí cuối nói một lần với Âu Văn Hải, đem nguyên nhân lý giải từ chỗ Hạ Tụ Bảo về Tất Vân Đào vì sao đẩy mạnh phổ biến xây dựng xã khu nông thôn mới nói cho Âu Văn Hải.

Âu Văn Hải nghe Lục Duệ nói, trầm ngâm hồi lâu cũng không lên tiếng. Quan trường chìm nổi vài chục năm, nhân sinh lên xuống đã sớm đem thần kinh của ông rèn đúc đến cứng cỏi không gì sánh được, trí tuệ quan trường tự nhiên cũng không phải một kẻ mới ra đời như Lục Duệ có thể bằng được. Âm thầm cười cười trong lòng, nói với Lục Duệ: "Thế nào? Bị người chèn ép khó chịu?"

Đối mặt người dẫn đường đem mình dẫn vào quan trường, Lục Duệ cũng không giả bộ như không có việc gì, trực tiếp nói: "Có thể không khó chịu sao? Cảm giác bị người cản tay rất không vui, có đôi khi đều sắp kiên trì không nổi nữa, thế nhưng ngẫm lại tao ngộ của ngài, tôi lại thấy bình ổn."

Âu Văn Hải nghe xong, không nhịn được cười ha ha lên: "Tiểu tử này, có thể nghĩ như vậy là không sai, mấy tầng của quan trường không phải là đơn giản như cậu nghĩ, chuyện này đối với cậu mà nói chưa chắc không phải một chuyện tốt, vừa lúc rèn đúc cậu. Nói thật, cái này đã hơn một năm cậu đi quá thuận, có đôi khi tôi đều có chút lo lắng. Bất quá có thể đi làm người đứng đầu ủy ban xây dựng, tôi thật sự là có chút ngoài ý muốn."

Quả nhiên không hổ là nhân vật lăn lộn nhiều năm trong quan trường, Âu Văn Hải rất nhanh đoán ra được nguyên nhân cụ thể, thế nhưng ông không có nói cho Lục Duệ, mà là cổ vũ Lục Duệ nói: "Bất quá, giống như cậu nói, công tác của ủy ban xây dựng cũng không được làm, chỉ là xử lý quan hệ của các phương diện, cũng đủ cậu đau đầu một trận. Huống chi các

https://thuviensach.vn

người chỗ đó đang làm khai phá, công ty kiến trúc lui tới khẳng định không ít. Hơn nữa huyện ủy muốn đẩy mạnh xây dựng xã khu nông thôn mới, ha ha, Tiểu Lục à, cậu xác định mình có khả năng làm được chuyện này không? Không được thì làm báo cáo triệu hồi về sớm một chút, chổ của tôi còn thiếu một thư ký, cấp bậc à, với cậu hiện tại cũng là như nhau."

Dù sao tình cảm cùng Lục Duệ vẫn là rất sâu, tình cảm của hai người là thành lập ở cơ sở, Âu Văn Hải đem Lục Duệ trở thành tâm phúc tuyệt đối của mình, vẫn là muốn bảo hộ hắn.

Lục Duệ tự nhiên biết Âu Văn Hải là vì tốt cho mình, dù sao mặc kệ là Tất Vân Đào hoặc là Tương Vạn Lý hai người kia, đem mình đặt ở ủy ban xây dựng mục đích không phải là đặt trên bếp nướng sao, thế nhưng hắn nếu đã hạ quyết tâm, sẽ không lùi bước.

"Âu bí thư, ngài yên tâm đi, tôi nhất định ở đây làm ra hình ra dạng! Tuyệt đối sẽ không khiến cho ngài thất vọng."

Âu Văn Hải lại thở dài một hơi trong lòng, gật đầu nói: "Cậu có cái tâm tư này là tốt rồi, qua một thời gian nữa tôi rất có khả năng phải đi ra ngoài, cụ thể đi nơi nào còn chưa có xác định. Kỳ hạn giao lưu của cậu đại khái còn hơn một năm, đến lúc đó cậu trở về giúp tôi, chuyện này tôi sẽ nói với Định Bang."

Nói xong, không nhiều lời trực tiếp cúp điện thoại.

Lục Duệ rõ ràng, Âu Văn Hải là sợ mình ở Thuận An bên này bị người chèn ép quá độc ác, vạn nhất xảy ra sai cái gì, con đường làm quan đời này bị hủy, mình đi theo bên cạnh ông ấy, cho dù xảy ra chuyện gì, ông ấy cũng có thể nghĩ biện pháp trợ giúp mình. Nghĩ tới đây, trong lòng Lục Duệ không khỏi ấm áp.

Hắn không biết chính là, Âu Văn Hải chìm nổi nhiều năm trong quan trường đã từ trong lời nói của mình ngửi ra một mùi vị khác biệt. Dựa theo

https://thuviensach.vn

cách nói của Lục Duệ mà xem, trong nửa năm thời gian hắn đến trấn Hạ Gia, đắc tội người tuyệt đối không ở số ít, thậm chí còn ngay cả đại gia tộc kinh thành đều bị tên nhóc không biết trời cao đất rộng này trong lúc vô tình đắc tội, dĩ nhiên còn dám bắt người ta làm súng. Âu Văn Hải thậm chí còn có thể khẳng định, sở dĩ hiện tại Lục Duệ rơi vào hoàn cảnh như vậy, quyền lực của trưởng trấn bị người tước mất, bị đặt trên bếp lò, tùy thời tùy chỗ có thể bị người ném ra chịu tội thay, hoàn toàn là bởi vì phía sau có người ám chỉ lãnh đạo của thành phố Dương Minh, đối phương rất có khả năng đến từ tỉnh ủy tỉnh G, thậm chí càng cao hơn.

Đương nhiên, những lời này ông sẽ không nói với Lục Duệ, hiện tại chỉ có thể hy vọng Lục Duệ tự mình cẩn thận, không nên để đối phương bắt được nhược điểm. Tối đa đợi sau khi giao lưu chấm dứt, mình đem Lục Duệ triệu hồi về bên cạnh là được, huống chi tình huống như vậy cũng càng có thể khiến cho Lục Duệ lớn lên rất nhanh.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Có Bạn Tới Thị Trấn

Buông điện thoại của Âu Văn Hải xuống, tâm tình của Lục Duệ cũng không bình tĩnh, lời nói vừa rồi của Âu Văn Hải ít nhất để lộ ra mấy tin tức quan trọng. Thứ nhất, cũng là Âu Văn Hải rất nhanh sẽ đi ra ngoài, trở thành cán bộ cấp sở quyền hành chấp chưởng một phương. Một tin tức quan trọng khác cũng là, tình huống của mình bên này xem ra là rất không lạc quan.

Lục Duệ tự nhiên biết địa vị của mình trong lòng Âu Văn Hải, có thể nói không chút khoa trương, mình tuyệt đối là thuộc hạ Âu Văn Hải tín nhiệm nhất, nói là tâm phúc trong tâm phúc đều không quá đáng. Thế nhưng ông ấy lại chủ động đưa ra chờ giao lưu đủ ba năm, đem mình triệu hồi về bên cạnh. Lục Duệ đã nhạy cảm nhận ra vấn đề bên trong.

Đổi thành người mới vào quan trường bình thường sẽ đem chuyện này cho rằng là lãnh đạo cũ bảo vệ đối với mình, thế nhưng Lục Duệ dù sao cũng là người sống lại, kiếp trước mặc dù là trạch nam, cũng từng có giao tiếp với người. Huống chi trong thời gian nửa năm tại trấn Hạ Gia này, Lục Duệ thật sự là kiến thức không ít thứ, công tác cơ sở rèn đúc người, cũng làm cho người ta có thể trưởng thành trong đấu tranh không ngừng. Hắn từ trong lời nói của Âu Văn Hải đã nhận ra một tia bất an, nói cách khác, Âu Văn Hải cũng không xem trọng mình lần này đổi đi nơi khác.

Hoặc là nói, Âu Văn Hải từ chuyện nửa năm nay của Lục Duệ nghe thấy được cái gì, thế nhưng không có nói cho mình.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ bị cái suy đoán này làm hoảng sợ cái trán nhất thời thấy mồ hôi, bất quá nhanh chóng có phản ứng, Âu Văn Hải nếu không muốn bảo vệ mình, căn bản sẽ không nói muốn đem mình triệu hồi về, xem ra ông muốn mượn cái hoàn cảnh này để rèn đúc mình. Nghĩ tới đây, nghi hoặc và bất an trong lòng Lục Duệ cũng dần dần dẹp loạn xuống, mình sau này nhất định còn có thể thăng phó xử, chính xử, thậm chí phó sở, chính sở. Hiện tại mới là cấp chính khoa mà thôi, có trắc trở thì thế nào? Quan trường không phải là đấu với người, đấu với trời sao?

Thái tổ gia nói rất hay: "Đấu cùng với người, vui vẻ vô cùng, đấu cùng với trời, vui vẻ vô cùng!"

Lục Duệ tin tưởng, chỉ cần mình còn muốn làm việc, còn muốn vì cái mộng tưởng trong lòng đi nỗ lực, như vậy trên con đường gồ ghề của quan trường, tất nhiên sẽ hội ngộ nhiều trắc trở lớn hơn nữa. Thế nhưng chỉ cần mình làm hết sức, nỗ lực đem công tác làm tốt, vì quần chúng quản hạt của mình mưu phúc lợi, như vậy một ngày nào đó, mình sẽ đứng ở đỉnh cao nhân sinh.

Buổi trưa, Lục Duệ cơm nước xong đang ở phòng làm việc xem văn kiện, hắn cũng không có nói ra chuyện mình đổi đi nơi khác với những người khác, dù sao còn chưa có chính thức xác định, mình nói ra quá sớm, lỡ như có biến cố gì, chẳng phải là thành trò cười của người khác.

Bất quá Lục Duệ không ngờ rằng chính là, hắn muốn điệu thấp, thế nhưng cũng đã có người không chịu nổi.

Buổi tối lúc trở lại ký túc xá, cũng đã có người tin tức linh thông chủ động tìm tới cửa.

"Xin hỏi, Lục chủ nhiệm có ở đây không?" Lục Duệ mở cửa, thì thấy một người đàn ông trung niên vẻ mặt mỉm cười đứng trước cửa, nụ cười trên mặt rất là khiêm tốn.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ hơi sửng sốt, có chút kỳ quái nhìn thoáng qua người đàn ông trước mặt, "Xin hỏi, anh là ai?"

Người đàn ông kia rất là cung kính cúi đầu khom lưng nói: "Tôi là phó chủ nhiệm Vu Thanh Hải của phòng làm việc ủy ban xây dựng, xin hỏi Lục Duệ chủ nhiệm có ở đây không?"

Lục Duệ nghe thế không khỏi quan sát người đàn ông trước mặt, có thể tìm tới nơi này nhanh như vậy, người này cũng là người có tâm.

Cười cười, Lục Duệ tránh thân thể để đối phương tiến trong phòng, cười ha ha nói: "Xin chào, tôi cũng là Lục Duệ."

Cái này đến phiên Vu Thanh Hải ngây ngẩn cả người, gã chẳng thể nghĩ tới Lục Duệ dĩ nhiên là một người trẻ tuổi như thế, gã cho rằng người trẻ tuổi này là bạn bè của Lục Duệ, lại không ngờ rằng dĩ nhiên là Lục Duệ, thân thể chợt run rẩy, trong nháy mắt cúi lưng, đem đồ trong tay mình đặt xuống đất, sau đó cung kính nắm tay của Lục Duệ nói: "Xin chào chủ nhiệm, tôi là tiểu Vu của phòng làm việc."

Nói xong, gã lại cẩn thận đánh giá Lục Duệ, nghe nói vị chủ nhiệm mới này tham gia công tác mới hơn một năm, hiện tại vừa gặp mặt, thật đúng là không lớn, thậm chí chỉ lớn hơn vài tuổi so với thằng con trai nhà mình, nhưng một người như thế, có người nói có thể khiến cho Tất bí thư đều không có cách nào làm gì hắn, làm trấn Hạ Gia đếm ngược toàn bộ huyện trở nên sinh động, bây giờ còn muốn mở rộng hình thức xã khu do người ta sáng lập.

Lục Duệ lúc này cũng đang nhìn Vu Thanh Hải, hắn chẳng thể nghĩ tới, văn kiện bổ nhiệm còn chưa có xuống, thì có người chủ động tìm tới cửa.

"Vu Chủ nhiệm đừng khách khí, tôi bây giờ còn không tính là người của ủy ban xây dựng, dù sao trong huyện còn chưa có ra thông báo. Chúng ta cũng không thể phá hủy quy tắc." Lục Duệ cười ha ha của nói.

https://thuviensach.vn

Vu Thanh Hải cũng nở nụ cười, cung kính nói: "Nếu ngài nói như vậy, vậy tôi trước hết gọi ngài Lục trưởng trấn, đợi được bổ nhiệm chính thức xuống tới, tôi sẽ gọi ngài chủ nhiệm."

Người này thật ra rất khéo đưa đẩy, đều đã hơn bốn mươi tuổi sắp năm mươi, dĩ nhiên tất cung tất kính, nói gì nghe nấy đối với Lục Duệ người trẻ tuổi mới hơn hai mươi.

Lục Duệ trong lòng khẽ động, nhìn thoáng qua Vu Thanh Hải nói: "Vu Chủ nhiệm đã trễ thế này tìm tôi có chuyện gì sao?"

Vu Thanh Hải cười, chỉ chỉ rượu và thuốc lá đặt trên mặt đất nói với Lục Duệ: "Cũng không có chuyện gì, cũng là ủy ban xây dựng chúng ta hai ngày nay gửi một chút phúc lợi, lúc này tôi đem tới cho Lục trưởng trấn trước. Tôi không quấy rối ngài nhiều, chỉ muốn tỏ một chút tâm ý."

Lục Duệ trong lòng thầm kêu một tiếng cao minh, vị Vu phó chủ nhiệm này vẫn là một nhân tài, lại có thể nghĩ đến dùng danh nghĩa phúc lợi tặng lễ cho mình. Bất quá gã cũng sai rồi.

Nhẹ nhàng khoát tay, Lục Duệ cười cười nói: "Vu Chủ nhiệm nghĩ sai một việc rồi, tôi bây giờ còn không phải chủ nhiệm của ủy ban xây dựng. Bổ nhiệm một ngày chưa xuống, tôi cũng không phải thành viên của ủy ban xây dựng. Cho nên những phúc lợi này anh vẫn là đem trở về đi."

Vu Thanh Hải vừa nghe Lục Duệ nói như vậy, nhất thời ngây ngẩn cả người, thế nhưng rất nhanh lắc đầu nói: "Lục trưởng trấn, ngài đây là. . ."

Lục Duệ cắt đứt lời nói của gã, xua tay nói: "Anh ngày hôm nay có thể tới, tôi rất vui mừng, sau này tôi đi ủy ban xây dựng, chúng ta coi như là người quen. Thế nhưng anh có thể là không lý giải con người tôi, nói như thế nào đây, tôi không thiếu tiền, cũng không quan tâm đến những vật ngoài thân. Chỉ cần làm tốt công tác, tôi sẽ đối xử bình đẳng."

https://thuviensach.vn

Vu Thanh Hải sửng sốt, không ngờ rằng Lục Duệ dĩ nhiên nói ra lời như thế, xem ra mình ngày hôm nay là tới sai rồi.

Bất quá gã rất nhanh chú ý tới câu nói vừa rồi của Lục Duệ."Người quen!"

Người trong cơ quan nhà nước, mỗi người đều là quỷ cả, càng không nói Vu Thanh Hải làm phó chủ nhiệm phòng làm việc sáu năm tại ủy ban xây dựng, đã sớm thành tinh rồi. Bằng không cũng không có khả năng trước tiên chạy tới chắp nối cùng Lục Duệ chủ nhiệm.

"Được, nếu ngài nói như vậy, vậy tôi sẽ cầm về." Vu Thanh Hải cũng không già mồm cãi láo, thẳng thắn đáp ứng Lục Duệ.

Lục Duệ gật đầu.

Còn nói thêm mấy câu, Vu Thanh Hải đứng lên cáo từ rời đi, trước khi đi, Lục Duệ nhìn bóng lưng của gã, trong lòng yên lặng nghĩ, xem ra nước của ủy ban xây dựng, cũng không phải tranh dễ như vậy.

Ngày hôm sau, tin tức Lục Duệ muốn đi làm chủ nhiệm của ủy ban xây dựng cấp tốc đồn ra tại trấn Hạ Gia.

Hạ Quốc Thành cùng Mã Hướng Đông cùng nhau đi tới phòng làm việc của Lục Duệ.

"Trưởng trấn, nghe nói ngài muốn đi ủy ban xây dựng làm chủ nhiệm?"

Mã Hướng Đông là một người gấp tính tình, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói. Nguồn Truyen.org

Lục Duệ gật đầu, cười nói: "Tin tức xem ra đã đồn ra, không sai, tôi hắn cũng là hai ngày nữa sẽ điều đến ủy ban xây dựng. Hướng Đông đồng chí

https://thuviensach.vn

anh đi cục công an, kiêm quản công tác trị an. Vi Dân đồng chí của ủy ban xây dựng sẽ tới thay tôi."

Thần sắc của Hạ Quốc Thành có chút không đúng, thấp giọng nói: "Nói như vậy đều là sự thật?"

Lục Duệ sửng sốt, sắc mặt của Hạ Quốc Thành lúc này có chút xấu xí, tựa như có tâm sự gì. Lục Duệ suy nghĩ một chút, nhất thời rõ ràng suy nghĩ của gã, liền cười nói: "Quốc thÀnh đồng chí, tôi sau khi đi, anh cùng Quốc Lệ đồng chí phải thường tìm Trình bí thư báo cáo công tác một chút, dù sao cô ấy là cán bộ từ tỉnh thành xuống, kiến thức và năng lực đều là rất cao."

Hạ Quốc Thành lông mi chợt nhíu, có chút nghi hoặc nhìn Lục Duệ, lại không nói gì.

Lục Duệ mỉm cười: " Phó chủ nhiệm phòng làm việc chính phủ Tần Phong đồng chí lần này cũng điều đến trấn Hạ Gia chúng ta làm phó trưởng trấn, Quốc Thành đồng chí là lão đồng chí, tôi chuẩn bị điều chỉnh phân công một chút, công tác tôi vốn dĩ phụ trách, anh cũng phải chú ý nhiều."

Hạ Quốc Thành nuốt một ngụm nước bọt, chỉnh lý suy nghĩ của mình một chút: "Trưởng trấn yên tâm, tôi cùng Quốc Lệ đồng chí sẽ bình thường tìm Trình bí thư báo cáo công tác."

Vừa rồi hai người đối thoại, Lục Duệ chỉ một con đường cho Hạ Quốc Thành, đó chính là sau khi mình rời khỏi dựa vào bí thư đảng ủy Trình Nghi. Dù sao mình và Mã Hướng Đông sau khi rời khỏi, liên minh của Trình Nghi và Bạch Đông Minh khẳng định sẽ vỡ tan, hơn nữa Khúc Vi Dân mới điều tới và Tần Phong phân biệt là người của Tất Vân Đào và Tương Vạn Lý, ngày của phái bản thổ hai người bọn họ khẳng định sẽ càng ngày càng khó. Mà lúc này lực lượng của bí thư đảng ủy Trình Nghi tại trước mặt của Bạch Đông Minh đám người cũng yếu đi một ít, nếu như Hạ

https://thuviensach.vn

Quốc Thành hai người gia nhập vào một phương của cô ấy, khẳng định sẽ bị trọng dụng.

Hạ Quốc Thành tự nhiên cũng rõ ràng ý tứ của Lục Duệ, cái gọi là báo cáo công tác, thật ra chính là rõ ràng ý tứ của Lục Duệ.

Một bên Mã Hướng Đông đã có chút sững sờ, nhìn Lục Duệ nói: "Trưởng trấn, tôi đi huyện cục phân công quản lý trị an? Mạc Trấn Hải lão cáo già có khả năng sao?"

Lời này nói là có nguyên nhân, dục vọng quyền lực của Mạc Trấn Hải rất nặng, tại cục công an huyện có danh là mặt đen, đám phó cục trưởng trong huyện cục ngày thường căn bản là để trang trí, các phòng ban quan trọng đều bị gã cầm giữ, người ngoài căn bản là không chen tay vào được. Nếu không phải chức phó cục trưởng của Mã Hướng Đông là thành phố bổ nhiệm chuyên môn phụ trách an toàn của khu vực khai thác mỏ, chỉ sợ đã sớm bị gã tước mất quyền lực.

Lục Duệ khoát khoát tay, không sao cả nói: "Anh yên tâm, vấn đề này lãnh đạo huyện ủy sẽ đi tìm gã, trừ phi các lãnh đạo không muốn làm xây dựng xã khu mới, bằng không Mạc Trấn Hải gã phải ngoan ngoãn đem quản lý trị an cho ra."

Dừng một chút, Lục Duệ lại nghiêm túc nói: "Bất quá anh cũng phải chú ý, khi đến huyện cục phải làm tốt quan hệ cùng đồng sự, quan trọng nhất là, nhất định phải đem công tác mình phân công quản lý nắm chặt, tôi cũng không muốn đến lúc đó dùng đến người của công an các người, anh cho tôi một vòng trang sức!"

Mã Hướng Đông vỗ ngực nói: "Ngài yên tâm là được, tôi cam đoan sẽ đem đám nhãi con đó thu thập cho nghe lời."

Chính vào lúc này, một tiếng đập cửa vang lên, Phùng Chí đỏ mặt đi đến.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 101: An Bài Trong Trấn

Sau khi Hạ Quốc Thành và Mã Hướng Đông hai người cáo từ rời đi. Lục Duệ nhìn Phùng Chí vẻ mặt đỏ bừng nở nụ cười nói : “Sao, có việc hả?".

Phùng Chí cắn môi, thấp giọng nói : “Trưởng trấn, nghe bọn hắn nói ngài muốn về Huyện làm Chủ nhiệm Ban Xây dựng hả?".

Lục Duệ cười cười gật đầu nói : “Cái tin tức này thật đúng là truyền nhanh, ngay cả tiểu tử ngươi cũng đã biết rồi. Không sai, tôi mấy ngày tới sẽ đi Ban Xây dựng nhậm chức.".

Phùng Chí sắc mặt biến đổi, muốn nói gì đó nhưng do dự mà không có mở miệng, chỉ là nhìn thoáng qua Lục Duệ rồi lại thở dài một hơi.

Lục Duệ mỉm cười, nhìn Phùng Chí nói : “Tiểu Phùng, ngươi là người mà từ khi tôi tới Hạ Gia Trấn vẫn đi theo tôi, cậu này, trng Trấn Lý bộ môn này cậu thấy thích để tôi an bài một chút.".

Nuốt nước bọt, 2 mắt Phùng Chí bỗng nhiên đỏ lên, có chút kích động nhìn Lục Duệ nói : “Trưởng trấn, tôi, tôi muốn theo ngài.".

Lục Duệ sửng sốt rồi lập tức rõ ý của Phùng Chí, toàn bộ Hạ Gia Trấn đều biết Phùng Chí là người của Lục Duệ, hiện tại Lục Duệ vừa đi, Phùng Chí khẳng định sẽ không sống khá giả được. Càng không chỉ nói tân Trưởng trấn là người của Tất Vân Đào nhất hệ, đối với Phùng Chí là người của tiền nhiệm Trưởng trấn tự nhiên là không có ưa rồi.

https://thuviensach.vn

Nếu rõ vì sao Phùng Chí tâm tình không tốt, Lục Duệ tự nhiên là muốn giải quyết, kỳ thực hắn thật sự là dự định mang theo mấy người đi. Dù sao Ban Xây dựng bên kia nhân sinh không quen, bản thân mang theo một người thân tín, chung quy vẫn sống khá giả hơn.

"Cậu hiện tại là khoa viên hả? Tiểu Phùng." Lục Duệ suy nghĩ một chút rồi hỏi.

Phùng Chí gật đầu, cuống quít nói : “Trưởng trấn, tôi chính là muốn theo ngài, làm gì cũng được.".

Lục Duệ cười nói : “Tiểu tử ngươi về điểm tâm tư này tôi còn không biết sao, như vậy đi, đi với tôi, bất quá theo tôi khả không nhất định tốt đâu, ngày khổ cực còn ở phía sau. Cậu chuẩn bị sẵn sàng chưa?".

Lục Duệ nói là lời nói thật, người sáng suốt đều có thể nhìn ra được hiện tại hắn bị điều đến Ban Xây dựng, nói rõ là phải đi đày rồi, không chừng bất cứ lúc nào cũng bị người đẩy đi làm người chịu tội thay, hơn nữa Ban Xây dựng nội tình phức tạp, Lục Duệ lúc này đi vào khẳng định sẽ không thuận lợi. Mà người của Lục Duệ tới chỉ sợ cũng sẽ rất khổ cực.

Phùng Chí nghe Lục Duệ vừa nói như thế thì nhất thời vui vẻ ra mặt nói : “Không có việc gì, không có việc gì, theo Trưởng trấn ngài làm việc là sung sướng rồi.".

Sở dĩ sẽ như vậy, nhất là bởi vì Phùng Chí tin tưởng vào Lục Duệ, dù sao Lục Duệ chỉ hơn mình vài tuổi, đồng dạng là xuất thân thảo dân, thế nhưng Lục trấn trưởng trước mặt cũng đã là đường đường lãnh đạo phòng ban rồi. Thậm chí ngay cả Huyện trưởng và Bí thư Huyện ủy đều phải kiêng kỵ hắn. Bản thân đi theo người như vậy, bao nhiêu thứ có thể học được. Hơn nữa tối trọng yếu một điểm là Phùng Chí cũng biết được thân phận của Lâm Thiên Nam, hắn có một lần trong lúc vô tình nghe được Lục Duệ và

https://thuviensach.vn

Lâm Thiên Nam hai người gọi điện thoại, trong đó có nhắc tới quan hệ của Lâm gia.

"Trái lại! Có một tòa núi lớn như thế sau lưng Lục trấn trưởng, chỉ cần hắn không phải tham ô nhận hối lộ, khẳng định một đường lên mây!" Phùng Chí đầu óc không ngu ngốc, hắn tự nhiên rõ ý nghĩa của Lâm gia thế lực đối với Lục Duệ, cho nên mới kiên định muốn đi theo Lục Duệ. Chỉ là hắn không biết là, quan hệ giữa Lục Duệ và Lâm gia cực hạn là quan hệ với anh em Lâm Thiên Nam và Lâm Nhược Lam mà thôi, chân chính hậu trường của Lục Duệ lại là Âu Văn Hải.

Lục Duệ nghe vậy gật đầu nói : “Tốt lắm, chỉ cần không có gì ngoại ý muốn, tôi sẽ dẫn cậu cùng đi Ban Xây dựng.".

Phùng Chí vẻ mặt vui vẻ gật đầu.

Lục Duệ đêm qua cũng đã lo lắng rồi, Mã Hướng Đông đi Công an Huyện, bản thân tại bên công an cũng coi như có một cái giúp đỡ, thế nhưng nếu như đi Ban Xây dựng thì thật đúng là nên mang theo một tâm phúc, tuyển đến tuyển đi cũng chỉ có Phùng Chí là tối thích hợp, không chỉ có là bởi vì người này có năng lực, hơn nữa hắn không có hậu trường gì, đối bản thân cũng rất trung tâm.

Rất nhiều khi, lãnh đạo lựa chọn thuộc hạ, năng lực thường thường không bằng sự trung thành, một bộ hạ nghe lời hơn xa một cán bộ có năng lực mà không có khả năng làm cho lãnh đạo thoả mãn.

Bất quá chuyện này còn phải chờ sau khi quyết định chính thức hạ đạt xuống đã, hơn nữa vấn đề này bản thân phải tìm Trình Nghi hảo hảo nói chuyện.

Sau khi trấn an Phùng Chí một chút, Lục Duệ đứng dậy đi tới phòng làm việc của Trình Nghi.

https://thuviensach.vn

Trình Nghi lúc này cũng rất khó chịu. Cô ta vừa nhận được tin tức từ trong Huyện, Lục Duệ mấy ngày tới sẽ bị điều đi, điều này làm cho Trình Nghi trong lòng rất không dễ chịu.

Kỳ thực đối với Lục Duệ này, Trình Nghi vẫn rất thưởng thức, người này có năng lực, có tinh thần phấn chấn, hơn nữa là một người chân chính đem dân chúng đặt ở trong lòng. Tuy tính cách có chút vội vàng xao động, quan hệ với lãnh đạo rất thành vấn đề thế nhưng cũng không phải là một người xấu. Thế nhưng mình bởi vì gia tộc có mệnh lệnh mà phải làm khó hắn. Hiện tại hắn lại bị điều đến Ban Xây dựng, người khác không biết nội tình thế nhưng Trình Nghi lại biết cái này tuyệt đối không phải là thăng chức.

"Lục trấn trưởng, lúc nào đi?" Trình Nghi cười hỏi.

Lục Duệ gật đầu, đối với Trình Nghi hắn tịnh không có gì oán hận, mấy tháng vừa qua, trên người Lục Duệ tính cách nguyên vốn có chút góc cạnh đang từ từ bị mài nhẵn đi. Hắn tự nhiên rõ Trình Nghi khẳng định cũng là bị người khu sử nên mới chèn ép bản thân, bằng không từ ban đầu cũng đã không biểu hiện ra thái độ bất tranh quyền. Hơn nữa bình tĩnh mà xem xét, Trình Nghi tuy chèn ép bản thân thế nhưng không quá phận, cũng không có làm cho Lục Duệ hoàn toàn mất đi quyền lực, trái lại trên 1 số vấn đề về nguyên tắc thì rất ủng hộ Lục Duệ.

Nghe Trình Nghi hỏi Lục Duệ cười nói : “Xem ra Bí thư tin tức cũng rất linh thông, tôi là đương sự trái lại là hậu tri hậu giác.".

Trình Nghi thản nhiên cười, trên khuôn mặt mỹ lệ nổi lên một tia đỏ bừng, vừa hắn nói xác thực là có chút nghĩa khác, tựa hồ như bản thân phán xét Lục Duệ phải ly khai vậy.

Thấy cô có chút không tiện, trong lòng Lục Duệ lại nổi lên một tia dị dạng. Khi tới Hạ Gia Trấn, ngoại trừ kết giao với Lâm Nhược Lam và Lam Hiểu Âu ra, hắn chỉ có giao tiếp với vị mỹ nhân Bí thư này mà thôi. Tuy do

https://thuviensach.vn

thân phận nên 2 người quyết định khẳng định không thể trở thành bằng hữu, thế nhưng Lục Duệ đối với cô vẫn không có một điểm ác cảm nào. Trong lúc nhất thời, bầu không khí dĩ nhiên có chút vi diệu, 2 người đều liếc mắt nhìn đối phương mà không lên tiếng.

"Trình Bí thư, sau này công việc ở trấn ngài cần phải quan tâm nhiều hơn." Lục Duệ suy nghĩ một chút rồi vẫn phá vỡ cục diện khó xử dẫn đầu mở miệng nói.

Trình Nghi hơi sửng sốt, lúc này mới nhớ tới đến việc Lục Duệ lập tức sẽ bị điều đi, cục diện Hạ Gia Trấn sợ rằng lại muốn xấu đi. Dù sao tân nhậm chức Trưởng trấn là người của Bí thư Huyện ủy Tất Vân Đào, tuy bọn họ ngại bối cảnh sau lưng bản thân mà né tranh đấu với mình thế nhưng đám Bạch Đông Minh thì hoàn toàn có thể liên hợp với đám Khúc Vi Dân để hạn chế quyền lực của bản thân, phải biết rằng mặc dù là Bí thư Đảng ủy nhưng nếu tại Hội nghị Thường ủy đại đa số Thường ủy đều phản đối thì cũng không thể khư khư cố chấp.

Cau đôi mi thanh túc, Trình Nghi tựa hồ đã tưởng tượng đến tình thế ngày sau tại Hội nghị Thường ủy, lúc này trong Đảng ủy Hạ Gia Trấn, trong mười ba Thường ủy viên bản thân chiếm 4 phiếu, đám Bạch Đông Minh cũng vậy, ngoại trừ nhân vật bên quân đội luôn luôn trung lập ra, mọi người còn lại đều là phe Lục Duệ bên kia, thế chân vạc tự nhiên chính là cái dạng này.

Nhưng hiện tại vấn đề là, Mã Hướng Đông và Lục Duệ sẽ bị điều đi, người mới tới Khúc Vi Dân là bên phe Tất Vân Đào. Tần Phong là người của Tưởng Vạn Lý, hai người kia tuy không phải là một phe phái nhưng cũng không là người một nhà, cái này đối với một Bí thư Đảng ủy như cô ta mà nói là có chút khó xử. Vạn nhất xuất hiện chuyện gì, Bí thư Đảng ủy dĩ nhiên không thể nắm được Hội nghị Thường ủy trong tay, đến lúc đó sợ rằng uy tín của mình tại Hạ Gia Trấn sẽ rất xấu.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ nhìn Trình Nghi một bộ mặt ủ mày chau, hai hàng lông mày trói chặt, 2 má đỏ bừng phảng phất như không có coi hắn là ngoại nhân để ở trong lòng. Điều này làm cho trong lòng Lục Duệ khẽ run lên, thân thể bỗng nhiên có một cổ xung động, tựa hồ nhịn không được muốn nếm thử tư vị hồng chín kia.

Bị cái cảm giác thình lình này làm cho hoảng sợ, Lục Duệ vội vã chỉnh lại thân thể, nỗ lực đem mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn bầu trời bên ngoài mà căn bản không dám lại hướng qua Trình Nghi bên kia nữa.

Qua hơn nửa ngày, Trình Nghi mới định thần lại, có chút không tiện nhìn Lục Duệ nói : “Không hay, Lục trấn trưởng, để cậu đợi lâu quá, vừa rồi bỗng nhiên nhớ tới một việc nên có chút vong hình.".

Lục Duệ khoát khoát tay, đồng dạng có chút khó xử nói : “Không sao, Bí thư phải lo lắng cho sự phát triển của toàn bộ trấn nên nhất định phải chú ý thân thể.".

Ngữ khí dừng lại một chút, Lục Duệ suy nghĩ một chút nói : “là như thế này, Trình Bí thư, chị xem tôi phải ly khai rồi, nguyên bản công tác xây dựng nông thôn mới của chúng ta đã tiến hành không sai biệt lắm, tôi mà vừa đi, sợ rằng công việc sẽ dừng lại. Đây chính là việc không được. Sở dĩ vậy tôi cân nhắc muốn để đồng chí Quốc Thành phụ trách chuyện này, tôi nói với anh ta, sau này có chuyện gì sẽ tìm chị, chị xem thế nào?".

Trình Nghi nhất thời thất thần, có chút nghi hoặc nhìn Lục Duệ, thế nhưng lập tức bình thường trở lại. Lục Duệ sắp ly khai, khẳng định sẽ cho người một nhà một đường lui, mà bản thân không thể nghi ngờ là nhân tuyển tốt nhất.

Liếc mắt nhìn Lục Duệ, khuôn mặt Trình Nghi nguyên bản u sầu nay nhất thời sáng sủa nói : “Tuy đi Ban Xây dựng rồi, thế nhưng tôi vẫn hoan nghênh Lục chủ nhiệm bình thường quay về chơi.".

https://thuviensach.vn

Quyết định từ Huyện vào ngày thứ tư mới hạ phát xuống. Trong quyết định này, ngoại trừ Lục Duệ nhận mệnh làm Chủ nhiệm Ban Xây dựng Huyện Thuận An kiêm Bí thư Đảng ủy Ban ra, còn có quyết định đối với đám Mã Hướng Đông và Khúc Vi Dân nữa. Từ đó, Lục Duệ chính thức trở thành Chủ nhiệm Ban Xây dựng Huyện Thuận An.

Cùng đi trao quyết định còn có tân nhiệm Hạ Gia Trấn Trưởng trấn Khúc Vi Dân và Phó Ban tổ chức Huyện ủy Hầu Thiên Long. Lục Duệ và đối phương giản đơn làm một chút giao tiếp rồi đưa Hầu Thiên Long đi tới thị trấn. Lục Duệ sắp ly khai nên đám Trình Nghi và Hạ Quốc Thành muốn tổ chức một buổi tiệc vui vẻ đưa tiễn nhưng lại bị Lục Duệ cự tuyệt, hắn lúc trước đi tới Hạ Gia Trấn là một người lặng lẽ đến, khi ly khai cũng muốn lặng lẽ mà đi thôi.

Thế nhưng Lục Duệ tuyệt đối không nghĩ tới, khi xe Huyện ủy đi tới cửa trấn thì lại bị người ngăn cản lại!

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Phải Biết Vị Trí Của Mình

Hầu Thiên Long là người của Tề Thắng Kiệt, tự nhiên cũng có khả năng chính là người phe Tất Vân Đào. Lục Duệ năm lần bảy lượt chống đối Tất Vân Đào nên tự nhiên Lục Duệ tại trong mắt hắn là loại cán bộ không hề có tiền đồ. Kỳ thực hiện tại trong thị trấn đều cho là, công tác xây dựng nông thôn, củ khoai lang phỏng tay này sở dĩ do Lục Duệ nhận lấy hoàn toàn là do các lãnh đạo chuẩn bị một người chịu tội thay mà thôi.

Công việc thành công là do các lãnh đạo có quyết sách, chỉ đạo đúng đắn. Nếu như xuất hiện sai lầm, người người oán trách, đến lúc đó đem Lục Duệ này đẩy đi là vạn sự đại cát.

Hầu Thiên Long ngày hôm nay đi chủ yếu là vì đưa Khúc Vi Dân đi nhậm chức, tiện đường tiếp đón Lục Duệ tới Ban Xây dựng. Đối với việc Hạ Gia Trấn không có tổ chức tiệc đưa tiễn, hắn cũng không có lưu ý, dù sao Lục Duệ không phải là người một nhà, có chuyện gì cũng cũng không liên quan tới bản thân.

Hai người ở trên xe không ai nói lời nào, ngoại trừ ban đầu vài câu khách khí ra, còn lại chính là từng đợt trầm mặc. Ngay khi xe chạy đến cửa Hạ Gia Trấn trấn khẩu thì một màn khiến Hầu Thiên Long ngoài ý muốn xảy ra.

Ngay trên đường lớn, mấy trăm người dân chẳng phân biệt được nam nữ già trẻ đứng trên đường lớn chật như nêm cối.

"Cái này, đây là có chuyện gì?" Hầu Thiên Long trong lòng hoảng hốt, nghiêng người hỏi Lục Duệ.

https://thuviensach.vn

Dù sao Lục Duệ tuy nay đã không phải là Hạ Gia Trấn Trưởng trấn nữa thế nhưng hắn ở chỗ này công tác một năm, khẳng định là có lý giải.

Lục Duệ cũng sửng sốt, hắn càng chẳng biết nguyên cớ, gần đây cũng không có ai báo cáo vấn đề gì. Nhìn thoáng qua Hầu Thiên Long có chút bất mãn, Lục Duệ trầm giọng nói : “Hầu Trưởng Ban yên tâm, không phải là nháo loạn đâu.".

Hầu Thiên Long hừ lạnh một tiếng rồi đẩy cửa xe và Lục Duệ đi xuống.

Khi đi tới trên mặt đám người kia, Lục Duệ thoáng cái ngây ngẩn cả người, dẫn đầu rõ ràng là thôn trưởng Trần gia trang Trần Minh Đức.

"Lão thôn trưởng, ngài đây là muốn làm gì?" Lục Duệ cau mày mở miệng nói.

Trần Minh Đức không nói gì mà là xoay người hướng về phía sau vẫy tay 1 cái. Một hài tử tuổi tác đại khái mười sáu bảy tuổi đi ra, trên người mặc đồng phục học sinh Huyện.

"Lục thúc thúc." Hài tử đi tới trước mặt Lục Duệ, cung kính nói.

Lục Duệ sửng sốt xoa đầu hài tử này hòa ái hỏi nói : “Cẩu oa, cháu sao về sớm thế? Ngày hôm nay trường học nghỉ hả?".

Hài tử này chính là hài tử lúc trước Lục Duệ bỏ tiền đưa hắn vào trường học, là cẩu oa kia, đại danh của hắn là Trần Triêu Huy, ngày hôm nay cố ý từ trường học gấp gáp trở về chính là vì để tiễn đưa đại ân nhân.

Trần Triêu Huy nhìn Lục Duệ, trong mắt nước mắt thoáng cái chảy ra.

"Thúc, cháu …, đại ân đại đức của chú, cẩu oa đời này đều nhớ kỹ. Mọi người trong thôn cũng đều nhớ kỹ. Biết ngài là một thanh quan, đến nhà ai trong thôn ăn uống đều trả tiền, sở dĩ ngày hôm nay cháu tới đây là đại biểu

https://thuviensach.vn

cho toàn bộ thôn mời ngài chén nước. Mặc kệ ngài sau này đến chỗ nào, Trần gia trang nhất định muốn người khỏe mạnh.".

Nó lấy chén nước từ trong tay Trần Minh Đức đưa tới trước mặt Lục Duệ.

Một bên Trần Minh Đức nói : “Nhớ mãi, ngài đến trấn này một năm rồi, già trẻ đều nhớ kỹ, Cẩu oa cũng nhớ kỹ lời ngài nói, nhất định sẽ đọc sách. Mặc kệ ngài đến địa phương nào, sau này nếu như không hài lòng hãy trở về Trần gia trang. Hiện tại chúng ta có tiền, ngài mang theo chúng tôi không ngại gì cả.".

Lục Duệ con mắt đã ươn ướt, hắn không nghĩ tới bản thân bất quá là người Trần gia trang làm một chút sự tình, một điểm bất luận 1 cán bộ có lương tâm, có trách nhiệm đều nên đi làm mà ở đây dân chúng lại đem bản thân đặt ở trong lòng như vậy. Bưng chén nước mà Lục Duệ lần đầu tiên giác được thời gian bản thân sống ở đây và tất cả những gì hắn làm tới nay đều đáng giá. Bất bởi vì khi bản thân ly khai nơi này đã có một chén nước bao hàm thâm tình.

"Lục trấn trưởng, ngài uống đi!".

“Dạ.".

Các hương thân ở đây là người miền núi thuần phác, bọn họ có tư duy đơn giản, Lục Duệ là người tốt, là quan tốt. Như vậy khi hắn đi, bọn họ theo lý thường phải làm cái gì đó.

Lục Duệ tâm tình cũng có chút kích động, không nói thêm gì mà bưng chén nước kia uống một hơi cạn sạch, sau đó quay về phía các hương thân cúi đầu thật sâu, thật lâu không nói gì.

...

https://thuviensach.vn

...

Một lần nữa trở lại trên xe Lục Duệ vẫn không nói gì, bên cạnh hắn Hầu Thiên Long cũng không nói gì, thế nhưng thần sắc lại nhu hòa đi rất nhiều. Hắn cũng công tác tại cơ sở lâu năm, từng bước đi tới vị trí hôm nay. Tuy hắn và Lục Duệ không phải một phe phái thế nhưng tràng diện ngày hôm nay vẫn khiến hắn rất rung động, dù sao người có thể khiến quần chúng tự phát tổ chức đưa tiễn tối thiểu sẽ không là một người xấu. Càng làm cho hắn cảm khái là, một thanh niên rất có tiền đồ như thế lại sắp trở thành vật hi sinh cho đấu tranh phe phái.

Bất luận quan viên nào khi vừa tiến vào quan trường đều không nguyện ý cùng người khác đấu tranh, cho dù là một tham quan cũng vậy. Hắn tại lúc ban đầu cũng là ôm lòng nhiệt huyết. Chỉ bất quá sau này bởi vì hoàn cảnh biến hóa, hơn nữa tự thân đối với sự hủ hóa năng lực chống đỡ không đủ mạnh nên mới từ từ biến thành tham quan.

Hầu Thiên Long tuy điều không phải tham quan, thế nhưng cũng là một lão quan lọc lõi, đã sớm nhìn quen mưa gió. Tại Ban tổ chức cũng làm tám năm phó Ban rồi thế nhưng ngày hôm nay sau khi thấy tất cả thì vẫn khiến hắn trong lòng rất rung động. Hắn thậm chí đang suy nghĩ, nếu có một ngày bản thân ly khai Huyện Thuận An, sẽ có người tiễn bản thân hay không?

Giả như bản thân trở lại làm Bí thư Đảng ủy một hương, sẽ có người nhớ tới bản thân không?

Hắn không dám xác định, thế nhưng hắn có thể xác định là, vô luận lúc nào, chỉ cần Lục Duệ trở lại Hạ Gia Trấn, trở lại cái mảnh thổ địa này, tất cả người trên mảnh thổ địa này đều coi hắn là thượng tân. Mặc dù là Lục Duệ sẽ không trở về thế nhưng những gì hắn làm cho nơi này sẽ vĩnh viễn được người ở đây ghi khắc.

https://thuviensach.vn

“Làm quan, chỉ cần có thể vì quần chúng làm 1 chuyện tốt để cho bọn họ có thể ghi khắc cậu cả đời, vậy là đủ vui rồi." Đây là một câu nói mà Hầu Thiên Long năm đó tại Trường Đảng Tỉnh ủy nghe được một lão giáo diễn thuyết, hắn vẫn không rõ ý tứ ra sao thế nhưng ngày hôm nay đã hiểu rồi.

"Tiểu Lục, về Ban Xây dựng công việc đã chuẩn bị gì chưa?" Hầu Thiên Long do dự một chút rồi bỗng nhiên mở miệng hỏi nói.

Lục Duệ sửng sốt, nghĩ không ra Hầu Thiên Long cư nhiên lại chủ động nói chuyện với bản thân. Lúc này Lục Duệ còn chìm đắm trong thương cảm, bất quá hắn phản ứng cũng là rất nhanh mà cười cười nói : “Hầu Trưởng Ban nói đùa rồi, tôi là chính tông ngoại hán, có thể chuẩn bị cái gì đây. Đi một bước tính một bước đi. Hơn nữa, lãnh đạo Huyện ủy phái tôi đi phụ trách công tác xây dựng nông thôn mới, tôi chủ yếu vẫn chuẩn bị đem tâm lực đặt ở trên cái này.".

Hắn tự nhiên biết vị Hầu Trưởng Ban này là người của ai nên nói năng cũng là rất dè dặt, rất sợ một cái không cẩn thận liền khiến đối phương bắt được lỗi trong lời nói.

Hầu Thiên Long lắc đầu, nhìn Lục Duệ cẩn thận mà nở nụ cười khổ nói : “Đồng chí Vi Dân tại Ban Xây dựng làm ăn không tệ, nghe nói rất nhiều đồng chí đều rất tán thưởng năng lực và nghiệp vụ của hắn.".

Xong, Hầu Thiên Long thẳng thắn nhắm mắt lại chợp mắt.

Lục Duệ cũng sửng sốt, hắn chẳng thể nghĩ tới vị Hầu phó Ban này dĩ nhiên lại sẽ chỉ điểm cho bản thân, hắn cũng không nghĩ tới, bản thân bất quá là 1 cán bộ cấp phòng ban, tại trước mặt Hầu Thiên Long bất quá là một mao đầu tiểu tử, hắn dựa vào cái mà đưa cho bản thân cành ô-liu? Lẽ nào có âm mưu?

Hắn căn bản là không nghĩ tới, là bởi vì hành động của dân Trần gia trang đã khiến cho trong lòng Hầu Thiên Long, 1 tia nhiệt huyết tắt đã lâu

https://thuviensach.vn

nay lại thoáng lóe lên một chút, chính là vì ngọn lửa này đã thúc đẩy hắn hướng về Lục Duệ đưa ra một tia viện thủ, nhắc nhở Lục Duệ một chút. Ban Xây dựng hiện tại bị Khúc Vi Dân kinh doanh như vách sắt vậy, Lục Duệ hắn tân quan nhậm chức sợ rằng sẽ không tốt đâu.

Quả nhiên, khi Lục Duệ đi theo Hầu Thiên Long tới Ban Xây dựng thì cảnh tượng trước mặt khiến hắn thực lấy làm kinh hãi.

Tại dưới Trụ sở Ban Xây dựng có một đám người đang chờ đợi Lục Duệ đến. Dẫn đầu tổng cộng có bốn người, xem ra nên là lãnh đạo Ban Xây dựng rồi.

"Lục chủ nhiệm, hoan nghênh, hoan nghênh!".

Lục Duệ mới vừa xuống xe thì một người trung niên nam nhân mang kính mắt gọng vàng đã đi đầu nắm tay Lục Duệ nhiệt tình nói.

Sau đó người này lại nhìn Hầu Thiên Long cười nói : “Cảm tạ Hầu Trưởng Ban đã đem Lục chủ nhiệm qua đây.".

Lục Duệ nhướng mày, người này bắt đầu bằng thái độ như thế thực khiến hắn có chút khó chịu. Lão tử là tới Ban Xây dựng nhậm chức người đứng đầu, ngươi sao nói cái gì hoan nghênh, hoan nghênh, làm cái gì! Nói là nhiệt tình háo khách, nói trắng ra là đang định tiếm vị trí của mình đây mà.

Hầu Thiên Long cười cười nhìn trung niên nhân kia gật đầu, lúc này mới cười nói với Lục Duệ: “Vị này chính là Phó Bí thư Đảng ủy, phó chủ nhiệm Ban Xây dựng Quý Xuân Chính, cũng là lão đồng chí Huyện Thuận An chúng ta.".

Lục Duệ ha ha cười, nắm tay Quý Xuân Chính nói : “Tôi là người ngoại nghề, sau này còn muốn Quý phó chủ nhiệm giúp đỡ tôi nhiều hơn.".

https://thuviensach.vn

Quý Xuân Chính nghe Lục Duệ vừa nói như thế thì cười khan vài tiếng nói : “Lục chủ nhiệm khách khí rồi, chúng ta học tập nhau, cùng tiến bộ, cùng tiến bộ." nói xong câu đó, Quý Xuân Chính chỉ chỉ vào vài người phía sau và nhất nhất giới thiệu cho Lục Duệ.

Phía sau hắn có ba người đều là thành viên ban lãnh đạo Ban Xây dựng, trong đó một người là Bí thư Ủy ban kỷ luật, hai người còn lại là Phó Chủ nhiệm Ban Xây dựng.

Sau khi quen thuộc rồi, không đợi Quý Xuân Chính mở miệng, Lục Duệ nhìn Hầu Thiên Long cười nói : “Hầu Trưởng Ban, nếu đã tới Ban Xây dựng chúng ta rồi thì cũng đừng khách khí nữa, mời vào bên trong đi.".

Hầu Thiên Long sửng sốt, lập tức như có chút suy nghĩ nhìn thoáng qua Lục Duệ, trong lòng thầm gật đầu, cái đại biến chuyển này thật đúng là nhanh.

Vừa rồi Quý Xuân Chính chơi trò như vậy, tại trên mặt đông đảo cán bộ coi Lục Duệ cho là ngoại nhân, nay Lục Duệ lập tức trả đòn. Hắn là người đứng đầu danh chính ngôn thuận, nay chủ động mời thượng cấp lãnh đạo đi vào đơn vị là chuyện rất bình thường, điều này làm cho người vừa rồi vẫn tự cho mình là chủ nhân là Quý Xuân Chính rất không có mặt mũi.

Liếc mắt nhìn Lục Duệ tươi cười đầy mặt, Hầu Thiên Long trong lòng thầm nghĩ nói : “Thật là 1 thanh niên lợi hại!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Ra Oai Phủ Đầu

Bất quá hắn đã hôm nay tới đây tự nhiên chính là vì đem Lục Duệ giới thiệu cho Ban Xây dựng nên liền cười nói : “Đi thôi, chúng tôi đi vào."

Lục Duệ đi ở phía trước, thân thể có chút hơi nghiêng hướng phía Hầu Thiên Long cười nói : “Hầu trưởng Ban, mời ngài đi trước, dù sao hôm nay ngài là khách nhân."

Hầu Thiên Long ha ha cười một tiếng rồi lôi kéo tay Lục Duệ nói : “Lục chủ nhiệm, cậu hôm nay mới là nhân vật chủ yếu, tôi sao có thể chiếm mất quang huy của cậu, đi thôi, chúng tôi cùng tiến vào đi."

Hai người dựa theo cấp bậc thì cùng là cấp Trưởng Phòng Ban ở Huyện, hơn nữa Lục Duệ và làm Chủ nhiệm Ban xây dựng chuyên về xây dựng nông thôn mới nên Huyện ủy còn để cho hắn hưởng thụ đãi ngộ cấp phó ban nên theo lý thuyết Lục Duệ không cần khách khí đối với Hầu Thiên Long như vậy, bất quá hôm nay Hầu Thiên Long đại biểu không phải cho cá nhân hắn mà là cho Huyện ủy và Uy ban huyện nên Lục Duệ tự nhiên là muốn đem cấp bậc lễ nghĩa làm đủ.

Hai người sóng vai phía vào bên trong, sau lưng tự nhiên là một đám lãnh đạo Ban.

Từ lúc trước khi Lục Duệ đến nhậm chức, mọi người đã nghe nói và cũng biết vị tân chủ nhiệm tuổi trẻ nhưng tuyệt đối cũng không nghĩ tới lại trẻ như vậy. Quý Xuân Chính nhìn theo Lục Duệ cùng Hầu Thiên Long sóng vai mà đi mà trong nội tâm giận dữ.

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, trước khi Lục Duệ về nhận mệnh và thông tri hạ đạt xuống, Quý Xuân Chính đã hiểu rõ được một ít tình huống về Lục Duệ này.

Quý Xuân Chính tại Ban xây dựng này năm năm làm phụ tá cho Khúc Vi Dân nên hai người quan hệ rất không tồi, lúc này đây Khúc Vi Dân cùng Lục Duệ hai người đổi chức vụ, trước khi đi, Khúc Vi Dân gọi Quý Xuân Chính tới nhà rồi sử dụng lời nói thấm thía nói : “Lão Quý ah, sau khi tôi đi rồi, tất cả việc ở Ban xây dựng phải nhờ vào cậu rồi."

Khẽ chau mày, Quý Xuân Chính đi theo Khúc Vi Dân nhiều năm rồi nên rất am hiểu làm quan chi đạo, hắn một bên gật đầu đáp ứng mà một bên cung kính hỏi nói : “Chủ nhiệm, Lục Duệ người này thế nào?"

"Lục Duệ" trong miệng lẩm bẩm cái tên này, Khúc Vi Dân sắc mặt rất là thận trọng trầm giọng nói : “Người này không đơn giản, tới Hạ gia trấn không đến một năm mà đã làm ra không ít đại sự, đem Thị trấn số 1 Huyện đếm ngược từ dưới lên biến thành nơi nổi tiếng giàu. Nếu như không phải là vì đắc tội quá nhiều người thì cũng sẽ không rơi đến tình trạng này."

Quý Xuân Chính sững sờ, có chút không rõ nhìn lão thượng cấp, dù sao Lục Duệ biểu hiện ra là cùng Khúc Vi Dân đổi chỗ, như cũ vẫn là thực chức chính khoa, hơn nữa còn là người đứng đầu, cộng thêm Ban xây dựng không ít màu mỡ, lúc này đây có thể nói là Lục Duệ coi như buôn bán có lời. Nhưng sao Khúc Vi Dân lại nói Lục Duệ là hổ lạc đồng bằng đây?

Khúc Vi Dân hắc hắc cười lạnh một tiếng giải thích nói : “Cậu chỉ biết một mà không biết hai, lúc này đây Huyện ủy đang triển khai công tác xây dựng nông thôn mới, nói trắng ra là chính là xây dựng công trình mặt mũi cho những người lãnh đạo, không nói trước phía hương trấn có nhiều tiền như vậy hay không, chỉ mong là những chuyện này làm Lục Duệ cong mông đi làm một hồi. Vấn đề này làm tốt rồi, tự nhiên là do lãnh đạo đi lĩnh công, nếu làm không tốt, họ Lục hắn chịu trách nhiệm đi."

https://thuviensach.vn

Trong mắt hàn quang lóe lên, Khúc Vi Dân lại nói tiếp: “Hơn nữa phía trên có đại nhân vật muốn ướp lạnh họ Lục này, bằng không thì cậu cho rằng Tất Thư ký cùng Tưởng chủ tịch Huyện tôi ăn no rỗi việc, không có việc gì đem gánh trách nhiệm đẩy cho tiểu tử này sao. Dù sao Lục Duệ này cùng lão bí thư Hạ gia trấn Hạ Tụ Bảo và Phó chủ tịch huyện có quan hệ không tầm thường. Nghe nói trên thành phố còn có mấy Thường ủy cũng ủng hộ hắn, chỉ có điều lúc này đây nhân vật muốn động hắn lại là vị đại nhân vật, thành phố chịu không được mới phải đồng ý."

Quý Xuân Chính đối với lời của Khúc Vi Dân không có hoài nghi chút nào, dù sao Khúc Vi Dân không chỉ là tâm phúc cr Tất Vân Đào, hơn nữa còn là anh em đồng hao của Phó Bí thư Huyện ủy Tề Thắng Kiệt, phỏng chừng những chuyện này hắn nghe được từ chỗ Tề Thắng Kiệt. Mặc dù đối những chuyện về Lục Duệ rất là kinh ngạc, nhưng Quý Xuân Chính vẫn hỏi nói : “Chủ nhiệm, họ Lục đến rồi, chúng tôi phải đối phó hắn như thế nào ? Dù sao ngài đi rồi hắn là người đứng đầu."

Khúc Vi Dân cười lạnh một tiếng rồi ghé vào tôii Quý Xuân Chính dặn dò một hồi nên hôm nay mới có một màn tại cửa lớn Ban xây dựng này.

Bất quá hiện tại Quý Xuân Chính lại tuyệt không dám khinh thường Lục Duệ, bởi vì hắn theo vừa rồi nghe Lục Duệ nói chuyện với Hầu Thiên Long, rõ ràng cảm giác được Hầu Thiên Long khá khách khí. Khi hai người khiêm nhượng, Quý Xuân Chính rõ ràng có thể phát giác được Hầu Thiên Long là thật tâm muốn kết giao với Lục Duệ. Cái này lại làm cho hắn ẩn ẩn đối hoài nghi với lời của Khúc Vi Dân.

Hắn bên này dẫn đoàn đi đến phòng họp lớn nhất của Ban.

Không thể không nói, Ban xây dựng quả nhiên là tài đại khí thô, trong phòng trang hoàng cực kỳ tinh sảo, khi đám Lục Duệ tiến vào thì trong phòng họp đã ngồi đầy cán bộ cấp dưới của Ban xây dựng.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ đại khái nhìn thoáng qua, những người này xem ra sau này là cấp dưới của mình rồi, xem bộ dáng của bọn hắn thì đều là cán bộ tầng giữa và cộng thêm một ít cán bộ văn phòng. Trong lúc vô tình, Lục Duệ ngoài ý muốn nhìn thấy người từng quen là của mình là Thanh Hải, lúc này thấy hắn vẻ mặt kỳ vọng đang nhìn mình bên này, Lục Duệ mỉm cười nhẹ gật đầu với hắn rồi cùng Hầu Thiên Long ngồi xuống.

Tuy đây không phải là lần đầu tiên đối mặt với nhiều người như vậy nhưng là lần đầu tiên Lục Duệ dùng người thân phận đứng đầu dự họp. Nhìn dưới đài đông nghịt đầu người, trong lòng Lục Duệ bỗng nhiên dâng lên một cổ cảm giác tự hào, một ngày kia chính mình sẽ chủ trì đại hội so hiện tại còn nhiều người hơn nữa.

Sau khi ho khan một tiếng, Quý Xuân Chính nắm microphone nói : “Sau đây chúng tôi mời Phó Ban tổ chức Huyện ủy, đồng chí Hầu Thiên Long lên tuyên bố Quyết định của Huyện ủy và Uy ban huyện."

Hầu Thiên Long cũng không khách khí mà cầm lấy tài liệu đặt ở trên mặt bàn mà tuyên bố nói : “Trải qua xem xét, Huyện ủy Huyện Thuận An và Uy ban ND huyện đã quyết định bổ nhiệm đồng chí Lục Duệ làm Chủ nhiệm Ban xây dựng Huyện Thuận An kiêm Bí thư Đảng ủy Ban, phụ trách công tác xây dựng nông thôn mới Huyện Thuận An. Đồng chí Lục Duệ là một cán bộ cực kỳ xuất sắc, có kinh nghiệm công tác ở cơ sở rất phong phú..."

Một phen nói chuyện xuống, ý chính chính là xác định Lục Duệ là người đứng đầu Ban xây dựng mới.

Hầu Thiên Long tuyên bố xong thì Quý Xuân Chính cầm lấy microphone cáo giọng nói : “Phía dưới, chúng tôi hoan nghênh Tiểu Lục chủ nhiệm và mời đồng chí phát biểu."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ nhìn hắn một cái, trên mặt bất động thanh sắc, trong nội tâm lại đem vị Quý phó chủ nhiệm này đưa vào sổ đen, hắn không phải đầu đất, người này năm lần bảy lượt châm chích chính mình, nhất định là người của Khúc Vi Dân rồi. Vừa rồi hắn nói cái gì Tiểu Lục chủ nhiệm, mặc kệ mình niên kỷ bao nhiêu, chỉ cần đã tuyên bố bổ nhiệm nhân sự rồi, Lục Duệ tôi chính là danh chính ngôn thuận người đứng đầu Ban xây dựng. Quý Xuân Chính ông bất quá là phó chủ nhiệm mà thôi, dựa vào cái gì mà cậy già lên mặt gọi mình như vậy ?

Trong lòng của hắn đối với người này đã sinh ra cảm giác bất mãn, về sau trong công tác mình nhất định phải cho đối phương biết mặt. Bất quá hiện tại chuyện trọng yếu nhất là phải cho đám cán bộ Ban xây dựng này có ấn tượng sâu sắc với mình.

Lục Duệ nghĩ nghĩ, nhìn chung quanh một vòng rồi mỉm cười, mở miệng nói: “Tin tưởng là rất nhiều người đều đang kỳ quái, hôm nay tôi đây là tân quan nhận nhiệm, chuẩn bị thiêu đốt lên dạng hỏa gì đây. Con người của tôi thời gian tham gia công tác không phải rất dài, mới được hơn một năm thôi, thậm chí có rất nhiều người đang ngồi đây thời gian công tác còn nhiều hơn cả tuổi của tôi. Nói thật khi nhận được quyết định cả Huyện ủy, tôi thật là có chút do dự, do dự vì cái gì?

Tôi do dự liệu mình có thể làm tốt được vị trí Chủ nhiệm Ban xây dựng này không, trong huyện tình huống mọi người đều biết, khó khăn không ít, công tác cũng khó làm. Tôi nghe nói rất nhiều đồng chí khi chấp pháp thậm chí còn bị bạo lực kháng pháp. Hôm nay tôi ở chỗ này tuyên bố, chỉ cần các anh chị văn minh chấp pháp, hợp lý chấp pháp, xảy ra chuyện gì tôi đây sẽ xuất đầu "

Ai cũng không nghĩ tới, Lục Duệ lần đầu tiên nói chuyện dĩ nhiên là mở đầu như vậy, bởi vì hắn hiểu rõ một chuyện. Tại Thuận An công tác quản lý đô thị trực thuộc Ban xây dựng, nói cách khác công tác quản lý thành trấn cũng là do Ban xây dựng phụ trách, nhưng vì trong huyện quan hệ quá

https://thuviensach.vn

nhiều, nhiều khi, Ban xây dựng kiểm tra cũng là qua loa, nếu thật sự xảy ra chuyện gì, Ban xây dựng chẳng những quản không được đối phương, thậm chí còn phải chịu trách nhiệm đi chùi đít cho người ta.

Lục Duệ hiểu rõ, mấy năm trước trong huyện có khu nhà bị giải phóng để xây dựng khu thương mại nhưng lại có mấy tên to gan lớn mật lừa gạt đáp ứng cư dân là sẽ cho họ quay trở lại nhưng phải giả năm vạn tệ. Cái này làm cho những người phải dọn đi kia vô pháp tiếp nhận. Tình huống được phản ánh đến Ban xây dựng, cán bộ chấp pháp Ban xây dựng phải đi chỉnh đốn và thông tri lại nhưng kết quả là bị người đả thương. Chuyện này tại Huyện Thuận An nhất thời thành trò cười.

Hôm nay Lục Duệ nói ra lời nói này ý tứ chính là nói cho tất cả mọi người, trước kia Khúc Vi Dân bởi vì đủ loại quan hệ, thà rằng mình chịu thiệt chứ cũng không dám đắc tội với những thương gia kia, nhưng chuyện này ở chỗ tôi không thể thực hiện được

Kỳ thật Lục Duệ đây cũng là không có biện pháp, hắn mới đến, nếu như không thể nhanh chóng dựng nên uy tín..., vậy thì rất có thể bị mất quyền lực. Rơi vào đường cùng, hắn chỉ có thể lựa chọn đem những khu thương mại kia ra khai đao, chính mình đã đắc tội không ít người, cũng không quan tâm nếu đắc tội thêm mấy người nữa.

Sau khi hội nghị chấm dứt, Hầu Thiên Long cáo từ rời đi, Lục Duệ suất lĩnh lấy ban lãnh đạo Ban xây dựng tiễn hắn tới cửa, nắm tay Hầu Thiên Long tay, Lục Duệ cười nói : “Hầu trưởng Ban, tôi muốn mời ngài ở lại ăn bữa cơm rau dưa, chúng ta hảo hảo họp gặp."

Hầu Thiên Long khoát khoát tay, cười nói : “Tôi còn có việc, ngày khác chúng ta tụ họp đi, như thế nào?"

Lục Duệ ha ha cười một tiếng nói : “hôm nay ngài sợ bị Ban xây dựng chúng tô hạ gục hả?"

https://thuviensach.vn

Vỗ vỗ bả vai Lục Duệ, Hầu Thiên Long cười nói : “Còn nhiều thời gian mà, còn nhiều thời gian mà." nói xong, lúc này mới ngồi lên xe con rời đi.

Nhìn Hầu Thiên Long rời đi xong, Lục Duệ lúc này mới xoay người cười nhìn người Ban Xây dựng nói : “Hầu trưởng Ban đi rồi, còn lại toàn là người một nhà cả, tối hôm nay tôi mời khách, các đồng chí đến nhé, địa phương là tại Thiên Hi khách sạn, thế nào?"

Những người khác tự nhiên là coi hắn là người đứng đầu nên như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, nhưng đám Quý Xuân Chính thì trên mặt tuy bất động thanh sắc mà trong lòng thì vừa động, tân chủ nhiệm này muốn làm gì đây?

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Họa Tinh

Có câu cửa miệng là rượu phẩm kiến nhân phẩm. Văn hóa rượu của Hoa Hạ có thể nói là bắt nguồn từ xa xưa, dòng chảy dài, bất luận là hôn tang giá thú hoặc là sinh ý tụ hội, không uống mấy chén là chỉ sợ cũng không chú trọng lễ nghi. Đặc biệt các nơi lãnh đạo nhậm chức, ban lãnh đạo muốn làm quen, mặc kệ quan hệ thế nào thì bửa tiệc tiếp phong yến này là không né được.

Lục Duệ ngày hôm nay và một đám lãnh đạo Ban Xây dựng đi tới Thiên Hi Tửu Điếm lớn nhất Huyện Thuận An. Nói ra Thiên Hi Tửu Điếm này cũng là Thuận An nhất đại đặc biệt, lão bản tên là Cốc Thắng Đào, khi tuổi còn trẻ cũng là có 1 thời lăn lộn nổi danh, sau không biết vì sao, sau vài tràng "Nghiêm đả" tiểu tử này phúc chí linh tâm chạy tới phía nam, sau vài chục năm tích cóp được không ít tư bản, năm kia về tới Huyện Thuận An mở tửu điếm. Sinh ý dị thường hot, hơn nữa với danh tiếng từ trước nên trong lúc nhất thời thật là có vài phần thanh thế.

Ngày hôm nay Ban Xây dựng liên hoan thì địa điểm được chọn tại Thiên Hi Tửu Điếm. Tuy người Ban Xây dựng ở bên ngoài không mạnh thế nhưng không có nghĩa là bọn họ không có tiền, hàng năm các loại quản lý phí cũng đủ cho cán bộ Ban Xây dựng sinh hoạt sung túc, Lục Duệ thậm chí còn nghe nói, ngay cả người trong Huyện có đôi khi cũng muốn đến Ban Xây dựng kiếm tiền. Lục Duệ nghĩ tới đây mà nhịn không được lắc đầu, cái Ban Xây dựng này thật đúng là kỳ quái, đều nói có tiền là đại gia, bọn họ tiền không ít nhưng có vẻ đều như con cháu vậy.

https://thuviensach.vn

Trong Thiên Hi Tửu Điếm, Lục Duệ ngồi ghế thủ vị, bên người là Quý Xuân Chính sắc mặt trầm trầm, có hai người nữa là Phó chủ nhiệm Trần Ba Đào và Lô Văn Vũ, Bí thư Ủy ban kỷ luật Chu Chí ngồi ở cạnh Quý Xuân Chính, ngoài ra còn có mấy người lãnh đạo phòng ban, tổng cộng mười người ngồi vây quanh 1 cái bàn lớn, bên cạnh còn có hai bàn khác ngồi đầy các trung tầng cán bộ.

Lục Duệ bưng chén rượu đứng lên, cất cao giọng nói : “Ngày hôm nay là ngày đầu tôi đến Ban Xây dựng, sau này chúng ta là người một nhà, tôi tuổi tác so với chư vị muốn nhỏ hơn, bất luận chức vụ mà nói, tôi sợ rằng phải gọi rất nhiều người ở đây một tiếng lão đại ca. Sau này trên phương diện công việc xin mọi người giúp đỡ nhiều hơn, dưới sự lãnh đạo của Huyện ủy và UBND Huyện, đem Huyện Thuận An xây dựng ngày càng thêm tốt đẹp. Cụng ly!".

Người đứng đầu nâng chén, tự nhiên không ai dám ngồi, mọi người phần phật đứng lên bồi Lục Duệ uống một hơi cạn sạch.

Buông chén rượu, Lục Duệ nhìn thoáng qua mọi người cười cười nói : “Ngày hôm nay mọi người tùy ý, tôi mời khách, mọi người không được tính tiền cho tôi!".

Mọi người ầm ầm cười to rồi bắt đầu đánh chén.

Lục Duệ ngồi xuống, một bên Quý Xuân Chính thấp giọng nói : “Tiểu Lục chủ nhiệm, bửa tiệc này là tiếp phong yến, sao có thể để cho cậu trả tiền chứ?".

Liếc mắt nhìn hắn, Lục Duệ đối với cách xưng hô của người này thủy chung rất bất mãn, tiểu Lục chủ nhiệm là cách một phó chủ nhiệm nên gọi sao? Bất quá hắn vẫn cười cười, xua tay nói : “Quý phó chủ nhiệm không cần khách khí, nhà tôi điều kiện cũng không tệ lắm, một bữa ăn vẫn mời được.".

https://thuviensach.vn

Lời này khá trắng trợn, giống như tại cơ quan, chức danh phó rất ít khi được gọi ra, tất cả mọi người đều biết người đứng đầu chỉ có một thế nhưng khi xưng hô Phó Bí thư, Phó Thị trưởng thì vẫn sẽ gọi là mỗ mỗ Bí thư, mỗ mỗ Thị trưởng. Trừ phi là lãnh đạo đối với ngươi bất mãn thì mới đem chức vụ của đối phương gọi rõ ra. Lục Duệ làm trò trước mặt nhiều người như vậy gọi Quý Xuân Chính là Quý phó chủ nhiệm là nói rõ là nói cho hắn, ông bất quá là 1 Phó chủ nhiệm, tôi là Chủ nhiệm, yêu cầu của tôi nên nghe theo, không được làm ra cái gì tự thiêu thân.

Quý Xuân Chính sắc mặt trong nháy mắt trở nên đỏ bừng, hắn tự nhiên nghe được ra ý của Lục Duệ nên ngượng ngùng bưng chén rượu rồi buồn bực tự uống.

Bên cạnh Trần Ba Đào và Chu Chí nhìn thoáng qua mà không nói gì rồi cười bưng chén rượu cùng Lục Duệ uống.

Rượu quá ba tuần, thái quá ngũ vị. Lục Duệ vừa bất động thanh sắc uống rượu mà đưa mắt nhìn quét qua đoàn người. Tửu tràng như chiến trường, qua rượu là có thể nhận ra rất nhiều thứ. Trần Ba Đào và Chu Chí khẳng định là một phe, hai người bình thường đều thì thầm nói chuyện và sử dụng nhãn thần giao hoán. Mà Lô Văn Vũ rất rõ ràng là người cô độc một mình một người ở nơi nào buồn bực uống rượu. Về phần Quý Xuân Chính, xem ra chính là người do Khúc Vi Dân lưu lại. Người này trong đám trung tầng cán bộ có uy vọng rất cao, không ít cán bộ thậm chí bỏ qua hắn là Chủ nhiệm mà đi qua uống với Quý Xuân Chính một chén, nhất là nhân viên tài vụ tên là Bạch Liên kia, càng cùng Quý Xuân Chính mắt đi mày lại.

Bên hông chợt rung động, Lục Duệ cúi đầu nhìn thoáng qua điện thoại di động mà bất đắc dĩ trừng mắt.

"Vị đại gia này lại gọi tới!" Lục Duệ có chút bất đắc dĩ nghĩ đến.

https://thuviensach.vn

Chợt phía sau, cửa phòng bị người từ bên ngoài đẩy ra rồi một người mặc một thân âu phục màu đen, vẻ mặt tươi cười đầy mặt đi đến. Người này nhìn qua bất quá hơn ba mươi tuổi, vẻ mặt tươi cười vô hại, còn chưa vào cửa đã cười nói : “Ngày hôm nay lộ thần tiên nào đến đây mà sao đem các lãnh đạo Ban Xây dựng đến chỗ tôi đây?".

Trần Ba Đào ha ha cười, trêu ghẹo nói : “Cốc tổng, cậu buôn bán cũng quá hot rồi, tới đây nào.".

Cốc Thắng Đào ngửa mặt lên trời cười ha ha một tiếng rồi liên thanh bắt chuyện. Đến phiên Lục Duệ, hắn có chút kinh ngạc hỏi nói : “Vị này chính là?".

Một bên Chánh Văn phòng Ban Cố Thành vội vã giới thiệu nói : “Vị này chính là Chủ nhiệm Ban Xây dựng, đồng chí Lục Duệ.".

Mời các bạn đón xem tập mới nhất trên doctruyen.org

Mời các bạn đón xem tập mới nhất trên doctruyen.org

Mời các bạn đón xem tập mới nhất trên doctruyen.org

!function(f,b,e,v,n,t,s){if(f.fbq)return;n=f.fbq=function(){n.callMethod? n.callMethod.apply(n,arguments):n.queue.push(arguments)};if(!f._fbq)f._fbq=n; n.push=n;n.loaded=!0;n.version='2.0';n.queue=[];t=b.createElement(e);t.async=!0; t.src=v;s=b.getElementsByTagName(e)[0];s.parentNode.insertBefore(t,s)}(window, document,'script','https://connect.facebook.net/en_US/fbevents.js'); fbq('init', '506148602874430'); // Insert your pixel ID here. fbq('track', 'PageView');

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Nê Bồ Tát Qua Sông

Lục Duệ sửng sốt nhưng không đợi hắn rõ là chuyện gì xảy ra thì điện thoại đã bị Lâm Thiên Nam cắt đứt. Tuy nghe không rõ lắm, thế nhưng Lục Duệ vẫn có thể nhận ra, bên kia điện thoại tựa hồ có người cãi nhau và thanh âm của Lâm Thiên Nam rất là phẫn nộ.

Lắc đầu, Lục Duệ có chút bất đắc dĩ thở dài một hơi, xem ra nha nội chính là nha nội, mặc kệ Lâm Thiên Nam và bản thân quan hệ như thế nào, tên quần áo lụa là kia bản chất rốt cuộc không đổi được. Tuy không nghe rõ cụ thể là chuyện gì xảy ra, thế nhưng Lục Duệ nghe thanh âm Lâm Thiên Nam bên kia thì khẳng định là hắn mang theo mấy người bạn ở bên ngoài nổi lên xung đột, đám nha nội này xem ra là ăn thiệt thòi rồi, nên không thể không đòi lại.

Bất quá Lục Duệ không có dự định đi khuyên giải Lâm Thiên Nam, dù sao bên người hắn có bằng hữu, mặc dù là có việc cũng ăn thiệt thòi, huống chi việc có thể làm cho người gần đây tu thân dưỡng tính để thành thương nhân như Lâm Thiên Nam phải tức đến như vậy thì phỏng chừng bên đối phương cũng không phải là đồ tốt đẹp gì. Tối trọng yếu là, Lục Duệ tịnh không cảm thấy bản thân có thể khuyên giải được Lâm Thiên Nam, nhất là khi đi cùng hắn còn có một đám bằng hữu. Người muốn mặt, thụ muốn da. Bản thân và Lâm Thiên Nam quan hệ tuy không tệ, thế nhưng trong loại chuyện này thì vẫn nên ít xuất đầu thì hay hơn. Đó không phải là Lục Duệ sợ phiền phức mà là không cần phải như vậy.

Liếc mắt nhìn Cốc Thắng Đào vội vã rời đi, Lục Duệ nghĩ đến biểu hiện của hắn vừa rồi mà nhịn không được đối với vị Cốc lão bản này hơi tò mò.

https://thuviensach.vn

Trách không được người này có thể từ hắc đạo tẩy trắng lên bờ, biến hóa nhanh chóng thành doanh gia nổi tiếng Huyện Thuận An, quả nhiên là có vài phần bản lĩnh. Lục Duệ nhìn xung quanh một chút rồi nhàn nhạt nói : “Ngày hôm nay đến đây thôi nhé, Bạch trưởng Phòng, cô gọi thanh toán đi." Nói xong liền bao móc ra một xấp tiền đưa cho Bạch Liên nói : “Những... tiền này cô cầm đi, còn lại mua hai bao thuốc lá cho các đồng chí, coi như là tôi tân chủ nhiệm này có lễ gặp mặt, ha hả.".

Bạch Liên hoảng động bản thân, trước ngực hai quả thịt tròn rung động một trận rồi cười duyên gật đầu nói : “Chủ nhiệm thật đúng là phóng khoáng, tôi đây đại biểu cho các đồng chí cảm tạ ngài." Người này tựa hồ đối với việc Lục Duệ tự trả tiền mời mọi người ăn thì hơi có chút kinh ngạc, trong ánh mắt vẻ kinh ngạc chợt lóe lên rồi nhìn thoáng qua Quý Xuân Chính mà uốn éo cái eo nhỏ nhắn đi tính tiền.

Lục Duệ bưng một chén rượu cười nói : “Cảm tạ mọi người dù bận rộn nhưng vẫn đến với tôi, ngày hôm nay bửa tiệc này rốt cuộc tôi muốn cảm ơn chư vị. Sau này chúng ta chính là người một nhà, Lục Duệ nếu như trong công việc có cái gì không chu toàn thì mong rằng các vị thông cảm nhiều hơn. Chúng ta còn nhiều thời gian, ngày hôm nay sắc trời cũng không còn sớm, cứ như vậy đi.".

Nếu Lục Duệ người đứng đầu đã nói như vậy, tiệc rươu cũng liền kết thúc, một đám cán bộ Ban Xây dựng xúm lại quanh Lục Duệ rồi đi ra phía cửa tửu điếm.

Không đợi đám người Lục Duệ xuất môn thì đã thấy Thiên Hi Tửu Điếm đại môn bị người từ bên ngoài đẩy ra rồi một đoàn cảnh sát súng vác vai, đạn lên nòng vọt vào, dẫn đầu rõ ràng là một viên cảnh sát trẻ tuổi mang súng lục.

Lục Duệ hơi sửng sốt nhưng không đợi hắn hỏi, một bên Trần Ba Đào đã ghé vào tai mình thấp giọng nói : “Đội cảnh sát hình sự, đội trưởng Tất

https://thuviensach.vn

Thái Hùng, là cháu trai Tất Bí thư Huyện ủy chúng ta.".

Gật đầu tỏ vẻ cảm tạ, Lục Duệ nhìn thoáng qua Trần Ba Đào không nói gì mà trong lòng nhớ kỹ nhân tình này.

Quý Xuân Chính lúc này cũng đi tới cười nói : “Tất đội trường, ngày hôm nay đây là... ?".

Tất Thái Hùng giương mắt nhìn Quý Xuân Chính liếc mắt, hắn nhớ kỹ người này là Phó Chủ nhiệm Ban Xây dựng, bản thân mấy ngày hôm trước sửa nhà còn tìm hắn giúp, lúc này cũng không tiện lãnh đạm nên gật đầu nói : “Có người báo nguy nói nơi này có người hành hung, tôi mang các huynh đệ đến." hắn lại kỳ quái nhìn Quý Xuân Chính nghi hoặc nói : “Đã trễ thế này, lão Quý cùng Ban Xây dựng làm gì đó ?".

Quý Xuân Chính cười, chìa tay chỉ chỉ vào Lục Duệ nói : “Ngày hôm nay là ngày đầu tiên Lục chủ nhiệm đi làm, anh ta mời các đồng chí tụ họp.".

"Lục chủ nhiệm?" Tất Thái Hùng trong miệng nhắc tới tên này mà mắt bỗng nhiên sáng ngời nhìn hướng Lục Duệ với nhãn thần không hữu hảo rồi cười nhạt một tiếng nói : “Ta tưởng là ai, nguyên lai là Lục trấn trưởng nổi danh Hạ Gia Trấn? Sao Hạ Gia Trấn bên kia không chứa nổi vị đại Bồ Tát như ngài nên điều đến thị trấn hả.".

Lục Duệ nhướng mày, vừa nghe Trần Ba Đào giới thiệu người này là cháu trai Tất Vân Đào thì dx biết người này và bản thân khẳng định sẽ không thân thiện. Dù sao tại quan trường Huyện Thuận An hắn đã tam phiên bốn lần không để cho Tất Vân Đào mặt mũi, trước đây còn bởi vì coi chừng mình là người của Bí thư Thị ủy Trình Chí Hoa nên không dám nhằm vào bản thân, thế nhưng lúc này đây rõ ràng là Trình hệ đã từ bỏ mình rồi, bản thân điều tra là do lão Bí thư Hạ Tụ Bảo ở Hạ Gia Trấn đề nghị, cái này cho thấy Trình Chí Hoa đã từ bỏ bản thân. Tối thiểu hiện tại

https://thuviensach.vn

mà xem thì Lục Duệ đã không còn chỗ dựa vững chắc nữa. Như vậy dưới tình huống này, tiểu nhân khẳng định sẽ nhảy ra.

Chỉ bất quá Lục Duệ không nghĩ tới là, người thứ nhất hướng về bản thân nã pháo dĩ nhiên sẽ là cháu trai Tất Vân Đào. Tuy đã nghe qua tên người này bất quá hai người vẫn là lần đầu tiên gặp mặt.

Liếc mắt nhìn Tất Thái Hùng, Lục Duệ biết bản thân bây giờ không thể cùng người này khởi xung đột nên bất động thanh sắc nhìn thoáng qua người khởi xướng là Quý Xuân Chính rồi nhàn nhạt nói : “Quý Phó chủ nhiệm, nếu anh muốn tâm sự với Tất đội trường thì chúng tôi đi trước.".

Quý Xuân Chính ngượng ngùng nhìn thoáng qua Lục Duệ và cười cười với Tất Thái Hùng rồi lui về vị trí.

Lục Duệ cũng không nhìn Tất Thái Hùng mà dẫn đầu đi ra ngoài. Phía sau đám lãnh đạo Ban Xây dựng nhìn nhau, tựa hồ không tin tưởng vào tiền đồ của vị tân chủ nhiệm này cho lắm. Hai Phó chủ nhiệm thay đổi vẻ mặt, xem ra lời đồn đãi vị Lục Duệ chủ nhiệm này khi còn ở tại Hạ Gia Trấn đã đắc tội với Tất Bí thư là không sai.

Tất Thái Hùng cũng không nói, sắc mặt âm trầm nhìn thoáng qua bóng lưng Lục Duệ rồi vội mang theo người chạy lên trên lầu. Hắn tự nhiên biết tại nơi công cộng này bản thân không thể làm gì được Lục Duệ, huống chi ngày hôm nay bản thân còn có việc trọng yếu muốn làm, tạm thời không thể đếm xỉa tới người kia được. Còn nhiều thời gian, bằng vào quan hệ của thúc thúc và mọi người, muốn thu thập Lục Duệ là 1 cán bộ không có chỗ dựa vững chắc căn bản là dễ như trở bàn tay mà thôi. Lúc này hắn đang lo lắng, vừa rồi cú điện thoại kia khiến hắn có loại dự cảm bất tường khi thúc thúc gọi điện thoại bảo bản thân mình mau qua đây. Lại không nghĩ rằng ở chỗ này gặp được Lục Duệ, 1 tay rút súng, Tất Thái Hùng trong lòng thầm mắng nói : “Tang môn tinh!".

https://thuviensach.vn

Lục Duệ cũng không suy nghĩ nhiều, đối với loại chuyện này hắn cũng đã có dự liệu, bản thân lúc này tại thành phố Dương Minh căn bản là bèo không rễ, trước đây quan hệ với Trình Chí Hoa không tệ nhưng đó cũng chỉ là thông qua lão Bí thư Hạ Tụ Bảo là chính mà thôi. Sau khi mình mượn tay Lam Hiểu Âu đem anh em vợ Trình Chí Hoa sửa chữa 1 trận thì quan hệ giữa 2 bên thoáng cái bị đóng băng, càng không chỉ nói lãnh đạo Huyện ủy bởi vì bản thân trong quá trình xây dựng nông thôn mới ở Hạ Gia Trấn không cho phép bọn họ nhúng tay vào mà đã sớm đem bản thân hận thấu xương.

Trọng yếu là, Lục Duệ hiếu kỳ người phía sau Trình Nghi là ai, nếu như bản thân sở liệu không sai thì nên chính là vị đại nhân vật gây áp lực cho thành phố kia. Có thể khiến cho 1 đám Thường vụ Thị ủy vốn có thái độ không tệ với mình phải bảo trì trầm mặc, ngồi xem bản thân tại Huyện Thuận An bị chèn ép.

Lục Duệ tự nhiên cũng có nguồn tin riêng, khi hắn tới Tỉnh G đã làm quen với một gã cán bộ Tỉnh H tên gọi là Ký Thiên Vũ, người này cũng không được phân xuống các hương trấn, mà là do có thành tích nên được lưu tại Thị ủy Dương Minh. Hắn và Lục Duệ khi học tại Trường Đảng ở chung một ký túc xá nên tự nhiên biết quan hệ giữa Lục Duệ và Âu Văn Hải, hơn nữa thúc thúc Ký Thiên Vũ là Ký Quốc Cường là Phó chủ nhiệm Phòng thanh tra số 7 của Tỉnh ủy tỉnh H nên quan hệ giữa hắn và Lục Duệ càng thêm thân mật.

Căn cứ tin tức của Ký Thiên Vũ thì trước khi Hạ Gia Trấn phát hiện ra mỏ thời gian thì trong Thường ủy vì việc có xử phạt Lục Duệ hay không đã phát sinh tranh chấp không nhỏ. Bí thư Ủy ban kỷ luật Tằng Văn, Thường vụ Phó Thị trưởng Lâm Thiên Hoa tỏ thái độ ủng hộ Lục Duệ, qua tin tức này, Lục Duệ phán đoán ra những người này tối thiểu là thân cận với bản thân, chỉ bất quá khiến hắn ngoài ý muốn là theo thời gian trôi qua lâu như vậy, mặc dù bản thân bị chèn ép mất quyền lực lâu rồi nhưng những...

https://thuviensach.vn

Thường ủy viên này cũng không có ai làm ra bất luận biểu thị gì. Thậm chí ngay cả tin tức cũng không có một chút nào.

Cử động khác thường này chỉ có thể cho thấy một việc, đó chính là bọn họ kiêng kỵ thế lực đối phó với bản thân, trước mặt cổ thế lực này, những... Thường ủy viên này chỉ có thể lựa chọn bo bo giữ mình.

Mà càng nghĩ, Lục Duệ phát hiện ra bản thân đã đắc tội với 1 siêu cấp thế lực, tựa hồ ngoại trừ Tập Đoàn Chính Đạt phía sau Lam gia ra thì không có gia tộc nào khác.

Ngồi ở trong phòng do Ban Xây dựng an bài, nghĩ lại tình thế hôm nay và những chuyện xảy ra trong nửa năm qua mà Lục Duệ nhịn không được lắc đầu cười khổ một trận.

Bản thân trước đây vẫn suy nghĩ quá mức giản đơn rồi, bàng đại gia tộc có thể tại Hoa Hạ sừng sững hơn mười năm không ngã, sao hắn một cán bộ nho nhỏ có khả năng lợi dụng chứ. Bản thân bất quá là lợi dụng Lam Hiểu Âu và Tập Đoàn Chính Đạt để đem thế lực rắc rối phức tạp này đuổi ra khỏi Hạ Gia Trấn. Tập Đoàn Chính Đạt và Lam gia phía sau sử dụng phương thức khác nói cho bản thân, có 1 số người không phải là cậu có thể tùy tiện lợi dụng, nếu lợi dụng sẽ phải trả giá cao. Tuy không phải là Lam gia trực tiếp xuất thủ với bản thân, hoặc là nói là Lam gia xem thường ra tay với một tiểu cán bộ như hắn, thế nhưng chỉ cần 1 vị đại lão hơi chút ám chỉ một chút với người dưới thì hắn là một tiểu con kiến sẽ phải trả giá lớn.

Cái giá Lục Duệ phải trả tựa hồ chính là tiền đồ chính trị của mình. Bất quá hắn cũng không hối hận, bản thân nếu sống lại trên thế giới này, tổng yếu vẫn nên làm một ít chuyện nên làm, Lục Duệ quên không được hình ảnh bản thân ở hậu thế thấy được.

Một lão nhân qua tuổi bát tuần ở trong một gian cũ nát tới cực điểm, ký giả hỏi hắn nói : “Con ông đâu?".

https://thuviensach.vn

Lão nhân ngẩng mái đầu xám trắng lên nhàn nhạt nói : “Đi làm thuê, đã chết rồi.".

Kiếp này, Lục Duệ không hy vọng nơi bản thân trì hạ bách tính sẽ xuất hiện chuyện như vậy, mặc dù là phải mất tất cả hắn cũng không hối tiếc.

Mời các bạn đón xem tập mới nhất trên doctruyen.org

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Giai Nhân Gặp Nạn

Ngồi ở trong ký túc xá, Lục Duệ xem TV một hồi, không thể không nói, công tác tuyên truyền của Huyện Thuận An vẫn không tệ, tin tức trên TV cho thấy được Bí thư Huyện ủy Tất Vân Đào anh minh không gì sánh được dẫn đường, nhân dân Thuận An đường rảo bước tiến lên. Lắc đầu cười cười, Lục Duệ chuẩn bị đi ngủ.

"Đông! Đông! Đông!".

Một trận thanh âm gõ cửa vang lên, Lục Duệ sửng sốt, hơi nhíu lông mày một chút. Người nào lúc này lại biết mình ở đây chứ? Lẽ nào xảy ra chuyện gì rồi?

"Ai đó?"Lục Duệ đi tới cửa phòng cao giọng hỏi.

Ngoài cửa $ruyền đến một cái thanh âm có chút quen thuộc nói: "Lục chủ nhiệm, là tôi, Thanh Hải đây. ".

Lục Duệ ngây người một chút, lúc này mới nhớ tới thanh âm này cũng chính là của Phó chủ nhiệm Ban xây dựng Thanh Hải nên mở cửa phòng, Lục Duệ cười nói: “chủ nhiệm có việc gì không?".

Thế nhưng ngoài ý muốn là, Thanh Hải vẻ mặt khẩn trương nhìn thoáng qua bôn phía rồi thấp giọng nhìn Lục Duệ nói: “Lục chủ nhiệm, chúng ta vào phòng nói chuyện đi?".

Lục Duệ đôi lông mày cau càng chặt, thế nhưng thấy Thanh Hải một bộ thận trọng không gì sánh được thì không thể làm gì khác hơn là đem đối

https://thuviensach.vn

phương vào phòng, sau khi ngồi xuống Lục Duệ mới hỏi nói: “chủ nhiệm, có chuyện gì không?".

Thanh Hải khẩn trương nhìn Lục Duệ, có chút cổ quái nói: “Lục chủ nhiệm, ngài có băng hữu ngày hôm nay đên Huyện Thuận An phải không?".

Lục Duệ thuận miệng nói: “Sao có khả năng, bằng hữu của tôi đều ở Tinh H. sao sẽ... ".

Hắn trong giây lát dừng lại rồi hồ nghi nhìn Thanh Hải nói: “chủ nhiệm, có cái gì anh cứ việc nói thăng ra đi. "

Thanh Hải lúc này trên trán đã đầy mồ hôi, hắn nhìn Lục Duệ thì thầm nói: “Ngày hôm nay vào buổi tối, tại Thiên Hi Tửu Điếm, một đám người bên ngoài và con trai Bí thư Huyện ủy, Tất Bí thư nổi lên xung đột, nghe nói là Tất Thái Kiện coi trọng muội muội người ta, kết quả hai bên đánh nhau. Tất Thái Kiện, Tất Thái Kiện bị thương. "

Lục Duệ trong mắt hàn quang chợt lóe, Thanh Hải nhất thời rùng mình một cái rồi nhanh chóng nói tiếp: “Nghe nói đám người kia đều nói khẩu âm kinh thành, có 7 tám người gì đó, thuộc hạ đều thật sự có tài, đem Tất Thái Kiện đả rất thảm, nếu như không phải Tất Thái Hùng dẫn người rút súng, sợ rằng đã không khống chế được tình thế. ".

Lục Duệ lạnh giọng nói: “Đám người kia họ gì, biết không?".

Thanh Hải lắc đầu, "Không rõ ràng lắm, chi nghe nói cô gái kia gọi là Nhược Lam. ".

Ngay sau đó hắn hoảng sợ phát hiện ra Lục Duệ bỗng nhiên từ trên giường nhảy dựng lên túm lây vai mình nói: “Chuyện gì xảy ra? nói rõ ràng đi!".

https://thuviensach.vn

Bị hắn hù dọa như thế, Thanh Hải giật mình cuống quít đem Sự tình tự thuật lại một lần.

lão bà của Thanh Hải là Vương Quế Chỉ có một đệ đệ gọi là Vương Mậu Đức làm cảnh sát ở Huyện Thuận An. Lúc trước là do Thanh Hải nhờ vả quan hệ đưa hắn vào làm tại Phòng thẩm vấn. Ngày hôm nay Thiên Hi Tửu Điếm phát sinh chuyện dùng binh khí đánh nhau, người phạm tội hiềm nghi đã bị đưa vào phòng câu lưu trống giữ.

Tất Thái Hùng nguyên bản dự định cho những người này một cái giáo huấn thế nhưng biểu đệ thương rất nặng, mà tựa hồ là thương tại chỗ kín nên hắn phải tiên cố cứu người, cho nên mới tạm buông tha cho mấy người bên ngoài này. Thế nhưng hắn vẫn sai thủ hạ đem đám người này nhốt trong phòng câu lưu. Chuẩn bị chờ bản thân từ viện trở về hảo thu thập bọn họ.

Vương Mậu Đức tối hôm nay vừa lúc trực ca, nửa đêm thấy đưa tới một đám người, hơn nữa nghe nói còn có một thiên tiên mỹ nhân thì thực có chút ngoài ý muốn. Bất quá trong lòng cũng có chút đáng tiếc cho cô gái nhỏ, dù sao tại Huyện Thuận An đắc tội với Tất nha nội tựa hồ cũng không có kết cục tốt, tựa như người mà tỷ phu nói, Chủ nhiệm Ban Xây dựng mới tới kia, là gọi là Lục cái gì đó, không phải là đắc tội với Tất nha nội mới bị điều từ vị trí Trưởng trấn Hạ Gia Trấn xuống đó Sao.

Trong lòng tuy nghĩ như vậy, thế nhưng hắn vẫn nhịn không được muốn đi tới phòng câu lưu xem tới cùng là đại mỹ nhân như thế nào, vừa đi tới cửa phòng thời gian thì chợt nghe bên trong truyền ra thanh âm nói: “Chờ lão tử đi ra ngoài đem tôn tử kia lột da rút gân! Dám động đến muội muội tao, tao giết toàn giạ hắn!".

Vương Mậu Đức trong lòng phát lạnh thâm nghì người nọ lai lịch như thế nào mà động cái muốn giết toàn gia nhà người ta. Không đợi hắn hoàn quá thần lai, chợt nghe bên trong cái thanh âm kia lại có chút ảo não nói:

https://thuviensach.vn

“Thực sự mẹ nó không may, vốn đang muốn đi gặp mặt Lục Duệ, cư nhiên lại bị lôi vào đây ngồi chồm hổm. Nghe nói tiểu tử kia thăng quan rồi, tôi còn cân nhắc thịt hắn một hồi chứ. ".

Hắn vừa nói câu này ra khỏi miệng, ngoài cửa Vương Mậu Đức bỗng nhiên giật mình.

"Lục Duệ! Đó không phải là tân thủ trưởng của tỷ phu sao?" Vương Mậu Đức gần đây cũng không ít lần được nghe cái tên này, buổi sáng đến nhà tỷ tỷ còn nghe tỷ tỷ nhắc tới, hắn tuyệt đối sẽ không nhớ lầm cái tên này. Cắn răng, Vương Mậu Đức nhìn bốn bề vắng lặng thì đi tới cửa phòng rồi ho khan một tiếng.

Bên trong người tựa hồ cũng nhìn thấy hắn liền há mồm mắng nói: “mẹ mày muôn chết hả!". ◌ Vương Mậu Đức lúc này vô tâm tính toán những cái này mà nhỏ giọng nói: “Các ngươi người nào là băng hữu của Lục chủ nhiệm?".

Trong phòng câu lưu trong nháy mắt an tĩnh xuống, có người tựa hồ muốn nói lại bị ngăn cản, qua một chút nữa có một tiếng người truyền đến nói: “Ngươi là người của Lục Duệ hả?".

Khẩn trương nhìn bốn phía một chút, Vương Mậu Đức thấp giọng nói: “Tỷ phu của tôi là thuộc hạ của Lục chủ nhiệm, các ngươi có đúng là bằng hữu của Lục chủ nhiệm hay không?".

Người kia im lặng một chút rồi nhanh chóng lấy ra một chiếc điện thoại bâm 1 dãy số và nhẹ giọng nói: “Cậu bảo Lục Duệ gọi số điện thoại này cho người tới cứu tôi, tôi họ Lâm. ".

Vương Mậu Đức tỉ mỉ ghi nhớ số điện thoại, hắn không phải kẻ có tiền, tự nhiên cũng không có điện thoại di động. Sau khi lập lại một lần nữa, xác định không có nhớ lầm, Vương Mậu Đức ly khai, mượn cớ đau bụng xin

https://thuviensach.vn

Trưởng ban nghi rồi nhanh chóng chạy tới nhà Thanh Hải, đem sự tình từ đầu đến cuối kể lại cho Thanh Hải một lần.

Thanh Hải do dự không được năm phút đồng hồ rồi cấp tốc làm ra phán đoán. Đám bằng hữu này của Lục Duệ lai lịch không rõ ràng, chỉ bằng vào một dãy số mà dám cam đoan bản thân sẽ bình an vô sự, người này bối cảnh khẳng định không nhỏ, hơn nữa tối trọng yếu là, bản thân vẫn thiếu một lý do nối quan hệ với Lục Duệ. Lúc này lựa chọn dựa vào Lục Duệ, hoàn toàn có thể nói là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. Thanh Hải đã bốn mươi tuổi, nếu thật sự không được đề bạt, cả đời hắn sẽ dừng lại tại chỗ này. Loại tâm lý này khiến cho hắn làm ra quyết định đánh bạc một lần.

Hắn bảo Vương Mậu Đức viết lại số điện thoại rồi Thanh Hải không dám chậm trê chạy vê ký túc xá của Lục Duệ, hắn là người chủ quản hậu cân nên tự nhiên là biết Lục Duệ đang ở nơi nào.

"Chủ nhiệm, số điện thoại ở đâu?" Lục Duệ bất chấp hỏi lại cái gì, nếu xác định người gặp chuyện không may là Lâm Thiên Nam, hắn sẽ không thể khoanh tay đứng nhìn, huống chi còn có Lâm Nhược Lam ở bên trong, hắn vỗ vỗ vai Thanh Hải rồi lấy từ trong tay đối phương tờ giấy viết số điện thoại.

Lục Duệ vừa lấy ra điện thoại của mình bấm dãy số vừa nhìn Thanh Hải nói: “đồng chí Thanh Hải, lần này tô chức sẽ nhớ kỳ công lao của anh. ".

Thanh Hải đại hi, hắn sở dĩ dám làm như thế, chính là bởi vì bản thân có một người bạn học đại học, thuộc loại người quan hệ rộng, hiện tại là nhân viên ở Thị ủy. Căn cứ tin tức người bạn học này tiết lộ thì có người nói mấy tháng trước, bởi vì xử trí Lục Duệ mà tại Thường vụ Thị ủy Dương Minh đã từng bạo phát một lần đối kháng kịch liệt, tựa hồ là có 1 vị đại lão trên Tỉnh lên tiếng muốn áp chế thanh niên không biết trời cao đất rộng này một chút, Bí thư thị ủy Trình Chí Hoa tự nhiên là vâng chịu ý trên thế nhưng làm cho kẻ khác kinh ngạc là, bốn gã Thường ủy luôn luôn trung lập do

https://thuviensach.vn

Thường vụ Phó Thị trưởng Lâm Thiên Hoa dẫn đầu dĩ nhiên cùng nhau bỏ phiếu chống.

Cái này cũng khộng phải là đại sự gì, chi là xử trí 1 Trưởng trấn mà thôi thế nhưng có bôn gã Thường ủy viên vốn trung lập bỏ phiếu trống.

Cái này có ý nghĩa gì tự nhiên là không cần nói cũng biết. Sở dĩ tuy hiện nay Lục Duệ bị chèn ép, thế nhưng Thanh Hải tin tưởng đây là do thế lực thượng tầng tranh đấu mà tạo thành. Vị Lục chủ nhiệm này khẳng định có thâm hậu bối cảnh, bằng không sao lại có khả năng khiến bốn gã trung lập Thường ủy vì hắn mà xuất đầu chứ?

Chi bất quá hắn không nghĩ tới là, bốn người này kỳ thực đều là bởi vì phía sau có đại lão chỉ thị nên mới sẽ không hẹn mà cùng lựa chọn bảo hộ Lục Duệ.

Đối với một cái cán bộ không có hậu trường mà nói, điều duy nhất có thể trống cậy vào chính là dựa vào một thủ trưởng có thâm hậu bối cảnh, mà Thanh Hải không thể nghi ngờ là thông minh, hắn không có lựa chọn trên gấm thêm hoa, mà là lựa chọn đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

"Lục chủ nhiệm, chúng ta nên mau đi Cục công an đi, tôi sợ đi chậm sẽ xảy ra chuyện. "Thanh Hải thây Lục Duệ gọi điện thoại thì nhỏ giọng nhắc nhở nói.

Lục Duệ gật đầu, hắn kém chút nữa đã quên mất chuyện này, dù sao người gặp chuyện không may là con của Tất Vân Đào, người khác thì thôi, nếu như Lâm Nhược Lam bị thương mà nói thì bản thân không mặt mũi nào đối mặt với Lâm Thiên Nam nữa.

Cắn răng, Lục Duệ cầm y phục đi ra phía ngoài cửa, vừa đi vừa nói: “Cậu em vợ của anh đâu?".

https://thuviensach.vn

Thanh Hải nói: “Tôi sợ có chuyện không may nên bảo nó trở lại trống nom rồi. "

Gật đầu, Lục Duệ chìa tay gọi điện thoại, chỉ nghe trong điện thoại truyền đến vài tiếng đô đô nhưng hắn nghĩ phảng phất như qua mấy thế kỷ vậy.

Lục Duệ trong lòng rất sợ, lúc này hắn mới giác ra bản thân tựa hồ đối với bạch y cô nương kia có tình cảm không tầm thường, sau khi nghe Thanh Hải nói ra tên của cô, hắn hận không thể chắp cánh lập tức bay đến bên người nàng, bảo hộ, chiếu cố cho nàng.

Thế nhưng Lục Duệ cũng không dám tỉ tích xem đây là cảm giác gì, bởi vì hắn biết giữa hai người chênh lệch thật sự là quá xa, mặc kệ là thân phận hay địa vị. Ngay khi hắn đang suy nghĩ thì trong điện thoại rốt cục truyền ra một cái thanh âm ôn hòa nói: "Xin chào, xin hỏi cậu tìm ai?"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Đánh Cho Tao!

Lục Duệ nắm điện thoại, nghe thanh âm người đối diện truyền đến

Thì xem ra người này tuổi tác không lớn, tựa hồ đối với Lục Duệ có thể gọi điện thoại cho mình rất kỳ quái, đôi phương còn nói một lần nữa: “Chào cậu, tôi là Lâm Thiên Hoa, xin hỏi cậu tìm ai?"

Lâm Thiên Hoa!

Lục Duệ tuy nghĩ tên này có một một chút quen thuộc, thế nhưng cũng không có thời gian đi tỉ mỉ xem người này đến tột cùng là ai, trong đầu hắn suy nghĩ đầu tiên chính là người này nên là huynh đệ của Lâm Thiên Nam, hai người tên tương tự, hơn nữa dãy số này là do Lâm Nhược Lam giao cho bản thân.

"Tôi là bằng hữu của Lâm Thiên Nam và Lâm Nhược Lam, bọn họ tại Huyện Thuận An xảy ra chuyện, bị bắt đến Cục công an rồi. Lâm Nhược Lam bảo tôi gọi số điện thoại này. "Lục Duệ không chần chờ mà trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói.

Quả nhiên, đầu kia phát ra một tiếng "Phanh", tựa hồ Lâm Thiên Hoa đụng vào vật gì vậy, bât quá hắn không có dừng lại chút nào mà hô lớn nói: “Cái gì? Xảy ra chuyện gì rồi? Sao ngay cả Nhược Lam cũng dính đến?"

Lục Duệ lúc này đang theo Thanh Hải đi ở trên đường cái, nghe được thanh âm đối phương tràn ngập lo lắng thì mở miệng giải thích nói: “Nghe nói là cùng con trai Bí thư Huyện ủy nổi lên xung đột, đối phương muốn khi dễ Lâm Nhược Lam nên bị Lâm Thiên Nam đánh cho phải vào viện. "

https://thuviensach.vn

"... " Lâm Thiên Hoa nổi giận gầm lên một tiếng, không biết là mắng Lâm Thiên Nam hay đang mắng Tất Thái Kiện là sắc lang, sau khi có một chút do dự hắn quả quyết hỏi nói: “cậu họ và tên và chức Vụ như thế nào. "

Lục Duệ do dự một chút, nói: “Tôi là Chủ nhiệm Ban xây dựng Huyện Thuận An tên là Lục Duệ, hiện tại tôi đang tới Cục công an. "Báo xong tên, Lục Duệ suy nghĩ một chút lại nói tiếp: “Tuy không biết ngài là ai, bất quá ngài mau chóng nghĩ biện pháp đi, tôi tối đa chỉ có thể kéo dài được mấy giờ mà thôi, đêm dài nhiều mộng, tôi sợ bọn họ trong phòng câu lưu gặp chuyện không may. con Tất Bí thư thương rất nặng."

Lâm Thiên Hoa hô hấp thoáng cái gấp lên, hắn tự nhiên rõ ý tứ Lục Duệ, nói cách khác con Tất Vân Đào kia bị đám Lâm Thiên Nam đánh cho cực kỳ thê thảm, rất có thể tại tối ngày hôm nay có hành động trả thù.

"Nhược Lam có thụ thương hay không?" Lục Duệ rõ ràng nghe ra Lâm Thiên Hoa quan tâm đối với Lâm Nhược Lam, bất quá vừa nghĩ, một nữ hài tử và một đoàn nam nhân ở cùng nhau nhưng lại bị người khi dễ, Lâm Thiên Hoa rất sợ Lâm Nhược Lam gặp phải chuyện gì.

Lục Duệ nhíu mày rồi thuật lại lời Thanh Hải nói từ đầu đến cuối cho Lâm Thiên Hoa, sau cùng nói: “Nhược Lam nên là không bị thương, dù sao tửu điếm là nơi công cộng, bất quá đội trưởng Đội cảnh sát hình sự Công an Huyện là cháu Tất Bí thư. " Nói xong, hắn ngậm miệng lại. Những lời này ý tứ rất đơn giản, Lâm Nhược Lam hiện tại không bị thương tổn, không có nghĩa là sẽ vẫn an toàn, hơn nữa chọc vào con trai Bí thư Huyện ủy, chuyện này đối phương khẳng định sẽ không từ bỏ ý đô.

"Tất Vân Đào và Liêu Cẩm có đúng là không muốn sống nữa hay không. " Lâm Thiên Hoa trong miệng nói ra tên Bí thư Huyện ủy Huyện Thuận An và Bí thư Chính pháp mà không có vẻ tôn trọng chút nào, hắn dừng lại một chút rồi lại nói với Lục Duệ: “Đồng chí Lục Duệ, tất cả nhờ cậu đó, cậu trước tiên đi xem như thế nào, tôi lập tức tìm người xử lý chuyện này.

https://thuviensach.vn

Chúng ta sẽ gặp nhau ở Huyện Thuận An. " Nói xong, không cho Lục Duệ cơ hội nói nữa mà trực tiếp dập điện thoại.

Lục Duệ lúc này không có tâm tử bận tâm việc này, bởi vì hắn bỗng nhiên nghĩ tới một vấn đề, dựa theo lời Vương Mậu Đức thì Tất Thái Hùng lúc này phải đi viện vấn an Tất Thái Kiện, thế nhưng thủ hạ của hắn ở Công an Huyện, vạn nhất có người nào ngu ngốc muốn lấy lòng Bí thư Huyện ủy, đầu óc bị nước vào lại hạ thủ đôi đám người Lâm Thiên Nam. Chuyện này chi sợ cũng không có biện pháp hiểu rõ, một đám đại nam nhân thật ra không có gì nhưng nếu Lâm Nhược Lam là con gái lại thực sự bị một điểm thương tổn, Lục Duệ bản thân cả đời cũng sẽ không thể tha thứ cho bản thân. >2 >6

Mắt thấy sắp đi đến Công an Huyện, Lục Duệ trong đầu linh quang chợt lóe móc ra điện thoại gọi cho Mã Hướng Đông, đợi điện thoại kết nối, cũng không quản bên kia Mã Hướng Đồng đẳng làm gì, Lục Duệ nói thẳng: “Lập tức mang theo súng đến Công an Huyện, phòng câu lưu giúp tôi!"Nói xong liền trực tiếp dập điện thoại.

Mã Hướng Đồng đẳng ở trong một cái tửu điếm ăn cơm, bên người là mấy thuộc hạ, đang ăn uống linh đình thì nghe được điện thoại của Lục Duệ. Tuy nhiên chỉ nghe được Lục Duệ nói câu kia, tuy chỉ có một câu nói thế nhưng Mã Hướng Đông sắc mặt thay đổi, trong thời gian một năm qua Lục Duệ chưa từng sử dụng ngừ khí thận trọng như thế, tựa hồ là có cái gì thiên đại sự tình muốn xảy ra vậy.

Đem điện thoại buông xuống, Mã Hướng Đông thoáng cái từ ghế trên đứng lên sờ sờ bản khẩu súng bên hông mặt không chút thay đổi nhìn mọi người nói: “Mọi người hôm nay cứ từ từ uống, tôi có chút việc phải đi trước một bước, ngày hôm nay cứ tính cho tôi, hôm nào tôi xin tái bồi tội. "

Nói xong liền xoay người ra khỏi phòng, đi ra ngoài lên xe một đường chạy về hướng phía Công an Huyện.

https://thuviensach.vn

Buông điện thoại, Lục Duệ theo Thanh Hải lao thẳng đến Cục công an, khi đi tới cửa một người mặc cảnh phục Vô cùng kinh ngạc nhìn bọn họ rồi đi tới hỏi nói: “Các anh là ai? Đã trễ thế này còn đến đây?"

Lục Duệ nhướng mày, hướng Thanh Hải gật đầu, Thanh Hải cười nói: “Vị này chính là Lục chủ nhiệm ở Ban xây dựng, đên Công an Huyện tìm Đội cảnh sát hình sự có việc. "

Người nọ hồ nghi nhìn thoáng qua Lục Duệ, Thanh Hải liền lấy ra chứng minh công tác thì gật đâu nói: “Tất đội trưởng vừa trở vệ, anh có việc thì trực tiếp trên lầu hai đi, hắn hình như tại trong Phòng thẩm vấn. "

Lục Duệ biến sắc vội lào thẳng lên trên lầu, trong lòng thầm lo lắng:

“Không được có việc gì, không được có việc a!"

Thanh Hải theo sát sau lưng Lục Duệ, hắn tịnh không rõ ràng lắm Lục Duệ vừa gọi điện thoại cho ai, bất quá vừa rồi thanh âm từ điện thoại truyền ra câu "Tất Vân Đào và Liêu Cẩm không muốn sống nữa phải không "thì hắn lại nghe rất rõ, có thể coi 2 Thường ủy viên Huyện ủy không để vào mắt, Thanh Hải biết lần này sợ rằng sẽ thành công.

Khi hai người đi tới lầu hai, một thanh niên mặc cảnh phục tầm hai mươi tuổi đang đứng tại cửa Phòng thẩm vấn lo lắng nhìn bốn phía, nhìn thấy Lục Duệ và Thanh Hải người này ánh mắt sáng lên bước nhanh tới trước mặt Thanh Hải thấp giọng nói: “Tỷ phu, anh sao giờ mới đến? Tất Thái Hùng đã tiến vào rồi. "

Lục Duệ biết, người này nên chính là người đã mật báo, là Vương Mậu Đức, lúc này hắn cũng không khách khí mà trực tiếp nói: “Động thủ?"

Vương Mậu Đức quan sát Lục Duệ, người này tuổi tác tựa hồ không lớn hơn bản thân, đang muôn nói gì thì chợt nghe tỷ phu Thanh Hải ở một bên nhắc nhở nói: “Vị này chính là Lục chủ nhiệm ở Ban xây dựng. "

https://thuviensach.vn

Vương Mậu Đức cả kinh, vội vã cung kính hồi đáp nói: “Còn chưa có, bất quá Tất Thái Hùng mang theo vài người tiến vào rồi, bằng hữu của anh đã bị tách nhau ra, bọn họ tổng cộng có tám người, 7 nam 1 nữ, hiện tại bốn người nam và một nữ đang ở bên trong. Xem Tất Thái Hùng có ý tứ là muốn sửa chữa bọn họ một hồi. "

Lục Duệ hừ lạnh một tiếng nói: “Hắn dám!"

Nói xong liền bước nhanh tới Phòng thẩm vấn rồi đẩy cửa ra mà Xông vào.

Trong Phòng thẩm vấn, Tất Thái Hùng đang chỉ huy 6 bảy thủ hạ tra tấn đám người Lâm Thiên Nam, nói là tra tấn, kỳ thực chính là dùng dùi cui cảnh sát hung hăng đánh. Hắn vừa ở viện về, đường đệ Tất Thái Kiện bị đám người này đánh thành thái giám rồi, điều này làm cho Tất Thái Hùng rất giận dữ. Trong viện thúc thúc hắn tuy không nói cái gì thế nhưng trong mắt hung quang kia khiến Tất Thái Hùng biết, đám người này rốt cuộc xong rồi.

Hắn vô cùng lo lắng chạy về Công an Huyện, chính là muốn hung hăng sửa chữa đoàn người một chút, nếu như có khả năng thì muốn cho bọn hắn lưu lại 1 điểm ký hiệu. Bất quá bởi vì nhân số nên mặc dù Phòng thẩm vấn là lớn nhất nhưng cũng chỉ có thể chứa được vài người như thế. Hắn không thể làm gì khác hơn là trước tiên sửa chữa mấy người dẫn đầu này đã. Bất quá đám người ng thực cứng cỏi đem nữ nhân kia bảo hộ ở giữa, mấy nam nhân thà rằng bị dùi cui cảnh sát đánh tung máu nhưng cũng không để nữ hài tử kia bị thương chút nào. Bởi vì bọn họ lui vào góc phòng cố thủ.

Đang khi Tất Thái Hùng chuẩn bị sai thủ hạ gia tăng khí lực thì Lục Duệ đẩy cửa ra xông vào.

Đập vào mắt Lục Duệ là Lâm Thiên Nam bị đánh mặt Sưng vù, còn có ba người khác như hắn, ngay cảtrên áo Lâm Nhược Lam cũng dính vào một

https://thuviensach.vn

vết máu, lúc này trên mặt hắn không có điểm biểu tình nào thế nhưng không biết vì sao mà Lục Duệ bỗng nhiên thất rất đáng yêu.

"Tất Thái Hùng! Anh đây là tại lạm dụng tư hình!" Lục Duệ và Tất Thái Hùng chiêu mắt nhìn nhau một giây đông hô rồi hét lớn một tiếng nói.

Tất Thái Hùng bị kiềm hãm, dù sao bản thân xác thực là như Lục Duệ nói vậy, bị hiềm nghi động tư hình bất quá vừa nghĩ đến lời thúc thúc nói thì dũng khí lại xông lên, hắn nhìn Lục Duệ lãnh tiếu nói: “Lục chủ nhiệm, mặc dù tôi là vận dụng tư hình thì tựa hồ cũng không phải do Ban xây dựng quản đi. "

Quay đầu nhìn thoáng qua thấy Lâm Nhược Lam khi nhìn thấy Lục Duệ tới thì thần sắc có một số biến hóa, Tất Thái Hùng có chút suy nghĩ nói: “Liệu có phải Lục chủ nhiệm anh là nhân tình của nữ phạm nhân này không?"

Lục Duệ con mắt hơi đỏ lên trừng mắt nhìn Tất Thái Kiện nói: “Anh dựa vào cái gì mà đánh bọn họ? Không biết đây là phạm tội sao?"

Tất Thái Hùng lạnh lùng nhìn Lục Duệ xem thường nói: “Chỉ bằng vào việc Đội cảnh sát hình sự là do tôi làm chủ, chỉ bằng việc bọn họ đem con Tất Bí thư đánh thành phế nhân. Họ Lục kia, tôi hôm nay nói rõ với anh, mặc kệ là ai đến, đều không cứu được mấy người này đâu"

Lục Duệ biến sắc nắm chặt tay nhìn Tất Thái Hùng, lạnh lùng nói:

“Có thể đợi lát nữa hay không, tôi đã thông tri cho người nhà bọn họ, bọn họ rất nhanh sẽ chạy tới. "

Tất Thái Hùng nhìn Lục Duệ nở nụ cười, sau đó khinh miệt cười.

"Đánh cho tao!”

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Với Bản Thân Phải Độc Ác

Khi trong miệng Tất Thái Hùng phun ra những lời này, Lục Duệ bất giác phải trong đầu óc ông một tiếng, tựa hồ có vật gì tại trong đầu tạc nứt ra vậy, hắn tàn bạo nhìn chằm chằm vào Tất Thái Hùng, hình như 1 đầu dã thú thầm nghĩ muốn ăn thịt người vậy mà lạnh như băng nói một câu: "Tất Thái Hùng, anh Sự thực muốn đùa hả?"

Tất Thái Hùng lạnh lùng cười rồi ba một tiếng đập tay vào bàn, hào khí can Vân nói: "Tôi ngày hôm nay nói cho anh rõ, không đem mây người này... Đánh thành phê nhân, lão tử tuyệt không dừng tay!"

"Khặc khặc khặc khặc..."

Một trận cười nhạt từ trong đám người $ruyền đến. Tất Thái Hùng nhìn lại, nguyên lai là thanh âm Lâm Thiên Nam vọng lại, bởi vì bảo hộ muội muội nên hắn bị đánh tối thảm, lúc này đã là mặt đầy tiên huyết, ngay cả viền mắt cũng nứt ra rồi, trên lông mi có một vết thương máu chảy đầm đìa.

"Tiểu tử. mày nhớ đó! Tao lớn như vậy mà chưa bao giờ bị thiệt thòi như vậy! Ngày hôm nay thật thua bởi tay mày rồi."

Lâm Thiên Nam nói lộ ra hàn ý khắc cốt ghi Xương, làm cho mọi người bỗng nhiên nổi lên một cổ cảm giác mao cốt tủng nhiên, đặc biệt là mấy người cảnh sát hình sự đứng ở bên hắn kia, lúc này dĩ nhiên có loại cảm giác như trụy vào hầm băng. Nhìn nam nhân trước mặt đã sắp đứng không được mà bọn họ chợt lui ra sau.

https://thuviensach.vn

Không chỉ có hắn, 3 nam nhân khác đứng ở bên cạnh hắn bị tra khảo lúc này cũng đều bị đánh thành đầu heo rồi, tuy nam nhân nào cũng đều huyễn tưởng có một ngày có thể làm anh hùng cứu mỹ nhân, chịu khổ cạnh mỹ nữ nhưng thực tế cũng không phải nam nhân nào khi đối mặt với hoàn cảnh đó có thể lựa chọn che chắn phía trước nữ nhân.

Vài người này dù người bị thụ thương nhẹ nhất hiện tại đã bị đánh tới thổ huyết, càng không nói y phục đã bị rách nát, thế nhưng mặc dù là như vậy, ba nam nhân này và Lâm Thiên Nam vẫn gắt gao chắn trước người Lâm Nhược Lam, không để cho đại mỹ nữ này bị một điểm thương tổn nào. Lúc này đám công tử có thời gian sống an nhàn sung sướng này lại bị khơi dậy lệ khí, cả đám nhìn chằm chằm vào Tất Thái Hùng, có thể nói, một ngày bọn họ có cơ hội thoát khốn, Tất Thái Hùng sẽ thảm.

"Lục Duệ, cậu đi đi, cậu đã thông tri cho đại ca của tôi là được rồi, chuyện còn lại cậu không cần quản đến."

Lâm Thiên Nam bỗng nhiên nhìn Lục Duệ nói. Tất cả mọi người là sửng sốt.

Lục Duệ không nói gì, hắn rõ ý tứ của Lâm Thiên Nam, nếu đã thông báo cho người Lâm gia rồi, bản thân còn ở đây tựa hồ có chút không thích hợp, dù sao nơi này là Phòng thâm vân của công an.

Bất quá Lục Duệ không có biện pháp khoanh tay đứng nhìn, vừa rồi Tất Thái Hùng đã nói rất rõ, hắn ngày hôm nay chính là muốn trả thù đám người Lâm Thiên Nam. Lục Duệ thậm chí tin tưởng, chỉ cần bản thân chân vừa ly khai đây, Tất Thái Hùng dám đem chân đám Lâm Thiên Nam tất cả đều cắt đứt. Càng không chi nói còn có Lâm Nhược Lam ở đây nừa, Lục Duệ ở hậu thế qua internet chứng kiến nữ nhân trong Phòng thẩm vấn bị cảnh sát phá án vũ nhục, hắn đối với những người này thật sự là không có bất luận lòng tin gì.

https://thuviensach.vn

Hướng vê Lâm Thiên Nam chậm rãi lăc đâu, Lục Duệ xoay người nhìn Thanh Hải nói: "anh đi ra bên ngoài giữ lây cửa."

Thanh Hải ngân ra, nhìn thoáng qua Lục Duệ rồi xoay người và cùng Vương Mậu Đức đi ra ngoài. Trong Phòng thâm vẩn chỉ còn lại có Lục Duệ và đám người Đội cảnh sát hình sự cũng như năm người Lâm Thiên Nam.

Lục Duệ chỉnh lý một chúty phục rồi chậm rãi tiêu sái đi tới trước mặt mấy người cảnh sát, lạnh lùng nhìn đối phương liếc mắt 1 cái rồi lại hướng về phía Lâm Thiên Nam cười cười, sau đó mới xoay người đi tới bên cửa sổ, nhìn thoáng qua bên ngoài, nói: "Tôi là Chủ nhiệm Ban xây dựng Huyện Thuận An Lục Duệ, ngày hôm nay tôi với thân phận một Đảng viên yêu cầu các anh đình chi ngay loại hành động trái với pháp luật này, hành động tra tấn phi pháp này, bằng không tôi sẽ báo cáo cơ quan kiểm tra kỷ luật để tố cáo hành động của các người!"

Nói xong, Lục Duệ nhìn thoáng qua Tất Thái Hùng, trầm giọng nói: "Tất Thái Hùng, anh có bản lĩnh thì cũng đem tôi đánh thành tàn phế đi. Đừng tưởng rằng lão tử hiện tại không có chỗ dựa vừng chắc là có thể không đem tôi để vào mắt, anh đừng quên, tôi là cán bộ do Thành phố quản lý, nếu như tôi từ trên lầu này nhảy xuống, anh đoán xem Tinh G để cán bộ luân chuyển chết ở Cục công an, mặt trên sẽ đem ai làm người chịu tội thay?"

Tất Thái Hùng nhất thời nghẹn lời, hắn tuy lỗ màng, thế nhưng lại biết đạo lý, tựa như Lục Duệ nói như vậy, tuy phía trên có người lên tiếng muốn thu thập Lục Duệ, thế nhưng nhưng không ai nghĩ tới làm hắn thế nào, chi là ướp lạnh hoặc là đợi khi hắn làm việc xuất hiện sai lầm thì nghĩ biện pháp đối phó hắn. Dù sao người ta là cán bộ ngoại tỉnh luân chuyển tới, sẽ có lúc trở lại nguyên lai địa phương. Nếu như chân tướng đúng như Lục Duệ nói vậy, hắn từ nơi này nhảy xuống, mặc kệ Lục Duệ sống hay chết, Tỉnh G tại trước mặt Tỉnh H ăn nói như thế nào đây. Một cán bộ tuổi còn trẻ đầy hứa hẹn đi giao lưu lại mạc danh kỳ diệu chết ở Công an Huyện,

https://thuviensach.vn

việc này ngay cả Bí thư Tỉnhủy Hoàng Thế Hùng cũng không có biện pháp giao ra.

Nhìn vẻ mặt thản nhiên của Lục Duệ, Tất Thái Hùng cực kỳ tức giận, hắn chẳng thể nghì tới, Lục Duệ dĩ nhiên sẽ Sử dụng thủ đoạn ti bi như thế uy hiếp bản thân. Nhìn Lục Duệ vừa định nói, Lâm Nhược Lam vốn thây một mực yên lặng không lên tiếng lại hít sâu một hơi, nhăm lại hai mắt của mình sau đó lại bỗng nhiên mở ra lạnh như băng nói:

- "Tôi là Lâm Nhược Lam, cha ta là Phó Bí thư Ủy ban kỷ luật Trung ương Lâm Phụng Thiên, ca ca tôi là Thường vụ Phó Thị trưởng Lâm Thiên Hoa thành phố Dương Minh, tôi nói cho các ngươi... nói như vậy chi là muốn nhắc nhở các anh, nếu như còn muốn làm gì chúng ta thì phải làm nhanh một chút, bởi vì ca ca và cha tôi mà biết được tôi ở chỗ này, không bao lâu sau, tôi tin tưởng các anh sẽ vì chuyện hiện tại mà hối hận. "

Cái gì! Một câu chuyện cười quốc tế!

Toàn bộ hình cảnh đều ngây ngẩn cả người, phảng phất nghe được cái gì thiên phương dạ đàm vậy nhìn Lâm Nhược Lam, nữ tử này nói phụ thân cô ta là Phó Bí thư Ủy ban kỷ luật Trung ương? ca ca là Thường vụ Phó Thị trưởng thành phố Dương Minh?

Một nam nhân chảy máu mũi chìa tay sờ soạng mặt mình, buồn bực nói: "Trần Cường, gia gia là Trần Bang Diệu, Phó hiệu trưởng Trường đảng trung ương. Ngày hôm nay tôi nếu như khống chết, quay đầu lại chúng ta cần phải hảo hảo thân cận."

Cạnh Lâm Thiên Nam một nam nhân cái con măt bị sưng vù diện mục biên dạng cười nói: "Bao Hăng, phụ thân là Bí thư thị ủy kinh thành Bao Thiên Nhượng, vừa rồi các cậu đánh ta môi người tôi đều nhớ kỹ!"

Sau cùng gã mập ngồi dưới đất thở dốc bỗng nhiên kêu to nói: "Triệu Vũ Dương, gia gia là Quốc Vụ Viện Triệu Bình Nam, họ Tât kia, mày có giỏi

https://thuviensach.vn

băn gia gia ta đi, nếu không mày chờ bị lão tử thao luyện đị!"

Đổi với địch nhân ngoan tâm, đổi với bản thân phải ác hơn!

Lục Duệ bỗng nhiên đối với đám người trước đây mình tựa hồ khinh thường quần áo lụa là lại có sự kính trọng, bọn họ mặc dù đối với ngoại nhân xem ra là đám người khổng nên thân, thế nhưng xuất thân thượng vị giả, những người này trên người lệ khí một khi bộc phát ra, không chỉ làm cho chấn động mà cũng càng làm cho nhân tâm kinh.

Nhìn ánh mắt đám người này, Tất Thái Hùng cảm thấy nhất trận lạnh lèo, hắn biết nếu như đối phương nói sự thực, chuyện này sợ rằng không kết thúc đơn giản như vậy. Không chỉ có bản thân, sợ rằng ngay cả thúc thúc cũng không may. Thế nhưng hắn trong giây lát lại nghĩ đến một việc, không khỏi cười ha hả nói: "Các anh thật đúng coi bản thân trở thành đại nhân vật ư? Thật sự có bối cảnh như vậy, ai sẽ chạy đến cái nơi thâm sơn cùng cốc này huênh hoang làm gì! Ngày hôm nay mặc kệ là ai đến đều cứu không được các ngươi!"

Tất Thái Hùng cười lớn nhưng phát hiện ra bên người đám thủ hạ đám đều đờ ra nhìn bản thân, nếu như một người nói như vậy có thể là vui đùa, thế nhưng 4 năm người nói như vậy, việc này chi sợ cũng không đơn giản như vậy. Đám người này cũng không phải đứa ngốc, nữ hài tử kia đẹp như thiên tiên vậy, hơn nửa cổ khí chất kia khẳng định xuất thân không thâp. Tôi trọng yều là, bôn nam nhân kia thà răng bị đánh không rên một tiếng mà ngăn trước thân thể cô ta, ngoại trừ thân phận trọng yếu ra, còn có lý do gì khác? Huống chi đám người này bị đánh thảm như vậy mà đều không có biểu lộ thẩn phận cầu xin tha thứ, thế nhưng hiện tại lại xuất ra thân phận, vì sao?

Nhìn thoáng qua Lục Duệ đứng ở trước cửa sổ không nói lời nào, Lâm Nhược Lam trong lòng bỗng nhiên dâng lên cảm giác dị dạng. Nếu như không phải Lục Duệ dùng bản thân sinh tử đến uy hiếp Tất Thái Hùng, sợ

https://thuviensach.vn

rằng đám người mình thà rằng bị cắt đứt chân cũng sẽ không biểu lộ thân phận. Những đám quần áo lụa là này từ nhỏ đã có ngạo khí, thà rằng bị người sửa chữa, cũng không muốn mở miệng cầu xin tha thứ. Đám nha nội này đi tới đâu đều phong cảnh vô hạn? Chân chính nha nội sẽ dọc theo con đường bậc cha chú làm quan mà kinh thương, chân chính quần áo lụa là tại trong đại gia tộc thật sự là không có địa vị.

Lâm Nhược Lam biết, Lục Duệ ngày hôm nay là đã liều bất cứ giá nào rồi, hắn tại Huyện Thuận An cũng không tốt quá, cũng không có thế lực, ngày hôm nay muốn bảo trụ đám người mình có thể nói trên cơ bản là không có khả năng. Đừng nói hắn là Chủ nhiệm Ban xây dựng, chính là Huyện trưởng cũng sợ rằng không có biện pháp ngăn cản Tất Thái Hùng. Dù sao bản thẩn đại ca muốn chạy tới đẩy ít nhất cũng mất mấy giờ. Tại trong khoảng thời gian này, cũng đủ cho đám người Tất gia làm ra chuyện gì rồi. Sở dĩ hắn chỉ có thể cá, cá đám thủ hạ Tất Thái Hùng không dám đem tiền đồ ra đùa giỡn.

"Ngày hôm nay chuyện này, chúng tôi chỉ truy cứu trách nhiệm người Tât gia, các anh mây người lăn đi, tôi bảo đảm, buông tha các anh."

Lục Duệ thây trong mắt mây người hình cảnh có một số buông lỏng bèn trâm giọng mở miệng nói.

Hắn không phải ngu ngốc, lúc này chính là muốn kéo dài thời gian, đợi Lâm gia Viện binh đên, Sự tình sẽ không phải do đám người này định đoạt nữa.

Mấy người kia trong đó có một người lớn tuổi nhìn Lục Duệ, lúng túng nói: "Lục chủ nhiệm, anh, anh nói giữ lời không?"

Lục Duệ gật đầu, nhìn thoáng qua đám người Lâm Thiên Nam nói: "Chuyện này tôi định đoạt."

https://thuviensach.vn

Người nọ không thể tin được nhìn thoáng qua đám người Lâm Thiên Nam, không nói gì.

Lâm Thiên Nam tự nhiênrõ ý tứ của Lục Duệ, hướng vê đám người kia gật đầu, khàn giọng nói: "Lục Duệ nói đó là ý tứ của chúng ta, chuyện ngày hôm nay chỉ chém kẻ thủ ác!"

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Nam Nhân Rút Súng

"Cảm tạ." Nhìn thoáng qua đám bạn bè, Lâm Thiên Nam lần đầu tiên nói ra hai chữ này, từ nhỏ đến lớn hoàn cảnh khiến hắn sớm biết tại trong một vòng tròn, nhân tình là lạnh lùng dối trá như thế nào, ngày hôm nay bạn bè bồi hắn đẫm máu tự nhiên sau này chính là huynh đệ.

Đám người Trần Cường và Bao Hằng không nói gì, chỉ là kéo kéo khóe miệng nở nụ cười một chút. Lúc này bọn họ đối với Lục Duệ có sự hiếu kỳ, dù sao từ Lâm ThiênNam nghe được không ít lời đồn về người kia thế nhưng khi nhìn thấy thằng nhãi này thì cảm giác rất có lực rung động.

Người lăn lộn trong quan trường đại đa số đều là cái loại người coi lợi ích quá nặng, trưởng bối nhà mình cũng là vậy, khách sáo dối trá không nói, nhân tình trước mặt lợi ích đều không đáng giá một đồng tiền. Ngày hôm nay loại tình huống này đổi lại là bản thân sợ rằng sẽ không hành động giống Lục Duệ, dĩ nhiên lấy mệnh uy hiếp đi Tất Thái Hùng buông tha mọi người.

Những... đám nha nội này tự nhiên có thể nhìn ra, Lục Duệ tại Huyện Thuận An địa vị cũng không cao, tuy nghe nói mới là một khoa cấp cán bộ, thế nhưng tại trước mặt Bí thư Huyện ủy hắn không là cái gì, hơn nửa chính hắn cũng nhắc tới, gần đây không được tốt lắm, tựa hồ đắc tội người nào, đang bị chèn ép. Nhưng trong tình huống đó hắn vẫn như cũ lựa chọn cứu đám người quen biết, cái này khiến mấy người nha nội môn tâm sinh cảm kích.

https://thuviensach.vn

Không thể không nói, vừa rồi Lục Duệ thay Lâm Thiên Nam nói bảo đảm, khiến những... cảnh sát không có căn cơ tâm sinh khiếp ý, nhìn Tất Thái Hùng vẻ mặt giận dữ, 1 người tuổi tác khá lớn hơi lui ra phía sau thấp giọng nói: "Đội trưởng, nếu không chúng ta chờ một chút đi?"

- Tất Thái Hùng trừng con mắt vỗ bàn một tiếng quát to: "Chu lão tam, đầu óc anh có bệnh hả, có đúng không muốn nghe tôi nói sao?"

Người được gọi là Chu lão tam kia nhìn thoáng qua Lục Duệ, lại nhìn Lâm Thiên Nam, sau đó cắn răng nói: "Tất đội, chúng ta làm xác thực có điểm trái với quy định, bằng không ngài chờ đi, xem Huyện ủy bên kia có tin tức hay không."

Hắn tính như vậy xác thực không tệ, nếu như đám người này bối cảnh là thực, trong Huyện khẳng định sẽ nhận được thông báo, nếu như không đủ, bản thân lần nữa động thủ cũng không trễ.

Trong cơn giận dữ Tất Thái Hùng lúc này lại thấy thủ hạ một bộ chần chờ, Tất Thái Hùng giận tím mặt vội rút súng, ba một tiếng đặt trên bàn, âm trầm nói: "Ngày hôm nay tôi muốn nhìn, trong Đội cảnh sát hình sự này ai nói hữu dụng!"

Trong phòng bầu không khí thoáng cái trở nên có chút khẩn trương, Lục Duệ chậm rài từ phía trước cửa sổ đi tới trước mặt Tất Thái Hùng lạnh lùng nói: "Tất đội trường là muốn đi tới con đường hắc ám sao?"

Tất Thái Hùng cắn răng, cầm lấy súng lục nói: "Ngày hôm nay chuyện này tuyệt đối không thể châm dứt như vậy, mặc kệ ai tới cũng vô dụng."

Lục Duệ vừa định nói, chợt nghe bên ngoài có tiếng động lớn xôn xao, cửa Phòng thẩm vấn bị người đẩy ra, một người cao lớn xông vào, người này trước tiên nhìn qua tình huống trong phòng một chút rồi khè cau mày, trở tay đem cửa Phòng thẩm vấn đóng lại sau đó nhìn Lục Duệ trầm giọng nói: "Bí thư, ngài sao ở chỗ này?"

https://thuviensach.vn

Người này tự nhiên chính là Mã Hướng Đông, hắn nhận được điện thoại của Lục Duệ một đường chayh đến, cuối cùng cũng chạy đến Cục công an. Bởi vì ở chỗ này đã làm nửa năm Phó cục trưởng nên còn có điểm tâm phúc, tìm người vừa h đã biết Lục Duệ tựa hồ vào Phòng thẩm vấn. Cái này làm cho Mã Hướng Đông trong lòng bất an, cho rằng Lục Duệ xảy ra chuyện gì nên vội đi tới Phòng thẩm vấn và trực tiếp vọt vào.

Thấy Mã Hướng Đông tiến đến, Tất Thái Hùng sắc mặt lại khó coi thêm vài phân, lạnh lùng nói: "Mã Phó cục trưởng đến Đội cảnh sát hình sự có việc gì không?"

Mã Hướng Đông không để ý đến hắn, mà nhìn Lục Duệ?"

Lục Duệ thấy Mã Hướng Đông tới, cuối cùng cũng thở dài một hơi, khoát khoát tay nói: "Hướng Đông, bảo vệ tốt đám người Lâm lão sư, ngày hôm nay không có mệnh lệnh của Thị ủy, bất luận kẻ nào cũng không cho phép động vào bọn họ mảy may. "Lúc này hắn cũng bất chấp khách khí, thẳng thắn giả truyền thánh chi, cho dù quan lớn thành phố sợ rằng sau này còn muốn cảm tạbản thân ấy chứ.

Đám người Chu lão tam vừa nhìn Mã Hướng Đông vào cũng thở phào một cái, dù sao người ta cũng là Phó cục trưởng, tiểu binh rốt cuộc có lãnh đạo. Quả nhiên, thấy Mã Hướng Đông nhướng mày, nhìn thoáng qua bọn họ trong tay mang theo dùi cui sắc mặt âm trầm nói: "Còn lo lắng cái gì? cút ra ngoài!."

Tất Thái Hùng sắc mặt thoáng cái trở nên càng thêm khó coi, dù sao trên danh nghĩa Mã Hướng Đông là Phó cục trưởng Cục công an, đám hình cảnh khẳng định sẽ cố kỵ. Quả nhiên, đám người Chu lão tam nghe Mã Hướng Đông nói như vậy thì cuống quít chậm rãi đứng đến một bên, cũng may Tất Thái Hùng thường ngày tại Đội cảnh sát hình sự hung danh tại ngoại, không được hắn gật đầu, đám người này thật ra không dám trực tiếp ly khai Phòng thẩm vấn.

https://thuviensach.vn

Hừ một tiếng, Tất Thái Hùng nhìn thoáng qua Mã Hướng Đông nói: "Mã Phó cục trưởng, anh nghĩ sai rồi một việc rồi? Nơi này là Đội cảnh sát hình sự, không phải là trị an đại đội."

Hắn ý tứ rất rõ ràng, Mã Hướng Đông là Phó cục trưởng chủ quản trị an đại đội, cũng không phải chủ quản hình sự và điều tra, làm như vậy tựa hồ có hiềm nghi vượt quyền.

Mã Hướng Đông nhìn Thái Hùng hèn mọn nói: "Họ Tất kia, cậu ít sử dụng giọng quan với tôi đi, ngày hôm nay lão tử nói cho cậu biết, nếu như cậu dám động vào Lục Bí thư, tôi bắn chết cậu!"

Trong miệng nói, hắn trong giây lát cầm khẩu súng của Tất Thái Hùng đặt ở trên mặt bàn, nòng súng tối om nhất thời chi vào đầu Tất Thái Hùng, trong phòng trong nháy măt an tình lại, thanh âm duy nhất có thể truyền vào tai chỉ có tiếng Mã Hướng Đông mở chốt bảo hiểm.

Tất Thái Hùng sắc mặt trở nên dị thường tái nhợt, hắn thật không ngờ Mã Hướng Đông dĩ nhiên lỗ mãng đến loại tình trạng này, cư nhiên dám rút súng chi vào bản thân! Thằng nhãi này coi như là nhân vật kiên cường cũng ngạnh cái cổ hô lớn: "Họ Mã kia, anh dám dùng rút súng đối phó tôi? tôi không phải tội phạm a!"

Mã Hướng Đông nhe răng cười: "Lão tử mặc kệ như thế nào cũng kéo mày đi làm đệm lưng." Hắn trong khoảng thời gian này thật sự là nghẹn khuất, mắt mở trừng trừng nhìn người khác tại Hạ Gia Trấn đem cơ nghiệp bọn mình tân tân khổ khổ có được đoạt đi, sau đó đẩy Lục Duệ đến Ban xây dựng. Người khác không biết, Mã Hướng Đông lại biết Lục Duệ đến tột cùng đã vì Hạ Gia Trấn nỗ lực bao nhiêu tâm huyết, thường ngày hắn tính tình có chút lỗ mãng, ngày hôm nay lại uống không ít rượu, cái hơi rượu vừa lên đã muốn xung động.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ lại biết, không thể khiến Mã Hướng Đông rối rắm, hắn cất bước đi tới trước mặt Mã Hướng Đông lây tay đè nòng súng xuống trâm giọng nói: "Thu Súng lại, đều là người lớn cả, làm việc phải cần đầu óc?"

Nói xong, Lục Duệ nhìn về phía cửa phòng không biết bị mở lúc nào, bên ngoài thình lình có người mặt hắng giọng, thì ra là Tất Vân Đào và Tưởng Vạn Lý.

"Tất Bí thư, tôi nghĩ chuyện chúng ta nên tái thương lượng một chút thì tốt hơn."

Tất Vân Đào hừ lạnh một tiếng, nhìn tình trạng trong Phòng thẩm vấn rồi lạnh lùng nhìn Lục Duệ nói: "Mặc kệ thế nào, con tôi bị trọng thương, những người này vi phạm pháp luật, phải phải bị chế tài. Như thế nào, Tề Bí thư."

Tề Thắng Kiệt sắc mặt có một chút khó coi, tựa hồ Tất Vân Đào vừa đến đây, nhìn thấy Phòng thẩm vấn hỗn loạn bất kham thì lắc đầu nói: "Các cậu làm cái gì mà loạn thât bát tao như thế này, Lục Duệ, cậu là một Chủ nhiệm Ban xây dựng chạy đến Cục công an làm cái gì? Những người này là bằng hữu của cậu hả?"

Lục Duệ con ngươi co rụt lại, xem ra Lâm Thiên Hoa cũng không có thông báo chọ Huyện ủy Thuận An, hắn chỉ có thể kiên trì gật đầu nói: "Bọn họ xác thực là bằng hữu của tôi."

Nói còn chưa xong, Tất Vân Đào ngắt lời nói: "Cái đó không liên quan với việc cậu xuất hiện tại trong Phòng thẩm vấn? đồng chí sao lại một điểm kỷ luật cũng không có? Cơ quan công an, Phòng thẩm vấn là cậu có thể tùy tiện vào ư? Lập tức đi ra ngoài cho tôi, bằng không tôi lập tức cách chức cậu."

Lục Duệ biến sắc, Tất Vân Đào rõ ràng không nhìn đến việc đám người Lâm Thiên Nam bị thương, chỉ lấy Lục Duệ ra khai đao. Xem ra việc nhi tử

https://thuviensach.vn

bị trọng thương thực sự làm hắn phẫn nộ rồi, đã không quan tâm đến việc trở mặt với ai nữa, Tề Thắng Kiệt phỏng chừng cũng là bị hắn kéo tới.

Lục Duệ nhìn lướt qua Tất Thái Hùng, phát hiện ra hắn nhe răng cười, Lục Duệ biết, sợ rằng bản thân chân trước ly khai đây, chân sau người kia lại sẽ cho thủ hạ của hắn động thủ vy đám người Lâm Thiên Nam. Nghĩ tới đây, Lục Duệ quay đầu lại nhìn thoáng qua Lâm Nhược Lam, chỉ thấy cô vẻ mặt lo lắng nhìn về phía bản thân.

Khóe miệng nổi lên một tia mim cười, Lâm Nhược Lam chung quy nghĩ Lục Duệ tựa hồ là đang cân nhắc cái gì, sau đó thây Lục Duệ kiên định lăc đâu nói: "Tôi không thể đi!"

Tất Vận Đào nói: "Lục Duệ, anh đây là nhiễu loạn tư pháp công chính.

Lục Duệ lạnh lùng cười, nhìn Tất Vân Đào nói: "Muốn nói nhiễu loạn tư pháp công chính, sợ rằng Tất Bí thư anh và Tất đội trường đều nên lập tức tránh đi? Càng không chỉ nói tôi cho tới bấy giờ chưa nghe ai nói qua để cục thẩm vụ án lại đem người bị tình nghi đánh thành cái dạng này!"

Nói, hắn chi chi vào đám người Lâm Thiên Nam với bộ dạng thê thảm cười nhạt không ngớt nói: "Tất Bí thư chẳng lẽ con mắt có vấn đề, không thấy được mấy người này bị cháu trai anh gọi người đánh thành cái dạng gì sao? Lại hoặc là đây đều là do bởi vì nhi tử anh thụ thương mà mệnh lệnh trả thù?"

Nếu đã muốn trở mặt, kia Lục Duệ bất cứ giá nào, cũng không cho Tất Vân Đào mặt mũi.

"Tất Bí Thư, nhi tử anh có đức hạnh như thế nào anh còn không biết sao? Hắn vì sao thụ thương? Mượn hơi rượu đem nữ hài tử nhà người ta kéo vào phòng, muốn cường bạo người ta, bằng vào điểm này, theo tôi hắn bị đánh chết cũng không quá đáng! Tôi nếu như anh, căn bản không mặt mũi nào tới nơi này đối mặt người bị hại."

https://thuviensach.vn

Lục Duệ cắn răng, nếu đã nói đến cái này, cứ thẳng thắn làm rõ được rồi. Thừa dịp Tất Vân Đảo khốiíg biết thấn phận của đám người Lâm gia huynh muội thẳng thắn đem thẳng nhãi này kéo xuống ngựa!

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Huynh Đệ

Tất Vân Đào gắt gao nhìn chăm chú vào Lục Duệ, nghĩ không ra tiểu tử này cũng dám trước mặt nhiều người như vậy chi trích bản thân, phải biết rằng bản thân đường đường là cán bộ lãnh đạo, bị một khoa cấp cán bộ công nhiên chống đối như vậy, tuy đây không phải là lần đầu tiên, thế nhưng Tất Vân Đào bỗng nhiên cảm giác như mình tựa hồ bị người hung hăng bạt tai 1 cái, hơn nữa nhi tử ngày hôm nay bị đánh thành thái giám khiến hắn rốt cục mất đi lý trí, hạ đạt một cái mệnh lệnh điên cuồng.

"Người đâu! Đem Lục chủ nhiệm và Mã Phó cục trưởng mời đi ra ngoài. Tất đội trường, các ngươi tiếp tục thẩm vấn phạm nhân đi."

Tất Vân Đào nhìn chăm chú Lục Duệ tàn bạo nói.

Lục Duệ thần sắc biến đổi, hắn thậm chí đã nhìn thấy Tất Thái Kiện nhe răng cười.

Tuy nhiên phía sau chợt có một tiếng quát vang lên. "Người nào... dám tiến lên một bước! Lào tử bắn chết hắn!"

Tại trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, cánh tay Mã Hướng Đông giơ lên Vừa bị Lục Duệ đè xuống nay lại hướng lên trời.

"Phanh!" Một tiếng nổ vang lên, cánh tay hắn nay lại chi về hướng Tất Vân Đào, nòng súng tối om còn bốc khói, khuôn mặt Mã Hướng Đông méo mó dường như 1 con cô lang bị thương vậy điên cuồng hổ nói: "Tất Vân Đào, anh dám động một chút, lào tử ngày hôm nay bắn anh! Vì Huyện Thuận An trừ hại!"

https://thuviensach.vn

Dại ra!

Toàn bộ người trong Phòng thẩm vấn dại ra, nhìn Mã Hướng Đông điên cuồng và Lục Duệ mặt không chút thay đổi, tất cả mọi người tin tưởng, hai người kia đã điên rồi, cư nhiên mạc danh kỳ diệu, vì một đám người bên ngoài dám chống lại Bí thư Huyện ủy và thậm chí còn rút súng.

Lục Duệ cười khổ một chút, nghĩ không ra Mã Hướng Đông so với chính mình còn điên hơn, cư nhiên thực sự nổ súng. Lắc đầu, Lục Duệ nhàn nhạt nói: "Đáng giá không?"

Mã Hướng Đông không nói gì, chỉ là nhìn Lục Duệ tươi cười.

Thở dài một hơi, Lục Duệ lần thứ hai cầm lấy điện thoại gọi cho Lâm Thiên Hoa.

Sau một trận chuông reo, Lâm Thiên Hoa lo lăng nói: "Đồng chí Lục Duệ, xảy ra chuyện gì không? Chúng ta còn có nửa giờ nữa là có thể chạy tới được Huyện Thuận An, mặt khác bộ đội đặc chủng quân khu đã xuất động đi tới chỗ cậu."

Lục Duệ trầm mặc một chút, chậm rãi nói: "Cảnh sát hình sự Huyện Thuận An đã động thủ, để bảo vệ đám người Lâm Thiên Nam một ca ca của tôi đã rút súng, hiện tại chúng ta và Bí thư Huyện ủy Thuận An Tất Vân Đào đang ở tại Phòng thẩm vấn Công an hình sự Công an Huyện Đội cảnh sát hình sự giằng co, Lâm Thị trưởng, người xem làm sao bấy giờ?"

Lâm Thiên Hoa hoàn toàn quên mất Lục Duệ kể tiếp nói gì, trong miệng thì thào lẩm bẩm: "Động hình? Bọn họ cũng dám động tư hình! Tiểu muội, tiểu muội..."

Nói xong, thanh âm hắn dần dần thấp xuống, ngay khi Lục Duệ cho răng điện thoại cũng bị cắt đứt thì một thạnh âm làm trái tim hắn băng giá từ microphone truyền đi ra.

https://thuviensach.vn

"Lục Duệ, cậu đem điện thoại mở to, tôi có chuyện muốn nói!"

Lục Duệ Sửng sốt nhưng vẫn bật chế độ loa ngoài đặt trên tay. Chợt nghe từ microphone truyền đến một cái thanh âm bình tình đến mức kẻ khác không thể tin được.

"Tôi là Thường vụ Phó Thị trưởng Lâm Thiên Hoa thành phố Dương Minh, gia gia tôi là Lâm Phá Quân, cha ta là Bí thư Tinh ủy Tinh F Lâm Phụng Thư. Thúc thúc tôi là Phó Bí thư Ủy ban kỷ luật Trung ương Lâm Phụng Thiên. Tôi nói cái này chính là muốn nói cho các ngươi biết, mọi người đứng ở tại chỗ không cho phép nhúc nhích. Nếu ai còn dám đụng đến đệ đệ muội muội tôi một chút, tổi bảo đảm, người đó và người nhà người đó sẽ muốn sống không được! Những lời này tôi không phải lấy thân phận một Phó Thị trưởng nói ra, là lấy thân phận một người anh nói ra, không được hoài nghi lời tôi nói, bằng không tôi không ngại cho các ngươi tận mắt chứng kiến người nhà mình chết ở trước mặt các ngươi!"

Lặng như tờ, không khí trong nháy mắt lặng như tờ.

Lục Duệ nghì không ra vị Lâm Phó thị trưởng này dĩ nhiên tỏ vẻ ngoan độc như vậy, đây không phải một cao cấp quan viên mà chính là xã hội đen a! So với lưu manh còn lưu manh hơn, động một cái muốn đem toàn gia người ta sử dụng tàn nhẫn thủ đoạn làm cho tất cả ai nghe được đều có cảm giác hít thở không thông. Tề Thắng Kiệt và Tất Vân Đào tự nhiên đã nghe qua thanh âm của Lâm Thiên Hoa, Tất Vân Đào hoàn hảo một điểm, Tề Thắng Kiệt cả người đều ngây ngẩn nhìn đám người đám người Lâm Thiên Nam bị máu chảy, hắn bỗng nhiên giác ngộ ra bản thân ngày hôm nay tựa hồ không nên xuất hiện ở chỗ này.

Thấy bọn họ đều ngây ngẩn cả người, Lục Duệ buông điện thoại nhìn thoáng qua Tề Thăng Kiệt có vẻ sợ hãi nói: "Tề Bí thư, ngài nên nghe được ra, đó là thanh âm của ai rồi chứ?"

https://thuviensach.vn

Tề Thắng Kiệt chết lặng gật đầu, không đợi hắn nói, chợt nghe đến bên ngoài vang lên một trận tiếng động thật lớn.

Một cái thân ảnh thất kinh chạy tới lắp bắp nhìn Tất Vân Đào nói: "Thư, Bí thư, bất hảo, bên ngoài có ới thật nhiều người, thật nhiều quân đội!"

Không đợi mọi người có phản ứng, từ dưới lầu có rất nhiều quân nhân xông lên, tay cầm súng, đạn lên nòng, sắc mặt nghiêm trọng chi vào tất cả người trong Phòng thẩm vấn. Dẫn đầu là một gã thiếu giáo quát lớn: "Mọi người hai tay ôm đầu ngồi xổm xuống, tôi đếm đến ba, bằng không cách sát vật luận!"

Nói xong, vị lão huynh này rút súng hướng lên trời bắn chỉ thiên một phát, tựa hồ muốn cho thẩy bản thân không phải nói giờn.

Không cần đếm đến ba, tất cả mọi người hai tay ôm đầu ngồi xổm trên mặt đất, ngoại trừ bạch y thắng tuyết Lâm Nhược Lam và Lục Duệ còn đang đờ ra như trước đứng trên mặt đất, về phần đám người Lâm Thiên Nam thuần túy là bởi vì thực sự quá mệt mỏi, biết viện binh đến nên vẫn trực tiếp ngồi ở trên mặt đất.

Thiểu giáo quan quân cau mày, bước đi đền trước mặt Lục Duệ trầm giọng nói: "Ai là Lục Duệ?"

Lục Duệ nhìn hắn một cái, thở phào một cái nói: "Tôi chính là Lục Duệ, là Lâm Thiên Hoa bảo các vị tới hả?"

Người nọ gật đầu, ba một tiếng, chào Lục Duệ theo nghi thức quân đội rồi lại đi tới cạnh Lâm Nhược Lam cẩn thận nói: "Tiểu thư, tôi đã tới."

Lâm Nhược Lam gật đầu, ôn nhu nói: "Hổ tử ca, cảm tạ anh, anh tôi bị thương không nhẹ, trước tiên đưa bọn họ đi viện đã."

https://thuviensach.vn

Người được gọi là Hô tử thiểu giáo cúi đầu nhìn Lâm Thiên Nam một chút rồi bỗng nhiên nhếch miệng nở nụ cười: "Tiêu thiếu gia, sau này anh theo tôi học tán đả đi, lân sau bảo đảm sẽ không thảm như vậy."

Lâm Thiên Nam mặt như đầu heo giật giật khóe miệng nói: "Thối lăm! Nếu không phải huynh đệ tôi liêu mạng bỏ tiên đô kéo dài thời gian thì không đợi ngươi đến, tôi và tiêu muội nhất định phải chết rồi."

Chi chi Tất Thái Hùng một bên đã bị hù dọa choáng váng, Lâm Thiên Nam đây hận ý nói: "tôn tử kia súng đã rút ra đó"

Thiếu giáo con ngươi có rụt lại, đi tới trước mặt Tất Thái Hùng, cúi đầu nhìn thoáng qua rồi nhàn nhạt nói: "họ tên chức nghiệp."

Tất Thái Hùng sửng sốt, mặc dù có chút kỳ quái nhưng vẫn thật thà hồi đáp: "Tất Thái Hùng, đội trưởng Đội cảnh sát hình sự Huyện Thuận An."

Gã thiếu giáo kia gật đầu, lẩm bẩm: "Hay cho một đội trưởng, được rồi, tôi không đánh chết anh!"

Đám người Tất Vân Đào cả kinh, vừa định nói gì thì lại thấy gã thiếu giáo này vừa rồi còn rất bình tỉnh như một thư sinh trong giây lát một cước đá vào vai Tất Thái Hùng khiến hắn té ngã trên mặt đất. Tất Thái Hùng nhất thời biến thành đầy đất hồ lô.

Cái này cũng chưa tính xong, mọi người mắt thấy đôi giày của thiểu giáo kia cứ nhăm bụng và đầu Tất Thái Hùng đạp xuống. Sau 1 phút, hầu như không ai nhận ra người mặt mũi đầu máu kia là Tất Thái Hùng nữa. Chỉ thấy vị thiếu giáo kia đánh xong người thì thở hổn hển, nhàn nhạt nhìn thủ hạ của mình phân phó nói: "Một hồi đem người kia về, gọi các huynh đệ hảo hảo thao luyện hắn một chút, đừng giết chết là được."

Tất Vân Đào sắc mặt tái nhợt muốn nói gì thì gã thiếu giáo kia lại chợt nói, thanh âm cực kỳ băng lãnh: "Anh rất may măn đó, nếu nhi tử anh

https://thuviensach.vn

không ở chỗ này, tôi sẽ không đơn giản mang hắn đi như vậy!"

Câu này vừa ra khỏi miệng, Tất Vân Đào cụt hứng cúi đầu.

Lục Duệ ở một bên nhìn thiếu giáo trả thù Tất Thái Hùng, nhưng không nói gì, sau khi đối phương thu tay lại mới đi tới nhẹ giọng nói: "Trước tiên đem đám người Lâm tiểu thư đưa đi viện đã, dù sao đều bị thương không nhẹ."

Thiếu giáo giương mắt nhìn Lục Duệ một chút gật đầu nói: "Là ta sơ sót, người đâu, lập tức bắt tay tháo còng đưa người đi viện."

Đám người Lâm Thiên Nam ngôi quân xa chạy đến quân y viện, Lục Duệ cũng ngồi trong xe đó...

Lục Duệ bảo Mã Hướng Đông và Thanh Hải lưu tại Công an Huyện, dù sao hai người bọn họ biết không ít sự tình, tối trọng yếu là một hồi nữa Lâm Thiên Hoa sẽ đến. Có thể để cho bọn họ tại trước mặt lãnh đạo lộ mặt mày rạng rỡ, tuy chuyện này tạm thời còn không có nhiều người biết, thế nhưng Lục Duệ nghì, chính đàn Huyện Thuận An thậm chí toàn bộ thành phố Dương Minh rất có thể bởi vì... sự kiện này phát sinh mà có cự đại biến hóa.

"Anh vì sao không ở đây chờ gặp Lâm lão đại?"

Sau khi Lục Duệ ngồi vào trong xe thiếu giáo đột nhiên hỏi, qua Lâm Nhược Lam giới thiệu, Lục Duệ biết hắn gọi là Chu Hô.

Lục Duệ lắc đầu, cười cười giải thích nói: "Tôi lại không nhận ra hắn, hơn nữa hiện tại tôi tạm thời bị cách chức, sẽ không cùng các lãnh đạo gặp mặt."

Chu Hổ Sửng sốt, tựa hồ thật không ngờ Lục Duệ lại trả lời bản thân như vậy, dù sao ai đều biết ngày hôm nay Lục Duệ làm chuyện này, hầu như

https://thuviensach.vn

cứu mạng mấy người nha nội kia, lúc này không chạy đến trước mặt lãnh đạo tranh công mà còn đi quân y viện? Sau khi nhìn thoáng qua Lục Duệ, Chu Hổ không nói gì.

"Nếu như Mã Hướng Đông không có tới, anh sự thực sẽ nhảy xuống chứ?" Ngồi ở phía sau Lâm Nhược Lam bỗng nhiên nói, thanh âm nhẹ đến mức khiến Chu Hổ nhướng mày.

Lục Duệ cười, đáp phi sở vân hồi đáp: "Tôi không nhiều bằng hữu lắm. Huống chi là có nhảy xuống, tôi vị tất đã chết."

Lâm Nhược Lam nhẹ nhàng nga một tiếng, liền không nhắc lại nữa. Hai người không chú ý tới là Chú Hồ cau mày đem đoạn đối thoại của bọn họ thâm ghi tạc trong lòng.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Hồng Nhan Cười

Đồng hồ báo thức đã chỉ vào 12h đêm, đám người Lâm Thiên Nam cùng Bao Hằng đã vào bệnh viện huyện, bọn hắn đều bị ngoại thương, sau khi băng bó một chút là về được rồi. Tuy nhiên ngoài dự đoán của mọi người là, Lâm Nhược Lam không tỏ thái độ gì, sau khi rửa mặt lại cùng bọn Lâm Thiên Nam nói vài câu rồi nhìn Lục Duệ một cái, hai người liền sóng vai đi ra khỏi phòng bệnh.

Có thể bởi vì cuối mùa thu nên Lục Duệ nhảy mũi một cái, Lâm Nhược Lam nhướng mày rồi thuận tay câm lên quân trang của Chu Hô đặt trên giường bệnh khoác cho Lục Duệ rồi hai người mới đi ra ngoài.

"Hổ Tử ca, thật là ngoài ý muốn?". Nằm ở trên giường bệnh, Lâm Thiên Nam đầu băng bó như xác ướp bỗng nhiên nhìn Chu Hô nói ra.

Chu Hồ gật gật đâu, một bộ như lòng tôi ưu tư nói ra: “Đúng vậy? Tôi Vốn cho răng cả đời này tiểu thư sẽ không quan tâm đền ai cả”.

Bất đắc dĩ mở mắt ra, Lâm Thiên Nam nói: “Hồ ca, xem ra anh đã quên thủ đoạn của tiêu muội rồi. Lá gan anh thật Sự là không nhỏ, dám nói nó như vậy”.

Chu Hổ vô ý thức rụt cổ lại, lúc này mớiý thức được là Lâm Nhược Lam không còn trong phòng, hắn nhịn không được thò tay vỗ đùi Lâm Thiên Nam một cái rồi cười mắng: “Tiểu tử cậu, chuyên môn dọa tôi. Nói vậy chứ, đến cùng là có chuyện gì xảy ra thế? Sao lại huyên náo lớn như vậy chứ? Đại thiếu gia dẫn người khống chế gà điểu Bí thư gì kia lại rồi, nghe

https://thuviensach.vn

nói trong nhà lão gia tử đập vỡ một chén trà rồi. Nếu lần này cậu không có lý thì không thể tưởng tượng được hậu quả thế nào đâu”.

Lâm Thiên Nam cười khổ nói: “Tôi cho dù hỗn đản thì cũng không thể gây chuyện vào lúc dẫn tiểu muội đi ăn?" Nói xong, hắn đem sự tình kể lại.

Nguyên lai Lâm Thiên Nam bởi vì hợp tác cùng Lý Chí Cường kinh doanh bất động sản tại tỉnh N, kết quả có lãi một số tiền, Lục Duệ giừ ý tứ nên cũng không trực tiếp nhận hoa hồng. Tuy nhiên cha con Lý Chí Cường sau khi thương lượng thì lúc chia tay Lâm Thiên Nam vẫn lấy ra 500 vạn đưa cho hắn, nói là chia hoa hồng. Lâm Thiên Nam cũng không từ chối cao hứng nhận lấy.

Người ta một có chuyện đắc ý tự nhiên đều muốn khoe khoang một chút, huống chi Lâm Thiên Nam tuyệt đối không phải là loại người cẩm y dạ hành (áo gấm đi đêm), tay áo tàng kim. Sau khi trở lại kinh thành hắn quả thực đã chiêu đãi đám bằng hữu kia một trận, dù sao lai lịch số tiền này cũng minh bạch, cũng không sợ bị trong nhà truy vấn.

Sau khi ở kinh thành mấy ngày thì thằng này lại nghĩ tới Lục Duệ, nếu như không có Lục Duệ chỉ điểm thì chỉ sợ hắn cũng không có cơ hội kiếm tiền như vậy, mặt khác trong một lần gọi điện thoại cho Lâm Nhược Lam hắn cũng nghe nói Lục Duệ gần đây không được như ý nên dứt khoát muốn kéo đám nha nội của mình trực tiếp giết đến Huyện Thuận An.

Kinh thành đại thiếu gia tự nhiên là lần đầu tiên đến một địa phương như vậy, nghĩ ngày mai gặp Lục Duệ nên buổi tối dứt khoát gọi Lâm Nhược Lam đi ăn cơm. Lâm Nhược Lam vốn cũng không muốn đi nhưng nghe ca ca nói buổi tối Lục Duệ có thể đến nên cô vẫn vui vẻ đi phó ước. Thế nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, lúc đi toilet lại ngoài ý muốn gặp Tất Thái Kiện trong hành lang.

https://thuviensach.vn

Trước đó Tất Thái Kiện đã muốn động thủ động cước với Lâm Nhược Lam nhưng bị Lục Duệ ngăn cản, về sau Lục Duệ tìm tới Bí thư Thị ủy Trình Chí Hoa và Thư ký Tôn Khánh Phong và lại để cho Tất Thái Kiện bị cha hắn giáo huấn một chầu. Hắn cũng thông minh, quả thực đã thành thực được một thời gian ngắn. Gần đây nghe nói Lục Duệ sống không khá giả thì lá gan của hắn lại lớn lên. Hơn nửa hôm nay hắn cũng uống khá nhiều rượu nên gan lại càng lớn, dám lôi Lâm Nhược Lam kéo vào phòng mình muốn vũ nhục.

Lại không nghĩ rằng bởi vì Lâm Thiên Nam tiêu rất hào phóng, khi bọn hắn vào phòng đã bo cho đám nhân viên phục Vụ không ít nên khi bọn họ phát hiện ra chuyện này thì vội nói cho Lâm Thiên Nam. Lâm Thiên Nam nghe xong thì cả người như phát nổ mang theo đám bạn thân, bảy đại nam nhân mang theo chai rượu vọt vào, vừa vặn đem Tất Thái Kiện chắn ở bên trong. Mà Tất Thái Kiện cũng không may, bên hắn chỉ có ba người, thêm nữa trong đám Lâm Thiên Nam có người luyện võ nên Tất Thái Kiện bị Lâm Thiên Nam đập cho một trận, đây là do muội muội mình chưa gặp chuyện gì đó.

Về sau không biết có gia hỏa nào thông báo cho cảnh sát nên Tất Thái Hùng mang người đến, đem bọn họ tới Cục cảnh sát...

Đợi Lâm Thiên Nam nói xong, lông mày Chu Hổ nhăn lại rồi vỗ mạnh vào giường bệnh chửi ầm lên: “Phế vật, cậu là phế vật, sao không trực tiếp giết chết thằng nhãi kia đi”.

Lâm Thiên Nam tròn mắt một phen, một bộ sớm biết ông sẽ nói như vậy nên không mặn không nhạt nói: “Anh cho rằng tôi không muốn ah, là tiểu muội nói không muốn đem sự tình náo đại hơn nữa tôi cũng không có Súng mà”.

Vừa lúc đó, từ cửa phòng bệnh truyền đến một thanh âm lạnh lùng nói: “Không có súng thì đánh hắn thành thái giám?"

https://thuviensach.vn

Lục Duệ và Lâm Nhược Lam đứng bên ngoài bệnh viện nhìn lên bầu trời đây sao mà không nói gì.

"Em không sao chớ?", qua không biết bao lâu, vẫn là Lục Duệ mở miệng trước.

Lâm Nhược Lam lắc đầu thấp giọng nói: “Em không sao, có bọn ca ca ngăn trước mặt nên em không bị thường”. Nói xong câu đó, hai người lại trâm mặc.

Thời gian không biết đi qua bao lâu, Lâm Nhược Lam bỗng nhiên nhìn Lục Duệ nói thật nhỏ: “Anh không sợ sao?"

Lục Duệ sững sờ nghi hoặc nói: “Sợ cái gì?"

"Nếu như anh thật sự nhảy xuống thì có thể chết đây, qua vài năm sau bọn em lại quên mất anh rồi”. Lâm Nhược Lam cúi đầu xuống, mái tóc dài xõa xuống che kín khuôn mặt cô nên Lục Duệ không thấy rõ nét mặt cô.

Lục Duệ nhàn nhạt cười; tựa hồ như nhớ lại lại hình như là muốn nắm bắt cái gì nói: “Anh vẫn nhớ rõ em từng hỏi anh, cái gì là giấc mộng của anh. Nói thật, bản thần anh cũng không biết giấc mơ của mình là cái gì. Anh chỉ có thể hết sức làm tốt mỗi một việc, để cho mỗi người anh có thể ảnh hưởng đến đều có thể hạnh phúc khi còn sống. Mặc kệ ca ca em có phải là bằng hữu hay không, nếu chuyện này anh đã biết, vậy cho dù bị đánh vỡ đầu anh cũng sẽ nghĩ biện pháp cứu mọi người ra “.

"Bằng hữu”. Lâm Nhược Lam thì thào lắc lư đầu rồi nhìn thoáng qua Lục Duệ sâu kín nói: “Anh và em cũng là bằng hữu sao?"

Lục Duệ ngây ngẩn cả người, hơi có chút chần chờ, bất quá vẫn ngượng ngùng nói: “Đúng, đúng vậy, sao lại không phải chứ?"

https://thuviensach.vn

Hai người lại trầm mặc, qua giây lát Lục Duệ cười cười nói: “Sau khi em rời khỏi đây thì định đi đâu?"

Nhìn lên bầu trời đầy sao sáng, Lâm Nhược Lam nở nụ cười đưa tay vuốt tóc nói: “Có thể là đi Mỹ, trong nhà em có ý để em ra ngoài đi dạo, em muốn đi du lịch bất quá đoán chừng chuyện lớn như vậy, lão gia nhà em chưa chắc đã cho đi”.

Lục Duệ trong lòng khẽ động cười nói: “Anh có một cách nghĩ, nếu có thời gian em cho anh cái mail, chúng ta cùng nghiên cứu một chút”.

Lâm Nhược Lam cười cười nhìn Lục Duệ đưa tay ra. Lục Duệ sững sờ hỏi: “Cái gì?"

Khẽ che bờ môi, Lâm Nhược Lam cười nói: “Điện thoại ạ, đâu đât”.

Có chút xấu hổ cúi đầu, Lục Duệ cầm điện thoại của mình giao cho Lâm Nhược Lam, thấy cô ghi vào một loạt ký tự rồi đem điện thoại trả cho mình nói: “Đây là điện thoại của em, về sau có thời gian anh có thể liên lạc với em”.

Bất tri bất giác, tầm mắt của hai người giao thoa với nhau, sau đó giống như hai cái con thỏ con bị giật mình đồng dạng nhanh chóng tách ra.

Vuốt ve đôi má có chút đỏ lên, Lâm Nhược Lam thấp giọng nói: “Em hơi lạnh rồi, chúng ta trở về đi”. Lục Duệ không nói gì, chỉ à nhẹ nhàng gật đầu.

Hai người cứ như vậy một trước một sau đi về

Tâm tình có khí như một cái thân cây, khoái hoạt là thân cây thẳng tắp, khi mùa đông đến, thân cành run lẩy bẩy còn những cành cây khổ héo và lá cây thì bay lả tả mà rụng mất. Mùa xuân đến, thân cành khoái hoạt tràn đầy sinh cơ và sức sống. Một người tâm tình tốt không chỉ có thể cải biến chính

https://thuviensach.vn

mình mà đồng thời sẽ lây sang người khác, cố ý đi tìm khoái hoạt thì thường tìm không thấy, ngược lại còn đầy phiền nào. Nhưng có khi vô ý thì sự vui sướng lại như khách không mời mà đến, đột nhiên đến lại làm cho người ta đoán không ra.

Lục Duệ không biết tâm tình mình bấy giờ có chuyện gì xảy ra nhưng hắn bỗng nhiên cảm thấy tựa hồ cuộc sông một lần nữa tràn đây ánh mặt trời.

Trở lại phòng bệnh, mới vừa vào cửa đã thây ba người trẻ tuổi ngồi ở trên giường bệnh, còn có một người khác đưa lưng Về phía cửa ra vào, ngôi ở bên cạnh Lâm Thiên Nam là Chu Hô.

Từ trong miệng Lâm Nhược Lam, Lục Duệ đã biết rõ, gia gia của Chu Hổ năm đó là cảnh vệ của Lâm lão gia tử, sau khi giải phóng có thể về địa phương làm quan nhưng hết lần này tới lần khác lại không đi, một lòng ở lại bên người lão gia tử.

Kỳ thật loại chuyện này ở thế hệ trước của cán bộ quân đội là chuyện rất thông thường, rất nhiều cảnh vệ viên thà rằng ở lại bên người thủ trưởng làm tùy tùng mà không muốn xuống phân khu làm Tư lệnh viên.

Gia gia Chu Hổ chính là người như vậy, không chỉ như thế, hắn còn buộc cháu mình gọi Lâm Nhược Lam là tiểu thư, Chu Hổ từ nhỏ đến lớn mãi cho đến trước khi tòng quân đều ở tại Lâm gia, cùng đám tiểu bối Lâm gia rất quen thuộc nên tự nhiên rất quen thuộc với Lâm Nhược Lam.

Lâm Nhược Lam nhìn thoáng qua bóng lưng người kia rồi lại nháy măt với Lục Duệ một cái và bình tình nói: “Đại ca, anh đã đến rồi”.

Người nọ thoáng cái xoay người lại, lúc này Lục Duệ mới phát hiện ra tuổi hắn có lẽ không hơn mình là mấy, tầm hai mươi tám hai mươi chín tuổi, vẻ mặt đang giận dừ nhưng nhìn thấy Lâm Nhược Lam thì trong tích tắc biến thành vui sướng cùng yêu thương, hắn đứng lên đi hai bước đến

https://thuviensach.vn

trước mặt Lâm Nhược Lam ôm vai cô nói: “Hù chết đại ca rồi, không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi”.

Lục Duệ rất phối hợp né sang bên cạnh hai bước, cho hai huynh muội này khoảng trống rồi nhìn thoáng qua Lâm Thiên Nam mới vừa rồi bị mắng vô cùng thảm, chỉ thấy thằng này nhìn mình gật gật đầu, ý bảo cám ơn các ngươi đã cứu tôi, bằng không thì tôi còn bị lão đại mắng cả buôi.

Quả nhiên, sau khi nói với Lậm Nhược Lam mấy câu người kia nhìn Lục Duệ vươn tay nói: “Xin chào đồng chí Lục Duệ, tôi là đại ca của Lâm Nhược Lam và Lâm Thiên Nam, Lâm Thiên Hoa”.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Đâm Thiên!

Lâm Thiên Hoa!

Lục Duệ nghe tên này mà hầu như rất khó đem người này cùng Ủy viên Thường vụ Thị ủy Dương Minh, Thường vụ Phó Thị trưởng liên hệ với nhau. Hắn không thể không tin tưởng, nam nhân vẻ mặt nho nhã tươi cười này chính là người mà mình đã nói chuyện qua điện thoại kia.

Có chút ngượng ngùng cười cười, Lục Duệ bắt tay Lâm Thiên Hoa nói: "Lâm Thị trưởng ngài hảo, tôi là Lục Duệ".

Lâm Thiên Hoa ha ha cười, vừa định nói chuyện, chợt nghe thấy bên cạnh Lâm Nhược Lam nói: "Không cần gọi là Lâm thị trưởng, kêu Lâm đại ca là được".

Lục Duệ sững sờ, hắn là đại ca cô, cô đương nhiên là có thể gọi vậy còn tôi bất quá là một cán bộ nhỏ, tuy rằng có cứu các huynh muội cô nhưng quan hệ cũng chưa đến mức thân mật như vậy. Hắn xấu hổ cười cười không nói gì. Không ngờ Lâm Thiên Hoa gật gật đầu nói: "Không sai, nếu cậu và Thiên Nam là bằng hữu thì gọi tôi một tiếng Lâm ca đi".

Miệng tuy nói như vậy nhưng trong lòng Lâm Thiên Hoa chấn động, mà Lục Duệ lại không biết người vừa mới nói chuyện kia vẫn là tiểu muội mình đó chứ?

Hắn biết, vị muội muội kia vì là cô con gái độc nhất vô nhị trong nhà nên được lào thái gia rất sủng ái. Lâm gia đời thứ ba chỉ có một nữ oa nhi này nên cả nhà Đại lào gia hận không thể đem Lâm Nhược Lam biến thành

https://thuviensach.vn

ngôi sao trên trời mà cung phụng. Có thể nói là chỉ cần cô thích gì thì không ai từ chối cả.

Cũng thật kỳ quái, tuy lớn lên trong hoàn cảnh như vậy nhưng Lâm Nhược Lam không hề có tính tình của hào môn thiên kim đại tiểu thư gì đó nhưng luôn có vẻ lạnh lùng, mặc kệ là giao tiếp với người nào đều giữ khoảng cách, ngay cả với mấy vị ca ca mình cô cũng không quá thân cận. Về phần thái độ chủ động thay Lục Duệ chắp nối với mình này, tựa hồ từ trước tới giờ Lâm Nhược Lam chưa từng làm. Lại càng không muốn nói vừa rồi Chu Hổ có nói, Lâm Nhược Lam sợ Lục Duệ lạnh mà lấy quần áo của hắn khoác cho Lục Duệ.

Nhìn Lục Duệ đánh giá một chút, Lâm Thiên Hoa khóe miệng nổi lên vẻ tươi cười cô ý như vô tình nhìn lướt qua tiêu muội Lâm Nhược Lam rồi cười ha ha nói: “Lục Duệ thấy việc tối nay thế nào?”.

Lục Duệ sửng sốt, tựa như có chút kỳ quái vì sao Lâm Thiên Hoa lại hỏi mình, bất quá sau khi suy nghĩ hắn vẫn nói: “Tôi và Đồng chí Hướng Đông làm có chút không ổn, dù sao xông thẳng vào Cơ quan công an thẩm vấn cũng trái với kỷ luật, lại càng không muốn nói Đồng chí Hướng Đông còn bắn súng. Bất quá nói đi thì cũng phải nói lại, lúc ấy cũng là không có biện pháp, nếu chúng tôi không dùng cách phi thường này thì chỉ sợ sự tình hiện tại không biết đã phát triển đến mức thế nào rồi”.

Lâm Thiên Hoa gật gật đầu nói: “Không sai, khi chúng tôi tới, những người khác trong phòng thẩm vấn đã được thả ra, bọn họ không bị thương tổn gì, họ muốn đến đây nhưng tôi không đồng ý mà đưa bọn họ về khách sạn nghỉ. Về phần đồng chí Hướng Đông thì cậu yên tâm. Hắn lần này chẳng những làm đúng, hơn nữa có lẽ các cậu còn chưa biết, chuyện này đã kinh động đến lão gia tử, lão thái gia đương trường đập nát chén trà hơn nữa còn tự gọi cho Bí thư Tỉnh ủy Tỉnh G Hoàng Thế Hùng để hỏi việc này. Tin tưởng tỉnh G rất nhanh sẽ có kết quả xử lý”.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ ngây dại, hắn chẳng thể nghĩ tới chuyện này lại có thể kinh động Lâm gia lão thái gia, đó là người nào chứ? Đó là nhân vật trong truyền thuyết từ mưa bom bão đạn đi ra. Nghĩ đến đây, Lục Duệ nghĩ mình đã may mắn khi lựa chọn cách làm chính xác mà kết hạ giao tình cùng Lâm gia, bằng không đợi khi vị Lâm lão thái gia này phát hỏa thì chỉ sợ toàn bộ chính đàn tỉnh G sẽ chấn động không thôi.

Làm cho hắn giật mình nữa là chợt nghe Lâm Thiên Hoa cười nói: “Lục Duệ đồng chí, tên cậu tôi đã biết từ lâu”.

Lục Duệ ngẩn ngơ, kỳ quái nhìn Lâm Thiên Hoa nghi hoặc nói: “Lâm đại ca biết tôi?”

Lâm Thiên Hoa cười nhìn Lục Duệ lắc đầu nói: “Chúng ta chưa gặp nhau, tôi sao biết cậu chứ?”.

Lục Duệ há mồm nhưng không đợi hắn hỏi thì Lâm Thiên Hoa đã cười ha ha nói: “Hàn Bí thư và tiêu thúc nhà chúng tôi cùng học ở trường đảng”.

Thì ra là thế.

Lục Duệ lúc này mới rõ vì sao Lâm Thiên Hoa từng giúp mình, thì ra hắn là do được Hàn Định Bang âm thầm phó thác. Nghĩ đến đây, trong lòng Lục Duệ không khỏi ấm áp, nguyên tưởng bản thân mình phải chiến đấu một mình ở Dương Minh, không ngờ thì ra Hàn Định Bang đã sớm bố trí người chiếu cố mình.

“Lục Duệ, Hàn Bí thư rất xem trọng cậu, ông ấy nói cho tôi biết, cậu là nhân tài hiếm có bất quá nhân tài thường có tật, cần phải ma luyện. Cho nên nửa năm qua, đối với chuyện của cậu ở Hạ Gia trấn tôi mặc dù có nghe thấy nhưng vẫn khoanh tay đứng nhìn. Hy vọng cậu có thể hiểu được”. Lâm Thiên Hoa cười cười nói.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ gật gật đầu nhưng không nói gì, hắn tự nhiên rõ ràng ý Hàn Định Bang là gì, đã biết một đường đi tới quả thật là quá mức thuận lợi, cần một ít ma luyện, làm cho chính mình trải qua khó khắn. Hắn cũng không lạ về ý của Hàn Định Bang, ngược lại mình có thể được đối phương chú ý mà hắn cảm thấy cao hứng, dù sao mình trước mắt bất quá là một khoa cấp cán bộ, có thể làm cho đại lão Trung ương chú ý, Lục Duệ trong lòng vẫn thực sự cao hứng.

Cẩn thận suy nghĩ một chút, nửa năm qua mình học được cách ẩn nhẫn ở trong quan trường để có thể bảo hộ được bản thân đồng thời tạo phúc cho nhân dân. Nguyên bản Lục Duệ vẫn cho rằng chỉ cần một lòng vì dân thì khẳng định sẽ làm thành sự việc nhưng qua nửa năm thời gian o này hắn biết cho dù là mình có lý tưởng nhưng lúc thực thi cũng cần phải có ê kíp tương ứng, bằng không chính sách sau khi đưa ra thì việc thực thi khẳng định sẽ xuất hiện lệch lạc.

Nhìn Lâm Thiên Hoa mỉm cười, Lục Duệ nói: “Lâm đại ca, cảm ơn anh. Tôi thật không biết nên nói cái gì cho tốt”.

Lâm Thiên Hoa khoát tay hào sảng cười nói: “Cám ơn tôi làm gì? Lại nói tiếp tôi phải cảm ơn cậu mới đúng. Mấy đứa này hôm nay nếu không có cậu thì phỏng chừng đã bị phế đi rồi”. Nói xong, hắn nhìn thoáng qua mấy tên như xác ướp bên cạnh lắc đầu nói: “Nhà các cậu tôi đều thông báo cả rồi, tý nữa gọi điện thoại về báo tin đi”.

Lục Duệ nhìn ra được, trong đám công tử này uy vọng của hắn rất cao, đám xác ướp nghe hắn nói xong thì đều gật đâu đáp ứng. Nhẹ nhàng lắc lắc đầu, Lục Duệ nhìn Lâm Thiên Hoa nói: “Nếu như vậy tôi cũng xin cáo từ. Có việc gì anh gọi điện thoại cho tôi là được”.

Lâm Thiên Hoa gật gật đầu cười nói: “Phỏng chừng trong thời gian ngăn nữa Thuận An sẽ có biên hóa khá lớn, cậu nên có sự chuẩn bị”.

https://thuviensach.vn

Lục Duệ thản nhiên cười nói: “Tôi chỉ là cán bộ nhỏ, có gì cần lo lắng chứ? Loại chuyện này chỉ có các cấp lãnh đạo lớn như anh mới phải quan tâm”. Nói xong, hắn cũng không quản Lâm Thiên Hoa có chút sừng sờ mà nhìn Chu Hổ cùng Lâm Thiên Nam gật gật đầu rồi cất bước đi ra ngoài.

Thấy hắn bước chân ra cửa, vốn đứng ngẩn người một bên Lâm Nhược Lam chợt như nhớ tới cái gì vội cầm áo khoác của Chu Hổ định đi theo, nhưng sau khi do dự một chút thì lại buông xuống, rồi xoay người cầm lấy một cái áo khoác của Lâm Thiên Hoa đặt ở trên giường. Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, cô đuổi theo ra ngoài.

Lâm Thiên Hoa há to miệng không thể tin được nhìn theo bóng muội muội rồi lại quay đầu nhìn Chu Hổ cùng Lâm Thiên Nam, sau một lúc lâu mới nói nói: “Hổ tử, kia thật sự là tiểu muội hả? Cậu xác định là không cứu lầm người đó chứ?”.

Chu Hổ lườm hắn một cái xem thường, ngược lại Lâm Thiên Nam thì cười ha ha nói: “Đại ca nếu anh có thể sinh cho Lâm gia chúng ta một nữa hài tử thì tin tưởng các thúc thúc sẽ rất thích lưu một chút cảm tình với anh. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là bọn hắn có thể từ trong tay bá mẫu còn sống mà đi ra”.

….

“Lục Duệ, anh chờ một chút”. Ngay tại lúc Lục Duệ Sáp đi ra bệnh viện thì phía sau có tiêng Lâm Nhược Lam truyền đến.

Quay lại thì thấy Lâm Nhược Lam đang thở hồng hộc chạy tới, hai má đỏ hông, trong tay cô câm theo một cái áo. Lục Duệ sửng sốt có chút kỳ quái hỏi: “Như thế nào, còn có việc gì sao?”.

Lâm Nhược Lam mặt cười ửng đỏ, cô cũng không rõ ràng lắm là đã có chuyện gì xảy ra. sao lại chạy tới một nam nhân tính ra cũng chưa quá thân thiết.

https://thuviensach.vn

Đưa cái áo cho Lục Duệ Lâm Nhược Lam đỏ mặt thấp giọng nói: “Trên đường gió lớn, anh mặc vào đi”.

Bởi vì từ trong viện đi ra có chút vội vàng nên Lục Duệ mới mặc một cái áo sơ mi mỏng, vừa rồi cũng hơi lạnh, tuy nhiên hắn cũng không nghĩ nhiều vươn tay cầm lấy cái áo từ tay, Lâm Nhược Lam cười nói: “Cảm ơn cô”.

Trong lúc lơ đãng, ngón tay hai người đụng vào nhau, Lâm Nhược Lạm nhất thời giông như con thỏ nhỏ giật mình lùi lại sau, mặt sắc đỏ hông nhìn Lục Duệ.

Lục Duệ cũng ngẩn ngơ lẩm bẩm nói: “Cái này tôi không cố ý”.

Hắn vừa nói như vậy mặt Lâm Nhược Lam càng đỏ cúi đâu nói nhỏ: “Chuyện lần này liệu có ảnh hưởng đền anh không?”. Lục Duệ khoát tay cười nói: “Không đâu, dù sao cái gì tôi cũng chưa làm, hợn nữa chuyện lớn như vậy cũng không hay ho gì. Cũng chẳng ai đê ý đến tôi đâu”.

Lâm Nhược Lam không nói chuyện gì, hai người lại lâm vào trầm mặc.

Qua hồi lâu Lục Duệ mới có chút chần chờ nói: “Nếu không còn việc gì thì tôi đi trước đây”.

Lâm Nhược Lam gật gật đầu thấp giọng nói: “Khi tôi trở về kinh thành sẽ gọi điện thoại cho anh”.

Sau đó cũng không quản Lục Duệ có đáp hay không cô xoay người bước đị để lại Lục Duệ trợn mắt há hôc môm nhìn theo rồi ngây ngô cười mây tiêng.

Cùng lúc đó, Bí thư Tỉnh ủy Hoàng Thế Hùng lúc này đang cầm điện thoại không ngừng gật đầu, vẻ mặt hắn có vẻ xấu hổ, trên trán mơ hồ đổ mồ hôi, bên kia điện thoại vẫn có tiếng người phẫn nộ nói: “Con một gã Bí thư

https://thuviensach.vn

Huyện ủy mà dám công nhiên khi nam phách nữ, Hoàng Thế Hùng cậu nói cho tôi biết, tỉnh G bây giờ là thiên hạ của ai!”.

Buông điện thoại. Hoàng Thế Hùng cầm chén trà lên rồi đột nhiên quăng đi, từ hai hàm răng lọt ra ba chữ:

“Tất Vân Đào!”

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Dương Minh Địa Chấn

Nằm ở trong ký túc xá, tâm tình Lục Duệ thật lâu vẫn không thể bình tình lại. Sự việc hôm nay làm cho trùng kích quá lớn, không riêng gì việc từ Lâm Thiên Hoa hắn biết được mình đã lọt vào mắt xanh của Hàm Định Bang, mà trọng yếu hơn là hắn phát giác ra tình thế huyện Thuận An sắp thay đổi:

Con và cháu Tất Vân Đào gây ra tai họa lớn như vậy, chỉ sợ lần này cái chức Bí thứ Huyện ủy xong rồi. Không chỉ là hắn, rất nhiều quan viên huyện Thuận An có lẽ sẽ bị liên lụy, bằng không thì Hoàng Thế Hùng này sẽ không có biện pháp bàn giao với các đại lão ở TW rồi. Dù sao con một Bí thư Huyện ủy dám công nhiên cưỡng đoạt dân nữ, hơn nữa đó lại còn giết người diệt khẩu. Loại chuyện này có tính chất quá mức ác liệt, dưới tầng tầng trọng áp chỉ sợ Thị ủy Dương Minh không thể không sử dụng mủ quan của quan viên Huyện Thuận An mà đi lửa giận phía trên.

Lục Duệ tin tưởng, hiện tại Huyện ủy Thuận An đã loạn rồi. Dù sao đám nha nội này địa vị quá lớn, có thể nói nếu như Lâm gia nguyện ý thì toàn bộ Huyện ủy Thuận An có thể vì chuyện này mà phải tiến hành thay máu. Dù sao nếu như phải làm như vậy để đổi lấy sự thỏa hiệp thì bất kể là tỉnh G hay là thành phố, sẽ không ai để ý xem việc đám Ủy viên Thường vụ Huyện Thuận An có liên quan gì đến Tất Vân Đào hay không.

Cái này đối với quan trường là bình thường, để dẹp tan lửa giận của thượng cấp chỉ có thể lấy hạ cấp làm vật thế tội. Nếu Tất Vân Đào rơi đài thì chức Bí thư Huyện ủy sẽ do ai làm đây? Chẳng lẽ là Tưởng Vạn Lý?

https://thuviensach.vn

Lục Duệ nhắm mắt lại suy nghĩ cả buổi mà cũng không thể nghĩ ra môn đạo gì, không biết qua bao lâu sau hắn mới ngũ thật say. Đang lúc mơ mơ màng màng thì tựa hồ điện thoại di động có nhận được một tin nhắn, nhưng vì quá mỏi mệt nên Lục Duệ cũng không xem mà ôm đầu tiếp tục ngủ.

***

Lâm Nhược Lam cầm điện thoại, trong lòng có chút thần bất định. Cô cũng không biết mình nghĩ như thế nào mà lại gửi tin nhắn cho Lục Duệ, bởi vì vừa mới rồi đại ca có nói muốn đưa mấy người bị thương về thành phố, nên hỏi mình có đi theo hay không? Lâm Nhược Lam Suy nghĩ rồi quyết định đi theo bọn họ, vì cô ở đây một mình cũng không có chuyện gì làm; Lục Duệ thì đi làm rồi, chỉ sợ cũng không có cơ hội gặp mình.

"Hừ nghĩ về hắn làm cái gì chứ, một kẻ đầu gỗ mà!” Lâm Nhược Lam nhớ lại bộ dáng ngây ngốc của Lục Duệ khi nói chuyện cùng mình thì không khỏi cười rộ lên. Tuy nhiên, cô hồn nhiên chưa phát giác ra, bộ dạng tự nhiên cười ngây ngô này lại làm cho đám Lâm Thiên Hoa cùng Chu Hồ bị đả kích thế nào.

Lâm Phó Thị trưởng vốn cơ trí vô cùng, lúc vội ghé vào tai đệ đệ Lâm Thiên Nam nói nhỏ cái gì đây, tựa hồ đang hỏi cái gì. Hơn nửa ngày sau, anh ta mới nhỏ giọng nói: “Tiểu tử kia thực sự nói như vậy?"

Lâm Thiên Nam gật đầu nói: “Em cũng không ngờ tên kia lớn gan như vậy, gần đây hắn ở Thuận An cũng không thuận lợi. Anh cũng biết đó, họ Tất căn bản không coi hắn ra gì, bất quá em cảm thấy tên kia là hướng về phía tiểu muội mà nói đấy. Ai, trọng sắc khinh hữu mà".

Nghe hắn nói xong, Lâm Thiên Hoa không nói gì chỉ là trong lòng lại đạng không ngừng tự định giá. Dù sao đối với Lâm gia mà nói, không cần dựa vào quan hệ thông gia để củng cố địa vị; hơn nữa Lâm Thiên Hoa đối với Lam gia cùng Hoàng gia đều là xì mũi coi thường, cho rằng dựa vào

https://thuviensach.vn

quan hệ thân thích là có thể kết thành đồng minh hay sao? Thật tình không biết là chỉ cần có đủ lợi ích thì cho dù là thông gia thì đồng minh cũng sẽ tan vỡ.

Cẩn thận từng li từng tí tới gần muội muội, Lâm Thiên Hoa tươi cười nói: “Muội tử, bằng không, để anh nói với Tam thúc đưa hắn đến kinh thành?"

Vừa dứt lời, đại tiểu thư Lâm Nhược Lam lông mày nhướng cao, mắt hạnh trợn lên quay đầu nhìn vị đại ca từ nhỏ đến lớn vẫn yêu thương mình quát to: “Việc của em và Lục Duệ không cần anh xen vào. Hơn nữa việc này, em...”.

Nói xong mặt cô thoáng đỏ lên, dù sao đại ca vừa rôi không hê nhắc đến Lục Duệ mà, cô hung hắng trợn mắt nhìn Lâm Thiên Hoa đang tươi cười rồi quay người đi ra phía ngoài. Chu Hổ thấy thế thì vội vàng đi theo, để lại phía sau Lâm Thiên Hoa cùng Lâm Thiên Nam cười khổ không thôi. Sau khi im lặng nửa ngày Lâm Thiên Hoa mới lên tiếng: “Còn tưởng rằng tiểu muội làm cô giáo thì tính tình sẽ trở nên điềm đạm nho nhã hơn, không ngờ kết quả vẫn là như vậy”.

Tuy nhiên, Lâm Thiên Nam lại lắc đầu nói: “Thế nhưng anh tận mắt nhìn thấy khi nó và Lục Duệ kia cùng một chỗ thì rất điềm đạm nho nhã mà”.

Bao Hằng ở một bên buồn bực bỗng nhiên nói một câu: “Cái kia gọi là, nữ nhân vì người mình yêu mà”.

Không khí trong phòng thoáng cái yên tỉnh trở lại. Lâm gia huynh đệ liếc nhau một cái rồi bỗng nhiên cùng nói: “Tiểu muội đã yêu!”

***

Sáng thứ hai đi làm việc, Lục Duệ rõ ràng cảm giác được thái độ của mọi người với mình đã có sự biến hóa, nhất là vị Phó chủ nhiệm Quý Chung

https://thuviensach.vn

kia. Ngay từ sáng sớm anh ta đã tới báo cáo công tác, thái độ cực kỳ khúm núm, hận không thể cho Lục Duệ thấy được lòng trung thành của mình.

Huyện Thuận An không lớn, chuyện xảy ra đêm qua tại Công an huyện đến sáng sớm đã truyền khắp nơi. Ai không biết Lục Duệ và đám công tử bột kia giao hảo với nhau, vì đám người này mang theo Mã o Hướng Đông xông vào phòng thẩm vấn rồi còn công nhiên nổ súng. Quan trọng nhất là dư âm ảnh hưởng của chuyện này, sáng hôm nay không có ai thấy Bí thư Huyện ủy Tất Vân Đào cùng Phó Bí thư Tề Thắng Kiệt đi làm. Nghe nói vị Tất Đội trưởng của Đội cảnh sát hình sự Huyện bị quân đội mang đi.

Cái này có ý vị như thế nào?

Cái này có ý nghĩa là, toàn bộ chính đàn Huyện Thuận An chỉ sợ sắp sửa có một trận động đất cấp mười hai.

Sáng sớm hôm nay, Bí thư Thị ủy Dương Minh Trình Chí Hoa, Thị trưởng Triệu Tự Cường chạy tới Thuận An, khi thấy Lâm Thiên Hoa mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ thì không ai nói ra lời. Đêm qua Bí thư Tỉnh ủy Hoàng Thế Hùng đã gọi điện thoại cho bọn hắn, sử dụng ngữ khí nghiêm khắc cảnh cáo nói: “Nếu như không thể được Lâm gia bỏ qua thì Trình Chí Hoa và Triệu Tự Cường, các cậu về nhà làm ruộng đi!”

Huống chi lần này người gặp chuyện không may là em gái Lâm Thiên Hoa nên lúc này bọn hắn thực sự không có mặt mũi nào đối mặt với Lâm Thiên Hoa.

"Lâm thi trưởng, cái này…”

Thị trưởng Triệu Tự Cường có chút xấu hổ chần chờ nói. Dù sao Tất Vân Đào là bộ hạ của hắn, nay làm ra chuyện như vậy nên hắn quả thực không biết nói gì.

https://thuviensach.vn

Lâm Thiên Hoa phất phất tay, nhìn thoáng qua Trình Chí Hoa vẫn giữ im lặng nói: “Chuyện này tôi không có gì để nói. Tất gia phụ tử đã bị khống chế lại rồi, bây giờ xử lý cụ thể ra sao thì theo yêu cầu của tôi, Ủy Ban Kỷ Luật Thanh tra Tỉnh đã phái người tới, tin tưởng không lâu sau sẽ có một câu trả lời thuyết phục. Hiện tại tôi chỉ muốn hỏi một việc, Tất Thái Hùng này làm như thế nào mà trà trộn được vào đội ngũ công an? Một tên lưu manh chưa tốt nghiệp cấp 3, nhưng do có thúc thúc là Bí thư Huyện ủy nên có thể công khai trở thành một Đội trưởng cảnh sát hình sự Huyện, có thể công nhiên kêu gào đánh chết, đánh cho tàn phế quần chúng nhân dân. Nếu như không phải có đồng chí Lục Duệ và Mã Hướng Đông xuất thủ cứu giúp, một không tiếc lấy cái chết bức bách, một không sợ nổ súng thì chỉ sợ tôi phải đến nhặt xác muội muội và đệ đệ tôi rồi. Tôi muốn hỏi hỏi Trình Bí thư, bên tổ chức làm ăn thế nào? Bọn họ thẩm tra cán bộ như vậy sao?"

Trình Chí Hoa sắc mặt thoáng đỏ bừng, tuy Lâm Thiên Hoa không trực tiếp nhằm vào hắn nhưng rất nhiều người không biết, Tất Vân Đào đã âm thầm ngả về phía hắn. Lần này, Tất Vân Đào gặp chuyện không may, đối với Trình Chí Hoa là sự đả kích là rất lớn. Đừng nói là Trưởng Ban tổ chức Thị ủy cũng là người của hắn, Lâm Thiên Hoa nói như vậy, giống như đang chất vấn Trình Chí Hoa vậy.

Triệu Tự Cường thấy thế thì cũng thở dài một hơi, sau khi quyết định thật nhanh thì nói: “Lâm Phó thi trưởng nói rất đúng! Cái này chúng tôi khẳng định phải truy cứu trách nhiệm của những người có liên quan, bất quá hiện tại chúng tôi vẫn nên thăm mấy vị người bị hại, dù sao nghe nói bọn họ tổn thương không nhẹ”.

Một đám lãnh đạo Thị ủy đi tới bệnh viện huyện, thấy Lâm Thiên Nam nằm ở trên giường bệnh băng bó như xác ướp thì hận không thể cho bắn cho Tất gia phụ tử một phát. Bọn mày đầu óc thế nào mà lại chọc vào phiền toái lớn như vậy chứ, còn muốn liên lụy đến chúng tao.

https://thuviensach.vn

Trình Chí Hoa cùng Triệu Tự Cường đại biểu cho Thị ủy Dương Minh an ủi đám Lâm Thiên Nam, cũng tỏ vẻ nhất định sẽ nghiêm túc xử lý những cán bộ vi phạm. Lâm Thiên Nam lười biếng nói: "Trình Bí thư, Triệu thị trưởng, lần này nể mặt vị huynh đệ Lục Duệ của tôi nên như vậy là được rồi. Bất quá nói thật, đối với khả năng nhìn người của lãnh đạo Thị ủy Dương Minh thì… Hắc hắc".

Sau một tiếng cười lạnh, Lâm Thiên Nam dứt khoát nhắm mắt lại không nói lời nào, rất rõ ràng là không muốn quan hệ với đám người này.

Sau khi rời bệnh viện tại phòng họp Huyện ủy Thuận An, Trình Chí Hoa chủ trì tổ chức cuộc họp Hội nghị Thường ủy, quyết định tạm thời phân công Huyện trưởng Huyện Thuận An Tưởng Vạn Lý chủ trì công việc bên chính quyền, những chuyện khác đợi xử lý Tất Vân Đào xong thì bàn tiếp. Mặt khác, miễn nhiệm chức vụ Cục trưởng Công an Huyện Thuận An đối với Mạc Trấn Hải, bổ nhiệm Phó cục trưởng Mã Hướng Đông lên thay. Bọn Lâm Thiên Hoa đối với cái này không ai có dị nghị.

Sau khi tiễn lành đạo Thị ủy, Tưởng Vạn Lý lập tức tổ chức hội nghị Thường vụ Huyện, thứ nhất là thảo luận việc lập tức đình chỉ chủ trương mở rộng nông thôn mới và công trình kiến thiết cộng đồng của Tất Vân Đào. Tưởng Vạn Lý không phải đồ ngốc, cái này nếu là do Tất Vân Đào dựng lên, chính mình không đáng đi chùi đít cho hắn, huống chi còn có Lục Duệ liên lụy ở bên trong, không cẩn thận một cái lại xảy ra cái gì thì hắn cũng không dám đẩy Lục Duệ làm người chịu tội thay. Trước kia là bởi vì phía trên có người muốn làm khó hắn nên mọi người có gan đem gà thanh niên sức trâu này làm tấm mộc chắn, còn hiện tại rõ ràng người này sau lưng có đại bối cảnh, về sau bình bộ thanh vân, mình sao phải làm khó hắn chứ.

Vừa mới chấm dứt hội nghi, trở lại văn phòng, thư ký của Tưởng Vạn Lý đã đây cửa vào nói: "Huyện trưởng, Lục chủ nhiệm đến".

https://thuviensach.vn

Tưởng Vạn Lý nghe vậy thì sừng sờ, tựa hồ không nghĩ tới Lục Duệ lại là người thứ nhất đến báo cáo công tác, sau khi do dự một chút hắn nói: “Mời đồng chí Lục Duệ vào”.

Chỉ chốc lát sau, Lục Duệmặt mỉm cười đi vào văn phòng Tưởng Vạn Lý : “Tưởng Huyện trưởng, chúc mừng ngài!”

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Dựa Sát Vào

Lục Duệ vốn cũng chưa định đến bái phỏng Tưởng Vạn Lý nhưng lại nhận được điện thoại của Lâm Thiên Hoa. Trong điện thoại Lâm Thiên Hoa đã mơ hồ mờ ám chỉ chuyện Tưởng Vạn Lý rất có thể sẽ tiếp nhận vị trí Bí thư Huyện ủy, khuyên Lục Duệ nên sớm làm tốt quan hệ với đối phương. Cho nên Lục Duệ lúc này mới nhẫn nại bái phỏng hắn.

Trước khi đến, Lâm Nhược Lam đã gọi cho Lục Duệ nói cho hắn biết mình muốn đi theo ca ca trở lại kinh thành, lại muốn Lục Duệ có thời gian gặp cô. Do dự một chút rồi hắn vẫn gật đầu đã đáp ứng. Tuy hai người chưa nói đến cái gì đột phá trong quan hệ, nhưng sau khi trải qua chuyện lần này thì quan hệ tựa hồ như trở nên càng thêm thân mật.

Thur ký của Tưởng Vạn Lý hơi có chút kinh ngạc nhìn Lục Duệ cùng Tưởng Vạn Lý. Hắn rõ tính Tưởng Vạn Lý, ngoại trừ Bí thư Huyện ủy Tất Vân Đào đi vào phòng thì Tưởng Vạn Lý mới đứng lên nghênh đón, còn những người khác đi vào Tưởng Vạn Lý chỉ hơi nhổm người tỏ vẻ thoáng một chút mà thôi, chưa từng thấy ông ấy lại chủ động đứng lên bắt tay như hôm nay.

Thường thì Thư ký bao giờ cũng dự đoán chính xác ý nghĩ của lãnh đạo. Hắn lập tức cung kính mời Lục Duệ ngồi xuống rồi quay người đi ra ngoài, mang một chén trà nóng đưa vào, sau đó khom người lui ra ngoài.

Tưởng Vạn Lý vẻ mặt cười nhìn Lục Duệ nói: “Đoàn của Lâm thi trương đi rồi, sao cậu không đi tiễn?"

https://thuviensach.vn

Mặc dù trong lòng đối với mao đầu tiểu tử Lục Duệ này cũng không khoái lắm nhưng Tưởng Vạn Lý cũng không muốn đắc tội với hắn. Dù sao bối cảnh phía sau hắn khá phức tạp, không phải là mình có thể trêu chọc vào, không bằng quan hệ tốt một chút, về phần phía trên làm như thế nào đó là chuyện của bọn họ.

Lục Duệ mỉm cười lắc đầu nói: “Lúc ấy tôi đã gọi điện thoại rồi, lần này tới đây là có chuyện muốn báo cáo với Huyện trưởng”.

Tưởng Vạn Lý sừng sờ nhìn Lục Duệ nói: “Có chuyện gì không?"

Lục Duệ gật đầu nói: “Tôi vừa mới nhận được thông báo nói là dừng việc triển khai công trình kiến thiết cộng đồng và mở rộng nông thôn mới. Nên tôi suy nghĩ muốn xin chỉ thị của lãnh đạo, xem trọng tâm công tác sắp tới là gì?"

Cái này kỳ thật chỉ là cái cớ, ai cũng biết Tất Vân Đào rơi đài, cái gọi là công trình chiến tích dĩ nhiên là sẽ không đi nữa, hơn nữa công tác nên làm như thế nào đại khái chỉ cần gặp Trưởng phòng ban chuyên môn hoặc Phó Huyện trưởng là được, cần gì phải chạy đến chỗ Huyện trưởng chứ. Chỉ có điều hai người tuy trong lòng đều biết rõ nhưng vẫn cần cái cớ này.

Tưởng Vạn Lý trên mặt tỏ ra cao hứng, tựa hồ đối với hành động chủ động lấy lòng mình của Lục Duệ cảm thấy thật cao hứng, hắn cười cười nói: “Ý thức của đồng chí Lục Duệ không tồi, làm việc cần có tính chủ động, không cần chờ lãnh đạo phân phó, như vậy đi, cậu trở về trước tiên cho dừng hoạt động của Ban xây dựng, còn chuyện cụ thể thì đợi Huyện ủy thương nghị xong tôi sẽ thông báo”. Nói xong hắn lại nhìn Lục Duệ nói: “Tiểu Lục, cá nhân tôi hết sức coi trọng cậu. Về sau có chuyện gì có thể trực tiếp tìm tôi báo cáo.

Lục Duệ vội vàng làm ra bộ cảm động đến rơi nước mắt nói: “Cảm ơn lãnh đạo quan tâm, về sau Ban xây dựng dưới sự lãnh đạo của ngài nhất

https://thuviensach.vn

định sẽ làm tốt công tác". Hữu ý hay vô ý mà Lục Duệ lại không nói đến người khác, mà chỉ nói dưới sự lãnh đạo của Tưởng Vạn Lý thôi. Cái này lại làm cho Tưởng Vạn Lý hết sức cao hứng thoả mãn gật đầu.

Chính ở thời điểm này, thư ký lại gõ cửa đi vào thâp giọng nói: "Huyện trưởng, Bảo cục trưởng Cục nông nghiệp muốn báo cáo công tác".

Lục Duệ thấy thế liền vội vàng đứng lên nói: "Tưởng Huyện trưởng bận rộn, tôi xin đi trước".

Từ phòng Huyện trưởng đi ra, Lục Duệ đang muốn đi thì chợt nghe sau lưng có người nói: "Lục chủ nhiệm, dừng bước, dừng bước".

Nhìn lại thì ra là Hồ Tảo Thu, thư ký Huyện trưởng vừa đưa Cục trưởng Cục nông nghiệp Bảo Long Đào vào. Lục Duệ cười nói: "Hồ thư ký có việc gì không ?"

Hồ Tảo Thu mỉm cười nhìn Lục Duệ, trong nội tâm không biết đang suy nghĩ cái gì nhưng trên mặt lại rất cung kính. Họ Lục này tuy làm việc không theo như lẽ thường nhưng quả thực là không thể đắc tội, bản thân mình còn muốn quan hệ tốt với hắn mà.

Vừa rồi thái độ của Tưởng Vạn Lý đối với Lục Duệ, làm cho Hồ Tảo Thu ý thức được mình cần cùng Lục Duệ giao hảo, nên hắn không chút do dự chủ động liên hệ với Lục Duệ.

"Lục chủ nhiệm, nghe nói ở Hạ Gia trấn mới có khánh thành một hạng mục du lịch nông thôn, hôm nào chúng ta gặp nhau ở đó một chút?" Hồ Tảo Thu cười hì hì nói.

Lục Duệ hơi sững sờ nhưng lại lập tức gật đầu nói: "Đương nhiên không có vấn đề rồi. Lúc nào đi Hồ thư ky gọi điện thoại cho tôi, đến lúc đó chúng ta đi uống mấy chén. Bất quá anh nên gọi sớm cho tôi để tôi bảo lão bản chuẩn bị vài món ăn đặc biệt".

https://thuviensach.vn

Hắn cũng không che dấu, trong Huyện ai không biết quan hệ của mình và Hạ Gia trấn chứ, càng che dấu lại càng tầm thường.

Kỳ thật Hồ Tảo Thu cũng không thích xuống nông thôn, sở dĩ hắn muốn đi cùng Lục Duệ đến Hạ Gia trấn ăn cơm chỉ là tạo cơ hội để hai bên tiếp xúc. Mặc dù nói là Hồ Tảo Thu muốn đi ăn cơm nhưng trái lại Lục Duệ cũng có thể mời hắn đi, về phần song phương là ai chủ động mời, thì còn phải xem sau này trong công việc ai cần đôi phương trợ giúp hơn.

Đi vào văn phòng Ban xây dựng, Lục Duệ phát hiện ra cơ hồ tất cả cán bộ khi thấy mình đều cung kính cúi người kêu một tiếng chủ nhiệm. Điều này làm cho trong lòng hắn tự nhiên sinh ra một sự thỏa mãn. Xem ra có quyền lực thật là tốt. Chính mình gián tiếp quật ngã Tất Vân Đào, qua đó tạo ra uy vọng tại Ban xây dựng.

Ngồi ở trong phòng làm việc, Lục Duệ còn chưa kịp dựa theo kế hoạch của mình tìm đám cán bộ phía dưới để nói chuyện, thì lại nhận được điện thoại của lào Bí thư Hạ Tụ Bảo.

"Tiểu tử, cậu làm tốt lắm!”

Hạ Tụ Bảo tán dương Lục Duệ một hồi. Lần này Hạ Tụ Bảo không có gì thay đổi, dù sao hắn đã là Ủy viên Thường vụ phó Huyện trưởng rồi, hơn nữa lại sắp về hưu nên đoán chừng nếu có điều chỉnh cán bộ thì hắn cũng không sao; ngược lại Mã Hướng Đông được Lục Duệ gọi điện thoại tới lại chiếm được tiện nghi không nhỏ. Cục trưởng Công an Huyện, đây chính là tương đương cấp Phó Huyện rồi. Hơn nữa Phó Bí thư phụ trách chính trị và pháp luật Liêu Cẩm lần này qua vụ việc Tất Thái Hùng mà có trách nhiệm lớn, nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì Mã Hướng Đông rất có thể thay Liêu Cẩm. Chuyện này đối với hắn mà nói cơ hồ là một bước lên trời. Thấy hắn trưởng thành, Hạ Tụ Bảo rất cao hứng?

https://thuviensach.vn

"Lão Bí thư, ngài cũng đừng khen tôi, tôi hiện tại nhớ lại chuyện hôm qua mà vẫn còn run rẩy đây này". Lục Duệ vừa cười vừa nói.

Hạ Tụ Bảo tự nhiên minh bạch Lục Duệ nói vậy là có ý gì, hắn cũng từ miệng Mã Hướng Đông nghe kể về tình huống hôm qua. Sau khi trầm ngâm một chút Hạ Tụ Bảo nói: "Buổi tối hôm nay có thì giờ không? Chúng ta ngồi với nhau tí".

Lục Duệ cười cười nói: "Tốt, buổi tối tôi sẽ gọi cho ngài".

Buổi tối, Lục Duệ cùng Hạ Tụ Bảo và Mã Hướng Đông tới khách sạn, ba người thuê một phòng ăn. Mã Hướng Đông bưng chén rượu lên nhìn Lục Duệ nói: "Lục Bí thư, cái gì cũng không nói, tôi đời này có thể gặp được cậu là tôi có phúc phận, tôi uống hết còn cậu tùy ý".

Nói xong hắn ngửa cổ uống hơi hết bốn ly. Lục Duệ bất đắc dĩ lắc đầu bưng chén lên nhưng chỉ uống nửa chén, hắn nhìn Mã Hướng Đông nói: "Mã đại ca, không phải tôi nói anh nhưng anh phải điều chỉnh lại tính cách đi, Cục trưởng công an cũng không phải dễ làm đâu, huống chi anh còn phải chuẩn bị đảm nhiệm Bí thư chính trị và pháp luật".

Hạ. Tụ Bảo cũng gật đầu nói: "Lục Duệ nói rất đúng. Hướng Đông, cậu nên chú ý đến tính tình, nếu không sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra chuyện".

"Đã biết, ngài lão nói rất đúng, về sau tôi khẳng định phải sửa tính tình". Mã Hướng Đông cười hắc hắc liên tục không ngừng gật đầu đáp ứng.

Thấy bộ dạng hắn như vậy, Lục Duệ bất đắc dĩ lắc đầu, người này tính tình nóng nảy, nếu có thể sửa được thì đoán chừng heo đẻ trên cây rồi. Quay đầu nhìn về phía Hạ Tụ Bảo, Lục Duệ nói: "Lão Bí thư, ngài hôm nay tìm tôi đi uống rượu chỉ sợ cũng không chỉ vì chuyện của Hướng Đông đại ca".

https://thuviensach.vn

Hắn tự nhiên rõ ràng, nếu như là vì chuyện của Mã Hướng Đông thì co thê không cân đến nơi đây, dù sao mọi người quan hệ đã lâu rồi, cân gì phải trịnh trọng như vậy chứ.

Hạ Tụ Bảo gật gật đầu trầm giọng nói: “Lại nói tiếp, chuyện này thật đúng là rất trọng yếu, sáng hôm nay Tưởng Huyện trưởng đã tìm tôi. Cậu cũng biết đó, phía trên cho hắn tạm thời chủ trì công việc trong Huyện, nếu như không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn thì chỉ sợ hắn sẽ là tân Bí thư Huyện ủy đó”.

Lục Duệ cười nói: “Đây là điều tự nhiên thôi, dù sao Tưởng Huyện trưởng không có liên quan đến chuyện kia, hơn nữa còn được Trình Bí thư ủng hộ, có lẽ không sai biệt lắm”.

Thở dài một hơi, Hạ Tụ Bảo rõ ràng có thể cảm giác được khi Lục Duệ nhắc tới Trình Chí Hoa thì ngữ khí có vẻ bình thường. Mặc dù đối với Trình Chí Hoa mình cũng không hài lòng, thân là bằng hữu hắn lại không thể nói cái gì đó mà đành nói tiếp: “Thành phố có ý tứ điều Bí thư Đảng ủy Hạ Gia trấn là đồng chí Trình Nghi đến đảm nhiệm phó Huyện trưởng và vào Thường ủy”.

Lục Duệ sừng sờ, không ngờ đã có tin tức truyền đến nên sau khi do dự một hồi mới thấp giọng hỏi: “Lão Bí thư có ý tứ là…”

Hạ Tụ Bảo trên mặt không có bất kỳ biểu lộ nào, sau khi trầm mặc một chút mới mở miệng nói ra: “Ý của tôi là, cậu trở lại trấn làm Bí thư”.

Lục Duệ không nói gì, chỉ châm một điếu thuốc rồi yên lặng suy tư. Dù sao chuyện này mang tính trọng đại, không phải là chuyện bản thân hắn có thể quyết định được,. Trầm ngâm một chút Lục Duệ mới chậm rãi nói: “Lão Bí thư, cái này là do Tưởng Huyện trưởng nói ra sao?"

Hạ Tụ Bảo nhìn Duệ nói: “Nói thật, tôi biết rõ là cậu về Hạ Gia trấn là có chút ủy khuất cho cậu. Dù sao lần này Hướng Đông lên một cấp còn cậu

https://thuviensach.vn

không thay đổi, nhưng nếu giao thôn trấn cho người khác thì tôi thật sự lo lắng".

Khoát khoát tay, Lục Duệ cười rồi hít thật sâu hít một hơi thuốc là nói: "Tôi phục tùng quyết định của tổ chức".

Thượng Thiên đã cho mình sống thêm một lần nữa, lại để cho mình tới Hạ Gia trấn này, vậy cũng nện lựụ lại chút gì đó. Lục Duệ tin tưởng, mình có thể cải biến được vận mệnh rất nhiều người, tựa như cải biến vận mệnh của mình vậy.

https://thuviensach.vn

QUYỀN KHUYNH NHẤT THẾ

Thần Quan Lộ Tây Pháp
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Giá Trị Của Áo Lông

Ba người uống thêm mấy chén, không khí cũng càng ngày càng hòa hợp. Hạ Tụ Bảo sắp về hưu nên đối với rất nhiều chuyện hắn đã phai nhạt, nói là vì quê cha đất tổ cùng tốt, hoặc là chủ nghĩa cá nhân cũng tốt; dù sao đối với chuyện trong Huyện hắn cũng không quá quan tâm nữa, chủ yếu là quan tâm đến Hạ Gia trấn mà thôi. Trong lòng lại muốn đẩy Mã Hướng Đông thượng vị vì muốn để Hạ Gia trấn trong Huyện có một người có thể nói chuyện, không muốn giống như trước có cái gì tốt cũng không tới lượt.

Lục Duệ tự nhiên tinh tường chuyện này, hắn cũng để ý hỏi thăm thông tin về định hướng của thành phố trong đợt điều chỉnh lần này, nhưng dù sao thời gian hắn vào quan trường còn ngắn, tin tức còn chưa linh thông bằng lão giang hồ Hạ Tụ Bảo này. Dựa theo tình huống hiện tại thì nếu đúng như Hạ Tụ Bảo nói, nếu Trình Nghi làm phó Huyện trưởng thì mình rất có hi vọng trở lại Hạ Gia trấn. Như vậy, chuyện của Ban xây dựng kia có thể để xuống rồi.

Lục Duệ rất rõ ràng, đứng đầu một hương trấn và đứng đầu một cơ quan có thể hoàn toàn là chuyện khác nhau. Nói rõ thêm một chút thì chính là thực và hư, công tác ở cơ quan chủ yếu là nghiên cứu, còn làm việc ở hương trấn thì cần giải quyết việc thực. Tại cơ quan công tác chỉ phải xử lý tốt các phương diện quan hệ, trên cơ bản công tác cũng không có thay đổi gì lớn, như lúc hắn làm ở Ban xây dựng chính là như vậy đó. Làm người hiền lành, ai cũng không đắc tội, chắc chắn sẽ không có vấn đề lớn.

Nhưng tại hương trấn thì lại không phải như thế, cán bộ hương trấn ở Hoa Hạ muốn leo lên trên thì cần có chiên tích, mặc dù ngươi có quan hệ

https://thuviensach.vn

tốt nhưng nếu không có chiến tích làm bệ đỡ, như vậy cũng không thể nào tiến bộ được. Đây cũng là lý do những kẻ có bối cảnh, đều lựa chọn đến những địa phương sắp phát triển đi làm quan. Đó là đến hái quả đào, kiếm tiện nghi có sẵn rồi.

Làm việc tại Hương trấn muốn phát triển thì ngoài tiêu chuẩn thành tích ra, thì cần phải đảm bảo giữ gìn được sự ổn định trong cơ sở quần chúng nhân dân. Đây cũng là một nhiệm vụ thập phần trọng yếu. Nói ngắn gọn, làm người đựng đầu hương trấn ngươi cần phải cân nhắc vấn đề chính là làm như thể nào để ổn định tình hình đồng thời cố gắng phát triển kinh tế, để cho đời sống nhân dân được nâng cao. Cái này và việc ngồi trong Ban xây dựng tuyệt đối là hai khái niệm khác nhau, điều này và lúc Lục Duệ làm trưởng trấn cũng không phải cùng là một khái niệm; là do dù sao trưởng trấn chỉ cần làm tốt công tác phát triển kinh tế thì coi như có chiến tích rồi, trong khi đó Bí thư lại phải chịu trách nhiệm toàn diện.

Đương nhiên, làm việc tại hương trấn đối với cán bộ lãnh đạo mà nói cũng có mặt không tốt, đó là phạm vi hương trấn lớn như vậy, lãnh đạo thường xuyên phải xuống cơ sở tiếp xúc với nhân dân. Chuyện này lại khiến cho rất nhiều cán bộ hương trấn thiếu cái nhìn đại cục, ánh mắt chỉ hạn chế tại quê hương, chỉ mưu cầu lợi ích nhất thời, không thể như lãnh đạo cao tầng vì đại cục mà đưa ra quyết định.

Theo lý thuyết thì đối với phát triển kinh tế Lục Duệ không có vấn đề gì, dù sao hắn đã làm trưởng trấn hơn một năm, hơn nữa còn có Lý Chí Cường và Lâm Thiên Nam giúp đỡ nên không cần lo lắng, theo đó sự phát triển của Hạ Gia trấn là không cần nghi ngờ. Quặng mỏ không chỉ làm cho người bên ngoài kiếm được tiền mà còn làm cho thu nhập của người địa phương cũng gia tăng nhanh. Hơn nữa Nhà máy gia công thổ sản vùng núi do Trình Nghị liên hệ cũng đã bắt đầu hoạt động và mang lại lợi nhuận không tệ. Về phương diện kinh tê Lục Duệ chỉ cần chú ý một chút là được rồi.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên cái Lục Duệ lo lắng nhất lại là một loạt các vấn đề về xã hội, trị an, văn hóa vv., đợi một tý, cái hắn bận tâm còn có vấn đề khai thác mỏ nữa. Khi rời Hạ Gia trấn, Lục Duệ cũng đã nghe thấy, trong Huyện có người một mình khai thác mỏ phụ cận Thanh Vân Sơn, bởi vì gần Thanh Vân Sơn không chỉ có đất hiếm mà còn có cả mỏ than. Thành phố mặc dù cho phép một đơn vị khai thác nhưng vẫn còn rất nhiều người lén trộm khai thác.

Hạ Tụ Bảo tự nhiên cũng biết làm trưởng trấn cùng làm Bí thư khác nhau thế nào, đối với Lục Duệ thì lão không biết không nói, biết gì nói nấy còn Mã Hướng Đông thì vỗ ngực khẳng định là sẽ giúp những nhân viên cảnh sát có sức chiến đấu tốt nhất để giúp Lục Duệ khống chế cục diện. Dù sao Đảng ủy trấn muốn lời nói có trọng lượng thì nên nắm giữ đồn công an.

Trở lại ký túc xá, Lục Duệ có chút đau đầu nằm ở trên giường. Vừa rồi hắn quả thực đã bị Hạ Tụ Bảo cùng Mã Hướng Đông, hai tửu quỷ kia bắt uống không ít, nếu như không vì ngày mai còn có công tác thì hai người kia chắc chắn sẽ không tha cho mình. Trong lúc đang mơ mơ màng màng thì điện thoại Lục Duệ rung lên, hắn cố sức cầm điện thoại xem thì thấy được một cái tin nhắn.

"Đại đầu đất, hôm nay khẳng định anh uống nhiều quá".

Lục Duệ mỉm cười, không biết có chuyện gì xảy ra, từ chuyện đêm hôm đó, quan hệ giữa hắn và Lâm Nhược Lam tựa hồ thân thiết hơn, không còn một bộ lạnh lùng như băng nữa. Ngược lại cô có chút ôn nhu của nữ hài tử, ngẫu nhiên còn đặt cho mình ngoại hiệu rất thân mật.

Lắc đầu, Lục Duệ sử dụng ngón tay bấm vài chữ nhắn lại cho Lâm Nhược Lam : "Tựa hồ có người nào sáng hôm nay đã nhắn tin nói cho anh biết vừa mới ngồi phi cơ về đến nhà, chẳng lẽ không mệt mỏi sao?"

https://thuviensach.vn

Lúc này ở kinh thành Lâm Nhược Lam thoáng đỏ mặt, cô rất rõ ràng là Lục Duệ đang trêu chọc mình tinh lực tràn đầy, trong miệng lầu bầu nói: “Như heo vậy, chi biết ăn với ngủ”.

Tuy nói như vậy nhưng cô vẫn nhắn lại cho Lục Duệ một cái tin nhắn: “Em sớm ổn rồi, anh thì sao? Nghe đại ca nói, trong Huyện đang có điều chỉnh à?"

"Đúng vậy, xem ra tin tức của em rất linh thông. Có phải là em đang chú ý tới người nào đó chắng?"

Con người luôn có chút kỳ quái, hai người vốn cũng chưa quen thuộc bởi vì có chút nguyên nhân mà trở nên thân cận, về sau quan hệ lập tức đột nhiên phát triển nhanh. Nếu ở trước kia Lục Duệ tuyệt đối sẽ không trêu chọc Lâm Nhược Lam như vậy; nhưng bây giờ hắn tựa hồ rất hưởng thụ loại cảm giác này, mà Lâm Nhược Lam cũng không bởi vì hắn nói như vậy mà tức giận. Rất nhanh cô nhắn lại cho Lục Duệ một tin nhắn.

"Anh không lo lắng cho bản thân sao?"

Lục Duệ nhịn không được cười cười. Suy nghĩ một chút mới trả lời: “Anh có cái gì cần lo lắng chứ? Cái kia đều là chuyện của lãnh đạo Huyện và lãnh đạo thành phố, tôi bất quá là một cán bộ nho nhỏ, chỉ cần làm tốt công tác của mình là được rồi. Hơn nữa, tôi phấn đấu quên mình cứu được Lâm đại tiêu thư, dù thế nào lãnh đạo thượng cấp xem tôi không có công lao thì cũng có khổ lao, không có khổ lao cũng có lời nói tào lao nên cũng sẽ không quá bạc đài anh đâu”.

Lúc này đây Lâm Nhược Lam không nhắn tin mà trực tiếp gọi điện thoại tò mò hỏi: “Cái kia, cái gì là lời nói tào lao hả?"

Lục Duệ im lặng thở không ra hơi nở nụ cười, nửa ngày trời sau mới lên tiếng: “Xin nhớ, anh và em nói chuyện phiếm không phải là lời nói tào lao sao?"

https://thuviensach.vn

"Anh…". Lâm Nhược Lam hờn dỗi một hồi cuối cùng cả giận nói: “Ý ánh nói là em đáng ghét sao?"

Lục Duệ cười khẽ, ôn nhu nói: “Sao lại thế chứ? Em không có bộ dáng của những tiểu thư con nhà quan lớn kia, không phải là nữ thái tử yếu ớt mà lại hòa ái dể gần. Đối với anh, một cán bộ bé như hạt vừng này rất quan tâm, tự nhiên là người tốt trong vạn người không có một”.

Lâm Nhược Lam khuôn mặt ửng đỏ nhẹ nhàng ừ một tiếng, thật lâu sau mới hỏi : “Anh cảm thấy em thật sự rất tốt?"

Lục Duệ liên tục không ngừng gật đầu nói: “Đó là tự nhiên, ai cưới được em là phúc khí tám đời tu luyện đó”.

Trầm mặc, trầm mặc ngoài ý muốn.

Nghe xong câu nói kia của hắn, Lâm Nhược Lam không có phản bác, qua nửa ngày sau mới nói: “Em mệt mỏi quá, anh nghỉ ngơi đi!”

Nói xong liền cúp điện thoại làm Lục Duệ không hiểu ra sao. Tục ngữ nói lòng nữ nhân như kim dưới đáy biển, Lục Duệ thực sự không biết mình sai chỗ nào, hắn lắc đâu nằm trên trên giường ngủ thiếp đi mà hồn nhiên không biết rằng tại kinh thành xa xôi, Lâm Nhược Lam đang ôm gối đại phát hờn dỗi.

"Lục Duệ chết tiệt, Lục Duệ thối, ước gì tôi nhanh lập gia đình đi phải hay là không? Hừ, không phải là đồ tốt”

Vừa dùng sức khi dễ con gấu bông, Lâm Nhược Lam vừa lầu bầu nói. Qua một hôi lâu sau cô mới có hơi xấu hổ nghĩ : “Nguyên lai người này thật sự cảm thấy mình rất tốt”.

***

https://thuviensach.vn

Thời gian qua vô cùng nhanh, Lục Duệ ở Ban xây dựng đã sắp được nửa tháng rồi. Từ hôm ăn cơm với Mã Hướng Đông, Hạ Tụ Bảo cũng đã hơn mười ngày, công tác điều chỉnh trong Huyện chỉ tiến hành một bộ phận. Nguyên Phó Bí thư Huyện ủy Tề Thắng Kiệt bị điều đi, Bí thư Chính trị và pháp luật Liêu Cẩm bị điều lên Cục tư pháp thành phố, Mã Hướng Đông thuận lợi thay Liêu Cẩm, trở thành tân nhiệm Ủy viên Thường Vụ Huyện ủy Thuận An. Từ nơi khác cũng có vài cán bộ được điều đến, còn Huyện ủy Thuận An lại thay đổi không nhiều.

Tuy nhiên làm cho người ta kỳ quái chính là vị trí Bí thư Huyện ủy Thuận An thành phố lại thủy chung chưa có quyết định, thượng diện tựa hồ vì chuyện này mà cũng sinh ra tranh chấp. Trong khoảng thời gian ngắn bên trên không có phái người đến, mà tiếp tục để cho Tưởng Vạn Lý dùng danh nghĩa Huyện trưởng chủ trì công tác trong Huyện.

Chuyện mà Hạ Tụ Bảo đề cập với Lục Duệ cũng không có động tình gì, bởi vì Bí thư Đảng ủy Hạ Gia trấn vẫn là Trình Nghi. Nếu Trình Nghi không được bổ nhiệm làm Phó Huyện trưởng thì Lục Duệ tự nhiên là cũng không có biện pháp điều động. Hắn dứt khoát mỗi ngày đến Ban xây dựng xem tài liệu, ngẫu nhiên mới cùng Lâm Nhược Lam gởi tin nhắn nói chuyện hiếm, cũng có chút thích ý.

Tháng 11 Lục Duệ chưa thấy lạnh, hắn mỗi ngày đều từ ký túc xá đến văn phòng nên không có cảm giác gì, tuy nhiên Lâm Nhược Lam bỗng nhiên gửi cho hắn một cái bưu kiện, trong đó có một cái áo lông làm cho Lục Duệ có chút dở khóc dở cười, nhìn người trên đường mặc toàn trang phục mùa thu thì Lục Duệ suy nghĩ một chút rồi cũng gác xó nó.

Dựa theo suy nghĩ của Lâm Nhược Lam thì đây là ban thưởng cho Lục Duệ vì đã nghĩ kế cho mình, còn Lục Duệ lại oán thầm không thôi. Ý tưởng FACEBOOK nếu như chỉ có trị giá bằng một cái áo lông, thì nhân vật đời trước dựa vào cái này mà thành siêu cấp phú hào thê giới là Mark Zack Berg chẳng phải là khóc chết sao. Đương nhiên những lời này hắn cũng chỉ

https://thuviensach.vn

là nghỉ thầm trong lòng mà thôi, trừ phi Lục Duệ bị cắt thành miếng mà nghiên cứu, nếu không hắn tuyệt đối sẽ không nói ra chân tướng sự tình.

Dựa theo thuyết pháp của Lâm Nhược Lam thì đây là một ý tưởng hắn nghĩ ra khi còn học đại học, mục đích chỉ là muốn liên hệ với đám đồng học mà thôi. Về phần thực hiện cụ thể thì phải đợi Lâm Nhược Lam sau khi xuất ngoại sẽ nghiên cứu.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Giấc Mộng Mười Lăm Năm.
Chương 2: Gặp Lại Không Bằng Hoài Niệm.
Chương 3: Chặt Đứt Rễ Tình Nhập Quan Đồ.
Chương 4: Tiểu Nhân Vật Không Thể Đắc Tội.
Chương 5: Cũng Không Phải Đèn Cạn DầU.
Chương 6: Đảng Phí
Chương 7: Cố Nhân
Chương 8: Cơ Hội
Chương 9: Một Pho Tượng Bồ Tát Lớn.
Chương 10: Trang Tử Không Phải Cá.
Chương 11: Lũ Bại Lũ Chiến!
Chương 12: Quen Biết
Chương 13: Mới Quen
Chương 14: Nghi Vấn Của Lục Duệ
Chương 15: Biện Pháp Kiếm Tiền
Chương 16: Người Hợp Tác
Chương 17: Mưa Gió Dần Nổi
Chương 18: Điều Chỉnh Nhân Sự
Chương 19: Thử
Chương 20: Nhân Tình Ấm Lạnh
Chương 21: Từ Chức
Chương 22: Rượu Trắng Đổi Tiền
Chương 23: Tin Tức Lớn
Chương 24: Ngoài Ý Muốn Của Hà Chí Quốc
Chương 25: Quan Mới Tiền Nhiệm
Chương 26: Kết Giao
Chương 27: Tình Thế Nghiêm Trọng

https://thuviensach.vn

Chương 28: Xe Chỉ Luồn Kim
Chương 29: Dọn Nhà
Chương 30: Chọn Tài Xế
Chương 31: Đụng Mặt
Chương 32: Kết Thù Kết Oán
Chương 33: Bày Mưu Tính Kế
Chương 34: Giải Quyết Tận Gốc
Chương 35: Lần Đầu Tiên Giao Phong
Chương 36: Âm Mưu Trên Cuộc Họp Thường Ủy
Chương 37: Hợp Tung Liên Hoành
Chương 38: Thắng Một Ván Nhỏ
Chương 39: Đăng Môn Thỉnh Giáo
Chương 40: Bố Cục
Chương 41: Lo Lắng Của Mẹ
Chương 42: Thị Sát
Chương 43: Võ Bàn
Chương 44: Gặp Mặt
Chương 45: Công Viên Có Chuyện
Chương 46: Tiệc Rượu
Chương 47: Lập Trường
Chương 48: Lão Tử Cũng Là Đổ Oan Cho Mày
Chương 49: Ngậm Máu Phun Người
Chương 50: Hòa Bình Ngoài Ý Muốn
Chương 51: Tin Tức Điều Động
Chương 52: Tiền Đồ Tự Cẩm
Chương 53: Quyền Tiền
Chương 54: Lão Cách Mạng Gặp Gỡ Vấn Đề Mới
Chương 55: Nhà Đầu Tư Không Rõ Lai Lịch
Chương 56: Xảy Ra Đại Sự.
Chương 57: Vấn Đề.
Chương 58: Viện Binh.
Chương 59: Nội Tình

https://thuviensach.vn

Chương 60: Nghĩa Bất Dung Từ
Chương 61: Bới Xương Trong Trứng Gà
Chương 62: Người Quấy Rối
Chương 63: Phản Bội
Chương 64: Đề Mục Lựa Chọn
Chương 65: Kiểm Điểm Tạm Thời Cách Chức
Chương 66: Đi Thị Trấn
Chương 67: Các Nha Nội
Chương 68: Đánh Thì Đánh
Chương 69: Có Người Ngồi Không Yên
Chương 70: Đại Thiếu Gia Kinh Ngạc
Chương 71: Nhóm Lãnh Đạo Muốn Tiến Hành Điều Chỉnh
Chương 72: Vị Khách Ngoài Ý Muốn
Chương 73: Bạn Bè Không Bình Thường
Chương 74: Bí Thư Mới
Chương 75: Hạng Trang Múa Kiếm
Chương 76: Vỗ Bàn Nổi Nóng
Chương 77: Thôn Dân Gây Sự
Chương 78: Phiền Phức Tìm Đến Cửa
Chương 79: Uy Phong Của Lâm Thiên Nam
Chương 80: Huyện Trưởng Cho Mời
Chương 81: Anh Vợ
Chương 82: Xã Khu Nông Thôn Mới
Chương 83: Sự Kiện Quần Thể
Chương 84: Thiện Hữu Thiện Báo
Chương 85: Sơ Ngộ Lam Hiểu Âu
Chương 86: Đàm Phán Rạn Nứt
Chương 87: Trình Nghi Thỏa Hiệp
Chương 88: Lâm Gia Hữu Nữ
Chương 89: Mượn Dao Giết Người
Chương 90: Lực Lượng Của Quyền Lực
Chương 91: Âm Thanh Của Mình

https://thuviensach.vn

Chương 92: Người Phía Sau
Chương 93: Nhân Tình Ấm Lạnh
Chương 94: Lục Duệ Muốn Không May!
Chương 95: Mộng Tưởng Nam Nữ!
Chương 96: Xin Hỏi Đường Ở Phương Nào
Chương 97: Lão Bí Thư Bỏ Đá Xuống Giếng
Chương 98: Cuộc Họp Thường Ủy Rắc Rối Phức Tạp
Chương 99: Ngọc Không Mài, Không Thành Khí
Chương 100: Có Bạn Tới Thị Trấn
Chương 101: An Bài Trong Trấn
Chương 102: Phải Biết Vị Trí Của Mình
Chương 103: Ra Oai Phủ Đầu
Chương 104: Họa Tinh
Chương 105: Nê Bồ Tát Qua Sông
Chương 106: Giai Nhân Gặp Nạn
Chương 107: Đánh Cho Tao!
Chương 108: Với Bản Thân Phải Độc Ác
Chương 109: Nam Nhân Rút Súng
Chương 110: Huynh Đệ
Chương 111: Hồng Nhan Cười
Chương 112: Đâm Thiên!
Chương 113: Dương Minh Địa Chấn
Chương 114: Dựa Sát Vào
Chương 115: Giá Trị Của Áo Lông

https://thuviensach.vn